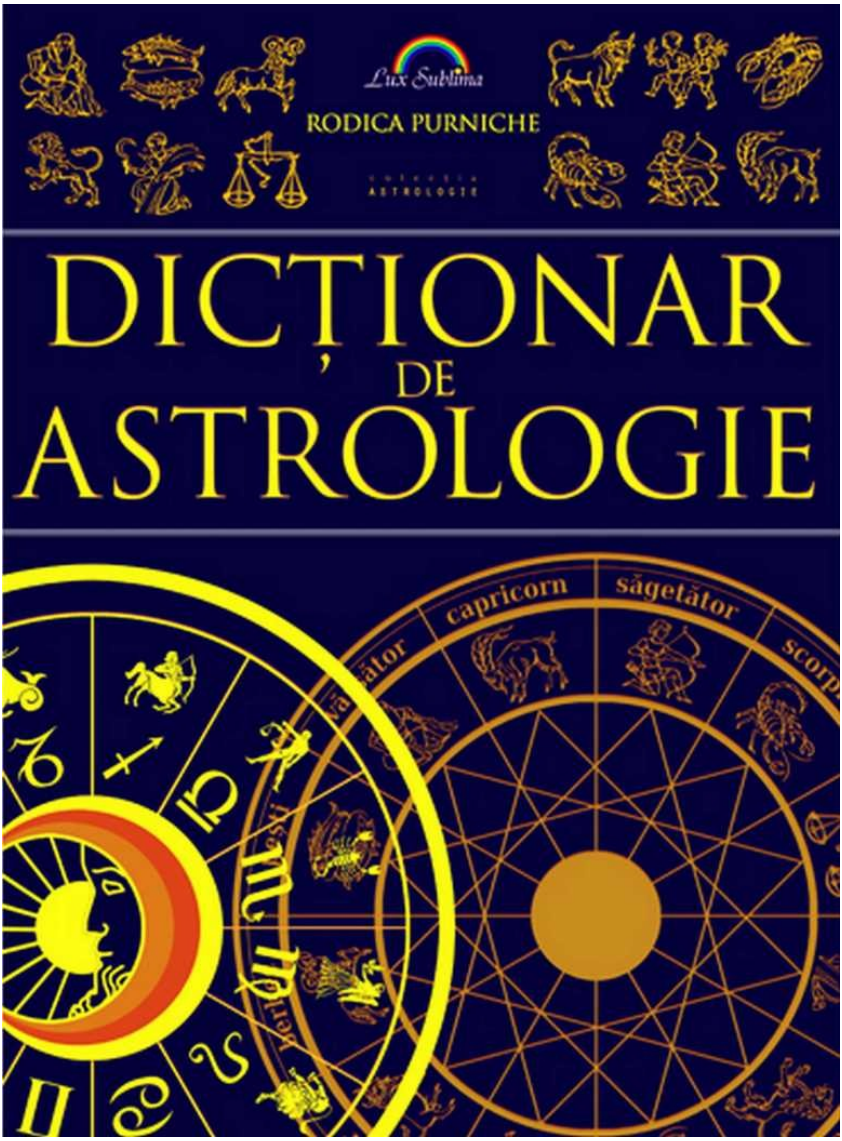

RODICA PURNICHE
DICŢIONAR DE
ASTROLOGIE

ASTROLOGIE
RODICA PURNICHE
DICŢIONAR DE
ASTROLOGIE

Lux Sublima
Bucureşti 2009

Coperta: Sorin Baciu
2009 Editura Lux Sublima

EDITURA LUX SUBLIMA

DESCRIEREA CIP A BIBLIOTECII NAŢIONALE A ROMÂNIEI PURNICHE, RODICA
DICŢIONAR DE ASTROLOGIE / RODICA PURNICHE. BUCUREŞTI: LUX SUBLIMA, 2009.
ISBN 978 – 973 – 1823 – 05 – 8

133.52

ARGUMENT

Un dicţionar astrologic este mai degrabă o punere la un loc a unor semnificanţi astrologici care indică tipologii, evenimente, aptitudini, acţiuni, afecţiuni ale sănătăţii şi destine omeneşti. Lor li se adaugă informaţii astronomice şi mitologice necesare formării gândirii astrologice, care are la bază, dincolo de credinţa puternică în ghidarea astrologului de către Dumnezeu, analogia şi paralelismul simbolic.

Prezenta lucrare se vrea o sinteză obţinută în urma consultării mai multor surse, completată cu adăugirea planetei Pluto în toate compartimentele enumerate. De asemenea, am urmărit să introducem suficient de multă terminologie tradiţională, atât cât poate fi ea folosită în zilele noastre. Intuiţia că astrologia modernă aproape a detronat astrologia antică şi medievală ca ştiinţă sacră a devenit, pe parcursul redactării dicţionarului, o primă certitudine. Ei i s-a adăugat apoi o a doua, şi anume, că astrologia şi-a încheiat definitiv o etapă, urmând ca ea să fie abordată de acum încolo cu totul altfel, poate mult mai aproape de felul în care funcţiona ea în viaţa Cetăţii în vremurile antice. Ca un fel de reîntoarcere la Sursa ei reală. Aceste convingeri interioare se sprijină pe faptul că drumul pe care s-a înscris omenirea este unul fundamental spiritual, indiferent de crizele grave prin care ea trece în momentul de faţă, aspect care va duce cât

de curând la o reconsiderare a astrologiei şi la o repunere a ei în drepturile ce i se cuvin.

Cu privire la lucrarea de faţă, menţionăm că am urmărit ca terminologia astrologică să fie suficient de clară şi, acolo unde spaţiul ne-a permis, informaţia să se apropie cât mai mult de nota unui manual de astrologie. Tocmai de aceea unele explicaţii se încadrează, ca ţinută, mai curând la categoria „enciclopedie" decât la categoria „dicţionar". Ceea ce ne-a motivat să procedăm aşa a fost lipsa evidentă a unui dicţionar adevărat în literatura română de specialitate, fapt pentru care graniţa dintre cele două a fost atât de uşor de încălcat. Pe alocuri, el conţine definiţii şi termeni de specialitate care, probabil, astăzi sunt aproape ieşiţi din uz sau total inoperanţi, deoarece astrologia îşi consumă vârsta „de calculator", în detrimentul relaţiei astrolog-nativ într-o consultaţie „pe viu". I-am menţionat atât pentru „parfumul lor istoric", dar şi cu speranţa că, odată cu trecerea timpului şi cu spiritualizarea fiinţei umane, această relaţie va redeveni ceea ce a fost odată, iar astrologia, dintr-o speculaţie computerizată, îşi va redobândi statutul de ştiinţă sacră şi de artă divinatorie.

În privinţa noţiunilor de astronomie ne-am limitat numai la cele care sunt absolut necesare, nu neapărat ca unelte de lucru, cât, mai ales, ca modalităţi de a antrena şi de a dezvolta gândirea ştiinţifică, absolut necesară şi ea unui astrolog adevărat, alături de gândirea simbolică. În privinţa marilor tradiţii sau şcoli astrologice (tradiţia egipteană, elenistică, hindusă, arabă,

chineză, medievală), subiecte de ţinută enciclopedică şi mai dificil de integrat într-un dicţionar, chiar şi cu un minimum de date, am preferat să le lăsăm pentru mai târziu, datorită diferenţelor foarte mari de atitudine şi de mod de lucru pe care trecerea timpului le-a generat, în mod inevitabil, înainte de toate ca urmare a pierderii „sentimentului religios al fiinţei” (cum spune Mircea Eliade). Ideea de unitate a lucrării ne-a îndemnat, de exemplu, să fim extrem de zgârciţi în privinţa terminologiei hinduse, care este un cu totul alt tip de astrologie.

Avem în vedere un supliment al acestui dicţionar – dacă sintagma poate fi acceptată – dedicat special astrologiei hinduse care cunoaşte o tot mai rapidă ascensiune în ultima vreme şi, deopotrivă, astrologiei sud-americane (mayaşe şi aztece), către care se deschid tot mai mult uşile în ultima vreme, relaţia noastră cu aceste tradiţii spirituale fundamentale pentru rasa umană fiind, deocamdată, una bazată pe fascinaţie. Acestora le vom adăuga tradiţiile astrologice menţionate mai sus, aspectele caracteristice astrologiei moderne, precum şi terminologii greacă antică şi medievală.

astrolog Rodica Purniche

ABD AL-RAHMAN AL-SUFI – Cunoscut în Occident (şi) sub numele de Azophi, acest astronom şi astrolog persan (7.12.903 – 25.05.986) a scris CARTEA STELELOR FIXE, lucrare publicată în 964 şi devenită rapid una dintre cele mai vestite în domeniu. Activitatea sa a însemnat un efort permanent de a traduce şi a

face cunoscute tratatele astronomice greceşti, în special lucrarea lui Ptolemeu, ALMAGESTA. Unul dintre cei mai renumiţi astronomi arabi, Azophi este un om de ştiinţă impresionant: a corelat pentru întâia oară CONSTELAŢIILE greceşti cu cele arabe, a identificat NORUL LUI MAGELLAN, a făcut primele observaţii ale galaxiei ANDROMEDA, a studiat înclinaţia ECLIPTICII faţă de ECUATORUL CERESC, a calculat cu o foarte mare acurateţe lungimea ANULUI TROPICAL, a observat şi a descris poziţia, culoarea şi magnitudinea stelelor fixe, şi a prezentat peste 1.000 de utilizări ale ASTROLABULUI în astronomie, astrologie, navigaţie etc.

ABDOMEN – Parte a corpului aflată sub influenţa Semnului zodiacal al Fecioarei, a planetei Mercur şi a Casei a VI-a. În secundar, abdomenul este guvernat şi de Semnul zodiacal al Balanţei.

ABILITĂŢI MULTIPLE – Saturn în Semnul zodiacal Scorpion, Mercur şi Marte în aspecte bune, AS pe Semne mercuriene sau marţiene.

ABNEGAŢIE – Ascendent pe Semne de Expresie a Elementului Aer, de preferat Balanţa. Soarele în Casa a VI-a sau cuspida Casei a VI-a pe Peşti. Guvernatorul AS conjunct cu Nodul Nord şi/sau guvernatorul Nodului Nord în Casa a IX-a sau a VI-a. Pluto în Casa a VI-a, atunci când el guvernează Nodul Nord sau Casa a IX-a. Deşi tradiţia (atâta câtă este de la descoperirea planetelor transpersonale) afirmă că abnegaţia este susţinută de o puternică influenţă armonioasă dintre Uranus şi Neptun, practica astrologică a

demonstrat că, dimpotrivă, o relaţie dinamică a acestor planete constituie adesea un suport extraordinar în evoluţia spirituală a nativului, care poate atinge starea supremă de abandon total faţă de Voinţa Divină. În plus, în condiţii cu totul speciale, acelaşi aspect dinamic face ca nativul să dobândească nobila calitate spirituală de subordonare a voinţei individuale faţă de Voinţa Divină pe care, în cele din urmă, chiar o şi poate împlini în Manifestare.

ABSCISIE – Două planete pot realiza împreună un ASPECT, dar una dintre ele mai face aspecte şi cu altele. În acest caz, aspectul care se produce primul diminuează influenţa celui de-al doilea aspect sau a celorlalte aspecte, acţiunea lui asupra celorlalte purtând numele de *abscisie*.

ABSENŢA UNUI ASPECT – Adeseori, din câte o temă natală lipseşte unul dintre ASPECTELE MAJORE; cel mai adesea este vorba despre absenţa OPOZIŢIEI; urmează, în ordine, absenţa CUADRATURII, a SEXTILULUI şi, foarte rar, absenţa TRIGONULUI. Nu există o interpretare-standard a fiecărei absenţe, dar s-a constatat în practica astrologică faptul că nativul cu o astfel de temă prezintă o carenţă caracterologică semnificativă. De exemplu, absenţa opoziţiei se resimte în incapacitatea nativului de a se raporta la ceilalţi; absenţa cuadraturii se resimte în lipsa totală a impulsurilor mobilizatoare necesare nativului ca el să iasă din inerţie şi ignoranţă; absenţa sextilului indică o gravă incapacitate de comunicare şi/sau schimburi de orice fel cu ceilalţi sau între interiorul şi exteriorul nativului; absenţa

trigonului generează dificultăţi în folosirea abilităţilor de orice fel, blocarea creativităţii, incapacitatea de relaxare, iar uneori chiar o profundă angoasă existenţială. Interpretarea diferă de la caz la caz, astrologul trebuind, în astfel de situaţii, să fie şi un foarte fin psiholog. Ieşirea din criză – căci este vorba, realmente, despre o criză – se poate realiza prin plasarea în temă a celorlalte „instrumente” necesare unei analize amănunţite, cum ar fi CHIRON, JUNON, LILITH, VERTEXUL şi Pars Fortuna (PUNCTUL DE NOROC), care, în majoritatea cazurilor, realizează cu cel puţin una dintre planete aspectul/aspectele major (e) absent (e). De exemplu, o opoziţie pe care o poate realiza Chiron poate indica o mobilizare relaţională a nativului sub impulsul evolutiv creat de existenţa unui maestru spiritual în viaţa sa.

ABSENŢĂ – Noţiunea se referă nu numai la ABSENŢA UNUI ASPECT din tema natală, ci inclusiv la absenţa unui ELEMENT sau a unui @MOD VIBRATORUL De exemplu, pot fi întâlnite nativităţi în care nici unul dintre Semnele unui Element nu conţine nicio planetă. În acest caz, nativul va întâmpina dificultăţi specifice Elementului care îi lipseşte. Din punct de vedere esoteric şi evolutiv, se spune că, în vieţile anterioare, el a transcens limitările impuse condiţiei umane de către acel Element, exprimându-l foarte bine în domeniile de viaţă specifice Caselor şi Semnelor în care se află guvernatorii Semnelor specifice acelui Element. De exemplu, o nativitate din care lipseşte

Elementul Foc ar trebui să exprime calităţile Semnelor de Expresie a Elementului Foc în Casele şi în Semnele în care sunt plasate Marte, Soare şi Jupiter, guvernatorii acestor Semne. În ce priveşte absenţa unui mod vibratoriu, acest fapt pare să indice o problemă de natură karmică – de exemplu, nativul a folosit în mod greşit sau excesiv energia acţiunii (caracteristică pentru CARDINALITATE), energia voinţei (pentru FIXITATE) sau a cunoaşterii (pentru MUTABILITATE). Dacă absenţa unui Element îi ridică nativului probleme de ordin exterior cel mai adesea (de exemplu, dificultăţi relaţionale sau de integrare socială), absenţa unui mod vibratoriu îl confruntă cu problemele propriei personalităţi (de exemplu, chestiuni de sănătate, absenţa discernământului sau a autocontrolului etc), astfel:

— absenţa planetelor, axelor şi/sau Nodurilor Lunare din SEMNELE CARDINALE reprezintă dificultăţi de transformare;

— absenţa planetelor, axelor şi/sau Nodurilor Lunare din SEMNELE FIXE reprezintă dificultăţi de creştere şi structurare;

— absenţa planetelor, axelor şi/sau Nodurilor Lunare din SEMNELE MUTABILE reprezintă dificultăţi de adaptare. Evident că o cunoaştere aprofundată a astrologiei, dublată de experienţă şi de o bună intuiţie, îl vor ajuta pe practician să analizeze cu exactitate carenţele sau calităţile specifice fiecărui nativ.

ABU L HASAN ALIIBN RIDWAN AL-MISRI – Astrolog, astronom şi medic musulmano-egiptean

(cca. 988 – cca. 1061), născut în Giza. A fost un interpret al medicinei greceşti antice, în special al lui Galen (autorul lucrării Ars *parva*). A studiat supernova SN şi probabil a contribuit la teoria inducţiei.

ABUNDENŢA BUNURILOR – SEMNIFICATORUL finanţelor un benefic şi plasat într-un Semn care să-l susţină, AS sau Soarele în Semnul zodiacal Rac şi Jupiter bine poziţionat în temă.

ABULIE – Absenţa voinţei. Relaţii tensionate între Lunălupiter, Lună-Venus, Lună-Saturn sau Venus-Saturn. Marte slab, Neptun afectat, AS primind aspecte dinamice şi într-un Semn de Expresie a ELEMENTULUI APĂ sau într-un DECAN lunar. Uneori acest defect mai poate fi indicat într-o temă prin excesul ELEMENTULUI AER şi prin deficitul ELEMENTULUI APĂ, sau printr-un Jupiter neaspectat, aflat în Semn de Aer şi, adeseori, în CASE DE FINALITATE.

ACAMAR – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Theta ERIDANUS (23°16 Berbec), de natura planetei Jupiter, marcând limita sudică a acestei CONSTELAŢII. Denumirea ei este de origine arabă, *Akhir an-Nahr*, şi înseamnă „sfârşitul râului”. Ptolemeu susţine că toate stelele fixe din Eridanus au natura planetei Saturn, cu excepţia lui ACHERNAR. Noonan afirmă că Acamar aduce succese în activităţile publice şi eclesiastice, iar Robson că ea conferă dragoste pentru cunoaştere şi ştiinţă, dar şi pericol de accidente, mai ales prin înec.

ACAPARARE – Saturn dominant în aspectul

său dizarmonios sau Saturn influenţând puternic Casa a II-a. Casa a II-a în Semne fixe, NS în Casa a II-a. Dacă acapararea se asociază speculaţiilor îndrăzneţe, trebuie ca şi Casa a V-a să fie importantă şi influentă, de exemplu, prin Marte, Uranus sau Neptun. Pentru a diferenţia între zgârcenie şi lăcomie, manifestată prin nevoia de a acumula cât mai mult, este indicat să se insiste pe Casa a II-a în primul caz şi pe Casele a IV-a şi a VIII-a în cel de-al doilea, pentru a înţelege cât mai bine ce anume motivează nevoia de acaparare (vezi CASE).

palul semnificator al morţii în conjuncţie cu o STEA FIXĂ de natura lui Marte. Foarte multe disonanţe între Marte, Saturn, Uranus, AS, Soare, Lună; Casa a IV-a şi Casa a XII-a cele mai încărcate în temă; conjuncţia sau vecinătatea, în interiorul a 15°-20°, dintre: Soare-Marte, Soare-Neptun, Mercur-Marte şi Marte-Uranus. Conjuncţia Saturn-Soare nu pare să predispună la accidente decât atunci când se află, împreună cu alte planete, într-un unghi de 70°, de 105° şi de 110°. Semnul zodiacal Săgetător pare să joace un rol important în cazul accidentelor, căci este locul unei stelei fixe ANTARES (9°00 Săgetător), care predispune la morţi violente. De asemenea, nu sunt deloc de neglijat o cuadratură puternică între Marte şi Pluto în tema natală, sau cuadraturile lui Marte, în general, faţă de Saturn, Uranus şi, adeseori, faţă de Mercur. Demne de reţinut sunt şi cuadraturile lui Marte faţă de poziţia sa natală, precum şi cuadraturile dintre Saturn şi Pluto în tema natală, activate de tranzitele lui Marte,

Mercur sau, uneori, ale Lunii. Ceea ce trebuie menţionat însă este că astrologia previzională poate semnala un posibil eveniment, dar ea nu poate indica niciodată, cu stricteţe, natura lui reală, şi asta din două motive:

— În primul rând, dacă îşi foloseşte corect liberul arbitru în timpul care îl mai desparte de un eveniment neplăcut, nativul are şansa de a-l diminua ca forţă sau chiar de a-l anula, abordând un comportament caracterizat de moderaţie, precauţie, rugăciune şi mai ales post negru marţea, miercurea sau vinerea;

ACCIDENT – Accidentele frecvente sunt adesea semnalate într-o temă care conţine indicii tendinţelor impulsive, ai imprudenţei şi ai repezelii. Semnele zodiacale Berbec şi Vărsător sunt cele care predispun cel mai mult la aşa ceva. Aspectele care predispun la accidente sunt CONJUNCŢIILE, CUADRATURILE sau OPOZIŢIILE dintre Marte şi Uranus, şi, adesea, între planetele aflate în Casele a VI-a, a XII-a, a III-a, a VIII-a şi a IX-a (vezi CASE). Din punct de vedere previzional, este posibil să se determine perioadele cu risc mare de accidente studiind TRANZITELE lui Uranus în conjuncţie, în cuadratură sau în opoziţie cu Marte natal; când accidentul comportă „întâlnirea cu un obstacol”, apar aceleaşi aspecte, dar este vorba despre tranzitul lui Saturn faţă de Marte natal. Tranzitul lui Saturn şi al lui Uranus faţă de o planetă natală sau faţă de un punct particular al temei poate dura între câteva luni şi un an; de aceea, se poate data mai precis evenimentul cercetând momentul

în care o planetă rapidă, Marte în special, actualizează această predispoziţie natală, ori de câte ori se află în conjuncţie sau în opoziţie faţă de poziţia sa radix/RADICALĂ. În toate aceste cazuri, pentru o siguranţă previzională, aspectele planetare trebuie să fie prezente în mod egal şi în REVOLUŢIA SOLARĂ, întotdeauna în Casele a III-a, a VI-a, a VIII-a, a IX-a sau a XII-a. DIRECŢIILE lui Marte şi Mercur în particular, şi ale lui Uranus în general, sunt şi ele de luat în calcul. S-a constatat, de asemenea, că, în momentul în care se produc accidente mici, tranzitele lui Uranus sau Saturn faţă de Mercur într-una dintre Casele menţionate activează una dintre caracteristicile principale ale lui Mercur, şi anume, rapiditatea. Persoanele care suferă un grav accident şi care, ca prin miracol, scapă întregi şi nevătămate, beneficiază de tranzitele pozitive ale lui Jupiter care, aşa cum ne spune tradiţia, ne protejează în încercările cruciale ale vieţii. Accidentele uşoare se află sub influenţa lui Venus sau a lui Jupiter, cele mortale sau foarte grave sunt consecinţa unei puternice disonanţe, fie aflată în tema natală, fie creată de tranzite faţă de ea. Alţi indici: Saturn, Marte sau Uranus în Casa I s-au GUVERNATORI ai ei. Soare şi Lună în Semne violente; principalul SEMNIFICATOR al vieţii sau princi

— Nivelul de conştiinţă de care dispune îl poate susţine pe nativ în absolut orice fel de eveniment (el înţelegând că absolut totul se petrece cu acordul Voinţei Divine), sau, dimpotrivă, îl poate expune situaţiilor dintre cele mai dificile (dacă el intră în stare de panică sau

dacă îi este foarte frică de aspectele dificile ale vieţii).

De aceea, un astrolog cu experienţă va şti cum să comunice o astfel de situaţie, în aşa fel încât ea să nu sune ca o sentinţă, dar nici să nu creeze frici, ci doar să-l avertizeze pe nativ că e cazul să-şi mărească autocontrolul, dacă este vorba despre aspecte de durată, sau că trebuie să amâne unele proiecte până la stingerea aspectelor, dacă este vorba despre unele rapide.

ACHERNAR – STEA FIXĂ de magnitudine 1 din Alpha ERIDANI (15°19 Peşti) de natura planetei Jupiter. În literatura de specialitate are o oarecare identitate cu ACAMAR în privinţa numelui şi a naturii: denumirea ei este de origine arabă, *Akhir an-Nahr*, şi înseamnă „sfârşitul râului”. În antichitate nu era vizibilă în emisfera nordică şi abia din secolul al XVI-lea ea intră în atenţia exploratorilor. Cooper susţine că gura râului reprezintă, simbolic, trecerea într-un alt spaţiu, de natură spirituală, şi anume, către oceanul Unităţii Totului. Ebertin consideră că aduce succese şi fericire, poziţii ecleziastice înalte, aderare plină de credinţă la ideile religioase şi/sau înclinaţii filosofice.

ACHIRD – STEA FIXĂ binară de magnitudine 3,6 din Eta CASIOPEEA (10°15 Taur), de natura relaţiei Saturn-Venus, aflată în centura figurii. Denumirea ei este de origine ebraică, suficient de complicată pentru a putea fi sintetizată într-o simplă propoziţie. Înţelesul general este acela de „centură” sau „ceea ce înconjoară”, adică energia protectoare şi fortificatoare pe care purtătorul

acestei centuri o are înaintea unei înfruntări sau a oricărui fel de acţiune. Conferă mândrie exagerată şi puterea de a impune respect.

ACOMODARE – Puternice influenţe venusiene, jupiteriene sau lunare; relaţii planetare armonioase între Venus, Lună, Jupiter. De asemenea, AS sau Soarele în Semnele zodiacale Fecioară, Peşti sau Gemeni. Nicio disonanţă majoră între Marte, Saturn, Uranus, Mercur. În general, importanţa Semnelor de Expresie a ELEMENTULUI AER şi a SEMNELOR MUTABILE într-o temă, susţinute de cele menţionate mai sus.

ACQUIRIUS – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Beta AGUARIUS (23°24 Vărsător), aşezată pe chipul figurii umane, denumirea sa reală fiind, probabil, SADALSUUD. Se spune că indică erudiţia, dar Ptolemeu îi atribuie o influenţă conflictuală.

ACRAB – Nume modern pentru STEAUA FIXĂ GRAFFIAS.

ACRUX – STEA FIXĂ triplă de magnitudine 1 din Alpha CRUX (IPOS Scorpion), de natura planetei Jupiter, cea mai strălucitoare din această CONSTELAŢIE. Este poziţionată foarte aproape de glezna dreaptă invizibilă a figurii. Unii astrologi consideră denumirea ei o sinteză fonetică de la „alpha cruciş”. În astrologia clasică se cunoaşte foarte puţin despre ea, deoarece constelaţia Crux, vizibilă în Egipt, era considerată de Ptolemeu parte integrantă a constelaţiei CENTAURUS. În 1679, Bayer a reunit sub numele de Crux cele patru stele fixe: alpha (ACRUX) la picioare, gamma (GACRUX) în vârf, iar beta (MIMOSA) şi

delta Cruciş (nenumită) poziţionate transversal. Exercită o influenţă benefică, magică, misterioasă, conferind intuiţie, responsabilităţi, înţelepciune, înclinaţii către ocultism.

ACTIVITATE – Marte este SEMNIFICATORUL principal; Semnele zodiacale Berbec sau Scorpion pe AS şi ocupate de Soare. Marte ca planetă dominantă bine plasat şi bine aspectat, mai ales de către Soare şi Mercur. Marte în Casa a VI-a, a slujbei, şi în aspecte bune cu Jupiter. Marte şi Saturn: activitate calmă, perseverentă, de lungă durată, de perspectivă. Marte şi Mercur: activitate rapidă, îndemânatică, uşoară, uneori riguroasă dacă intervine şi Saturn. Marte şi Uranus: activitate originală, fantezistă, inventivă, novatoare, metode noi. Marte şi Lună: activitate neregulată, supusă capriciilor imaginaţiei. Marte şi Neptun: risipă de energie în proiecte utopice sau, în funcţie de ansamblul general al temei, activitate spirituală discretă, condiţionată politic sau nu. Marte şi Pluto: activitate pe viaţă, secretă, de profunzime, domenii medicale precum chirurgia şi psihiatria. Adesea, în disciplinele de frontieră, aspectele benefice dintre Mare şi Pluto vizând profesii medicale pot indica înclinaţii pentru chirurgia eterică. Marte şi Soare: activitate intensă, ritmică, de un randament fără egal, pentru că energia este folosită judicios. Aspectele rele către Marte nu diminuează activitatea, ci dau neregularitate, dezordine, inutilitate. Semnele de Expresie a ELEMENTULUI FOC şi

Semnele de Expresie a ELEMENTULUI AER sunt favorabile. După cum se observă, poziţia lui

Marte şi aspectele sale trebuie bine studiate pentru a vedea dacă nativul este activ sau nu. Este de preferat ca Marte să se afle într-un Semn de Expresie a ELEMENTULUI FOC (Semnele zodiacale Berbec, Leu sau Săgetător) şi, de asemenea, ANGULAR în aspectele de CONJUNCŢIE, TRICON sau SEXTIL cu Soarele sau cu Jupiter. Felul activităţii depinde de Semnul în care se află Marte. De exemplu, în Semnul zodiacal Berbec acţiunea va fi impulsivă, dar în Semnul zodiacal Capricorn reflexivă. Casa în care se află Marte indică domeniul de existenţă cel mai marcat de activitatea respectivă. OPOZIŢIILE sau CUADRATURILE dintre Marte şi Saturn inhibă activitatea, cele dintre Marte şi Neptun duc la confuzii sau la indecizie, iar cele dintre Marte şi Pluto ajung cel mai adesea la violenţă. Dacă nativul este dedicat unei evoluţii spirituale, atunci cuadraturile dintre Marte şi Pluto au o semnificaţie cu totul specială, vizând transformarea lui totală dintr-o fiinţă ignorantă într-o fiinţă celestă, divină, cu o misiune spirituală la nivel de mase, sau poate chiar planetară, profund transformatoare.

ACUBENS – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 4,3 din Alpha CANCER (13°38 Leu), de natura planetei Marte. Cuvântul arab de la care provine, *Az-Zubana*, înseamnă „cleşti”. Este poziţionată în cleştele de sud al crabului, cel care se află foarte aproape de capul Hydrei. Pliniu o numea Acetabula. Un alt nume a fost Cirros, „foarfecele crabului”. Allen menţionează un alt nume de origine arabă, Sartan sau Sertan, prin

care era numită constelaţia în totalitate. Se spune că ea conferă o fire dinamică şi că nativii marcaţi de ea ar deveni în timp nişte mincinoşi iar unii chiar criminali; temperamentul lor este lipsit de echilibru. Predispune la răutate şi la otrăvire. Influenţa ei este foarte puternică în conjuncţiile cu Soare, Marte, Saturn şi Uranus. Dr. Eric Morse îi atribuie şi aspecte benefice, precum inteligenţă vie şi renume public, chiar dacă acestea sunt dobândite datorită presiunii exercitate de ceilalţi asupra nativului.

ACULEUS – Roi de stele aflat în CONSTELAŢIA M6 SCORPIUS (25°44 Săgetător), de natura relaţiei Marte-Lună, cu rol de companion al STELEI FIXE ACUMEN şi tratat de astrologi ca având influenţa unei singure stele fixe. Este poziţionat în acul Scorpionului. Unele tentative etimologice presupun că asemănarea lingvistică dintre Aculeus şi numele eroului mitic Ahile (Achille) nu reprezintă o simplă coincidenţă, ceea ce face ca Aculeus să simbolizeze partea întunecată a energiei creatoare specifice Scorpionului. Se spune că vatămă vederea dar că, totodată, este şi un indice al unei deosebite puteri de pătrundere mentală mult mărită.

ACUMEN – STEA FIXĂ de magnitudine 3,2 din M7 SCORPIO (28°45 Săgetător), aflat în acul Scorpionului, de natura relaţiei Marte-Lună. Este posibil ca influenţa ei asupra vederii să fie ceva mai puternică datorită unităţii ei structurale, ceea ce face ca energia ei să fie mai puternică atunci când este conjunctă cu un LUMINAR sau cu o planetă care face aspecte dinamice, conflictuale

cu Luminăriile.

ADAPTARE – Influenţa puternică a lui Mercur. Trăsătură specifică nativilor Gemeni sau Fecioară sau celor cu AS în aceste Semne zodiacale. Trebuie ca Mercur să nu fie slab şi nici foarte afectat, ca să-şi poată manifesta această calitate. De asemenea, Soarele şi AS în Semnul zodiacal Scorpion, atunci când guvernatorii acestui Semn (Marte şi Pluto) se află în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER sau în SEMNE MOBILE.

ADARA – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 1,50 din Epsilon CANIŞ MAJOR (20°46 Rac) de natura planetei Venus, situată pe piciorul din spate al Câinelui. Denumirea ei este de origine arabă, *Ai – Adhara*, „fecioarele”, cu referire deopotrivă şi la stelele fixe delta (WEZEN), era (ALUDRA) şi omnicron. Conferă compasiune, credinţă fermă, dar şi o pasionalitate violentă, chiar periculoasă. Robson consideră că poate indica frica de întuneric şi predispoziţia nativului de a fi muşcat de câini.

ADHAFERA – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,6 din Zeta LEO (27°34 Leu) de natura relaţiei Saturn-Mercur, aflată în coama figurii. Denumirea ei este de origine arabă.

Ad-Dafirah, „coamă”. Robson consideră că exercită o influenţă malefică şi o pune în legătură cu lichidele acide, explozive, cu minciuna şi cu crima. Tot el consideră însă că ea apără nativul când se află pe AS, predispunându-l la aptitudini pentru sporturi militare şi la bogăţie.

ADHIL – STEA FIXĂ de magnitudine 5 din Xi

ANDROMEDA (7°52 Taur), de natura planetei Venus, aflată în trena nordică a Andromedei. Denumirea provine din termenul arab *Al Dhail*, „trena rochiei”. Conferă puritate în gândire, demnitate, dar şi frici şi tendinţa către descurajare.

ARIDED – Vezi DENEB ADIGE.

ADULTER – Este specific nativului în a cărui temă natală apare o structură afectivă ambiguă sau contradictorie, şi este marcat de OPOZIŢII sau de CONJUNCŢII între Venus Neptun, Venus-Jupiter, sau de opoziţia Lună-Venus. Acestea

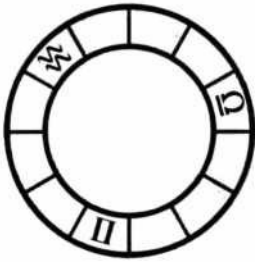

ar fi cele mai semnificative. ANGULARITATEA lui Venus, (mai ales Venus pe AS sau pe DS), amplifică afectivitatea. La fel, prezenţa lui Venus şi a Soarelui (într-o temă feminină), sau a lui Venus şi a Lunii (într-o temă masculină), în Semnul zodiacal Gemeni, indică vulnerabilitatea nativului faţă de „tentaţiile afective”. Trebuie, de asemenea, să facem diferenţa între infidelitatea cronică şi adulterul accidental sau excepţional. Acestea sunt inutil de căutat într-o temă, deoarece este vorba despre un TRANZIT bulversant faţă de trăirile afective (cel mai adesea, tranzitul lui Uranus peste Venus natal, de exemplu, sau Soarele în tranzit peste Venus

natal, când Uranus şi Venus natal sunt în aspecte disonante). De reţinut, de asemenea, pentru acest din urmă caz, şi tranzitul Soarelui peste Uranus natal, dacă Uranus se află în Casa a V-a la momentul naşterii.

ADVERSITATE – Influenţa specială a lui Saturn puternic disonant, atunci când el guvernează Casa a X-a, când este conjunct cu MC şi când, în acelaşi timp, se află în Semnele DETRIMENTULUI său şi în relaţii dinamice cu Luna, cu Soarele şi cu BENEFICII. Aspectele Saturn-Lună sunt foarte frecvente la nativii notabili. Perioadele de adversitate vor surveni atunci când MC va fi rău aspectat prin DIRECŢII sau TRANZITE, când se produc aspectele conflictuale dintre Saturn şi Soare, sau când Saturn tranzitează punctele sensibile sau dificile ale temei natale. De reţinut că, prin noţiunea de „adversitate”, în astrologia contemporană se face referire la perioade de temporizare din viaţa nativului, când el are de învăţat, obligatoriu, o anumită lecţie.

AER – Unul dintre cele patru ELEMENTE şi cel care susţine tot ceea ce înseamnă mişcare, relaţie, schimb, comunicare. Este o forţă de difuzie şi de emancipare care eliberează greutăţile fizice şi mentale, explozivă şi revoluţionară, pulverizând prejudecăţile şi condiţionările, măturând tiranii de orice natură. Semnele de Expresie a ELEMENTULUI AER sunt Semnele zodiacale Gemeni, Balanţă şi Vărsător. Cei la care acest Element este dominant în temă (adică mai mult de 4 planete în Semne de Aer, de exemplu) se

caracterizează deopotrivă prin adaptabilitate, dar şi prin lipsa de stabilitate a caracterului. Dimpotrivă, o carenţă a Elementului Aer indică un caracter dificil, închis, adeseori rigid, conservator şi incapabil să dăruiască.

ACTHER – Termenul denumeşte cel de-al cincilea Element, despre care se spune că nu se manifestă în mod direct sau „concret” la nivelul lumii noastre. Totodată, prin acest termen astrologii din vechime se refereau tot la acest Element, care le conţine pe toate celelalte patru în el

(Pământ, Apă, Foc, Aer), el fiind cea de-a „cincea esenţă” sau QUINTESENŢA.

ACTHERICUS – Numele CONSTELAŢIEI *Globus aerostaticus* („balonul”), descoperită între coada Peştelui de Sud şi Capricorn.

AFECTARE – O planetă se află în aspect conflictual sau dizarmonios sau „afectat” cu o alta când face un ASPECT nefavorabil cu ea. Planeta care primeşte aspectul se spune că este „afectată”. Totuşi, termenul nu poate fi folosit pentru CONJUNCŢIA planetelor pe anumite grade ale Zodiacului, cum ar fi, de exemplu, un grad marcat de o STEA FIXĂ malefică ce afectează apoi planeta. Planetele mai pot fi, de asemenea, afectate de către aspectul de PARALEL. O planetă sau un Nod Lunar sunt afectate când sunt încadrate de două planete malefice. În terminologia astrologică, afectarea este sinonimă cu „aspect rău”. Afectarea unei planete comportă foarte multe nuanţe, de la „disonanţele benefice” ale lui Jupiter şi Venus, până la aspectele grave

dintre Saturn, Marte, Uranus şi Pluto. În anumite cazuri este indicat să se ţină cont de afectările primite de cuspidele Caselor.

AFECŢIUNE – Sentiment pozitiv semnalat de influenţa puternică a Lunii, a planetei Venus şi a Semnelor de Expresie a ELEMENTULUI APĂ. Dacă primele două sunt în aspect cu Marte, afecţiunea este mai mult pasională, ardentă. Dacă sunt în aspect cu Saturn, afecţiunea este mai puţin năvalnică, dar mult mai stabilă. Dacă este vorba despre aspectele lor cu planetele transpersonale, informaţia temei natale trebuie citită cu atenţie, pentru a analiza cu un maximum de prudenţă şi responsabilitate aceste relaţii planetare complexe.

AFETA – Planeta sau Nodul Lunar care susţine viaţa nativului. În tradiţia astrologică sunt înregistrate sinonimele HILEG ŞI PROROGATOR („dătător de viaţă”).

AFINITATE – Atracţia care se presupune că există între anumite perechi de planete. De exemplu, Marte este în afinitate cu Venus atunci când este vorba despre compatibilitatea erotică. Venus este în afinitate cu Mercur în sens artistic ş.a.m.d. Întregul domeniu astrologie poate fi definit în asemenea termeni de afinităţi şi respingeri (sau „dizafinităţi”). Este vorba, în esenţă, despre fenomene de atracţie/respingere care se manifestă la toate nivelurile Universului fizic, şi care au ca finalitate refacerea Unităţii primordiale.

AGENA – STEA FIXĂ de magnitudine O, 9 din Beta CENTAURUS (23°48 Scorpion) de natura relaţiei Venuslupiter, localizată în cadranul stâng

oarecum ascuns al CONSTELAŢIEI. Denumirea ei este de origine arabă, *hadar*, „pământ”. Ptolemeu îi atribuie o influenţă benefică, dar alţii

O raportează la natura relaţiei planetare Marte-Mercur. Robson o corelează cu otrăvurile şi consideră că înclină nativul către o inimă împietrită, către dragoste pentru arme sau carieră militară, către răzbunare, pasiuni puternice şi o fire energică (mai degrabă înverşunată). Uneori apare în literatura de specialitate şi sub numele de HADAR.

AGILITATE – Influenţă armonioasă Mercur-Marte. Eventual, AS sau Soarele în Semnele zodiacale Rac sau Capricorn, dar cu o bună susţinere de la Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER.

AGITAŢIE – Posibilă slăbiciunile a sistemului nervos. Este indicată de aspectele rele dintre Marte şi Mercur în principal şi în secundar dintre Lună-Mercur şi Lună-Marte. De obicei, aceste aspecte se produc pe Casele a XII-a şi a III-a.

1 şi a IV-a, dar mai ales a XI-a şi a XII-a (vezi CASE).

AGRESIVITATE – Relaţii planetare dizarmonioase între Marte-Mercur, Marte-Lună, Marte-Uranus, Marte-Saturn, chiar Mercur-Lună (agresivitate verbală), Marte-Pluto (violenţă), AS sau Soarele în DECAN marţian, exces al ELEMENTULUI FOC (agresivitate datorată lipsei de autocontrol, de discernământ).

AFELIU – De la cuvintele greceşti *apo*, „departe”, şi *Helios*, „Soare”. Punct de pe orbita unei planete în care ea se află cel mai departe de

Soare.

AM – STEA FIXĂ de magnitudine 3,6 din Epsilon TAURUS (08°28 Gemeni), de natura relaţiei Mercur-Marte (în opinia lui Alvidas) sau Saturn-Mercur (în opinia lui Ptolemeu). Este una dintre cele şase stele situate pe fruntea figurii, marcând ochiul ei nordic şi alcătuind, toate, grupul Hyadelor. Denumirea de origine arabă, *Am*, înseamnă „ochi”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI (Vezi PRIMA HYADES, HYADUM II). Robson consideră că steaua predispune nativul la uşurinţa de a plânge, la evenimente neaşteptate, la otrăvire, orbire şi accidente la cap.

AKASHA – Cuvânt de origine sanscrită, sinonim cu QUINTESENŢĂ, al cincilea ELEMENT, care se manifestă din punct de vedere subtil pe un plan superior celorlalte patru Elemente. O definiţie completă a termenului depăşeşte domeniul astrologie. Ocultismul a constatat că Akasha este Memoria divină, universală, cea care înregistrează şi stochează toate energiile, manifestările, vieţile tuturor fiinţelor, societăţilor, fenomenelor derulate între o Facere şi o Resorbţie a Lumii. Facem menţiunea că, deşi Akasha nu se manifestă în planul fizic al Universului în care ne aflăm, el este prezent ca parte importantă a tuturor proceselor, evenimentelor sau formelor de viaţă existente. Natura lui este neutră din punct de vedere energetic (O) şi corespunde, cel mai adesea, momentelor de trecere (HIATUS) de la un nivel de manifestare/exprimare/existenţă la altul. La modul general, ne mulţumim să spunem că, în

realitate, el impregnează tot ce există şi cuprinde, totodată, acest Tot. Nu îi revine nici un Semn zodiacal deşi face legătura între ele şi pare a fi cumva reprezentat de planeta Mercur care, din punctul de vedere al polarităţii energetice, este – aşa cum o numeşte astrologia tradiţională „planeta androgină", adică şi feminină, Yin O, şi masculină, Yang (+). Dacă Eterul/Akasha este o energie neutră potenţială (nemanifestată, dar conţinând în ea cele două aspecte polar opuse), planeta Mercur este un rezonator energetic care face ca această energie potenţială să devină energie dinamică (în manifestare), într-unul dintre aceste aspecte energetice, Yin O sau Yang (+). Din acest motiv, tipurile de afecţiuni ale sănătăţii care presupun o dizarmonie la nivelul celui de-al cincilea Element, sau o perturbare a rezonanţei cu sfera de forţă planetară a lui Mercur, sunt cel mai dificil de diagnosticat.

AKRAB – Nume modern pentru STEAUA FIXĂ GRAFFIAS. AL ARAF – Vezi ZAVIJAVA.

AL BATTANI – Astronom şi matematician arab (858 – 929), născut la Harran, localitate aflată azi pe teritoriul Turciei. Numele său real, deosebit de lung pentru un european, pare a confirma mai degrabă originea sa musulmană: Abu Abdallah Muhammad ibnjabir ibn Sinan ar-Raqqi al-Harrani as-Sabi al-Batani. În Occident este cunoscut sub diverse nume latinizate – Albategnius, Albategni, Albatenius. A întocmit cele mai exacte EFEMERIDE pentru Soare şi pentru Lună, a determinat înclinaţia ECLIPTICII faţă de ecuator (23°35,41") şi valoarea PRECESIEI (54.5"

pe an, sau 1° la 66 ani), şi a făcut interesante observaţii faţă de lucrarea lui Ptolemeu.

ALMAGESTA. Totuşi, una dintre cel mai bine cunoscute realizări ale sale în astronomie este stabilirea anului la durata de 365 zile, 5 ore, 46 de minute şi 24 secunde. De asemenea, a calculat momentele de LUNĂ NOUĂ, lungimea anului solar şi a ANULUI SIDERAL, a făcut mai multe predicţii referitoare la eclipse şi a studiat fenomenul de PARALAXĂ.

AL BIRUNI – Abu Rayhăn Muhammad ibn Ahmad albirunî, cunoscut ca Alberuni, Al Beruni sau Al Biruni (5.09.973, Kath, Uzbekistan – 13.12.1048, Ghazni, Afganistan), este un persan de formaţie enciclopedică, viaţa şi activitatea sa depăşind cu mult capacitatea de realizare a unei fiinţe umane. Medic, farmacist, antropolog, sociolog, astronom şi chimist, astrolog şi alchimist, istoric şi geograf, geolog şi geodez, matematician, psiholog, filosof islamic şi teolog, profesor – a fost cel dintâi musulman care a studiat în India tradiţia brahmanică, a pus bazele hinduismului, geodeziei şi antropologiei. Este unul dintre cei mai timpurii adepţi ai metodei ştiinţifice experimentale, introducând pentru prima dată metoda experimentală în mecanică şi în mineralogie. Este pionierul sociologiei comparative şi al psihologiei experimentale, şi primul apt să conducă experimente elaborate cu privire la fenomenele astronomice. Aproape în unanimitate este considerat „cel mai mare om de ştiinţă al Islamului şi cel mai mare din toate timpurile” sau „una dintre cele mai mari minţi

ştiinţifice din istoria omenirii”. A studiat şi a scris în arabă şi persană, a cunoscut şi a vorbit în limbile sanscrită, greacă, siriană şi, probabil, berberă. Întreaga sa operă totalizează 146 de cărţi dintre care au supravieţuit numai 22 (6 fiind de astronomie) şi doar 13 au fost publicate (cea mai cunoscută este *Cronologia popoarelor antice*). A presupus că galaxia CALEA LACTEE conţine foarte multe stele nebuloase, a observat şi a descris eclipsa solară din 8.04.1019 şi eclipsa lunară din 17.09.1019, indicând latitudinea exactă a stelelor în timpul eclipsei lunare. În 1031 Al Biruni completează enciclopedia sa astronomică impresionantă, *Canon Mas udicus* în latină, cu tabele astronomice, introducând totodată în matematică tehnica de analiză a acceleraţiei planetelor şi formulând pentru prima dată că mişcarea APOGEULUI SOLAR şi mişcarea de PRECESIE A ECHINOCŢIILOR sunt mişcări total diferite. De asemenea, a descoperit că distanţa dintre Pământ şi Soare este mai mare decât a estimat Ptolemeu, bazându-se pe faptul că eroarea lui Ptolemeu se datora faptului că el nu a luat în calcul eclipsele solare.

AL DHI BAH – Vezi NODUS I.

AL GHAFAR – Vezi SYRMA.

AL HECKA – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Zeta TAURUS (24°47 Gemeni) de natura planetei Marte, aşezată în vârful cornului sudic al figurii. Se spune că era extrem de importantă pentru cea de-a 7-a constelaţie de pe ecliptică a babilonienilor, numită *Shur-narkabti-sha-shutu*, „steaua Taurului îndreptată spre sud”. Denumirea

de origine arabă, *Al Heeka*, înseamnă „cornul sudic al taurului”. După Robson, predispune la violenţă, mai ales violenţă masculină, şi pericol de accidente.

AL JABHAH – STEA FIXĂ de magnitudine 3,6 din Eta LEO (27°54 Leu) de natura relaţiei Saturn-Mercur, situată în fruntea Leului. Împreună cu stelele fixe ADHAFERA (Zeta), REGULUS (Alpha) şi ALGIEBA (Gamma), alcătuieşte a 8-a Casă lunară, *Al Jabhah*, „fruntea”. Ar predispune la pierderi, pericole, temperament violent. Ptolemeu susţine că, dimpotrivă, conferă iubire, bunăvoinţă şi ajutor în faţa duşmanilor.

AL MUREDIN – Vezi VINDEMIATRDC.

AL NASL – STEA FIXĂ de magnitudine 3,1 din Gamma SAGITTARIUS (01°16 Capricorn), de natura relaţiei Lună Marte. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Nast* sau *AnNast*, „punctul” sau „vârful săgeţii” şi indicând locul în care se întâlnesc arcul, săgeata şi mâna arcaşului. Spiritual vorbind, steaua susţine fiinţele care urmează o cale spirituală autentică şi predispune, în acest sens, la reale stări de Samādhi, care apar atunci când fiinţa care meditează, obiectul meditaţiei şi meditaţia ca atare devin o singură realitate, integrată în Realitatea Divină. În sens lumesc, conduce către vedere slabă sau orbire.

AL NASR AL TAIR – Vezi ALTAIR.

AL NITAK – Vezi ALNITAK.

AL NITHAM – Vezi ALNILAM.

AL PHERG – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,7 din Eta PISCIS (26°49 Berbec), de natura relaţiei Saturn-Jupiter. Mai este

denumită şi FOMALSAMAKAH (de la numele arab *Fomalsamakah Al phargh*, cu referire la gura sau marginea oricărui vas folosit pentru lichide). Este poziţionată în coarda care leagă cele două figuri, foarte aproape de coada peştelui nordic. Ea marca prima constelaţie de pe ecliptică a babilonienilor, numită *Kullat Nuna*, „coarda peştelui”. Robson spune că ea conferă nativului constanţă, hotărâre, succes. De reţinut că această stea fixă a traversat punctul 0° Berbec chiar la data la care a fost descoperită planeta Neptun, în 1846, care foarte curând a şi devenit guvernatorul Semnului zodiacal Peşti. Acest eveniment deopotrivă astronomic şi astrologie justifică denumirea pe care ei au dat-o stelei de „coarda peştelui” şi confirmă încă o dată bunele cunoştinţe spirituale de astronomie şi astrologie pe care le aveau anticii, în cazul de faţă babilonienii, şi că e posibil ca multe dintre ele omenirea actuală să nu le deţină

AL RAKIS – Vezi ARRAKIS.

AL RESCHA, AL RISCHA, AL RISHA – Vezi ALRISHA.

AL TARF – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Beta CANCER (04°15 Leu). Termenul este de provenienţă arabă, *Al Tarf*, *At-Tarf*, şi înseamnă „sfârşitul”, cu referire probabil la poziţia ei din piciorul sudic al crabului (care marchează totodată limita dintre CONSTELAŢIA RACULUI ŞI CONSTELAŢIA LEULUI), acest înţeles fiindu-i atribuit de către Allen. Pentru arabi ea însemna „privirea leului”, deoarece, în astronomia arabă timpurie, Leul se extindea dincolo de perimetrul

său prezent. Diferă de ALTERF, chiar dacă ortografia lor foarte asemănătoare face ca mulţi astrologi să considere că este vorba despre una şi aceeaşi stea fixă.

ALA CORVII – Vezi ALGORAB.

ALAMAC – Vezi ALMACH.

ALAMAK – Vezi ALMACH.

ALAYODI – Vezi CAPELLA.

ALBAJOTH – Vezi CAPELLA.

ALBALDAH – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Pi SAGITTARIUS (16°15 Capricorn), de natura relaţiei Jupiter-Mercur, situată în partea estică a capului arcaşului. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Baldah*, „oraş”. Are o influenţă favorabilă recoltelor, construcţiilor, călătoriilor şi câştigurilor.

ALBALI – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din Epsilon AQUARIUS (11°43 Vărsător), de natura relaţiei Marte Mercur, situată în mâna stângă a figurii umane. Denumirea ei este de origine arabă, *Al-Bali*, „înghiţitorul” (sensul fiind mai degrabă înrudit ca nuanţă cu noţiunea de „auto-control”). Şi este, împreună cu steaua fixă ANCHA, indiciul unor posibile pericole, persecuţii, dar şi al unui eventual noroc în viaţă, aşa cum susţine Noonan. Totuşi, natura ei este mult mai complexă, deoarece se află foarte aproape de Nodul Sud al planetei Neptun (11°46 Vărsător în anul 2000), fapt care o expune unei „contaminări” astrale din partea acestei planete.

ALBERT CEL MARE – Unul dintre savanţii iluştri ai Evului Mediu. S-a născut la Sonabe în 1193 şi a murit la Colonia, (K<5 ln-ul de astăzi) în

1280. A lăsat

O operă prodigioasă şi bogată (ocultism, studii de teologie, filosofie şi ştiinţe naturale, astrologie, alchimie, magie şi kabala). Cercetările sale în domeniul misterului au contribuit foarte mult la celebritatea acelei perioade, iar tot ce a apărut sub numele său a cunoscut o faimă fără egal la acea dată.

ALBIREO – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,2 din Beta

1 CYGNUS (01°15 Vărsător), de natura relaţiei Venus-Mercur, numele său fiind de origine latină (*ab ireo*). Astrologii arabi au botezat-o *Al Mintiar al Dajajah*, „pliscul găinii”. Conferă o înfăţişare plăcută, bună dispoziţie şi capacitate de a depăşi momentele de disperare. Din punct de vedere astronomic, este una dintre cele mai frumoase stele de pe Firmament, deoarece are un aspect cromatic deosebit (auriu şi azuriu).

ALCAR, ALCAIR, ALCHAYR – Vezi ALTAIR. ALCHAMETH – Vezi ALGORAB.

ALCHITA – STEA FIXĂ de magnitudine 4,2 din Alpha CORVUS (12°15 Balanţă), de natura relaţiei Marte-Saturn, situată în pliscul corbului. Denumirea ei este de origine arabă, *Alchibah is Al-Khiba*\ „cortul”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ALCHIOCODEN – Conform surselor elenistice, guvernatorul HILEGULUI. Astrologii medievali obişnuiau să folosească almutenul drept hileg. Alchocodenul era utilizat pentru a fi calculată lungimea vieţii.

ALCOOLISM – Luna dizarmonioasă se află

printre planetele dominante alături de importanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ, alături de relaţiile disonante dintre Marte şi Lună, unul dintre ele fiind în Semn de expresie a Elementului Apă. Saturn puternic dar de asemenea disonant. AS sau Soarele în Semnele zodiacale Rac sau Peşti. Neptun în Semnul zodiacal Scorpion (ataşament faţă de plăcerile vieţii) şi bine aspectat de Jupiter.

ALCOR – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din constelaţia URSA MAJOR (15°52 Fecioară). Nu este o stea remarcabilă, dar a fost folosită de către arabii din deşert ca test al unei vederi bune, deoarece ei obişnuiau să privească spre CANOPUS ca spre cea mai de sus şi spre Alcor ca spre cea mai de jos stea pe scara vizuală. Se pare că dictonul *Vit Alcor et non Lunam plenam*! („vede Alcor, dar nu Luna plină!”) este echivalentul proverbului nostru „vede paiul din ochiul celuilalt dar nu vede bârna din ochiul său”.

ALCYONE – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Eta TAURUS (00°00 Gemeni), de natura relaţiei Lună-Marte. Este cea mai strălucitoare din PLEIADE şi centrul acestei CONSTELAŢII, aşezată în umărul Taurului. Astronomii timpurii au privit-o ca pe un fel de Soare central al Universului şi i-au acordat o importanţă considerabilă. Arabii au numit-o *al wasat*, „cel din centru”, în vreme ce babilonienii i-au spus *temennu*, „piatra de temelie”. Influenţa care i se acordă tinde să fie extrem de complexă, indiferent dacă se ia în considerare doar influenţa singulară a stelei sau influenţa ei în cadrul constelaţiei.

ALDEBARAN – STEA FIXĂ de magnitudine O, 85 din Alpha TAURUS (9°47 Gemeni), de natura planetei Marte. Este aşezată în ochiul stâng al Taurului, de unde şi denumirea ei suplimentară de *Oculus Tauri*, „ochiul Taurului”. Numele ei derivă (probabil) din arabul *Al Dabaran*, „succesorul” sau „discipolul”. Ea era steaua de bază a babilonienilor şi, din cauza OPOZIŢIEI aproape perfecte cu ANTARES (9°46F Săgetător), a fost folosită drept punct de reper în Zodiacul babilonian. Este una dintre cele patru STELE REGALE ale astrologiei persane. Conferă noroc şi onoare când e întărită de CONJUNCŢIA cu un BENEFIC. În aspect cu un malefic, ea devine cauza unei catastrofe. Corneli oferă o întreagă listă de dezastre datorate acestei stele şi susţine că, atunci când afectează planetele, ea tinde să aducă suferinţe extreme omenirii, cum ar fi boală sau moarte. Direcţiile ei ANGULARE produc perioade de stres considerabil.

ALDERAMIN – STEA FIXĂ de magnitudine 2,6 din Alpha CEPHEUS (12°47F Berbec), de natura relaţiei Satumlupiter. Întrucât, la momentul descoperirii ei de către astrologii arabi, se afla pe braţul drept al lui Cepheus, ea a primit numele de *Adh-Dhira al-Yamin*, „braţul drept”. Acum însă ea marchează umărul drept al figurii. Conferă autoritate şi sobrietate, dar uneori anunţă pericolul unor acte de cruzime sau experienţe cumplite.

ALEGERI IMPORTANTE SAU ALEGERI RADICALE – TRANZITELE ŞI DIRECŢIILE pun în lumină potenţialul nostru latent, care are în aceste

perioade posibilitatea de a se manifesta plenar. În astrologia predictivă, ASTROLOGIA ORARĂ studiază aceste momente pentru alegeri importante (sau radicale), pentru a sugera condiţiile cele mai favorabile pentru decizii sau acţiuni.

AFLARD – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Alpha HYDRAE (27°17 Leu), aşezată pe gâtul figurii. Mai este cunoscută şi sub numele de lor Hydrae, „inima hidrei”. Multele ei denumiri – Alphard, Aflard, Alpherd, Alphart.

Alpharad, Alphora – arată istoria „deplasărilor” ei pe Firmament de-a lungul timpului. Ptolemeu îi atribuie natura relaţiei planetare Venus-Saturn, iar Alvidas cea a sextilului dintre Soare şi Jupiter. Conferă înţelepciune, înclinaţii artistice, bună cunoaştere umană, pasiuni puternice, lipsă de autocontrol, posibilă moarte prin înec, otrăvire sau asfixiere (Robson). Uneori este scrisă „Alphard”.

ALGA – Vezi ALYA.

ALGEDI – Vezi DENEB ALGEDI ŞI GIEDI PRIMA.

ALGENIB – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Gama PEGASUS (9°09 Berbec) de natura relaţiei Marte-Mercur, aşezată în aripa Calului. Numele ei este de origine arabă, *Al Janah*, „aripa”. Robson consideră că influenţa ei conferă nativului, ambiţie, vanitate, lipsă de judecată, dar şi intuiţie şi entuziasm.

ALGIEBA – STEA FIXĂ dublă şi probabil binară de magnitudine 2,6 din Gamma LEO (29°37 Leo), aşezată pe capul figurii. Denumirea ei arabă,

Al-Jabhah, înseamnă „frunte”. Latinii i-au spus Juba. Allen consideră că ea susţinea dragostea, bunăvoinţa şi ajutorul în faţa duşmanilor.

ALGENUBI – Vezi RAS ELASD AUSTRALUS.

ALGOL – STEA FIXĂ binară de magnitudine 2,2 – 3,5 din Beta PERSEUS (26° 10 Taur), aşezată pe capul Meduzei. Se spune că ar fi cea mai malefică dintre toate stelele, cea mai nefericită, cea mai violentă şi cea mai periculoasă stea de pe Cer, după cum susţine întreaga tradiţie astrologică. Cuvântul „algol” provine din arabul *Ra's Al Ghul*, „capul demonului”, motiv pentru care este denumită uneori *Capul Algol*, „capul Meduzei”, „steaua demonului”, „ochiul Satanei”. Astrologii evrei i-au spus *rosh ha sato*, ca simbol pentru propriul lor demon-femeie (Lilith). Ebertin oferă câteva interesante teme natale de criminali în care Algol pare să aibă un rol important. Observaţia lui – şi anume, că steaua predispune nativul la dinţi falşi – pare să susţină tradiţia antică ce afirmă că Algol afectează faţa şi capul, până la a genera decapitare sau strangulare. Este una dintre CELE CINCISPREZECE STELE foarte importante. Tradiţia esoterică ajunge însă la concluzia că grupările oculte de orientare satanică organizează cu bună ştiinţă evenimente tragice sau catastrofe în momentul în care planetele intră în aspect de CVADRATURĂ sau OPOZIŢIE cu anumite stele fixe, anume ca gândirea şi cunoaşterea umană să considere apoi aceste stele ca fiind malefice.

Totuşi, din perspectivă spirituală, după cum am mai menţionat în această lucrare:

1. Dumnezeu nu a făcut nimic malefic în Creaţia Divină.

2. Simbolurile au semnificaţia pe care oamenii le-o acordă atunci când ei pierd sensul sacru dăruit tuturor lucrurilor, fenomenelor şi fiinţelor de către Dumnezeu.

Conform acestor observaţii, Algol reprezintă una dintre porţile prin care Dumnezeu conferă fiinţei umane capacitatea ca ea să-şi transcendă limitările mentale.

Dacă fiinţa trăieşte fascinaţia faţă de propria ei minte, ea va „încremeni" în cele din urmă în propriile ei limitări, rămânând la discreţia unei minţi în permanentă fluctuaţie (pe care nu o va putea controla niciodată). În acest sens, sunt demne de reţinut şi de studiat aspectele pe care planetele Mercur, Jupiter şi Uranus le fac cu Algol.

De asemenea, sunt de urmărit, la nivel de generaţie dar şi la nivel planetar, efectele pe termen lung ale aspectelor de conjuncţie şi cuadratură dintre Algol şi planetele transpersonale, mai ales pentru secolele în care există o cuadratură perfectă între Algol şi REGULUS.

Din punct de vedere astronomic, este cea mai vestită dintre toate stelele fixe variabile, datorită faptului că ea îşi schimbă periodic strălucirea. Perechea sa mai slab luminată, la fiecare 68 de ore şi 49 de minute, trece pentru 8 ore printre Algol şi Terra, ceea ce face ca, văzută de pe Pământ, Algol să pară că „închide ochii", întrucât strălucirea ei scade pe durata acestui interval. În cazul evenimentelor în care această stea fixă tinde

să fie implicată, este de observat dacă ea se află la momentul strălucirii maxime sau la momentul strălucirii minime, pentru a aprecia intensitatea evenimentului respectiv. Simbolic vorbind, ea este steaua care se transformă neîncetat şi care semnifică permanenta transformare a fiinţei umane, în evoluţia ei spirituală de-a lungul unei vieţi, de-a lungul tuturor vieţilor.

ALGORAB – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,1 din Delta CORVUS (13°27 Balanţă), de natura relaţiei Marte Saturn în aspectul ei dizarmonios. Este aşezată în aripa dreaptă a Corbului. Denumirea este de origine arabă – *AIGhurab* înseamnă „corbul”. Uneori mai apare şi sub numele Ala Corvii, „aripa corbului”. Robson o consideră distructivă şi răuvoitoare ca influenţă, iar Ebertin afirmă că ea generează răni de tot felul, pierderi, inabilitate în a folosi bunurile materiale. Face parte dintre CELE CINCISPREZECE STELE importante.

ALHENA – STEA FIXĂ de magnitudine 1,9 din Gamma GEMINI (9°06 Rac), de natura relaţiei Mercur-Venus. Este aşezată în piciorul stâng al geamănului sudic. Forma sa mai veche, *AI-Maisan*, se pare că a generat o adevărată bogăţie de nume – Almeisan, Almisan, Almeisam şi Almisam – toate având înţelesul de „cea strălucitoare”, cu referire, desigur, la strălucirea ei albă uşor vizibilă. Numele său provine însă din arabul *AI Han ah*, „marcat cu fierul încins”. În aspectul ei armonios, conferă originalitate în artă, iar în aspectul ei dizarmonios predispune nativul la afecţiuni ale picioarelor.

ALIOTH – STEA FIXĂ de magnitudine 1,7 din

Epsilon URSA MAJOR (8°56 Fecioară), poziţionată la baza cozii figurii, şi una dintre CELE ŞAPTE STELE fixe care formează această CONSTELAŢIE. Denumirea ei de origine arabă, *Al-Jawn*, înseamnă „calul negru”. O variantă mai veche pare să fie mult mai aproape de numele ei actual, *Risalioth*, cu referire la poziţia ei în interiorul constelaţiei. Deşi are natura relaţiei Saturn-Venus, unii o consideră distructivă ca influenţă şi foarte apropiată de planeta Marte, iar alţii, în cazul unei conjuncţii cu Luna în temele natale feminine, presupun pericole pentru durata sarcinii sau chiar la naştere, fie pentru mamă, fie pentru copil, fie pentru ambele fiinţe.

ALKAID – STEA FIXĂ de magnitudine 1,9 din Eta URSA MAJOR (26°56 Fecioară), de natura relaţiei Lună-Mercur sau Marte-Uranus-Saturn. Este situată în coada ursului şi cunoscută şi sub numele de BENETNASH. Denumirea ei este de origine arabă, *AI-Qa id*, „conducătorul”, şi conferă nativului linişte, prudenţă, suspiciune, lipsă de încredere şi uneori frici teribile. Unii astrologi o consideră de sine stătătoare ca influenţă, în vreme ce alţii o iau în considerare în cadrul CONSTELAŢIEI.

ALKALUROPS – STEA FIXĂ ternară de magnitudine 4,5 din Mu 1 BOOTES (03°11 Scorpion), de natura relaţiei Mercur-Saturn, aşezată pe toiagul Plugarului. Denumirea ei este o adaptare arabă a unui cuvânt de origine greacă, „toiagul”, cu referire la băţul pe care se sprijină păstorul. Celelalte nume, *Inkalunis*, *Icallurus*, *Incalurus*, indică poziţia ei de-a lungul timpului în

cadrul CONSTELAŢIEI. Robson afirmă că ea conferă prosperitatea provenită din muncă cinstită, dorinţe puternice, tendinţa către excese, motivaţie pentru chestiuni de natură rurală şi oarecare înclinaţii către ocultism.

ALKES – STEA FIXĂ de magnitudine 4,2 din Alpha CRATER (23°4T Fecioară) de natura relaţiei Venus-Mercur. Este poziţionată la baza cupei. Denumirea ei, de origine arabă, *Al-Ka's*, înseamnă, „baza cupei". Ptolemeu consideră că ea conferă amabilitate, generozitate, fire primitoare dar şi indecizii de tot felul. Noonan leagă abilităţile mentale ale nativului de influenţa ei, iar Robson afirmă că generează evenimente neaşteptate, nefericiri profunde dar şi momente de genialitate.

ALMACH – STEA FIXĂ ternară din Gamma ANDROMEDA (14°14 Taur), de natura planetei Venus şi aşezată în piciorul stâng al Andromedei, ortografiată adesea şi sub formele de

Alamac sau Alamak. Este una dintre cele mai frumoase stele fixe de pe Firmament, datorită cromaticii ei splendide (oranj, smarald şi albastru). Denumirea sa este de origine arabă, *Al H'amis al Na amat*, *Al Riji al Musalsaâah*, în special acest al doilea termen însemnând „piciorul femeii", coferă onoare, strălucire, creativitate, fire veselă. De reţinut însă că unii astrologi o consideră de sine stătătoare ca influenţă, în vreme ce alţii o iau în considerare în cadrul CONSTELAŢIEI.

ALMAGEST – *Marea alcătuire a astronomiei*, lucrare egipteană antică de astronomie care îi aparţine lui PTOLEMEU. În cele 13 cărţi sunt

prezentate: astronomia sferică, teoria mişcării aparente a Soarelui şi a planetelor, catalogul stelelor întocmit de HIPPARCHUS, primul model matematic al lumii care a permis calculul poziţiilor planetare cu o precizie de 10”. Intitulată *Megale syntaxis* ţes *astronomias*, ea adună toate scrierile anterioare ale astronomilor şi astrologilor greci. În Europa ajunge prin intermediul arabilor, sub titlul de *Almagest*. În evul mediu s-a numit *Kitab al magişti* şi a constituit cartea de căpătâi a astrologiei şi a astronomiei. A fost publicată pentru prima dată în limba latină la Veneţia, în 1515, şi în limba greacă la Basel, în 1538.

ALMUREDIN – Vezi VINDEMIATRIX.

ALMUTEN – Astrologia arabă numeşte prin acest termen planeta cu cea mai mare putere de influenţă din temă, putere determinată de DEMNITĂŢILE ACCIDENTALE şi de DEMNITĂŢILE ESENŢIALE. Cu alte cuvinte, este vorba despre planeta cel mai bine plasată din temă, atât după starea ei celestă cât şi după starea ei terestră. William Lilly afirmă: „Planeta care se află în demnitate esenţială sau accidentală este cea mai importantă în tema respectivă”. (*Christian Astrology*, pg.49) Deoarece Semnele au atât guvernatori diurni cât şi nocturni, almutenul poate varia, în funcţie de nativitatea diurnă sau nocturnă a fiinţei. Tot W. Lilly afirmă: „Almutenul oricărei CASE este planeta care are cele mai multe demnităţi în Semnul pe care se află cuspida Casei, indiferent de unde sau pe ce bază este formulată judecarea ei”. (op. cit.) în aceeaşi lucrare, el se referă la almuten şi în calitate de

guvernator al Semnului solar. În ceea ce priveşte rolul almutenului nativităţii, nu trebuie căutate în el valenţe. Dacă, de exemplu, almutenul este Venus, nu înseamnă că nativul are temperament, calităţi şi preocupări venusiene. Mihaela Dicu, astrolog român (n. 1959), precizează: „Almutenul este folosit mai ales ca indicator principal în predicţii (tranzite, progresii, direcţii etc). Când planeta respectivă este activată, atunci survin evenimente importante în viaţă. Natura acestor evenimente ţine mai degrabă de natura planetei cu care planeta-almuten vine în contact şi de natura aspectului care declanşează evenimentul. Iar evenimentele au şanse mari să vizeze Casa în care se află almutenul şi Casele pe care le stăpâneşte în tema natală. Tot la nivel de destin, Casa în care se află almutenul şi Casele pe care le guvernează au un rol esenţial. În ce priveşte almutenul Caselor, el este planeta care are cel mai mare punctaj în gradul cuspidei Casei respective. Metoda de stabilire a almutenului este destul de puţin explorată şi ar merita să fie cercetată mai în amănunt. De la străbuni ne-a rămas descrierea ei, dar fără exemple practice. Apoi, astrologia clasică a intrat câteva sute de ani într-un con de umbră şi abia în ultimele decenii a început să fie „recuperată”. Este mult de muncă însă, dacă fiecare dintre noi vine cu cercetări personale, s-ar putea să reconstituim tehnici de lucru cu adevărat fiabile”.

ALGA-Vezi ALYA.

ALNAIR – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Alpha GRUS (15°54 Vărsător). Denumirea ei de

origine arabă, *An-Nayyir*, înseamnă „cea strălucitoare”, cu referire la asocierea cu Piscis Austrinus. Robson susţine că ea conferă o fire devotată, idealistă, retrasă, amabilă, prudentă, mândră, dinamică, înclinată către astronomie.

ALNILAM – STEA FIXĂ de magnitudinea 2 din Epsilon ORION (23°28 Gemeni), de natura relaţiei Jupiter-Saturn. Este aşezată în centura figurii, numele ei fiind de origine arabă, *An-Nidham*, „şnurul cu perle”. Uneori este ortografiată Al Nitham. Tinde să confere onoruri publice trecătoare. Este o stea fixă care se bucură de multă atenţie din partea astrologilor din toate timpurile, care, însă, fie o consideră de sine stătătoare ca influenţă, fie o iau în considerare în cadrul CONSTELAŢIEI.

ALNITAK – STEA FIXĂ triplă de magnitudine 2 din Zeta ORION (24°41 Gemeni), de natura relaţiei Jupiter-Saturn. Este poziţionată în capătul estic al centurii figurii. Uneori este ortografiată Al Nitak. Denumirea ei este de origine arabă, *An-Nitaq*, „centura” sau „ghirlanda”. Împreună cu steaua fixă MINTAKA formează „Centura lui Orion”. Ecuatorul ceresc trece prin, sau intersectează această centură, însă, cu 4.000 de ani în urmă, el se afla cu 12° sub ea. Robson afirmă că ea conferă notorietate, noroc, împlinire, putere, energie, capacităţi organizatorice şi aptitudini pentru industrie, o minte ascuţită şi o memorie bună. Unii astrologi o consideră de sine stătătoare ca influenţă, în vreme ce alţii o iau în considerare în cadrul CONSTELAŢIEI.

ALPHARATZ – STEA FIXĂ multiplă din

CASIOPEEA, cu foarte multe denumiri şi variante de ortografie. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Sadr*, „piept”, datorită faptului că este localizată în pieptul figurii. Diferă de ALPHERATZ.

ALPHARD – Vezi AFLARD.

ALPHECCA (Gemma) – STEA FIXĂ de magnitudine 2,3 din Alpha CORONA BOREALIS (12°18 Scorpion), de natura relaţiei Venus-Mercur (sau Marte-Mercur, după alte opinii). Denumirea ei este de origine arabă, *Al Na în al Fakkah*, „cea strălucitoare din concavitate”. Pare a avea o influenţă benefică într-o temă. Face parte dintre CELE CINCISPREZECE STELE fixe importante. Mai este cunoscută şi sub numele de Gemma, „bijuterie” sau „mugur”, cu referire atât la strălucirea care o evidenţiază, cât şi la locul central din CONSTELAŢIE.

ALPHERATZ (Sirrah) – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2,2 din Alpha ANDROMEDA (14°18 Berbec), de natura relaţiei Venus-Jupiter, după Ptolemeu, sau a planetei Marte, după Alvidas. Este aşezată în părul figurii. Astrologii arabi o plasau în PEGAS şi o numeau *Al Surrat al Faras*, „ombilicul calului”, de la care s-a format termenul actual, semnificaţia reală provenind însă din termenul care apare în astronomia arabă târzie, *Al Ras al Mar ah al Musalsalah*, „capul femeii înlănţuite”. Este numită uneori Capul *Andromeda*, „capul Andromedei”. Conferă independenţă, liberate, iubire, bogăţie, onoare şi un bun intelect. Influenţa ei este importantă şi prin ea însăşi, şi în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ALPHIRK – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8

din Beta CEPHEUS (05°33 Taur), de natura relaţiei Saturn-Jupiter, situată sub centură, în partea dreaptă a figurii. Denumirea ei provine din arabul *Alfirk is Al-Firq*, „turma”. Conferă autoritate şi sobrietate; nativii pot deveni judecători sau mediatori, dar pot fi expuşi la procese severe, uneori chiar crude. De obicei însă, influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ALRAI – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Gamma CEPHEUS (00°06 Gemeni), de natura relaţiei Satumlupiter, situată la nivelul genunchiului stâng al figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Ar-Ra i*, „păstorul”. Allen afirmă că ea urmează să fie steaua polară în jurul anului 2600. Mai este cunoscută şi sub numele de Errai.

ALRISCHA – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,9 din Alpha PISCES (29°237 Berbec), de natura relaţiei Marte Mercur. Deoarece marchează nodul corzii care uneşte cei doi peşti, arabii i-au spus *Al Uuqdah*, „nod”, iar babilonienii *riksu*, „coardă”, dar a intrat în literatura de specialitate cu denumirea dată de Cicero, *Nodus Piscium*, *Nodus Coelestis*, „nodul peştilor”. Cunoaşte multe variante: Al Rescha, Al Rischa, Al Risha, Ar-Risha. Pornind de la această realitate astronomică – a rolului de „legătură” pe care o are coarda între cei doi peşti – stelei i s-a atribuit o influenţă unificatoare sau, în funcţie de context şi de ansamblul general al temei, restrictivă, limitatoare, privatoare de libertate.

ALSHAIN – STEA FIXĂ de magnitudine 3,9 din Beta AQUILA (02°25 Vărsător), de natura

relaţiei Marte – Jupiter. Este una dintre cele două stele care flanchează steaua fixă ALTAIR. Denumirea este deopotrivă de origine persană şi arabă (A7 *Unuk al Ghurab*), însemnând „gâtul corbului (al păsării)”. Interesantă ni se pare mai degrabă semnificaţia ei. Împreună cu ALTAIR (Alpha Aquila) şi TARAZED (Gamma Aquila), Alshain constituie a 21-a NAKSHTRA hindusă, Sravana, „*smochinul sacru*”, ASTERISMUL aflându-se sub directa guvernare a lui Vishnu (unul dintre marii zei ai triadei hinduse Brahma-Vishnu-shiva), care este Divinul în aspectul său de menţinător al vieţii. Cele trei stele marchează cei trei paşi cu care Vishnu se deplasează prin Cer şi, de aceea, acest asterism are ca simbol tridentul. Se spune că această stea conferă imaginaţie bogată, pasiuni puternice, voinţă de nezdruncinat, caracter dominator, influenţă considerabilă asupra celorlalţi, clarviziune, putere de pătrundere mentală şi abilităţi alchimice. Datorită acestor caracteristici, steaua în special şi asterismul în general sunt considerate în analogie cu Semnul zodiacal Scorpion.

ALSHAT – STEA FIXĂ de magnitudine 4,8 din Nu CAPRICORNUS (04°26 Vărsător) de natura relaţiei Venus Marte, situată în creştetul figurii. Denumirea ei arabă, *AI Shat*, „oaia”, aminteşte de sacrificiile animale arabe făcute la răsăritul heliacal al CONSTELAŢIEI. Robson consideră că simbolismul ei este cel al Marii Arcane X din Tarot, intitulată „Roata norocului”, înţelesul esoteric real fiind acela de „roată a destinului” (prin asociere cu simbolistica Semnului zodiacal

Capricorn).

ALSUHAIL – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Lambda VELA, ARGO NAVIS (11°11 Fecioară), de natura relaţiei Saturn-Jupiter, poziţionată în pânzele navei. Denumirea ei arabă complexă, *Alsuhail Al Sufi's Al Suhail al Wazn*, se referă la faptul că steaua se ridica oarecum cu dificultate deasupra orizontului. Conferă prosperitate în comerţ şi în călătorii dar şi putere mentală şi spirituală; unii astrologi consideră că ar avea legătură şi cu părăsirea planului fizic prin înec.

ALTAIR – STEA FIXĂ de magnitudine 1 din Alpha AQUILA (01°47 Vărsător), de natura relaţiei Marte-Jupiter. Este aşezată pe gâtul vulturului, numele fiind derivat de la arabul A7 *Nast al Tair*, „vulturul". Diferitele ortografieri – Alcar, Alcair, Alchayr, Althair, Atair, Athair, Attair – confirmă că este o stea fixă foarte importantă, la care fac referire toate marile tradiţii astrologice. Se spune că ar conferi un foarte mare elan intelectual, o fire liberă, ambiţioasă, bunăstare efemeră sau neaşteptată, dar şi lipsă de discernământ în cunoaşterea umană sau predispoziţii către pericole din partea reptilelor. Unii astrologi o consideră de natura planetei Uranus.

ALTERF – STEA FIXĂ de magnitudine 4,5 din Lambda LEO (17°52 Leu) de natura relaţiei Saturn-Marte, localizată în gura Leului. Denumirea ei este de origine arabă, *At-Tarf*, „privire". Influenţa ei ar conferi o deosebită forţă de transformare interioară, datorită discernământului nativului de a-şi folosi forţa în toate planurile (financiar, erotic, social,

profesional, afectiv, mental, spiritual). Dacă Luna, în tema natală, este conjunctă cu Alterf, nativul nu este susţinut deloc în călătorii.

ALTHAIR – Vezi ALTAIR.

ALTITUDINE – în astrologie altitudinea este exprimată de obicei în grade, minute şi secunde, şi reprezintă punctul de elevare de deasupra şi de dedesubtul orizontului, de-a lungul unui arc de Zodiac. O planetă se află la altitudinea de meridian când ea atinge cuspida MC. Altitudinea de deasupra orizontului se notează de obicei pozitiv, deci + 90°, pentru ZENIT, şi negativ, deci – 90°, pentru NADIR.

ALTRUISM – Indicii generozităţii şi ai filantropiei sunt Uranus şi Neptun bine plasaţi, în aspect cu AS sau cu guvernatorul lui. Pentru o nativitate masculină se analizează Soarele şi Jupiter, în aspectele lor benefice fie unul cu celălalt, fie cel puţin ale unuia cu Venus. Pentru o nativitate feminină se analizează Luna, în aspectele ei benefice cu Soare, Jupiter, Venus şi chiar cu Saturn. În situaţii mai speciale, se au în vedere planetele din Casa a VII-a, din Casa a V-a dat mai ales natura Casei a VI-a, poziţia în Semn şi Casă a guvernatorului ei şi, mai ales, planetele prezente aici (vezi CASE).

ALUDRA – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2,4 din Eta CANIŞ MAJOR (29°32 Rac), de natura planetei Venus, aflată pe spatele Câinelui Mare. Denumirea ei provine din arabul *Ai – Udhrah*, „castitate”. Se spune că ar conferi spirit caritabil, credinţă puternică, dar şi pasiuni violente şi periculoase, frică de întuneric şi predispoziţia la a

fi muşcat de câini.

ALULA AUSTRALE – STEA FIXĂ de magnitudine 3,9 din Xi URSA MAJOR (07°21 Fecioară) de natura relaţiei Saturn Venus. Denumirea este de origine arabă, *Al-Qafzah al-Ula* şi indică cea mai sudică stea de pe piciorul sudic al figurii. Conferă o fire liniştită, prudentă, suspicioasă, neîncrezătoare, controlată, răbdătoare; în egală măsură însă, ea poate induce frici puternice. Pentru cei în a căror temă natală se află pe AS, steaua indică puterea de a domoli/îmblânzi animale (precum lei, tauri şi urşi) şi de a le face capabile să-şi exprime forţa într-o manieră umană.

ALULA BOREALE – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,7 din Nu URSA MAJOR (06°39 Fecioară), marcând piciorul drept din spate al figurii. Are aceeaşi natură şi influenţă precum Alula Australe.

ALWAID – Vezi RSTABAN.

ALYA – STEA FIXĂ binară de magnitudine 4,5 din Theta SERPENS (15°45 Capricorn), de natura relaţiei Saturn Marte, poziţionată pe capătul cozii Şarpelui. Denumirea ei provine din arabul *Al-Alyah*, „coada grasă a oii”. Este localizată în partea de sud-vest a constelaţiei AQUILA, în zona lipsită de stele a celor două braţe din CALEA LACTEE. Uneori este ortografiată Alga. Conferă înţelepciune, măiestrie, dar şi necinste, maliţiozitate, voinţă slabă şi pericolul de a fi otrăvit.

ALZIRR – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Xi GEMINI (11013 Rac), situată pe piciorul drept

al lui Pollux (geamănul estic). Denumirea ei este de origine arabă, *Al Zirr*, „locul însemnat", o referire intuitivă probabil (la acea dată) la poziţia ei foarte apropiată de Nodul Nord al planetei Jupiter care, în anul 2000, s-a aflat la 10°28 Rac. Asta face ca steaua să capete o rezonanţă vădit jupiteriană, deşi i se atribuie natura relaţiei Mercur-Venus. Ptolemeu spune că ea predispune la dizgraţie, boală, ghinion, şi probleme cu genunchii, influenţe care au, totuşi, prea puţin de-a face cu natura ei complexă, cu atât mai mult cu cât localizarea sa nu este prea departe de SIRIUS (14°05 Rac).

AMABILITATE – Puternice relaţii planetare între Venus Lună, Venus în aspecte bune cu LUMINĂRIILE, cu Jupiter sau cu AS. Semnele venusiene importante, în special Semnul zodiacal Balanţă. Nicio disonanţă între Marte, Saturn, Uranus, Pluto şi planetele menţionate aici.

AMALTHEA – Vezi CAPPELA.

AMBIŢIE – Influenţe puternice date de relaţiile Soare Marte, Soare-Jupiter, Marte-Jupiter, Saturn-Soare. Semnele de Expresie a ELEMENTULUI FOC importante. Soarele sau AS în Semnele zodiacale Berbec şi Leu, sau în Semnele zodiacale Capricorn şi Scorpion, sau într-un DECAN solar ori marţian. Numeroase ASPECTE între planetele menţionate. Saturn pe AS/MC. AS sau MC în Semnele zodiacale Berbec sau Capricorn. Soarele în Semnul zodiacal Taur. Dintr-un alt punct de vedere, cele mai ambiţioase sunt Semnele zodiacale Taur, Leu, Scorpion şi Capricorn. Este deci necesar ca ele să fie ocupate

de Soare, Marte, AS sau MC. Alţi indici caracteristici: puternice influenţe solare, marţiene, jupiteriene sau saturniene, precum şi aspectele formate de Soare şi Marte cu Jupiter şi cu Saturn. Poziţia lui Saturn în Semnul zodiacal Leu este în mod egal semnificativă, în sensul aviditătii şi al puterii. Calitatea aspectului indică adesea sursele ambiţiei: naturală şi încrezătoare cu aspecte bune de la Jupiter sau inflaţionistă cu aspectele lui rele; perseverentă şi hotărâtă în aspectele bune cu Saturn, sau avidă şi ranchiunoasă cu aspectele lui rele.

AMOR PROPRIU – Jupiter important şi în aspect cu Saturn. Soare armonios. Toate aspectele dintre Soare şi Jupiter, mai ales dacă Luminarul sau planeta este GUVERNATORUL Casei I. AS în Semnele zodiacale Leu sau Săgetător. Puternică influenţă solară sau jupiteriană.

AN – Anul este o unitate de măsură a timpului, valoarea lui fiind cunoscută încă din antichitate. Hipparchus i-a stabilit durata la 365 şi L – 1/300 zile, adică doar cu 6,5 mai mic faţă de actualul an tropic. În astronomie şi, deopotrivă, în astrologie, se folosesc mai multe feluri de an, cu durată diferită. Astfel:

— *ANUL ANOMALISTIC* este intervalul de timp scurs între două treceri ale Soarelui prin PERIGEU, şi are o durată de 365,259641 zile;

— *ANUL CIVIL* are 365 de zile, sau 366 de zile când este bisect;

— *ANUL DRACONITIC* este intervalul de timp scurs între două treceri ale Soarelui prin acelaşi nod (ascendent sau descendent) al orbitei

Lunii, şi are 346,620031 zile;

— *ANUL ENEATIC* este fiecare al nouălea an dintr-o succesiune temporală (de exemplu, anii cu numerele 9,18,27,36,45 etc., fiind legaţi de ciclicitatea esotericǎ a planetei Neptun);

— *ANUL HEBDOMATIC* este fiecare al şaptelea an dintr-o succesiune temporală (de exemplu, anii cu numerele 7,14,21,28,35 etc., fiind legaţi de ciclicitatea esotericǎ a planetei Marte);

— *ANUL HIPSOMATIC* este anul 786 – 785 î.Hr. (vezi HIPSOMATA);

— *ANUL GALACTIC* este anul care are 220.000.000 de ani tropici;

— *ANUL LUNAR este* un ciclu de 12 luni lunare, uneori cu 11 zile şi un sfert mai scurt decât anul solar, având 354,3670 de

— *ANUL PLATONIC* este anul care are 26.000 de ani tropici (vezi ANUL PLATONIC);

— *ANUL SIDERAL* este anul necesar Soarelui să revină în acelaşi punct fix de pe Cer, şi are 365 de zile bh 09.10” (sau 365,256360 zile); uneori mai este numit şi „an astral”;

— *ANUL SOLAR* este anul dintre două aniversări şi se numeşte REVOLUŢIE SOLARĂ;

— *ANUL TROPICAL* este intervalul de timp scurs între două treceri ale Soarelui prin PUNCTUL VERNAL şi are 365 de zile 5 h 48.56,1” (sau 365,242199 zile).

ANALIZĂ – Tendinţele analitice corespund unei puternice influenţe saturniene, întotdeauna în combinaţia Saturn Mercur armonioasă. Semnul zodiacal Fecioară are şi el o contribuţie majoră dacă e plasat în Casa I sau în Casa a III-a, mai ales

când el conţine Soarele, Mercur sau Saturn. Alte indicaţii: aspecte bune între Saturn şi Mercur, între Saturn şi AS, între Mercur şi AS. Dacă Saturn se află în cuadratură cu AS, cu Mercur său cu guvernatorul Casei a III-a, nativul riscă să se piardă în detalii sau, dimpotrivă, să manifeste rigiditate sau idei fixe în situaţii în care trebuie să dovedească adaptabilitate. Dacă nativul urmează o cale spirituală autentică, atunci ambiţia se transformă în aspectul ei superior, cel de voinţă (mai ales dacă Semnul zodiacal

Săgetător este important în temă), ca, ulterior, această să devină o voinţă divin integrată. Nativul va deveni astfel capabil să-şi subordoneze Voinţei Divine propria sa voinţă individuală (mai ales dacă Semnele zodiacale Fixe nu sunt predominante în tema natală sau nu sunt ANGULARE).

ANALOGIE – Două fenomene sunt în analogie atunci când se regăsesc la al doilea caracterele deja cunoscute la primul. Definiţia este valabilă şi pentru cazul în care, în locul fenomenelor, este vorba despre fiinţe, evenimente, tipuri de comportament etc. analogia fiind posibilă inclusiv între un fenomen şi o fiinţă. Ea are rolul unui simplu paralelism, al unei simple corelaţii sau al raportului cauză-efect. În astrologie, analogia este o modalitate fundamentală de interpretare a temelor, indiferent de domeniu, întrucât, prin intermediul ansamblului astrologie (MODURI VIBRATORII, Semne, CASE, planete şi ASPECTE), completat adeseori cu informaţii foarte utile din astronomie, fiinţa umană este raportată la

Cosmos, astrologul descoperind armonia şi dizarmonia dintre cele două sau, mai exact, fenomenele tainice de rezonanţă cărora ambele le sunt supuse şi fără de care analogia nu ar fi posibilă.

ANARETA – Prin acest termen este denumită planeta abilitată de Dumnezeu să încheie viaţa nativului, iar locul anaretic îl constituie Semnul şi gradul ocupat de anareta la naştere. Orice planetă poate acţiona în calitate de anareta, când ea este legitimată să determine părăsirea planului fizic (moartea) şi când afectează HILEGUL la naştere, prin DIRECŢII, sau când se află în trena/coada unei direcţii rele. De asemenea, orice planetă acţionează ca anareta dacă ocupă la naştere un loc anaretic. Guvernarea momentului morţii este atribuită planetei care ocupă la naştere acest loc anaretic, cum ar fi una dintre Casele a IV-a, a VI-a, a VIII-a sau a XII-a (vezi CASE), iar planetele care guvernează Semnele de pe cuspidele acestor Case sunt DISPOZITORII acestor locuri. Puterea anaretei, a locului anaretic şi guvernatorii acestor locuri trebuie analizaţi cu precauţie când vrem să ne pronunţăm asupra duratei vieţii. Intrarea anaretei sub influenţa unui malefic măreşte pericolul, iar în aria unui benefic face ca orice aspect al lui să poată salva viaţa. Un malefic în prezenţa lui Jupiter sau a lui Venus va pierde mult din puterea sa anaretică şi anevoie va fi capabil să ucidă, iar un benefic în prezenţa unui malefic va fi în egală măsură incapabil să salveze. Soarele poate deveni anareta când Luna sau AS sunt hileg, iar Luna poate deveni anareta când Soarele sau

AS sunt hileg. Soarele sau AS pot deveni anareta când Luna este hileg. Soarele, Luna şi Mercur pot deveni anareta când intră în aspect cu Marte sau cu Saturn, atunci când nu există nici un benefic, iar Luna poate acţiona ca anareta când face aspecte rele cu maleficii. Soarele poate fi anareta când se află în Semnul lui Saturn şi când este aspectat conflictual de către Marte sau Saturn, acţionând în trena/coada unei direcţii rele şi cauzând părăsirea planului fizic (moartea). Soarele, Luna, Jupiter, Venus şi Mercur pot acţiona ca anareta în morţile groaznice. Când acţionează în calitate de anareta, Neptun guvernează asasinatele, decesele violente, morţile care survin într-o manieră exaltată, confuză sau obscură.

Pluto, dacă se adaugă acestei planete, poate cauza morţi prin comploturi şi prin otrăvire. Tot Pluto tinde să determine manifestarea unor boli care s-au făcut în timp şi care au o erupţie violentă, nemailăsându-i nativului timp să se trateze, cauzând astfel un final de viaţă oarecum implacabil. Uranus în calitate de anareta pune capăt vieţii fizice prin accidente violente, explozii sau prin suicid. Saturn cauzează moarte prin căderi, contuzii, răni, comoţie sau chiar boli psihice grave, care au drept cauză dificil de constatat frici sau traume extrem de profunde. Ca anareta, Marte şi Saturn sunt deopotrivă de distructive, atât în nativităţile feminine, cât şi în cele masculine. Marte pune în pericol sau chiar întrerupe viaţa fizică prin arsuri, foc, opăriri, tăieturi, înjunghieri, explozii, în conformitate cu

natura Semnului în care se află şi a aspectelor în care este angrenat. Planetele din Casa a VIII a pot acţiona ca anareta şi cauzează moarte prin accidente sau răniri când ating cuspida Casei a VII-a sau DS prin direcţii. Pars Fortuna/PUNCTUL DE NOROC poate deveni anareta când Soarele, Luna sau AS sunt hileg. Un malefic drept anareta şi elevat deasupra LUMINĂRIILOR va predispune la părăsirea violentă a planului fizic. Dar dacă un benefic va fi elevat deasupra lui, el va distruge sau va modifica tendinţa anaretică, iar efectele periculoase ale maleficului în calitate de anareta vor fi în mare măsură diminuate, dacă Soarele şi Luna sunt şi ele elevate la naştere.

ANARETIC – Cuvânt de origine greacă însemnând „distrugător" şi folosit pentru planeta sau gradul considerat drept „distrugătorul vieţii" într-o temă natală. Regulile care stabilesc ce planetă este ANARETA şi care planetă se află într-un loc anaretic („locul ucigaş") sunt complexe, iar majoritatea astrologilor avertizează asupra dificultăţii de a face predicţii bazându-ne pe asemenea legi. În unele texte termenul denumeşte planeta care formează un aspect dificil cu HILEGUL („menţinătorul vieţii"), deşi aceasta nu înseamnă neapărat că ea este ucigaşă. În alte texte, termenul vizează anumite STELE FIXE care, în virtutea CONJUNCŢIILOR realizate în tema natală sau prin DIRECŢII cu anumite planete, manifestă influenţele lor ucigaşe şi otrăvesc acea temă, determinând momentul, locul şi maniera în care nativul va părăsi planul fizic. Punctul sau locul anaretic este gradul ocupat de o asemenea

planetă sau stea fixă într-o temă.

ANCHA – STEA FIXĂ de magnitudine 4,3 din Theta AQUARIUS (03°16 Peşti) de natura relaţiei Mercur-Saturn, aflată în centura Vărsătorului, aşa cum arată cele mai recente studii astronomice. Numele ei derivă din latina Evului Mediu şi înseamnă „şoldul" sau „osul şoldului", iar influenţa ei, aşa cum susţine Noonan, poate genera pericole, persecuţii şi chiar moarte, dar, adeseori, ea este şi o stea benefică. Acţionează împreună cu steaua fixă ALBALI.

ANCHENETENAR – Vezi ANGETENAR.

ANDROGIN – Termenul înseamnă „a avea caracteristicile ambelor sexe", dar într-un context astrologie acest înţeles este adesea limitat la planeta Mercur, care prezintă uşurinţa de a primi natura şi sexualitatea atât a planetelor feminine (Luna, Venus), cât şi a planetelor masculine (Soare, Marte), prin aspectele pe care le face cu ele. Într-un context astrologie, Mercur este androgin. Vezi în acest sens şi AKASHA.

ANDROMEDA – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 12° Berbec şi 15° Taur, la 22°55 nord de ecuator. În mitologia greacă, Andromeda este fata lui Cepheus, regele etiopian, salvată din ghearele unui monstru de către Perseu, care a călărit calul înaripat Pegas. Se spune că insuflă puritatea gândirii, onoare şi virtute, deşi în anumite condiţii se pare că ea cauzează moarte prin muşcătura unui animal sau prin crucificare. Printre multele nume ale aceste constelaţii amintim: „femeia înlănţuită", Perseea

(însemnând, probabil „mireasa lui Perseu"),

Cepheis (probabil „fata lui Cepheua”) şi ALAMAC (după binaritatea acestei CONSTELAŢII). STELELE FIXE importante pe care le conţine sunt AAPHERATZ (14°18 Berbec), VERTEX (27°5 r Berbec), MIRAHCH (00°24 Taur), ADHIL (07°52 Taur) şi ALMACH (14°14 Taur).

ANGETENAR – STEA FIXĂ de magnitudine 4,8 din Thau 2 ERIDANUS (02°38 Taur), de natura planetei Saturn, poziţionată lângă partea curbată a CONSTELAŢIEI. Denumirea ei este de origine arabă, *Arjat an-Nahr*, „curbura râului”. De-a lungul timpului, ea a fost menţionată şi sub numele Argentenar, Anchenetenar în textele europene, şi sub numele de Al Hinayat al Nahr, Al Anchat al Nahr în textele arabe. Robson consideră că ea conferă sete de cunoaştere, poziţie autoritară în societate, predispoziţie către călătorii, multiple transformări, dar şi accidente pe mare sau datorate apei, unele chiar fatale.

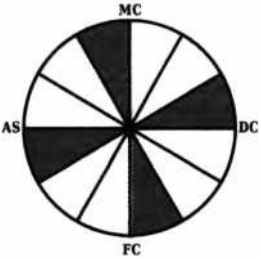

ANGULAR – Unghiular, care se află în ANGULARITATE.

ANGULARITATE – O planetă este angulară atunci când se află poziţionată întruna dintre Casele angulare (vezi CASE). În multe sisteme de interpretare, CUSPIDELE au fost privite ele însele drept centri ai Caselor, marcând cea mai puternică parte a lor ca influenţă. În timpurile moderne s-a

pierdut distincţia între segment de Casă şi cuspida care o marchează, rezultând în astrologia modernă că o planetă angulară se defineşte în funcţie de UNGHIURI – cele două axe principale, AS-DS ŞI FC-MC – şi nu în funcţie de Case. Există o anumită convenţie între astrologi, conform căreia planetele din unghiuri sunt de obicei puternice. Cele câteva scrieri care au supravieţuit din horoscoapele greceşti, precum şi desenele arabe timpurii, susţin şi ele importanţa unghiurilor. Cea mai importantă interpretare a semnificaţiei angularităţii din timpurile moderne aparţine lui Gauquelin (astrolog francez modern), care a tabelat şi a publicat material referitor la planetele aşezate în interiorul OEBURILOR angulare.

ANIMAL (BESTIAL) – Iniţial, SEMNELE ANIMALE erau cele care aveau ca imagine zodiacală un animal întreg. Deci Semnele zodiacale Berbec, Taur, Leu şi Scorpion sunt Semne animale. Datorită schimbării terminologiei de specialitate, termenul conţine astăzi o conotaţie oarecum neplăcută, cu trimitere la natura grosieră, primitivă, a fiinţei umane abrutizate. Există, apoi, schimbări în imageria Semnelor. Capricornul original, cândva un peşte-inorog, este adesea privit astăzi ca un singur animal (capră sau ţap). Săgetătorul, reprezentat jumătate-om, jumătate-cal, era considerat drept Semn animal, fiind încadrat însă la SEMNE BICORPORALE. Inclusiv Semnul zodiacal Peşti a fost, într-o vreme, încadrat la Semnele animale.

ANKAA – STEA FIXĂ de magnitudine 2,4 din

Alpha PHOENIX (15°30 Peşti), poziţionată pe gâtul figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Al – Anqa* „phoenixul”, sau *Na în al Zaurak*, „cea strălucitoare din corabie” (datorită faptului că stelele CONSTELAŢIEI formază o linie curbă, asemănătoare unei bărci). Nu i se atribuie natura nici unei planete sau relaţii planetare şi, în cele mai multe cazuri, influenţa ei este considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

AN PERICULOS – Punctul celui mai periculos an al vieţii, unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul lui Saturn din tema natală este rotit până când ocupă AS, poziţia pe care o are guvernatorul Casei a VIII-a natală în noul aranjament marchează acest punct.

AN SIDERAL – Trecerea succesivă a Soarelui, de două ori, peste o stea fixă considerată drept reper. Acest an are 365 zile, 6 ore, 9 minute şi 9,5 secunde.

ANTARES – STEA FIXĂ binară de magnitudine 1 din Alpha SCORPIO (9°46 Săgetător), de natura relaţiei Martelupiter, aşezată pe corpul Scorpionului. Este una dintre vechile STELE REGALE, numită uneori *lor Scorpionis*, „inima Scorpionului”. Numele ei se pare că provine din denumirea Anti-Ares, „Rivala lui Marte” (Ares fiind zeul războiului în mitologica greacă şi Marte în mitologia romană), de aici deci Antares. Are o natură extrem de puternică. Este una dintre cele mai importante stele fixe, la care tradiţiile astrologice din toate timpurile şi din toate culturile fac foarte dese referiri. Robson consideră că ea predispune la nenorociri,

distrugeri de orice fel, nevoie de libertate, libertate de spirit, pericole, fatalitate; nativii marcaţi de ea pot fi aspri, încăpăţânaţi, lacomi, capabili să-şi facă rău prin exacerbarea orgoliului şi incapacitatea de a se lăsa orientaţi benefic în viaţă. Totuşi, aşa cum am menţionat şi la ALGOL, aspectele malefice ale stelelelor fixe trebuie considerate cu prudenţă. Deşi ea trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, totuşi influenţa ei specifică este foarte puternică.

ANTI-ASPECTE – Termen datorat cercetării relaţiilor dintre aspecte şi armonice, care sugerează că există două anti-aspecte majore şi două anti-aspecte minore. Cele majore sunt cele în jur de 79° şi 101°, cu un orb de ±3°.

Astfel de relaţii angulare nu joacă nici un rol în TEORIA tradiţională a ASPECTELOR, cu toate că ele sunt acum incluse în teoria aspectelor elementare a lui Ptolemeu. Situaţia este aceeaşi pentru aspectele minore, în jur de 66° şi 114°, cu un orb de ±1°.

ANTICAR – Pentru un erudit sau pentru un savant, buni SEMNIFICATORI intelectuali, unul sau mai mulţi fiind plasaţi în Casa a IV-a sau în Casa a VIII-a, sau în Semnele zodiacale Rac sau Scorpion. Pentru un vânzător de obiecte vechi, e necesar ca guvernatorul Casei a X-a sau al Casei a VI-a să se afle în Semnele zodiacale sau în Casele astrologice indicate mai sus.

ANTILA PNEUMATICA – „Pompa de aer”, CONSTELAŢIE greu de observat, poziţionată în sudul constelaţiilor CRATER ŞI HYDRA. Ea se

întinde între aproximativ 0° Fecioară şi 0° Balanţă, şi între 30° şi 43° sud de ecuator. A fost numită astfel în secolul al XVIII-lea, la început ea purtând şi numele de Machina Pneumatica, în amintirea englezului Robert Boyle, care a inventat pompa de aer. Robson spune că această constelaţie susţine armonia, prosperitatea şi forţa spirituală.

ANTINOUS – CONSTELAŢIE aflată aproximativ între 13° Capricorn şi 10° Vărsător, şi între 8° şi 13° sud de ecuator. Poate fi văzută la sud de STEAUA FIXĂ ALTAIR. Se spune că ea poartă numele favoritului lui Hadrian. Apropierea sa faţă de AQUILA l-a determinat pe Bayer să-i spună Ganimede, după tânărul răpit de un vultur şi devenit apoi purtătorul cupei lui Jupiter. Nu i s-a atribuit nicio influenţă în antichitate, deşi se pare că ea conferă pasiune, iubire şi prietenie.

ANTIPARALEL – Aspect format de două sau mai multe planete care au declinaţii diferite: una are declinaţie nord, de exemplu, şi celelalte au declinaţie sud în raport cu ECUATORUL CERESC, toate fiind însă la acelaşi grad. De exemplu, Venus la 17°28 declinaţie N şi Uranus la 17°30 declinaţie S. Aspectul are aceeaşi valoare precum OPOZIŢIA, dar în practica astrologică actuală este neglijat. Prezintă, însă, importanţă pentru astrologia medicală, în studiul necesar afecţiunilor grave ale sănătăţii.

ANTIPATIE – Planetele sunt în antipatie în majoritatea cazurilor în care ele se află în aspecte dificile sau dizarmonioase. De exemplu, Luna este prin natura ei în antipatie faţă de Saturn,

deoarece ea are o influenţă anulatoare, de dizolvare, în vreme ce el este un fixator al formei. În SINASTRIE, planetele (şi chiar aceeaşi planetă în ambele teme) pot fi în antipatie când sunt implicate în aspectele dificile ale celor două teme. Într-un sens strict de specialitate, cuvântul este folosit uneori pentru planetele guvernând Semne opuse. Deci Marte în Berbec este în antipatie faţă de Venus în Balanţă, iar Saturn, guvernatorul Semnului zodiacal Capricorn, se află în antipatie cu Luna, guvernatorul Semnului zodiacal Rac.

ANTISCIE – Aspect în care două planete se află la aceeaşi LONGITUDINE pe linia solstiţiilor (0° Rac, 0° Capricorn):

Soarele la 20° Gemeni este în antiscie cu Jupiter la 10° Rac. Cu alte cuvinte, antisciile sunt reflecţii pe axa verticală a Zodiacului. De exemplu, antiscia pentru 9° Capricorn este 21° Săgetător; antiscia pentru 12° Balanţă este 18° Peşti iar antiscia pentru 5° Berbec este 25° Fecioară. Antiscia şi planeta ei corespunzătoare sunt echidistante faţă de punctele solstiţiale, 00° Rac sau 00° Capricorn. Semnele şi antisciile lor sunt: Berbec-Fecioară, Taur-Leu, Gemeni-Rac, Balanţă Peşti, Scorpion-Vărsător, Săgetător-Capricorn. Efectul este asemănător CONJUNCŢIEI, dar mai slab.

ANTISEDENT – Planeta antisedentă este o planetă în mişcare aparentă retrogradă. Aspectul pe care îl face ea cu o altă planetă este un aspect antisedent.

ANTI-VERTEX – Unul dintre punctele sensibile ale temei natale, în analogie cu Semnul

zodiacal Berbec, cu planeta Marte şi cu CASA I, care acţionează în complementaritate cu VERTEXUL. El pare să motiveze, cel mai adesea, acţiunea individuală şi manifestarea personalităţii nativului în sectorul de viaţă desemnat de Semnul şi Casa în care se află. Dacă vertexul nu este activ (prin CONJUNCŢIA cu o planetă sau cu o axă), e posibil ca anti-vertexul să rămână şi el o simplă energie potenţială.

AN TROPICAL – Trecerile succesive ale Soarelui prin Echinocţiul Vernal sau prin primul grad al Semnului zodiacal Berbec, cu o durată de 365 zile 5 ore 48 minute 46 secunde. Anul tropical este cu 20 de secunde mai scurt decât ANUL SIDERAL.

ANUL PLATONIC – PUNCTUL VERNAL retrogradează prin CONSTELAŢII într-o perioadă de aproximativ 52920 de ani. Acesta este anul platonic al astrologiei tradiţionale. El se împarte în 12 lungimi egale, corespuzătoare arcelor de Zodiac şi perioadelor în care punctul vernal retrogradează prin fiecare arc, fiind numit, de aceea, în funcţie de Semnele relevante. Din păcate, nu există un reper general standard, astfel încât nu există nicio înţelegere între astrologi referitoare la lunile de început şi de sfârşit ale acestui an. Mulţi insistă că punctul vernal retrogradează, la sfârşitul secolului XX şi începutul secolului XXI, prin constelaţia Peştilor, astfel încât se poate spune că omenirea trăieşte sub auspiciile erei Peştilor. Fiecare dintre cele 12 arce manifestă influenţe specifice iar lunile platonice (perioadele de 2160 de ani), aduc

atitudini fundamental diferite, şi civilizaţii specifice în istoria omenirii.

ANXIETATE – Puternică influenţă saturniană, dar în aspectul ei dizarmonios. Venus în Semnul zodiacal Capricorn. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Săgetător şi aspecte dinamice de la planetele transpersonale sau de la Semnul zodiacal Peşti. LUNA NEAGRĂ în tranzit prin CASA A XII-A sau prin Semnul zodiacal Fecioară, sau activând Nodul Sud. Luna în Peşti şi în Casa a XII-a la momentul naşterii, în aspect dinamic natal sau activată prin TRANZITE de Luna Neagră şi/sau Saturn.

APARENŢĂ (fizionomie) – în astrologia populară se acordă multă importanţă ideii că aparenţa nativului reflectă DOMINANTA planetară sau zodiacală a temei sale natale, horoscopul fiind un semnificator atât al vieţii fizice, cât şi al celei psihice a nativului. Cele mai timpurii cărţi tipărite defineau cu o simplitate naivă regulile de determinare a aparenţei, adică ceea ce se numeşte astăzi „tipologie facială” sau „fizionomie”. De la tot felul de noţiuni, cuvinte-portret şi chiar imagini ale tipurilor faciale, s-a ajuns la corespondenţa dintre planete şi Semne. Cuvintele-portret provin din principiile astrologiei medievale, unul fiind acela că înfăţişarea poate fi evaluată după Semnul AS şi după Semnele care conţin guvernatorul lui şi Luna. Portretele limitate la tipurile planetare, la Semne şi la Semnele solare par să provină din fizionomia medievală. Fizionomia planetară s-a dezvoltat în jurul ALMUTENULUI, divizând în mod convenţional

omenirea în şapte tipuri fizice. Problema rămâne însă aceea că înfăţişarea este tot atât de unică precum tema natală şi, de aceea, ea nu se supune deloc metodelor simpliste de clasificare în 7,10,12 sau 36 de tipologii, acestea din urmă fiind, desigur, în analogie cu cei 36 de

DECANI. Gauquelin a ajuns la concluzia că nu este posibil să stabilim o legătură între fizicul uman şi tipul planetar.

APATIE – Luna puternică şi rău aspectată. Planete multe sau AS în Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Marte şi Soare slăbiţi. Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER foarte active, dar Mercur retrograd la naştere şi cu aspecte dinamice de la Neptun.

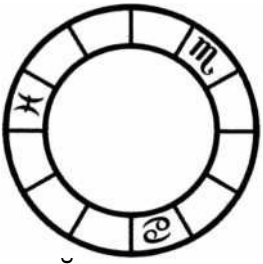

APĂ – Unul dintre cele patru ELEMENTE, în analogie directă cu sensibilitatea. Este cel mai misterios dintre ele, pentru că poate avea aproape toate formele de manifestare (lichidă, solidă, gazoasă). De asemenea, se ştie că trupul uman este alcătuit în proporţie de 80% din apă. În toate tradiţiile spirituale, apa funcţionează ca un simbol al comuniunii mistice. Este marea trăire a inimii şi, în egală măsură, disoluţia egoului în oceanul etern al Prezenţei Divine din care noi suntem doar fragmente efemere, cuante. Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ sunt Semnele zodiacale Rac,

Scorpion, Peşti. Atunci când acest Element este în exces într-o temă (cel puţin patru planete în Semnele de expresie a Elementului Apă) există tendinţa unei manifestări iraţionale, subiective, instinctive, nerealiste, care face uz de sensibilism. Dimpotrivă, o absenţă a acestui Element indică o lipsă de sensibilitate şi, adesea, absenţa sau incapacitatea manifestării uneia dintre cele patru FUNCŢII PSIHICE fundamentale, *sentimentul*.

APENDICITĂ – Maleficii, AS sau LUMINĂRIILE în Semnul zodiacal Fecioară sau în Casa a VI-a, cu numeroase disonanţe. Aspecte rele între Lună-Mercur şi planetele din Semnul zodiacal Fecioară pe de o parte, şi malefici pe de altă parte. Există totodată şi excepţii, în sensul că Semnul zodiacal Fecioară nu este întotdeauna rău aspectat, dar, în acest caz, există în general relaţii conflictuale între Semnul opus (Semnul zodiacal Peşti) sau între Semnele zodiacale Săgetător şi Gemeni. Operaţia poate fi anunţată, în general, de DIRECŢIILE rele dintre Saturn, Marte sau Uranus, şi Luminării sau AS. Pentru că în ziua de azi o astfel de operaţie nu mai reprezintă un caz grav, ea mai poate fi dedusă fie dintr-o revoluţie solară în care o eventuală CUADRATURĂ Marte-Uranus ocupă Casa a VI-a anuală, fie dintr-un tranzit mai violent pe Casa a VI-a anuală, fie dintr-un tranzit dinamic al lui Marte faţă de anumite puncte sensibile ale temei, în materie de sănătate.

APEX – Punctul Cerului către care pare să se îndrepte întregul sistem solar. Acest punct este situat la 15° Săgetător şi, dacă e ocupat de planete importante, nativul va avea tendinţa să se

frământe în privinţa adevărurilor universale, să caute un sistem filosofic sau o cale de reabilitare a umanităţii. Ideea îi aparţine colonelului Caslant, pe care a exprimat-o în cartea sa, *Vălul lui Isis*: „Acest apex reprezintă cel mai bine Legea Supremă, iar studiul lui într-o temă natală precum şi al influenţelor care converg către el indică nivelul de evoluţie al nativului în ansamblul Creaţiei Divine”.

APEX SOLAR – Soarele se învârte în jurul Centrului Galactic împreună cu întreg sistemul solar. Viteza sa este de 12 mile pe secundă către constelaţia Hercules, în ascensie dreaptă de 277° şi cu o declinaţie de 30° Nord, în fiecare an, către finele lui decembrie, când Pământul este chiar în spatele său, în mişcarea sa în jurul centrului Galaxiei. Punctul către care se îndreaptă Soarele în mişcarea sa galactică se numeşte apex solar.

APLICANT – Când un ASPECT dintre două sau mai multe planete, sau dintre o planetă şi NODURILE LUNARE este în curs de realizare, se spune că acel aspect este aplicant, adică în formare. Este considerată ca realizând un aspect aplicant planeta mai rapidă, care se îndreaptă către planeta mai lentă. De exemplu, în relaţia Mercur (8° Balanţă) – Saturn (12° Balanţă sau 10° Săgetător), cel care va realiza întotdeauna aspectul în discuţie va fi Mercur, pentru că el se află înaintea lui Saturn, în ordinea Semnelor. În general, se iau în considerare aspectele formate de planete în mişcare directă. Astrologia tradiţională susţine că aspectele sunt mai puternice în aplicare, de aceea ORBUL de aplicare

este mai puternic decât cel de separare. Cuvântul este de origine latină (*applicatio*), el însuşi o traducere a termenului grecesc *synaptein* („suprapunere”) folosit de Ptolemeu.

APLICAŢIE MUTUALĂ – Două planete în aspect, mişcându-se una spre cealaltă, se află în aplicaţie mutuală. Diferă de aspectul APLICANT, în sensul că una dintre planete este retrogradă (de exemplu, Saturn retrograd la 8° Balanţă şi Mercur direct la 4° Balanţă).

APOGEU – Punctul de pe orbita unei planete, în care ea se află la cea mai mare distanţă faţă de Terra:

— Saturn la 21°31 Săgetător.
— Jupiter la 8° Balanţă.
— Marte la O°20 Fecioară.
— Venus la 3°58 Vărsător.
— Mercur la 12°37 Săgetător.
— Soarele la 7°40 Rac.

Nu sunt indicate punctele de apogeu pentru PLANETELE TRANSPERSONALE. Apogeul Lunii este dat în efemeride din cauza variaţiei ei constante. PERIGEUL fiecărei planete se află exact în opoziţie cu apogeul. În interpretarea astrologică, se consideră ca favorabilă apropierea planetei de apogeu, deoarece atunci influenţele ei sunt cele mai compatibile cu natura umană. Când se află la perigeu, influenţa planetei este foarte puternică şi se poate manifesta defavorabil asupra constituţiei noastre. Un alt punct de vedere propune să facem distincţia între *apogeul relativ* şi *apogeul absolut* De exemplu, Marte atinge apogeul relativ la fiecare doi ani, în vreme ce

Mercur de câteva ori pe an, apogeul relativ având loc atunci când planeta este în mişcare directă şi conjunctă cu Soarele. Apogeul absolut, în schimb, este mult mai rar, şi nu se produce decât atunci când planeta realizează CONJUNCŢIA cu Soarele în vecinătatea AFELIULUI ei. Apogeul absolut este:

— la 42° longitudine pentru Pluto (12° Taur).

— la 46°44 longitudine pentru Neptun (16°44 Taur).

— la 351°30 longitudine pentru Uranus (21°30 Peşti).

— la 271°06 longitudine pentru Saturn (01°06 Capricorn).

— la 192°43 longitudine pentru Jupiter (12°43 Balanţă).

— la 255°53 longitudine pentru Mercur (15°53 Săgetător).

— pentru Marte, apogeul absolut se plasează către 151° longitudine (aproximativ 01° Fecioară), în timp ce afeliul său este la 154°13 (04°13 Fecioară).

— pentru Venus acest apogeu are loc cam la 110° longitudine, atunci când Terra trece prin vecinătatea afeliului ei (aproximativ 20° Rac), chiar dacă afeliul ei se află la 310° (10° Vărsător).

Variaţia pentru aceste două planete depinde atât de orbita Terrei, cât şi de orbita fiecăreia dintre ele. Ce trebuie reţinut însă este faptul că, pentru a putea vorbi despre un apogeu, planeta trebuie să se afle în mişcare directă şi în conjuncţie cu Soarele. Aceeaşi chestiune a calităţii de *relativ* sau *absolut* s-ar putea pune şi pentru

perigeu, luând însă în consideraţie, de această dată, aspectul de opoziţie dintre planeta în discuţie şi Soare, precum şi mişcarea ei retrogradă aparentă.

APOGEU LUNAR – Punctul în care Luna este la cea mai mare distanţă faţă de Terra.

APOLLO – Vezi CASTOR.

APRILIE – A patra lună a calendarului gregorian. Etimologia cuvântului este, probabil, legată de verbul latin *apperire* sau de modernul „apertură”, şi, esoteric, semnifică „timpul când planta se deschide”. În astrologia esoterică, luna este legată de deschiderea planului terestru către influenţele Lumii stelare de care a fost izolată în timpul iernii. Se argumentează că, în ciuda etimologiei iniţiale, termenul provine din grecescul *Aphrodite*, *aphrilis*, sărbători ale Afroditei, care erau celebrate în această lună. În mod sigur zeiţele anglo-saxone păgâne ale primăverii, Easte, au dat *Eastern*, „luna Paştilor”.

APTITUDINI – Calităţi dobândite conştient sau inconştient, prin educaţie, prin imitaţie sau prin antrenament voluntar. Ele diferă de talent, care este înnăscut şi dăruit nativului de către Dumnezeu, şi se împart în câteva categorii generale, aşa cum le menţionăm în continuare.

Aptitudini administrative – SEMNIFICATORII intelectuali în aspect bun cu Jupiter, iar acesta din urmă în SEXTIL sau în TRICON cu Saturn. CONJUNCŢIA este, de asemenea, favorabilă, dar într-o mai mică măsură. Este de preferat ca AS să fie guvernat de către Saturn, Jupiter sau Mercur. Soarele în Semnele zodiacale Săgetător sau Peşti.

Deopotrivă, aspecte bune între Soare şi Saturn/Jupiter, şi raporturi bune între Casa a X-a, Casa a III-a (vezi CASE) şi Jupiter.

Aptitudini artistice – Sunt necesare APTITUDINILE INTELECTUALE, Venus puternic aspectat de Mercur sau în aspect cu LUMINĂRIILE, cu Uranus sau cu AS. Venus în Casele a III-a, a X-a sau I. AS sau Soarele în Semnele de Expresie a ELEMENTULUI AER sau în Semnul zodiacal Leu. Mercur în Semnul zodiacal Balanţă. Sunt importante, pentru aceste aptitudini, Semnele de Expresie a ELEMENTULUI APĂ şi Casele a IV-a, a VIII-a şi a XII-a (vezi CASE), precum şi aspectele bune ale lui Uranus. Casele menţionate indică: relaţia cu Divinul, memoria vieţilor anterioare, când nativul a dobândit aceste aptitudini, iar aspectele lui Uranus reprezintă originalitatea, capacitatea de exprimare artistică într-o manieră proprie, adică stilul artistic al nativului. Pe de altă parte, toate aceste indicaţii menţionate aici trebuie diferenţiate în funcţie de aptitudinile artistice vizate (vezi ARTĂ).

Aptitudini comerciale şi/sau manageriale – Semnul zodiacal Taur pe AS şi Mercur destul de puternic, de preferat în Semnul zodiacal Gemeni, adesea în Casele I, în a II-a sau a X-a (vezi CASE). Soarele sau AS în Semnul zodiacal Rac.

Aptitudini intelectuale – Predominanţa Semnelor de Expresie a ELEMENTULUI AER şi a lui Mercur. Marte în Semnul zodiacal Gemeni sau în CASA A III-A; Mercur în trigon cu Luna; Mercur angular; Casa a III-a bine aspectată; Saturn în

aspect bun cu Mercur; Mercur în bun aspect cu AS; AS în Semne de Expresie a Elementului Aer sau în Semnele zodiacale Fecioară sau Scorpion.

Aptitudini de a lucra în laborator – Bun SEMNIFICATOR INTELECTUAL. Uranus şi Mercur importanţi, dar şi câteva afectări pe Casa a XII-a, Saturn influenţând semnificatorii intelectuali, adesea în Casa a III-a, la fel şi Pluto (analizele, medicina legală), în relaţie cu Casele a III-a, a VIII-a, a XII-a (vezi CASE) şi cu Semnul zodiacal Fecioară.

Aptitudini militare – Marte puternic, în aspecte cu MC şi cu AS. Uneori, sextil Marte-Saturn. Semnul zodiacal Berbec important, în poziţie angulară sau influenţând CASA I.

Aptitudini muzicale – Aptitudini artistice cu ASPECTE bune între Venus şi Saturn, Venus şi Neptun, AS în Semnul zodiacal Balanţă. Statisticile arată că muzicienii au frecvent Soare-Neptun, Venus sau Neptun în Semnul zodiacal Săgetător şi aspecte bune, mai ales de SEXTIL, între Venus Neptun sau Soare-Neptun.

Aptitudini pentru agricultură (şi pentru toate muncile pământului) – Sunt importante Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, mai ales dacă ele ocupă Casele I, a X-a, a IV-a, a VJ-a (vezi CASE). Saturn puternic şi în aspect cu LUMINĂRIILE sau cu AS. Întotdeauna Luminăriile sau Soarele în Semne de Pământ sau în Casa a IV-a.

Aptitudini pentru arhitectură – Aspecte între Satumlupiter; Saturn în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC şi în Casa a III-a sau în Casa

a X-a (vezi CASE). Adeseori, Semnul zodiacal Rac important sau Saturn retrograd în Casa a IV-a sau în Casa a VI-a şi în aspect armonios cu Luna.

Aptitudini pentru astrologie – Uranus puternic, buni SEMNIFICATORI INTELECTUALI, CASA A XII-A importantă şi unul sau două elemente ale temei ocupând unul dintre gradele 11° Taur, 22° Rac, 27° Leu, 29° Fecioară, 11° Scorpion, 22° Capricorn, 27° Vărsător, 29° Peşti. Mai pot fi avute în vedere planetele care, prin TRANZITE sau DIRECŢII, intră în Casa a XII-a natală, care pot activa capacităţi de percepţie deosebite sau potenţialul mental latent. În acest caz, nativul, mai ales dacă se află pe o cale spirituală autentică şi are o raportare permanentă la Divin, devine un canal prin care Dumnezeu trimite consultanţilor informaţiile necesare lor la momentul respectiv.

Aptitudini pentru cinematografie – Casa a V-a importantă, conţinând în special planetele Uranus, Venus sau LUMINĂRIILE. Uranus în aspecte bune cu semnificatorii intelectuali. Venus puternic. AS în Semnele zodiacale Gemeni, Balanţă, Fecioară, Leu. Relaţii benefice între Soare şi Neptun. Neptun în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ. CUADRATURĂ Neptun-Uranus. Pentru televiziune sunt următoarele indicaţii: Neptun în Casa a VI-a, în Casa I (vezi CASE), sau Pluto în Semnul zodiacal Leu. Uranus în Semnul zodiacal Leu sau în Casa a V-a. Casa a VI-a pe Leu sau MC pe Săgetător.

Aptitudini pentru dactilografie – Relaţii planetare puternice între Mercur-Lună, Mercur-

Marte, Mercurlupiter. Marte şi Mercur trebuie să fie în aspect, în special în aspectul de CONJUNCŢIE, pentru a conferi viteză şi abilitate manuală.

Aptitudini pentru electricitate şi aviaţie – Uranus foarte important în aspect cu semnificatorul CASEI A X-A, cu Luminăriile, cu Marte sau cu Mercur, mai ales în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER şi pe AS.

Aptitudini pentru industria de lux (vestimentaţie, bijuterii, coafură, parfumerie) – Influenţa foarte puternică a lui Venus, a Soarelui, şi a Semnelor zodiacale Balanţă şi Leu. Puternice relaţii între Venus-Soare, Venus Mercur, Venus-Jupiter, Venus-Lună.

Aptitudini pentru literatură – Relaţii planetare armonioase între Soare-Mercur, Soare-Lună, Lună-Mercur, Mercur în Casele I, a II-a sau a III-a. Bune aptitudini intelectuale, dar trebuie să existe relaţii bune între Casa a III-a şi Casa a II-a sau Casa a X-a. Se preferă TRICON Lună Mercur. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Gemeni. Semnul zodiacal Gemeni pe Casa a III-a şi Mercur în Casa a X-a. Relaţii bune Mercur-Saturn. Casa a X-a în Semnul zodiacal Capricorn şi Mercur în Casa a X-a (concretizarea ideilor şi munca ordonată, răbdarea în redactare). Pentru literatura de mare întindere este necesară influenţa lui Pluto. De asemenea, pentru reuşita literară, sunt foarte necesare aspectele benefice asupra lui Mercur venite de la Jupiter şi Venus (vezi CASE).

Aptitudini pentru lupte – Influenţa puternică a Semnelor zodiacale Scorpion sau Taur. Marte

foarte puternic. Venus şi Luna slabe. Relaţie armonioasă între Semnele de Expresie a ELEMENTULUI FOC şi Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT.

Aptitudini pentru matematică – APTITUDINI INTELECTUALE şi Soarele conjunct cu Mercur sau Jupiter în Semnul zodiacal Gemeni. TRIGON Saturn-Uranus, Mercururanus, relaţii între Mercur/Saturn în sau cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT.

Aptitudini pentru mecanică – Marte puternic, şi totodată în aspecte cu Mercur şi cu LUMINĂRIILE. Saturn în Semnul zodiacal Gemeni.

Aptitudini pentru medicină – AS sau MC în Semnul zodiacal Scorpion, sau în al treilea DECAN al Semnului zodiacal Fecioară. Numeroase planete în Casele a VIII-a, a XII-a şi a VI-a. Pluto foarte important, guvernând sau aspectând Casele a VI-a sau a VIII-a. (vezi CASE) Buni SEMNIFICATORI intelectuali. Saturn puternic sau, în cazul unei statistici:

— Soarele în Semnele zodiacale Vărsător, Rac, Berbec;

— Mercur în Semnele zodiacale Peşti, Scorpion, Vărsător;

— Marte în Semnele zodiacale Peşti sau Fecioară;

— Jupiter în Semnele zodiacale Taur sau Balanţă;

— Numeroase planete în Semnele zodiacale Peşti, Taur, Berbec;

— Mercur în SEXTIL, CONJUNCŢIE sau

CUADRATURĂ cu Marte (OPOZIŢIA ŞI TRIGONUL sunt defavorabile medicinei);

— toate aspectele dintre Mercur-Lună, Mercur-Saturn, Marte în opoziţie cu Jupiter;

— Marte în SEMNE MUTABILE (dar nu Gemeni), în Casele a VI-a, a VIII-a ori a X-a (vezi CASE), sau în Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC.

S-a menţionat în treacăt Pluto, deoarece el reprezintă puterea de regenerare a vieţii în sensul resurselor secrete ale nativului, şi, de asemenea, capacitatea de a scoate la lumină ceea ce este ascuns. Pentru medici, Pluto în aspecte importante cu Marte, care se pot deduce de la temă la temă, arată mai ales operaţiile chirurgicale. În terapiile alternative este foarte important aspectul pe care Pluto îl face cu Saturn, cu Marte sau cu Uranus, eventual chiar şi cu Neptun, pentru chirurgie eterică.

Aptitudini pentru munci manuale – Puternică influenţă a planetelor Marte-Saturn, Marte-Lună, Saturn-Lună. Predominanţa Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. SEMNIFICATORII intelectuali slabi sau obstacole în educaţie. În acest caz, se studiază cu atenţie CASA A III-A.

Aptitudini pentru navigaţie – MC, AS, Luna, Soarele în Semnele zodiacale Rac sau Peşti. Numeroase aspecte între Lună şi Neptun, şi între celelalte elemente ale temei şi Marte, care trebuie să fie puternic.

Aptitudini pentru politică – Relaţii armonioase puternice între Soare-Lună, Soare-Jupiter, Soare-Marte, Jupiter-Lună, Jupiter-Marte,

Soare-Saturn. Jupiter şi LUMINĂRIILE în Casele a III-a, a VII-a, a XI-a sau a X-a. Luna foarte puternică, de preferat pe MC. AS sau MC în Semnele zodiacale Berbec, Scorpion, Capricorn, Leu. Luminăriile puternice. Unele STELE FIXE de primă mărime în conjuncţie cu un UNGHI, cu unul dintre Luminării, sau cu guvernatorul Casei I s-au al Casei a X-a (vezi CASE). În toate aceste cazuri tema trebuie să indice o personalitate cu impact puternic asupra publicului (Casa a VII-a sau Semnul zodiacal Balanţă) sau maselor (Luna sau Semnul zodiacal Rac). De asemenea, SEMNIFICATORII intelectuali trebuie să fie apreciabili.

Aptitudini pentru publicitate – Mercur trebuie să fie dominant şi în aspecte bune cu Jupiter, pentru a susţine raţiunea. Luna trebuie să fie puternică. Buni semnificatori intelectuali, în general. Soarele, Luna, Uranus sau Mercur în CASA A III-A. CASA A V-A importantă sau Uranus în Casa a V-a şi Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER ocupând CASELE RELAŢIONALE.

Aptitudini pentru realizarea proiectelor – Influenţele marţiene şi mercuriene trebuie să fie armonioase între ele. Indici de activitate puternici. Importanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Cele mai bune aspecte sunt:

— toate aspectele lui Marte, cu diferenţa că aspectele rele fac ca unele realizări să nu cunoască succes sau să fie prost pornite;

— aspectele bune dintre Marte şi Jupiter;

— aspectele bune dintre Marte şi Mercur;

— aspectele bune dintre Marte şi LUMINĂRII sau AS. Realizarea creatoare rămâne domeniul lui Saturn, al Lunii şi al Soarelui. Se spune, de asemenea, că PLANETELE TRANSPERSONALE joacă un rol foarte important, ceea ce este şi firesc, întrucât Uranus reprezintă originalitatea, libertatea de expresie, şi, mai ales, creativitatea; Neptun reprezintă inspiraţia, cel mai adesea inspiraţia divină, iar Pluto reprezintă capacitatea nativului de a apela la resursele sale secrete, în cazul creaţiei artistice fiind vorba despre forţele inconştientului care pot scoate la suprafaţă capacităţile insondabile ale sufletului uman.

Aptitudini pentru redactare – Buni SEMNIFICATORI intelectuali. TRICON Mercur-Lună sau CONJUNCŢIE Lună Mercur într-unul din Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, cel mai adesea în Semnul zodiacal Capricorn. Este de preferat ca aceste două astre să fie bine plasate, cel mai adesea, în CASE ANGULARE.

Aptitudini profesionale – Deprinderi, abilităţi, talente, vocaţie sau obligaţii karmice care dau specificitate profesională nativului, ele influenţându-i sau chiar hotărându-i integrarea socială din acest punct de vedere. Pentru a oferi o îndrumare sau o analiză profesională clară şi corectă unui nativ, trebuie studiate MC, poziţia în Semn şi Casă a GUVERNATORULUI său, PLANETA CULMINANTĂ, planetele aflate în CASA A X-A, NN ŞI VERTEXUL (acesta informând asupra sectorului care l-ar motiva). Dintre PUNCTELE ARABICE, iată câteva care nuanţează

aptitudinile profesionale (şi modalitatea lor de calcul):

— punctul carierei (AS + guvernator MC – Soare);

— punctul vocaţiei (MC + Lună – Soare);

— punctul motivaţiei profesionale (AS + Jupiter – Marte);

— PUNCTUL DE NOROC (AS + Lună – Soare).

APUS – CONSTELAŢIE aflată între 0° şi 25° Săgetător şi între 75° şi 80° sud de ecuator, foarte aproape de polul sud ceresc, numită „Pasărea Paradisului". Iniţial i s-a spus *Apis Indica* („apis" fiind probabil o rezultantă lingvistică între latinescul *avis*, „pasăre", şi grecescul *apus*, „fără picioare", prin care se făcea referire la rândunică, deoarece, în timpul zborului, ei nu i se văd picioarele). Prin această denumire, *Apis Indica*, era numită o anumită specie de Pasărea Paradisului, de origine indiană. Robson afirmă că această constelaţie are o influenţă benefică, conferind amabilitate, bunăvoinţă, fire plăcută.

ARA – CONSTELAŢIE localizată între 10° Săgetător şi 0° Capricorn, şi între 47°-65° sud de ecuator, cunoscută şi sub numele de ALTAR, cu referire la mitul eufratic al „sfântului altar" (*tul-ku**). Se spune că, după ce i-au înfrânt pe titani, zeii au făcut un altar ceresc pentru a sărbători această victorie. Un alt mit spune că acest altar aparţine centaurului CHIRON, care îşi oficia acolo sacrificiile, numele fiind deci Ara Centauri. În evul mediu constelaţia era uneori numită *Putens Sacrarius* sau *Templum* („templul"), cu referire la

locul sacru considerat *Templum Mundi* („templul lumii”) ridicat pe altarul construit de Noe după potop. Ptolemeu consideră influenţele ei de natura relaţiei Venus-Mercur, afirmând că ea conferă abilităţi ştiinţifice şi interes în chestiuni eclesiastice dar şi un puternic egoism.

AQUARIUS – „Purtătorul de Apă” sau „Vărsătorul”, CONSTELAŢIE aflată între 12° Vărsător şi 20° Peşti care traversează ecuatorul ceresc, de la 5° nord la 30° sud. Este una dintre cele mai vechi constelaţii, menţionată în toate tratatele timpurii de astronomie şi astrologie. Babilonienii chiar o consemnează într-o hartă a Cerului. În istoria evoluţiei umane se bucură de o semnificaţie extrem de complexă, care acoperă un spectru larg de experienţă de viaţă, de la tendinţele homosexuale până la ascensiunea spiritului în Cerurile ultime ale Creaţiei Divine. Grupurile sau chiar naţiunile marcate de influenţa ei pot juca adeseori un rol foarte mare în evoluţia spirituală a raselor umane. Conţine un foarte mare număr de STELE FIXE, peste 100, majoritatea fiind de magnitudine 3. Stelele ei fixe mai importante sunt ALBALI (11°43 Vărsător), SADALSUUD (23°24 Vărsător), ANCHA (03°16 Peşti), SADALMELIK (03°46 Peşti), SADALBACHIA (06°43 Peşti), SKAT (08°52 Peşti) şi SITULA (09°25 Peşti).

AQUILA – CONSTELAŢIE aflată aproximativ între 12° Capricorn şi 15° Vărsător, şi între 22° nord şi 13° sud de ecuator. Mai degrabă roi de stele, în astrologia timpurie era confundată cu o pasăre, purtând numele de *Vultur Volans*, tradusă

incorect prin „grifonul zburător”. Astrologii romani o ştiau drept Aquila sau „pasărea lui Jupiter” (vulturul). Multele ei nume primite în diferite timpuri şi locuri leagă roiul stelar de imaginea unei păsări care zboară. STELELE FIXE importante sunt DHENEB (19°48 Capricorn), DENEB OKAB (23°38 Capricorn), TARAZED (00°56 Vărsător), ALTAIR (01°47 Vărsător) şi ALSHAIN (02°25 Vărsător).

ARACHNE – Nume dat de Vogh pentru un posibil al 13-lea Semn al Zodiacului, noul Zodiac care rezultă din această adăugare fiind *Zodiacul psihic*. Se pare însă că nici Semnul şi nici Zodiacul acesta nu îşi găsesc o corespondenţă sau o menţiune în sursele astrologice antice şi, în egală măsură, nici un fel de adepţi printre astrologii medievali sau contemporani. Zodiacul lunar pe care Vogh l-a luat ca model era un Zodiac lunar constelaţional, în care Arachne nu există în nici un roi stelar şi în nicio constelaţie siderală.

ARCAŞ – Nume popular pentru Semnul zodiacal Săgetător, simbolizat printr-un arcaş singur sau călare, ambele imagini provenind din imaginea babiloniană a unui centaur trăgând cu arcul.

ARC – Orice parte din circumferinţa unui cerc, în care distanţa este măsurată de la un punct la celălalt sau, astrologie vorbind, distanţa parcursă de-a lungul eclipticii de către un corp ceresc, într-un interval dat. În termeni de specialitate, un arc de Zodiac, exprimat şi măsurat în grade, minute şi secunde. Măsurarea arcului poate fi translatată în coordonate temporare, cum

ar fi, de exemplu, în DIRECŢIILE PRIMARE, unde gradul de arc este adesea exprimat în ani.

ARC DE DIRECŢIE – Arc măsurând distanţa dintre o planetă şi punctul unde ea va forma un anumit aspect. Arcul poate fi măsurat fie în unităţi de timp, fie în grade de ASCENSIE DREAPTĂ.

ARC DIURN – Măsura în grade a distanţei parcurse de către o planetă de când răsare şi până apune.

ARC DE ÎMPIEDICARE – Arc măsurat de la jumătatea Casei a VII-a până la jumătatea Casei a II-a, în sensul acelor de ceasornic, cu cea mai mare putere de influenţă pe CUSPIDA Casei a VI-a. Arcul prezintă importanţă numai când este plasat în interiorul lui CAPUL DRAGONULUI (NN). Se presupune că o asemenea poziţie opreşte creşterea nativului, dându-i o statură pipernicită. Pentru o mai bună analiză a temei natale în acest sens, este de preferat să se folosească sistemul de Case egale (vezi DIVIZIUNEA CASELOR ŞI SISTEME DE CASE).

ARC DE STATURĂ MARE – Arc măsurat de la mijlocul Casei I până la mijlocul Casei a VIII-a, în sensul acelor de ceasornic, cu cea mai mare putere de influenţă pe CUSPIDA Casei a XII-a. Arcul este important numai când CAPUL DRAGONULUI (NN) se află în interiorul lui. Se presupune că o asemenea poziţie contribuie la creşterea şi la dezvoltarea fizică a nativului. Pentru o mai bună analiză a temei natale în acest sens, este de preferat să se folosească sistemul de Case egale (vezi DIVIZIUNEA CASELOR ŞI SISTEME DE CASE).

ARC NOCTURN – Măsura în grade a distanţei parcurse de către o planetă de când apune şi până când răsare.

ARCTURUS – STEA FIXĂ de magnitudine – 0,04 din Alpha BOOTES (24°14 Balanţă) de natura relaţiei Jupiter-Marte, aflată în genunchiul stâng al figurii. Este consdierată a 4-a dintre cele mai strălucitoare stele de pe Cer. Termenul provine din grecescul *arktouros*, „ursul păzitor”. Există foarte multe nume pentru această stea importantă, precum grecescul *arctophilax*, „ursul vrăjitor”, formele arabe *Al Simak al Ramih* sau *Al Haris al Sama*, „păzitorul Cerului”, sau egipteanul *Bău*, „cel care urmează să vină”. Este o stea profund benefică, în special când este conjunctă cu AS sau cu MC în tema natală, susţinând dobândirea dreptăţii prin putere, onoare şi bogăţie. Deşi trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, influenţa ei personală este foarte puternică.

ARDOARE – Influenţă puternic marţiană. Soarele şi Semnele de Expresie a ELEMENTULUI FOC alături de această influenţă. Aspecte între Soare, Marte şi Jupiter. PLANETE MASCULINE puternice ca influenţă, AS în DECANII guvernaţi de Marte sau de Soare. Ardoarea amoroasă este indicată de Venus în Semnul zodiacal Berbec sau Leu şi de influenţa puternică a Semnului zodiacal Taur.

ARGENTENAR – Vezi ANGETENAR.

ARGINT – Metal guvernat de Lună. Dacă referirea se face la bani (cf. pluralului *arginţi*), trebuie consultaţi SEMNIFICATORII finanţelor.

Sursele financiare pot fi judecate după poziţia Soarelui şi a Lunii, care guvernează aurul şi, respectiv, argintul, metale utilizate peste tot în lume pentru confecţionarea monezilor. De asemenea, Casa a II-a şi guvernatorii ei. Planetele în Casa a II-a, Pars Fortuna (PUNCTUL DE NOROC), STELELE FIXE, Casa a V-a şi, dacă nativul este predispus la mari onoruri, Casa a X-a de exemplu, dar într-un SEMN MASCULIN (vezi şi CASE).

ARGO NAVIS – CONSTELAŢIE aflată aproximativ între 10° Rac şi 20° Balanţă (sau între 14° Rac şi 13° Scorpion, în alte menţiuni de specialitate), şi între 15° şi 65° sud pe ecliptică. Acest imens roi de stele numit „Nava Argonauţilor" (cu referire la expediţia condusă de Menelaos pentru a dobândi Lâna de Aur) a fost divizat în 1763 în părţile lui constitutive, CARINA, PUPIS, PYX ŞI VELA, de către cartograful francez De Lacaille. Nava este arhetipul ambarcaţiunii cu care patriarhul Noe a traversat apele potopului biblic. Ea se află în întregime în emisfera sudică, la est de constelaţia CANIŞ MAJOR ocupând o mare porţiune a Cerului. Constelaţia conferă în întregul ei ansamblu prosperitate în călătorii, deşi ea are legătură şi cu scufundarea, fapt care pare să explice de ce primul decan al Semnului zodiacal Fecioară este legat de înec. STELELE FIXE importante sunt: ALSUHAIL (11°11 Fecioară), AVIOR (23°08 Fecioară), AZMIDISKE (06°02 Leu), CANOPUS (14°58 Rac), FORAMEN (22°09 Balanţă), MARKEB (28°54 Fecioară), MIAPLACIDUS (01°58 Scorpion), NAOS (18°33*

Leu), TUREIS (05°20 Balanţă).

ARGUMENTAŢIE – BENEFICII ca semnificatori intelectuali. Mercur bine plasat şi în aspect cu Marte-Uranus. Semnul zodiacal Fecioară pe AS. Mercur sau Semnul zodiacal Scorpion în forţă.

ARIDED – Vezi DENEB ADIGE.

ARIES – Vezi CONSTELAŢIA BERBECULUI.

ARIETIS – Vezi MESARTHIM.

ARIPILE DE PASĂRE – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ des întâlnită, care implică patru planete şi cunoaşte două posibilităţi de realizare. Simbolismul configuraţiei se apropie de cel al planetei Mercur şi al Semnelor de Aer, nativul fiind dotat în mod deosebit pentru activităţi profesionale din domeniul comunicaţiei. Lui îi lipsesc însă toleranţa, diplomaţia, profunzimea şi seriozitatea. Dacă nativul are un

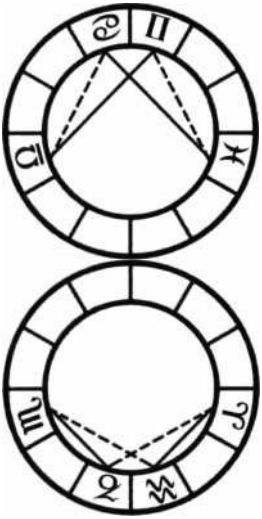

nivel de conştiinţă mai modest, el nu va dispune de forţa necesară sintezei energetice la nivelul expresiei şi al realizării personale care i se

conferă.

a) Prima dintre ele se realizează prin intermediul a două CVADRATURI şi două TRIGOANE (cuadraturile aflându-se în interiorul trigoanelor). Nativul dispune de o mai mare uşurinţă în conştientizarea şi manifestarea expresiei personale, configuraţia fiind mai uşor de folosit, deoarece implică doar două ELEMENTE.

b) Cea de-a doua se realizează prin intermediul a două cuadraturi şi două SEXTILE (cuadraturile aflându-se în afara sextilelor). În acest caz, pot să apară inabilităţi sau chiar dificultăţi de expresie, potenţialul energetic fiind ceva mai tensionat, configuraţia cu sextile angrenând toate Elementele.

ARISTA – Vezi SPICA.

ARISTARH DIN SAMOS – Astronom grec, considerat un adevărat Copernic al lumii antice, care a trăit între 310 – 230 î.Hr. El a afirmat că Pământul se învârteşte în jurul Soarelui, în lucrarea intitulată *Asupra formelor şi distanţelor Soarelui şi Lunii* a discutat diametrul celor două Luminării, a afirmat că distanţele până la ele sunt măsurabile, că aceste distanţe pot fi deduse din considerente geometrice, şi a formulat următoarea chestiune: Pământul, Soarele şi Luna trebuie să formeze un triunghi cu un unghi de 90° în centrul Lunii, când Luna apare înjumătăţită (deci la Primul şi la Ultimul Pătrar), unghiul cel mai ascuţit, de 30°, fiind în centrul Soarelui. Nu sunt menţionate informaţiile ce derivă din acest aranjament, dar e posibil ca el să aibă o conotaţie esoterică.

ARIVISM – AS sau Soarele în Semnele zodiacale Capricorn sau Leu, ansamblul general al temei indicând un nativ marcat de lipsa de generozitate, mai ales afectivă, sau cu foarte mari dificultăţi în a dărui celorlalţi. Semnele Fixe importante în temă. Foarte importante Casele a IV-a şi/sau a VIII-a (vezi CASE). Uneori arivismul se poate asocia şi cu nevoia de putere, în special când Casa a VIII este o CASĂ ÎNCHISĂ.

ARKAB – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 4,2 – 4,5 din

Beta SAGITTARIUS, cu Arkab Prior (15°47 Capricorn) şi Arkab Posterior (15°50 Capricorn) de natura relaţiei Jupiter-Saturn. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Urkub* şi are o semnificaţie disputată. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ARMONIE TEMATICĂ – Termenul vizează armonia generală a temei natale, care se produce atunci când Luna, Soarele şi AS sau MC se află în acelaşi ELEMENT. De exemplu, nativ Rac (deci cu Soarele în Rac) cu AS în Peşti (iar MC în Săgetător) şi cu Luna în Rac, Peşti sau Scorpion. Sau nativ Berbec (deci cu Soarele în Berbec) cu MC în Săgetător (deci AS în Peşti) şi Luna în Leu, Săgetător sau Berbec. În aceste cazuri spunem că există o armonie tematică vizibilă, nativul fiind în armonie cu sine însuşi în primul caz, sau în armonie cu destinul său, în al doilea caz. Asta atunci când astrologul foloseşte SISTEME DE CASE egale, AS ŞI MC se află la 90° unul faţă de altul, motiv pentru care nu există niciodată

posibilitatea ca ele să fie în acelaşi Element. Dacă foloseşte sistemul Caselor inegale (Placidus), există uneori şansa ca armonia tematică să fie totală, AS ŞI MC putând să fie, ambele, în acelaşi Element. De exemplu, în primul caz MC poate fi în Scorpion, iar în al doilea AS se poate găsi în Berbec. Nu mai rămâne decât ca ansamblul general al temei să susţină această armonie de care nativul beneficiază de la naştere.

De reţinut că posibilitatea unei armonii tematice cât mai aproape de perfecţiune poate fi realizată, în cazul folosirii sistemelor de Case egale, prin intermediul GUVERNATORULUI MC. De exemplu, nativ Rac cu AS în Peşti.

Luna în Rac şi MC în Săgetător, dar cu Jupiter, guvernatorul MC, în Scorpion.

Prezenţa NODURILOR LUNARE în moduri.

SEMNE ŞI CASE contribuie sau nu la această armonie tematică, ele realizând o compatibilitate sau incompatibilitate vizibilă cu tema natală, de aici decurgând trei tipuri principale de armonie.

1. Armonia conferită de prezenţa NN şi a AS/MC în acelaşi mod vibratoriu (vezi MODURI VIBRATORII), de exemplu, AS/MC pe Balanţă şi NN în Berbec, Rac, Balanţă, Capricorn; vorbim în acest caz de „armonia vibratorie” a celor două puncte sensibile, ca parte componentă a posibilei armonii tematice, cea mai puternică dintre ele fiind, desigur, cea în care AS/MC ŞI NN ocupă acelaşi Semn zodiacal, de exemplu, AS/MC ŞI NN în Balanţă.

2. Armonia conferită de prezenţa NN ŞI AS/MC în acelaşi Element, de exemplu, AS/MC pe

Rac şi NN în Rac, Scorpion sau Peşti; vorbim în acest caz de „armonia Elementelor” celor două PUNCTE SENSIBILE ale temei, ca parte componentă a armoniei tematice.

Putem menţiona aici ca un caz particular faptul că AS/MC ŞI NN sunt de asemenea în armonie dacă ele se află în Elemente şi SEMNE COMPATIBILE, de exemplu, Aer-Foc sau Pământ-Apă, armonia Semnelor compatibile suplinind adeseori armonia Elementelor. De exemplu, AS/MC pe Rac şi NN în Fecioară, sau AS/MC pe Vărsător şi NN în Săgetător.

3. Armonia conferită de prezenţa NN fie în Casa I, fie în Casa a X-a, deci în relaţie directă (mai mult sau mai puţin strânsă) cu AS sau cu MC; vorbim în acest caz de o „armonie a Caselor” ca parte componentă a armoniei tematice. Prezenţa NN în aceste două Case însă nu implică neapărat ca el să ocupe acelaşi Semn cu AS sau MC. De exemplu, dacă Aş este pe Leu, NN poate fi în Fecioară; sau, dacă MC este pe Taur, NN poate fi în Gemeni. Desigur, armonia este mai puternică dacă cele două puncte sensibile ale temei sunt în acelaşi Semn zodiacal (vezi CASE).

O armonie deosebită este conferită atunci când AS/MC ŞI NN se află şi în acelaşi mod vibratoriu şi în acelaşi Element, de exemplu, AS/MC pe Semnul zodiacal Gemeni (Semn de expresie a Elementului Aer), NN în Gemeni (acelaşi mod vibratoriu şi acelaşi Element – mobil, Aer), ele fiind susţinute de un Soare şi de o Lună aflate în Semnele de Expresie a Elementului Aer (Gemeni, Balanţă, Vărsător). [Pentru o mai

profundă analiză a armoniei tematice, a se vedea *Nodurile Lunare – compendiu de astrologie*, Rodica Purniche, ediţia a IV-a revăzută şi adăugită, Editura Lux Sublima, Bucureşti 2009, cap. XVI]

ARMUS – STEA FIXĂ de magnitudine 4,9 din Eta CAPRICORNUS (12°58 Vărsător) de natura relaţiei Marte Mercur, poziţionată în inima figurii. Robson afirmă că ea generează respingere, dispreţ, instabilitate, obrăznicie, fire cicălitoare, enervantă şi arţăgoasă.

ARNEB – STEA FIXĂ de magnitudine 2,7 din Alpha LEPUS (21°23 Gemeni), de natura relaţiei Saturn-Mercur, localizată pe corpul figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Al-Arnab*, „iepurele de câmp". Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

AROGANŢĂ – AS sau Soarele în Semnele zodiacale Leu sau Berbec, cu aspecte conflictuale de la Marte sau de la Lună. SEMNIFICATORII iubirii afectaţi şi ansamblul general al temei indicând un puternic egoism sau o foarte mare nevoie de a fi adulat.

ARRAKIS – STEA FIXĂ binară de magnitudine 5,1 din Mu DRACO (24°45 Scorpion), de natura relaţiei Saturn-Marte, marcând nasul sau gura figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Ar-Raqis*, „dansatorul", o contaminare semantică probabil datorată stelei fixe vecine, ALWAID. Mai este uneori pronunţată şi chiar ortografiată sub formele Al Rakis şi Errakis. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul

general al CONSTELAŢIEI.

AR-RISHA – Vezi ALRISHA.

ARSURI – AS în Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC ŞI AFECTAT de către Marte. LUMINĂRIILE în Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC, într-o Casă nefastă (Casa a VI-a, Casa a VIII-a, sau Casa a XII-a) şi afectate de un malefic: Marte, Saturn, Uranus, Pluto. Adeseori Marte neaspectat într-un Semn de Expresie a Elementului Foc sau într-o Casă închisă (Vezi CASE, CASE ÎNCHISE, PLANETE NEASPECTATE).

ARTĂ – Tendinţele artistice, simţul estetic sau iubirea faţă de artă sunt indicate într-o temă de posibila aglomerare a Semnelor zodiacale Taur, Leu şi Balanţă, şi prin prezenţa AS într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Este necesar însă ca Venus să fie valorificată de o conjuncţie cu AS sau cu MC, ca energia pe care o conferă să fie şi concretizată de către nativ într-un produs artistic. Geniul artistic şi creativitatea nu pot fi însă măsurabile astrologie, iar temele artiştilor intraţi în patrimoniul cultural-artistic al omenirii explică sau motivează mai degrabă modul de viaţă, exprimarea sau specializarea lor. De exemplu, pasiunea de a picta prezentă în tablourile lui Van Gogh apare ca o potenţare maximă a influxului astral al Semnului zodiacal Berbec sau ca o transformare perpetuă către Lumină a influxului astral al Semnului zodiacal Scorpion, în vreme ce la Rousseau, nativ în zodia Taurului, ea apare naivă şi bucolică.

ARTICULAŢIILE – Există tendinţa către

afecţiuni ale articulaţiilor când Saturn este SEMNIFICATORUL bolilor şi afectează semnificatorul vieţii, mai ales dacă el se află în Semnele zodiacale Capricorn, Vărsător sau Gemeni.

ARZACHEL – Numele latinizat al lui Abfi Is ăq Ibrăhim ibn Ya vă al-Naqqăsh al-Zarqălî (1029 – 1087), matematician arab de frunte şi cel mai vizionar astronom al vremii sale. S-a afirmat în Spania. Dotat cu o mare îndemânare tehnică şi cu o inteligenţă sclipitoare, a construit instrumente de uz astronomic perfecte, precum ASTROLABUL, sau instrumente de măsurat timpul, precum ceasul cu apă, apt să indice orele de zi şi de noapte (foarte necesare în predicţiile sau consilierile astrologice), precum şi zilele LUNILOR LUNARE. De asemenea, el a redactat o lucrare în care prezintă cum poate fi construit un „ecuatorium", instrument de calculare a poziţiilor planetare. O altă realizare importantă a sa este renaşterea matematicii astronomice în Europa creştină, pe care COPERNICUS a folosit-o patru secole mai târziu.

ASASIN – Este greu de spus, privind o temă, dacă este vorba sau nu despre un asasin. Această situaţie nu depinde numai de poziţiile planetare, ci şi de rezultatul confruntării dintre două tendinţe psihologice, de contextul social, politic şi material, de ereditate şi de bagajul karmic, ca şi de circumstanţele „favorabile" ca nativul să acţioneze conform instinctelor sau impulsurilor primare, rudimentare. Totuşi se poate constata dacă o temă are astfel de predispoziţii, studiind indicii de

violenţă, de distrugere şi ai extremismului:

— Marte puternic şi rău aspectat, în special de către Pluto prezent în SEMNE FIXE;

— Uranus puternic;

— rolurile lui Saturn şi Jupiter, deoarece pun problema trecerii la acţiune.

De reţinut aceste două planete: conştiinţa ordinii sociale (Jupiter) şi posibilitatea de a controla ce anume împiedică pulsiunile noastre violente (Saturn). Acolo unde Jupiter este foarte disonant, nevoile fiinţei sunt copleşitoare şi nu admit stavilă. Ea transformă scopurile sale în legi universale. Cu un Saturn slab în temă şi încetând să mai fie un factor de inhibiţie, nativul poate trece la acţiune. Pe de altă parte, un Saturn puternic şi disonant produce o ambiţie compensatorie care susţine indiferenţa şi logica lipsită de simţul realităţii, iar dacă Jupiter nu joacă rolul de factor legislativ, el poate da naştere la crimă cu premeditare.

Uneori nativul nu realizează niciodată întregul potenţial al temei sale de naştere. De exemplu, ne putem întreba cum ar fi putut evolua Adolf Hitler cu CONJUNCŢIA Uranus-AS în Semnul zodiacal Balanţă, dacă şi-ar fi urmat vocaţia de pictor, anterioară angajării sale în armată.

ASCELLA – STEA FIXĂ binară de magnitudine 3 din Zeta SAGITTARIUS (13°38 Capricorn) de natura relaţiei

Mercur-Jupiter, poziţionată în subsuoara figurii. Exercită o influenţă benefică, aducând noroc şi fericire. Dacă Luna tranzitează acest

punct la momentul naşterii, nativul se poate bucura de multe favoruri…

ASCELLI – Nume greşit pentru perechea de STELE FIXE Asellus Australis şi Asellus Borealis.

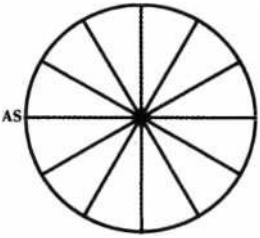

ASCENDENT – în termeni mai savanţi, AS este intersecţia dintre orizont şi ecliptică. Astrologie vorbind, este Semnul care răsare, CASA I, CUSPIDA, calculate pentru locul şi momentul exact al naşterii unei fiinţe. Sau gradul de Zodiac care răsare la orizontul estic al temei, gradul de Zodiac care se ridică peste orizontul estic în chiar clipa naşterii. Iniţial, acest grad s-a numit *horoscopus* în astrologia greacă, de la care provine cuvântul modern actual „horoscop”. Cuvântul „ascendent” este adesea folosit mai degrabă pentru Semnul care răsare decât pentru grad. Pentru a evita confuzia într-o discuţie comună, astrologii moderni disting între SEMNUL CARE RĂSARE şi gradul care răsare, deşi prin ambele se face referire directă la AS. În formele mai timpurii de astrologie, era ceva obişnuit pentru toate planetele din apropierea unghiului estic să fie considerate ca AS, dar, la acea vreme, înţelesul clar de „horoscop”, cu referire strictă la grad, nu era încă scos din circulaţie, astfel încât distincţia era clară. Calculul său cere o cunoaştere exactă a orei de naştere. O eroare de 4 dă o

eroare de 1°, iar o eroare de in poate duce chiar la schimbarea Semnului AS, mai ales când este vorba despre SEMNELE DE SCURTĂ ASCENSIUNE. Acest punct zodiacal corespunde răsăritului. La modul general, o persoană născută la răsărit va avea Soarele conjunct cu AS; născută la apus, ea va avea Soarele în opoziţie cu AS. De exemplu, un nativ Taur născut la apus va avea AS pe Semnul zodiacal Scorpion. De reţinut că, acolo unde există o planetă conjunctă cu AS, ea poate adesea, prin simbolismul său, să nuanţeze personalitatea nativului. La fel de importantă, dacă nu cumva chiar mai mult, este planeta guvernatoare a AS, prin poziţia ei în Semn (aici se detaliază aspectul fizic al nativului) şi Casă (domeniul în care el se va manifesta cel mai pregnant). Iată aici o sinteză a ceea ce anume reprezintă cu adevărat ascendentul:

— AS este tipul de personalitate pe care o avem de asimilat şi de dezvoltat în actuala existenţă terestră;

— AS este tipul de răspuns comportamental şi emoţional pe care îl oferim în relaţia cu lumea exterioară, dar şi modalitatea noastră de a ne proteja de ceilalţi;

— AS este „carnea” care înveleşte „coloana vertebrală” reprezentată de SEMNUL SOLAR, personalitatea exterioară, conştient formată, spre deosebire de Soare, care este personalitatea reală, interioară;

— AS arată în ce fel ne percep ceilalţi pe noi, în sensul că ei ne percep *ca şi cum* am fi născuţi în Semnul zodiacal pe care se află AS (de exemplu,

un nativ Gemeni cu AS pe Scorpion va fi perceput de către cei din preajmă, în majoritatea situaţiilor, ca un nativ Scorpion, nicidecum ca un nativ Gemeni);

— din punct de vedere medical, AS indică ce organ şi/sau ce parte a corpului va avea de suferit de pe urma gândurilor, atitudinilor, deciziilor şi acţiunilor noastre greşite. (*Com pendiu de astrologie – Puterea secretă a Ascendentului*, Rodica Purniche, Editura Lux Sublima, Bucureşti, 2008), Nu în ultimul rând, AS reprezintă şi persoanele care ne seamănă sau de care suntem fascinaţi sau atraşi. De exemplu, un nativ cu AS în Peşti se va simţi mereu bine în prezenţa nativilor Peşti.

ASCENSIE DREAPTĂ – Distanţa unei planete sau a unui punct al Cerului măsurată pe ECUATORUL CERESC, şi nu pe ECLIPTICĂ. Este abreviată RA şi simbolizată prin „Termenul denumeşte una dintre cele două coordonate ale unui punct de pe SFERA CEREASCĂ atunci când folosim sistemul de coordonate ecuatoriale. Cealaltă coordonată este DECLINAŢIA. Ascensia dreaptă (RA) constituie echivalentul ceresc al LONGITUDINII terestre. Atât RA cât şi longitudinea terestră măsoară unghiul este-vest de-a lungul ecuatorului, ambele pornind de la un punct O (zero) de pe ecuator. Pentru longitudine, punctul zero este PRIMUL MERIDIAN. Pentru ascensia dreaptă, punctul zero este punctul zero din Berbec (vezi PUNCTUL VERNAL), plasat pe Cer acolo unde Soarele intersectează ecuatorul ceresc la ECHINOCŢIUL DE PRIMĂVARA. Ea se

măsoară către est faţă de punctul vernal, în ore, minute şi secunde, şi are un ciclu complet de 24 de ore. De aceea, o oră de ascensie dreaptă reprezintă 1/24 din durata unui ciclu complet, sau 15 grade de ARC, un minut de ascensie dreaptă este egal cu 15 minute de arc iar o secundă de ascensie dreaptă este egală cu 15 secunde de arc. Unghiul de oră sideralã, folosit în astronomie, este similar RA dar măsurat mai degrabă către vest decât către est. Ascensia dreaptă este folosită pentru a calcula poziţia unei stele şi timpul necesar ca o stea să atingă un anumit punct de pe Cer. Asemeni declinaţiei, ea se schimbă constant, datorită fenomenului de PRECESIE A ECHINOCŢIILOR, ceea ce face ca ambele coordonate să fie indicate în funcţie de un timp stabilit prin convenţie. De-a lungul timpurilor, ascensia dreaptă a fost una dintre preocupările constante ale astrologilor şi astronomilor, începând cu HIPPARCUS. Odată cu inventarea telescopului, modalitatea de a observa stelele şi de a calcula diferitele lor coordonate s-a simplificat foarte mult, fiind posibilă apoi întocmirea listelor şi cataloagelor de STELE FIXE. Cel dintâi de acest gen, în care au fost indicate ascensia dreaptă şi declinaţia a fost *Historia Coelestis Britannica* întocmit şi publicat în două ediţii (1712,1725) de către John Flamsteed.

ASCENSIE OBLICĂ – Arcul de pe ecuator cuprins între punctul Gamma (0° Berbec) şi punctul în care planul orizontal taie ECUATORUL, acolo unde astrul considerat răsare sau traversează orizontul oriental. Ea se obţine cu

ajutorul ASCENSIEI DREPTE, fiind dată de diferenţa ascensională. Este folosită uneori pentru calcularea DIRECŢIILOR după metoda lui REGIOMONTANUS.

ASCETISM – Influenţă saturniană puternică, susţinută benefic de Neptun, Uranus sau Jupiter. Marte şi Venus trebuie să fie slăbiţi, la fel şi Luna. CASA AIX-A foarte importantă. AS şi Soarele în SEMNE DE AER sau în Semnul zodiacal Capricorn. Saturn afectat în CASA A XII-A. Influenţa puternică a lui

Saturn în CASA A V-A. De obicei, Saturn retrograd la momentul naşterii sau intrând foarte repede în retrogradare, aşa cum indică DIRECŢIILE şi/sau PROGRESIILE. Un aspect benefic de la Pluto indică ascetism misionar.

ASCENSIUNE (LUNGĂ ŞI SCURTĂ) – Datorită oblicităţii eclipticii la 23°30 faţă de ecuator, unele Semne se întind la nord, iar altele la sud de ecuator. Când Pământul se învârte, Semnele de scurtă ascensiune se ridică mai repede, în vreme ce Semnele de lungă ascensiune se ridică mai greu. În emisfera nordică Semnele de lungă ascensiune sunt cele de la Semnul zodiacal Rac la Semnul zodiacal Săgetător, iar cele de scurtă ascensiune sunt cele de la Semnul zodiacal Capricorn la Semnul zodiacal Gemeni. În emisfera sudică este exact invers. William Lilly consideră că ASPECTELE MAJORE produse în Semnele de lungă ascensiune sunt „întinse” până la cel mai larg aspect major, în vreme ce aceleaşi aspecte produse în Semnele de scurtă ascensiune sunt „comprimate” până la cel mai mic aspect

major. De aceea, de exemplu, un CAREU existent în emisfera nordică între Semnele zodiacale Rac-Balanţă tinde să acţioneze mai degrabă ca un TRIGON, în vreme ce acelaşi careu în emisfera sudică între Semnele zodiacale Capricorn-Berbec tinde să acţioneze mai degrabă ca un SEXTIL.

ASELLI – Denumire prin care se face referire la STELELE FIXE Asellus Australis şi Asellus Borealis.

ASELLUS AUSTRALIS – STEA FIXĂ de magnitudine 4,2 din Delta CANCER (08°43 Leu), de natura relaţiei Marte Soare, poziţionată pe cochilia figurii. Este numită adesea „măgăriţa”, pentru a fi diferenţiată de perechea sa, Asellus Borealis, numită „măgarul nordic”, ambele reprezentând animalele călărite de către zeii olimpieni Dionysos şi Hephaistos, în luptele lor împotriva titanilor. Împreună, cele două stele conferă atenţie şi responsabilitate, fire caritabilă, dar şi pericol de moarte violentă, accidente grave sau incendii mari. Robson o consideră însă mai nefavorabilă ca influenţă. Influenţa acestor stele trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ASELLUS BOREALIS – STEA FIXĂ de magnitudine 4,7 din Gamma CANCER (07°32 Leu), de natura relaţiei Marte Soare, poziţionată pe cochilia figurii. Este numită adesea „măgarul nordic”, pentru a fi diferenţiată de perechea sa, Asellus Australis, numită „măgăriţa”, ambele reprezentând animalele călărite de către zeii olimpieni Dionysos şi Hephaistos, în luptele lor împotriva titanilor. Împreună, cele două stele

conferă atenţie şi responsabilitate, fire caritabilă, dar şi pericol de moarte violentă, accidente grave sau incendii mari. Robson consideră însă că, separat de perechea ei, această stea conferă răbdare, bunăvoinţă şi curaj, transformându-i pe nativii însemnaţi de ea în adevăraţi eroi. Influenţa acestor stele trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ASFIXIE – Afecţiune gravă şi uneori bruscă a stării normale de sănătate, care poate cauza părăsirea definitivă a planului fizic (moartea). Semnele unei astfel de posibile încetări din viaţă sunt: Semnele zodiacale Taur, Gemeni, Scorpion sau Rac. Cuspida CASEI A VIII-A pe aceste Semne. Soarele afectat în Semnul zodiacal Vărsător. Uranus în CASA A VI-A. ASPECTE rele între Jupiter şi Venus, între Soare şi Saturn, aflate în SEMNE FIXE.

ASPECTĂRIUM – Listă a tuturor aspectelor semnificative formate de-a lungul unei perioade, şi, de asemenea, totalitatea aspectelor dintr-o temă astrologică, atât majore cât şi minore. Astfel de tabele se găsesc de obicei în EFEMERIDE. Simbolurile speciale includ următoarele: DECLINAŢIE, ECLIPSE de Lună şi de Soare, FAZELE LUNII: LUNA NOUĂ (ÎN), PRIMUL PĂTRAR (PP), LUNĂ PLINĂ (LP), ULTIMUL PĂTRAR (UP), LATITUDINE, LONGITUDINE.

ASPECT BENEFIC – Aspectul care susţine buna înţelegere dintre două planete se numeşte „benefic”, SEXTILUL ŞI TRIGONUL fiind cele mai notabile. Trebuie reţinut însă că unele planete, în vreme ce îndeplinesc cerinţele geometriei

unghiulare (adică se încadrează în ORBURILE admise), nu pot susţine o influenţă binefăcătoare (de exemplu, un TRIGON Marte-Uranus poate menţine oricând, în forţă, un defect serios, precum mânia, orgoliul intelectual, independenţa personală afirmată distructiv). Aspectele benefice creează armonii care, în anumite condiţii date, pot conduce către dispersia energiilor, către pasivitate, stagnare şi inerţie, ceea ce determină o îndoială justificată asupra valabilităţii de „aspect benefic”.

ASPECT CONFLICTUAL – vezi ASPECTE MALEFICE.

ASPECT DE DREAPTA (ASPECT DEXTER) – Sau aspect „pe partea dreaptă”. Un astfel de aspect este cel în care planeta mai rapidă este în fază crescătoare sau creşte în lumină, în comparaţie cu planeta mai lentă. Planeta mai rapidă (aplicantă) îşi aruncă razele spre dreapta, pentru a forma aspectele, deoarece planeta mai lentă (sau mai grea) se află în dreapta planetei mai rapide, din punctul de vedere al unui observator de pe Terra. William Lilly spune că „aspectele dexter sunt contrare succesiunii Semnelor”, în sensul că razele planetei mai rapide curg în sensul acelor de ceasornic de-a lungul Zodiacului, din punctul de vedere al unui observator de pe Terra. Dacă planetele se află în mişcare directă, aspectul de dreapta se formează ca rezultat firesc al creşterii distanţei angulare dintre ele, ceea ce înseamnă că ele merg către un eventual aspect de opoziţie. Acest aspect de dreapta ia naştere când o planetă rapidă

aspectează o planetă lentă, în direcţia contrară direcţiei fireşti a Zodiacului. De exemplu, Luna în Semnul zodiacal Berbec va face un careu dexter (de dreapta) cu Jupiter din Semnul zodiacal Capricorn. Aspectele dexter se spune că sunt mai puternice decât cele de stânga (aspect sinister). Consideraţia are la bază analogia cu credinţa conform căreia pe umărul drept se află îngerul nostru păzitor, în vreme ce pe umărul stâng se află micul demonaş sau drăcuşor care ne îndeamnă mereu la greşeală.

ASPECT DE STÂNGA (ASPECT SINISTER) – Sau aspect „pe partea stângă”. Un astfel de aspect este cel în care planeta mai rapidă este în fază descrescătoare sau descreşte în lumină, în comparaţie cu planeta mai lentă. Planeta mai rapidă (aplicantă) îşi aruncă razele spre stânga, pentru a forma aspectele, deoarece planeta mai lentă (sau mai grea) se află în stânga planetei mai rapide, din punctul de vedere al unui observator de pe Terra. William Lilly spune că „aspectele sinister sunt conforme succesiunii Semnelor”, în sensul că razele planetei mai rapide curg în sens invers acelor de ceasornic de-a lungul Zodiacului, din punctul de vedere al unui observator de pe Terra. Dacă planetele se află în mişcare directă, aspectul de stânga se formează ca rezultat firesc al descreşterii distanţei angulare dintre ele, ceea ce înseamnă că ele merg către un eventual aspect de conjuncţie. Acest aspect de stânga ia naştere când o planetă rapidă aspectează o planetă lentă, în direcţia desfăşurării fireşti a Zodiacului. De exemplu, Luna în Semnul zodiacal Berbec va face

un careu sinister (de stânga) cu Jupiter din Semnul zodiacal Rac. Aspectele sinister se spune că sunt mai slabe decât cele de dreapta (aspect dexter). Consideraţia are la bază analogia cu credinţa conform căreia pe umărul drept se află îngerul nostru păzitor, în vreme ce pe umărul stâng se află micul demonaş sau drăcuşor care ne îndeamnă mereu la greşeală.

ASPECT DINAMIC – vezi ASPECTE MALEFICE.

ASPECTE – în limbajul lui Ptolemeu, conjuncţia nu este neapărat un aspect, ci mai degrabă o alăturare a doua planete. Aspectele de dreapta iau naştere între Semnele care urmează, în vreme ce aspectele de stânga iau naştere între Semnele care se succed. Aspectele ptolemaice se bazează pe numerologia pitagoreică şi pe teoria clasică greacă a muzicii care identifică proporţii armonioase concrete între lungimea corzilor unui instrument muzical. Proporţiile muzicale armonioase clasice sunt: 1: 1,1: 2,1: 3 şi 2: 3. Doar Semnele zodiacale care s-au format pe baza acestor proporţii muzicale clasice corespunzătoare cercului zodiacal sunt considerate în aspect. Dacă o opoziţie (care înseamnă 6 Semne), reprezintă linia dreaptă, atunci proporţia careului (3 Semne) faţă de opoziţie este de 1: 2. Sextilul (2 Semne) faţă de opoziţie este 2: & sau 1: 3. Trigonul (4 Semne) faţă de opoziţie este 4: 6 sau 2: 3. Semisextilul (1 Semn) şi înconjuncţia (5 Semne) nu pot fi considerate aspecte în baza acestei teorii, deoarece proporţia lor (1: 5 şi 1: 6) nu corespunde

principiilor armoniei clasice. Aceste aspecte mai sunt cunoscute şi sub numele de „aspecte ptolemaice”.

ASPECTE – Relaţii unghiulare specifice între planete, între planete şi STELE FIXE, între planete şi PUNCTELE SENSIBILE ale unei teme, între planete şi NODURI LUNARE. Aspectele sunt considerate pe ECLIPTICĂ şi privite mai degrabă simbolic decât ca având o validitate geofizică. În majoritatea cazurilor, aspectele sunt considerate geocentric, deoarece Pământul este locul nostru de naştere. (Există astrologi care preferă ASTROLOGIA HELIOCENTRICĂ, folosind aspectele heliocentrice.) Formele tradiţionale de astrologie se ocupă doar de 9 aspecte, acestea fiind la rândul lor împărţite în *aspecte minore* şi *aspecte majore*, alături de care astrologul-matematician KEPLER a introdus seria de aspecte a quintilelor, numite ASPECTE KEPLERIENE. Astrologul Placidus a introdus importantul ASPECT PARALEL. Există două grupuri de bază de aspecte tradiţionale. *Aspectele mutuale*, care sunt cele formate între două sau mai multe planete la un anumit timp, şi cele formate între o singură planetă în mişcare şi un punct dat din temă. Acest al doilea grup conţine *aspectul direcţional*, *aspectul progresat* şi *aspectul de tranzit*, toate folosite de obicei în ASTROLOGIA PREDICTIVĂ. Ca un aspect să fie pe deplin activ, este necesar ca el să fie exact, dar cei care studiază doctrinele tradiţionale spun că aspectele care se formează, deci APLICANTE, sau care se desfac, deci SEPARANTE, exercită o mare influenţă. Planeta cu

mişcarea mai rapidă se spune că o aspectează pe cea cu mişcare mai lentă. Aspectele aplicante sunt în general privite ca fiind mai puternice decât cele separante. Gradul de arc în interiorul căruia activează aspectul ca influenţă depinde de natura planetei în discuţie şi se numeşte ORB. Din păcate, se pare că nu există înţelegere în privinţa orburilor care pot fi aplicate diferitelor aspecte. De exemplu, pentru aspectele majore unii folosesc un orb între 5° şi 10°. Aspectele generează influenţe benefice sau primejdioase, în funcţie de natura planetei implicate. Primele sunt ASPECTE BENEFICE, celelalte sunt considerate ASPECTE MALEFICE. Menţionăm că nu există nimic malefic în astrologie, dar vom reveni asupra acestui termen. Aspectele benefice aduc armonie, dar pot conduce spre dispersia energiilor. Aspectele malefice, pentru care denumirea cea mai potrivită este de *aspecte dinamice*, creează tensiuni care pot fi rezolvate şi echilibrate, conducând uneori la concentrarea energiilor şi la depăşirea limitărilor. Teoria originală a aspectelor, anunţată cumva neconvingător de Ptolemeu, pare să se bazeze mai degrabă pe interacţiunea ELEMENTELOR decât pe consideraţii simbolice sau geometrice. Se spune că armonia trigonului este o manifestare a doua planete care lucrează prin aceeaşi TRIPLICITATE, în vreme ce dinamismul cuadraturii este o manifestare a doua planete acţionând prin triplicităţi opuse în naturile lor esenţiale. Cercetătorii moderni în domeniul principiilor astrologice tind să ignore natura simbolică a aspectelor şi importanţa jaiminică

(vezi JAIMINI) a teoriei aspectelor, concentrându-se pe studiul relaţiilor unghiulare. Ele reprezintă unul dintre domeniile cele mai complexe şi una dintre problemele cele mai discutate din astrologie, care necesită, în consecinţă, un studiu îndelungat şi detaliat. Aşadar, ce este un aspect planetar? Tehnic vorbind, el reprezintă distanţa unghiulară dintre două planete. Conform tradiţiei, planetele respective se influenţează reciproc iar semnificaţia fiecăreia se modulează şi se corelează diferit, în funcţie de raporturile care se stabilesc între ele, aşa cum caracteristicile unui om se schimbă în funcţie de persoana cu care el interacţionează. Există două categorii de aspecte: aspectele majore, care fac în mod sistematic parte din interpretarea temei astrale, şi aspectele minore care, aşa cum indică numele lor, joacă un rol secundar. Astăzi astrologii nu ţin cont decât de aspectele majore, dar, în cazul unei interpretări delicate şi complexe, cunoaşterea aspectelor minore poate ajuta enorm.

Aspectele majore sunt următoarele:

CONJUNCŢIA: Aspect major dinamic (cunoaştere de sine, realizare). Două planete se află în conjuncţie atunci când se găsesc la aceeaşi LONGITUDINE a cercului zodiacal, în limitele unui orb care merge de la ±8° la ±12° sau chiar ±15°, în funcţie de şcoala astrologică urmată. Conjuncţia este un aspect neutru, în sensul că cele două planete pot avea o influenţă pozitivă sau negativă. În fond este vorba despre un aspect de fuziune, de întâlnire. Dacă ele se află în armonie, aspectul acţionează benefic iar influenţa lui este

pozitivă – deci el este conciliator. Dacă ele sunt în disonanţă, aspectul devine dificil, iar influenţa sa negativă – deci aspectul este conflictual. De asemenea, dificile se dovedesc şi conjuncţiile care au loc pe CUSPIDA dintre Semne sau pe cuspida dintre Case, deoarece intră în discuţie mai multe influenţe decât în

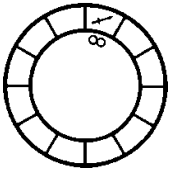

cazul unei conjuncţii obişnuite. Iată de ce se spune că este delicată interpretarea aspectului planetar de conjuncţie. Anumite şcoli de astrologie consideră conjuncte toate planetele aflate în acelaşi Semn, indiferent dacă ele sunt sau nu în limita orbului admis (de exemplu, Soare la 5°, Lună la 16°, Mercur la 28° şi Marte la 29° ale aceluiaşi Semn zodiacal), probabil sub influenţa astrologiei hinduse.

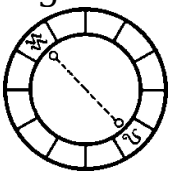

OPOZIŢIA: Aspect major dinamic (de armonie şi complementaritate), care leagă două planete situate faţă în faţă una cu alta, adică la 180°, cu un orb de la ±8° la ±12°. Ea reprezintă un blocaj deoarece planetele caută, simbolic vorbind, să se anuleze reciproc.

Nici una nu se poate exprima în mod liber. Unii astrologi o consideră negativă datorită blocajului pe care îl produce în nativ, tradiţia

impunând-o ca aspect malefic. Noi preferăm noţiunea de „dinamic”, deoarece acţionează exact în maniera conjuncţiei, fiind foarte benefică prezenţa ei în temă; ea indică posibilitatea nativului de a se exterioriza şi de a se raporta la ceilalţi, beneficiind aşadar de o posibilitate de direcţionare a energiilor sale. Din punct de vedere spiritual, opoziţia reprezintă echilibrul pe care urmează să-l atingă nativul, aducând energiile planetare respective de la starea de adversitate, la starea de complementaritate. Se dovedeşte dificilă atunci când, analog conjuncţiei, are loc pe SEMNE INCOMPATIBILE (de exemplu, Venus la 5° Gemeni şi Marte la 29° Scorpion; avem o opoziţie pe ORB, dar nu şi o opoziţie pe Semne).

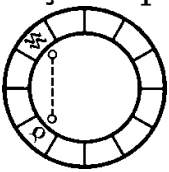

CUADRATURA: Aspect major dinamic (de schimbări adesea radicale), care leagă două planete aflate la 90° una de alta, cu un orb de ±8° sau chiar de ±12°. Tradiţia o con

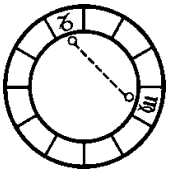

sideră ca aspect malefic prin definiţie, deci dinamic, dar actualmente se tinde către anularea acestei consideraţii. Drept efect, cuadratura reprezintă în mod clar un conflict deschis, obligând fiinţa să reacţioneze, să se depăşească,

să-şi înlăture limitările. Ea este, aşadar, sursa progresului, a traversării unei crize şi a evoluţiei. Cuadratura pare să aibă un regim special când se produce pe ELEMENTE COMPATIBILE (de exemplu, Soarele la 28° Rac şi Luna la 2° Taur; avem o cuadratură pe orb, dar nu şi o cuadratură pe Semne).

TRIGONUL: Aspect major conciliator care leagă două planete situate la 120° una de alta, cu un orb de ±8° sau chiar de ±12° când este vorba despre LUMINĂRII. El creează un curent pozitiv, de armonie, între planetele respective, care se susţin reciproc. Aspectul indică facilităţi certe. Tradiţional, este considerat ca domestic şi pare să aibă un efect interior, mai degrabă pe plan psihologic decât în plan concret. Este interesant cazul trigonului care, analog aspectelor anterior discutate, se produce pe Semne incompatibile, care nu aparţin aceleiaşi TRIPLICITĂŢI, şi nu pe orb: de exemplu, Jupiter la 4° Balanţă şi Saturn la 29° Capricorn.

SEXTILUL: Aspect major conciliator care leagă două planete aflate la 60° una de alta, cu un orb de ±4° sau chiar de ±6°/8° când este vorba despre LUMINĂRII şi considerat benefic. Are aceleaşi semnificaţii precum trigonul, dar în plan concret, real. Asemenea celorlalte aspecte majore, pune şi el probleme atunci când se realizează pe Elemente incompatibile: de exemplu, Mercur la 3° Săgetător şi Neptun la 29° Fecioară.

Notă: Unele şcoli astrologice adaugă 2° la orburile admise pentru aspectele majore, atunci când unul dintre cele două Luminării, Soarele sau

Luna, este conţinut în aspect, sau când ele se aspectează reciproc.

Aspectele minore sunt următoarele:

SEMISEXTILUL: aspect minor dinamic, de 30° între planete, şi benefic; el rezultă din împărţirea cercului

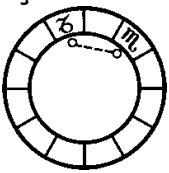

zodiacal în 12 părţi egale; atunci când două astre se află la distanţă de 29° şi în acelaşi Semn, sunt considerate, conform anumitor şcoli de astrologie, conjuncte; poate fi considerat ca important când leagă Soarele şi Mercur, deoarece ele nu se îndepărtează niciodată mai mult de 28° de alt aspect în afară de conjuncţie şi semisextil nefiind posibil între ele (ecartul dintre Venus şi Soare fiind de maximum 45°, sunt posibile doar aspectele de conjuncţie, semisextil şi semicareu între ele).

SEMICAREUL (*OCTILUL SAU SEMICUADRATURA*): aspect minor dinamic, de 45° între planete; el rezultă din împărţirea cercului zodiacal în opt părţi egale, de unde şi numele de „octil”; poate fi considerat drept aspect karmic, deoarece produce purificări şi eliminări, precum şi condiţii favorabile depăşirii tuturor limitelor; se poate dovedi extrem de puternic când este activat prin tranzite.

SESCHI-CAREUL (*TRIOCTILUL*): aspect minor dinamic, de 135°; este considerat aproape distructiv, dar sprijină nativul să transforme

experienţelor penibile în posibilităţi de creştere spirituală.

ÎNCONJUNCŢIA: Aspect minor dinamic de 150°; planeta care se află prim în ordinea Semnelor este în slujba celei de-a doua; nativul trebuie să depună foarte mari eforturi pentru a îmbina cele două energii incompatibile, dar din practica astrologică rezultă că este mereu benefică; avem în vedere mai ales faptul că înconjuncţia aparţine aspectelor karmice, fiind un aspect evolutiv, dar legat de decizia interioară, conştientă, a nativului, de a se transforma.

ASPECTE BLÂNDE – Aspectele minore benefice (DECÂT, NOVIL, QUINTIL).

ASPECTE DIRIJOARE DE KARMĂ – Sunt aspectele care se formează între REGENŢII KARMICI ŞI NODURILE LUNARE (NN/NS), considerate aspecte dirijoare de karmă – aspecte benefice pentru SEXTIL ŞI TRICON, sau dinamice pentru CONJUNCŢIE, CUADRATURĂ ŞI OPOZIŢIE. Situaţia este cu atât mai interesantă din punct de vedere astrologie şi spiritual, când aceşti regenţi karmici – sau măcar unul dintre ei – se află în conjuncţie cu unul dintre Nodurile Lunare.

ASPECTE KEPLERIENE – Grup de aspecte care are ca bază QUINTILUL, unghiul de 72°, considerat astăzi aspect minor benefic, dar propus iniţial de JOHANES KEPLER. Ele sunt: SEMIDECILUL, DECILUL, QUINTILUL, TRIDECILUL, BIQUINTILUL, ÎNCONJUNCŢIA şi quindecilul (sau OPOZIŢIA). Astrologia contemporană, exceptând opoziţia şi

ÎNCONJUNCŢIA, şi adăugând NOVILUL, le consideră „aspecte speciale”. Întrucât quintilul este considerat un aspect minor dinamic care împarte cercul zodiacal în cinci părţi egale, în analogie cu influenţe venusiene, creatoare, s-a convenit că relevă calităţi artistice şi talent. De altfel, este destul de prezent în temele nativilor cu abilităţi practice manuale, îndemânatici şi inventivi în artele meşteşugăreşti şi casnice, dar şi în temele nativilor predispuşi la creaţii artistice ocazionale, de duzină. Dacă aceste aspecte creatoare nu sunt sprijinite de aspecte puternice de la Saturn şi Venus, de exemplu, ele riscă să rămână simple cozerii sau reprezentaţii de salon, nativul nefiind în stare să realizeze o creştere spirituală prin intermediul acestui potenţial.

ASPECT ELIBERATOR – Acest aspect se referă la CVADRATURA (unghiul de 90°) cu ORBUL cel mai mic. Mai ales atunci când nu există nicio configuraţie particulară este foarte important s-o localizăm în temă, deoarece indică domeniul în care nativul acţionează cu foarte multă forţă şi cu foarte multă motivaţie. De exemplu, Soarele la 29° Gemeni şi Saturn la 29° Peşti, pe CASELE a X-a şi a VIII-a, arată faptul că nativul va realiza efemeritatea strălucirii sale sociale datorate acumulării de informaţie, întrucât nu cantitatea, ci calitatea cunoştinţelor este de valoare; dacă va fi marcat însă de imaginea sa în ochii prietenilor, şi dacă nu va avea discernământul selectării şi sintetizării informaţiei, dacă nu va fi în stare să confere o finalitate practică, altruistă, cunoştinţelor, el va fi

mereu supus suferinţelor şi însingurării. Din punct de vedere evolutiv, o asemenea configuraţie cere nativului atenţie, pentru că el tinde să repete lecţia de viaţă care îi creează probleme, până când o va învăţa aşa cum trebuie.

ASPECTE MAJORE – Denumire folosită pentru grupul de aspecte dat de Ptolemeu şi care cuprinde: CONJUNCŢIE, SEXTIL, CVADRATURĂ, TRICON, OPOZIŢIE. ASPECTELE MINORE provin, matematic, din acestea. Un al treilea grup important, descoperit de către KEPLER, este grupul numit GRUPUL QUINTILULUI.

ASPECTE MALEFICE – Prin tradiţie, se spune că anumite aspecte sunt violente sau malefice pentru nativ. Este vorba despre aspectele de CUADRATURĂ şi de SEMICAREU, care contrastează cu cele benefice (care conduc la acţiuni armonioase ale nativilor). Planetele implicate în aceste aspecte constituie o provocare pentru nativ care, prin eforturi repetate şi exerciţii de voinţă, poate rezolva tensiunile create, concentrând astfel energiile şi transformându-le în forme creatoare. Din acest motiv, termenul este adesea privit cu îngăduinţă, iar mulţi astrologi îl consideră chiar fals, fapt pentru care, în terminologia de specialitate a sfârşitului de secol XX chiar s-a specializat noţiunea de „dinamic”, care corespunde esenţei acestor aspecte.

ASPECTE MINORE – Aspecte derivate din cele majore; sunt denumite astfel, deoarece, în practica actuală a astrologiei, ele nu prezintă prea multă importanţă. Unele se pare că sunt, totuşi, luate în calcul în TRANZITE sau DIRECŢII. Aceste

aspecte sunt: SEMISEXTILUL, NOVILUL, OCTILUI, TRIOCTILUL, ÎNCONJUNCŢIA.

sunt de luat în calcul multiplii septilului, adică biseptilul (unghiul de 102°) şi, implicit înconjuncţia. ORBUL admis pentru septil şi pentru biseptil este de ±1°, în vreme ce pentru înconjuncţie el este de ±2°. Aceste aspecte sunt cu atât mai puternice şi mai active, cu cât ele angrenează AS, MC, Nodurile Lunare, planetele angulare şi, mai ales, planetele considerate karmice (Lună, Marte, Saturn, Pluto) sau chiar LILITH. Este interesant, de aceea, de urmărit destinul nativilor care, la momentul naşterii, prezintă astfel de aspecte, ei fiind, în general, lideri spirituali, oameni de artă sau, în egală măsură, un fel de damnaţi sau „loviţi" de soartă, datorită destinului dificil pe care şi l-au ales în actuala încarnare terestră.

ASPECT ŞTERS – Sintagma denumeşte două sau mai multe planete care se află într-un ORB foarte larg. El este lipsit de puterea pe care o are aspectul PARTIL sau exact, în viziune hindusă însă, acest aspect este de bază în interpretarea astrologică, deoarece se au în vedere aspectele realizate pe Semne (deci exact ceea ce astrologia occidentală înţelege prin „aspect şters"), nicidecum cele realizate matematic (şi care trebuie să respecte ORBUL admis).

ASPECTUL CORPORAL – CASA I răspunde, înainte de toate, de această chestiune. Deoarece SEMNIFICATORUL

ASPECTE SPECIALE – Denumirea se referă la aspectele discutate în interpretarea karmică şi

spirituală a temei natale sau a temelor compuse, şi considerate aspecte ale transformării, motiv pentru care ar fi mai nimerit ca ele să primească denumirea de „aspecte karmice”. Acestea sunt SEPTILUL (unghiul de 51°) şi ÎNCONJUNCŢIA (unghiul de 150°). De fapt, pentru acest gen de interpretare astrologică, ei este Marte, trebuie să avem în vedere câteva detalii:

— aspectul fizic al nativului (în general sistemul muscular);

— posibilele amănunte referitoare la cap;

— tipul de temperament caracteristic nativului, Marte având legătură directă cu sângele şi, de aici, cu modalitatea mai mult sau mai puţin directă a nativului de a răspunde vieţii. Urmează apoi, în ordinea importanţei, următorii factori care se adaugă celor de mai sus:

— Semnul AS şi conţinutul Casei I (dacă Aş se află pe ultimele grade ale unui Semn, se ia în consideraţie şi Semnul care urmează);

— DOMINANTA planetară;

— ASPECTELE importante ale AS;

— Semnul ocupat de Lună;

— Semnul ocupat de GUVERNATORUL AS şi relaţia lui cu REGENTUL GLOBAL al temei, dacă există.

Adeseori, însă, mult mai importantă se dovedeşte a fi planeta din Casa I care cunoaşte trei situaţii:

— ea este în CONJUNCŢIE cu AS, în cazul acesta aflându-se fie în Casa I, fie în Casa a XII-a;

— În acelaşi Semn cu AS, dar nu conjunctă cu el;

— În alt Semn decât AS.

Situaţia se complică dacă în Casa I există mai multe planete, în acest caz fiind necesar studiul relaţiilor lor cu GUVERNATORUL AS pentru a realiza de ce este atât de dotat nativul şi pentru ce sector de viaţă. De asemenea, e de văzut dacă în Casa I sunt planete personale sau lente, pentru că ele indică ritmul de dezvoltare fizică a nativului dar şi rezistenţa lui la problemele vieţii şi posibilele probleme ale sănătăţii. Anumite tradiţii afirmă că planetele din Casa I indică tot atâtea limitări şi tipuri de limitare a liberului arbitru, lecţia spirituală fundamentală în acest caz fiind smerenia. Planetele personale facilitează o mai rapidă conştientizare şi transcendere a orgoliului personal, dar şi o rezistenţă mai scăzută faţă de problemele vieţii. Planetele transpersonale pot crea dificultăţi fie la momentul naşterii, fie la un moment dat în viaţă, determinând o conştientizare lentă sau anevoioasă a orgoliului personal şi, uneori, chiar o foarte mare dificultate în transcenderea lui. În contrapartidă însă, aceste planete conferă nativului o mai mare rezistenţă la problemele vieţii sau faţă de posibilele afecţiuni ale sănătăţii. În anumite condiţii, mai ales când se discută rezistenţa nativului la anumite evenimente care privesc direct sănătatea lui, este bine să se analizeze şi Casa a IV-a, precum şi localizarea guvernatorului ei în tema natală.

ASPECTUL DE PARTIL – Acest aspect ia naştere între două planete care ocupă acelaşi grad „numeric”, aceeaşi „parte” de grad în Semnele în care se află. De exemplu, dacă Luna, în tranzit în

Semnul zodiacal Vărsător, ocupă gradul 5, şi dacă Saturn, în Tranzit în Semnul zodiacal Balanţă, ocupă acelaşi grad 5, ele realizează un pârtii, adică un aspect exact sau perfect.

aspect au fost făcute de Vandelman, care a arătat că există 48 de multipli diferiţi ai aspectului, legaţi în mod natural de „părintele" său, SEMICAREUL. El a descoperit, de asemenea, un orb asimetric de 0,7° pentru aspectul APLICANT şi un orb de 0,1° pentru aspectul SEPARANT. În ceea ce priveşte utilitatea lui în practica astrologică concretă, nu s-a remarcat nici un studiu special, dar e posibil ca John Addey să-l trateze cu toată consideraţia în lucrarea sa, *Armonicile şi astrologia hindusă*.

ASPIDISKE – Vezi TUREIS.

ASSES – Vezi ASELLUS AUSTRALIS ŞI ASELLUS BOREALIS.

ASTENON – STEA FIXĂ de magnitudine 4,3 din Beta CANES VENATICI (17°42 Fecioară) de natura relaţiei Saturn-Venus, situată pe capul câinelui sudic din Bootes. Conferă o minte pătrunzătoare, plăcerea de a vâna, relaţii stabile, inteligenţă.

ASTERISM – Aglomerări de stele sau, de obicei, o CONSTELAŢIE. Termenul este adeseori greşit folosit pentru unul sau altul dintre Semnele Zodiacului, care nu sunt nici grupuri/roiuri de stele, nici constelaţii.

ASPECTUL DE 7°30 – Acest aspect pentru care nu există nici un nume a devenit popular în USA, ca o consecinţă a studiului făcut de Nelson asupra perturbării undelor radio. Majoritatea

cercetărilor de tip astrologie asupra acestui

ASTEROGRAMA MORŢII – Tema reprezintă un fel de sumar al vieţii fiinţei umane, fiind în egală măsură legată de experienţele post-mortem ale sufletului. Astrologii interpretează configuraţiile hărţii drept premizele referitoare la următoarea încarnare. Domeniul este, însă, profund controversat, deoarece nu este unanim recunoscută, încă, şi nici măcar acceptată, teoria reîncarnării, deocamdată sever criticată de Biserica creştină.

ASTEROGRAMA – Neologism propus de astrologia modernă şi preluat din terminologia specifică ASTROSOFIEI. Asterograma poate fi geocentrică sau heliocentrică şi, în general, foloseşte ZODIACUL SIDERAL. Ea poate fi deopotrivă întocmită pentru momentul concepţiei precum şi pentru momentul părăsirii definitive a planului fizic (momentul morţii).

ASTEROIZI – Planete minore numite „stelate", varianta (deloc rară) de „planetoid" fiind, etimologic, mai bună. Cu puţin înainte de descoperirea planetelor moderne (Uranus, Neptun, Pluto), spre sfârşitul secolului al XVIII-lea se sugera că seria progresiilor numerice, numită „seriile lui Bode", părea să postuleze existenţa unei alte planete între Marte şi Jupiter, corespunzând, în serii, progresiei de 28. Primul dintre planetoizi care a putut fi localizat abia în 1801 a primit numele de CERES. În anul următor a fost văzut PALLAS, iar apoi JUNON ŞI VESTA. Abia peste patruzeci de ani a fost localizat al cincilea – Astraea, fiind ulterior numiţi şi număraţi

în principal 2000, dar estimându-se că ar exista pe orbită cam 50.000. Asteroidul Hidalgo are cea mai lungă perioadă, de 13,7 ani. Mulţi asteroizi sunt mici, raportaţi la standardele astronomice, deşi diametrul lui Ceres atinge aproximativ 500 de mile. Astrologia i-a investit cu o oarecare influenţă asupra domeniilor vieţii umane, iar unele sisteme chiar le conferă guvernări asupra Semnelor zodiacale. Astronomul japonez Hirayama i-a împărţit în 9 familii, în funcţie de semiaxele mari, de excentricităţile şi înclinările lor. Fac excepţie doar 15 asteroizi care se rotesc în afara inelului, la aceeaşi distanţă faţă de Soare ca şi Jupiter, formând două grupe; prima precede planeta cu distanţa unghiulară de 60° pe orbită, iar a doua o urmează tot la 60°, acestea fiind denumite PLANETELE TROIENE. Şase asteroizi se găsesc mai aproape de Soare decât de inelul principal, cum ar fi Bros, Hermes şi Icarus. Asteroidul cu distanţa cea mai depărtată de Soare este Hydalgo. Referitor la originea lor, menţionăm două ipoteze. Una este cea ştiinţifică şi care consideră că asteroizii provin din materia care, în timpul formării sistemului solar, nu s-a mai condensat într-un singur corp ceresc. Cealaltă este o ipoteză esoterică ce presupune că sunt resturile unei mari planete, Faeton sau Phaeton, gravitând între Marte şi Jupiter, care a avut aceeaşi misiune spirituală la nivelul sistemului planetar precum Terra astăzi, dar care a ratat şi a fost pedepsită de Dumnezeu prin distrugere. În acest sens, mitul antic grec al lui Phaeton ar trebui interpretat în această cheie esoterică.

ASTEROPE – STEA FIXĂ de magnitudine 5,8 din 21 TAURUS (29°44 Taur) de natura relaţiei Marte-Lună, situată pe gâtul figurii. Face parte din grupul PLEIADELOR şi exercită aceeaşi influenţă precum ALCYONE.

ASTM – Semnificatorii acestei maladii şi planetele considerate malefice în Semnele zodiacale Gemeni sau Rac. Jupiter foarte rău aspectat. Mercur şi Luna rău plasaţi. Soarele şi Luna afectaţi în Semne mutabile.

ASTRAEA – Numele unuia dintre ASTEROIZI. Cu acest cuvânt romanii o numeau pe „zeiţa înstelată”, CONSTELAŢIA şi Semnul zodiacal Fecioară.

ASTRO-ALCHIMIST – Persoană care combină practica astrologiei cu practica alchimiei. Multe dintre operaţiile alchimice implică şi calcularea temelor pentru momentele propice executării etapelor Marii Opere, precum şi o considerabilă atenţie acordată orelor planetare.

ASTRO-ARHEOLOGIE – Sau „astro-orientare”. Termenii desemnează teoria cvasi-arheologică conform căreia monumentele megalitice reprezintă, prin ansamblul lor, fenomenele cereşti observate pe durata lungii lor perioade de construcţie. Ceea ce pare a fi un obicei premedieval, constituie poate şi astăzi o binevenită practică premergătoare ridicării oricărui edificiu, şi anume, întocmirea unei hărţi „arheologice” pentru momentul ales să se înceapă construcţia, ca să se vadă care este cea mai bună orientare spaţială a ei la acel moment. De exemplu, zodiacul San Miniato a fost orientat

către răsăritul zilnic al Soarelui la Florenţa aşa cum a cerut harta ridicării lui, la 1207.

ASTRO-BIOCHIMIE – Noile studii de dezvoltare a astrologiei referitoare la CELE DOUĂSPREZECE SĂRURI.

ASTRO-CARTOGRAFIE – Nume dat unui sistem modern de extrapolări ale temei, implicând superpoziţia celor patru poziţii angulare ale celor 10 planete din tema natală pe o temă mondială, ca să determine zonele geografice de putere care vor corespunde cu potenţialul nativului. O localizare cum ar fi oraşul sau satul, căzând pe echivalentul de longitudine al poziţiei MC al lui Jupiter, de exemplu, trezeşte pentru nativ toate calităţile asociate cu poziţia lui Jupiter în tema sa natală. Sistemul, inventat şi răspândit, în America este deja supus studiului de dezvăluire a tendinţelor natale în funcţie de TRANZITELE ŞI DIRECŢIILE aplicate pe tema natală.

ASTRO-DIAGNOSTIC – Diagnostic medical dat fie pe baza temei natale, fie pe baza unei teme întocmite la momentul bolii. Cea de-a doua metodă include determinarea SEMNIFICATORULUI bolii. Acesta şi Semnul pe care îl ocupă pot fi apoi folosite în determinarea părţii afectate a corpului. Semnificatorul bolii este determinat prin examinarea TRANZITELOR şi a DIRECŢIILOR planetelor considerate malefice sau ale ASPECTELOR MALEFICE. Câteva metode de a calcula cursul bolilor cronice s-au păstrat în astrologia medievală, în care cea mai influentă era metoda galenică, o metodă orară, acum scoasă demult din uz.

ASTRODIN – Estimarea puterii planetare în ASPECTE (inclusiv aspectul de PARALEL) şi în ANGULARITATE, cărora li se acordă o valoare numerică. În literatura astrologică modernă, astrodinul este adesea confundat cu COSMODINUL, fără ca ele să fie cumva sinonime. Lucrarea lui Doane pe această temă, publicată în 1974, se referă la computerizarea astrodinilor care cer o considerabilă cunoaştere a semnificaţiei orburilor, a ANGULARITĂŢII şi a importanţei planetare. Teoria astrodinilor provine din teoria astrologică formulată de Ptolemeu care a insistat asupra importanţei unghiurilor, a ORBULUI şi a identităţii planetare ca factor de bază în interpretarea temei.

ASTRO-ECONOMIE – O nouă ramură a astrologiei moderne vizând studiul ciclurilor de afaceri, care nu provine din tradiţia astrologică şi care urmăreşte să stabilească o legătură între ciclurile cunoscute şi datele recunoscute astrologie. De exemplu, literatura astrologică se ocupă de ciclul petelor solare care se presupune că se corelează cu o periodicitate de 17 săptămâni, ca şi cu alte fenomene naturale, deşi nu sunt încă în mod real atestate astrologie. Există, de exemplu, ciclul de piaţă de bunuri de 9 ani, legat de multiplul periodicităţii asteroidale, un ciclu de 18 ani afectând preţurile caselor legat şi el de asteroizi, şi un ciclu complex, al produselor industriale şi al preţurilor, având o durată de 41 de luni.

ASTRO-GENETICĂ – O nouă ramură a astrologiei moderne care stabileşte o relaţie între

genetică şi astrologie. Constatările statistice se bazează pe Semnele zodiacale şi pe carierele cunoscute ale nativilor consideraţi persoane oficiale sau importanţi pentru viaţa societăţii la un moment dat.

unite printr-un ax central. Se spune că a fost inventat de Hipparchus în secolul al II-lea! Ch., dar nu a fost perfecţionat ca instrument şi operă de artă decât între secolele al VIII-lea şi al XII-lea, de către oamenii de ştiinţă islamici, într-o perioadă în care astrologia a fost extrem de importantă pentru determinarea poziţiei localităţii Meca. Aşa cum arată şi lista de mai jos, o mare parte din terminologia încă folosită în descrierea astrolabului este de origine arabă. Termenii latini sunt adesea traduşi în arabă timpurie cu care lucrau astrologii occidentali medievali. De exemplu, discul de bază, numit în latină *mater* („mama”) este arabul *Al Urum* care încă înseamnă „mamă”, în vreme ce discul în cruce care susţine proiecţia arcelor zodiacale şi un anumit număr de poziţii ale stelelor este numit *rete* în latină şi *Al Ankabur* în arabă, care încă înseamnă „păianjen”. Nu toate astrolaburile sunt portabile, şi câteva exemple gigantice sunt încă păstrate în vechile observatoare astronomice, cel mai important fiind cel din Janipur. Astrolabul stereografic portabil este numit *musattah*, în vreme ce rarul model sferic poartă numele de *kurzi*, iar la fel de rara formă lineară se numeşte *khati*.

La tină	Ar abă	R omână

os tenor	al idada	ali dadă
fa cies	w ajh	fa ţă
cl avus	ou th (watad)	ne rvură
as milla fixa	C ursi	co roană
eq uus		că i

ASTROLAB – Instrument considerat un mic model al Cosmosului geocentric. De obicei, este făcut din bronz modelat şi folosit ca un fel de computer pentru determinarea poziţiilor planetare în Zodiac şi ale stelelor, ca şi pentru calcularea DIRECŢIILOR şi înălţimilor (ASCENSIILOR). În perioada medievală, era de asemenea folosit pentru aflarea orei exacte. Astrolabul constă dintr-un număr de discuri

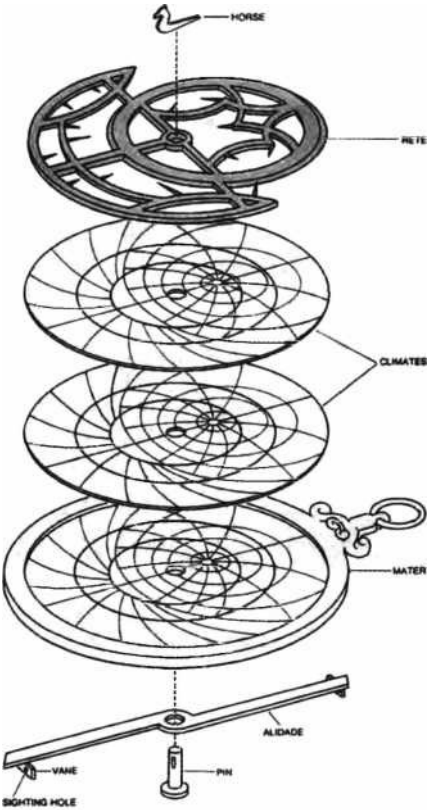

ASTROLOG – Aptitudinile necesare pentru a fi un bun astrolog diferă în funcţie de modalităţile de abordare – extrem de variate – a acestei ştiinţe: raţională, mistică, simbolică, psihologică etc. Totuşi, este important ca o astfel de persoană să cunoască: psihologie, mitologie, filosofic, logică, literatură, alchimie, fiindu-i necesară o foarte mare deschidere de spirit, dar şi o permanentă raportare la Dumnezeu, întrucât astrologia este o ştiinţă sacră. În aspectul ei cognitiv, ea face ca astrologul să pătrundă acolo unde doar Dumnezeu cunoaşte curgerea faptelor. În tema natală a unui astfel de om, este necesar ca:

— Mercur să facă aspecte bune cu Saturn, cu

Uranus sau cu Neptun (ultimele două angulare sau puternice), ceea ce conferă logică şi intuiţie;

— Soarele să fie bine aspectat; Semnele zodiacale Leu sau Săgetător să fie importante în temă, pentru a-i facilita nativului puterea de sinteză;

— Mercur să fie în aspecte bune cu Jupiter sau cu Uranus, ceea ce contribuie la gândirea superioară şi la exprimarea clară;

— Pluto sau Semnul zodiacal al Scorpionului să fie puternice în temă, întrucât ele susţin investigaţia psihologică;

— absenţa aspectelor conflictuale dintre Jupiter şi Soare, sau dintre Jupiter şi Mercur, şi a celor care indică un gust prea mare pentru putere; toate acestea aduc prudenţa.

ASTROLOGIE – Studiul relaţiei dintre microcosmos şi Macrocosmos, sau studiul influenţei corpurilor cereşti asupra Pământului şi a locuitorilor lui. Astrologia este una dintre cele mai vechi ştiinţe oculte care a supravieţuit, mai ales sistemul extrem de complicat din culturile babiloniană, egipteană şi hindusă, cu toate că învăţătura pare să fi fost bine păzită de către vechile grupuri de iniţiaţi. Tradiţiile orale, precum şi dezvoltarea cunoaşterii astrologice în antichitate trimit la o origine chiar mai veche, aşa cum arată constatările recente din domeniul arheo-astronomiei. Există multe forme de astrologie, deşi, în termeni populari, cel mai important dintre ele este cel de ASTROLOGIE GENETICĂ, ce se ocupă de calcularea şi de interpretarea temelor natale ale oamenilor. Ea

pare să nu fi fost prea mult practicată înainte de secolul al IV-lea! Ch. decât în cazul regilor. Două forme importante care, cu puţină îngăduinţă, coincid, sunt cele numite „astrologie esoterică” şi „astrologie exoterică”. Prima dintre ele se ocupă de încarnarea nativului, de bagajul său karmic, de necesitatea evoluţiei sale spirituale, de relaţia cu maestrul spiritual şi de entităţile spirituale care îl ajută; în egală măsură, acest tip de astrologie pune inclusiv problema *dharmei*, a Legii divine pe care o are de împlinit, şi a posibilei încarnări viitoare. Bazele acestui tip de astrologie par să fie în astrologia veche tradiţională hindusă. Astrologia exoterică, mult mai larg practicată şi de obicei singura cunoscută de astrologul obişnuit, tinde să se ocupe cu predicţia evenimentelor şi a experienţelor din viaţa nativilor. În astrologia exoterică, cele mai importante forme sunt ASTRO-METEOROLOGIA, ASTROLOGIA ORARĂ, ASTROLOGIA MEDICALĂ, astrologia politică/mundană (sau ASTROLOGIA MONDIALĂ) şi SINASTRIA.

ASTROLOGIE DOROTHEANĂ – Referire la una dintre cele două tradiţii respectabile ale astrologiei elenistice (cealaltă fiind sistemul ptolemaic), adică scrierile lui Dorotheus din Sidon, ai cărui discipoli târzii au fost Furnicus Maternus şi Hephaistion din Theba (un astrolog egiptean, probabil din secolul al III-lea). Rafinarea formei elenistice în astrologia dorotheană face trimitere la noţiunea de PROROGATOR, dar şi la o formă de astrologie numită „astrologia continuă” (pentru care astrologii americani contemporani propun

sintagma *astrology în action*, „astrologie în acţiune” sau „astrologie dinamică”).

ASTROLOGIE ELECTIVĂ – Ramură a astrologiei practice care caută să aleagă cel mai avantajos moment pentru a începe sau a realiza ceva foarte important pentru viaţa nativului – de exemplu, nunta, căsătoria civilă, mutarea în străinătate, o afacere, o inaugurare etc. Temele acestor momente se bazează pe cei mai importanţi semnificatori, pe relaţia lor cu tema natală a persoanei şi, astfel, momentul cel mai bun este ales.

ASTROLOGIE ESOTERICĂ – Ramură a astrologiei practicată în şcolile spirituale, în sisteme închise, având la bază diferite iniţieri spirituale care impun păstrarea secretului profesional. La origine ea însăşi o ştiinţă esoterică, astrologia a evoluat de-a lungul timpului în două direcţii – una exoterică, exterioară, la care a avut acces absolut oricine, şi una esoterică, interioară, rezervată celor iniţiaţi. Cu timpul, aspectul esoteric autentic s-a pierdut, astăzi fiind conservat doar în câteva mari tradiţii spirituale, dar s-a păstrat „modelul” astrologie esoteric, şi anume, acea ramură a astrologiei care foloseşte în analiza unei astrograme doar PLANETELE TRADIŢIONALE şi, eventual, NODURILE LUNARE. Adevărata astrologie esoterică este însă astrologia tradiţională veche indiană, care s-a dezvoltat pe baza sistemului iniţiatic *Svara Yoga*, păstrat secret încă şi astăzi.

ASTROLOGIE GENETICĂ – Vezi ASTROLOGIE NATALĂ

ASTROLOGIE HELIOCENTRICĂ – Calcularea şi interpretarea temelor din perspectivă heliocentrică şi nu geocentrică. Desenul heliocentric marchează poziţiile planetare din punctul de vedere al unui observator aflat pe Soare. În acest caz, dispar din temă Soarele şi CASELE astrologice, apărând însă Pământul (GAIA – TERRA). E posibil ca acest tip de astrologie să reprezinte astrologia viitorului, pentru o omenire profund evoluată spiritual, care va trăi prin raportare permanentă la Dumnezeu; astrologia contemporană nu o preferă încă, argumentul-forţă fiind acela că, dacă ne-am născut pe această planetă, Pământul (adică nativul) constituie centrul Cerului naşterii, şi nu Soarele.

SISTEMUL HELIOCENTRIC

ASTROLOGIE HOLISTICĂ – Ramură a astrologiei moderne care ia în calcul absolut toate datele astrologice, precum STELE FIXE, NODURILE LUNARE, ASTEROIZI, PUNCTE ARABICE ŞI PUNCTE DE MIAOC, pentru a stabili o viziune globală a destinului uman şi a microcosmosului pe care îl reprezintă în cadrul Macrocosmosului şi a Ordinii Divine. Concepţia holistică care a generat această ramură este specifică Erei Vărsătorului, care vizează formarea unei concepţii holistice a vieţii şi a Universului.

ASTROLOGIE INIŢIATICĂ – Ramură a astrologiei esoterice care urmăreşte să analizeze tema natală a fiinţei umane din perspectiva posibilei sau maximei ei evoluţii spirituale în actuala încarnare terestră.

ASTROLOGIE INTEROGATIVĂ – Sinonim

pentru ASTROLOGIA ORARĂ.

ASTROLOGIE JUDICIARĂ – Formă de ASTROLOGIE PREDICTIVĂ sau arta de a prezice viitorul, calculând relaţiile dintre planete şi alte corpuri cereşti cu Pământul. Termenul era folosit în Evul Mediu şi în Renaşterea timpurie, pentru a desemna acel tip de astrologie considerat a fi eretic de către Biserica catolică şi pentru a o diferenţia de „astrologia naturală” alcătuită din ASTROLOGIE MEDICALĂ ŞI ASTROLOGIE METEOROLOGICĂ. La acea dată, acestea două erau acceptate ca părţi ale ştiinţelor naturale ale vremii. Sunt considerate a fi ramurile ei ASTROLOGIA NATALĂ, ASTROLOGIA ELECTIVĂ, ASTROLOGIA MONDIALĂ ŞI ASTROLOGIA ORARĂ.

ASTROLOGIE KARMICĂ – Ramură a ASTROLOGIEI HOLISTICE sau a ASTROLOGIEI INIŢIATICE care urmăreşte să interpreteze tema natală a fiinţei umane din perspectiva vieţilor ei anterioare. Ispititor domeniu dar, în acelaşi timp, deosebit de periculos. Atragem cu această ocazie atenţia asupra faptului că singurul care cunoaşte cu adevărat vieţile noastre anterioare este Dumnezeu. Până când nu vom beneficia de un autentic dar al clarviziunii, tema natală constituie sau oferă doar *posibile repere* karmice; noi doar putem presupune *eventuale evenimente* ale vieţilor anterioare. Pentru aceasta este, însă, nevoie de o cât mai bună empatie a astrologului faţă de consultanţi şi o pregătire esoterică cel puţin modestă, alcătuită din cunoaşterea tipologiilor şi arhetipurilor sufletului, tipologiile

constituţionale oferite de sistemul medical multimilenar Āyurveda, alchimie interioară şi practici de evoluţie spirituală oferite de sistemul Yoga integrală. Toate acestea reprezintă pentru astrolog posibilităţi mult sporite de a citi o temă natală şi de a funcţiona ca un canal prin care Dumnezeu transmite oamenilor ceea ce ei au nevoie să primească. E bine ca nativul care solicită o astfel de interpretare să fie foarte atent la ce cere, dar şi la ce i se spune. Mai întâi, pentru că tema natală este doar un mic „rucsac” cu care venim în actuala existenţă, care conţine informaţii karmice raportate doar la acele vieţi ale căror dificultăţi am venit acum să le diminuăm. Pe de altă parte, este posibil ca nativul să se afunde, împreună cu astrologul respectiv, într-un hăţiş care, în cazul fiinţelor mai slabe sau mai sensibile mental, poate fi adeseori fatal. Vom cunoaşte că avem în faţa noastră un astrolog de bun-simţ dacă acesta va folosi în limbajul lui sintagme precum: „e posibil să fi fost”, „putem presupune că”, „sunt create predispoziţii către”, „există tendinţa de a” – adică acele formule care indică *eventualitatea* unor evenimente karmice, nicidecum *certitudinea* acestora.

ASTROLOGIE KATARHICĂ – Sinonim pentru ASTROLOGIE ORARA. Denumirea provine de la cuvântul grecesc *katarhe*, care înseamnă „început”.

ASTROLOGIE LUNARĂ – Astrologia ţărilor mediteraneene, în care formele timpurii de astrologie s-au bazat pe studiul şi calculele mişcărilor Lunii şi ale fenomenelor lunare. Unele

dintre aceste studii supravieţuiesc încă în materialele referitoare la CASELE LUNARE. ASTROSOFIA manifestă un interes crescut pentru astrologia lunară, privind cultivarea pământului pe baze biodinamice şi cu studiile conexe.

ASTROLOGIE MEDICALA – Ramură a astrologiei care studiază posibilele afecţiuni ale sănătăţii nativului şi cauzele care le-ar putea determina. Domeniul modern este parţial reprezentat de Viennese Feerhar care a lucrat cu conceptele astro-medicale legate de clasificarea alchimică a tipurilor umane, şi de astrologul american H.L. Corneli care şi-a întocmit o impresionantă bază de date ce i-a permis apoi elaborarea lucrării intitulate *Enciclopedie de astrologie medicală*. O muncă deosebită au făcut Carey şi Perry cu privire la cele douăsprezece remedii biochimice, adevărate săruri ale salvării, corespunzătoare Semnelor zodiacale. Majoritatea marilor sisteme astrologice moderne conţine subdiviziuni referitoare la astrologia medicală, provenind din sistemul diagnosticelor fixe al lui Wemyss, redactat, la rândul său, prin raportare la legătura dintre astrologie şi homeopatie a lui Steiner.

ASTROLOGIE MODERNĂ – Sub această denumire putem includetoare ramurile dezvoltate din ASTROLOGIA TRADIŢIONALĂ ca urmare a multor descoperiri astronomice, a multor cercetări ştiinţifice şi a dezvoltării gândirii noastre simbolice. De asemenea, această sintagmă denumeşte mai degrabă astrologia occidentală care s-a dezvoltat şi a luat avânt mai ales de pe la

începutul secolului al XX-lea, prin contribuţia astrologilor americani şi francezi, şi a cercetărilor lor.

ASTROLOGIE MONDIALĂ – Astrologie care calculează şi interpretează temele natale ale ţărilor, pentru a examina tendinţele naţionale. Sistemul de interpretare în astrologia mondială diferă de cel folosit în astrologia natală, pentru că atenţia este îndreptată asupra, de exemplu, SOLSTIŢIILOR, LUNAŢIILOR, ECLIPSELOR ŞI CONJUNCŢIILOR planetare. Iată, de exemplu, un posibil model general de abordare a unei teme naţionale sau întocmite pentru un eveniment politic:

Soarele – autoritatea statului; Luna – poporul şi agricultura; Mercur – scrisul, telecomunicaţiile, discursurile politice, educaţia şi învăţământul; Venus – artele (împreună cu Neptun), contribuţia la binele păcii, victoriile militare, societatea în ansamblul ei; Marte – forţele armate, crimele, asasinatele (cu Uranus reprezintă mişcările sociale, cu Neptun reprezintă trădările); Jupiter – clerul şi Biserica, judecătorii, Dreptul, băncile şi investiţiile, aristocraţia, instituţiile filantropice şi vânătoarea (cu Neptun); Saturn – proprietatea privată şi zăcămintele naţionale (cărbunele, de exemplu); Uranus – guvernul, puterea nucleară, energia şi electricitatea; Neptun – marina naţională, instituţiile de caritate, societăţile secrete şi şcolile spirituale (afectat, Neptun reprezintă dezordinea, crimele ascunse, scandalurile, distileriile şi fabricile de alcool, produsele chimice şi poluarea); Pluto – minele şi

prospecţiile, resurecţia şi regenerarea (sau degenerarea, în cazuri de afectare severă) naţională; NN – curentul social dominant şi direcţia spirituală a ţării, misiunea ei planetară la momentul întocmirii temei; NS – greşelile anterioare, ceea ce tinde să se repete, lecţiile karmice la nivel naţional.

Casa I – naţiunea în ansamblul ei; Casa a II-a – economia, tipul de economie naţională; Casa a III-a – învăţământul naţional, presa scrisă şi auditivă, poştele, transportul naţional; Casa a IV-a – tradiţiile, agricultura, opoziţia parlamentară; Casa a Vă plăcerile populare sub toate formele (populismul), sportul, jocurile în general, divertismentul, recreerea, copiii; Casa a VI-a – populaţia majoritară, sănătatea publică, stânga politică, forţele armate; Casa a VII-a – afacerile cu străinătatea, războaiele, tratativele, duşmanii declaraţi; Casa a Vffl-a – relaţiile financiare cu străinătatea, securitatea publică şi spionajul, acţiunile secrete, şcolile esoterice, învăţământul ocult; Casa a IX-a – legea, religia, filosofia, ştiinţele; Casa a X-a – şeful statului sau regele, guvernanţii, prestigiul naţional; Casa a XI-a – parlamentul, administraţia publică, ţările cooperante (prietene); Casa a XII-a – închisorile, spitalele, azilurile, mănăstirile, organizaţiile filantropice, societăţile secrete, religia oficială, duşmanii nedeclaraţi.

ASTROLOGIE MUNDANĂ – Sinonim pentru ASTROLOGIE MONDIALĂ. Termenul „mundan” pare un nefericit neologism, mai degrabă un barbarism, important în limba română fără nicio

adaptare fonetică din englezescul *mundane* care înseamnă „lumesc, pământesc, terestru” (sensul fiind aşadar de „concret”, „trecător”, nicidecum de „mondial”). Ea studiază problemele colectivităţii umane prin intermediul liderilor politici, a evenimentelor istorice sau al fenomenelor cereşti, cosmice. Ea examinează aspectele curentelor politice şi ale caracteristicilor popoarelor. Deşi foloseşte adeseori tehnici specifice ASTROLOGIEI NATALE pentru a analiza personalităţi oficiale, acest tip de astrologie tinde să evidenţieze importanţa eclipselor, a solstiţiilor, a conjuncţiilor şi a Lunaţiilor asupra societăţii contemporane.

ASTROLOGIE NATALĂ – Calcularea şi interpretarea temelor natale (din lat, *natus* „naştere”), întocmite pentru momentul exact al naşterii şi în conformitate cu coordonatele geografice ale locului. Mai este cunoscută şi sub numele de astrologie genetică, termen tot mai rar folosit.

ASTROLOGIA ORARA – Ramură a astrologiei predictive, care studiază temele astrologice întocmite la momentul în care fiinţa umană doreşte să afle răspuns pentru chestiunea care o frământă. Regulile de interpretare diferă de regulile ASTROLOGIEI NATALE.

ASTROLOGIE PREDICTIVĂ – Ramură a astrologiei care se ocupă de prognoze şi predicţii de orice fel, de la posibilele evenimente din viaţa unei fiinţe umane până la posibilele evenimente mondiale. Sub acest generic intră ASTROLOGIA ORARĂ, PROGRESIILE, DIRECŢIILE,

REVOLUŢIILE SOLI-LUNARE ŞI TRANZITELE.

ASTROLOGIE PREVIZIONALĂ – Sinonim pentru ASTROLOGIA PREDICTIVĂ.

ASTROLOGIE RELAŢIONALĂ – Ramură a astrologiei care studiază compatibilitatea sau incompatibilitatea fiinţelor umane, indiferent de natura relaţiei lor (cuplu, familie, profesie, afaceri etc).

ASTROLOGIE SOLARĂ – Termen greşit folosit pentru ASTROLOGIA HELIOCENTRICĂ. Se apelează la ea doar atunci când timpul exact al naşterii nu este cunoscut, sau când se face rectificarea orei de naştere.

ASTRO-MAGIE – Se referă la divinităţile stelare şi planetare.

ASTRO-METEOROLOGIE – Ramură a astrologiei care se ocupă cu prognozele despre starea vremii şi despre activitatea scoarţei terestre, cum ar fi cutremurele şi vulcanii. O denumire alternativă este aceea de „astrologie meteorologică”. Există astăzi doar câţiva practicieni ai acestei arte, datorită invadării ştiinţei într-un domeniu considerat cândva doar al investigaţiilor astrologice. Predicţia astrologică a vremii pare să se fi întemeiat pe studiul INGRESULUI solar în cele patru SEMNE CARDINALE, în special în legătură cu conjuncţiile şi cu ECLIPSELE, iar în unele cazuri şi cu LUNAŢIILE. În unele cazuri, horoscoapele zilnice erau întocmite tocmai pentru asemenea scopuri predictive şi precizează una sau două reguli, în special pentru cunoaşterea STELELOR FIXE. Interesul pentru activitatea vulcanilor, a

cutremurelor şi pentru apariţia cometelor încă există în cercurile astrologice, publicându-se adeseori date referitoare la cutremure şi prezicându-se astfel câteva dintre cele mai importante, cum a fost, de exemplu, dezastrul din San Francisco din 1906. Astrologia modernă foloseşte hărţile de întemeiere ca metodă de studiu a dezastrelor telurice şi a anormalităţii vremii. În acest sens, cele mai corecte modalităţi predictive le deţine astrologia veche tradiţională indiană.

ASTRO-PSIHOLOGIE – Ramură a astrologiei care urmăreşte să stabilească profilul psiho-spiritual real al nativului folosind tema natală şi, în cazul anumitor dezechilibre afective sau mentale, tranzitele raportate la tema natală.

ASTROSOFIE – Formă modernă de astrologie bazată pe indicaţiile date de Rudolf Steiner. Deşi esenţialmente sincretică în formă şi tradiţională în metode, ea foloseşte frecvent ZODIACUL SIDERAL şi hărţile heliocentrice, precum şi interpretarea spirituală a temelor de concepţie şi de părăsire definitivă a planului fizic (deces). Folosirea Zodiacului sideral în agricultura biodinamică este, de asemenea, asociată cu astrosofia, deoarece întreg sistemul astrosofic este modern în formulare şi viziune şi se învecinează cu ASTROLOGIA HOLISTICĂ.

ATAIR, ATHAIR, ATTAIR – Vezi ALTAIR.

ATARGATIS – Cuvântul este de origine greacă şi o denumeşte aşa pe Marea Mamă a tuturor zeilor primordiali. El pare a proveni din aramaicul *Attar alte*, şi face referire la această

zeiţă extrem de importantă în panteonul multor popoare semitice. Am putea-o considera un sincretism mitic, căci, în semnificaţia sa fundamentală, reprezintă şi patronează şi forţele Naturii (în care funcţia vitală primordială aparţine apei), fertilitatea şi forţa destinului. Fiind o zeitate feminină, ea pare a fi fost adorată şi ca simbol al frumuseţii. O versiune târzie a mitului ei care a circulat în lumea greco-romană o descrie pe Atargatis ca zeiţă-peşte, ieşită din găoacea unui ou găsit de un peşte în Eufrat.

ATAZER – Se spune că Luna este atazer când se află în CONJUNCŢIE exactă cu Soarele, sau când ea poartă unul dintre numele relaţiilor unghiulare exacte cu Soarele. Aceste unghiuri pentru care nu este permis nici un orb sunt cele care au 12°, 45°, 90°, 150°, 168°, 180°, 192°, 215°, 270° şi 348°, unele dintre ele fiind ASPECTE planetare MAJORE. Probabil că acest tip particular de aspect provine din astrologia lunară esoterică, ce consideră PASUL zilnic al Lunii ca fiind de 12°. Mai exact, este vorba despre un import european din astrologia tradiţională veche

indiană, care studiază în detaliu fazele Lunii şi influenţele lor spirituale asupra fiinţei umane.

ATENTATE – A fi victima unui atentat nu pare să ţină de indicaţia temei natale. De exemplu, pentru John F. Kenedy, atentatul a corespuns momentului în care Uranus şi Pluto au format o CUADRATURĂ faţă de Soarele aflat în Semnul zodiacal Gemeni, în CASA A VIII-A, şi în CONJUNCŢIE cu Luna sa natală din Semnul zodiacal Fecioară. Aspectele au indicat aşadar un eveniment negativ şi neaşteptat. Totuşi, pentru astfel de situaţii, tema nativului conţine anumite predispoziţii, motiv pentru care astrologii angajaţi de către oamenii politici este bine să analizeze CASA A XII-A, precum şi poziţia în Semn şi Casă a GUVERNATORULUI ei; de asemenea, în astfel de teme, este indicat să se analizeze foarte bine natura CASEI A VII-A şi poziţia în Semn şi Casă a guvernatorului ei. Dacă, în mod nefericit, există o legătură între aceste două Case, sau dacă guvernatorul Casei a VII-a se află în Casa a XII-a, omul politic respectiv trebuie să fie precaut în participarea sa la manifestările publice sau populiste. Cei care pun la cale atentate cunosc foarte bine influenţele astrale şi folosesc în mod negativ cunoaşterea astrologică abuzând de un TRANZIT care poate să afecteze, prin intervenţii exterioare, viaţa unei persoane oficiale.

ATENŢIE – Formă a autoreglajului psiho-mental ce exprimă orientarea şi concentrarea activităţii psiho-mentale în mod selectiv asupra unui obiect, fenomen sau fiinţe în scopul cunoaşterii sale parţiale sau totale, exterioare sau

interioare, în aparenţă sau în esenţă. Este indicată într-o temă natală de către ASPECTELE bune dintre Mercur şi Saturn, dintre ele şi LUMINĂRII. AS mercurian sau saturnian. Saturn în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER sau Mercur în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. GUVERNATORII Caselor a III-a, a IX-a şi a XII-a (vezi CASE) bine susţinuţi de Mercur, Saturn, Semnele de Expresie a Elementului Pământ. Relaţia lui Saturn cu Uranus dă informaţii despre spiritul de observaţie, iar relaţia lui Mercur cu Jupiter indică forme de ordine sau dezordine mentală, care susţin sau slăbesc atenţia.

ATIKS – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,8 din Omicron PERSEUS (01°09 Gemeni) de natura relaţiei Venus-Saturn, aşezată pe sandaua stângă a figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Al – Atiq*, „umărul”. Allen a observat că diferenţa dintre semnificaţia denumirii unei stele şi localizarea ei ne aminteşte de astronomia arabă timpurie, de la care am moştenit denumirile stelelor şi constelaţiilor, care avea o cu totul altă reprezentare a Cerului şi a figurilor de pe Firmament. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI (Vezi PERSEUS).

ATLAS – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din 27 TAURUS (00021 Gemeni), de natura relaţiei Lună-Marte. Numele ei trimite la mitul grec al titanului Atlas, cel care a fost pedepsit de Zeus să susţină, pe umerii săi şi cu mâinile sale, Pământul şi Cerurile. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ATLET – AS sau Soarele în Semnul zodiacal Săgetător. Marte puternic şi în ASPECTE bune cu Soarele, Luna, Jupiter sau AS. Marte în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC sau în Semnul zodiacal Capricorn. Marte în Casele a V-a a IX-a, a III-a sau a X-a, dar cu aspecte bune (Vezi CASE). De reţinut însă că mulţi nativi în a căror temă natală Marte este slăbit sunt atraşi de acest sport, care le creează, datorită antrenamentului ordonat şi perseverent, rezonanţe superioare, benefice, cu sfera lui de forţă.

ATRIA – STEA FIXĂ de magnitudine 1,9 din Alpha TRIANGULUM AUSTRALIS (20°54 Săgetător), de natura planetei Mercur. A fost numită aşa în amintirea celor trei patriarhi: Abraham, Isaac şi Jacob. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, care conferă interes pentru arhitectură şi înclinaţii oculte de natură masonică.

AUGUST – A opta lună a CALENDARULUI gregorian, având 31 de zile, numită aşa după reformele calendaristice ale lui Augustus Cezar, care se spune că a refuzat o lună mai scurtă decât cea denumită în onoarea lui Iulius (având şi ea tot 31 de zile). De aceea, el a extins această veche lună cu o zi şi i-a dat numele lui onorific. Numele împăratului şi al lunii au o etimologie comună, latinescul *augustus* conţinând, iniţial, un înţeles religios, sacru şi demn de onoare, legat de ideea de „prezicere”.

AURIGA – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 10° Gemeni şi 3° Rac, şi între 30° şi 60° nord de ecuator. Imaginea acestui asterism

este cea a vizitiului fără calul său, dar, în conformitate cu legenda greacă, reprezintă pe

Eridanus, care a ridicat un car cu patru cai. Imaginea provine din astrologia babiloniană, şi a primit de-a lungul timpului o mulţime de alte nume legate de ideea de „căruţaş”. Constelaţia conţine figura unei capre şi a unui copil explicată în multe feluri, dar interesul astrologie s-a orientat asupra STELEI FIXE CAPELLA (20°44 Gemeni) prezentă în această configuraţie, şi denumită „capra cea mică”. În tradiţia noastră populară este cunoscută sub numele de „vizitiul”, fiind vizibilă în România în nopţile de iarnă. Principalele stele fixe din constelaţie sunt HASSELEH (16°38 Gemeni), HOEDUS 1 şi Hoedus 2 (18°38 Gemeni), Capella (20°44 Gemeni), MENKALINAN (29°55 Gemeni). Constelaţia conferă încredere în sine, interes pentru problemele educaţionale şi sociale, fericire, dar şi pericole provenind din schimbările bruşte ale vieţii. Nativii pot fi atraşi către viaţa rurală şi către cariera didactică, având o mare influenţă asupra tinerilor.

AUSTERITATE – AS sau Soarele în Semnul zodiacal Capricorn. Ansamblul general al temei aflat sub influenţa complexă a Semnelor zodiacale Peşti şi Capricorn, a planetelor Neptun şi Saturn. Cuspida Casei a II-a pe aceste Semne zodiacale şi Luna sau Neptun în această Casă. Mercur şi Saturn retrograde la momentul naşterii şi afectând Casele banilor (vezi CASE). GUVERNATORII ŞI SEMNIFICATORII banilor afectaţi sau neaspectaţi; Casa a II-a închisă.

AUTOMOBIL (şi tot ceea ce este legat de el)

– Este guvernat de Mercur, de CASA A III-A Şi Marte. Nativul trebuie să evite orice călătorie sau deplasare când Mercur sau Marte sunt afectaţi prin DIRECŢII sau TRANZITE. Aceeaşi indicaţie este valabilă pentru toate ASPECTELE pe care Marte le face cu Mercur, Lună, Saturn, Uranus, Pluto fie în tema natală, fie prin tranzitele faţă de tema natală. La fel de periculos este şi tranzitul lui Uranus faţă de planetele natale menţionate, dar mai ales faţă de Marte natal. De reţinut că tranzitele sau aspectele natale sunt cu atât mai „categorice" când sunt implicate Casele a XII-a şi a III-a. De preferat ca achiziţionarea unui automobil, înscrierea la o şcoală de şoferi şi examenul pentru luarea permisului de conducere auto să fie făcute pe tranzite benefice, armonioase, şi urmărind ca Luna să nu fie în perioada ei nefastă (18 ore înainte şi după faza de LUNĂ PLINĂ). De asemenea, cei care prezintă în tema natală CUADRATURI între planetele sau pe Casele menţionate e bine să renunţe la ideea de a deţine şi/sau de a conduce un automobil. Dacă aspectele menţionate vizează CASA A VI-A, e de preferat ca nativul să se orienteze profesional spre alte profesii decât cele legate de mecanica auto sau şofat.

AUTORITATE – AS sau Soarele în Semnele zodiacale Leu sau Scorpion. Pluto în Casa I, dar cu ASPECTE BENEFICE de la LUMINĂRII. Marte în Semnele demnităţii sale sau în Casele I, a III-a sau a V-a. ASPECTE bune între Marte, Saturn şi Pluto pentru o autoritate de bun augur, mai ales dacă ele sunt plasate în Semne de expresie a

ELEMENTULUI FOC sau în Semnul zodiacal Scorpion. Uranus în aspecte armonioase; dacă el indică tensiuni emoţionale, autoritatea se poate manifesta ca expresie a frustrărilor şi a nevoii de auto-apărare, transformându-se în timp în forme de tiranie, exagerări sau absolutism. Prezenţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ armonios dinamizate poate conferi nativului autoritate creatoare.

AUVA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din Delta VIRGO (11°28> Balanţă), de natura relaţiei Mercur-Venus, situată pe abdomenul figurii. Mai este cunoscută şi sub numele de MINALAUVA sau MINELAUVA, de la denumirea arabă Min-*Al-Awwa*, în care *Awwa* înseamnă „câinele lătrător”. Dacă Luna tranzitează acest punct la momentul naşterii, nativul nu este susţinut în călătorii sau într-o căsătorie. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

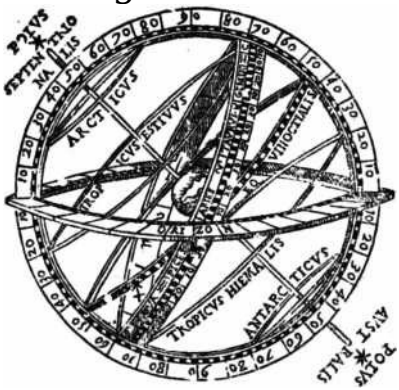

AVARIŢIE – Saturn puternic în Casa a II-a şi în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, mai ales în Taur şi în Casa a II-a, dar rău aspectat. Planetele generoase precum Jupiter şi Soare trebuie să fie slabe, fără nicio influenţă asupra

Casei a II-a, deoarece ele predispun nativul la indolenţă, dar şi la generozitate. GUVERNATORUL Casei a II-a şi/sau al Casei a V-a în Casa a FV-a. Guvernatorul Casei în Casa a II-a şi al Casei a VTII-a în Casa a IV-a. Casa a IV-a pe Semne Fixe şi/sau multe planete în SEMNE FIXE (Vezi CASE).

AVIAŢIE – Uranus puternic în CASA A V-A (pasiune pentru aviaţie) sau în CASA A X-A (acesta va fi destinul nativului, el va profesa aviaţia), în Semnul zodiacal Vărsător şi bine aspectat de Soare. De asemenea, Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER sau a ELEMENTULUI FOC importante în temă. Neptun şi/sau Marte puternic. AS în Semnele zodiacale Berbec, Gemeni, Săgetător. Semnul zodiacal Vărsător puternic. Uranus în CASA I indică mai degrabă curiozitate pentru disciplinele de frontieră, dar nu neapărat şi această profesie.

AVIOR – STEA FIXĂ de magnitudine 1,7 din Epsilon CARINA (23°08 Fecioară), de natura relaţiei Saturn-Jupiter, ocupând cea mai sudică poziţie din CONSTELAŢIE (ea se află pe carena figurii). Robson consideră că ea susţine prosperitate în comerţ şi în călătorii, forţă mentală şi spirituală, dar şi moarte prin înec.

AVOCAT – Marte-Jupiter-Mercur bine plasaţi şi în relaţii bune. Buni SEMNIFICATORI intelectuali. Luna în aspect benefic cu Mercur. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Săgetător. Semnele zodiacale Balanţă şi Săgetător ocupând poziţii importante în temă sau fiind marcate de planete, în special de Jupiter. Casele a II-a, a III-a,

a VF-a, a X-a sau a XI-a ocupate de aceste Semne sau de Jupiter (Vezi CASE).

AXA DRAGONULUI – Sau axa NODURILOR LUNARE (Nodul Nord/NN – Nodul Sud/NS), analogia fiind NN/Capul Dragonului – NS/Coada Dragonului. Este considerată ca foarte importantă în analiza posibilei evoluţii spirituale a nativului.

AXELE AUXILIARE – Aceste axe reprezintă patru perechi de puncte sensibile ale temei, importante de obicei din punct de vedere relaţional, pentru analiza nivelului spiritual al nativului şi a bagajului său karmic: ZENIT-NADIR, VERTEXANTIVERTEX, PUNCTUL DE EST-PUNCTUL DE VEST, PUNCTUL DE NORD-PUNCTUL DE SUD. Ele constituie descoperirea astrologilor americani ai secolului al XX-lea.

AXELE KARMICE – Este vorba despre anumite părţi ale temei natale, activate prin aspectul de opoziţie, mai ales atunci când planetele individuale se află pe axă cu planetele karmice. De exemplu, o opoziţie Mercur-Saturn sau o opoziţie Uranus-Venus vor activa Semne zodiacale în opoziţie, alcătuind un model karmic ce necesită găsirea unui echilibru. Modelul este cu atât mai puternic cu cât el implică AXELE PRINCIPALE, Nodurile Lunare sau Lilith. Planeta personală arată întotdeauna unde anume trebuie să lucreze nativul în actuala existenţă, pentru a corecta (sau pentru a folosi benefic de acum încolo) ceea ce a întrebuinţat greşit în alte vieţi, trecutul fiind reprezentat de planeta karmică, de NS sau de Lilith. Accentuarea unei axe implică, de multe ori, o karmă dificilă dar nu implacabilă, şi

aduce un simţ al responsabilităţii spirituale sau evolutive, întrucât nativul s-a încarnat special pentru a rezolva această problemă. Axele karmice sunt în analogie cu axele Caselor şi au următoarea semnificaţie:

— AXA BERBEC-BALANŢĂ (Casele I – a VII-a): iubirea reprezintă comunicarea, echilibrul şi armonia a doua fiinţe complet libere şi capabile să se împlinească reciproc, la toate nivelurile; conştientizarea egalităţii cu ceilalţi şi trăirea plenară a iubirii;

— AXA TAUR-SCORPION (Casele a II-a – a VIII-a): sublimarea sexualităţii şi detaşarea de orice formă de posesiune, precum şi de plăcerile vieţii; abandonarea voinţei individuale în faţa voinţei divine;

— AXA GEMENI-SĂGETĂTOR (Casele a III-a – a IX-a): expansiunea prin cunoaştere şi obţinerea discernământului; capacitatea de a controla actul comunicării în toate formele lui; depăşirea nivelului inferior al mentalului şi fuziunea cu mintea divină;

— AXA RAC-CAPRICORN (Casele a IV-a – a X-a): deschiderea de spirit faţă de orice posibilitate de schimbare şi atingerea maturităţii interioare; conştientizarea responsabilităţilor, precum şi a apartenenţei la familia spirituală a lui Dumnezeu;

— AXA LEU-VĂRSĂTOR (Casele a V-a – a XI-a): manifestarea benefică şi pozitivă a talentelor şi a creativităţii; realizarea echilibrului dintre iubirea dăruită şi iubirea primită; dobândirea iubirii transfiguratoare, pure, şi atingerea stării de iubire fără obiect;

— AXA FECIOARĂ-PEŞTI (Casele a VI-a – a XII-a): model karmic dificil; trebuie atins echilibrul dintre analiză şi sinteză, dintre dăruirea necondiţionată şi discernământul spiritual, în vederea detaşării şi transcenderii iluziei şi a tuturor limitărilor.

AXELE PRINCIPALE – Sunt axele fundamentale, de bază, ale oricărei astrograme, AS-DS (Ascendent-Descendent) şi MC-FC (Mijlocul Cerului-Fundul Cerului).

AXELE ZODIACULUI – Este vorba, în primul rând, despre AXELE PRINCIPALE, adică axa AS-DS (axa orizontală) şi axa MC-FC (axa verticală), care împart Zodiacul în patru mari părţi sau cadrane. Astrologia tradiţională le consideră ca fiind cele mai importante. Lor li se adaugă axa Nodurilor Lunare, sau AXA DRAGONULUI, sau axa NN-NS.

În al doilea rând, este vorba despre *axele Semnelor zodiacale,* Semne aflate în opoziţie două câte două şi completându-se în semnificaţia lor generală. Astfel:

— Berbecul este preocupat de propriile sale interese, în vreme ce Balanţa vrea să împartă totul cu ceilalţi;

— Taurul caută siguranţa materială, în vreme ce Scorpionul caută siguranţa emoţională;

— Gemenii au nevoie de mişcare şi de cunoaştere, Săgetătorul aspiră la înţelepciune;

— Racul se retrage în locuinţa sa materială, Capricornul se retrage în peştera sa spirituală;

— Leul crede numai în sine, dar Vărsătorul crede în marile idei universale şi lucrează pentru

umanitate;

— Fecioara se dăruieşte aproapelui, în vreme ce Peştii se abandonează Divinului.

Din aceste două mari categorii derivă toate celelalte tipuri de axe, cum ar fi *axa Caselor* (aflate în opoziţie două câte două, aidoma Semnelor, şi acţionând prin reciprocitate şi complementaritate), precum şi AXELE KARMICE. Astrologia contemporană a propus mai multe modele sincretice din punctul de vedere al semnificaţiilor, de genul celui pe care îl menţionăm:

— axa Berbec-Balanţă (Casele I – a VII-a) sau axa relaţională;

— axa Taur-Scorpion (Casele a II-a – a VIII-a) sau axa posesiunilor/posesivităţii;

— axa Gemeni-Săgetător (Casele a III-a – a IX-a) sau axa gândirii (a comunicării);

— axa Rac-Capricorn (Casele a IV-a – a X-a) sau axa familială;

— axa Leu-Vărsător (Casele a V-a – a XI-a) sau axa afectivă;

— axa Peşti-Fecioară (Casele a VI-a – a XII-a) sau axa credinţei şi a limitărilor.

În fine, este recomandat să se ţină cont şi de AXELE AUXILIARE, atunci când urmărim o interpretare de mare rafinament în ceea ce priveşte destinul global al nativului.

AYANAMSA – Termen provenit din astrologia sanscrită, însemnând „precesie”, şi care desemnează diferenţa în grade dintre reperul ZODIACULUI TROPICAL şi reperul ZODIACULUI SIDERAL. Deoarece nu există nici un acord

temeinic între astrologi faţă de un anumit reper, sau cu privire la momentul în care cele două Zodiace sunt în faze apropiate, nu s-a stabilit un arc standard de ayanamsa; el variază între 8° şi 24°, cifră care se scade din Zodiacul tropical pentru a trece o astrogramă în Zodiacul sideral. Sunt mulţi astrologi care utilizează Zodiacul sideral, fiind obligaţi, în acest caz, să ia în considerare mişcarea de precesie a echinocţiilor (datorată faptului că toate constelaţiile parcurg aproximativ O 50” de arc pe an, în sens retrograd). Astfel, 0° Berbec al constelaţiilor nu mai corespunde cu 0° Berbec al Semnelor zodiacale. Din punctul de vedere al practicii astrologice, putem defini ayanamsa drept o valoare de corecţie. Fiind legată de fenomenul astronomic al PRECESIEI ECHINOCŢIILOR, ea variază de la un an la altul, motiv pentru care s-a întocmit următorul tabel, care oferă valorile ei la 1 ianuarie al fiecărui an, însă numai pentru secolul al XX-lea (Vezi TABEL AYANAMSA).

i9 0 i	23 *2 li”.	1 921	EF ST îâîJ*	1 941	23S 4.431	1 971
Ti r	22. 05”.	1 922	38* 49”.	1 942	56* 33”.	1 972
1 903	22. 35”.	1 923	39. 39”.	1 943	56* 24”.	1 973
	23. 45”.	— *mr*	40. 30”.	1 944	57. 14”.	1 974
1 905	24 – 26”.	1 925	TT W	1 945	580 4*	1 975

1 906	2 i) 26”.	1 926	42 – 10”.	1 946	58. 54”.	1 976
„ 1907”.	26. 16”.	1 927	43. 00”.	1 947	59. 45”.	1 977
1 90S	„3 7W”.	1 926	43. 50”.	1 94*5	24 ş00.35”.	1 978
Îy oy	27. 56”.	1 929	4T 41”.	1 949	01. 25”.	1 979
1 910”.	28. 46”.	1 930	45* 31”.	1 950	02 15”.	1 980
1 911	29. 37”.	1 931	46. 21”.	1 951	03. 06”.	1 9.81”.
1 912	30. 27”.	1 932	47. 11”.	1 952”.	03. 56”.	1 982
1 919	— *WTVR*	1 933	48. 02”.	1 953	04. 46”.	H 553”.
1 91T”.	32 (17”.	1 934	48. 52”.	1 954	o5 r567.	1 984
„Î 515”.	32. 58”.	1 935	49. 42”.	1 955”.	06. 27”.	„ 1555”.
1 916”.	33. 48”.	1 936	50. 32”.	1 956	071 7”.	1 986
1 917	34. 48”.	1 937	51* 22”.	1 937	08. 07”.	1 987
1 918	35. 28”.	1 935”.	52. 13”.	1 958	08. 5T	1 988
1 919	36. 18”.	1 939	53. 03”.	1 959	09. 48”.	1 9” 89”
1 925”.	3. V09U	1 940	53. 53”.	„ 1555”.	10* 38”.	1 990

1	11	1	36.	1	153	1

961	28	991	35	966	9”.	996
1962	12 *18”.	1992	37. 25”.	1967	lb 29”.	1997
1963	13. 08”.	1993	38* 15”.	1968		1998
1964	13 *59”.	1994	39. 06”.	1969	18. 10”.	1999
1965	— *WW*	1995	39. 56”.	„ 1575”.	19. 00”.	2000

TABEL AYANAMSA

AYANAMSA HIPSOMATICĂ – Astrologul modern Fagan a folosit teoria exaltărilor hipsomatice (vezi HIPSOMATA) într-un studiu al diferenţelor dintre ZODIACUL SIDERAL ŞI ZODIACUL TROPICAL, pentru a obţine o ayanamsa de valoare medie de 13,8°, care ar plasa longitudinea siderală a PUNCTULUI VERNAL pentru anul 786 î.Hr. la 13,8° Berbec.

AZELFAFAGE – STEA FIXĂ de magnitudine 4,8 din Pi 1 CYGNUS (28°17 Peşti), de natura relaţiei Venus-Mercur, ocupând poziţia mediană din aripa stângă a figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Thilf al Faras*, „piciorul calului”, sau *Al Azal al Dajajah*, „coada găinii”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

AZHA – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Eta ERIDANUS (08°45 Taur), de natura planetei Saturn, poziţionată pe cursul figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Al-Udhi*.

„Locul unde se deschide râul”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

AZIMUT – Unghiul măsurat pozitiv spre vest, format de PLANUL MERIDIAN al locului şi de planul vertical al planetei, sau unghiul făcut de verticala planetei la meridian.

AZMIDISKE – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5 din Xi PUPPIS (06°02 Leu), de natura relaţiei Saturn-Jupiter, aşezată în partea nordică a figurii. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

BALANŢA – Al şaptelea Semn al Zodiacului, care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere CONSTELAŢIEI cu acelaşi nume. Sigla sa reprezintă o pereche de talere, cu care Semnul şi constelaţia au fost asociate chiar din vremurile timpurii, numele său babilonian fiind *zibanitu* („balanţa”). Una dintre hieroglifele egiptene cel mai des folosite pentru Balanţă arată că sigla provine din imaginea Soarelui aflat deasupra Pământului cu puţin înainte de apus, o imagine specifică Semnului asociat azi cu DS, locul simbolic al apusului. Semnul zodiacal Balanţă este Semn de expresie a ELEMENTULUI AER, CARDINAL, influenţa sa fiind armonioasă, elegantă, curată, paşnică. Nativul Balanţă, în aspectul său armonios, manifestă o fire artistică, sensibilă, săritoare, înfăptuitoare, spirituală, delicată, perceptivă, afectată – adică acele calităţi care pot fi asociate Elementului Aer apt să impresioneze prin prezenţa sa. În aspectul lui

dizarmonios, nativul Balanţă manifestă o natură indolentă, influenţabilă, aeriană, incapabilă să facă faţă vieţii. Acest Semn zodiacal este guvernat de planeta Venus şi guvernează, la rândul său, din punct de vedere anatomic, diafragma şi rinichii. Relaţiile umane în general şi cele de cuplu în special, contractele şi parteneriatele de orice fel, apariţia în faţa publicului, diplomaţia, armonia şi echilibrul, artele, frumuseţea, căsătoria sunt chestiunile care îl preocupă în mod frecvent pe nativul Balanţă. Asta face ca el să devină, cu timpul, mai mult decât dependent de aprecierile celorlalţi

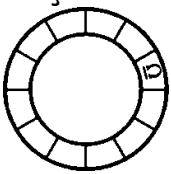

şi condiţionat de o serie de aşteptări. El caută ca, prin acţiunile sale, să-i mulţumească pe toţi, aşteptând astfel ca toţi ceilalţi să-i recunoască meritele, rezultatele şi realizările. În clipa în care vrea să ia o decizie sau să se angreneze într-o acţiune, nativul Balanţă parcurge un adevărat itinerar afectiv pe la cunoştinţe, prieteni, superiori, întrebându-i care atitudine sau care iniţiativă este mai bine de pus în practică. Astfel, conştient sau nu, el îşi cultivă influenţabilitatea – o expresie, probabil, a influxurilor astrale specifice Fecioarei (frica de greşeală) şi Scorpionului (nevoia de control asupra existenţei) care îşi caută armonia pe „teritoriul” acestui Semn zodiacal. Nativii Balanţă acţionează cel mai bine când ţelurile lor sunt

armonia şi echilibrul în tot ceea ce fac, situaţii în care nu mai au nevoie de aprobarea sau acordul nimănui. Ei trebuie să dezvolte încrederea în sine şi disponibilitatea de a face faţă evenimentelor. Plantele medicinale asociate acestui Semn zodiacal sunt: verbina, cimbrul, petalele de trandafir, violetele şi măcrişul. Metalul specific acestui Semn zodiacal este cuprul. Semnul zodiacal Balanţă este DOMICILIUL lui Venus, EXALTAREA lui Saturn, TRIGONOCRAŢIA lui Mercur, CĂDEREA lui Pluto şi EXILUL lui Marte.

BANCĂ (şi bursă) – Relaţii planetare importante între Soare-Jupiter, Soare-Venus, Jupiter-Venus şi Jupiter-Mercur. Aspecte bune între Jupiter, LUMINĂRII, Mercur, AS ŞI MC. Prezenţa lui Jupiter, a Soarelui şi a guvernatorului CASEI A X-A în CASA A II-A. GUVERNATORUL Casei a II-a sau al Casei a VI-a în Casa a VIII-a.

BANI – Posesiunile materiale şi banii câştigaţi sunt chestiunile CASEI A II-A. Planetele situate aici indică atitudinea nativului faţă de bani. De exemplu, Jupiter indică economie, iar Saturn, avariţie. Când în Casa a II-a se află mai multe planete, domeniul material joacă un rol important, cum ar fi, să spunem, faptul că nativul poate exersa o profesie legată de gestionarea banilor. GUVERNATORUL CASEI în Casa a II-a are şi el un cuvânt de spus, deoarece, în funcţie de calitatea aspectelor pe care le formează, arată dacă nativul va întâlni în viaţa sa dificultăţi sau şanse în producerea, administrarea şi valorificarea banilor. Când este vorba despre banii altora (moşteniri sau pensii), trebuie considerată CASA A VIII-A şi

planeta sa guvernatoare. Dacă ea este foarte disonantă, pot exista pierderi sau delapidări. În fine, opoziţiile planetare pe axa Caselor a II-a şi a VIII-a indică foarte adesea o problemă a nativului legată de bani.

BARQUISSEAU – Un spirit foarte luminat, care a exercitat şi exercită încă o profundă influenţă spirituală printre intelectuali. Conferenţiar de un mare talent, el este autorul unui studiu intitulat *Preludiul omului universal*.

BAYER, JOHANN – Astronom german (1572, Rain – 1625, Augsburg), autor al atlasului numit *Uranometria*, în care el a introdus, în 1603, cele 12 CONSTELAŢII create de către Pieter Dirkszoon Keyser şi Frederick de Houtman.

BĂTĂUŞ – Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC importante, Marte foarte puternic primind ASPECTE conflictuale de la Mercur, Lună, Uranus. AS într-un DECAN marţian. Marte în Semnul zodiacal Capricorn sau Scorpion, în CUADRATURĂ cu Saturn sau Uranus. Marte în Casa a XII-a, neaspectat sau cu aspecte dinamice. Absenţa sau prezenţa foarte slabă a Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Dificultăţile ridicate de un astfel de caracter pot fi mult amplificate dacă Marte şi Saturn se află în Semnele DETRIMENTULUI lor.

BĂTRÂNEŢE – CASA AIV-A care guvernează sfârşitul vieţii, iar Saturn, vârsta a treia. ASPECTELE lui în ansamblul general al temei, partea temei de la FC la DS, Casa ocupată de Semnul zodiacal Capricorn şi Casa guvernată de Saturn pot oferi informaţii despre această vârstă a

nativului şi despre ultima parte a vieţii.

BE CRUX – Vezi MIMOSA.

BEID – STEA FIXĂ de magnitudine 4,1 OMCIERIDANUS (29°26 Taur), de natura planetei Saturn, situată pe cursul râului. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Baid*, „oul”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

BATEN KAITOS – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5 din Zeta CETUS (21°57 Berbec), de natura planetei Saturn, aşezată pe capul figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Batn al Kaitos* sau *Batn Qaytus*, „buricul balenei”. Influenţa ei face ca nativul să fie amabil, prudent, să se simtă bine şi pe pământ şi pe mare, şi priceput în recuperarea bunurilor pierdute.

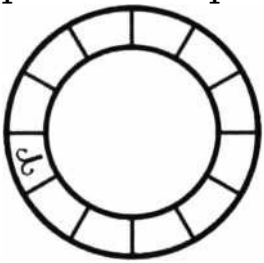

BELLATRIX – STEA FIXĂ de magnitudine 2 din Gamma ORION (20°57 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Mercur, aşezată în umărul stâng al figurii. Denumirea ei este de origine arabă şi a cunoscut mai multe forme, precum *Al Najid*, *Yad al-Jauza Al Murzim al Najid*, toate conţinând noţiunea de „războinic” şi exprimând natura ei aprigă. Conferă un mare curaj, dar şi tendinţa de a lupta pentru cauze pierdute, dacă nu este bine aspectată (mai ales într-o nativitate feminină).

BENEFICI – Denumirea pentru Venus (micul

benefic) şi Jupiter (marele benefic). În egală măsură, Soarele, Luna şi CAPUL DRAGONULUI sunt de asemenea benefici, când primesc ASPECTE bune.

BENETNASH – Vezi ALKAID.

BENTENASH – Vezi ALKAID. Variantă pentru BENETNASH.

BERBEC – Primul Semn zodiacal, care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere constelaţiei cu acelaşi nume. Se spune că sigla lui reprezintă coarnele berbecului, dar şi sprâncenele şi nasul omenesc (Berbecul guvernează capul şi faţa), sau că este diagrama primitivă a imploziei şi a exploziei spiritului *în şi din* materie. Berbecul este Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC, cardinal şi dinamizează energia începutului, încrederea în forţele proprii, bucuria/plăcerea de a acţiona şi atitudinea idealistă, entuziastă. Nativul Berbec, în aspectul lui armonios, manifestă iniţiativă, dragoste de libertate, spirit intens activ, fiind biruitor, neobosit, impulsiv, curajos, spontan, îndrăzneţ – având acele calităţi asociate cu Elementul Foc exprimând o încredere nestăvilită. În aspectul lui dizarmonios, manifestă o natură distructivă inferioară, de tip dictatorial, fiind ranchiunos, agresiv, sarcastic, grosolan, certăreţ, violent, necontrolat, nerăbdător, insolent şi egoist. Semnul zodiacal Berbec este guvernat de planeta Marte şi din punct de vedere anatomic guvernează, la rândul lui, capul ca întreg (faţa, nasul, gura, ochii, urechile, creierul şi nervii cerebrali, craniul şi oasele feţei). Semnul zodiacal Berbec este în analogie cu energia începutului. El

aduce întotdeauna sau scoate la suprafaţă o imensă energie dornică de manifestare, care, lipsită de o orientare corespunzătoare, se poate risipi extrem de uşor. De aceea, nativii Berbec dizarmonioşi pot fi pe cât de spontani şi puternici, pe atât de lipsiţi de direcţie şi de rezistenţă, în primul rând fizică. Copleşiţi de propria lor energie, ei dispun de excelentul talent al epuizării. Nefiind preocupaţi de finalitatea acţiunii, de „direcţia" energiei pe care o pun în mişcare, ei se decuplează de la linia generală de evoluţie a evenimentelor şi pierd „ritmul divin", ceea ce echivalează cu pierderea Sursei esenţiale de hrană energetică. Dornici de afirmarea impetuoasă, nativii, chiar dacă sunt, totuşi, dirijaţi şi îndreptaţi către un obiectiv concret, nu au răbdarea de a-l atinge sau de a munci pentru împlinirea lui. Lipsei de chibzuinţă şi de răbdare i se adaugă trufia (cel mai adesea inconştientă) de a fi primul şi orgoliul generat de natura lor marţiană, de strălucirea lor naturală, care îi face să uite că Cel Dintâi este numai Dumnezeu. Nativii Berbec sunt cel mai adesea numiţi „bebeluşii Zodiacului", fapt care le atrage atenţia că trebuie să-şi dezvolte maturitatea, simţul responsabilităţii şi raportarea permanentă la ceilalţi şi la Dumnezeu. Dacă, dimpotrivă, realizează o corectă autocunoaştere şi dacă se deschid spiritual, sunt nativii care trăiesc cel mai plenar şi cel mai intens aspiraţia frenetică a contopirii cu Dumnezeu-Tatăl, pe care, într-un moment de maximă spontaneitate şi ardoare, sunt capabili s-o şi realizeze pentru totdeauna. Plantele medicinale asociate Semnului

zodiacal Berbec sunt: aloe, busuioc, oregano, mentă. Metalul specific acestui Semn zodiacal este fierul. Semnul marchează DOMICILIUL lui Marte, EXALTAREA Soarelui şi a lui Pluto, CĂDEREA lui Saturn şi EXILUL lui Venus.

BEROSOS – Astrolog şi istoric caldeean (aprox. 280 î.Hr.), autor al unei cosmogonii considerate variantă pentru *Enuma Elish*.

BETELGEUZE – STEA FIXĂ de magnitudine 1 din Alpha ORION (28°45 Gemeni) aşezată în umărul drept al figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *Yad al-Jauza*, „mâna lui Orion”. Ptolemeu consideră că este de natura relaţiei Marte Mercur. După Alvidas, are natura relaţiei planetare Mercur, Marte, Jupiter în aspectele lor bune. Conferă onoruri militare, promovări şi bogăţie, agilitate şi viteză sau glorie eternă.

BEŢIE – Una dintre Casele I, a VI-a sau a XII-a se află în Semnul zodiacal Rac, adeseori chiar şi Luna. Când ea este puternic afectată, problemele de sănătate sunt adesea cauzate de consumul de alcool, indiferent dacă este vorba despre excese de băutură sau de beţii conjuncturale. De asemenea, Casele a V-a sau a VIII-a cumva marcate, ca expresie a ataşamentului de plăcerile vieţii (vezi CASE).

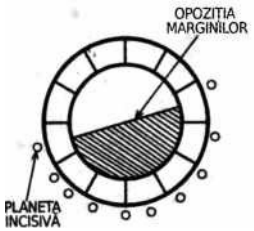

BIHAM – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din

Theta PEGASUS (06°50 Peşti), de natura relaţiei Marte-Mercur, poziţionată pe capul figurii. Denumirea ei este de origine arabă, *albiham*, „cel tânăr dintre animalele domestice”. Se spune că este o stea norocoasă. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

BILIOS – Sau COLERIC. Unul dintre cele patru TEMPERAMENTE, în analogie cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC.

BIQUINTIL – Multiplu al aspectului de 36° (DECILUL) şi, automat, şi al aspectului de 72° (QUINTILUL), aşadar un aspect de 144°, al cărui nume derivă de la „părintele” său, quintilul.

BISEPTIL – Unghi de 102°, provenind din SEPTIL, al cărui multiplu este.

BLÂNDEŢE – Venus şi Jupiter în aspecte benefice. AS sau Soarele în Semnele zodiacale Fecioară, Balanţă, Taur sau Săgetător. Luna în Semnul zodiacal Taur. Marte şi Saturn slabi. SEMNELE DE AER importante, iar Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ fără nicio planetă în exaltare sau care să indice compulsiuni emoţionale.

BOLUL

CONFIGURAŢIE PLANETARĂ în care planetele se află într-o singură jumătate a temei, în interiorul unui arc de 180°. Ea indică un mare grad de indiferenţă, dar şi stăpânire de sine şi autocontrol.

BONATIS, GUIDO

— Pe numele său întreg, Guido de Forlivio sau Antonio de Bonatus de Padua, astrolog

florentin care a fost unul dintre numele binecunoscute în secolul al XIII-lea (1230 – 1300), datorită atât modului său inedit de viaţă, cât şi faptului că a dus aproape la perfecţiune arta predicţiei. Se spune că atunci când oraşul Forli a fost atacat şi chiar cucerit de către duşmani, Bonatis a afirmat că duşmanii vor fi alungaţi de către contele de Mont-Ferrat, dar contele va fi rănit în luptă. Vestea a ajuns la urechile contelui care, într-adevăr, i-a alungat pe duşmani şi a fost rănit, fiind însă în afară de pericolul pentru care îşi luase toate cele necesare în cazul în care predicţia se va adeveri şi, din acel moment, el a devenit un adept total al astrologiei. Un alt eveniment care a contribuit la faima lui a fost disputa pe care a avut-o la Bologna cu un înverşunat adversar al astrologiei, care considera ca aceasta nu este absolut deloc o ştiinţă. Bonatis a câştigat această dispută. A scris *De Astronomia Tractacus* şi *Astrosophia Naturalis*, în această a doua lucrare formulând regula DIRECŢIILOR secundare, cunoscute şi sub numele de DIRECŢIILE LUI BONATIS. De asemenea, a scris *Liber Astronomiae*, *cam* pe la 1277, carte care a devenit, aşa cum au declarat-o contemporanii, „cea mai importantă lucrare astrologică redactată în limba latină în secolul al XIII-lea”. Valoarea sa unanim recunoscută îl păstrează încă şi astăzi între astrologii de referinţă pentru această ştiinţă sacră de origine divină care este astrologia.

BOOTES (Plugarul sau Păstorul) – CONSTELAŢIE aflată aproximativ între 27° Fecioară şi 7° Scorpion, şi între 10° şi 55° nord de

ecuator. Una dintre multele legende ţesute în jurul acestei configuraţii cereşti este şi aceea că el a inventat plugul, simbol al fertilităţii. Asta a încântat-o atât de mult pe Ceres/Demeter, zeiţa agriculturii, încât ea i-a cerut lui Zeus să transforme această fiinţă într-o constelaţie şi s-o plaseze pe Firmament, ca semn de recunoştinţă faţă de creativitatea benefică a fiinţei umane. Deoarece se află foarte aproape de URSA MAJOR, constelaţia este asociată cu ideea de „cioban" şi denumită uneori „păzitorul ursului" sau „căruţaşul". Se spune că ea susţine munca rurală şi dorinţele lumeşti. STELELE FIXE importante ale constelaţiei sunt MERGEA (15°27 Balanţă), SEGINUS (16°53 Balanţă), MUFRID (19°20 Balanţă), ARCTURUS (24°14 Balanţă), NEKKAR (24°15 Balanţă), Izar (28°06 Balanţă), PRINCEPS (2°23* Scorpion), ALKALUROPS (03° 11 Scorpion) şi CEGINUS (05°06 Scorpion).

BOS – STEA FIXĂ de magnitudine 5 din Rho CAPRICORNUS (05°10 Vărsător), de natura relaţiei Saturn-Venus, poziţionată în flancul CONSTELAŢIEI. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Butain*, „micul pântec". Probabil că în astronomia arabă timpurie constelaţia arăta altfel, deoarece, pe hărţile moderne, steaua se găseşte pe coada figurii. Se spune că ajută la găsirea comorilor, dar şi la luarea de ostatici. Robson spune că, dacă Luna tranzitează acest punct la momentul naşterii sau la momentul întocmirii unei revoluţii solare sau lunare, ea favorizează cumpărările şi vânzările de orice fel, însă nu susţine în nici un fel relaţia nativului cu marea.

BRACHE, TYCHO – Astronom şi matematician danez (14.12.1546, Knutistrup – 24.10.1601, Praga), format la şcolile din Copenhaga şi Leipzig unde a studiat Dreptul, alchimia, medicina şi astronomia. Datele adunate de el, ca urmare a observării şi studierii fenomenelor cereşti, au depăşit în exactitate toate măsurătorile astronomice anterioare descoperirii. Pentru aceasta, el a folosit un compas şi un cadran realizat după o concepţie proprie. Impresionat de talentul şi abnegaţia lui, Frederic al II-lea, regele Danemarcei şi Norvegiei, finanţează construirea unui observator astronomic pe insula Hven, care a devenit cel mai important centru astronomic la vremea aceea, şi unde Tycho Brache şi-a făcut observaţiile timp de 20 de ani. Studiind cometele, el a descoperit în constelaţia CASSIOPEIA o nová, despre care a afirmat că ea este un corp ceresc, nicidecum un fenomen. A elaborat o ipoteză referitoare la structura sistemului planetar, pe baza unor idei preluate de la Ptolemeu şi de la Copernic. A determinat constanta PRECESIEI ECHINOCŢIILOR la O 51” (faţă de o 50,2”), precum şi poziţiile precise a aproximativ 800 de stele şi ale planetelor. Johannes KEPLER, elevul său, a folosit foarte multe dintre realizările şi rezultatele lui Tycho Brache pentru formularea legilor sale, cunoscute sub numele de „legile lui Kepler”.

BRICOLEUR – Aptitudini multiple; influenţă Mereurăaturn semnificativă, alături de Semnele ingeniozităţii şi ale activităţii; Marte puternic sau Semnul zodiacal Berbec pe AS, şi în aspecte bune

cu Mercur, care conferă îndemânare, în general Soarele este slab, iar ansamblul temei este slab ca importanţă. Uranus în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC sau Casa a VI-a indicând aptitudini pentru inventivitate, originalitate, non-conformism profesional, tendinţa de a evita postura de angajat într-un loc de muncă supus controlului şi autorităţii profesionale.

BRAŢE – Parte anatomică a corpului, guvernată de Semnul zodiacal al Gemenilor şi de planeta Mercur.

BRUNO, GIORDANO – Filosof italian (1548, Campania – 17.02.1600, Roma), care a elaborat teza asupra infinităţii Universului şi a multitudinii lumilor locuite. A fost un adept al lui Copernic şi a afirmat că stelele sunt centre ale altor sisteme planetare. Încă din tinereţe un gânditor liber şi un non-conformist, a fost atras de scrierile ermetice de origine egipteană şi elenistică ce vor contribui la formarea viziunii sale atât de avansate asupra Creaţiei, care şi-a găsit expresia în lucrările *Despre infinitatea lumilor şi a universurilor* şi *Despre cauză, început şi unitate* (scrise în 1584), *Cina cenuşii* şi *Pasiunile eroice* (scrise în 1585). Cosmologia sa este demnă de tot respectul, nu numai pentru faptul că a fost atât de avansată pentru acea vreme, ci şi pentru că ea este profund spirituală. În afara faptului că a susţinut că Pământul este rotund, că se învârte în jurul axei proprii şi în jurul Soarelui, el a afirmat că Dumnezeu este infinit şi că toată Creaţia îl reflectă în întreaga sa imensitate şi nemărginire. Ea (Creaţia) este impregnată de o substanţă anume

pe care a numit-o „aerul pur”, nimic altceva decât ETERUL alchimiştilor sau AKASHA pe care o menţionează filosofia hindusă. Această substanţă, în esenţa ei *spiritus* sau *Spanda* (cum o numeşte filosofia kashmiriană), susţine şi în acelaşi timp nu se opune faţă de corpurile cereşti care „plutesc” liber în ea.

Tocmai de aceea, Dumnezeu este prezent în tot şi în toate, fără a avea vreo relaţie foarte specială cu Pământul, în detrimentul altor corpuri cereşti. El este prezent Aici ca şi Oriunde altundeva, fiind un Dumnezeu imanent, care conţine în Sine întreaga multiplicitate a lumilor. De asemenea, Creaţia, în întregul ei, este omogenă, fiind alcătuită din cele patru ELEMENTE fundamentale, PĂMÂNT, APĂ, FOC, AER. Aceleaşi legi fizice acţionează peste tot, iar Timpul şi Spaţiul sunt deopotrivă create de Dumnezeu şi infinite. Modelul unui Soare central în jurul căruia gravitează planete a însemnat pentru Giordano Bruno unitatea fundamentală a Universului, a Creaţiei. Practic, un Dumnezeu infinit a făcut o lume infinită, alcătuită dintr-un număr infinit de sisteme solare, separate de zone mari pline de eter (vidul cosmic, în limbaj contemporan). În acest întreg, Materia urmează un principiu activ, viu, fiind inteligentă, discontinuă în structura ei şi formată din atomi. Aceste idei atât de clare şi atât de aproape de ceea ce este cu adevărat Dumnezeu şi Creaţia Sa

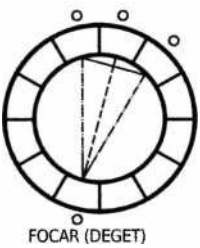

tale. Nativul va experimenta dezechilibre de tot felul, conflicte interioare, fiindu-i necesare eforturi foarte mari pentru a percepe natura reală a lucrurilor şi a evenimentelor. Dacă el nu va avea perceperea şi înţelegerea corectă a acestora, el nu va putea folosi această configuraţie în totalitatea ei. Dacă una dintre cele două planete aflate în înconjuncţie cu planeta-focar primeşte o CVADRATURĂ sau o OPOZIŢIE, atunci există anumite şanse de dinamizare interioară sau de cooperare cu cineva din afară, care să-l ajute pe nativ să realizeze transformarea şi dinamizarea creatoare a fiinţei sale.

BUNĂVOINŢĂ – AS în Semnul zodiacal Taur. Soarele sau AS în Semnele zodiacale Peşti, Săgetător, Balanţă sau Leu. Mercur şi Jupiter în ASPECTE bune. CASA I fără planete şi GUVERNATORUL ei fără aspecte disonante. Indicii ABNEGAŢIEI parţial prezenţi în tema natală sau o CASĂ A VI-A plăcută.

BUNURI DE CONSUM – AS/Soarele în Semnul zodiacal Rac. Casa a IV-a şi Saturn importante. Casa a II-a bine aspectată şi Casa a IV-a pe Semne de expresie a ELEMENTULUI AER. Mercur bine plasat în temă, indicând discernământ şi administrare corectă a bunurilor de orice fel.

BUNGULA – Vezi TOLIMAN.

au trebuit să aştepte reabilitarea pe care le-a adus-o – chiar dacă doar parţial – cosmogonia lui Newton.

BRUTALITATE – Puternice relaţii planetare dizarmonioase între Marte-Saturn, Marte-Uranus; aceleaşi planete în disonanţă reciprocă ori cu AS, ori cu guvernatorul AS. AS în Semnele zodiacale Berbec sau Scorpion. CVADRATURA Marte-Pluto:

— pe Casele I şi a X-a (brutalitatea se manifestă inconştient şi afectează cariera nativului sau grupuri mari de oameni, ea provenind din copilărie, datorată, probabil, unei familii agresive, violente);

— pe Casele I şi a IV-a (brutalitatea este refulată şi nativul nu ştie de ce se manifestă în acest fel);

— pe Casele a XII-a şi a III-a (brutalitatea auto-distructivă se datorează anturajului şi este inconştientă, sau nativul are tendinţa de a-şi distruge singur şi inconştient prietenii apropiaţi, fraţii, surorile, vecinii) (vezi CASE).

Ce trebuie reţinut în cazul acestei cuadraturi, este că, pentru a pune în discuţie brutalitatea, este nevoie să fie implicată una dintre CASELE PSIHICE sau unul dintre Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Mai trebuie avută în vedere Luna în Semnul zodiacal Scorpion cuadratată sau nu de Marte, precum şi relaţiile Lună-Uranus angrenând un Semn de Apă sau o Casă psihică.

BUMERANGUL – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ alcătuită dintr-un YOD şi o planetă în opoziţie cu PLANETAFOCAR, numită planetă-

bumerang, care a şi generat, de altfel, numele acestui aranjament. Ea conferă acţiunea concretă şi expresia deplină, practică, a potenţialului creator al nativului. Adeseori însă, planetabumerang poate crea blocaje, interiorizări şi frustrări, deoarece împiedică participarea celorlalte energii (ale ÎNCONJUNCŢIILOR) la realizarea potenţialului temei nac ADRANI – Divizarea TEMEI ASTRALE determinată de poziţia celor patru UNGHIURI. Este foarte utilă pentru o analiză mai rafinată a repartiţiei planetare. Unii astrologi atribuie cadranelor caracteristicile nativului, ele fiind văzute ca o creştere de la Casa I către Casa a XII-a, viaţa noastră decurgând asemeni anotimpurilor.

Primul cadran este vernal, sanguin şi arată copilăria. Al doilea cadran este meridional, coleric şi indică tinereţea. Al treilea cadran este autumnal, melancolic şi arată maturitatea. Al patrulea cadran este cel al iernii, flegmatic şi indică senectutea.

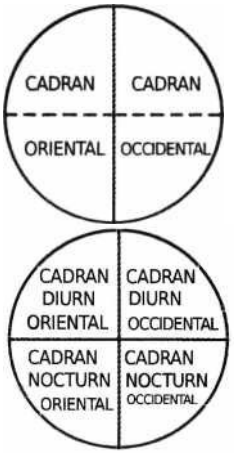

considerat că este mai semnificativ.

Cadranul oriental nocturn cuprinde Casele I, a II-a şi a III-a. El corespunde ELEMENTULUI PĂMÂNT şi, dacă este dominant, indică un caracter secret, individualist, rezistent la ideile din exterior şi motivat de securitatea materială. Cadranul occidental nocturn cuprinde Casele a IV-a, a V-a şi a VI-a. El corespunde ELEMENTULUI APĂ şi, dacă este dominant, indică o natură sentimentală; marcat de nevoia de securitate emoţională şi afectivă, nativul are dificultăţi în a lua singur decizii.

Cadranul occidental diurn cuprinde Casele a VII-a, a VIII-a şi a IX-a. El corespunde ELEMENTULUI AER şi, dacă este dominant, indică o personalitate sociabilă, deschisă, comuân literatura de specialitate, cadranele se bucură de o simbolistică foarte bogată, din care am selectat ceea ce am

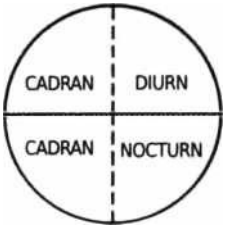

nicativă, foarte independentă în informaţiile pe care le primeşte din lumea exterioară.

Cadranul oriental diurn conţine Casele a X-a, a XI-a şi a XII-a. El corespunde ELEMENTULUI FOC şi, dacă este dominant, indică o personalitate puternică şi independentă care se afirmă prin ea însăşi dar care, adesea, poate să fie influenţabilă (Vezi CASE).

Cadranul oriental ţine de la Semnul zodiacal Berbec până la Semnul zodiacal Gemeni şi de la Semnul zodiacal Capricorn până la Semnul zodiacal Peşti (deci de la Capricorn până la Gemeni inclusiv).

Cadranul occidental ţine de la Semnul zodiacal Rac până la Semnul zodiacal Fecioară şi de la Semnul zodiacal Balanţă până la Semnul zodiacal Săgetător (deci de la Rac până la Săgetător inclusiv).

Cadranul diurn ţine de la Semnul zodiacal Balanţă până la Semnul zodiacal Peşti inclusiv.

Cadranul nocturn ţine de la Semnul zodiacal Berbec până la Semnul zodiacal Fecioară inclusiv.

CADUCEU – Toiagul zeului Hermes/Mercur (reprezentat printr-un ax central, în jurul căruia se împletesc cei doi şerpi, prevăzut la capăt cu două aripi), devenit, de-a lungul timpului, simbolul farmaciştilor sau al medicilor. Nu este vorba despre un simbol gratuit, ci despre un simbol viu, care înseamnă viaţă, sănătate, spiritualitate. Astfel, axul central este canalul subtil energetic de polaritate neutră (O), numit în terminologia sanscrită *Sushumna Nadi*, cei doi şerpi sunt canalele subtile energetice de polaritate opusă, numite în terminologia sanscrită *Ida Nadi* (–, feminin, receptiv), canalul *yin*, şi *Pingala Nadi* (+, masculin, emisiv), canalul *yang*. Energia fundamentală a vieţii, *Kundalini*, aflată în stare potenţială la baza coloanei vertebrale, poate ascensiona în mod armonios pe *Sushumna*, sau dizarmonios pe una dintre celelalte două, datorită fenomenelor de transmutare şi sublimare, care, în

condiţiile unei ascensiuni armonioase, conferă fiinţei umane sănătate perfectă, performanţe mentale benefice, capacitatea de a dărui necondiţionat iubire, intuiţie şi elevare spirituală. Aripile reprezintă transcenderea dualităţii Materiei şi dobândirea, în condiţii de aspiraţie şi practică spirituală autentică, a stării de îndumnezeire.

CAELUM – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 12° Taur şi 15° Gemeni, şi între 35° şi 50° sud de ecuator. Originea numelui ei este cumva neclară, deoarece, în latină, *caelum* înseamnă deopotrivă „cer” şi „instrument de gravat” (de exemplu, pe cupru). Traducerea modernă ar fi, de fapt, „unealta sculptorului”. Se spune că simbolizează principiul masculin care generează, prin acţiunea sa, principiul feminin. Robson afirmă că influenţa sa conferă nativului gust artistic şi înclinaţie pentru astronomie şi/sau arhitectură.

CAGLIOSTRO – Mag şi alchimist celebru, al cărui nume adevărat este Giusseppe Balsamo, care a trăit între 17431795. Nu i se cunoaşte nici un aport în astrologie.

CALEA LACTEE – 13 – 15 bilioane de ani. Ea conţine un număr de 100 de bilioane de stele. Diametrul său are 100.000 de ani-lumină. Diametrul protuberanţei centrale este de 25.000 de ani-lumină. Distanţa Soarelui nostru faţă de CENTRUL GALACTIC este de 27.000 de ani-lumină. Velocitatea orbitală a Soarelui nostru în jurul Centrului galactic este de 135 mile/s. Timpul necesar Soarelui nostru să realizeze o rotaţie

completă în jurul Centrului galactic este de aproximativ 250 de milioane ani. Pentru noi, Calea Lactee apare ca o bandă luminoasă înfăşurată de-a lungul sferei stelare, ca o pâclă alburie datorată luminii miriadelor de grupuri de stele. Din punctul nostru de vedere, Calea Lactee traversează ECLIPTICA între ultimul DECAN al Gemenilor şi dincolo de a doua jumătate a Săgetătorului. Luminozitatea albă şi puternică este asociată cu laptele, conform mitului grec al lui Herakles (Hercules). Mitul spune că Zeus (Jupiter) l-a luat pe noul său fiu, Herakles, din pătuţul lui de pe Terra şi l-a pus la sânii Herei ca el să sugă laptele nemuririi. Dar Hera l-a smuls cu o asemenea forţă, încât tot laptele a ţâşnit şi s-a împrăştiat prin Cer. În toate tradiţiile Calea Lactee a primit foarte multe nume şi a generat foarte multe legende, dovedind cât de importantă este pentru existenţa umană. Se spune că ea constituie o modalitate general valabilă de orientare terestră, cel puţin în vechime, şi mai ales pentru marinari. În tradiţia populară românească ea se numeşte „Calea Robilor”, probabil în amintirea unor vremuri de bejenie, când oamenii s-au luat după dâra ei de lumină pentru a-şi găsi calea de întoarcere. Astrologii consideră că ea conferă înţelegere, umanism, talent artistic.

CALENDAR – Sistem de măsurare a timpului uman, prin divizarea anului în zile, săptămâni şi luni, dar şi a timpului mitic în perioade rituale, cu semnificaţie spirituală, având la bază o anumită perioadă de timp naturală. Alegerea acestei perioade a dus la existenţa a diferite calendare.

Cea mai mică perioadă de timp naturală a calendarului este ZIUA, astfel că, la început, măsurarea timpului după succesiunea zilelor şi a nopţilor s-a făcut pe degete, de unde şi noţiunea de „decadă”. Perioada mai mare imediat următoare este LUNA SINODICĂ, ea favorizând măsurarea timpului după FAZELE LUNII, de unde şi noţiunea de „lună calendaristică”. Luna sinodică a stat la baza tuturor calendarelor vechi. Dezvoltarea agriculturii face să fie luate în calcul anotimpurile şi cele patru repere fundamentale: SOLSTIŢIILE ŞI ECHINOCŢIILE. Legată profund de evoluţia civilizaţiei umane, tradiţia calendarului este foarte veche; astăzi putem vorbi despre trei tipuri principale de calendare uzuale: calendarul lunar (deopotrivă calendar agrar şi calendar sacru), calendarul soli-lunar (bazat, deopotrivă, pe influenţele Soarelui şi ale Lunii) şi calendarul solar (în uz încă şi astăzi, importante fiind ritmurile Soarelui), alături de ele existând şi calendare cu caracter sacru (de exemplu, calendarul alcătuit în funcţie de fazele planetei Venus). Dintre momentele cele mai importante prin care au trecut calendarele lumii amintim anul 46 î.Hr., când, la sfatul astronomului egiptean Sosigenes din Alexandria, împăratul roman Caius Iulius Caesar reformează calendarul egiptean, care va purta după aceea numele de *calendar iulian* – o succesiune de 4 ani, dintre care trei ani cu câte 365 de zile şi al patrulea cu 366 de zile. Un al doilea moment este anul 1582 când, cu ajutorul astronomilor epocii, Papa Grigore al XIII-lea realizează o nouă reformă, calendarul purtând

după aceea numele de *calendarul gregorian*; astfel, ziua de 4 octombrie a devenit ziua de 15 octombrie, schimbare care a fost adoptată de toate ţările catolice. Prin această reformă, echinocţiul de primăvară a fost readus la data de 21 martie şi s-au corectat erorile calendarului iulian faţă de cel astronomic, în sensul că dacă la 128 de ani calendarul iulian acumula o zi, calendarul gregorian acumulează o zi la 3323 ani. Calendarul gregorian prezintă însă o serie de neajunsuri: lunile au durate diferite, începutul anului este fixat la 1 ianuarie, dată ce nu corespunde nici unui fel de început, iar cele 12 luni şi-au pierdut complet legătura cu luna lunară, iar ziua calendaristică (de la un miez al nopţii până la miezul nopţii următor) a înlocuit ziua creştină (care durează de la un răsărit de soare la celălalt). Consecinţele acestor reforme (dacă se poate folosi un asemenea termen), cel puţin pentru Europa, constau în existenţa celor două calendare paralele, cunoscute popular sub numele de STIL VECHI şi stil nou, primul fiind caracteristic anumitor regiuni ortodoxe din Europa răsăriteană.

CALENDAR THEBAIC – Denumire sub care este cunoscut calendarul egiptean. Dintr-un punct de vedere mult restrictiv, el este un calendar cu preziceri generale referitoare la ziua de naştere. Probabil că, la origine, a fost o parte componentă a sistemului astrologie egiptean. Acest calendar conţinea 13 luni a câte 28 de zile, fiind, evident, un calendar întocmit după şi pentru FAZELE LUNII. Ulterior, a fost adoptat un calendar solar

de 12 luni, cu câte 30 de zile fiecare, la care se adăugau, pentru anumite calcule, *epactele*, adică zilele prin care se egala durata unui an cu 13 luni lunare cu durata unui an cu 12 luni solare. Calendarul solar a devenit un fel de „calendar civic”, în vreme ce calendarul lunar, la originea lui unul agrar prin definiţie, a devenit un „calendar spiritual”, sărbătorile şi ceremonialurile religioase şi spirituale fiind hotărâte în funcţie de el. Revenind la calendarul solar, fiecare lună de câte 30 de zile a fost împărţită în 3 perioade de câte 10 zile (cunoscute astăzi sub numele de DECANI), iar fiecare zi în 24 de ore, dintre care 12 erau considerate orele de lumină iar 12, orele de întuneric. Nu a existat nicio diviziune în minute şi secunde, ci doar o diviziune mai mică decât o oră, numită *al*, care se pare că însemna „moment”. La nivel individual, aceste „momente” aveau durate de timp diferite, în funcţie de durata evenimentului la care se refereau.

CALITATE – Primul înţeles al termenului trimite la cele patru calităţi specifice celor patru ELEMENTE: ELEMENTUL FOC are calităţile de fierbinte şi uscat; ELEMENTUL PĂMÂNT are calităţile de rece şi uscat; ELEMENTUL APĂ are calităţile de rece şi umed; ELEMENTUL AER are calităţile de fierbinte şi umed. Este posibil ca aceste patru calităţi să provină din teoria Elementelor a lui Empedocle, în care Focul este fierbinte, Aerul este rece, Apa este umedă, iar Pământul este uscat, după cum arată şi tabelul de mai jos:

	C T5CAT	u m Ed
FI ERBIN TE	M arte, Soare	Ju piter
	Se mnele de expresi e a Elemen tului Foc	Se mnele de expresi e a Elemen tului Aer
R ECE	M ercur, Saturn	Lu nă, Venus
	Se mnele de expresi e a Elemen tului Pământ	Se mnele de expresi e a Elemen tului Apă

Din punct de vedere medical, dezechilibrul stării normale de sănătate este consecinţa dezechilibrului produs la nivelul acestor calităţi fundamentale. Ele se asociază două câte două pentru a forma un număr limitat de combinaţii, fiind foarte importante în teoria tipurilor constituţionale din sistemul medical multimilenar hindus, *Āyurveda*. Un al doilea înţeles al

termenului se referă la cele trei calităţi care se exprimă prin cele patru Elemente, manifestate, la rândul lor, prin intermediul celor 12 Semne zodiacale. Aceste calităţi sunt CARDINALITATEA, FIXITATEA ŞI MUTABILITATEA. Semnele zodiacale Berbec, Rac, Balanţă şi Capricorn au calitatea de CARDINAL, Semnele zodiacale Taur, Leu, Scorpion şi Vărsător au calitatea de FIX, iar Semnele zodiacale Gemeni, Fecioară, Săgetător şi Peşti au calitatea de MUTABIL. Un sinonim pentru aceste trei calităţi este sintagma de MODURI VIBRATORII, care se apropie mai mult de realitatea lor subtilă.

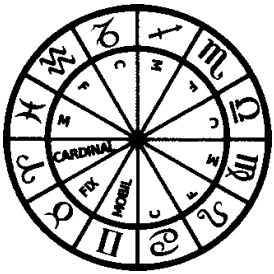

CALM – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Peşti sau AS în Semnul zodiacal Balanţă. Relaţii armonioase Lună Saturn pe Semne de expresie a ELEMENTULUI AER sau APĂ, implicând cel puţin una dintre Casele comunicării – a

III-a, a VII-a, a XI-a (vezi CASE).

CAMELO PARDALIS – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 2° Gemeni şi 15° Rac, şi între 53° şi 90° nord de ecuator. Denumirea pe care a primit-o în secolul al XVII-lea înseamnă „girafă”. Grecii îi spuneau „cămila-leopard”, conservând astfel amintirea animalului biblic (cămila) cu care

a venit Rebecca în Canaan, să se mărite cu Isaac. Robson consideră că ea conferă răbdare, putere de îndurare a greutăţilor vieţii, înţelepciune, disponibilităţi pedagogice, ceea ce face ca nativii să se orienteze profesional către învăţământ sau profesii legate direct de copii.

CAMPANUS DE NOVARA – Giovanni Campano (12201296), matematician şi astronom italian din secolul al XIfI-lea, pasionat de geometrie şi de astrologie. Este autorul unei metode de DOMIFICARE ce îi poartă numele, Sistemul (de domificare) Campanus, care divide PRIMA VERTICALA în arce egale de câte 30° sau CASE astrologice. A scris *Theorica Planetarum* în care a descris din punct de vedere geometric mişcările planetelor, LONGITUDINEA lor şi construirea unui planetarium, prima de acest gen făcută de un european. A urmărit să determine timpul specific fiecărei planete în MIŞCAREA ei RETROGRADĂ APARENTĂ, folosind scrierile lui Ptolemeu şi ale lui ARZACHEL, a dat indicaţii precise de folosire a EFEMERIDELOR şi a făcut calcule foarte amănunţite şi detaliate cu privire la distanţele planetare şi mărimea planetelor. A scris *De astrolabio*, *Tractatus de Sphaera*, *De computo ecleziastico* şi *Calendarium*.

CANCER – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 28° Rac şi 16° Leu, la nord şi la sud de ecuator. Este cunoscută din cele mai vechi timpuri. Denumirile pe care le-a primit par să justifice semnificaţia pe care a căpătat-o, ulterior, Semnul zodiacal Rac (energia iniţierilor oculte, a hrănirii afective, a familiei şi originilor noastre, a

profesiilor legate de găzduire, a replierii interioare, a fertilităţii): vechii egipteni i-au spus, în zodiacul de la Denderah, *Klaria*, cu referire la un grup foarte mare de fiinţe de acelaşi gen, reprezentând-o sub forma unei broaşte ţestoase (deci tot a unui crustaceu), deşi simbolul care s-a impus în final provine din imaginea Scarabeului de aur; arabii i-au spus *Al Sartan*, iar sirienii *Sartano*, „cel care ţine/apucă"; denumirea arabă mai veche, *Khan*, înseamnă „(locul de) popas pentru călători"; arabii din vechime i-au spus *Ker* sau Cer, grecii *Karkinos*, iar latinii *Cancer*, toate cu înţelesul de „cel care învăluie (ascunde)"; numele akkadian este de *Sukuî-na*, „posesorul seminţelor" – evident, o aluzie la extraordinara energie a fertilităţii. Din punct de vedere astronomic, zona cuprinsă între strălucitoarele STELE FIXE CASTOR ŞI POLLUX, şi capul LEULUI este atât de neclară, încât această constelaţie a fost numită „constelaţia întunecată". Numai o vedere extrem de pătrunzătoare sau numai în nopţile foarte clare se poate zări ceva. Totuşi, este o zonă care emite spre planul sistemului nostru solar foarte multă vitalitate. Babilonienii îi spunea *Nagar-asurra*, „lucrătorul patului de apă/apei" sau „locul unde se aude vocea Soarelui", cu referire la ECLIPTICĂ deoarece, în mileniul III î.Hr. această constelaţie ocupa cel mai înalt loc de pe Cer, marcând SOLSTIŢIUL de vară. În centrul ei se află vestitul roi deschis M44, numit *Ieslea* sau *Stupul*, cu peste 350 de stele, dintre care cea mai strălucitoare este PRAESEPE, iar în partea sudică se află roiul M67, considerat cel mai vechi „obiect" ceresc, de

peste 4,6 miliarde de ani, având cam aceeaşi vârstă ca a sistemului nostru solar. Ptolemeu consideră că influenţa constelaţiei provine, pe de o parte, din influxul astral al stelelor fixe din ochii Crabului, de natura planetelor Mercur şi Marte (în aspectul lui moderat), iar, pe de altă parte, din influxul astral al stelelor fixe din cleştii Crabului, de natura planetelor Saturn şi Mercur. Stelele fixe importante sunt: AL TARE (04015* Leu), ACUBENS (13°38 Leu), Asellus Borealis (07°32 Leu) şi ASELLUS AUSTRALIS (08°43 Leu), PRAESAEPE (07°20 Leu).

29° Rac. Diferă de Câinele Mic (constelaţia CANIŞ MINOR). Faptul că aceste două constelaţii flanchează sau „împachetează" Racul zodiacal este folosit adesea să explice dragostea pe care nativii acestui Semn o au pentru animale în general şi pentru câini în special, la originea acestei semnificaţii stând, probabil, asocierea lor cu credincioşii câini de vânătoare ai gigantului ORION. Arabii au numit-o *Al Kalb aljabbar*, „câinii uriaşului". Plutarch afirmă că aceste două constelaţii conservă principiul fundamental al vieţii, ches-CANES VENATICI – CONSTELAŢIE aflată între BOOTES ŞI URSA MAJOR, reprezentată simbolic prin imaginea a doi ogari, Astenon şi Chara, ei înşişi un ASTERISM, ţinuţi în hăţuri de către cioban (BOOTES), numit de arabi *Al Kinxb al Thi* şi, în Evul Mediu târziu, *River Jordan*, cu referire la întreaga parte a Cerului. Simbolismul constelaţiei trimite la mitul lui Icarius, personaj care apare în mitul complex al lui Dyonissos. Ea conferă dragostea de vânătoare,

minte pătrunzătoare, inocenţă, credinţă, tendinţa către speculaţii filosofice. Stelele ei fixe importante sunt ATERION (17°42 Fecioară), COR CAROLI (24°34 Fecioară) şi COPULA (25°08 Fecioară).

CANICULA – Vezi Sirius.

CANIŞ MAJOR – CONSTELAŢIA Câinele Mare, aflată între aproximativ 1° Rac şi 1° Leu, şi între 15° şi 40° sud de ecuator. Alte surse menţionează că ea se întinde între 7°

ţiune care se pare că se potriveşte numai pentru Caniş Major, probabil datorită faptului că ea conţine STEAUA FIXĂ SIRIUS, foarte importantă atât pentru egipteni, cât şi pentru marile tradiţii ale lumii antice târzii. Manilius îi rezervă o interpretare foarte frumoasă în *Astronomică*, intuind natura ei profund legată de Inima lui Dumnezeu. Ptolemeu consideră că stelele constelaţiei, cu excepţia lui Sirius, au natura planetei Venus, conferind calităţi alese, caritate, credinţă profundă, dar şi pasiuni violente, care pot periclita viaţa nativului. Nativii au însă tendinţa să se teamă de întuneric şi de noapte, sau să atragă, datorită acestui defect, atacuri ale câinilor. Stelele fixe importante sunt MIRZAM (07°11 Rac), FURUD (07°23 Rac), SIRIUS (14°05 Rac), MULIPHEIN (19°36 Rac), ADARA (20°46 Rac), WEZEN (23°24 Rac), ALUDRA (29°32 Rac).

CANIŞ MINOR – CONSTELAŢIA Câinele Mic, aflată aproximativ între 18° şi 28° Rac, şi între 1° şi 10° nord de ecuator. Foarte importantă încă din cele mai vechi timpuri, ea a primit diferite nume, precum *Al Ohamis* la arabi, *Sebak* la egipteni, la

romani *Pârvus* („cel mic”, spre a o deosebi de Câinele Mare), *Primus* (deoarece răsărea prima), *Sinister* („cea din stânga”, spre a o deosebi de Caniş Major, aflată în partea opusă). Ptolemeu nu-i atribuie nicio influenţă, dar acordă o mare importanţă din acest punct de vedere SE

LEI FIXE principale, PROCYON. Alţi astrologi consideră că, dimpotrivă, constelaţia generează frivolitate, atracţie către arme, iubire faţă de animale (mai ales pentru câini), dar şi pericolul ca nativul să fie muşcat de ei. Merită amintit şi faptul că, în legendele greceşti timpurii sau babiloniene, constelaţia mai era numită şi „Câinele de Apă”, fapt care a făcut ca influenţa ei să fie asociată cu pericole provenind din partea apei şi cu moartea prin înec. Chinezii, de asemenea, au numit-o *Nan Ho*, „râul sudic”, iar steaua ei fixă principală *Shwuy Wei*, „locul apei”. Stelele ei fixe principale sunt GOMEISA (22°12> Rac) şi PROCYON (25°47 Rac).

CANOPUS – STEA FIXĂ de magnitudine 1 din Alpha CARINA, CONSTELAŢIA ARGO NAVIS (14°58 Rac), aşezată iniţial într-una dintre cârmele, iar în hărţile mai târzii pe una dintre ramele navei. Este a doua dintre cele mai mari stele de pe Cer, după Sirius (14°04 Rac), dar separate de 36° latitudine pe ECLIPTICĂ. Cei aflaţi mai sus de 30° latitudine nordică nu o pot vedea. Ea este o stea fixă importantă încă din cele mai vechi timpuri, în special pentru civilizaţiile deşertului, unul dintre numele ei fiind acela de „stea a Deşertului”. Unele temple egiptene vechi erau orientate spre răsăritul lui Canopus la

ECHINOCŢIUL DE TOAMNĂ, aşa cum arată, de exemplu, templul din Karnak. De asemenea, a fost folosită pentru orientarea pe ape şi pe uscat, fiind denumită „farul Universului”, iar, la un moment dat, considerată drept steaua Polului Sud (arabii îi spuneau *Al Suhaii al Yamaniyyah*, „Suhail a Sudului”). Originea numelui ei trebuie căutată în limba coptă, de la care egiptenii au preluat-o, *Kahi Nub*, „pământul de aur”, cu referire directă la expediţia condusă de Menelaos în căutarea Lânii de Aur. Arabii i-au spus *Suhail* sau *Suhel*, „cea limpede/clară”, cu referire la calităţile ei strălucitoare, luminoase, şi la influenţa ei benefică asupra oamenilor. *Al Anwar i Suhaili*, denumirea completă, asta şi înseamnă, „lumina lui Canopus”. Kanupus este adaptarea fonetică arabă a denumirii greceşti de Canopus (la rândul ei şi ea provenită din forma egipteană *kahi nu-s*), care în final s-a şi impus în literatura de specialitate. Robson afirmă că influenţa ei generează prosperitate în călătorii şi comerţ, întăreşte mintea şi spiritul, dar predispune la moarte prin înec. Ptolemeu consideră că ea are natura planetelor Saturn şi Jupiter, iar Alvidas îi atribuie natura relaţiei planetare Lună-Marte, conferind compasiune, înţelegere şi deschidere de spirit, activităţi educaţionale, deplasări şi şansa de a schimba răul în bine de-a lungul vieţii. Tradiţia arabă spune că, în CONJUNCŢIE cu o planetă, Canopus pare să se identifice cu natura planetei respective, iar când culminează ea aduce glorie, faimă şi bunăstare. Pare să fie importantă în temele natale ale scriitorilor, actorilor de film şi al

tuturor acelor persoane care, în vremurile moderne, au trebuit să facă multe călătorii în conformitate cu poziţia lor socială.

CAPELLA – STEA FIXĂ de magnitudine O, 2 din Alpha AURIGA (21°5T Gemeni), de natura relaţiei Mercur-Marte, aşezată pe capul figurii. Este a şasea stea ca mărime de pe Cer şi a atras încă din vechime atenţia asupra sa, primind foarte multe nume. De exemplu, arabii i-au spus Ayyuk.

Alhajoc, Alhajoth, Alathod, Alkatod, Alatudo, Atud, Alcahela, Al Anz, „căpriţa”, în vechime numind-o *Al Rakib*, „conducătorul”. Romanii i-au spus Olenia, Olenie, Capra Olenie, sau Olenium Astrum, iar grecii Amalthea, în amintirea caprei care l-a hrănit pe Zeus în primii lui ani de viaţă. În hărţile şi în manuscrisele medievale este numită Alayodi (Alhajoth), cu variante de pronunţie derivate din arabă. Se spune că ea conferă onoare, bunăstare, eminenţă, renume, poziţie publică, prieteni strălucitori, fire atentă dar şi incisivă, predispusă la cunoaştere, steaua având o înrâurire deosebită asupra romancierilor.

CAPH – STEA FIXĂ de magnitudine 2,4 din Beta CASSIOPEIA (05°07 Taur), de natura relaţiei Saturn-Venus, aşezată în colţul superior al scaunului reginei. Denumirea ei este de origine arabă, *Al-Kaff*, „palma” Pleiadelor, pe care aproape le atinge. Situată la 32° de pol şi chiar lângă primul meridian, ea chiar a fost folosită pentru a marca TIMPUL SIDERAL. Când se află deasupra lui POLARIS şi chiar la ZENIT, ziua astronomică începe la OOhOO OO”. Robson spune că influenţa ei generează mândrie exagerată, dar,

în acelaşi timp, puterea de a impune respect.

CAPHIR – Vezi PORRIMA.

CAPRA – Nume popular pentru Semnul zodiacal Capricorn, în zodiacele egiptean şi babilonian, Semnul şi CONSTELAŢIA erau reprezentate prin imaginea unei capre-peşte.

CAPRICIU – Este indicat într-o temă de către Lună, Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, adeseori AS pe Semnele zodiacale Rac sau Balanţă, şi de diverse disonanţe ale Lunii sau ale lui Venus. Puternică influenţă lunară sau venu-

CAPRICORN – Al zecelea Semn al Zodiacului, care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere constelaţiei cu acelaşi nume. Prototipul babilonian al imaginii era cel al

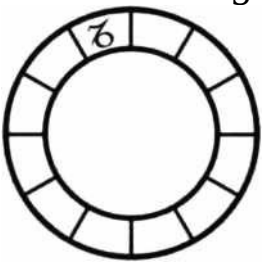

unei capre cu coadă de peşte încolăcită, la care sigla modernă încă se raportează. În tradiţia chineză, Capricornul reprezintă *Licornul* sau *Ki Lin*-ul de aur, fiinţă care dăinuie din timpurile imemoriale ale Creaţiei. El aparţine, alături de dragon, broască ţestoasă şi pasărea Phoenix, grupului celor patru animale mitice de la începutul Lumii. Conform acestei tradiţii, el are, într-adevăr, coadă de peşte şi corp de capră, dar un singur corn în frunte, devenind astfel simbolul fertilităţii, dar şi al justiţiei universale datorate aspiraţiei frenetice către adevăr. Anumite tradiţii

îl consideră drept Semnul sub care au fost născuţi zeii solari şi eroii arhetipali ai vremurilor mitice. Capricornul este un Semn de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT şi are calitatea de CARDINAL, influenţa lui fiind practică, harnică, prudentă, conservatoare, diplomată, precaută, metodică şi ambiţioasă. Nativul Capricorn, în aspectul lui armonios, este demn de încredere, strângător, eficient, muncitor, onest, temperat, responsabil, răbdător – având toate calităţile asociate Pământului dotat cu capacitatea de a atinge sau de a realiza un scop anume. În aspectul lui dizarmonios, nativul Capricorn este conservator, avar, antipatic, suspicios, egoist, materialist, deprimat. Este guvernat de către planeta Saturn şi guvernează la rândul lui, din punct de vedere anatomic, depunerile de minerale din corp, oasele, dinţii, pielea şi unghiile, articulaţiile, genunchii. Simbolistica acestui Semn poate fi rezumată la două semnificaţii majore: puterea potenţială (0° Capricorn este cel mai sudic punct al Zodiacului, astfel că, intrând în acest Semn, Soarele începe să urce în Zodiac, iar lumina să „crească”, stimulând forţele vitale din adâncuri să se pregătească pentru noul lor ciclu de viaţă din primăvară) şi puterea oficială (Semnul zodiacal Capricorn este în analogie cu CASA A X-A, denumită Casa tatălui şi a autorităţii, atât terestre cât şi celeste). Astfel, greşeala spirituală a nativilor Capricorn constă în relaţia defectuoasă cu tatăl şi, în general, cu orice formă de autoritate. Maturi prin definiţie, metodici şi organizaţi, făcuţi pentru munci administrative şi

capabili să-şi asume responsabilităţi dificile şi de durată, pe care le onorează întotdeauna, chiar dacă mai lent decât alţii, nativii Capricorn tânjesc cel mai adesea după distincţii şi onoruri, după o anume recunoaştere sau chiar poziţie socială, substituindu-se, inconştient, Tatălui Ceresc şi Autorităţii Divine care, prin ei, ghidează, educă şi ocroteşte oamenii. Persoanele născute sub acest Semn acţionează cel mai bine când pot avea o atitudine responsabilă faţă de realizarea unui obiectiv, fără să aştepte ca valoarea să le fie recunoscută de societate. Un nativ Capricorn în relaţie armonioasă cu tatăl, cu profesorul, cu directorul şi cu maestrul său spiritual (dacă urmează o cale de evoluţie spirituală) şi capabil să accepte legile statului (pentru a le înţelege sau pentru a le îndrepta), indiferent de contextul istoric, este o fiinţă care, la nivel spiritual, trăieşte – conştient sau nu – în armonie cu Dumnezeu, fiind, abia aşa, un model civic pentru semeni, în acest fel, el învaţă să evite melancolia şi egoismul, cultivând o perspectivă optimistă asupra vieţii. Acest Semn zodiacal marchează DOMICILIUL lui Saturn, EXALTAREA lui Marte, CĂDEREA lui Jupiter şi EXILUL Lunii. În perioada medievală au luat naştere foarte multe legende despre Capricorn sau Inorog, cunoscut de altfel şi în literatura română în lucrarea lui Dimitrie Cantemir, *Melanholia neasemuitului inorog*. Cel mai frumos simbol este acela al dragostei pure, iar legendele medievale create în jurul lui au o singură învăţătură: inorogul, căutând iubirea adevărată, îşi găseşte, de fapt, moartea. Cu

siguranţă că este vorba despre o transcendere a plăcerii trupeşti, pământeşti, finalizată cu descoperirea iubirii pure, divine. Aceasta ar şi explica de ce Marte se află în exaltare în acest Semn: într-o reprezentare simbolică, Capricornul (capra-peşte) are coada înnodată, simbol al marii puteri de sublimare a energiilor sexuale, dar şi simbolul transcenderii dorinţei, în vederea Eliberării ultime. Marte ar fi, deci, în totală rezonanţă cu acest Semn, prin aspiraţia către Divin, şi prin simbolistica sublimării, dacă ne amintim că sigla acestei planete reprezintă un cerc cu o săgeată orientată în sus. În plus, în astrologia esoterică şi iniţiatică, Semnul zodiacal Capricorn guvernează India, ţara în al cărei nord a înflorit doctrina spirituală tantrică, diferenţiată astăzi în *tantra de mâna dreaptă* (ascetismul spiritual) şi *tantra de mâna stângă* (evoluţia spirituală în cuplul divin integrat, care practică o continenţă sexuală perfectă). Poate să fie o pură speculaţie exaltarea lui Marte în acest Semn, dar sigla planetei Marte, conţinând săgeata pe partea stângă, devine un simbol pentru alchimia tantrică a cuplului care, cultivând sexualitatea spiritualizată, descoperă calea cea mai rapidă de fuziune ultimă cu Divinul.

CAPRICORNUS – Vezi CONSTELAŢIA CAPRICORNULUI.

CAPULUS – STEA FIXĂ de magnitudine 4,4 din M34 PERSEUS (24°12 Taur), de natura relaţiei Marte-Mercur. Este poziţionată în norul de stele de pe mâna figurii, care conţine peste 60 de stele. Robson consideră că ea conferă inteligenţă,

putere, fire aventuroasă, dar şi tendinţa către minciună; de asemenea, poate cauza orbirea sau defecte serioase de vedere. Noonan spune că ea influenţează evenimentele colective, în special cele legate de fenomenele naturii.

CAPUL – Termen de origine latină care înseamnă „cap”. Când apare izolat, el se referă, în majoritatea contextelor astrologice, la *Capul Draconis*, CAPUL DRAGONULUI. În contextul STELELOR FIXE, termenul trimite la o altă denumire a lui ALGOL, *Capul Algol*.

CARACTER SCHIMBĂTOR – Soarele în Semnul zodiacal Rac. Soarele sau AS în Semnele zodiacale Peşti, Săgetător, Balanţă. În multe cazuri însă, caracterul schimbător ţine nu numai de Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ, care îl pot motiva datorită fluctuaţiilor emoţionale sau predispoziţiei nativului către mimetism, ci, în egală măsură Semnelor zodiacale mobile, ELEMENTULUI AER sau predominanţei lunare sau mercuriene a temei natale. De fapt, fiecare Element are propria lui particularitate care tinde să-l aducă în situaţia de a se manifesta într-un mod aparent necaracteristic, în funcţie de tranzitele care îl activează.

CAPUL DRAGONULUI (Nodul Nord) – Unul dintre cele două capete ale AXEI DRAGONULUI, cunoscut sub numele de Nodul Nord al Lunii, punctul în care Luna intersectează ECLIPTICA pentru a-şi începe călătoria nordică. Denumirea folosită în astrologia tradiţională, *Capul Draconis*, se datorează felului în care a fost reprezentată această realitate astronomică. Dragonul era

imaginat ca încolăcit în jurul Pământului, iar ECLIPSELE i se datorau, deoarece el înghiţea Soarele şi apoi îl dădea afară. Pentru foarte mulţi astrologi, Capul Dragonului constituie cel mai important punct din horoscop, deşi el devine eficient doar prin TRANZITE ŞI DIRECŢII. I se atribuie natura planetelor Jupiter şi Venus, aducând beneficii karmice, mai ales prin progresii. Alte autorităţi, cum ar fi Corneli, susţin că el este de natura Soarelui. De reţinut că, între astrologia occidentală şi cea orientală (cu referire directă la astrologia tradiţională veche indiană), există diferenţe foarte mari de abordare, semnificaţie şi importanţă.

CARDAN – Girolamo Cardano, tradus în franceză Jérôme Cardan şi în latină Hieronymus Cardanus, a fost medic, matematician, fizician, filosof şi astrolog italian (24.09.150121.09.1576). Tatăl său, un avocat foarte dotat din punct de vedere matematic, a fost un prieten apropiat al lui Leonardo da Vinci, iar despre mama sa Cardan a mărturisit că ar fi vrut să-l avorteze, deoarece era un copil nelegitim, el fiind, ulterior, singurul supravieţuitor al unor boli ce i-au ucis toţi fraţii, trei la număr. A fost un medic deosebit care a descris pentru prima dată febra tifoidă şi este unul dintre fondatorii ASTROLOGIEI MEDICALE. SIMPATIA generală pe care a descoperit-o între corpurile cereşti şi părţile corpului omenesc constituie aportul său esenţial în astrologie, problema simpatiei planetare fiind un preludiu la LEGEA OCULTĂ A REZONANŢEI. A scris şi a publicat lucrări pe teme dintre cele mai variate:

Ars *magna* (1545), lucrare de algebră în care oferă soluţii la ecuaţiile cubice şi quartice şi în care a menţionat existenţa numerelor imaginare; *Opus novum de proportionibus*, în care introduce coeficienţii de binom şi teoria binomului; *Liber de Iudo aleae* (1560) conţine prima prezentare a probabilităţii, precum şi metode de verificare, lucrarea fiind rezultatul multor partide de şah pe care le-a jucat (ca pasionat al diverselor jocuri de noroc, adeseori din nevoia de a rezolva problemele sale financiare). Lor li se adaugă două enciclopedii de ştiinţe naturale care conţin o largă varietate de invenţii, fapte şi superstiţii oculte. Preocupat de problema morţii, a pus în discuţie necesitatea oamenilor de a fi educaţi cu privire la ea, fiind, în acest fel, un precursor al thanatologiei, ştiinţă ce se va naşte abia în secolul al XX-lea. În 1554 a fost acuzat de erezie, deoarece a calculat şi a publicat tema natală a lui Iisus. A afirmat că va înceta din viaţă la Roma, într-o anumită zi, ceea ce s-a şi petrecut, motiv pentru care anumite voci au pus în circulaţie ideea că el s-ar fi sinucis. Cardan a fost, fără îndoială, una dintre acele minţi luminate care, prin ea însăşi, poate genera energia unui salt calitativ în cunoaştere, şi a avut o viaţă pe care cu foarte mare trudă ar putea-o rezuma cineva.

CARDINAL – Denumire folosită pentru Semnele zodiacale Berbec, Rac, Balanţă, Capricorn, CASELE CARDINALE fiind Casele asociate acestor Semne, numite aşa deoarece ele se află în unghiuri cardinale:

Semnul zodiacal Berbec la est, Semnul zodiacal Rac la nord.

Semnul zodiacal Balanţă la vest, iar Semnul zodiacal Capricorn la sud (vezi şi CADRANI).

CARDINALITATE

— Energie specifică modului vibratoriu CARDINAL, reprezentând *principiul creator şi coordonator* care manifestă în planul fizic *calitatea* de a genera impulsul, începutul.

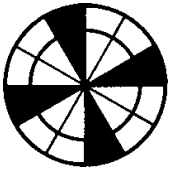

direcţia. SEMNELE CARDINALE Berbec, Rac, Balanţă, Capricorn, guvernate de Marte, Lună, Venus şi, respectiv, Saturn. Denumirea lor se datorează corespondenţei pe care o au cu punctele cardinale (est-Berbec, vest-Balanţă, nord Rac şi sud-Capricorn) şi, automat, şi cu punctele de SOLSTIŢIU ŞI ECHINOCŢIU. Uneori, deoarece se află în unghiurile temei, sunt numite şi SEMNE ANGULARE. Cardinalitatea conferă aşadar elanul şi energia începutului, starea de „a fi”, natura activă, energia acţiunii, capacitatea de a (re) ordona şi uşurinţa de a transforma ceva vechi, grosier, în forma lui superioară, elevată. În cazul problemelor de sănătate, orice afecţiune într-unul dintre ele tinde să se resimtă, prin rezonanţă, la nivelul tuturor părţilor guvernate de către celelalte Semne cardinale. Nativul aflat sub influenţa cardinalităţii este activ, combativ, adeseori foarte bine structurat, controlând însă cu dificultate sau deloc echilibrul său mental şi emoţional.

CARE RĂSARE – Formulare în general

corectă, indicând orice planetă sau orice Nod Lunar din arcul estic al temei, în astrologia contemporană, referirea se face la o planetă aflată în ORBUL AS.

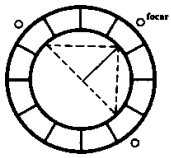

CAREU – Alt nume pentru aspectul de cuadratură.

CAREUL ÎN T – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ alcătuită din trei planete, două fiind în OPOZIŢIE, iar a treia formând CUADRATURI cu fiecare dintre ele; această a treia planetă se numeşte „PLANETAFOCAR” şi primeşte energiile celorlalte două. De aceea, ea este una dintre planetele cele mai puternice ale temei. Modul vibratoriu în care se află planeta-focar a dus la existenţa a trei tipuri de careu în T:

— *careul în T cardinal* – dinamism, dar şi crize relaţionale;

— *careul în T fix* – putere de concentrare, perseverenţă, dar şi ataşament faţă de planul material;

— *careul în T mobil* – instabilitate, schimbări, aptitudini pentru călătorii, educaţie şi comunicare.

Această configuraţie face ca nativul să experimenteze evenimente conflictuale care îl vor ajuta să-şi depăşească slăbiciunile şi greşelile din vieţile anterioare, ea fiind semnul celor născuţi să reuşească, să ducă la împlinire ceea ce doresc sau sunt cumva obligaţi să facă.

CARIE DENTARĂ – Saturn rău plasat sau/şi

cu aspecte rele pe AS. Saturn în Casa a XII-a sau în Casa a VI-a, mai ales dacă se află în Semnul zodiacal Berbec.

CARINA – în 1763 cartograful francez Lacaille a împărţit imensa CONSTELAŢIE ARGO NAVIS în trei părţi constituente, una dintre ele fiind Carina, simbolizând chila navei cu care argonauţii au plecat în căutarea Lânii de Aur. Pe de altă parte, poate fi vorba şi despre ambarcaţiunea cu care Noe a supravieţuit potopului biblic, această ambarcaţiune devenind un arhetip pe care, probabil, mitul argonauţilor l-a reactivat. Robson menţionează că nu se cunoaşte nicio diferenţă între influxul astral al constelaţiei-mamă şi cel al constelaţiilor componente. STELELE FIXE importante ale acestei constelaţii sunt: CANOPUS (14°58 Rac), AVIOR (23°08 Fecioară), TUREIS (05°20 Balanţă), FORAMEN (22°09 Balanţă), Miaplacidus (01°58 Scorpion).

CARTEA STELELOR FIXE – Text astronomic redactat de către ABD al-RAHMAN al-SUFI pe la anul 964, în limba arabă, deşi autorul pare a fi fost persan. Lucrarea este o încercare de a sintetiza cele mai cunoscute scrieri de astronomie ale vremii – precum *Almagest* a lui Ptolemeu – cu tradiţia arabă reprezentată de textul *Anva*. Cartea este bogat ilustrată şi conţine descrieri ale stelelor referitoare la poziţia, magnitudinea şi culoarea lor. În final, aceste descrieri culminează cu prezentarea constelaţiilor, care sunt însoţite de două desene, unul din punct de vedere celest iar celălalt din punct de vedere terestru. În această lucrare apare cea mai timpurie descriere şi

imagine a „micului nor” care este astăzi galaxia ANDROMEDA, menţionată la data aceea ca întinzându-se în faţa gurii Marelui Peşte (probabil PISCIS AUTRINUS); „norul” era oarecum bine cunoscut astronomilor şi astrologilor de la Isphahan, cam de pe la 905. De asemenea, a mai observat norul stelar Omicron Velorum ca „stea nebuloasă” şi un „obiect nebulos” din vecinătatea constelaţiei VULPECULA, cunoscut astăzi sub numele de „norul lui Al Sufi” sau Collinder 399. A mai menţionat NORUL LUI MAGELLAN pe care l-a numit *Al Bakr*, „taurul alb”, vizibil în sudul Arabici.

CASA – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ alcătuită din cinci planete, astfel: un TRIUNGHI MINOR este legat prin două CUADRÂTURI de un SEXTIL. PLANETAFOCAR a triunghiului minor este, totodată, planeta-focar a întregii configuraţii.

Particularitatea ei constă în aceea că activează toate cele patru ELEMENTE, comportându-se ca o sinteză energetică. Ea acţionează la nivel mental şi conferă nativului forţa de a-şi atinge scopurile, originalitate şi inventivitate, mare capacitate de înţelegere, dar şi o anume formă de indisciplină, în sensul că lui îi va fi foarte greu să se integreze social în absenţa cuiva care să-l înţeleagă sau în absenţa unor coechipieri. El visează să schimbe lumea şi să trăiască în afara oricărei convenţii. Iubeşte oamenii, dar nu are răbdare cu nimeni, nici măcar cu sine. O planetă în OPOZIŢIE cu una dintre cele cinci ale configuraţiei l-ar ajuta foarte mult să conştientizeze consecinţele

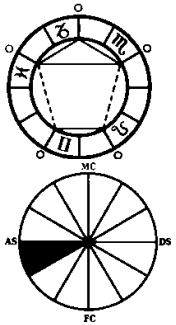

comportamentului său asupra celorlalţi, pentru că, în natura sa intimă, acest nativ este aproape un uranian, care greu îşi va găsi perechea în viaţa actuală.

CASA I – Prima dintre Casele astrologice, în analogie cu AS şi cu Semnul zodiacal al Berbecului, SEMNIFICATORUL ei fiind planeta Marte. Numită uneori *Casa împlinirii*, *Punctul conştiinţei* şi *Casa Sinelui*, este în general privită drept filtrul prin care influenţele TEMEI NATALE se manifestă la nivelul personalităţii. Ea guvernează caracterul nativului, indică faţa şi corpul (deci aspectul fizic) şi este legată de bunici (bunica într-o nativitate masculină, şi bunicul într-o nativitate feminină, ca precursori spirituali). De reţinut că o Casă I goală de planete arată, pe de o parte, un liber arbitru foarte uşor de exprimat, iar, pe de altă parte, o tendinţă clară către smerenie şi punere la unison cu Voinţa Divină. Dimpotrivă, o Casă I cu cel puţin două planete (mai ales în situaţia în care una dintre ele este Soarele sau Luna) reprezintă un liber arbitru restricţionat, dar şi un foarte mare orgoliu, ceea ce va face dificilă (dar nu imposibilă) relaţia nativului cu Dumnezeu. Din punct de vedere medical, Casa guvernează

capul şi faţa, dar şi înfăţişarea. În astrologia mondială reprezintă naţiunea, poporul, miturile şi legendele acestuia, precum şi imaginea generală pe care el o are în faţa lumii.

CASA A II-A – A

două dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal Taur, SEM NIFICATORUL ei fiind planeta Venus.

Reprezintă posesiunile, finanţele şi sentimentele nativului, precum şi factorii care facilitează sau contribuie la susţinerea materială a vieţii. Este adeseori numită *Casa banilor*, deşi ea se referă astăzi la mai mult decât chestiunile financiare, chiar şi atunci când este un index foarte folositor al felului în care nativul îşi va câştiga existenţa sau a modului prin care el va face bani. Din punct de vedere medical, guvernează gâtul şi laringele, şi, de aceea, conform anumitor consideraţii, şi sunetul vocii. În astrologia mondială reprezintă bunăstarea unei naţiuni şi resursele ei, băncile, investiţiile şi finanţele curente, dar nu şi speculaţiile, care aparţin CASEI AIX-A.

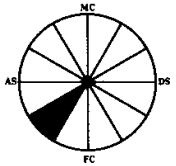

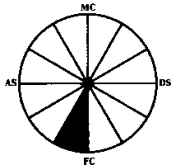

CASA A III-A – A treia dintre Casele

astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal al Gemenilor, SEMNIFICATORUL ei fiind planeta Mercur. Reprezintă abilitatea nativului de a comunica, statutul şi condiţia lui mentală, şi la fel de bine legăturile de sânge – mai exact, fraţii şi surorile, iar uneori unchii şi mătuşile; în egală măsură vecinii, colegii de şcoală, anturajul imediat Deoarece în astrologia medievală guverna călătoriile mici (adică acele călătorii care puteau fi făcute în mai puţin de o zi), astrologia contemporană a moştenit-o şi sub numele de *Casa călătoriilor scurte*, derivând, de aici, obiectivele pe termen scurt. La acestea se adaugă studiile primare şi comunicarea în general (scrisă, vorbită, telefonică) şi presa în special. Din punct de vedere medical, guvernează plămânii şi braţele, iar, sub influenţa astrologiei hinduse probabil, se spune că indică, adesea, memoria nativului. În astrologia mondială reprezintă traficul din interiorul ţării (transporturile), sistemele de comunicaţie, opinia publică, relaţiile publice, propaganda şi educaţia.

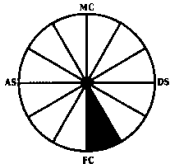

CASA A IV-A – A patra dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal al Racului, SEMNIFICATORUL ei fiind Luna. Reprezintă maternitatea, memoria, istoria, tradiţia, naşterea, hrănirea, dar şi mormântul. Mai este numită şi *Casa mamei*, în opoziţie cu CASA A X-A, denumită *Casa tatălui*, conferind indicii despre proprietăţile imobiliare şi despre

moştenirile pe linie maternă. Ea semnifică nevoia de securitate emoţională şi este legată de problemele ereditare, de condiţionările mediului, de căminul conjugal – în general, de tot ceea ce trimite la familie, indiferent dacă este vorba despre familia în care ne-am născut sau despre familia pe care ne-o facem, prin căsătorie sau prin filiaţii spirituale (familia realizată prin filiaţii spirituale este indicată de CASA AIX-A, mai ales dacă Luna se află aici sau în Semnul zodiacal Săgetător). Din acest punct de vedere, trebuie, deci, să ţinem cont de vârsta nativului la momentul consultaţiei astrologice (dacă ni se cer informaţii despre sănătate sau despre predispoziţiile lui relaţionale), precum şi de CASA A XI-A şi de Semnul zodiacal Vărsător, dacă este vorba despre o cale de evoluţie care implică o familie spirituală. De reţinut că o Casă a IV-a încărcată, cu cel puţin două planete în ea, indică un nativ puternic condiţionat de trecut, dar şi cu o anumită complexitate interioară, ceea ce va face ca la sufletul lui să se ajungă foarte greu, chiar în ciuda unei mari disponibilităţi de comunicare. Dacă una dintre planete este Soarele, atunci nativul chiar dispune de o anumită regie şi strategie a comunicării; dacă Luna se află aici, este vorba despre o foarte puternică dependenţă de mamă, de locuinţa personală şi de toate structurile existenţiale dobândite în copilărie. În general însă, este vorba despre ceea ce ascunde – conştient sau nu – nativul. Această Casă este un indicator de bază al facultăţilor imaginative şi al stărilor interioare, şi se referă la lucrurile ascunse

a căror luare în consideraţie a făcut ca ea să fie denumită şi „mormântul”. Dacă ne gândim că, din punct de vedere spiritual şi karmic, coborârea spiritului în manifestare, prin intermediul revenirii la un trup fizic, ţine de viaţa intra-uterină, înţelegem de ce, esoteric, Casa a IV-a se ocupă de întreaga experienţă care precede naşterea, fiind, în acest sens, „mormântul”, „închisoarea abisală” în care se petrec anularea memoriei vieţilor anterioare şi aplicarea limitărilor de orice fel. Casa guvernează pieptul şi organele digestive, şi este asociată cu cutia toracică, elementul protector din jurul inimii, motiv pentru care protecţia rudelor apropiate şi a prietenilor, cunoscuţilor sau vecinilor formează un aspect important al domeniilor Casei a IV-a. Din punct de vedere medical, ea guvernează sânii, lactaţia, stomacul, lichidele şi emoţiile puternice. În astrologia mondială reprezintă poporul şi opoziţia politică, contestaţiile, litigiile, tradiţia, agricultura, clasele rurale, lupta anti-guvernamentală, intemperiile.

CASA A V-A – A cincea dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal Leu, SEMNIFICATORUL ei fiind Soarele. Este reprezentativă pentru puterea creatoare, pentru abilităţile organizatorice, pentru predispoziţia (chiar ataşamentul) către plăcere şi pentru talentele generale ale nativului. Este numită totodată *Casa copiilor şi*, cu toate că poate fi înţeleasă chiar aşa (Casa *urmaşilor*), ea se referă la tot ceea ce implică în mod real şi direct copiii. Ea are legătură, de aceea, cu tot ceea ce înseamnă

domeniu pedagogic, munci din domeniul artei, concepte creatoare etc. Pe de altă parte, fiind Casa plăcerilor, ea semnifică jocurile de noroc şi, derivate din ideea de risc, plasamentele financiare, dar şi flirturile, chestiunile amoroase. Un nativ cu o Casă a V-a încărcată trebuie sfătuit să nu se căsătorească prea repede şi avertizat, totodată, asupra lipsei de responsabilitate în iubire şi asupra posibilului ataşament de plăcerile de orice fel. Din punct de

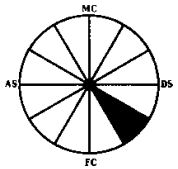

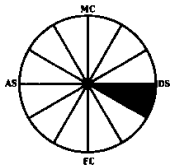

vedere medical, Casa a V-a guvernează inima, şalele şi coloana. În astrologia mondială reprezintă copiii, artele, sporturile, plăcerile, distracţiile publice, principiul organizatoric şi artele creatoare.

CASA A VI A – A şasea dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal Fecioară.

SEMNIFICATORUL ei fiind planeta Mercur. Ea reprezintă, deopotrivă, slujba noastră curentă şi toate tipurile de relaţii pe care nativul le va stabili în interiorul sistemului social, dar şi serviciul dezinteresat adus celorlalţi – aşadar altruismul în cel mai spiritual sens al său. Esoteric

vorbind, cu Casa a VI-a se iese din mediul individual şi se face trecerea către colectivitate, nativul săvârşind o confruntare cu tot ce este deasupra (de la Casa a VI-a încolo) şi dedesubt (până la această Casă). Ea se ocupă de haosul lăsat de impulsul leonin din Casa a V-a şi de iubirea şi înflorirea care va apărea în Semnul zodiacal al Balanţei, ce urmează în CASA A VII-A. Este uneori numită *Casa muncii*, dar şi *spitalul Zodiacului*, întrucât este legată de igienă, de dietă, de îngrijirea socială, dar mai ales de sănătate, în special de sănătatea fizică. Din punct de vedere medical, guvernează degetele mâinilor, intestinele şi abdomenul în general. În astrologia mondială reprezintă sănătatea publică şi serviciile ei, armata şi serviciul militar, muncitorii, sindicatele, partidul socialist, moda şi mentalităţile vremii. Se spune că toate grevele îşi au începutul pe această Casă, dar forma concretă a manifestării acestor greve se află în CASA A XII-A.

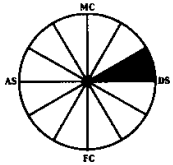

CASA A VII A – A

şaptea dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal Balanţă, şi cu DS. Este asociată cu influenţa lui Venus (SEMNIFICATORUL acestei Case), guvernatorul Semnului zodiacal Balanţă, şi este reprezentativă pentru impulsul venusian care diferă de egoismul lui Marte în relaţiile cu ceilalţi. Astfel de relaţii pot

fi armonioase sau conflictuale, ceea ce arată de ce această Casă este adeseori numită *Casa căsătoriei* sau *Casa conflictelor deschise*, cu atât mai mult cu cât duşmanii publici şi declaraţi sunt indicaţi tot de ea. Poate fi privită ca lentilele prin care nativul îi vede pe ceilalţi, inclusiv pe cei din relaţiile sale intime, deoarece ea

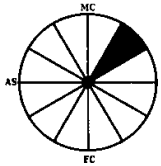

guvernează relaţiile parteneriale şi prieteniile, ambele condiţionate de planeta guvernatoare a DS şi/sau de către planetele care se află în chiar această Casă. În cel mai înalt sens al ei, deci în aspectul ei cel mai benefic, Casa marchează angrenarea într-o cooperare liberă cu celălalt, iar, pe cel mai jos nivel, reprezintă impunerea propriul ego (domeniul CASEI I) asupra celorlalţi, prin constrângere. Ea indică, deopotrivă, relaţia nativului cu publicul şi, de aceea, cu legea, ceea ce a făcut ca, uneori, să fie numită şi *Casa publicului*. Guvernează legile şi contractele. Nu în ultimul rând, Casa conferă informaţii despre dragostea pe care nativul o primeşte de la părinţi, precum şi despre bunicii săi. Din punct de vedere medical, guvernează toate bolile membrilor unei generaţii, bolile sângelui, ale rinichilor şi ale părţii inferioare ale coloanei, ale ovarelor şi ale uterului, precum şi bolile partenerului de viaţă sau ale duşmanilor publici. În astrologia mondială reprezintă conştiinţa socială a poporului şi pe cei care

cooperează sau se opun poporului, indicând, deci, afacerile externe, tratatele şi conflictele internaţionale.

CASA A VIII-a – A opta dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal Scorpion, SEMNIFICATORUL ei fiind planeta Pluto. În vreme ce, popular, se spune că ar fi *Casa morţii*, ea este considerată în astrologia modernă Casa care guvernează regenerarea, transformarea, a cărei condiţie extremă este experienţa post-mortem a nativului. Este numită şi *Casa ocultismului* deoarece guvernează cunoaşterile secrete şi, în general, tot ceea ce este ascuns, tainic; din punct de vedere exoteric, reprezintă legaţiile, moştenirile, iar din punct de vedere esoteric – karma, moştenirea finală. Pe de altă parte, această Casă semnifică banii publici, subvenţiile şi, în general, alţi bani decât ai nativului, adică: banii partenerului de viaţă, ajutoarele sociale, pensiile de urmaşi sau alimentare, testamentele. Din punct de vedere medical, răspunde de părţile sexuale şi, mai corect spus, de organele regeneratoare. Planete sau puncte sensibile ale temei plasate în această Casă au o legătură directă cu o posibilă cauză a finalului de viaţă al nativului sau cu tipul de afecţiuni ale sănătăţii. Este considerată o Casă karmică şi o CASĂ DE FINALITATE, cu atât mai mult când ea se află pe Semn de expresie a ELEMENTULUI APĂ sau pe un Semn fix, indicând afecţiunile de durată sau bolile karmice. De asemenea, mai guvernează fricile, spaimele, angoasele, vezica urinară, otrăvurile şi moartea

prin otrăvire. În astrologia mondială reprezintă veniturile publice, în special cele din export, datoria naţională, pierderile şi câştigurile

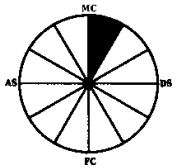

financiare importante, comportamentele sexuale, finanţele internaţionale şi corporaţiile multinaţionale.

CASA A IX-A – A

noua dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal al Săgetătorului, SEMNIFICATORUL ei fiind planeta Jupiter, asociată cu mentalul superior şi cu studiile înalte. Iniţial, fiind mai puţin legată de concepţiile filosofice de viaţă, se făcea referire la ea ca la *Casa religiei*, în vremurile în care religia avea o mare importanţă. Guvernează călătoriile lungi care, la început, însemnau acele călătorii mai lungi de o zi, solicitând o oarecare pregătire; totodată însă, Casa viza şi ideea de călătorie mentală, şi gândirea speculativă. De aici, ideea de studii superioare şi de tot ceea ce are legătură cu depărtarea (străinătatea). Vechii egipteni o numeau *Casa geniului bun*, pentru că ea reprezintă domeniul maestrului spiritual şi al Graţiei Divine, împreună cu Semnul zodiacal al Peştilor, ar indica o viaţă religioasă sau spirituală importantă, calităţi de vindecător ori profeţie. Tot aici sunt înscrise vânătoarea, curajul, voinţa şi setea de nou, de explorare, vizionarismul –

practic, tot ceea ce ţine de schimbările şi de evoluţia fiinţei şi/sau a societăţii. Din punct de vedere medical, Casa a IX-a guvernează coapsele şi fesele, precum şi – prin acţiune reflexă faţă de CASA A III-A – plămânii, iar în analogie cu Semnul zodiacal al Săgetătorului, ficatul şi căile biliare. În astrologia mondială, reprezintă credinţele, religia, Biserica, Justiţia, legea, studiile universitare, universităţile, comerţul internaţional, mijloacele de transport în comun, imigrarea şi comunicaţiile la distanţă, dar nu şi presa audio-vizuală (radioul şi televiziunea).

CASA A X-A – A

zecea dintre Casele astrologice şi cuspida care marchează MC în sistemele de DIVIZIUNE A CASELOR, excepţie făcând sistemul cunoscut sub numele de *modus equalis*, cel care împarte Zodiacul în Case egale. Casa a X-a este în analogie cu Semnul zodiacal Capricorn, iar SEMNIFICATORUL ei este planeta Saturn; ea guvernează condiţia socială a nativului, onorurile carierei şi viaţa sa profesională. Totodată, face referire la tatăl nativului şi, în formele timpurii de astrologie, chiar era numită *Casa tatălui*, deoarece cariera era adesea

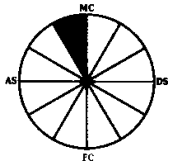

determinată de către tată sau de către tendinţa de a urma linia familială. De reţinut însă că este *Casa tatălui* doar pentru nativităţile masculine, pentru cele feminine ea fiind *Casa*

mamei, tot aşa cum, pentru nativităţile masculine, Casa a IV-a este *Casa mamei*, în vreme ce, pentru cele feminine, ea este *Casa tatălui*. Aici găsim indicaţii despre simţul responsabilităţii, despre valorile morale, despre relaţia nativului cu orice formă de autoritate – fie ea statală sau divină, despre capacităţile sale organizatorice şi despre importanţa inserţiei sociale pentru nativ (vocaţie, renume, distincţii şi merite). De aici relaţia acestei Case cu Legile statului, şi importanţa ei pentru magistraţi, judecători şi Justiţie în general. Slujbele guvernamentale şi administrative, precum şi o profundă viaţă monahală tot aici sunt înscrise, întrucât, în analogie cu Semnul zodiacal Capricorn, Casa predispune la retrageri serioase, fiind numită uneori *Casa ermitului*, iar Semnul fiind recunoscut ca unul foarte favorabil asceţilor şi ascetismului, în general. O casă a VII-a, de exemplu, ocupată de către acest Semn, dacă este susţinută de indici ai celibatului, va indica un nativ cu o viaţă relaţională aproape săracă sau chiar inexistentă. Din punct de vedere medical, Casa este legată de genunchi şi de schelet, deci de sistemul osos, adică de ceea ce susţine structura fizică a corpului omenesc, şi indică medicul care intervine în tratarea bolilor (tipul de personalitate medicală). În astrologia mondială reprezintă politica, preşedintele şi directorul, guvernul şi clasa conducătoare, aristocraţia, Curtea Marţială, ideile culturale ale timpului şi aspiraţiile naţionale.

CASA A XI-A – A unsprezecea dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal

Vărsător, iar în sistemele moderne şi cu planeta Uranus, care este SEMNIFICATORUL ei. Reprezintă ideile nativului referitoare la viaţa socială, la aspiraţii şi la evoluţie, precum şi cunoştinţele şi prietenii pe care îi va atrage. Mai este numită *Casa speranţelor şi a aspiraţiilor*, deşi nu are aceeaşi energie a inimii precum Casa a V-a faţă de aceste probleme: impulsurile provin mai degrabă din idealuri şi din predispoziţii intelectuale decât din implicarea emoţională directă. Asta face ca ea să fie cunoscută drept *Casa iubirii primite*, spre deosebire de Casa a V-a *Casa iubirii dăruite*, şi cu care chiar alcătuieşte în Zodiac axa afectivă (vezi AXELE ZODIACULUI). Casa indică domeniile care îl vor deschide pe nativ nivelurilor superioare de conştiinţă, prin relaţii cu grupuri spirituale, cu grupuri de binefacere sau de responsabilitate politică, aşa cum sugerează guvernatorul Semnului zodiacal Vărsător. De aici şi ideea că ea

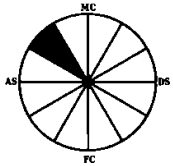

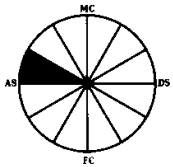

indică acţiunile sale sociale, legate sau nu de profesie, şi contribuţia nativului la viaţa socială. Din punct de vedere medical, prin analogia cu Semnul, Casa a XI-a guvernează picioarele,

gambele şi gleznele şi este esoteric legată de întregul sistem circulator; prin analogia cu planeta guvernatoare a Semnului, ea răspunde de sistemul nervos central, precum şi de vedere, mai exact – clarviziunea. În astrologia mondială reprezintă parlamentul, guvernele locale, legislaţia, schimbul de mărfuri, sărbătorile publice, aspiraţiile politice, grupurile de prieteni şi societăţile, societăţile secrete, tehnologia avansată, disciplinele de frontieră.

CASA A XII A – A

douăsprezecea dintre Casele astrologice, în analogie cu Semnul zodiacal

Peşti şi cu planeta Neptun, care este SEMNIFICATORUL ei. Este asociată cu bătălia nativului împotriva limitelor impuse de către societate şi cu greşelile karmice care necesită întotdeauna regenerarea şi renaşterea. Mai este adeseori numită *Casa spânzuratului*, cu sensul tradiţional de *Casă a datoriilor, a obligaţiilor karmice faţă de sine însuşi*, originea denumirii fiind Lama a XII-a a cărţilor de Tarot, una dintre arcanele majore; ea simbolizează atât temporizarea unei acţiuni sau a unui demers, cât şi necesitatea sacrificiului. De altfel, în astrologia esoterică, fiind o CASĂ DE FINALITATE, este, totodată, şi o *Casă karmică*. Înfăţişând felul în care nativul nu vrea să fie cunoscut de către ceilalţi, ea ne arată obligaţiile lui karmice faţă de propria sa persoană, ce a greşit în alte vieţi şi ce trebuie să înveţe acum, ce pedepse i se impun, mai ales atunci când în această Casă se află o planetă retrogradă, sau când GUVERNATORUL

ori semnificatorul ei au condiţii speciale (aspecte conflictuale ori retrogradări, accentuate de TRANZITE sau de DIRECŢII). Ridicarea pedepsei necesită adesea un sacrificiu de sine, ceea ce ar explica denumirea de *Casă a înlănţuirii* sau de *închisoare a Zodiacului* (cum îi spuneau vechii egipteni) care se referă la închiderea, retragerea autoimpusă dictată de ceea ce numim „nivelurile subconştiente", dar care, în astrologia medievală, era legată de imperativele spirituale ale lui Jupiter, vechiul guvernator al Semnului. Casa a XII-a chiar este Casa în care aspiraţiile secrete devin frustrări, sau în care aceste aspiraţii trebuie rezolvate. Ea mai reprezintă spitalele, mănăstirile, ashram-urile, închisorile – practic, toate formele de recluziune, dar şi locul în care va avea loc sfârşitul vieţii nativului. În opoziţie de semnificaţie cu CASA A VII-A, cea a duşmanilor declaraţi şi făţişi, Casa a XII-a rămâne *Casa duşmanilor secreţi şi ascunşi*, *o* planetă personală aici indicând adesea faptul că nativul e posibil să fie propriul său duşman în evoluţia sa spirituală. Din punct de vedere medical, ea guvernează sănătatea psihică, tot aşa cum CASA A VI-A guvernează sănătatea fizică; împreună, ele alcătuiesc axa sănătăţii sau axa limitărilor (ştiut fiind că o afecţiune a sănătăţii este o gravă limitare în evoluţia spirituală a fiinţei umane; vezi AXELE ZODIACULUI). De aceea, în atenţia acestei Case se află misticismul, spiritualitatea pură, dar şi fanatismul religios, cu toate confuziile sociale la care poate duce. În astrologia mondială reprezintă prizonierii, caritatea şi filantropia, societăţile

secrete şi grupurile subversive, precum şi asasinatele politice.

CASA DORINŢELOR ŞI A SPERANŢELOR – Titulatură tradiţională pentru CASA A XI-A. Asemeni multora dintre vechile denumiri, ea conţine un interesant sâmbure de adevăr, deoarece Casa este esoteric legată de modul în care nativul se raportează la idealuri şi la vechea lume a arhetipurilor. Această relaţie este uneori exprimată în noţiuni de „speranţe" şi „dorinţe". O planetă afectată aici indică un fel de insatisfacţie în viaţă pentru nativ, în sensul că, la nivelul dorinţelor şi al speranţelor, el poate fi continuu frustrat.

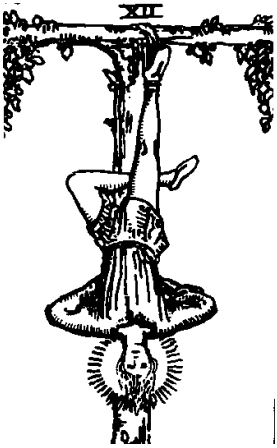

ARCANA MAJORĂ A XII-A A TAROTULUI – SPÂNZURATUL

CASA MORŢII – Astrologia tradiţională foloseşte această sintagmă pentru CASA A VIII-A, deoarece ea se leagă de MARTE NEGATIV. Problema tratată în Casa a VIII-a se referă mai mult la principiul regenerării decât la moarte, care este, în esenţă, ultima experienţă a

regenerării. Sintagma de Casă a *karmei* este mult mai potrivită, în sensul că orice eveniment care reprezintă o purificare karmică constituie un proces eliberator. GUVERNATORUL acestei Case în HOROSCOPUL PASIV ŞI SEMNIFICATORUL ei într-un HOROSCOP ACTIV este planeta Pluto.

CASA PRIETENILOR – Vezi CASA A XI-A.

CASA PROPRIEI DISTRUGERI – Titulatură tradiţională pentru CASA A XII-A. Asocierea ei cu Semnul zodiacal Peşti (iar în astrologia modernă şi cu Neptun) arată că problemele spirituale ating în general finalul în această Casă, ceea ce constituie unul dintre motivele pentru care ea este numită CASĂ TERMINALĂ sau CASĂ DE FINALITATE. Diviziunea terestră a Caselor (deci a existenţei în totalitatea sa) intră într-un proces de dizolvare pentru a se supune orientării spirituale, care presupune inclusiv retragerea din planul material; faptul lasă celorlalţi impresia că ar fi rezultatul unei auto-loviri, fiind, de aceea, numită şi *Casa regretelor*. Dar motivaţia reală a acestei sintagme se clarifică abia în temele natale care prezintă planete personale în Casa a XII-a, de exemplu, Venus, Marte sau Mercur. În aceste cazuri, cel mai adesea, nativul tinde să fie propriul său duşman, dacă nu a găsit încă maniera de a folosi pozitiv şi benefic acea planetă, care, din punct de vedere spiritual, poate fi un har sau o mare graţie a lui Dumnezeu. De exemplu, un Venus aici, şi bine plasat în Semne, poate indica talent şi capacităţi creatoare, momentele de inspiraţie fiind legate de momentele de singurătate. Dacă aceste talente nu se exprimă, atunci nativul va fi predispus la

probleme relaţionale generate de neînţelegeri cu femeile. LUMINĂRIILE ŞI PLANETELE LENTE pot ridica probleme ceva mai dificile prin prezenţa lor în această Casă.

CASA TATĂLUI – Denumire tradiţională pentru CASA A

X-A, de obicei explicată în funcţie de condiţiile sociale din perioada medievală târzie, pentru că în acele vremuri tatăl era important şi determina cariera nativului său, cel puţin, impunea un standard în ceea ce priveşte statutul lui social. Esoteric, termenul este legat de Timpul bătrânului tată şi GUVERNATORUL Semnului zodiacal Capricorn, planeta Saturn, care, în concepţia antică, marca sfârşitul Timpului. Dincolo de sfera de forţă planetară a lui Saturn exista acea stare fără Timp numită Eternitate, care este înţeleasă astăzi drept extensia infinită a Timpului.

CASĂ ASTROLOGICĂ – Una dintre cele 12 diviziuni ale marelui cerc, realizată pe baza propriului AS ŞI MC. Folosită pentru a măsura puterea unei planete pentru un loc dat. Ea permite să considerăm demnităţile planetare în termeni de „domiciliu”, de exemplu, „planeta se află în domiciliul ei diurn”. Din punct de vedere spiritual, Casa astrologică reflectă aici, în planul fizic, o anumită ordine şi structură energetică cerească, fiind în analogie cu Semnul zodiacal corespunzător ei în ZODIACUL PASIV.

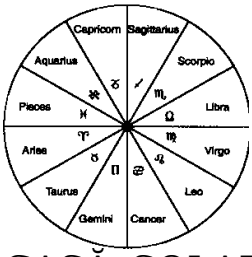

CASĂ SOLARĂ – Diviziuni de arce egale de câte de 30°, Soarele fiind pe AS la momentul divizării. Noţiunea este foarte puţin folosită în terminologia contemporană de specialitate sau, dacă este, ea face referire la Casa în care se află Soarele

— probabil o extensie a noţiunii de SEMN SOLAR.

CASĂ TERMINALĂ – Denumire nu tocmai inspirată pentru Casele care corespund triplicităţii de Apă, deci CASELOR A IV-A, A VIII-A ŞI A XII-A, numite aşa deoarece fiecare guvernează terminarea unei activităţi umane specifice:

— CASA A IV-A reprezintă sfârşitul vieţii fizice a omului, precum şi durata ei (longevitatea);

— CASA A VIII-A reprezintă moartea şi regenerarea, precum şi cauza morţii fizice a nativului;

— CASA A XII-A reprezintă sfârşitul şi scopurile vieţii personale, precum şi locul în care se va termina viaţa fizică.

CASE – Casele astrologice reprezintă sectoare de influenţă şi domenii particulare ale existenţei şi activităţii umane. Sunt în analogie cu Semnele zodiacale şi cu planetele. Horoscopul tradiţional este împărţit în 12 arce simbolic egale fie într-un sistem spaţial, fie într-unul temporal,

numite Case, egale sau nu ca întindere, în funcţie de multele sisteme de DIVIZIUNE A CASELOR, moştenite din tradiţia antică şi/sau medievală. Dacă Semnele zodiacale constituie „sectoarele cereşti" ale vieţii nativului, Casele astrologice constituie „sectoarele terestre" ale existenţei sale. Fiecare dintre Casele natale are multe nume, provenite, de obicei, din astrologia tradiţională. De exemplu, CASA A VIII-A este denumită uneori *Casa morţii*, dar şi *Casa ocultismului*, *Casa karmei*, *Casa regenerării* etc. De obicei, Casele sunt listate după număr, de la 1 la 12. Succesiunea lor, pentru diferite sisteme de teme de tip circular sau pătrat, este dată de sistemele de TEME NATALE (de exemplu, astrologia hindusă foloseşte pătratul, în vreme ce astrologia occidentală foloseşte cercul pentru a desena o temă astrologică). Există mai multe clasificări ale Caselor, dintre care prezentăm câteva:

După influenţa lor în temă

— *Case angulare* sau cardinale (Casele I, a IV-a, a VII-a, a X-a); planetele prezente aici sunt foarte puternice şi foarte importante;

— *Casele succesoare* sau fixe (Casele a II-a, a V-a a VIII-a, a XI-a); planetele prezente aici conferă stabilitate calităţilor şi evenimentelor;

— *Casele cadenţe* sau mutabile (Casele a III-a, a VI-a, a IX-a, a XII-a); planetele prezente aici sunt mai instabile în manifestarea energiei lor

După analogia cu Semnele şi cu Elementele

— Casele vieţii/începutului, în analogie cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC (Casele I, a V-a şi a K-a);

— Casele de acţiune, în analogie cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT (Casele a II-a, a VI-a şi a X-a);

— Casele de relaţie, în analogie cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER (Casele a III-a, a VII-a şi a XI-a);

— Casele de finalitate, în analogie cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ (Casele a IV-a, a VIII-a şi a XII-a);

După semnificaţia lor majoră, ele opunându-se una alteia şi completându-se reciproc

— Casa I prezintă personalitatea nativului iar Casa a VII-a prezintă dorinţele sale; „eu” şi „tu”;

— Casa a II-a arată stabilitatea, iar Casa a VIII-a riscurile; „banii mei” faţă de „banii tăi”;

— Casa a III-a este a învăţământului primar, iar Casa a IX-a a studiilor superioare;

— Casa a IV-a reprezintă familia şi tradiţia, Casa a X-a reprezintă societatea;

— Casa a V-a este Casa copiilor, a urmaşilor, iar Casa a XI-a

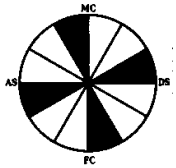

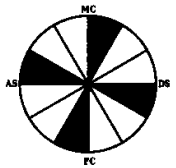

este Casa prietenilor;

— Casa a VI-a indică sănătatea fizică, în vreme ce Casa a XII-a indică sănătatea psihică.

De altfel, tradiţia, dar şi terminologia sunt extrem de bogate la acest capitol. De exemplu, vorbim despre CASE ESTICE, CASE OCCIDENTALE, CASE ORIENTALE, CASE PSIHICE, CASE RELAŢIONALE, CASE TEMPORALE, CASE INTERCEPTATE (toate acestea sunt explicate pe parcursul acestui dicţionar). O Casă se exprimă întotdeauna prin planeta care o guvernează, iar în cazul unei analize de fineţe, şi prin SEMNIFICATORUL ei. Dacă o Casă este goală, nu înseamnă că ea nu se manifestă, de aceea, pentru a o interpreta, trebuie să analizăm poziţia în Semn şi Casă a GUVERNATORULUI ei.

CASE ANGULARE – Acestea sunt Casele care cad pe unghiurile desenului, adică, în ordine: CASA I, CASA A IV-A, CASA A VII-A ŞI CASA A X-A, cele mai puternice dintre toate Casele horoscopului. În astrologia modernă, Casele angulare sunt acelea care urmează imediat unghiurile în sensul acelor de ceasornic, cuspidele marcând mai degrabă limitele exterioare decât partea lor cea mai puternică.

Mai sunt numite şi CASE CARDINALE, deoarece sunt în analogie cu Semnele cardinale.

CASE CADENŢE – Se numesc „cadenţe” sau „mutabile” CASELE A III-A, A VI-A.

A DC-A ŞI A XII-A.

Dacă toate aceste Case sunt importante, ele indică schimbări şi instabilitate, într-o altă viziune, se numeşte „cadenţă”.

Cftsa horoscopului care cade departe de UNGHIURI (de la latinescul *caderre*, „a cădea”).

Ele sunt Casele a III-a, a VI-a, a IX-a şi a XII-a. Planetele în asemenea Case se numesc şi ele „cadenţe”, şi se consideră că poziţia aceasta le diminuează influenţa, deoarece ele „cad” din demnitatea lor.

CASE DERIVATE – Casele derivate reprezintă o metodă prin care putem afla tot despre tot, întrucât o temă natală conţine toate răspunsurile pe care ni le dorim; secretul constă în a şti noi să punem întrebări. Pentru a înţelege cum funcţionează această metodă, să pornim de la un exemplu concret. CASA A VII-A se referă la căsătorie în general, şi, în special, la prima căsătorie a nativului. Dacă el va avea şi o a doua căsătorie, trebuie să căutăm în altă parte decât în Casa a VII-a, care rămâne, însă, *Casă de plecare* sau *Casă de bază*. Derivarea este, în cele din urmă, o chestiune de pluralitate, ceea ce ne face să ne amintim că prima „pluralitate” pe care o întâlnim în Zodiac este cel de-al treilea Semn, Gemenii. Pentru o Casă, „pluralitatea” sau împărţirea sa în „mai multe” se găseşte în a treia Casă numărând de la cea care ne interesează. Aceasta devine deci „cea care derivă”, cea care permite pluralitatea Casei de plecare, aşadar – *Casă derivată*. Pentru a doua căsătorie, Casa derivată, pornind de la Casa a VII-a, va fi a treia Casă de la ea, şi anume, CASA AIX-A. Se numără astfel: Casa a VII-a devine CASA I (căci ea este Casa de bază), CASA A VIII-A este CASA A II-A, Casa a IX-a este CASA A III-A, deci Casa derivată a mariajului şi Casa care desemnează a doua căsătorie. Dacă ne interesează în ce măsură există

şi o a treia căsătorie, vom aplica exact acelaşi principiu, dar pornind de data asta de la Casa a IX-a, drept Casă de bază pentru o nouă derivare. Vom obţine, astfel, CASA A XI-A în calitate de Casă a celui de-al treilea mariaj.

CASELE DE FINALITATE (terminale) – CASELE A IV-A, A VIII-A, A XII-a. Ele arată întotdeauna felul în care se termină un lucru, un eveniment, o relaţie şi inclusiv viaţa nativului. De aici le şi vine numele. Sunt în analogie cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ, motiv pentru care mai sunt numite şi

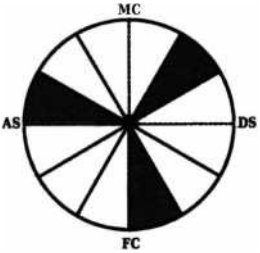

CASE PSIHICE. În astrologia morţii, Casa a IV-a arată cum va fi finalul vieţii, Casa a VIII-a arată cauza acestui final, iar Casa a XII-a indică locul în care nativul îşi va termina actuala existenţă terestră. Atunci când aceste Case nu conţin planete, informaţiile oferite de ele se pot obţine din poziţia în Semn şi Casă a GUVERNATORILOR lor, şi din aspectele pe care aceştia le fac cu celelalte planete, sau chiar între ei.

CASELE DE POSESIUNE – Acestea sunt CASELE A II-A.

A VI-A ŞI A X-A, fiecare dintre ele reflectând nivelul terestru al influenţei triplicităţii de Pământ

CASELE DE RELAŢIE – Acestea sunt

CASELE AIII-A.

A VII-A ŞI A XI-A, deci cele care reflectă în plan terestru influenţa triplicităţii de Aer. Ele atrag atenţia asupra relaţiilor de orice fel (căsătorie, parteneri de afaceri, prieteni, prietenii, anturaj imediat rudele apropiate, duşmanii declaraţi, fraţi şi surori).

CASELE ESTICE – Casa estică este CASA I, dar termenul de „Casă estică" se referă de fapt la Casele din jumătatea estică a temei, adică la Casele I, a II-a, a III-a, a X-a, a XI-a şi a XII-a. Această jumătate se termină la CUSPIDA Casei a X-a, deoarece, odată ce o planetă culminează, ea încetează să mai fie estică.

CASE INCLUSE – Vezi CASE LEGATE.

CASE ÎNCHISE – Prin noţiunea de „Casă închisă" definim Casa astrologică în care se află planeta guvernatoare a Semnului şi semnificatoare a Casei respective. Cazul reprezentativ este Marte în Semnul zodiacal Berbec şi în CASA I, Casa I fiind pe Berbec. La modul teoretic, urmează Venus în Semnul zodiacal Taur şi în CASA A II-A, Casa a II-a fiind pe Taur; Mercur în Semnul zodiacal Gemeni şi în CASA A III-A, Casa a III-a fiind pe Gemeni; Luna în Semnul zodiacal Rac şi în CASA A IV-A, Casa a IV-a fiind pe Rac; Soarele în Semnul zodiacal Leu şi în CASA A v-a Casa a V-a fiind pe Leu etc. Ca mod specific de comportament, Casa închisă seamănă foarte mult cu planeta neaspectată: ea reprezintă o energie adeseori copleşitoare, pe care nativul nu o poate controla sau, dimpotrivă, o energie latentă care nu se manifestă decât extrem de rar, de cele

mai multe ori dinamizată de către anumite TRANZITE.

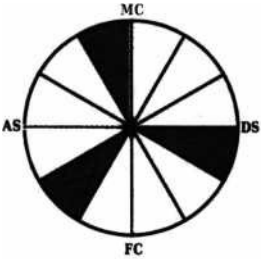

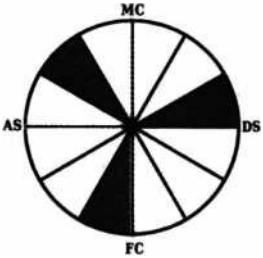

CASELE KARMICE – Denumire sinonimă pentru CASELE DE FINALITATE, în analogie cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ, Semne prin definiţie karmice. Este vorba despre CASELE AIV-A, A VIII-A, A XII-A.

CASE LEGATE – Sunt Casele care îşi au CUSPIDA pe acelaşi Semn zodiacal; ele apar ca o consecinţă a SEMNELOR INTERCEPTATE, şi sunt în analogie cu SEMNELE INCLUSE. De exemplu, dacă pe Semnele zodiacale interceptate Berbec-Balanţă nu îşi are cuspida nicio Casă, atunci, pe Semnele zodiacale Gemeni şi Săgetător vor avea cuspida două Case astrologice. Ele se numesc „Case legate”, iar semnificaţia lor este aceea că domeniile de viaţă şi activitate corespunzătoare lor se întrepătrund şi au o importanţă particulară pentru nativ.

CASELE LUNARE – Metodă antică de împărţire a eclipticii în arce de câte 12°51 corespunzând aproximativ mişcării zilnice a Lunii pe ecliptică (de fapt, mediei cu care se mişcă zilnic Luna). Prin asemenea împărţire, se obţin 28 de segmente numite „Case lunare”. Fiecare dintre ele are un nume, o semnificaţie, o influenţă specifică şi, adeseori, câte o STEA FIXĂ sau câte o CONSTELAŢIE considerată drept reper. În astrologia contemporană, interpretarea Caselor lunare se limitează doar la luarea în considerare a Lunii şi atât. Există astăzi trei tipuri de Case lunare importante în tradiţia astrologică: *Manzilele* (specifice astrologiei arabe), *Nakshatra-ele* (specifice astrologiei hinduse), şi *Sieu* (specific astrologiei chineze).

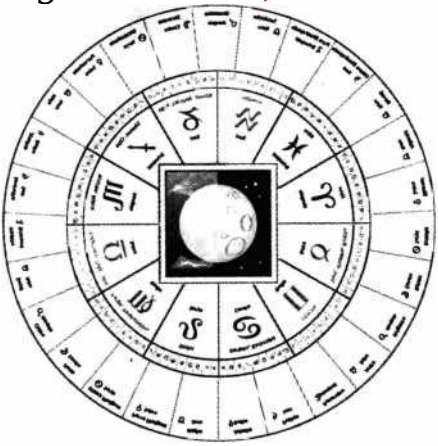

NAKSHATRA

CASELE PSIHICE – Numite uneori şi CASE DE FINALITATE (terminale), ele sunt CASELE A IV-A, A VIII-A ŞI A XII-A, corespunzătoare triplicităţii de Apă. Ele prezintă psihicul în profunzimea lui şi problemele inconştientului,

vizând adesea procesele regenerative.

CASSINI – Giovanni Domenico Cassini sau Jean-Dominique Cassini (8.06.1625 – 14.09.1712), astrolog, astronom, matematician şi inginer francez de origine italiană. A cercetat LUMINA ZODIACALĂ; a determinat perioada de rotaţie pentru Jupiter, Marte, Venus, distanţa Marte-Soare şi paralaxa Soarelui; a descoperit patru sateliţi ai lui Saturn, şi a evidenţiat separarea inelelor lui. În astronomie a participat la descoperirea petei roşii de pe Jupiter, a observat cel dintâi Lunile lui Saturn, a descoperit diviziunea lui Cassini şi a observat rotaţia diferenţială în atmosfera lui Jupiter, a făcut observaţii asupra planetei Marte şi a folosit PARALAXA pentru a determina distanţa până la această planetă, măsurând totodată pentru întâia oară dimensiunile sistemului solar. Totuşi, interesul său cel mai mare a fost mai degrabă faţă de astrologie, asupra căreia s-a concentrat în prima parte a vieţii, de la ea ajungând ulterior la astronomie. După 1645, când primeşte un post la Observatorul astronomic din Panzano, el şi-a petrecut timpul calculând mai mult, mai bine şi mai corect EFEMERIDELE folosite în munca astrologică, folosind metodele şi uneltele astronomice moderne ale timpului.

CASSIOPEIA – CONSTELAŢIE care se întinde între aproximativ 23° Berbec şi 2° Gemeni, şi între 50° şi 70° nord de ecuator, una dintre constelaţiile pe care fenicienii le considerau rezervate „familiei regale”. „Cea întronată” sau „femeia de pe scaun” este lăudăroasa soţie a lui Cepheus şi mama

Andromedei. Denumirea prezentă în vechile tăbliţe cu scriere cuneiformă, *Kas-se-ba*, provine din *Qassiupeaer*, „frumoasa”, „(cea cu faţa) trandafirie”. Conform mitului antic, regina Cassiopeia s-ar fi lăudat că frumuseţea ei o întrece chiar şi pe a Nereidelor; drept pedeapsă, ea a fost înlănţuită pe un scaun, cu capul în jos, condamnată astfel să se învârtească în jurul Stelei Polare ca lecţie eternă a smereniei. Filonul mitic este însă prezent la toate marile tradiţii culturale şi a căpătat interpretări extrem de prolixe în toate sistemele astrologice. PTOLEMEU îi atribuie o natură planetelor Venus şi Saturn, influenţa ei conferind nativului mândrie şi laudă de sine. STELELE FIXE importante din constelaţie sunt CAPH (05°07 Taur), SCHEDIR (07°47 Taur), ACHIRD (10°15 Taur), CIH (13°56 Taur), RUCHA (17°56 Taur), SEGIN (24°46 Taur).

CASTOR – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 1,57 din Alpha GEMINI (20°14 Rac), aşezată pe capul geamănului muritor. Este o stea fixă deosebit de importantă pentru astrologia vechilor civilizaţii, ea primind foarte multe nume în toate tradiţiile, care au luat-o întotdeauna în consideraţie, ca influenţă, în ansamblul general al CONSTELAŢIEI. Ptolemeu o consideră de natura planetei Mercur; Wilson, Simmonite şi Pearce, de natura planetelor Marte, Venus şi Saturn; Alvidas, de natura planetelor Lună, Marte şi Uranus, în ceea ce priveşte influenţa ei separată, ca stea fixă, Robson afirmă că ea induce distincţie, minte ascuţită, tendinţă la multe călătorii, dragoste de cai, renume căpătat brusc, dar şi pierderi

neprevăzute, cădere în dizgraţie, boală, necazuri. Nativii sunt răutăcioşi şi înclinaţi spre violenţă. Este asociată cu înşelăciunea şi cu duplicitatea, iar din punct de vedere medical, cu membrele, dar şi cu mentalul, chestiuni care susţin cumva posibila ei rezonanţă cu sfera de forţă planetară mai degrabă a lui Mercur. Se pare că ameninţă cu orbirea sau cu rănirea când se află pe AS, chestiune care, de data aceasta, ar proveni din rezonanţa ei cu sfera de forţă planetară a lui Uranus.

Saturn şi Jupiter, poziţionată pe abdomenul figurii. Se consideră că influenţa ei e nefastă, conferind nativului reavoinţă, caracter distructiv, fire necontrolată.

CAUDA – Termen latin pentru „coadă”, care, în majoritatea textelor astrologice, se referă la *Cauda Draconis* (COADA DRAGONULUI). În contextul STELELOR FIXE, este vorba uneori despre Cauda Ursae (unul dintre numele stelei fixe POLARIS).

CAUDA URSAE – Vezi CAUDA ŞI POLARIS.

CAUSTICITATE – Soarele sau AS în Semnul zodiacal Scorpion. DISONANŢE între Marte, Uranus şi Mercur sau între Mercur, Saturn şi Pluto. Marte disonant în Casele I s-au a III-a.

CAVALERESC – Jupiter şi Soarele bine plasaţi, Marte în aspecte bune cu ele, ELEMENTUL FOC dominant.

CAZIMI – Nume arab dat unui caz extrem de combustie (sau ardere), când planeta se află într-un ORB de maximum 00°16 faţă de Soare, şi, de aceea, în CONJUNCŢIE cu Soarele. Tradiţia

consideră că este vorba despre o stare specială de forţă a planetei. Sursele arabe menţionează că, astronomic, planeta este fie în faţă, fie în spatele discului solar, la o distanţă de ±00°15 de arc faţă de el, adică într-o condiţie foarte rară şi într-o DEMNITATE foarte specială. Astrologia hindusă afirmă că o astfel de planetă se află chiar în inima Luminii şi, de aceea, este foarte puternică pentru nativ (Vezi COMBU STIONATĂ).

CĂDERE – O planetă este în cădere când se află în Semnul opus celui al EXALTĂRII ei. În astrologia antică era folosit cuvântul „închisoare”, în sensul că influenţa planetei respective era închisă, întemniţată. Planetele sunt în cădere în

CASTRA – STEA FIXĂ de magnitudine 4,7 din Epsilon CAPRICORNUS (20°12 Vărsător), de natura planetelor următoarele Semne: Soarele în Balanţă, Luna în Scorpion, Venus în Fecioară, Marte în Rac, Jupiter în Fecioară şi în Capricorn, Saturn în Berbec şi în Leu, Uranus în Taur, Neptun în Gemeni şi în Vărsător, Pluto în Balanţă şi în Vărsător. Mercur, neavând nicio exaltare, nu are nicio cădere. În cartea sa, *Astre şi glande*, Constantin Eratostene prezintă o teorie foarte interesantă referitoare la comportamentul planetelor în funcţie de Semnele pe care le tranzitează.

CĂSĂTORIE – Este în mod simbolic legată de CASA A VII-A Planetele plasate aici indică tipul de relaţie conjugală la care este predispus nativul, iar aspectele lor arată dacă această relaţie va fi armonioasă sau conflictuală. La fel de importantă prin poziţia lui în Semn şi Casă, precum şi prin

aspecte, este GUVERNATORUL Casei a VII-a. Într-o temă feminină se studiază poziţia şi aspectele Soarelui, într-o temă masculină poziţia şi aspectele Lunii, precum şi poziţia şi aspectele lui Venus în ambele cazuri. Jupiter (legalitatea) trebuie luat şi el în considerare. Se poate considera ca favorabil un mariaj în funcţie de prezenţa lui Jupiter, Soare, Venus, Lună în Casa a VII-a, bine aspectate şi, în egală măsură, atunci când una dintre ele guvernează această Casă. Casa în care se găseşte guvernatorul Casei a VII-a poate indica tipul, stilul căsătoriei. De exemplu, cuspida Casei a VII-a pe Semnul zodiacal Leu: planeta guvernatoare a Semnului este Soarele, iar SEMNIFICATORUL Casei a VII-a este planeta Venus. Dacă una dintre ele se află în Casa a Ha, căsătoria poate fi mai mult sau mai puţin influenţată de finanţe – într-o manieră pozitivă dacă Soarele este bine aspectat, şi într-o manieră dizarmonioasă dacă aspectele faţă de Soare sunt conflictuale (dinamice); aceeaşi este situaţia în cazul lui Venus. Dacă relaţia dintre GUVERNATOR şi

SEMNIFICATOR nu este una favorabilă căsătoriei, nativul se va confrunta cu multe probleme de tip afectiv şi relaţional. Când cuspida Casei a VII-a se găseşte într-unul dintre SEMNELE DUBLE sau când guvernatorul şi/sau semnificatorul Casei a VII-a ocupă unul dintre aceste Semne, nativul este predispus la mai multe căsătorii.

CEBALRAI – Vezi KELB ALRAI.

CEGINUS – STEA FIXĂ de magnitudine 5,4

din Phi BOOTES (05°4 r Scorpion), de natura planetelor Mercur şi Saturn, situată pe partea dreaptă a capului figurii. Manilius spune că nativii aflaţi sub influenţa ei ajung să aibă poziţii importante în stat. Orice ocupaţie care presupune planificarea intră sub incidenţa directă a întregii CONSTELAŢII, care conferă prosperitate, dorinţe puternice, tendinţă la excese, îndrăgirea ocupaţiilor rurale, dar şi legături cu ocultismul.

CELAENO – STEA FIXĂ de magnitudine 5,4 din 16 TAURUS (29°26 Taur), de natura relaţiei Lună-Marte. Una dintre Pleiade sau dintre Harpii, în funcţie de mitul care se consideră punct de plecare pentru această stea. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

CELEBRITATE – Puternică influenţă solară sau jupiteriană armonioasă, adesea în vecinătatea MC. Trebuie examinată, de asemenea, poziţia GUVERNATORULUI Casei a X-a şi a guvernatorului Casei I (vezi CASE). Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC, conform dinamismului lor, sunt în mare măsură avantajate, precum şi Semnul zodiacal Gemeni, care ştie să facă faţă tuturor situaţiilor. Totuşi, celebritatea rămâne o chestiune de mare prudenţă în interpretare, căci ea poate fi explicată „după”, dar foarte rar sau niciodată „înainte de „manifestarea ei.

CELE CINCI SIMŢURI – Cele cinci simţuri reprezintă interfaţa dintre lumea exterioară şi lumea noastră interioară, dar şi interfaţa dintre realitatea materială a lumii fizice şi realitatea

subtilă. Simţul văzului corespunde Soarelui şi Lunii, simţul auzului corespunde lui Saturn şi lui Marte, simţul mirosului corespunde lui Jupiter, simţul gustului corespunde lui Venus şi lui Mercur, iar simţul tactil corespunde lui Marte şi lui Jupiter. Într-o altă viziune care foloseşte şi planetele moderne, simţul mirosului aparţine lui Marte şi lui Pluto, simţul gustului aparţine lui Jupiter şi Lunii, simţul văzului aparţine Soarelui şi lui Uranus, simţul tactil aparţine lui Venus şi lui Mercur, iar simţul auzului lui Uranus şi lui Saturn. Lumea simţurilor este coordonată, în general, de către Neptun, planeta iluziilor, dar şi a percepţiilor subtile, ajutat adeseori de către influxul astral al Lunii în aspectele lui elevate, sau de către energia caracteristică Semnului zodiacal Rac, care conferă o empatie deosebită cu sfera emiţătoare a percepţiei respective.

CELE CINCISPREZECE STELE – STELE FIXE de primă importanţă, fiecare având câte un simbol şi un loc anume în cunoaşterea gemelor şi a talismanelor folosite în magia terapeutică şi amuletică. Ele sunt răspândite prin CONSTELAŢII iar importanţa lor nu este legată în mod direct de magnitudine. Indicăm mai jos denumirea lor actuală şi în paranteză, acolo unde există aşa ceva, termenii medievali cel mai des folosiţi, precum şi localizarea lor în Semnele zodiacale:

1. ALDEBARAN (9°47 Gemeni);
2. PLEIADELE (Taur);
3. ALGOL (26°10 Taur);
4. CAPELLA (Hârcus, 21°51 Gemeni);
5. SIRIUS (Caniş Major, 14°05 Rac;

6. PROCYON (25°47 Rac);
7. REGULUS (Cor Leonis, 29°50 Leu);
8. ALGORAB (Ala Corvii, 13°27 Balanţă);
9. SPICA (23°50 Balanţă);
10. ARCTURUS (Alchameth, 24°14 Balanţă);
11. POLARIS (Cauda Ursae, 28°34 Gemeni);
12. ALPHECCA (Elpheia, 12°18 Scorpion);
13. ANTARES (Cor Scorpii, 9°46 Săgetător);
14. WEGA (Vultur Cadens, 14°58 Capricorn);
15. DENEB ALGEDI (23°33 Vărsător).

CELE DOUĂSPREZECE SĂRURI – Cele 12 săruri, în analogie cu cele 12 Semne ale Zodiacului:

BERBEC”.	fosfatul de potasiu	—„*BJUJNŢT*	fosfatul de sodiu
TMJR	sulfatul de sodiu	*SCORPION*	sulfatul de calciu
GEMENI	clorura de potasiu	*săgetător*	siliciul
RAC	fluorura de calciu	*CAPRICORN*	fosfatul de calciu
LEU	fosfatul de	*VĂRSĂTOIT*	clorura de

	magneziu		sodiu
FECIOARĂ	sulfat de potasiu	*PEŞTI*	fosfatul de fier

CELE DOUĂSPREZECE TENDINŢE FILOSOFICE – Schemă care leagă 12 forme diferite ale consideraţiei filosofice cu cele 12 Semne zodiacale, furnizată de Steiner:

BERBEC	idealism	*BALANŢĂ*	realism
TAUR	raţionalism	*SCORPION*	dinamism
GEMENI	predispoziţii matematice	*SĂGETĂTOR*	monadism
RAC	materialism	*CAPRICORN*	spiritualism
LEU	senzualism	*VĂRSĂTOR*	pneumatism
Fecioară	fenomenalism	PEŞTI	psihism

CELE PAISPREZECE STELE – Este vorba tot despre lista CELOR CINCISPREZECE STELE, cu

diferenţă că unii autori consideră PLEIADELE un asterism (ceea ce şi este), şi nu o singură stea.

CELE PATRU ANIMALE – Cele patru animale – cunoscute tuturor din Marea Arcană XXI a Tarotului, *Lumea* – sunt de fapt trei, completate de o a patra fiinţă care este, de fapt, o figură umană: taurul, leul şi vulturul, şi împreună cu ele, fiinţa umană înaripată. Leul reprezintă elementul sensibil din om – deci inima, taurul reprezintă voinţa de a trăi sau elementul fizic, vulturul reprezintă capacitatea

ARCANA MAJORĂ A XXI-A A TAROTULUI – LUMEA

gândirii superioare, în vreme ce fiinţa înaripată reprezintă unirea celor trei calităţi în forma umană. Denumirile lor provin din astrologia

ocultă sau din cunoaşterea esoterică. Astfel, *tarmos* (taurul) este corpul (materia); *nu vak* (leul) este viaţa emoţională (afectivitatea, simţirea, sensibilitatea); *urizeu* (vulturul) este mentalul elevat (înălţimile spre care ne putem ridica prin aspiraţie şi evoluţie spirituală); *urtana* (fiinţa umană înaripată) este imaginaţia creatoare, cea care ne conferă puterea de detaşare, de transcendere, de transfigurare a realităţii. Aceste patru fiinţe corespund celor patru SEMNE FIXE ale Zodiacului.

CELE PATRU ELEMENTE – Cele patru ELEMENTE astrologice sunt, de fapt, cinci: PĂMÂNT, AER, FOC ŞI APĂ, unite de un al cincilea care este Eterul sau CHINTESENŢA. ELEMENTUL PĂMÂNT este simbolizat de un taur şi se află în analogie cu Semnul zodiacal Taur, ELEMENTUL AER este simbolizat de un vultur şi se află în analogie cu Semnul zodiacal Vărsător, ELEMENTUL FOC este simbolizat de un leu şi se află în analogie cu Semnul zodiacal Leu, iar ELEMENTUL APĂ este simbolizat de un peşte, fiind în analogie cu Semnul zodiacal Peşti, care reprezintă disoluţia finală, transcenderea tuturor iluziilor. Al cincilea, ETERUL, nu are o reprezentare imagistică, ci mai degrabă una cromatică, şi anume, culoarea neagră, el fiind *akasha*, memoria Universului, cea care înmagazinează totul (vezi AKASHA).

CELE ŞAPTE PRINCIPII VITALE – Ele sunt puterile planetare corespunzătoare celor şapte planete, printre care şi Pământul, deoarece Soarele este considerat sursa centrală a acestor

principii. Septenarul mai este numit „cele şapte principii creatoare de bază” sau „cele şapte principii primare”, sau „principii creatoare”, care îşi găsesc expresia în cele şapte planete. Atunci când nativul îşi cucereşte sau îşi domină în mod conştient partea inferioară a fiinţei, el obţine următoarele recompense:

— Luna îi oferă principiul binecuvântării;
— Venus îi oferă principiul bogăţiei;
— Saturn îi oferă principiul măreţiei;
— Mercur îi oferă principiul puterii;
— Jupiter îi oferă principiul onoarei;
— Terra îi oferă principiul înţelepciunii;
— Marte îi oferă principiul forţei.

CELE ŞAPTE STELE – Este vorba despre STELELE FIXE care intră în componenţa constelaţiei URSA MAJOR („carul mare”, în tradiţia populară românească): PHACT (22°10 Gemeni), MIRAK (19°26 Leu), MEGREZ (01°04 Fecioară), ALIOTH (8°56 Fecioară), BENETNASH (26°04 Fecioară), MIZAR (15°42 Fecioară), DSCHUBBA (02°34 Fecioară).

CELIBAT – Predispoziţia pentru celibat este în majoritatea cazurilor legată de Saturn (ANGULAR, în aspect conflictual cu Venus), şi de Semnele zodiacale Fecioară sau Capricorn, când ele conţin Soare, Lună, Venus. Prezenţa lui Saturn în CASA A VII-A pare să indice cel mai adesea un blocaj în raport cu celălalt şi dificultăţi de relaţionare. În acest caz, căsătoriile încheiate înainte de 30 de ani (timpul revoluţiei saturniene) se dovedesc arareori durabile, deoarece nativul nu a atins maturitatea necesară pentru o asemenea

responsabilitate. Uranus în Casa a VII-a sau guvernatorul acestei Case însă indică adesea celibat cauzat de un exces de independenţă (dacă şi restul temei o confirmă). Alte posibile aspecte pentru celibatarii convinşi:

— Casa a VII-a pe Semnul zodiacal Capricorn şi guvernatorul ei în Casa a XII-a;

— CONJUNCŢIE Soare-Lună, Marte-Saturn, sau Saturn în CASA AIV-A;

— Venus şi Luna în SEMNE FERTILE şi în aspect rău cu Saturn sau cu SEMNIFICATORII căsătoriei;

— DISONANŢĂ între LUMINĂRII şi Venus;

— Neptun în Casa a VII-a sau Casa a VII-a pe SEMNE DE AER şi guvernatorul ei în Casa a XII-a;

— Venus sau Luna în CASA A XII-A şi în disonanţă reciprocă;

— Saturn puternic şi influenţând căsătoria, atunci când semnificatorii ei sunt slabi;

— mai multe planete în CASA AIX-A;

— Soarele sau AS în Semnul zodiacal Capricorn.

CENTAURUS – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 21° Balanţă şi 28° Scorpion, şi între 28° şi 68° sud de ecuator. Este una dintre cele mai „joase” constelaţii, aflată în sudul îndepărtat şi foarte, foarte departe de centrul nordic. Ea este situată imediat deasupra Crucii (Crux), iar Centaurul este văzut în momentul în care îşi distruge duşmanii. Uneori mai este numită şi „constelaţia care poartă Lupul”, cu referire la constelaţia LUPUS, care se suprapune cumva peste Centaurus. Este o constelaţie foarte veche,

la care se referă toate tradiţiile spirituale ale civilizaţiilor importante. Din România este vizibilă doar o mică parte a constelaţiei, foarte puţin deasupra orizontului. Originea mito-poetică a ASTERISMULUI este legată de obicei de povestea centaurului CHIRON, având şi alte denumiri, de exemplu, *minotaur* şi *semivir* („jumătate-om”). PTOLEMEU împarte natura asterismului în două: partea animală ar avea natura planetelor Jupiter şi Venus, iar partea umană de natura planetelor Venus şi Mercur, influenţa lui conferind multă energie şi predispunând la răzbunare. O STEA FIXĂ din piciorul figurii este Rigil Kentaurus (Toliman), prescurtată uneori Rigil şi, de aceea, confundată cu RIGEL din Orion. Stele fixe: Menkent (12°18 Scorpion), AGENA (23°48 Scorpion), TOLIMAN (29°29 Scorpion).

CENTRUL GALACTIC – Este centrul de gravitate al galaxiei noastre şi punctul în jurul căruia Soarele nostru şi întreaga noastră galaxie se învârt, întorcându-se la punctul considerat drept reper la fiecare 220 – 240 milioane ani. Între 1940 – 2001, acest Centru a străbătut intervalul cuprins între 26°02 – 26°52 Săgetător, mişcarea lui fiind de 1,39667333° pe secol, sau de 2147 ani pentru a tranzita un Semn zodiacal.

El este adeseori interpretat ca un Soare al Soarelui sistemului nostru planetar, fiind foarte puternic activat de fiecare trecere a PLANETELOR LENTE peste poziţia lui celestă:

— la fiecare 12 ani de către Jupiter (trecerea lui recentă având loc la data de: 5.12.2007);

— la fiecare 29 de ani de către Saturn

(următorul eveniment urmând să fie la 26.11.2014);

— la fiecare 84 de ani de către Uranus (trecerea lui recentă având loc la data de 18.12.1987);

— la fiecare aprox. 165 de ani de către Neptun (trecerea lui recentă având loc la data de 16.10.1983);

— la fiecare aprox 244 de ani de către Pluto (trecerea lui recentă având loc la data de: 23.10.2007).

Anul 2007 a fost foarte important din punct de vedere astrologie, el pregătindu-ne spiritual pentru SOLSTIŢIUL DE IARNĂ din decembrie 2012, când se spune că acest punct al solstiţiului se va suprapune peste Centrul Galactic. PLANETELE PERSONALE activează acest punct în fiecare an, atunci când ele se pregătesc să-şi termine TRANZITUL prin Semnul zodiacal Săgetător. Dintre acestea, Marte revine în acest punct aproximativ la 22 de luni o dată, iar Luna îl activează în fiecare lună calendaristică. Datorită CONJUNCŢIEI pe care o realizează cu Centrul galactic, Luna nu mai prezintă posibilitatea de a realiza faza sa de LUNĂ VIDĂ în acest Semn zodiacal. În cazul în care o planetă îşi consumă toate FAZELE MIŞCĂRII RETROGRADE peste acest punct, emisia energetică a Centrului Galactic tinde să fie extrem de puternică şi deosebit de importantă atât pentru toată Galaxia, cât şi pentru sistemul nostru solar. Într-o temă natală, planetele plasate aici se comportă ca o antenă de recepţie a semnalelor informaţional-

energetice provenite din alte universuri. Tot ceea ce transmit ele spre lumea noastră din Sistemul-Mamă este foarte dificil de pus în cuvinte, căci percepţiile senzoriale, afective şi mentale pot depăşi nivelul nostru actual de civilizaţie şi/sau conştiinţă.

CEPHEUS – CONSTELAŢIE circumpolară din emisfera nordică (şi de aceea vizibilă tot anul), aflată între aproximativ 23° Peşti şi 20° Gemeni, şi între 55°-85° nord de ecuator. Este vizibilă permanent din România, deasupra orizontului. ASTERISMUL şi-a luat numele de la regele Etiopiei, prezent în expediţia argonauţilor, şi este încadrat în mitologia constelaţiilor adiacente, CASSIOPEIA, ANDROMEDA ŞI PERSEUS (soţia, fiica şi, respectiv, ginerele lui), toate la un loc alcătuind „familia constelaţiilor regale”. Cepheus era la mare cinste pentru civilizaţia feniciană, semnificaţia numelui său fiind de „domn/stăpân al Nordului”. În zodiacul de la Denderah, constelaţia poartă numele de *Peku-hor*, „cel care vine să conducă”. Ptolemeu consideră că are natura planetelor Jupiter şi Saturn. Ea conferă autoritate şi sobrietate, nativii pe care îi influenţează direct devenind judecători sau activând în domenii de arbitraj profesional, dar îi expune totodată probelor de viaţă foarte crude sau extrem de severe. Dacă se află într-un UNGHI al temei, predispune la moarte prin spânzurare, decapitare, crucificare. Stelele fixe cele mai importante sunt Erakis (09°42 Berbec), ALDERAMIN (12°47 Berbec), Kurdah (24°13 Berbec), ALPHIRK (05°33 Taur), ALRAI (OOWG emeni).

CERCETĂTOR (fire curioasă) – Semnul zodiacal Vărsător pe AS. Influenţe bune ale lui Saturn, Uranus sau Mercur. Saturn. Uranus sau Mercur în Casele I s-au a III-a. Mercur în aspecte bune cu Uranus, Marte sau Pluto. Semnele zodiacale Capricorn sau Fecioară importante.

CEREBRAL – Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI AER evidenţiază adesea o dominantă mentală a nativului, mai ales când există relaţii importante între Saturn-Mercur, Soare-Mercur, Soare-Saturn, şi când cele trei planete formează aspecte puternice între ele sau cu AS. Trebuie ca Venus şi Marte să fie moderaţi ca poziţie, pe cât posibil în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Soarele sau AS în Semnele zodiacale Capricorn sau Fecioară.

CERES – Nume dat asteroidului descoperit în 1801, asociat cu zeiţa romană a vegetaţiei şi cu Semnul zodiacal Fecioară. El reprezintă Marea Mamă, principiul iubirii necondiţionate. Ceres este zeiţa fertilităţii, a roadelor şi a cerealelor („cereale” pare să provină de la *Ceres*). Mitul lui Ceres (sau Demeter, la greci) şi al fiicei ei, Persephona, explică ritmul ciclic al naturii, zeiţa guvernând structura ciclică a lumii vegetale şi ritmurile omenirii, fertilitatea, reproducerea. Din punct de vedere astrologie, asteroidul cu acelaşi nume indică felul în care facem faţă relaţiilor cu familia (soţ/soţie, copii, părinţi), ataşamentelor de orice fel, dependenţelor, pierderilor, separărilor, refuzurilor, muncii şi nevoii de a fi eficienţi. Într-o temă natală arată în ce fel hrănim şi primim hrana care ni se oferă; această tangenţă cu influxul

astral al Semnului zodiacal Rac activează, în realitate, legătura noastră directă cu Marea Zeiţă Mamă, simbol al tuturor forţelor Pământului, care ne conferă capacitatea de a-i susţine pe cei dragi din viaţa noastră. Influxul astral al lui Ceres ne ajută să înţelegem ce părţi ale fiinţei noastre refuzăm şi ne învaţă să ne acceptăm slăbiciunile.

CERTĂREŢ – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Scorpion, susţinută de un puternic aspect mercurian sau de

Semnul zodiacal Gemeni, puternic în temă. Astfel de predispoziţii mai pot fi indicate de CONJUNCŢIA sau CVADRATURA Lună-Marte, aspectele disonante Marte-Mercur, mai ales pe Casele a XII-a şi a III-a sau pe Semnele zodiacale Gemeni-Fecioară, Fecioară-Săgetător, Uranus în SEMN DE FOC sau aspect dizarmonios Marte-Uranus pe Semnele şi pe Casele menţionate.

CETUS – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 23° Peşti şi 19° Taur, şi între 10° şi 30° sud de ecuator, „balena” sau „monstrul marin”, pentru care o serie de picturi timpurii desenează un fel de câine de mare. Întinsă pe o lungime de peste 50° şi o lăţime de 20°, cu trupul la sud de ecuator şi cu capul deasupra lui, constelaţia conţine una dintre cele mai întinse figuri de pe Firmament. Conform mitului, acest asterism reprezintă monstrul trimis să o devoreze pe Andromeda. PTOLEMEU consideră că are natura planetei Saturn, conferind încetineală, dar şi o natură emotivă şi caritabilă, cu abilităţi de conducere în situaţii limită; nativul se poate dovedi prudent, se poate simţi bine şi pe apă, şi pe

uscat, şi este ajutat să-şi redobândească bunurile. STELELE FIXE importante sunt DENEB KAITOS (sau Difta, 02°35 Berbec), BATEN KAITOS (21°57 Berbec), Mira (01°31 Taur), Kaffalijidhma (09°27 Taur) şi MENKAR (14°19 Taur).

CHAMELEON – CONSTELAŢIE circumpolară, aflată între 12° Scorpion şi 3° Săgetător, şi între 75°-80° sud de ecuator. A fost descoperită în 1604 şi conferă o minte practică, sensibilă la sunete, iubire faţă de cunoaştere, adaptabilitate, şi aptitudini pentru teatru şi călătorii.

CHARA – Vezi COR CAROLI.

CHELTUIALĂ (sau tendinţa la cheltuială) – AS în Semnul zodiacal Berbec. Soare, Marte sau Jupiter în CASA A II-A, indiferent care ar fi aspectele lor, sau aceste planete guvernând Casa a II-a. Felul cheltuielilor se poate deduce după felul aspectelor şi al planetelor. De exemplu, Soarele ar arăta cheltuieli în raport cu obiectele de lux, pentru un stil de viaţă peste posibilităţi. Jupiter ar arăta cheltuieli pentru chestiuni legale, pentru a câştiga distincţii onorifice sau pentru glorie. Marte ar arăta cheltuieli nechibzuite în speculaţii sau pentru maşini. Venus, într-o temă masculină, indică întotdeauna cheltuieli datorate femeilor.

CHIBZUINŢĂ SAU JUDECATĂ – Influenţa, la cel mai înalt nivel, a lui Saturn, mai ales pe Case şi pe Semne care permit exprimarea energiei sale. Dacă planeta se află într-unul dintre Semnele DETRIMENTULUI ei, sau în CASE CADENŢE, planeta indică lipsa de profunzime a gândirii.

CHIMIE – Semnul zodiacal Scorpion important. Puternică influenţă marţiană sau relaţii Mercur-Marte. Aspecte intelectuale bune. Saturn şi Uranus puternici. SEXTIL sau TRIGON între Lună-Pluto sau Lună-Soare, cu participarea Semnelor zodiacale Fecioară şi Scorpion. Adesea, domeniul este indicat şi de ASPECTELE CONFLICTUALE dintre Lună-Mercur sau de SEMNELE MOBILE dinamizate de planete în CVADRATURĂ.

CHINTESENŢĂ – Denumire de origine latină pentru al cincilea ELEMENT (de la *qvinta*, „cinci” şi *essentia*, „esenţă”), eterul, sau ACTHERUL, cum i se spune în antichitatea greacă, sau AKASHA, cum îi spun hinduşii. Este un ELEMENT care nu se manifestă la nivelul planului fizic, dar care le cuprinde şi le coordonează pe celelalte patru (Vezi AKASHA ŞI ACTHER).

CHIRON – Planetoid descoperit în 1977, a cărui origine se crede că se află în afara sistemului nostru solar. El orbitează între Saturn şi Uranus, cu o durată de revoluţie de aproximativ 50 de ani, pe o traiectorie a cărei oblicitate o depăşeşte pe cea eclipticii lui Pluto. Din acest motiv, el are o deplasare total neuniformă prin Zodiac, rămânând, de exemplu, cam opt ani în Semnul zodiacal Berbec şi doar aproximativ un an şi jumătate în Semnul zodiacal Balanţă. La afeliu, el atinge orbita lui Uranus, iar la periheliu taie orbita lui Saturn, găsindu-se chiar mai aproape de Soare decât acesta. Simbolul său, un centaur, reprezintă înţelegerea holistică, deşi Chiron guvernează vindecarea şi relaţiile. O altă

semnificaţie astrologică foarte frumoasă este aceea că el indică rănile noastre profunde pe care am ales să le vindecăm în această viaţă, devenind astfel capabili să-i vindecăm apoi şi pe ceilalţi. El este păstrătorul cunoaşterii, care transmite învăţăturile secrete şi iniţierile esoterice, fie ca un învăţător din afară (Saturn), fie ca un maestru sau ghid interior (Uranus). Se spune că el a fost cel dintâi vindecător, iar Asklepios/Esculap primul său discipol. Jumătate om, jumătate animal (simbol perfect al dualităţii noastre celeste şi terestre), el este cunoscut drept „vindecătorul rănit", semnificaţia hermetică fiind aceea că acela care şi-a vindecat rana este cel mai bun terapeut, vindecarea aflându-se în chiar rana însăşi. Mitologia îl consideră fiu al lui Cronos (zeul Timpului) şi al oceanidei Philyra, fiind, deci, un centaur, înţelept (dominantă saturniană) şi binefăcător (dominantă neptuniană), cu vaste cunoştinţe de medicină şi artistice (muzicale, în special, dominantă uraniană). Apollon i-a dăruit talentul tragerii cu arcul, simbol al idealului superior, spiritual, pentru a cărui împlinire fiinţa umană îşi mobilizează toate eforturile. A fost mentorul unui mare număr de personalităţi mitice (Ahile, Jason sau Asclepios), devenind patronul maeştrilor şi simbolizând marele iniţiator, marele ghid. A primit nemurirea, dar a renunţat la ea pentru a-i fi oferită lui Prometeu. I s-a oferit apoi puterea de a regla timpul corpurilor cereşti, devenind „ceasornicul" Zodiacului. Vindecător cu energia mâinilor şi cu forţa mantrelor, Chiron reprezintă ghidul spiritual coborât printre oameni

pentru a le arăta calea spre Eliberare. Condiţia sa de centaur este prin natura ei semnificativă, mai ales raportată la cunoştinţele şi la menirea lui: Chiron este un iniţiat, care a învins natura sa inferioară (partea sa animală sau, simbolic, aspectele sale grosiere). În astrologia individuală, indică tipul de dificultate pe care nativul îşi doreşte cel mai mult s-o rezolve, tranzitul arătând întotdeauna principala preocupare interioară a nativului la momentul respectiv. Dacă se află în mişcare directă, nativul va avea o evoluţie spirituală activă şi o transformare conştient asumată. Dacă, dimpotrivă, Chiron se află în mişcare aparentă retrogradă, atunci nativul va fi mai pasiv, mai contemplativ din punct de vedere spiritual, având obligatoriu nevoie de un maestru care să-l călăuzească. În astrologia karmică, un Chiron retrograd la naştere indică un nativ care în vieţile anterioare a primit cunoaşteri înalte şi iniţieri pe care nu le-a folosit nici în binele său, nici în binele celorlalţi, sau un nativ care nu şi-a îndeplinit misiunea de călăuză spirituală. De asemenea, în actuala existenţă, el îşi caută maestrul spiritual pe care altă dată l-a negat, l-a contestat sau l-a ignorat. În astrologia mondială, Chiron reprezintă învăţământul tradiţional şi spiritual. Poziţia sa la data descoperirii (3° Taur, în CASA A

IV-A ŞI AS la 27° Săgetător) ne îndreptăţeşte să credem că el pune problema unificării religiilor şi a tradiţiilor spirituale. Menţionăm că astrologia contemporană încă nu îi acordă atenţia cuvenită, iar formele de astrologie popularizată nici măcar

nu îl au în vedere în cunoaşterea şi analiza evoluţiei spirituale a unui nativ.

CHOISNARD PAUL – Astrolog unanim considerat drept cel ce a revoluţionat astrologia franceză pentru a pune bazele astrologiei ştiinţifice, ale cărei reguli le-a şi stabilit. S-a născut la 13 februarie 1867, orele 10.45 – 11.00 ale nopţii, la Saint-Gdnis-de-Saintonge şi a murit la 9 februarie 1930, orele 23.55. A editat revista „Influenţe astrale" şi a scris foarte multe cărţi. Este foarte des citat în lucrările de specialitate.

CICLU APSE – Ciclu de nouă ani al orbitei Lunii, folosit în principal pentru prognozele meteo.

CICLU PLANETAR – 1. Timpul în care planetele revin la aceeaşi poziţie a Zodiacului şi la aceeaşi dată. Aceste intervale sunt:

— Soarele se întoarce după 33,00004 ani la aceeaşi poziţie zodiacală, la aceeaşi oră şi în aceeaşi zi, fără însă ca aceasta să fie o regulă;

— Luna se regăseşte după 19 ani la aceeaşi poziţie zodiacală, exact la câteva grade diferenţă (CICLUL LUI METON, conform căruia exact după 19,00011 ani Luna Nouă se produce în acelaşi loc al Zodiacului);

— Mercur revine după 78,99494 ani la aceeaşi poziţie şi în aceeaşi zi;

— Venus revine după 7,99863 ani, cu o diferenţă de un grad sau două, la aceeaşi poziţie

— Marte revine după 78,99224 ani la aceeaşi poziţie şi în aceeaşi zi;

— Jupiter se întoarce după 88,99465 de ani la aceeaşi poziţie;

— Saturn revine după 58,95719 ani, la

aceeaşi poziţie, însă cu un avans de 1°45;

— Uranus se întoarce după 83,94768 e ani, la aceeaşi poziţie;

— Neptun se întoarce după 163,95529 ani, la aceeaşi poziţie;

— Pluto revine după 247 – 248 de ani la aceeaşi poziţie.

Perechea planetară	Anul sau perioada ultimei conjuncţii	Durata ciclului
Jupiter-Pluto	1993	12 ani
Jupiter-Neptun	1997	13 ani
Jupiter-Uranus	1997	14 am
Jupiter-Saturn	5999	20 ani
Saturn-Pluto	*m2*	33 am
Saturn-Neptun	1959	36 ani

Saturn-Uranus	1995	45 am j
Uranus-Pluto	1965 – 1996	12 7 ani
Uranus-Neptun	1821 – 1822,1 9931994	172 ani
Neptun-Pluto	1891 – 1892	492 ani

2. Ciclul planetar reprezintă durata în care două planete parcurg absolut toate aspectele astrologice posibile, atât în faza crescătoare, cât şi în faza descrescătoare. Ciclul începe cu aspectul de CONJUNCŢIE (ca expresie maximă a manifestării concomitente a celor două energii, fie la unison, fie în contra-timp), apoi el atinge starea de criză pe aspectul de OPOZIŢIE (în care energiile fie se susţin reciproc, fie se slăbesc reciproc), pentru a se sfârşi cu o nouă conjuncţie care, totodată, reprezintă începutul unui nou ciclu. Ciclul este crescător de la aspectul de conjuncţie la cel de opoziţie şi este descrescător de la aspectul de opoziţie la cel de conjuncţie, momentul conflictual maxim având loc la aspectul de CUADRATURĂ. Mai ales pentru astrologia mondială sunt importante ciclurile celor cinci planete grele (Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun,

Pluto) care formează zece perechi şi zece cicluri, după cum urmează:

NS care este nodul descendent al Lunii. Cele două noduri regresează împreună prin Sfera cerească având o rată de aproximativ 223 de luni lunare, ceea ce înseamnă 18 ani 11 zile şi 8 ore, sau, conform altor calcule, 18 ani 7 luni şi 3 săptămâni, astfel încât punctul de regresie să se întoarcă la poziţia lui iniţială. Această periodicitate este cunoscută sub numele de „ciclul lui Saros", pe durata căruia există 14 eclipse parţiale, 17 eclipse anuale, 10 eclipse solare şi 29 eclipse lunare – în total, 70 de eclipse. După un astfel de interval (de aproximativ 19 ani), o eclipsă se produce la foarte, foarte mică diferenţă de longitudine, dar locul fiind aproximativ acelaşi din urmă cu 19 ani. De exemplu, eclipsa Soarelui de la 21 august 1914 a avut loc la 27°35 în Semnul zodiacal Leu. Eclipsa de Soare de la 21 august 1933 avut loc la 27°42 în Semnul zodiacal Leu.

CICLUL METONIC – Ciclu de 19 ani, denumit aşa după astronomul atenian Meton, care l-a formulat şi l-a susţinut pe baza unei bogate observaţii. Ciclul marchează reîntoarcerea unui ciclu de eclipse solare la un anumit grad al Zodiacului. El se deosebeşte de CICLUL LUI SAROS.

CICLUL NODURILOR LUNARE – Nodurile Lunii (CAPUL DRAGONULUI ŞI COADA DRAGONULUI) se mişcă lent în jurul eclipticii, în sens invers mişcării planetelor, şi completează un ciclu în aproximativ 18 ani şi 7 luni, perioadă

CICLU SEPTENAR – în anumite nativităţi,

evenimentele importante apar adesea tot la câte 7 ani, deoarece această perioadă corespunde, în general, unui sfert din revoluţia saturniană şi unui sfert din revoluţia Lunii progresate, care fac un tur complet al Zodiacului în 29 de ani şi, respectiv, 28 de zile (care ar corespunde, pe PROGRESII, unei durate de 28 de zile după naştere, echivalente cu tot atâţia ani). De asemenea, tot la câte 7 ani se produc modificări foarte importante la nivelul organismului, lucru semnalat de către astrologi în ceea ce se numeşte „ani CLIMACTERICI". În practică, trebuie deci să se acorde o atenţie deosebită tuturor DIRECŢIILOR care se referă la perioadele şi vârstele de 7,14,21,28,35,42 de ani ş.a.m.d.

CICLUL LUI SAROS – 1. Un ciclu de ECLIPSE extinse pe aproximativ 19 ani şi descrise prima dată de către astrologii caldeeni. Luna gravitează în jurul Pământului într-un plan care este înclinat cu 5° faţă de orbita solară a Terrei. Punctele în care cele două planuri se intersectează se numesc „noduri" şi sunt cunoscute, de altfel, sub numele de AXA DRAGONULUI, alcătuită din Capul Dragonului, deci NN, şi din Coada Dragonului, deci NS. NN care este nodul ascendent al Lunii, iar

2. Aceeaşi denumire de „ciclul lui Saros" este adesea aplicat unui ciclu de 60 de zile sau de 60 de ani, sau chiar multiplilor cum ar fi 60 x 60, sau 3600 de zile sau 3600 de ani etc.

foarte importantă în astrologie, în special cu privire la CLIMACTERICII vieţii umane.

CICLUL SINODIC – Reprezintă ciclul care se

produce între două CONJUNCŢII succesive ale aceloraşi două planete. Perioada sinodică pentru Jupiter-Saturn este de 19,860 de ani, pentru Saturn-Uranus este de 45,363 de ani, pentru Uranus-Neptun este de 171,403 de ani, pentru Uranus-Pluto este de 127,280 de ani, iar pentru Neptun-Pluto de 492,328

CICLUL SOLAR – Denumire improprie pentru un interval de 28 de ani, necesar ca o anumită dată să corespundă aceleiaşi zile din săptămână (de exemplu, data de 1 ianuarie să fie tot într-o zi de luni).

CICLURILE JUPITER-SATURN – Jupiter este conjunct cu Saturn la fiecare 19,859 de ani. Ciclul de ordinul 1 are 57,5779 de ani (de obicei, rotunjit la 60 de ani), şi reprezintă intervalul în care această CONJUNCŢIE se petrece în toate Semnele aceleiaşi TRIPLICITĂŢI. Ciclul de ordinul 2 are 794,372 de ani (de obicei rotunjit la 795 de ani), şi reprezintă intervalul necesar ca această conjuncţie să aibă loc la aproximativ aceleaşi grade, după ce a avut loc în toate Semnele celor patru triplicităţi, parcurgând, practic, întreg Zodiacul (vezi şi CRONOCRATORI, MARELE CLIMACTIC).

CICLURILE LUNARE – Luna face un ciclu complet (deci o rotaţie completă în jurul Terrei) în fiecare lună calendaristică, formând patru aspecte importante cu Soarele: unul de CONJUNCŢIE, unul de OPOZIŢIE şi două de CUADRATURĂ. Fiecare dintre ele induce un ritm lunar în viaţa nativului, la fiecare trecere peste poziţiile Soarelui şi Lunii sale natale. Din acest motiv, numărul 4

este asociat Lunii. Când aceste aspecte sunt transformate în ani prin metoda DIRECŢIILOR, ele se exprimă în periodicităţi de 7 ani, deci în total 28 de ani pentru un ciclu complet.

CICLURILE NEPTUN-PLUTO – Perioada sinodică pentru aceste două planete este 492,328 de ani care, cu o eroare de calcul mai mică de 3°, constituie ciclul de ordinul 1. Ciclul de ordinul 2 este de 72.372,25 ani, incluzând 147 de ani sinodici (vezi AN), necesar ca această conjuncţie să aibă loc în toate Semnele zodiacale.

CICLURILE NEPTUN-URANUS – Ciclul de ordinul 1 al CONJUNCŢIEI Uranus-Neptun are 171,403 ani, care se rotunjeşte la 171 de ani datorită excentricităţii lui Uranus. Ciclul de ordinul 2 include 21 de conjuncţii şi un interval de 3600 de ani, necesar ca această conjuncţie să aibă loc în toate Semnele zodiacale.

CICLURILE PLUTO-URANUS – Perioada sinodică pentru aceste două planete este de 127,280 de ani, ciclul de ordinul 1 având 254,280 de ani. Ciclul de ordinul 2 include 26 de perioade sinodice, adică 3432,774 de ani, cu o eroare de aproximativ de 3°, necesar ca această conjuncţie să aibă loc în toate Semnele zodiacale.

CICLURILE URANUS-SATURN – Saturn este conjunct cu Uranus de două ori în 90,726 de ani, ceea ce reprezintă ciclul de ordinul 1. Ciclul de ordinul 2 conţine 26 de conjuncţii, care au loc în 1179,440 ani.

CIH – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 2.8 din Gamma CASSIOPEIA (13°56 Taur), plasată în ghirlanda figurii. Are natura relaţiei Saturn-

Venus. Robson consideră că ea conferă mândrie exagerată, lăudăroşenie dar, în acelaşi timp, puterea de a impune respect.

CIORCHINELE – CONFIGURAŢIE în care planetele sunt grupate într-o treime a TEMEI NATALE, în interiorul unui arc de 120°. Ea tinde să frâneze libertatea individuală a fiinţei umane şi să se comporte asemănător planetelor aflate în CASA I, care limitează sever liberul ei arbitru. De asemenea, ea mai este şi indicele unor limitări karmice care se exprimă prin întârzieri şi obstacole, lipsă de încredere în forţele proprii, capacitatea nativului de acţiona destul de târziu în conformitate cu aptitudinile sau deciziile personale, interioare.

CINGULA ORIONIS – „Brâul lui Orion”, denumire sub care se face referire la cele trei STELE FIXE ale centurii uriaşului, poziţionate la distanţe egale una de alta: MINTAKA (22°24, Gemeni), cea mai vestică, ALNILAM (23°28 Gemeni), cea strălucitoare, din centru, şi Alnitak (24°41 Gemeni), cea din margine. Ele au fost interpretate ca simbolizând pe cei trei magi de la Răsărit, primind adesea numele de Cei trei regi sau, simplu, Cele trei stele. ECUATORUL CERESC trece acum prin această centură, dar cu 4.000 de ani în urmă centura se afla cu 12° sub el.

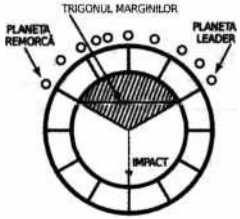

CINSTE, INTEGRITATE – Relaţii planetare

armonioase între Jupiter-Venus, Jupiter-Saturn, Jupiter-Soare, Jupiter Lună. Aspecte bune între BENEFICI sau între Jupiter şi

Saturn. Soarele în Semnele zodiacale Leu sau Vărsător. Semnul zodiacal Leu pe AS. Jupiter în CASA I s-au REGENT GLOBAL al TEMEI NATALE. Luna în fază crescătoare. Nicio disonanţă Marte-Jupiter sau Saturn-Venus.

CIRCINUS – „Compasul", CONSTELAŢIE descoperită în 1752, aflată între aproximativ 29° Scorpion şi 10° Săgetător, şi între 55° şi 65° sud de ecuator. Ea se află lângă STEAUA FIXĂ TOLIMAN. Se spune că are o natură violentă şi răzbunătoare.

CIRCULAŢIE SANGUINĂ – Din punct de vedere medical, se analizează influenţa Soarelui şi/sau a lui Jupiter pentru artere şi a lui Venus pentru vene. Relaţia Soare-Marte, Soare-Uranus, Marte-Uranus şi aspectele lui Jupiter cu Marte-Uranus indică circulaţia arterială, şi cele ale lui Venus cu Saturn, Uranus şi Pluto indică circulaţia venoasă.

CIRCUMMBULATON – Termen de provenienţă elenistică. O formă de progresie cunoscută ca DIRECŢII primare. Vezi şi TIMP ASCENSIONAL.

CIRCUMSPECŢIE – Puternică influenţă saturniană. Saturn în aspecte bune cu Jupiter, cu Mercur, cu LUMINĂRIILE sau cu AS.

COADA DRAGONULUI (Nodul Sud) – Unul dintre cele două capete ale AXEI DRAGONULUI, cunoscut sub numele de Nodul Sud al Lunii. El reprezintă punctul în care Luna intersectează

ECLIPTICA pentru a-şi începe călătoria sudică. Multe lucrări de specialitate îl indică sub denumirea sa latină, *Cauda Draconis*. Se spune că influenţele sale sunt echivalente cu cele ale lui Saturn. Unii astrologi susţin că, atunci când este activat prin direcţii, dinamizează consecinţe karmice foarte dificile, în funcţie de natura planetei care îl afectează.

CO-GUVERNATOR (sau co-semnificator) – AL doilea GUVERNATOR sau al doilea SEMNIFICATOR al unei

CASE. De exemplu, o Casă a III-a pe Semnul zodiacal Peşti va avea drept guvernator planeta Neptun. În această Casă, însă, este cuprins şi Semnul zodiacal Berbec. În acest caz, co-guvernatorul acestei Case a III-a este Marte. Ambele planete trebuie, deci, consultate pentru o analiză sensibilă a Casei în discuţie. Semnificatorul Casei a III-a este planeta Mercur, iar co-semnificatorul este Luna, întrucât Casa conţine, aşa cum am spus, şi un al doilea Semn zodiacal. Se pare însă că noţiunea de „co-semnificator" este forţată (deoarece o Casă nu poate avea decât un semnifica tor), cea de „co-guvernator" fiind suficientă pentru analizele de mare

COLECTAREA LUMINII – Acest lucru se petrece când planeta mai lentă primeşte aspecte de la două planete mai rapide, care, însă, nu sunt în aspect. Planeta mai lentă strânge lumina planetelor mai rapide, indicând că problema poate fi rezolvată prin intermediul unei terţe persoane. Dar, ca acest lucru să fie posibil, planeta mai lentă

(mai grea) trebuie să ocupe acea porţiune a Zodiacului în care fiecare planetă rapidă are o anume demnitate.

COLECŢIONAR – Saturn în Casa a III-a sau în Casa a VIII-a. AS în Semnele zodiacale Gemeni sau Fecioară, indicând achiziţiile, importante în temă. Uranus puternic.

COLERIC – Sau BILIOS. Unul dintre cele patru TEMPERAMENTE, în analogie cu Semnelor de expresie a ELEMENTULUI FOC. Manifestă CALITĂŢILE de fierbinte şi uscat, este guvernat de planeta Marte şi se defineşte ca un temperament al acţiunii. Nativul tinde să fie irascibil, aprins, iute la mânie, nerăbdător, mereu în priză, iritabil, pripit. Din punctul de vedere al sănătăţii, este predispus la afecţiuni inflamatorii şi biliare.

COLUMBA – CONSTELAŢIE aflată aproximativ între 5° Gemeni şi 17° Rac, şi între 27° şi 43° sud de ecuator, la sud de LEPUS şi pe acelaşi meridian cu CINGULA ORIONIS. Botezată iniţial *columba Noah* („porumbelul lui Noe”), mai este numită uneori „arca”, datorită apropierii ei de Argo Navis. Robson consideră că influenţa ei conferă o natură amabilă, inocentă, capabilă de sacrificii, dar şi un spirit puternic. Stelele fixe importante sunt PHACT (22°10 Gemeni) şi WAZN (26°25 Gemeni).

COMA BERENICES – „Părul Berenice, CONSTELAŢIE aflată aproximativ între 17° Fecioară şi 12° Balanţă, şi între 23° şi 31° nord de ecuator, localizată alternativ în constelaţiile Leului sau Fecioarei. Conţine o multitudine de stele, câteva nebuloase, nori şi galaxii. Cea mai

cunoscută dintre ele este vestita galaxie MSB. Strălucirea constelaţiei poate fi văzută cu ochiul liber, dar cu un telescop modest se constată o reală abundenţă astrală în această parte a Cerului. Un posibil nume foarte vechi, probabil de origine arabă, este *Al Utha*, literal „amestecul”, desigur cu referire la componenţa ei atât de complexă. Zodiacul templului din Denderah o menţionează, însă nu sub forma unei figuri feminine cu păr lung, ci sub forma unei femei cu un copil în braţe, vechii egipteni spunându-i *Shes-nu*, „copilul dorit”. Se pare că ea conferă o natură blândă, suavă şi oarecare abilităţi artistice, dar partea de început a constelaţiei tinde să predispună nativul la orbire sau defecte de vedere. STEAUA FIXĂ cea mai importantă este DIADEM (08°57 Balanţă).

COMBATIVITATE – Puternică influenţă marţiană. Soarele în Semnele zodiacale Berbec, Scorpion, Capricorn. Marte în Semnul zodiacal Berbec, Capricorn sau Scorpion. Pluto în orice fel de aspect cu Soare, Marte, Saturn.

COMBUSTIONATĂ – O planetă este combustionată când se află la mai puţin de 3° grade de Soare, acţiunea sa fiind în acest caz viciată.

COMETE – Corpuri cereşti orbitând în jurul Soarelui, majoritatea având cozi lungi vizibile când ele sunt în dreptul Soarelui. Unele orbitează sub forma unei elipse, altele sub forma unei parabole (elipsă nedefinită). Din punct de vedere spiritual reprezintă discipolul rebel, care s-a rupt de cale şi de maestru, asumându-şi o evoluţie singulară care îl va duce la pierderea aspiraţiei şi

a Căii, trăind din el însuşi fără nici un sprijin spiritual conştient.

COMPASIUNE – Soare sau AS în Semnul zodiacal Peşti. Relaţii planetare Lună-Neptun, Jupiter-Neptun, Uranus Neptun. Venus în Semnul zodiacal Peşti.

COMPOZIŢIE MUZICALĂ – Indicaţii intelectuale şi artistice bune. Luna puternic plasată. Indici ai senzualităţii. Puternice influenţe planetare Venus-Lună, Venus-Mercur, Venus-Soare. Semne de expresie a ELEMENTULUI AER pe AS. Soare puternic. Aspecte între Venus-Uranus, Mercur Lună. Neptun în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ sau în CASE DE FINALITATE indică Inspiraţia Divină. Bună concentrare mentală. AS, Soarele şi Neptun în Semnul zodiacal Capricorn. Mercur în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT şi în aspecte bune cu Saturn.

CONCEPŢIE (CREAŢIE) – Multe ASPECTE planetare armonioase (TRIGON). Mercur armonios şi puternic. AS în TRIPLICITATE DE AER, susţinut de Semnele zodiacale Fecioară şi Scorpion. Este necesar însă ca o astfel de temă să conţină şi aspecte dinamice, cel puţin o CUADRATURĂ, altfel capacităţile creatoare tind să existe numai într-o stare potenţială.

CONFIGURAŢIE PLANETARĂ – Noţiunea denumeşte orice aranjare geometrică a planetelor care poate fi analizată ca semnificaţie. Tradiţia nu specifică dacă aceste configuraţii erau luate în seamă în vremurile de demult, dar astrologia contemporană le acordă o mare importanţă, în

astropsihologie o anumită configuraţie putând desemna un anumit caracter. Adeseori se vorbeşte despre „configuraţii majore”, fără a exista însă şi configuraţii minore. Pentru a evita orice confuzie posibilă, am preferat denumirea de „configuraţie planetară”, fiind vorba despre aranjamentele cunoscute sub numele de: ARIPILE DE PASĂRE, BUMERANGUL, CAREUL ÎN T, CASĂ, CORTUL, CRUCEA COSMICĂ, DREPTUNGHIUL MISTIC, MARELE TRIUNGHI, MÂNA DESTINULUI, STEAUA LUI DAVID, STELLIUM-UL şi/sau DORIFORIILE, TRIUNGHIUL MINOR, ZMEUL. Aceste configuraţii îşi concentrează energiile într-o manieră puternică specifică, acţionând întocmai ca un grup bine focalizat.

CONFUZIE – Mercur şi Neptun în aspecte rele, mai ales dacă Mercur este în EXIL sau în SEMNE DE FOC.

CONJUNCŢIE – Aspect realizat de două sau mai multe planete aflate la acelaşi grad. ORBUL permis nu este stabilit cu precizie de către astrologi, dar unii acordă până la 10° ca aspectul să fie puternic (vezi ASPECTE).

CONJUNCŢIE CRUCIALĂ – Denumire folosită pentru CONJUNCŢIA dintre Jupiter şi Saturn (Vezi CICLU PLANETAR).

CONSTELAŢIE – Grup de stele denumite după forma desenului – uman, animal sau obiectual – pe care se crede că o reprezintă. Cercul celor 22 de constelaţii zodiacale, opus celor 12 Semne zodiacale, constituie Zodiacul sideral.

CONSTELAŢIA BALANŢEI – CONSTELAŢIE

legată prin nume, dar nu şi prin influenţă, de Semnul zodiacal omonim, aflată între aproximativ 7° Scorpion şi 1° Săgetător, considerată în vechime extensia constelaţiei Scorpionului. În tradiţia ocultă, semnificaţia sa era intim legată de Semnele zodiacale care o încadrează astăzi, Fecioară şi Scorpion. A fost denumită cu 3.000 de ani în urmă de către babilonieni *zibanitu*, „balanţa”, şi ulterior identificată cu zeiţa care prezintă în faţa lui Jupiter (Zeus) faptele oamenilor, ţinând totodată balanţa ce cântăreşte aceste fapte. Probabil că acest lucru a făcut ca sumerienii să-i spună *Zib-ba an-na*, „balanţa Cerului” pe la 2000 î.Hr., datorită ECHINOCŢIULUI de toamnă care împărţea în intervale egale de timp ziua şi noaptea (simbolic, Lumina şi întunericul). Cu 2000 de ani în urmă, echinocţiul de toamnă era marcat de prezenţa Soarelui chiar la hotarul acestei constelaţii. Asta ne face să presupunem, mai ales dacă ţinem cont şi de sursele istorice, că această constelaţie a marcat întotdeauna acest moment astronomic. În ceea ce priveşte influenţa constelaţiei, Ptolemeu spune că STELELE FIXE aflate în vârful cleştilor Scorpionului au natura planetelor Jupiter şi Mercur, iar cele de la mijlocul lor, natura lui Saturn şi, într-o oarecare măsură, a lui Marte. Noonan consideră că influxul astral al constelaţiei se manifestă asupra evenimentelor ceremoniale şi ritualice, precum şi atunci când în lume este nevoie de schimbări religioase. Stelele fixe importante sunt ZUBEN ELGENUBI (15°05 Scorpion), ZUBEN ELAKRIBI (15°17 Scorpion),

ZUBEN HAKRABI (18°46 Scorpion), ZUBEN ELSCHEMALI (19°22 Scorpion), ZUBEN ELAKRAB (25°08 r Scorpion).

CONSTELAŢIA BERBECULUI – CONSTELAŢIE care nu corespunde nici ca întindere şi nici ca localizare cu Semnul zodiacal omonim. În privinţa suprafeţei pe care o ocupă, se pare că nu există o înţelegere perfectă între astronomi, unii dintre ei localizând-o între 26° Berbec şi 17° Taur, iar alţii între 3° şi 25° Taur. Este o constelaţie micuţă care răsare toamna târziu sau la începutul iernii, spre sud, având forma unui braţ uşor îndoit. Cele mai vechi texte babiloniene, cca. 4.000 – 3.000 î.Hr., înainte ca acest grup de stele să fie văzut ca având forma unui berbec, le-au numit *„Lu-hun-ga”*, *fermierul*, fiinţă umană ţinând un bici în mână cu care îmboldeşte Taurul Ceresc. Stelele ei roşiatice la răsăritul lor heliacal, primăvara foarte devreme, marcau timpul primului semănat. STELELE FIXE considerate importante sunt MESARTHIM (01°47 Taur), SHERATAN (03°11 Taur), HAMAL (06°53 Taur) şi BOTEIN (19°27 Taur). În ceea ce priveşte influenţa constelaţiei, Ptolemeu nu menţionează o influenţă generală, ci afirmă că stelele poziţionate pe capul figurii au natura lui Marte şi Saturn, cele de pe gura figurii acţionează în maniera lui Mercur şi uneori a lui Saturn, cele corespunzătoare piciorului ascuns au o natură similară lui Marte, iar cele de pe coadă sunt de natura planetei Venus.

CONSTELAŢIA CAPRICORNULUI – CONSTELAŢIE care nu corespunde nici ca

întindere şi nici ca localizare cu Semnul zodiacal omonim, localizată între O°-27° Vărsător, imediat sub ecuator, şi înconjurată la vest de Săgetător, la nord-vest de Acvila, de Delfin şi Lebădă la nord, de Vărsător la sud şi de Microscop şi Peştele Austral la sud. Poate fi văzută spre sud, la începutul toamnei, deasupra orizontului, cam pe la jumătatea liniei ce desparte cerul de pământ, sub forma unui triunghi înclinat. După constelaţia Racului, este constelaţia cel mai greu de observat. Steaua sa cea mai strălucitoare, Algedi sau GIEDI PRIMA (Alpha Capricorni), este în realitate un mic grup de cinci Sori, dintre care doi, cei mai strălucitori, se văd cu ochiul liber. DENEB ALGEDI (Delta Capricorni) este o stea variabilă, a cărei strălucire se modifică la fiecare 24 de ore. Constelaţia mai conţine alte stele duble, roiul globular M30 aflat în partea ei vestică şi galaxia spirală NGC 6907. Ea a generat de-a lungul timpului o literatură extraordinar de interesantă în ceea ce priveşte atât provenienţa cât şi semnificaţia animalului fabulos care o guvernează. Baza astronomică a tuturor miturilor constă în faptul că, acum 2500 de ani, Soarele atingea nadirul la intrarea în această constelaţie, după care începea „să urce în Zodiac” (după cum afirmă un gromovnic românesc). Referitor la influenţa astrologică a constelaţiei, Ptolemeu spune că „stelele din cornul/coarnele figurii se comportă precum Venus şi, parţial, precum Marte, iar cele din gura ei precum Saturn şi Jupiter. Stelele fixe importante din constelaţie sunt GIEDI PRIMA (03°46 Vărsător), DAHIB (04°03 Vărsător),

ALSHAT (04°26 Vărsător), OCULUS (04°43 Vărsător), BOS (05°10 Vărsător), ARMUS (12°44 Vărsător), DORSUM Q3°51 Vărsător), CASTRA (20°12 Vărsător), NASHIRA (21°47 Vărsător), DENEB ALGEDI (23°33 Vărsător).

CONSTELAŢIA GEMENILOR – CONSTELAŢIE legată prin nume dar nu şi prin influenţă de Semnul zodiacal omonim, localizată între aproximativ O°-27° Rac, aflată între constelaţia Taurului şi constelaţia Racului. Este o constelaţie care se vede iarna, mult deasupra orizontului, spre sud. Se spune că ea aduce noroc marinarilor. STELELE FIXE importante ale constelaţiei, CASTOR ŞI POLLUX (Alpha şi Beta Geminorum) marcau, la aproximativ 6.000 î.Hr., punctul vernal, iar în calendarul lunar arhaic fiecare LUNĂ NOUĂ marca începutul fiecărei luni calendaristice. Acest fapt reprezenta deja o tradiţie la data aceea, deoarece babilonienii, de exemplu, se orientau pe la 8.000 î.Hr. după aceste stele şi îşi întocmeau calendarele după această Lună Nouă la fiecare ECHINOCŢIU de primăvară din Era Gemenilor. În ceea ce priveşte influenţa constelaţiei, Ptolemeu susţine că ea conferă necazuri, dizgraţie, boală, neşansă, probleme şi pericole pentru/la genunchi. Stelele de pe picioarele figurilor se manifestă într-o manieră similară lui Mercur şi, moderat, lui Venus, iar cele strălucitoare sunt asemenea lui Saturn. STELELE FIXE importante sunt PROPUS (03°26 Rac), TEJAT POSTERIOR (05°18 Rac), ALHENA (09°06 Rac), MEBSUTA (09°56 Rac), ALZIRR (*liny* Rac), MEKBUDA (14°59 Rac), WASAT (18°3 r Rac),

CASTOR (20°14 Rac), POLLUX (23°13 Rac).

CONSTELAŢIA FECIOAREI – CONSTELAŢIE care nu corespunde nici ca întindere şi nici ca localizare cu Semnul zodiacal omonim. Ea intersectează ecliptica într-un arc de 52°, fiind localizată între 21° Fecioară şi 13° Scorpion, fiind a doua ca mărime după constelaţia Hydra. Iniţial, constelaţia a fost identificată cu STEAUA FIXĂ SPICA, a cărei denumire este de origine latină, însemnând „spic de grâu/cereale" deoarece, în urmă cu 2000 de ani, vremea secerişului era anunţată de dispariţia ei de pe cerul serii. Arabii i-au spus *Azimech*, „piciorul din spate al Leului", deoarece acolo era ea aşezată în vremurile foarte străvechi, în ceea ce priveşte influenţa stelei fixe Spica, astrologii susţin că ea conferă un talent artistic deosebit în multe domenii ale vieţii, dar în special în muzică. Într-o conjuncţie de cel mult 2° cu Jupiter o găsim în temele natale ale lui Mozart, Bach şi Handel; cu Marte, în temele natale ale lui Mendelssohn şi de Falia; cu Mercur, la naşterea lui Verdi; cu Saturn, la naşterea lui Saint Saëns; cu Venus la Borodin şi cu Pluto la Haydn. În tema natală a lui Puccini ea se află pe AS, iar în tema natală a lui Yehudi Menuhin ea se află în Casa a X-a. Referitor la influenţa astrologică a întregii constelaţii, Ptolemeu spune că „stelele fixe de pe capul figurii şi cele din partea de sus a aripii sudice acţionează precum Mercur şi, uneori, precum Marte; celelalte stele din aceeaşi aripă şi din ghirlandă au natura lui Mercur şi a lui Venus moderat; cele din zona picioarelor sunt asemănătoare ca influenţă tot lui Mercur şi

Marte”. Principalele stele fixe ale constelaţiei sunt ZAVIJAVA (27°10 Fecioară), ZANIAH (04°13 Balanţă), VINDEMIATRIX (09°56 Balanţă), PORRIMA (10°08 Balanţă), AUVA (11°28 Balanţă), HEZE (2P52 Balanţă), SPICA (23°50 Balanţă), SYRMA (03°48 Scorpion), KHAMBALIA (06°57 Scorpion).

CONSTELAŢIA LEULUI – CONSTELAŢIE legată prin nume şi nu prin influenţă de Semnul zodiacal omonimu, localizată între aproximativ 15° Leu şi 25° Fecioară. Poate fi văzută primăvara, la sud de Carul Mare, STELELE FIXE din capul său având forma unui semn al întrebării întors. Cu aproximativ 4.000 de ani în urmă, cam pe la 2243 î.Hr. (dată la care PLEIADELE marcau ECHINOCŢIUL vernal), Soarele atingea solstiţiul de vară având ca fundal stelele acestei constelaţii, ceea ce a făcut ca omenirea să considere constelaţia (şi, desigur, şi zodia omonimă) drept simbolul mândriei şi al pasiunii, semnificaţia de „rege al animalelor” fiind cumva derivată din semnificaţia Soarelui ca „rege al planetelor” (pentru sistemul nostru solar). Astrologia persană, care a acordat o deosebită consideraţie stelelor fixe, menţionează, în mileniul III î.Hr., steaua fixă REGULUS între cele patru stele regale (vezi STELELE RIVALE), numite uneori „vrăjitoarele Paradisului”, „cele patru vrăjitoare” sau „gardienii Cerurilor”. În ceea ce priveşte influenţa constelaţiei, Ptolemeu consideră că ea conferă, în ansamblu, virtuţi precum curajul şi nobleţea. Stelele fixe cele mai importante ALTERF (17°527 Leu), RAS ELASED AUSTRALIS (20°42 Leu), RAS

ELASED BOREALIS (21°26 Leu), SUBRA (24°15 Leu), ADHAFERA (27°34 Leu), AL JABHAH (27°54 Leu), ALGIEBA (29°37 Leu), Regulus (29°507 Leu), COXA (13°25 Fecioară), ZOSMA (11°19 Fecioară) şi DENEBOLA (21°37 Fecioară).

CONSTELAŢIA PEŞTILOR – CONSTELAŢIE care nu corespunde nici ca întindere şi nici ca localizare cu Semnul zodiacal omonim, localizată între aproximativ 15° Peşti şi 26° Berbec. Este o constelaţie mare şi ştearsă, care vechilor greci le-a evocat trupurile Afroditei şi lui Eros, fiul ei, legate, după ce ei s-au preschimbat amândoi în peşti, unul ocupând partea vestică iar celălalt partea de nord a constelaţiei. Poate fi văzută iarna, spre sud, ca o imensă litera V larg deschisă, având la vârf steaua fixă cea mai luminoasă, Alrisha (Alpha Piscium). Corpul peştelui vestic are forma unui cerculeţ: un inel cu cinci stele; la jumătatea distanţei care separă cele două figuri, spre peştele vestic, se află steaua dublă Zeta Piscium. Pe un fundal mai estompat se poate vedea, printr-un telescop puternic, un centru luminos: galaxia M74, o spirală largă, ce se desfăşoară foarte aproape de steaua fixă Alpherg (Eta Piscium). Această galaxie conţine nebuloase spirale asemănătoare cu Calea Lactee. Se spune că această constelaţie conţine steaua lui Van Maanen, o stea pitică albă, foarte rar vizibilă, care este o stea veche, fierbinte, ale cărei dimensiuni nu depăşesc mărimea unei planete. Tot aici se află şi NGC 524, o galaxie ecliptică, a cărei strălucire scăzută necesită echipamente speciale pentru a fi fotografiată. Această constelaţie constituie

„reşedinţa” punctului vernal, adică a locului în care se află Soarele la momentul echinocţiului de primăvară, el urmând, cât de curând, să intre în Semnul zodiacal Vărsător. Cu aproximativ 2000 de ani în urmă, acest punct s-a aflat între constelaţiile Berbec şi Peşti, tranzitând, de atunci încoace, constelaţia Peştilor. Imaginea celor doi peşti, uniţi prin „coarda de argint” (cum a fost numită între timp), figurează şi în Zodiacul egiptean de la Denderah. În astrologia şi astronomia babiloniană i se spunea *zip* („graniţa”), în analogie cu Semnul zodiacal omonim care marchează sfârşitul Zodiacului. Peştele care a simbolizat creştinismul a fost un simbol esoteric legat atât de zeiţapeşte a grecilor, ATARGATIS, cât şi de dragonul sirian, DAGON „omul cu cap de peşte” (imaginea omului celest, apele şi domeniul spiritual fiind privite ca echivalente simbolice). Autorii textelor esoterice au văzut în „coarda de argint” simbolul legăturii subtile dintre spiritul şi sufletul omului. În ceea ce priveşte influenţa astrologică a constelaţiei, Ptolemeu spune că „stelele fixe de pe capul Peştelui sudic au natura lui Mercur şi, într-o oarecare măsură, a lui Saturn; cele de pe corp sunt precum Jupiter şi Mercur; cele de pe coadă şi din linia sudică precum Saturn şi, moderat, Mercur. Stelele fixe de pe corpul Peştelui nordic seamănă lui Jupiter şi, într-o mai mică măsură, lui Venus, iar cele de pe linia nordică sunt precum Saturn şi Jupiter”. Stelele fixe importante ale constelaţiei sunt AL PHERG (26°49 Berbec) şi ALRISCHA (29°23 Berbec).

constelaţia Săgetătorului. STELELE FIXE

importante ale constelaţiei sunt AL TARF (04°15 Leu), PRAESAEPE M44 (07°20 Leu), ASELLUS BOREALIS (07°42 Leu), ASELLUS AUSTRALIS (08°43 Leu), ACUBENS (sau Sertan, 13°38 Leu). Referitor la influenţa ei astrologică, Ptolemeu susţine că „cele două stele din ochii figurii manifestă un comportament asemănător planetelor Mercur şi, moderat, Marte, iar cele din cleştii figurii par să aibă natura planetelor Mercur şi Saturn”.

CONSTELAŢIA RACULUI – CONSTELAŢIE legată prin nume şi nu prin influenţă de Semnul zodiacal omonim, localizată între aproximativ 28° Rac şi 16° Leu. Poate fi văzută deasupra capului, cumva spre sud, primăvara, „deschiderea” constelaţiei fiind spre vest. Vechii sumerieni au numit-o *Nagar-asurra*, „îngrijitorul patului de apă” iar akkadienii i-au spus *Allutu*, „sunetul locului Soarelui”, o aluzie la ecliptica traversată de Soare la momentul solstiţiului de vară. Asta deoarece, în mileniul III î.Hr., Racul nostru de astăzi se afla la punctul cel mai înalt al eclipticii la solstiţiul de vară. Istoria astrologiei nu a consemnat momentul în care această constelaţie a primit numele de „rac”, dar se pare că, pe la 4.000 î.Hr., atât babilonienii, cât şi egiptenii foloseau ca simbol al ei ţestoasa; 2000 de ani mai târziu, egiptenii îi confereau drept simbol scarabeul, emblema imortalităţii. Solstiţiile care aveau loc în sfera de manifestare a acestei constelaţii şi care au dat mai târziu şi numele tropicelor terestre se află astăzi cu 34° spre vest, către constelaţia Gemenilor şi, în mod similar, către

CONSTELAŢIA SĂGETĂTORULUI – CONSTELAŢIA nu corespunde nici ca întindere şi nici ca localizare cu Semnul zodiacal omonim. Ea se desfăşoară între 27° Săgetător şi 1° Vărsător. Poate fi văzută spre sud, vara, în apropierea orizontului, în partea de sus a CĂII LACTEE. Caracterizată de o mare strălucire şi de un număr însemnat de stele, ea este o constelaţie mare, luminoasă, plină de lucruri interesante, oferind o mare diversitate de roiuri stelare deschise şi globulare, de nebuloase luminoase şi difuze. De exemplu, Nebuloasa Lagunei (sau SPICULUM) chiar a fost considerată o reală „maternitate stelară", în ai cărei nori se nasc noi stele. Steaua principală a constelaţiei, poziţionată în partea ei sudică, este RUKBAT (Alpha Sagitarii), care, în arabă veche, înseamnă „genunchiul vânătorului" şi nu este vizibilă din Europa Centrală. Constelaţia Săgetătorului înseamnă atât de mult pentru noi, pământenii, pentru că ea indică centrul sistemului Calea Lactee: radiosursa Sagitarii A, aparţinând acestei constelaţii, numită „CENTRUL GALACTIC". Deşi înţelesul real este acela de „arcaş", constelaţia este de obicei reprezentată printr-o fiinţă pe jumătate om (de la brâu în sus) şi pe jumătate cal (de la brâu în jos), omul având întotdeauna în mâinile sale un arc întins şi cu o săgeată în el. Este, din multe puncte de vedere, o ţinută de luptă, specifică unei fiinţe umane care acţionează din şaua calului, deci o ţinută dinamică. Nu întâmplător, în vechile timpuri, intrarea Soarelui în această constelaţie marca sezonul de vânătoare. Din intuiţia astrologică,

astronomică şi spirituală a vechilor civilizaţii, merită atenţie în special denumirea sumeriană *Akkad Nedu*, „soldatul" sau „arcaşul", deoarece săgeata sa ţinteşte către acul din coada Scorpionului. Între vârful săgeţii şi acest ac există o distanţă de numai 5°, între ele aflându-se acum Centrul Galactic (27° Săgetător). De reţinut că, în anul 66 d.Hr., acest Centru Galactic a trecut de la 29°59 Scorpion la 00°00 Săgetător, iar astrologii consideră că evenimentul a fost marcat de începutul persecuţiilor romane faţă de creştinism, a cărui popularitate era în creştere la acea dată. În simbolismul foarte rafinat al semnificaţiei pe care a primit-o această constelaţie de-a lungul timpului, se subînţelege că întotdeauna o putere militară va face tot posibilul pentru a stăvili un avânt spiritual, mai ales dacă el cuprinde masele. Referitor la influenţa astrologică a constelaţiei, Ptolemeu afirmă că „stelele din vârful săgeţii exercită o influenţă similară Lunii şi lui Marte; cele de pe arc şi de pe mână acţionează precum Marte şi Jupiter; cele de pe spate se aseamănă cu Jupiter şi cu Mercur în aspectul său moderat, iar cele de pe picioare lui Jupiter şi Saturn". STELELE FIXE importante ale constelaţiei sunt SPICULUM (01°04 Capricorn), AL NASL (01°16 Capricorn), POLIS (03°13 Capricorn), KAUS MERIDIONALIS (04°35 Capricorn), KAUS BOREALIS (05°05 Capricorn), KAUS AUSTRALIS (05°15 Capricorn), FACIES (08°18 Capricorn), NUNKI (12°23 Capricorn), ASCELLA (13°38 Capricorn), MANUBRIUM (14°59 Capricorn), ARKAB PRIOR (15°47 Capricorn), ARKAB POSTERIOR (15°50

Capricorn), ALBADAH (16°15 Capricorn), RUKBAT (16°38 Capricorn), TEREBELLUM (25°51 Capricorn).

CONSTELAŢIA SCORPIONULUI (SCORPIUS) – CONSTELAŢIE legată prin nume, dar nu şi prin influenţă de Semnul zodiacal omonim, desfăşurată între l°-29° Săgetător, şi care, în antichitate, reprezenta un asterism extrem de larg, cuprinzând inclusiv cleştii care au devenit între timp CONSTELAŢIA BALANŢEI. Numele corect este Scorpius, dar apare adesea ca Scorpio. Cele două forme latine de genitiv, *scorpius* şi *scorpionis*, au fost favorizate de către astrologia medievală, primul fiind adoptat în mod convenţional să facă distincţia între Semn şi constelaţie. Poate fi văzută vara, spre sud şi către orizont. Partea cea mai de sud a constelaţiei nu este vizibilă însă pentru Europa nordică şi centrală, ci numai pentru observatorii tereştri aflaţi sub paralela 40°. STEAUA FIXĂ portocalie ANTARES, care indică inima figurii, ne ajută s-o identificăm foarte uşor. În ceea ce priveşte influenţa astrologică a constelaţiei, tradiţia susţine că, în analogie cu insecta înarmată cu un ac atât de puternic, ea conferă nativilor aflaţi sub forţa influxul ei astral o natură ardentă, capabilă să acţioneze în forţă, adeseori total, mergând chiar până la a-şi asuma riscuri supreme. Aceşti nativi pot fi deopotrivă susţinuţi şi dotaţi pentru arta războiului, mai ales din punct de vedere armat, dar şi geloşi, însetaţi de putere, sarcastici, plini de ură. Ptolemeu aşază steaua din fruntea Scorpionului ca fiind de natura lui Marte, dacă nu

chiar şi de natura încetinelii saturniene. Stelele de pe corp ar avea natura lui Marte amestecat puţin cu Jupiter, iar cele din coadă şi din ac l-ar reprezenta pe Marte conjunct cu Mercur. Stelele fixe importante ale constelaţiei sunt DSCHUBBA (02°34 Săgetător), ACRAB (03° 11 Săgetător), JABBAH (04°39 Săgetător), Antares (09°46 Săgetător), GRAFFIAS (17° 14 Săgetător), LESATH (24°01 Săgetător), SHAULA (24°35 Săgetător), SARGAS (25°36 Săgetător), ACULEUS NGC6405 (25°44 Săgetător), ACUMEN NGC6475 (28°45 Săgetător).

CONSTELAŢIA TAURULUI – CONSTELAŢIE legată prin nume dar nu şi prin influenţă de Semnul zodiacal omonim şi localizată între aproximativ 17° Taur şi 23° Gemeni. Unele texte de specialitate o indică ocupând zona cuprinsă între 20° Taur şi 00° Rac. Semnificaţia sa fundamentală este oferită de un fragment al mitologiei greceşti, în care Zeus Qupiter la romani), transformat într-un superb taur alb, a răpit-o pe frumoasa Europa purtând-o apoi în spate până în partea de Lume de la Pontul Euxin. Egiptenii au identificat-o cu *Hapi*, divinitatea protectoare a Nilului, iar acadienii cu fete, „taur al luminii”. STEAUA FIXĂ de cea mai mare importanţă este ALDEBARAN. Referitor la influenţa ei astrologică, Ptolemeu afirmă că unele STELE FIXE ale constelaţiei prezintă în natura lor asemănări foarte mari cu Venus şi, uneori, cu Saturn, „stelele din capul figurii (cu excepţia lui Aldebaran) seamănă lui Saturn şi, parţial, lui Mercur, iar cele din vârful coarnelor sunt precum

Marte”. Pentru o mai uşoară referire la această constelaţie, astronomii (urmând sau nu anumite tradiţii), au împărţit-o în:

— *Pleiade*, stelele fixe importante fiind ELECTRA (29°25 Taur), CELAENO (29°26 Taur), TAYGETA (29°34 Taur), MAIA (29°41 Taur), MEROPE (29°42 Taur), ASTEROPE (29°44 Taur), ALCYONE (00°00 Gemeni);

— *părinţii Pleiadelor*, stelele fixe importante fiind ATLAS (00°2 r Gemeni) şi PLEIONE (00°23 Gemeni);

— *Hyadele* sau faţa Taurului, stelele fixe importante fiind PRIMA HYADUM (05°48 Gemeni), HYADUM II (06°52 Gemeni), AM (08°28 Gemeni), ALDEBARAN (9°47 Gemeni);

— *capul Taurului*, stelele fixe importante fiind AL HECKA (24°47 Gemeni) şi EL NATH (22°35 Gemeni).

CONSTELAŢIA VĂRSĂTORULUI – CONSTELAŢIE care nu corespunde nici ca întindere şi nici ca localizare cu Semnul zodiacal omonim, şi care taie ecuatorul de la 5° nord la 30° sud, despre al cărei personaj egiptenii credeau că îşi goleşte vasul în Nil. Localizată între 12° Vărsător şi 20° Peşti, poate fi văzută toamna, spre sud, către orizont. Ploile de meteoriţi – stele căzătoare care sunt, de fapt, particulele mici ale unei comete – vin din această constelaţie, în fiecare zi de 27 iulie. Astronomii o consideră una dintre cele mai vechi constelaţii. STEAUA FIXĂ principală, SADALMELIK (Alpha Aquarii) este de 6.000 de ori mai strălucitoare decât Soarele nostru, iar steaua fixă SADALSUUD (Beta

Aquarii), Ia răsăritul ei comun cu Soarele însemna sfârşitul iernii şi începerea sezonului ploios, aducător de viaţă, rodnicie şi belşug. În afara stelelor pereche sau duble, constelaţia Vărsătorului mai conţine roiul globular M2, aflat la limita vizibilităţii, şi două nebuloase planetare – Nebuloasa Saturn şi Nebuloasa Helix. Tăbliţele cuneiforme de la Birs Nimroud, scrise cel puţin la 3.000 î.Hr. Şi conţinând hărţi ale cerului şi o listă de 30 de stele fixe, încep cu Urna Vărsătorului şi sfârşesc cu Capra-de-Mare (Capricornul). Cam de pe la 3100 î.Hr. stelele Urnei marcau solstiţiul de iarnă. Perioada corespunde cu dezvoltarea scrierii în Sumer. Semnificaţia acestei constelaţii este la fel de neaşteptată precum impulsul uranian pe care îl găzduieşte, în Semnul zodiacal omonim planeta Uranus avându-şi domiciliul. Pe de o parte este vorba despre mitul conform căruia Zeus s-a îndrăgostit de cel mai frumos dintre muritori, Ganymede, devenit ulterior „purtătorul/vărsătorul de apă”, adică locatarul constelaţiei cu acelaşi nume. Pe de altă parte este vorba despre „spectacolul celest”, spre sfârşitul căruia urna Vărsătorului se goleşte în gura Peştelui Austral, peştele sudic, prin steaua fixă FOMALHAUT. În ceea ce priveşte influenţa astrologică a constelaţiei, Ptolemeu spune: „Stelele din umărul, din mâna stângă şi de pe faţa figurii acţionează precum Saturn şi Mercur; cele de pe coapse au o natură asemănătoare lui Mercur şi, într-o mai mică măsură, lui Saturn; cele aflate pe jetul de apă sunt asemănătoare lui Saturn şi moderat lui Jupiter”. Frumuseţea lui Ganymede şi zborul său

prin spaţiu au trimis cu timpul către ideea de şarm personal şi către aptitudinea/aspiraţia de a zbura. Stelele fixe importante ale constelaţiei sunt ALBALI (11°43* Vărsător), SADALSUUD (23°24 Vărsător), ANCHA (03°16 Peşti), SADALMELIK (03°46 Peşti), SADALBACHIA (06°43 Peşti), SKAT (08°52 Peşti), SITULA (09°25 Peşti).

CONSTELAŢIE – Grupări aparente ale stelelor, cu o anumită configuraţie pe bolta cerească. Conceptul de bază care a favorizat oficializarea imaginii lor, existent încă din antichitate, este acela că distanţele reciproce dintre stele rămân aceleaşi pentru intervale foarte mari de timp. Fiecare constelaţie conţine stele, roiuri, nebuloase şi galaxii, pentru ASTROLOGIA NATALĂ prezentând interes STELELE FIXE. Pentru ASTROLOGIA LUNARĂ şi pentru ASTROLOGIA HINDUSĂ în special, un interes deosebit îl prezintă CONSTELAŢIILE. În cataloagele astronomice, constelaţiile au atât denumiri tradiţionale, cât şi contemporane. Stelelor fixe pe care le conţin, alături de numele primit din antichitate, li se indică, în ordinea descrescătoare a MAGNITUDINII STELARE ABSOLUTE, o literă a alfabetului grecesc, urmată de numele latin al constelaţiei, aşa cum arată şi tabelul de mai jos. Mai trebuie menţionat, de asemenea, că termenul este greşit folosit pentru a desemna Semnele zodiacale, care nu sunt deloc grupuri de stele. Între aceste Semne şi constelaţiile propriu-zise este o diferenţă considerabilă de localizare, de întindere în spaţiul celest şi mai ales de semnificaţie.

CONSTELAŢII ZODICALE – Acestea sunt constelaţiile care au generat Zodiacul simbolic folosit în astrologie, deci acele constelaţii de la care şi-au luat nume cele 12 zodii; de altfel, ele chiar formează brâul zodical pe care îl parcurge Soarele în intervalul unui an de 365/366 de zile. Li se spune astfel pentru a le diferenţia de constelaţiile nezodicale. Între constelaţii şi Semne există însă diferenţe foarte mari de localizare, de întindere în spaţiul celest şi mai ales de semnificaţie. De asemenea, în vreme ce constelaţiile sunt o realitate fizică, astronomică, Semnele zodiacale sunt o convenţie astrologică, necesară nu numai cunoaşterii şi autocunoaşterii umane ci, mai ales, ritmurilor cosmice şi terestre în care fiinţa umană trebuie să se integreze. Legătura dintre constelaţiile şi Semnele zodiacale este, însă, una profund spirituală.

CONSTELAŢII CIRCUMPOLARE – ASTERISME care se află foarte aproape de Polul Nord sau Polul Sud, fiind vizibile de pe Terra pe întreaga durată a anului.

CONSTELAŢIILE ANTICE – Sunt atât constelaţiile zodiacale, cât şi constelaţiile consemnate de către astronomii-astrologi timpurii, indiferent dacă denumirile lor s-au schimbat sau nu de-a lungul timpului (de exemplu, arabii au avut propriile lor constelaţii şi denumiri, specifice unei vieţi de deşert, până la adoptarea sistemului constelaţional grecesc). Cele 12 constelaţii zodiacale sunt situate pe Cer de jur-împrejur în planul ecliptic, adică în planul orbitei planetei noastre în jurul Soarelui. Ele sunt cunoscute de

peste 6.000 de ani. Sumerienii, de exemplu, au spus că tot ce ştiu ei au învăţat de la Anunaki, (Anu, „Cer”; *na*, „către”; *ki*, „Pământ” – adică, în sumeriană, „(de la) cei care din Cer au venit pe Pământ”). În tabelul de mai jos indicăm numele latin al constelaţiilor zodiacale, denumirea lor în sumeriană, traducerea în limba română şi numele popular românesc al lunii de peste an corespunzătoare lor la modul relativ: vezi TABEL CONSTELAŢII ANTICE.

Denumirea latină	Denumirea sumeriană	Denumirea românească	Denumirea populară românească	Luna calendaristică
AKIES	ku-mal	Berbec	prier	aprilie
TAUKU5	gu-an-na	Taur	flor ar	mai
GEMINI	mash-ta-ba	Gemeni	cireşar	iunie
CANCER	dub	Rac	cuptor	iulie
IEO	ur-gu-la	Leu	gustar	august
VIKGU	ab-sin (e)	Fecioară	răpciune	septembrie
LIBRA	zi-ba-an-na	Balanţă	brumărel	octombrie
scok PIUS	gir-tab	Scorpion	brumar	noiembrie
Sag	Spa	Săg	und	dec

iţl Ăriu	bil	etător	rea	embrie
CAP RICORN US	suh ur-mash	Cap ricorn	gera r	Ianu ane
auu a RIUS	cu	Văr sător	făur ar	febr uarie
FI5 CI3	sim mah	Peşt i	măr ţişor	mar tie

TABEL CONSTELAŢII ANTICE

Grecii şi egiptenii aveau 48 de constelaţii, cu tot cu acestea 12. Astronomul şi matematicianul Ptolemeu a listat 48 de constelaţii în secolul II d.Hr., şi anume, cele 12 constelaţii zodiacale, 35 constelaţii şi constelaţia ARGO NAVIS (sau, simplu, Argo – corabia argonauţilor), care a fost ulterior împărţită în constelaţiile CARINA (chila corăbiei), PUPPIS (pupa corăbiei), şi VELA (pânza corăbiei) de către Lacaille. Ptolemeu a locuit în oraşul Alexandria din Egipt, unde se pot observa mai multe stele sudice, deoarece, cu cât o localitate este mai aproape de ecuator, cu atât pot fi observate mai multe stele traversând Cerul dinspre răsărit înspre apus. Zona totală, din tot Cerul, care poate fi văzută în toate direcţiile, este mai mare la ecuator decât de la poli. Două dintre cele 35 de constelaţii sunt mici şi nu conţin nici una dintre cele mai luminoase 340 stele: CORONA AUSTRALIS, situată lângă SAGITTARIUS, şi EQUULEUS, situată lângă Pegasus (pentru restul constelaţiilor vezi anexele de la finalul prezentei lucrări.)

CONSTELAŢIILE INVENTATE – Sub acest

nume sunt cunoscute cele 12 constelaţii pe care le-au inventat Pieter Dirkszoon Keyser şi Frederick de Houtman: APUS, CAMELEON, DORADO, GRUS, HYDRUS, INDUS, MUSCA, PAVO, PHOENIX, TRIANGULUM AUSTRALE, TUCANA, VOLANS. (vezi şi CONSTELAŢIILE RECENTE).

CONSTELAŢIILE RECENTE – Aceste constelaţii sunt numite aşa deoarece au fost inventate de către oameni după anul 1500 şi nu sunt, aparent, semnificative, în afara poziţionării lor cereşti. Câteva dintre ele nu au nicio stea printre cele mai luminoase 340 stele de pe Cer şi sunt greu de găsit cu ochiul liber. Iată mai jos lista acestor constelaţii recente:

— 12 constelaţii inventate între 1595 – 1597 de către navigatorul olandez Pieter Dirkszoon Keyser şi Frederick de Houtman, publicate în 1597; în 1603 Johann Bayer le mai publică o dată, denumind stelele din fiecare constelaţie cu litere greceşti, adică alfa Centaurus, beta Ursa Major, denumiri care sunt întrebuinţate şi în prezent;

— 2 constelaţii inventate de către Johann Bayer, COMA BERENICES ŞI CRUX, prin împărţirea constelaţiilor LEO ŞI CENTAURUS;

— 2 constelaţii inventate de către Jakob Bartsch în 1624, CAMELOPARDALIS ŞI MONOCEROS;

— Augustin Royer a inventat constelaţia COLUMBA prin împărţirea constelaţiei CANIŞ MAJOR în 1679;

— 7 constelaţii inventate de către Johannes Hevelius şi introduse în 1690: CANES VENATICI,

LACERTA, LEO MINOR, LYNX, SCUTUM, SEXTANS, VULPECULA;

— 15 constelaţii inventate de către Nicolas Louis de Lacaille între 1750 – 1754 la Capul Bunei Speranţe din Africa de Sud: ANTILA, CAELUM, CIRCINUS, FORNAX, HOROLOGIUM, MENSA, MICROSCOPIUM, NORMA, OCTANS, PICTOR, PYXIS, RETICULUM, SCULPTOR, TELESCOPIUM. A 15-a constelaţie a fost, de fapt, constelaţia APIS a lui Keyser pe care a redenumit-o MUSCA.

Constelaţia SERPENS poate fi găsită uneori împărţită în Serpens Capul şi Serpens Cauda, fiindcă ea se află în două zone separate de constelaţia Ophiucus.

Acestea sunt cele 88 constelaţii definite şi folosite în astronomie – cele 48 (de fapt, 50) de constelaţii antice şi cele 38 de constelaţii recente.

CONTRA-ANTISCIE – ASPECT în care două planete se află la aceeaşi distanţă faţă de linia echinocţiilor (0° Berbec, 0° Balanţă); de exemplu, Soarele la 10° Peşti şi Venus la 20° Berbec. Efectul este asemănător OPOZIŢIEI, dar mai slab.

CONTRACT – Cel mai bun moment pentru a semna un contract este cel în care GUVERNATORUL CASEI A IV-A se află bine aspectat de TRANZITE sau de DIRECŢII, cel mai adesea ale lui Jupiter. În mod egal, trecerea lui Jupiter sau a Soarelui peste CUSPIDA Casei a IV-a favorizează un astfel de moment. Aceste indicaţii sunt valabile în special pentru toate acţiunile imobiliare.

COORDONATE ASTRONOMICE – Sistem de două coordonate sferice unghiulare, necesar

pentru definirea direcţiei unei planete. Ele sunt de două feluri:

COORDONATELE ASTRONOMICE LOCALE sunt planul orizontului (normal la verticala locului) şi planul meridian (planul care trece prin poli). De obicei se folosesc două coordonate astronomice locale:

— *coordonatele astronomice orizontale* care sunt AZIMUTUL şi înălţimea deasupra orizontului;

— *coordonatele astronomice orare* care sunt UNGHIUL ORAR ŞI DECLINAŢIA.

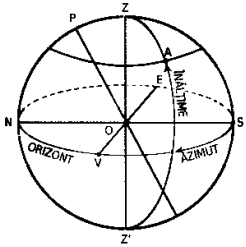

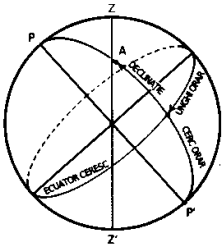

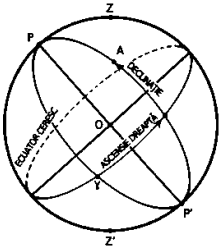

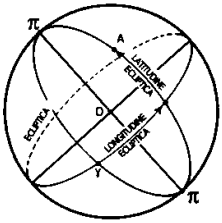

COORDONATELE ASTRONOMICE ABSOLUTE sunt raportate la axe sau la planuri fundamentale ale sferei cereşti, independente de locul observaţiei. Se folosesc trei sisteme de coordonate absolute:

— *coordonatele astronomice ecuatorial* care sunt ASCENSIA DREAPTĂ şi declinaţia;

— *coordonatele astronomice ecliptice* care sunt longitudinea ecliptică şi latitudinea ecliptică;

— *coordonatele astronomice galactice* care sunt longitudinea şi latitudinea galactică; acest sistem este folosit în astronomia stelară şi are ca plan fundamental de raportare planul de simetrie al Galaxiei.

COORDONATE CEREŞTI – vezi COORDONATE ASTRONOMICE.

COPII – Copiii constituie domeniul CASEI A V-A. Luna, Venus, Jupiter în Casa a V-a sunt favorabile copiilor, ca şi aspectele bune dintre Lună-Jupiter. Casa a V-a pe SEMNE FERTILE sau pe Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ.

Saturn sau Marte influenţează negativ, asemeni tuturor aspectelor disonante ale Lunii. De asemenea, se studiază şi aspectele formate de planeta guvernatoare a Casei a V-a ele putând indica prezenţa sau absenţa copiilor, dar şi felul în care nativul îşi va juca rolul de părinte. Caracteristicile legate de poziţia Soarelui sunt adesea ocultate faţă de cele ale Lunii, planeta copilăriei, ceea ce face ca TEMA NATALĂ a unui copil să difere ca interpretare de tema natală a unui adult, pentru că la el caracterul nu este încă structurat Tema copilului va prezenta însă, adesea, similitudini cu tema părinţilor săi, fie în direcţia calităţilor, fie în direcţia slăbiciunilor sau a defectelor.

COPULA – STEA FIXĂ de magnitudine 8,1 din M51 CANES VENATICI (25°08 Fecioară), de natura planetelor Lună-Venus, cea mai strălucitoare stea, pe care Allen o consideră „un nou sistem solar în formare”. Denumirea ei înseamnă „cuvântul de legătură” şi este de origine latină, făcând referinţă la faptul că această stea pare să fie cumva în legătură cu un al doilea nucleu cu care să se asocieze. Robson spune că ea predispune nativul la orbire, defecte de vedere, pasiuni puternice şi lipsă de mulţumire.

COR CAROLI – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2,9 din Alpha CANES VENATICI (24°34 Fecioară), de natura relaţiei Lună-Venus, cunoscută şi sub numele de Chara (care înseamnă „cea care este dragă inimii Maestrului”). Steaua a primit această denumire în 1725, de la astronomul Halley, în onoarea lui Charles al II-lea. Robson

consideră că ea conferă credinţă, isteţime şi uşurinţă în speculaţii.

CORABIA CU PÂNZE – CONFIGURAŢIE alcătuită dinimn CORT şi un CAREU ÎN T. PLANETA-FOCAR a careului în T este, totodată, şi planeta-focar a întregii configuraţii, dar şi planeta cea mai importantă a TEMEI NATALE, permiţând conştientizarea potenţialului energetic specific. Nativul dispune de realism, de o gândire practică şi concretă, de inspiraţie creatoare şi de foarte multe idei. Posibila absenţă a trigoanelor din cort, completată însă de o OPOZIŢIE mai ales faţă de FOCAR, va face ca nativul să aibă foarte mult de muncit pentru a realiza propria sa valoare şi pentru a şi-o exprima, SEXTILELE cortului dovedindu-se insuficiente în a echilibra tensiunile interioare generate de careul în T.

CORECŢIE

Adaptarea TIMPULUI LOCAL la TIMPUL SIDERAL, pentru a obţine data corectă a naşterii.

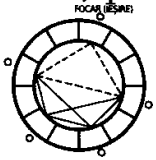

CORESPONDENŢĂ – Este guvernată de Mercur şi de CASA A III-A.

COR LEONIS – Vezi REGULUS.

CORONA AUSTRALIS – „Coroana de Sud”, CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 2° şi 12° Capricorn, şi între 36° şi 45° sud pe ECLIPTICĂ. Forma circulară a ASTERISMULUI a primit multe nume de-a lungul timpului, de la „ţestoasă” (*al ku bba* în arabă, pl, în chineză), până la „ghirlande” şi

„roata lui Ixion” (rota *bdonis* în greaca veche). Ptolemeu consideră că are natura planetelor Jupiter-Saturn. Referitor la simbolismul ei, Jung afirmă că ea este simbolul majestăţii, al puterii, dar şi simbolul prin excelenţă al realizării noastre spirituale care ne va conferi, în final „coroana vieţii” şi anume, îndumnezeirea. Robson consideră că influenţa ei aduce probleme imprevizibile, dar conferă totodată şi autoritate.

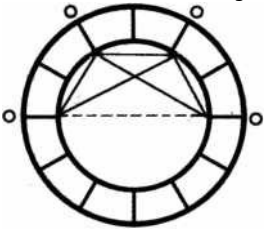

CORONA BOREALIS – „Coroana de Nord”, CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 2° şi 17° Scorpion, şi 27° şi 33° nord pe ECLIPTICĂ. Este o constelaţie la care marile tradiţii spirituale ale lumii antice s-au raportat permanent. Dintre aceste tradiţii, merită amintită cea celtică, în conformitate cu care denumirea constelaţiei era Caier *Arianrhod*, „casa lui Arianrhod” (fata lui Don, regele Zânelor). Ea indica locul unde vor merge după părăsirea planului fizic sufletele regilor, poeţilor şi al iniţiaţilor. Asemănarea dintre Arianrhod şi Ariadna a făcut ca, în timp, cele două nume să devină unul singur, iar constelaţia să desemneze coroana pe care Ariadna (şi ea vlăstar regesc) a primit-o la nunta sa. Constelaţia îşi manifestă influenţa asupra agriculturii, fiind, în general, benefică. Dacă ea apune la momentul naşterii nativului sau la momentul declanşării unui

eveniment colectiv, ea tinde să predispună la ataşamentul faţă de plăceri care pot genera boli şi dezonoare. STELELE FIXE importante din constelaţie sunt NUSAKAN (09°07 Scorpion) şi ALPHECCA (12°18 Scorpion).

COR SERPENTIS – Vezi UNUKALHAI.

CORTUL – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ cunoscută şi sub numele de „vaporul”, alcătuită din patru planete, şi având forma unui trapez; este foarte des întâlnită şi conţine trei SEXTILE şi o OPOZIŢIE, generând sau nu două TRIGOANE în interior. Configuraţia influenţează energetic nivelul mental, conferind autocontrol, deschidere de spirit, abilităţi de comunicare. Opoziţia asigură motivaţia nativului în tot ceea ce întreprinde, iar planetele plasate în vârful ei indică scopul de atins. Domeniile în care se va exprima el cel mai bine sunt învăţământul, presa de orice fel, medicina, creaţia literară.

CORVUS – „Corbul”, CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 5° şi 15° (sau, conform altor surse, între 10° şi 17°) Balanţă, şi între 7° şi 25° sud pe ECLIPTICĂ, în spatele HYDREI. Cu 2000 de ani în urmă se întindea de-o parte şi de alta a eclipticii pe spaţii egale. Mitologia nu-i oferă o semnificaţie plăcută. Vechii sumerieni au numit-o „pasărea marii furtuni” sau „pasărea dezastrelor”, susţinută de demonul acvatic Tiamat, în vreme ce babilonienii au identificat-o cu Zu, zeul-pasăre, care a furat de la Enlil tăbliţele destinului. Chinezii, evreii, grecii şi romanii, iar în timpurile moderne englezii i-au acordat o atenţie deosebită, în special în Evul Mediu, perioadă în care corbul

devine simbolul primei etape din marea Operă, şi anume, Putrefacţie sau Nigredo, interval în care materia, în starea ei profană, este pusă „la macerat”. Această atenţie este

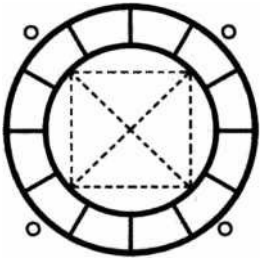

dovedită de multele nume pe care constelaţia le-a primit, de la Pasărea Roşie în viziunea chinezilor, până la Horebul evreilor. Prolemeu consideră că ea are natura planetelor Marte şi Saturn, iar Robson consideră că ea conferă ingenuitate, răbdare, dar şi fire răzbunătoare, pasiune, agresivitate, instincte puternice. STELELE FIXE importante sunt GIENAH (10°44 Balanţă), MINKAR (11°40 Balanţă), ALCHITA (12°15 Balanţă), ALGORAB (13°27 Balanţă), Kraz (17°22 Balanţă).

COSMETICĂ (şi tot ceea ce implică îngrijirea aspectului fizic) – Se consultă întotdeauna poziţia lui Venus, informaţiile CASEI A V-A şi toate planetele care se află în Semnul zodiacal Leu. Există şanse de succes în această ramură dacă Venus se află în CASA A II-A sau în CASA A X-A, sau atunci când GUVERNATORUL Casei a II-a este în Casa a V-a sau când Venus are aspecte puternice. De asemenea, Semnul zodiacal Balanţă pe CUSPIDA Casei a X-a sau Venus în Casa a X-a ar reprezenta – mai ales în Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER şi mai ales în Semnul

zodiacal Balanţă, uneori chiar şi în Semnul zodiacal Capricorn – comerţ cu produse de cosmetică, predispoziţia nativului pentru aromoterapie, pentru machiaj şi pentru coafură, deci tot ceea ce reprezintă estetica în general şi estetica feminină în special.

COSMODIN – Reprezentarea grafică sau tabulaţia unui grup de factori planetari care includ astrodinii. (Vezi ASTRODIN).

COXA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Theta LEO (13°25 Fecioară), de natura relaţiei Venus-Saturn, aşezată între umerii figurii. Denumirea ei pare a fi de origine arabă, Coxa ori Chort provenind din *Al-Kharat*, „coasta", deşi era foarte bine cunoscută lumii astrologice antice din bazinul est-mediteraneean. Noonan afirmă că ea conferă abilităţi profetice.

CRATER – „Cupa", CONSTELAŢIE aflată între 23° Fecioară şi 6° Balanţă, şi considerată, alături de HYDRA şi de CORVUS drept o singură mare constelaţie, probabil ca urmare a faptului că stelele de pe piciorul figurii formează, totodată, şi o parte din corpul Hydrei. Dintre tradiţiile spirituale care i-au acordat o semnificaţie specială, amintim tradiţia creştină, care vede în ea „cupa lui Iisus" sau Sfântul Graal, iar pe de altă parte tradiţia hindusă, care o denumeşte „vasul cu Soma", minunata băutură divină. În conformitate cu acest înţeles profund spiritual, numărul de STELE FIXE pe care le conţine este 13 (Iisus şi cei 12 apostoli). Ptolemeu susţine că are natura planetelor Venus şi, într-o mai mică măsură, Mercur, conferind o natură generoasă, receptivă,

bune disponibilităţi mentale, dar şi tendinţa la indecizie. Robson afirmă că nativul poate fi expus unor evenimente de viaţă absolut neaşteptate şi deloc fericite. Stelele fixe importante sunt ALKES (23°41 Fecioară) şi LABRUM (26°41 Fecioară).

CREDINCIOS (din punct de vedere religios) – Jupiter puternic şi în CASA A IX-A, bine susţinut prin aspecte sau bine plasat în Semne. Saturn în aspecte bune cu SEMNIFICATORUL Casei a IX-a. Marte slab sau în aspecte bune cu Jupiter sau cu GUVERNATORUL Casei a IX-a.

CREIER – Este guvernat de Mercur, de Semnul zodiacal Berbec şi de CASA I. Există riscul anumitor probleme atunci când GUVERNATORUL Casei I şi Mercur sunt puternic afectaţi, cel mai adesea de către Saturn, fie în tema natală, fie prin TRANZITE sau DIRECŢII.

CRONOCRATORI – Cuvântul înseamnă „stăpâni ai timpului" şi se referă strict la Jupiter şi Saturn. Prin interacţiunea ciclurilor lor, aceste planete creează succesiv CONJUNCŢII cu o PERIODICITATE de 20 de ani. Fiecare dintre conjuncţiile făcute la 20 de ani poartă numele de *minimus* sau *specialis*, ciclul de 200 de ani este numit *media* sau *trigonalis*, iar cel de 800 de ani este numit *maxima* sau *climacteria*. De asemenea, acest ciclu mai este cunoscut şi sub numele de MARELE CLIMATIC, ceea ce face ca Jupiter şi Saturn să fie numiţi şi „marii cronocratori". Ultima conjuncţie de acest gen a avut loc în anul 2000, în Semnul zodiacal Taur.

CRUCEA COSMICĂ – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ alcătuită din patru planete în

OPOZIŢIE două câte două, toate patru realizând, în acelaşi timp, CUADRATURI unele faţă de altele. Ea indică hotărâre, putere interioară, voinţa de realizare a idealului/obiectivului propus, concentrare, integrarea matură a experienţelor vieţii; dacă apare în tema unui nativ cu nivel foarte scăzut de conştiinţă sau cu un bagaj karmic foarte dificil, crucea cosmică poate indica stagnare, inerţie, limitare, angoasă, dispersia energiilor. În funcţie de MODUL VIBRA

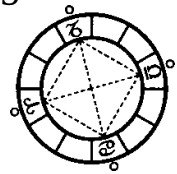

TORIU în care se află planetele configuraţiei, deosebim trei tipuri diferite:

— CRUCEA CARDINALĂ – este crucea formată de patru planete care se află în Semnele cardinale Berbec, Rac, Balanţă şi Capricorn; ea indică schimbări, momente de criză, lipsă de perseverenţă, dificultatea de a duce la bun sfârşit ceea ce a început; configuraţia dispune de o mare energie pentru iniţiative şi lansări în domenii de avangardă sau unde este nevoie de întemeieri, dar problema constă în aceea că nativul are nevoie de încrederea şi de recunoaşterea celorlalţi pentru a merge mereu înainte (consecinţa unei posibile karme de conducător din vieţile anterioare, când a contat foarte mult pentru el imaginea publică şi propria strălucire); în cazul în care capătă dependenţă de imaginea publică şi de raportarea la ceilalţi, el tinde să-şi risipească sau să nu-şi utilizeze benefic şi pozitiv potenţialul său

energetic;

— CRUCEA FIXĂ – este crucea formată de patru planete care se află în Semnele fixe Taur, Leu, Scorpion şi Vărsător; ea indică blocaje energetice, frustrări, inerţie, limitări adesea acceptate sau impuse cu bună ştiinţă, absenţa motivaţiei necesare transformării; nativul tinde să fie posesiv, dornic să domine şi să aibă putere, încăpăţânat, inhibat; dacă, dimpotrivă, el este un nativ evoluat, sau care optează conştient pentru o cale evolutivă, atunci potenţialul său energetic nu va mai cunoaşte nicio piedică, nativul fiind capabil să meargă până la capăt şi dispunând de forţa de a se transforma total şi definitiv; în acest caz, configuraţia este semnul unor reale aptitudini dobândite în vieţile anterioare, pe care le poate exprima în prezenta existenţă;

— CRUCEA MUTABILĂ – este crucea formată de patru planete care se află în Semnele zodiacale Gemeni, Fecioară, Săgetător şi Peşti; ea indică tendinţa către dispersie şi o foarte mare influenţabilitate a nativului în relaţiile sale; el depinde foarte mult de ceilalţi şi are o voinţă foarte slabă; angoasat, instabil şi confuz, el se confruntă cu o serioasă

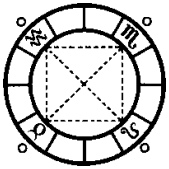

karmă emoţională din vieţile anterioare, când a suferit sau i-a făcut pe oameni să sufere datorită comportamentului său; nativul este, însă, foarte înzestrat pentru domeniul comunicării de orice fel;

dacă el este un nativ evoluat, el are energia de a urma până la capăt o cale spirituală şi de a lucra cu oamenii, ca îndrumător anonim pe o cale evolutivă.

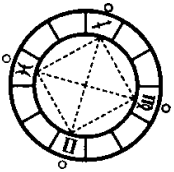

CRUZIME – Puternică predominanţă CEREBRALĂ cu disonanţe serioase între Mercur, Marte, Saturn, Pluto. Absenţa ASPECTELOR bune dintre Soare, Lună, Venus, Neptun, Jupiter. Soarele în Semnul zodiacal Vărsător. Marte în CUADRATURĂ cu Saturn sau cu Pluto. Marte şi Pluto în CASA I şi/sau în CASA A VIII-A. CONJUNCŢIE Marteuranus-Pluto. Uranus în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Conjuncţie Uranus-Marte sau Uranus-Pluto. Adeseori, Uranus sau conjuncţia planetelor grele în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT (cum este, de exemplu, conjuncţia Uranus-Pluto în Semnul zodiacal Fecioară, realizată în intervalul 1964 – 1967, sau conjuncţia Uranus-Neptun în Semnul zodiacal Capricorn, realizată în intervalul 1991 – 1995) tinde să indice un anumit grad de răutate sau de cruzime, în funcţie de ansamblul general al temei sau de planetele care susţin această conjuncţie. De reţinut că, în cazul unor indici afectivi foarte slabi, un AS pe Capricorn sau Semnul zodiacal Scorpion ANGULAR sau în CASA A VIII-A pot complica situaţia. O practică spirituală perseverentă sau o educaţie afectivă pe măsura disponibilităţilor energetice ale unui astfel

de nativ (în cazul fericit în care părinţii devin conştienţi de un astfel de potenţial) pot transforma cruzimea într-o capacitate extraordinară de transcendere a tuturor aspectelor negative ale fiinţei.

CRUX – „Crucea”, CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 2° şi 12° Scorpion, şi între 56° şi 66° sud de ecuator. Cele patru stele care o alcătuiesc erau incluse de Ptolemeu în constelaţia CENTAURUS, care astăzi o înconjoară aproape în totalitate. Mult mai târziu ele au fost separate şi au primit numele de Crux Australis sau „Crucea sudică”. A fost considerată ASTERISM abia în secolul al XV-lea, deşi ultima dată a fost văzută la orizont în Ierusalim, aproximativ la data crucificării. Alături de cele patru stele, mai există o a cincea care strică oarecum regularitatea figurii, dar şi alte 49 care pot fi văzute cu ochiul liber între limitele constelaţiei. Astăzi este vizibilă de la 27°30 latitudine nordică, dar cu 3.000 de ani în urmă stelele ei se aflau la 7° deasupra orizontului, de-a lungul ţărmurilor Mării Baltice, la latitudinea de 52°30\ în Egiptul timpuriu, crucea era simbolul Vieţii şi cu siguranţă că ea a avut semnificaţii dintre cele mai importante, fie ele esoterice sau nu, până când romanii au desacralizat-o. Toate aceste semnificaţii însă au fost redimensionate şi incluse în destinul lui Iisus, crucea asimilând în simbolistica ei creştină tot ceea ce existase până la ea, devenind un adevărat sincretism spiritual. Se spune că influenţa ei conferă perseverenţă dar şi multe teste de viaţă şi responsabilităţi, şi foarte multă suferinţă. Joacă un

rol foarte important în momentele profund tensionate spiritual din viaţa planetei noastre. Stelele fixe îi pot oferi nativului cunoaşterea astrelor (ştiinţa astrologiei).

CUADRATURĂ – Vezi ASPECTE.

CUADRUPLICITATE – Variantă des folosită în limbajul de specialitate, ca sinonim pentru CUATERNITATE. Apare în sintagmele: „cuadrupâicitate cardinală”, cu referire la cele patru SEMNE CARDINALE, „cuadrupâicitate fixă”, cu referire la cele patru SEMNE FIXE, şi „cuadrupâicitate mutabilă”, cu referire la cele patru SEMNE MOBILE (sau mutabile). În astrologia popularizată, cuadruplicitatea este la fel de des considerată (dacă nu cumva chiar confundată) cu crucea fixă, care este o CONFIGURAŢIE PLANETARĂ.

CUATERNITATE – Grupurile celor patru ELEMENTE – Pământ, Apă, Foc şi Aer. Cercul zodiacal conţine trei cuaternităţi succesive care se derulează în ordinea Foc, Pământ, Aer, Apă (de la Semnul zodiacal Berbec până la Semnul zodiacal Rac, de la Semnul zodiacal Leu până la Semnul zodiacal Scorpion, şi de la Semnul zodiacal Săgetător până la Semnul zodiacal Peşti). Succesiunea a făcut ca, în terminologia de specialitate a secolului XX, să apară noţiunea de „cuaternitate triplă”, tot aşa cum a apărut noţiunea de „TRIPLICITATE cuadruplă”. Această repartiţie

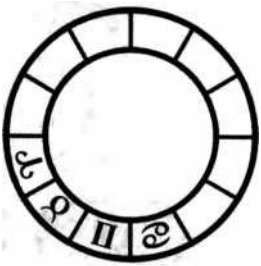
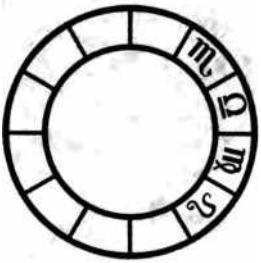
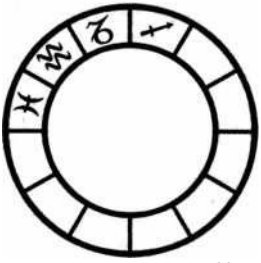

desemnează în mod simbolic uniunea energiilor creatoare (Foc) cu materia pasivă (Pământ), pentru a crea celelalte două Elemente (Apă şi Aer). Există, de asemenea, şi un alt simbolism:

Prima cuaternitate (Semnele zodiacale Berbec, Taur.

Gemeni, Rac) pare esenţială în uniunea forţelor vitale, pentru a realiza procesele de naştere, absorbţie, hrănire, mobilitate (mişcare), fecunditate;

A doua cuaternitate vizează planurile emoţional şi mental:

— Semnul zodiacal Leu reprezintă afirmarea

egoului;

— Semnul zodiacal Fecioară reprezintă raţiunea;

— Semnul zodiacal Balanţă reprezintă deschiderea către celălalt;

— Semnul zodiacal Scorpion reprezintă pasiunile, metamorfozele, erosul şi tanatosul.

A treia cuaternitate este legată de lumile subtile şi spirituale:

— Semnul zodiacal Săgetător reprezintă expansiunea către formele superioare de dincolo de realitatea iluzorie a lumii noastre;

— Semnul zodiacal Capricorn reprezintă despuierea de forme, deci depăşirea aparenţelor;

— Semnul zodiacal Vărsător reprezintă aspiraţia către universal;

— Semnul zodiacal Peşti reprezintă disoluţia Sinelui individual în Sinele Divin Etern.

CUCERIRE – Marte în Semnul zodiacal Berbec. Jupiter şi Semnul zodiacal Săgetător bine susţinute de ansamblul temei.

CUGETARE (chibzuinţă) – Puternică influenţă saturniană armonioasă. Saturn în Casele I, a III-a sau a IX-a (vezi CASE). Saturn în Semnul zodiacal Taur. Saturn în aspect cu

Mercur, cu LUMINĂRIILE sau cu REGENTUL GLOBAL, acolo unde el există. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Fecioară. Adeseori o relaţie foarte activă sau un aspect de RECEPŢIE MUTUALĂ între Saturn şi Mercur.

CULMINAŢIE – Termenul este folosit în două sensuri diferite în textele astrologice. Primul

denumeşte terminarea unui aspect, iar al doilea se referă la atingerea MC de către o planetă, o stea fixă, sau PUNCTE SENSIBILE ale temei prin TRANZITE ŞI DIRECŢII. De aceea, când un corp ceresc intersectează meridianul, se spune că el „culminează”. În astrologia clasică se foloseau noţiunea de „culminaţie superioară” (având exact acelaşi înţeles ca şi astăzi) şi noţiunea de CULMINAŢIE INFERIOARĂ, care se referea la momentul atingerii FC de către o planetă, stea fixă sau puncte sensibile ale temei, prin tranzite şi direcţii, într-o accepţie mai modernă a termenilor, culminaţia superioară este o situaţie astrologică produsă la altitudinea maximă, pe când culminaţia inferioară este o situaţie astrologică produsă la altitudinea minimă. După culminaţie se spune că planeta, steaua sau punctul „slăbeşte” ca intensitate a influenţei.

CULMINAŢIA SOARELUI – Sintagmă folosită în limbajul de specialitate şi care, cu vremea, s-a extins şi la celelalte planete sau PUNCTE SENSIBILE ale temei. Se spune, de exemplu, că Luna culminează, sau că avem un Marte culminant, în realitate fiind vorba despre o confuzie cu PLANETA CULMINANTĂ. Astrologie vorbind, culminaţia Soarelui la meridian (pe MC) reprezintă miezul zilei, în vreme ce culminaţia lui la anti-meridian (pe FC) reprezintă miezul nopţii.

CULMINAŢIE INFERIOARĂ – Culminaţia unei planete de partea cealaltă a Sferei cereşti, pe care nu o putem vedea.

CULORILE ZODIACALE – Tradiţia astrologică foloseşte diferite asocieri între

Semnele zodiacale şi culori, deşi nu există un acord total care să desemneze cea mai reuşită dintre asocieri în acest sens. De multe ori, apare o confuzie între culori şi planete, ceea ce determină, ulterior, o confuzie între culorile zodiacale şi culorile planetare. Următoarea prezentare poate fi privită ca posibil reper, fiind dată de un număr de liste astrologice moderne şi tradiţionale care concordă, cel puţin parţial: Vezi TABEL CULORI ZODIACALE.

CULPEPER, NICHOLAS – Medic şi astrolog din secolul al XVII-lea. A redactat numeroase articole medicale şi a scris câteva lucrări importante, precum binecunoscutul *Manual de botanică*, în care face dovada unei adevărate erudiţii în botanica astrologică şi în medicina naturistă. Studiile sale sunt şi astăzi valabile, şi foarte des citate în remediile terapeutice pe bază de plante, sau în astro-diagnoză.

CUPIDITATE – Marte şi Jupiter în aspecte rele. Mercur dinamic în Semnul zodiacal Berbec sau în CASA I.

CURIOZITATE – AS în Semnele zodiacale Vărsător sau Rac. Mercur bine plasat, în aspect cu Luna şi cu Uranus. Soarele în Semnele zodiacale Vărsător sau Fecioară.

CURAJ – Marte puternic, de preferinţă într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC. Marte aproape de AS, de MC sau de DS. În egală măsură sunt favorabile:

— aspectele armonioase dintre Marte, Soare şi Jupiter;

— relaţiile dintre Marte şi Saturn/Pluto –

curajul moral şi rezistenţa;

— conjuncţie între Marte şi Uranus într-un Semn dinamic, întreprinzător – temeritate şi iniţiativă;

— AS, Soarele, Marte în Semnele zodiacale Berbec, Leu sau Taur;

— Marte dominant (vezi DOMINANTĂ).

CURSA – STEA FIXĂ de magnitudine 2,9 din Beta ERIDANUS (15°17 Gemeni), de natura planetei Saturn. Denumirea ei este de origine arabă, *Al-Kursi* sau *Al Kursivy al Jauzah*, „scaunul”. Influenţa ei este considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

CUSPIDĂ – în textele astrologice de specialitate, termenul de „cuspidă” are un dublu înţeles. El se referă la linia imaginară care separă un Semn zodiacal de altul. De exemplu, cuspidă dintre Semnul zodiacal al Berbecului şi Semnul zodiacal al Taurului este linia imaginară care arată sfârşitul ultimului grad al Berbecului şi începutul primului grad al Taurului. Acest sens a condus la noţiunea populară de „tip cu spal”, care a avut o existenţă efemeră, întrucât el nu a supravieţuit nici în limbajul de specialitate, şi nici în abordarea astrologică a psihologiei. Pe de altă parte, el se referă la CASELE unei teme, AS fiind considerat de mulţi astrologi drept cuspidă Casei I. În unele sisteme, cum ar fi cel al lui CAMPANUS, cuspidă Casei este considerată ca marcnind centrul acelei Case, formând arcul ei de acţiune cel mai influent. În alte sisteme, cum ar fi cel al lui PLACIDUS, care este folosit de mulţi astrologi moderni, cuspidă este considerată ca marcând începutul

unei Case şi sfârşitul celei precedente. În acest caz, Casa I se consideră că începe cu linia AS, acolo găsindu-se – logic – şi sfârşitul Casei a XII-a. În alte tratate, cuspidă înseamnă gradul de pe ECLIPTICĂ ce marchează începutul unei Case. De asemenea, acest punct se mai numeşte şi „punctul Casei”. Pot fi luate în considerare aspectele importante făcute de cuspidă unei Case, pentru a judeca chestiunile Casei respective. Acolo unde planeta se situează în vecinătatea unei cuspide, la mai puţin de 5°, dar ea fiind încă prezentă în Casa precedentă, se poate considera că acea planetă aparţine deja Casei următoare, influenţa ei manifestându-se, aşadar, pe ambele Case, dar cu precădere în cea următoare.

CUSTOM MESSIUM – CONSTELAŢIE, „păzitorul recoltei”, de curând recunoscută ca asterism separat. Numele ei provine de la astronomul francez Charles Messier, care a trăit în secolul al XVIII-lea. Prima sa observaţie astronomică bine

Semnul zodiacal	Culorile corespunzătoare
BERBEC	roşu, roşu strălucitor, portocaliu, alb;
TAUR	roşu, roşu şi citrin, alb şi galben-lămâie, galben, roşu-portocaliu, verde şi maron; 1
GEMENI	portocaliu, violet, cristaf albastru şi toate culorile care reprezintă nuanţele cerului;
RAC	verde, verde mat, alb, roz,

	bleu-vert, galben-portocaliu şi culorile moi, blânde;:
LEU	auriu, portocaliu, galben, roşu şi verde;
FECIOARĂ	culoarea ambrei, galben-verzui, violet, albastru, culorile stinse, uneori chiar şi negrul;
BALANŢĂ	verde, galben, alb, albastru, culorile apusului şi maron închis, spre negru;
SCORPION	roşu sângeriu, maron, albastru, verde, roşul întunecat şi negrul;
SAGETĂ IOK	albastru, bleu-ciel, roşu, oliv şi galben-albăstrui;
CAPRICORN	albastru-violet, roşcat, indigo, gri şi negru;
p 5: 1	indigo, azuriu, violet, albastru puternic şi lumina albastră a focului electric
PEŞTI	alb, violet, albastru, verde, culorile pastelate moi şi în special lumina albastră-verde.

TABEL CULORI ZODIACALE

documetată se numeşte „Tranzitul lui Mercur” (1753, luna mai). Pentru meritele sale deosebite şi pentru contribuţia pe care a adus-o la dezvoltarea astronomiei, astronomul Jérôme de Lalande a propus ca numele lui să fie dat unei constelaţii formate din stelele fixe de la graniţa constelaţiilor CEPHEUS, CASSIOPEIA ŞI CAMELO

PARDALIS.

CYGNUS – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 28° Capricorn şi 28° Peşti, şi între 28° şi 55° nord de ecuator, cunoscută drept „Constelaţia lebedei” încă de pe vremea romanilor. Vechii babilonieni o cunoşteau sub numele de „pasărea pădurii” iar arabii sub numele de „găina”. Grecii i-au spus „pasărea care zboară spre sud-vestul Căii Lactee”, iar romanii sunt cei care au boteazt-o „lebăda”. Semnificaţia ei provine din mitul grecesc al Ledei şi al lui Jupiter. Însă cel mai frumos simbol îl are în spiritualitatea hindusă, unde ea apare ca vehicul al lui Sarasvati, zeiţa înţelepciunii, a artelor şi a vindecării. În simbolismul alchimic, lebăda semnifică receptivitatea divină pe care fiinţa umană, dobândind-o, o poate folosi pentru a fi una cu Dumnezeu-Tatăl în ajutorarea semenilor. Stelele fixe importante ale constelaţiei sunt ALBIREO (01°15 Vărsător), SADOR (24°50 Vărsător), GIENAH (27°45 Vărsător), DENEB ADIGE (05°20 Peşti), AZELFAFAGE (28°17 Peşti). Se spune că ar conferi o natură visătoare, cultivată, uşor adaptabilă, ale cărei talente pot cunoaşte o dezvoltare lentă; de asemenea, dragoste faţă de arte, apă, înot.

CYNOSURA – Vezi POLARIS.

DABIH – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,2 din Beta CAPRICORN (4°03 Vărsător), aşezată în ochiul stâng al CAPREI. Ptolemeu îi atribuie natura lui Venus conjunctă cu Saturn, iar Alvidas – pe cea a lui Uranus conjunct cu Saturn şi în cuadratură cu Mercur. *Enciclopedia Larousse*

pentru Astrologie spune că steaua are o natură venusiană şi saturniană, indicând o tendinţă spre melancolie. Când este accentuată într-o temă, pare a aduce suspiciune şi neîncredere.

DAGON – Zeu arhaic sirian, preluat în toată civilizaţia semită, foarte important şi complex, guvernând vegetaţia şi agricultura. În Palestina primitivă capătă mai multe forme, amoriţii considerându-l zeu al fertilităţii, iar o parte dintre fenicieni adorându-l ca divinitate marină; de aceea, la un moment dat, într-unul dintre templele palestiniene, apare într-o reprezentare jumătate-femeie, jumătate-peşte, simbol deopotrivă al fertilităţii (aspectul feminin şi relaţia cu ELEMENTUL APĂ), dar şi al vieţii, prin analogia cu energia Lunii, patroana agriculturii.

DANS – Relaţii planetare între Mercur-Venus, alături de alte aspecte care indică aptitudini artistice. MC în Semnul zodiacal Peşti alături de Mercur, deoarece acest Semn care guvernează picioarele (de la glezne la vârful degetelor) se pare că joacă un rol important în artă, în vreme ce Mercur, în calitate de GUVERNATOR al unui SEMN de expresie a ELEMENTULUI AER (cum este Semnul zodiacal Gemeni) indică mişcarea extrem de flexibilă. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Balanţă. Aspecte benefice între Venus şi Neptun.

DATE DE CALCUL ADAPTATE – Deoarece poziţiile planetare în majoritatea EFEMERIDELOR sunt date pentru miezul zilei, astrologii găsesc de cuviinţă să convertească data horoscopului radical (natal) într-odată adaptată, astfel încât tema

anuală progresată să fie în mod direct legată de ora amiezii. Datele de calcul adaptate sunt aşadar numite „date de amiază”, sau „date de amiază perpetue”. Datele de amiază pot fi recalculate urmând regulile fireşti de conversie conţinând metoda „o zi pentru un an”, sau pot fi citite dintr-un tabel special.

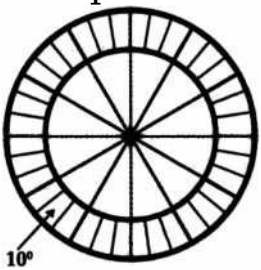

DATORIE – Datoriile morale sau karmice, pe care nativul le are faţă de el însuşi şi nu neapărat faţă de ceilalţi, pot fi descoperite consultând CASA A XII-A. Natura acestor datorii (în ce fel şi în ce domeniu de viaţă trebuie achitate) depinde de natura Semnelor, a planetelor şi a aspectelor legate de această Casă. Nativul va avea sentimentul datoriei când Jupiter va fi puternic în aspect cu SEMNIFICATORII caracterului.

DÂRZENIE – Soarele sau AS în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT (mai ales în Semnul zodiacal Taur) sau în Semnul zodiacal Scorpion. Marte şi Saturn puternici, dar uşor afectaţi. PUNCTUL DE NOROC slab în temă sau insuficient activat la momentul la care se consultă tranzitele pentru o chestiune legată de acest lucru.

DEBILITATE (ESENŢIALĂ) – Fiecare planetă are propria ei DEBILITATE, datorită căreia este în general slăbită. O planetă aflată în Semnul opus

celui pe care îl guvernează este debilitată prin DETRIMENT. În aceste condiţii, debilitatea ar fi sinonimă cu EXILUL sau cu detrimentul, ceea ce cauzează foarte multe confuzii când este vorba să studiem forţa oferită unei planete de poziţia ei în SEMN, noţiunea de „debilitate” acoperind, în realitate, ideea de plasare dificilă a planetei în ZODIAC. Practic, este vorba despre Semne a căror energie, modulată de către planeta debilă, nu lucrează pentru nativ, ci pentru cei din preajma sa, el fiind mai degrabă un canal de legătură între oameni şi energia respectivă. Există multe condiţii datorită cărora o planetă poate fi considerată în debilitate, şi este important să reţinem trei debilităţi esenţiale: detriment (sau exil), CĂDERE (poziţie opusă celei în care planeta se află în EXALTARE) şi PEREGRIN. Aceste situaţii mai pot fi considerate şi „debilităţi esenţiale”, cu referire strictă la poziţia planetei în Semn. Trebuie menţionată însă o eroare referitoare la statutul de „peregrin”, el fiind total inexpresiv, deoarece reprezintă neutralitatea planetei, sau transparenţa ei, care nu modulează în nici un fel energia Semnului zodiacal pe care îl tranzitează.

DEBILITATE ACCIDENTALĂ – Fiecare planetă are o DEBILITATE ESENŢIALĂ şi una accidentală. Dacă debilitatea esenţială priveşte poziţia planetei în Semn, debilitatea accidentală reprezintă aspectele sau „vecinătăţile” de un anumit fel ale unei planete. Astrologia secolului al XXI-lea se pare că deţine o adevărată listă în acest sens, din care oferim mai jos debilităţile accidentale importante. Menţionăm însă că, atunci

când este vorba despre ASTROLOGIA ESOTERICĂ, noţiunea de „debilitate”, indiferent de ce fel, nu mai are valabilitate, deoarece perspectiva de abordare a unor astfel de poziţii şi vecinătăţi planetare este cu totul alta. Pot fi reţinute ca debilităţi accidentale următoarele situaţii:

— planeta se află în CONJUNCŢIE cu ALGOL (orb de 1°00”);

— planeta este combustionată (cu condiţia ca orbul dintre ea şi Soare să nu fie de O°16, când ea se află în CAZIMI);

— planeta se află în conjuncţie/OPOZIŢIE cu Saturn şi/sau Marte, sau între Saturn şi Marte;

— planeta se află în conjuncţie cu NS;

— planeta este retrogradă;

— planeta se află în Casele considerate „rele”: Casa a XII-a, Casa a VIII-a, Casa a VI-a, Casa a IV-a. Cu excepţia Casei a VI-a, toate celelalte sunt Case de finalitate şi, deopotrivă, Case karmice (vezi CASE);

— planeta este vidă.

DEBILITATE FIZICĂ – LUMINĂRIILE ŞI AS slăbiţi. AS în Semn de Aer. ASPECTE dinamice între planetele considerate malefice şi SEMNIFICATORII vieţii.

DEBILITATE MENTALĂ – Mercur nesemnificativ sau dinamic aspectat şi TEMA NATALĂ slabă în ansamblul ei; deficitul ELEMENTULUI AER în tema natală; absenţa aspectului de SEXTIL; Semnele zodiacale Gemeni şi Fecioară conţinând aspecte dinamice.

DECAN – Cele 30° care acoperă fiecare

SEMN al Zodiacului sunt divizate în trei părţi egale, de câte 10° fiecare, numite „primul decan” (O°-10°), „al doilea decan” (10°-20°) şi respectiv „al treilea decan” (20°-30°). În mod tradiţional se consideră că fiecare decan este guvernat de către o planetă, prezentând caracteristici particulare corespunzătoare acesteia. ASTROLOGIA MODERNĂ nu se mai ocupă prea mult de aceste detalii, noţiunea de „decan” fiind folosită astăzi mai ales de către astrologii care realizează previziuni colective, deoarece ele îi ajută să diferenţieze nativii influenţaţi de acelaşi TRANZIT planetar.

De exemplu, se spune că în 1987 Uranus a vizat nativii celui de-al treilea decan al Semnului zodiacal Săgetător pentru că, în această perioadă, el s-a aflat în acest decan. Majoritatea persoanelor continuă să creadă că un adevărat nativ Berbec este numai acela care aparţine celui de-al doilea decan şi că cei născuţi în primul decan sunt influenţaţi de Semnul prece

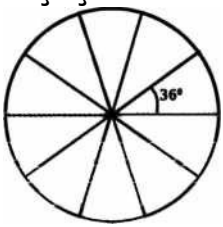

dent, adică Semnul zodiacal Peşti, iar cei din al treilea decan suportă influenţele Semnului zodiacal Taur. Aceste consideraţii nu corespund însă nici unui adevăr astrologie.

DECEMBRIE – A douăsprezecea LUNĂ, având 31 de zile, numele ei fiind derivat din primul sistem roman al introducerii

CALENDARULUI iulian, când existau 10 luni (latinescul *decern* înseamnă „zece”). Esoteric, luna încă este legată de semnificaţia magică a numărului 10, pe care Blavatsky îl consemnează ca imagine a omului (numărul 1) aflat în faţa întregului Univers (numărul O), prin intermediul căruia el îşi defineşte propria sa individualitate (spaţiul dintre cele două numere), conştient de separarea lor. Aplicarea numerelor arabe era validă în interiorul sistemului roman, deoarece litera „X” (10), avea acelaşi înţeles simbolic, deşi dintr-o altă raţiune. Luna decembrie era în mod deosebit legată de sărbătorile SATURNALIEI. Semnificaţia esoterică a formei „x” era asociată cu simbolismul unghiurilor horoscopului, ele însele, la rândul lor, semnificând coborârea Sufletului în Materie.

DECENŢĂ – LUMINĂRIILE în ASPECT BENEFIC cu Jupiter şi cu Venus. Marte relativ slab şi fără disonanţe de la benefici sau de la Luminării.

DECIL-ASPECT de 36°, provenind din divizarea ZODIACULUI în zece părţi. Este numit uneori SEMIQUINTIL (jumătatea unghiului de 72°).

DECIZIE – Jupiter şi Marte bine aspectaţi.

AS într-un SEMN de Foc. Semnificatorii intelectuali, de asemenea, puternici. Marte în Semnul zodiacal Taur. Este nevoie însă de un aspect de la Saturn, fie faţă de Marte, fie faţă de Jupiter, mai ales restrictiv, dinamic, care să favorizeze deciziile corecte, chibzuite, benefice. Prea mult Element Foc sau deficitul/enţa

Elementului Pământ poate indica pripeală, lipsă de judecată sau chiar situaţii în care acţiunea depăşeşte raţiunea.

DECLIN (al unui destin) – Se produce cel mai adesea când MC se găseşte, prin TRANZITE sau DIRECŢII, puternic afectat de către LUMINĂRII sau de către planetele care se crede că ne-ar face rău (vezi MALEFICI). În egală măsură, când guvernatorul MC intră, prin direcţii, în Casa a XII-a şi, prin extensie, în celelalte Case cadenţe (vezi CASE).

DECLINAŢIE – Unghiul făcut de direcţia spre planetă cu planul ECUATORULUI CERESC, pozitivă spre Polul Nord şi negativă spre Polul Sud. Se abreviază „dec”. Termenul denumeşte una dintre cele două coordonate ale unui punct de pe SFERA CEREASCĂ atunci când folosim sistemul de coordonate ecuatoriale. Cealaltă coordonată este ASCENSIA DREAPTĂ. Declinaţia constituie echivalentul ceresc al LATITUDINII terestre. Ea se măsoară nord sau sud faţă de

ECUATORUL CERESC, cu valori pozitive spre nord şi cu valori negative spre sud, în grade, minute şi secunde de ARC.

DECOMBITURĂ – Termen specific ASTROLOGIEI ORARE de profil medical, denumind harta întocmită pentru momentul la care debutează boala. Ea facilitează prognozele medicale şi stabilirea ZILELOR CRITICE.

DECORAŢIE – Există posibilitatea decoraţiilor sau a distincţiilor onorifice acolo unde Jupiter sau Soarele sunt bine plasaţi în raport cu MC. RELAŢII PLANETARE armonioase între

Soare-Jupiter, Soare-Lună, Lună-Jupiter. Distincţia se acordă, în general, când Jupiter trece peste MC prin tranzite sau direcţii.

DEFECT – Defectele sunt indicate în tema natală de către DISONANŢELE care afectează AS ŞI PLANETELE ASCENDENTE sau REGENTUL GLOBAL, acolo unde el există; de asemenea, de către principalele ASPECTE DINAMICE ale temei; un rol important îl au, cel mai adesea, PLANETELE NEASPECTATE; ABSENŢA câte unui aspect major; absenţa unui Element; absenţa unui mod vibratoriu; planete pe NODUL SUD sau Nodul Sud în CASA I. Toate acestea indică principalele defecte ale nativului, căci prin ele sunt folosite – într-o manieră grosieră, de la mediu spre inferior – energiile Semnelor şi ale planetelor.

DELICATEŢE (GINGĂŞIE) – RELAŢII PLANETARE armonioase între Venus-Lună, Lună-Jupiter, Venus-Jupiter. Nicio DISONANŢĂ între SEMNIFICATORII caracterului, şi aspecte bune între benefici şi Luminării. Trigon Neptunăoare. Adeseori, ELEMENTUL APĂ dinamizat prin intermediul planetelor Lună, Jupiter, Neptun, aspectele lor benefice marcând CASA A IV-A, a inimii (sufletului). Sau LILITH în aspecte armonioase şi într-un Semn de expresie a Elementului Apă şi în această Casă.

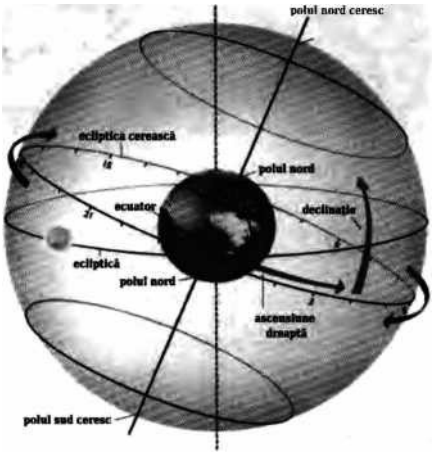

DELPHINUS – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 19° Vărsător şi între 3° şi 19° nord de ecuator, „delfinul”. Acesta este *hieros ichtus* („peştele sacru”) al vechilor greci care i-au conferit multe nume asemănătoare. Se spune că ar fi fost plasat în Ceruri de către Neptun, pentru că ar fi convins-o pe Amfitrita să-i devină soţie. Ptolemeu o consideră ca nefavorabilă, legată de natura combinată a lui Marte şi Saturn.

DEMERS – Pentru a întreprinde orice fel de demers, cu atât mai mult când este vorba despre unul important, trebuie ca SEMNIFICATORUL la care ne raportăm să fie bine plasat în SEMN ŞI CASĂ. Demersurile pentru a obţine poziţii influente sau protecţii amicale trebuie făcute pe aspectele bune ale GUVERNATORULUI Casei a XI-a cu Jupiter sau cu LUMINĂRIILE. În egală măsură Luna în fază crescătoare are o contribuţie importantă. Când este vorba despre un demers excepţional, se poate întocmi o temă completă (a momentului) şi compara cu tema radicală (natală), modificând succesiv ziua şi ora până când

compararea se dovedeşte armonioasă. În acest caz, se efectuează o elecţie (o alegere).

DEMNITATE ACCIDENTALĂ – Fiecare planetă are propria ei demnitate care poate fi esenţială sau accidentală. Regulile de interpretare a demnităţilor accidentale sunt complexe şi adesea neclare, în sensul că astrologii nu au ajuns încă la un acord total în privinţa lor. Asemeni debilităţilor esenţiale, există câteva indicaţii care trebuie respectate ori de câte ori se pune în discuţie forţa de acţiune a unei planete, şi anume:

— planeta se află pe AS (deci ea răsare) sau pe MC (când ea culminează sau este elevată);

— planeta este în cazimi (în orb de cel mult O°16 faţă de Soare);

— planeta se află în CONJUNCŢIE cu Jupiter, cu Venus, cu COR LEONIS şi cu SPICA (23°04 Balanţă), sau încadrată de către Jupiter şi Venus;

— planeta se află în afara COMBUSTIEI;

— planeta este crescătoare şi în lumină (între conjuncţia şi opoziţia sa cu Soarele, în sensul Semnelor) în CASELE considerate „bune” (Casele I, a X-a, a VII-a şi a IV-a).

DEMNITATE DE DOMICILIU – Una dintre demnităţile esenţiale. Prin DEMNITATE se înţelege, în general, forţa conferită unei planete de către poziţia ei în SEMN. În ultima vreme, termenul de „demnitate” nu prea mai este folosit, de aceea s-a ajuns la a se considera că, atunci când planeta intră în propriul ei Semn (adică Semnul al cărei GUVERNATOR este), ea se află într-una dintre demnităţile ei esenţiale, denumită „demnitate de domiciliu”. Există trei demnităţi

importante, demne de reţinut: domiciliul (planeta se află la ea acasă), exaltarea (planeta se află armonios plasată, într-un Semn extrem de benefic ca nativul s-o folosească în propriul său avantaj) şi trigonocraţia (planeta se află plasată într-un Semn care o avantajează sau care o „bucură”). Din păcate, folosirea incorectă a termenilor în anii din urmă a făcut ca noţiunea de „domiciliat” să indice o planetă domiciliată în orice CASĂ sau în orice Semn.

DEMNITATE ESENŢIALĂ – Fiecare planetă are propria ei demnitate, datorită căreia este, în general, în forţă. Există trei demnităţi esenţiale importante: domiciliul (planeta se află la ea acasă), exaltarea (planeta se află armonios plasată, într-un SEMN extrem de benefic ca nativul s-o folosească în propriul său avantaj), şi trigonocraţia (planeta se află plasată într-un Semn care o avantajează sau care o „bucură”). De reţinut însă următoarele:

— cel mai adesea nativul nu ştie să folosească demnitatea esenţială de EXALTARE sau chiar poate suferi de pe urma ei (este mai ales cazul nativilor cu Venus şi/sau Marte în exaltare şi al generaţiei cu Uranus şi/sau Neptun în Săgetător, care nu exprimă armonios aceste influenţe);

— o „abundenţă” de planete în exaltare conferă o dotare energetică deosebită care poate fi afectată de către o natură egotică (cazul aglomerărilor de planete în CASA I) sau de către o planetă lentă care afectează o planetă în demnitate;

— referitor la demnitatea de domiciliu, menţionăm cazul nativilor cu o „abundenţă” de planete în domiciliu, care, deşi, din punct de vedere spiritual, au integrat în vieţile anterioare calităţile acestor SEMNE şi planete, mai ales dacă ele completează un decan, sunt în situaţia de a nu o folosi.

DENEB – vezi DENEBOLA.

DENEB ADIGE – STEA FIXĂ de magnitudine 1,25 din Alpha CYGNUS (5°20 Peşti), de natura relaţiei Mercur Venus, aşezată în coada Lebedei. Numele provine de la arabul *Al Dajaja* („coada Găinii”). Mai este numită şi Added. Se spune că ar fi încurajând ingenuitatea şi versatilitatea mentală. Robson susţine că induce ingeniozitate şi capacitatea de a învăţa rapid, iar Ebertin îi atribuie influenţe favorabile căutărilor artistice şi ştiinţifice care au ca scop câştigul financiar.

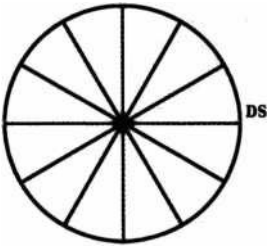

DENEB ALGEDI – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Delta CAPRICORNUS (23°33 Vărsător), aşezată în coada CAPREI, de natura relaţiei Marte-Jupiter. Numită simbolic „Punctul principal al Caprei”, sintagma „Deneb Algedi” provine din *Al Dhanab al Jady*, care înseamnă „coada Caprei”. În multe liste ea mai denumeşte şi steaua gamma a CONSTELAŢIEI, NASHIRA, deşi ele sunt stele distincte. Se spune că ele, Deneb

Algedi şi Nashira, erau *Al Muhibbain*, „cei doi prieteni”, titlu alegoric pentru obiectele foarte apropiate, şi care, în timp, a devenit *Al Muhanaim*, „cele două stele care se curbează”, indicând astfel locul lor din zona de curbură a cozii Caprei. Ambele stele sunt reprezentative pentru Capra-peşte (Capricornul), însemnând coada de peşte a Caprei. Ptolemeu spune că ar fi de natura relaţiei Jupiter-Saturn. După Alvidas, este de natura lui Uranus şi Mercur în Vărsător, în OPOZIŢIE cu Saturn în Leu. Se spune că aduce bunăstare, fericire, dar şi distructivitate, supărare. (Robson) Nativul este marţian şi jupiterian ca natură; are autoritate. (*Enciclopedia Larousse de Astrologie*)

DENEB KAITOS – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Beta CETUS (2°35 Berbec), aşezată în coada BALENEI, numele ei provenind din construcţia arabă care înseamnă „coada balenei îndreptată spre sud”; uneori denumită DIFDA („a doua broască”), tot de provenienţă arabă, explicând curiosul nume latin *Rana Secunda* (FOMALHAUT fiind „prima broască”). Se spune că dă tulburări mentale când este accentuată într-o temă, iar Ptolemeu leagă influenţele ei de cele ale lui Saturn. După Alvidas, natura stelei ar fi de tip marţian, saturnian şi mercurian. Poate cauza auto-distrugere prin forţă brută, boală, dizgraţie, nenoroc, dar şi transformări obligatorii. Cauzează inhibiţii şi restricţii din punct de vedere psihologic şi fizic. (Ebertin)

DENEB OKAB – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Delta AQUILA (23°38 Capricorn), de natura relaţiei Marte-Jupiter, aflată la sud-vest de

umărul drept al Vulturului. Induce capacitatea de a comanda, succes în arte marţiale şi în sport. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

DENEBOLA – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Beta LEU (21°37 Fecioară), aşezată în coada Leului; numele ei provine din termenul arab care înseamnă „coada Leului”. Influenţa ei este considerată malefică într-o temă, opusă ca trăsături lui REGULUS. Ptolemeu leagă influenţele stelei de Saturn şi de Venus; Wilson şi Pearce sunt de părere că are natură saturniană, venusiană şi mercuriană; Simmonite consideră că are o natură uraniană, iar Alvidas optează pentru natura mercuriană, uraniană şi marţiană. Induce judecată rapidă, disperare, regrete, dizgraţie publică, ghinion adus de forţele naturii, fericire transformată în mânie. Nativii săi sunt nobili, cutezători, se autocontrolează, sunt generoşi şi se ocupă de problemele altor oameni (Robson). În mod obişnuit, se spune că ea produce catastrofe majore; însă în funcţie de poziţia sa în raport cu alte corpuri cereşti din astrograma personală, această stea poate induce mărire sau decădere. Când este bine aspectată, ea contribuie la expansiunea reformei şi a progresului. Uneori steaua este numită DENEB, creând confuzii cu steaua fixă DHENEB din Zeta AQUILA (19°48 CAPRICORN).

DENTIST – Aptitudini medicale şi aspecte între Marte şi Mercur pentru a conferi certitudine.

DEPENDENŢĂ DE DROGURI – Acest fapt este indicat în temă când Neptun afectează

SEMNIFICATORUL vieţii sau când el influenţează Casele maladiilor (Casa a VI-a şi Casa a XII-a, vezi CASE) şi face aspecte foarte conflictuale. În ansamblu, trebuie ca tema să fie mediocră, pentru a indica astfel de situaţii. Marte slab sau prost dispus. Semnele zodiacale Fecioară sau Scorpion afectate. Foarte multe relaţii ale lui Neptun şi Pluto care să susţină starea de suficienţă şi tendinţa spre nocivitate a nativului.

DEPRAVARE – Marte şi/sau Neptun în aspecte dinamice.

DEPRESIE – într-un sens strict, folosit uneori drept sinonim pentru CĂDEREA planetelor.

DESCENDENT – Punctul sau CUSPIDA Casei a VII-a, numit, de asemenea.

OCCIDENT. Este gradul Zodiacului care trece în orizontul occidental la momentul naşterii. Opus AS, el formează cu acesta una dintre AXELE PRINCIPALE ale temei (vezi AXE). Linia care uneşte AS cu DS devine linia orizontului.

DESCURAJARE (PESIMISM) – Relaţie planetară dinamică între Lună-Saturn, Saturn-Mercur. MC sau planetele menţionate afectate de către un Marte foarte slab. Saturn în ASPECTE DINAMICE.

DESCURCĂREŢ – Influenţă mercuriană. Semnele zodiacale Gemeni sau Fecioară pe AS. Mercur bine aspectat.

DESERTUM – A XXI-a Casă lunară. Probabil echivalată cu zona stelară nediferenţiată de-a lungul eclipticii dintre Sigma SĂGETĂTOR ŞI DABITH din Beta CAPRICORN.

DESTIN – Multă vreme astrologia a fost

considerată un mod de a cunoaşte şi de a prevedea destinul nativului, iar ideea că fiecare este dominat de către o putere ocultă şi inefabilă care reglează cursul existenţei sale şi îl determină în mod inevitabil să trăiască situaţii date este încă bine ancorată în gândirea majorităţii oamenilor. Poziţia în SEMN A MC şi planetele din jurul lui conferă informaţii referitoare la destinul bun sau dificil al oricui. În realitate însă, TEMA NATALĂ reprezintă nu ceea ce suntem, ci ceea ce am putea fi, atât în bine, cât şi în rău. Totuşi, *astra înclina non necesitând* („astrele înclină, dar nu determină"), „înţelepţii fiind mai presus de astre". În acest caz, evoluţia către cunoaşterea de sine şi căutarea înţelepciunii autentice abolesc noţiunea de „fatalitate". De asemenea, este limpede că nativii cu personalitate slabă preferă să acuze destinul pentru ceea ce evită ei să conştientizeze şi să remedieze, decât să se supună unei auto-analize lucide şi să accepte transformările evolutive. În linii mari însă, destinul este indicat de către MC şi planetele care se găsesc în preajma lui. În limbaj astrologie chiar se spune: destin regizat de Jupiter, destin regizat de Venus – atunci când MC ocupă DOMICILIUL acestor planete. De aceea trebuie studiat MC, pentru a ne lămuri asupra destinului unei persoane. La modul general, se spune că destinul este favorabil dacă domină BENEFICII şi dacă există raporturi bune între LUMINĂRII sau între benefici şi UNGHIURILE temei. Destinul este cel mai adesea nefericit dacă planetele considerate „rele" guvernează CASELE principale (Casa I, Casa a X-

a, Casa a VII-a, Casa a IV-a) şi dacă sunt rău aspectaţi. Noi acordăm mai puţină atenţie influenţei fiecărei planete şi fiecărui SEMN, din punctul de vedere al destinului. De exemplu, Saturn în Casa a X-a nu împiedică întotdeauna progresul destinului, dar adesea urcuşul este urmat în general de către o cădere verticală şi fatală. Când cele patru planete masive Qupiter, Soare, Saturn, Uranus) se aranjează astfel încât să formeze aproape o CRUCE, ele constituie un indice de soliditate de durată, deoarece se echilibrează perfect, formând însă şi o CONFIGURAŢIE PLANETARĂ nu tocmai uşoară (CRUCEA COSMICĂ). Dimpotrivă, destinul este adesea precar când toate aceste planete sunt grupate în aceeaşi parte a temei.

DESTIN NEFERICIT – Predominanţa influenţelor dinamice şi nici un ASPECT de bunăstare sau de protecţie de la Jupiter sau de la Venus. Nefericirea pare a fi indicată, în general, de către combinaţii planetare Saturn-Marte, Saturn-Lună, Saturn-Soare, Marte-Lună, mai ales când ele sunt disonante. Aspectele cel mai greu de suportat sunt: CONJUNCŢIA sau CUADRATURA dintre Saturn-Soare, Saturn-Lună, Saturn-MC, Saturn-AS, Saturn-Jupiter, Saturn Venus. De asemenea, trebuie luate în considerare aspectele formate de Marte şi Uranus, şi aspectele rele dintre LUMINĂRII ŞI UNGHIURI.

DETECTIV – Soarele şi AS în Semnul zodiacal Peşti. Mercur în Semnul zodiacal Taur. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Scorpion. Predispoziţia către spionaj sau colaborări cu servicii/asociaţii

secrete este indicată de prezenţa în Casa a XII-a a GUVERNATORULUI Casei I s-au al Casei a VI-a, al doilea caz implicând chiar o profesie de acest gen (vezi CASE).

DETRIMENT – O planetă este în detriment când se află în Semnul opus celui în care îşi are DOMICILIUL. O planetă în detriment este slăbită ca forţă de acţiune sau ca influenţă, dar reprezintă o calitate pe care nativul o poate folosi, conştient sau nu, în favoarea celorlalţi.

DEVOTAMENT – AS în Semnele zodiacale Fecioară, Peşti, Scorpion sau Leu. Relaţii planetare semnificative între Lunălupiter, Venus-Jupiter. REGENT GLOBAL în Casa a XII-a. Mai multe planete în Casa a XII-a. Venus în Semnul zodiacal al Fecioarei sau în Casa I (vezi CASE).

DEXTERITATE – Aspecte bune între Mercur şi Marte, mai ales în aspectele lor de CONJUNCŢIE. Trebuie ca una dintre ele să aibă o influenţă foarte puternică. Marte în Semnul zodiacal Fecioară. AS într-un DECAN marţian sau mercurian. Marte, Mercur în ASPECTE bune.

DEZECHILIBRU – Există riscul unui dezechilibru sau al unui exces într-o temă atunci când avem: DORIFORII, STELLIUM, sau un ELEMENT dominant. În acest caz, fiinţa trebuie să găsească echilibrul prin propria sa voinţă, adesea „umplând” zona absentă. De exemplu, nativii cu o doriforie în Semnul zodiacal Peşti vor compensa aşa ceva exercitând adesea o profesie tipică Semnului zodiacal Fecioară (SEMNUL opus): finanţe, informatică, fiscalitate etc. Marte-Uranus în aspecte dinamice şi ambii afectaţi de către

Jupiter.

DEZNĂDEJDE (DISPERARE) – Imaginaţie foarte puternică, viciată de pesimism şi lipsită de curaj. Disonanţe Lună-Saturn puternice. Marte şi Soare slăbiţi şi rău plasaţi.

DEZNODĂMÂNT – Dacă vrem să vedem cum se va finaliza întotdeauna o acţiune, trebuie să consultăm Casa a IV-a şi, în general, Casele de finalitate şi Semnele de Apă; de asemenea, guvernatorii acestor Case şi aspectele lor. O afacere începută cu Jupiter în Casa a IV-a se va dovedi fericită şi cu o evoluţie rapidă dacă se află acolo Luna sau Mercur; în cazul prezenţei lui Saturn, ea se va finaliza după un număr de întârzieri şi obstacole. De reţinut că TEMA MOMENTULUI este indispensabilă. De asemenea, aceste CASE pot oferi informaţii pentru absolut orice fel de evenimente, de la cele mai simple (cum ar fi, de exemplu, cititul unei cărţi), până la cele mai complexe (cum ar fi, de exemplu, relaţiile amoroase sau sfârşitul vieţii).

DHENEB – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Zeta AQUILA (19°48 Capricorn), de natura relaţiei Marte-Jupiter. Denumirea ei este de origine arabă, *dheneb* înseamnând „coadă”, fiind vorba în acest caz despre coada Vulturului. Pentru că este situată în apropierea nodului helio-planetar al lui Pluto (20°18 Capricorn), unii susţin că ar avea o influenţă plutoniană. Conferă capacitatea de a comanda, liberalism, succes în război şi în practicarea artelor marţiale (Noonan).

DIADEM – STEA FIXĂ de magnitudine 4,3 din Alpha COMA BERENICES (08°57 Balanţă), de

natura relaţiei Saturn-Mercur. Numele ei face referire la cununa de bijuterii din părul Berenicei. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

DICŢIE – APTITUDINI INTELECTUALE şi adesea ASPECTE bune între Mercur şi Lună. Venus bine plasat. Nicio afectare în Semnul zodiacal Taur.

DIFDA – Vezi DENEB KAITOS.

DIFORMITATE – Semnele zodiacale Taur, Gemeni, Capricorn predispun, conform tradiţiei, la diformităţi, când ele se află pe AS, dar trebuie afectări speciale că aşa ceva să se manifeste.

DILETANTISM – Puternică influenţă venusiană. Soarele sau AS în Semnul zodiacal Balanţă. Luna puternică. Marte şi Saturn slabi.

DIPLOMAŢIE – Influenţa puternică a lui Mercur şi a lui Venus, şi ambele bine dispuse. Soarele în Semnele zodiacale Fecioară sau Gemeni.

DIRAH – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3 din Mi GEMINI (5°18 Rac), de natura relaţiei Mercur-Venus, aşezată la piciorul stâng al geamănului nordic. Nomenclatura de specialitate o indică sub numele de TEJAT POSTERIOR. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

DIRECTOR – AS în Semnul zodiacal Berbec. Marte în ASPECT bun cu Soarele şi cu Jupiter. Multe planete în Case cardinale (vezi Case). SEMNIFICATORII destinului suficient de favorabili.

DIRECŢII – Direcţiile reprezintă metode

speciale de previziune. Ele sunt:

— direcţiile simbolice; metoda constă în a avansa planetele şi cuspidele Caselor din TEMA NATALĂ cu un grad pentru un an;

— direcţii secundare; denumite şi progresii, ele par a fi fost revelate de către fraza biblică „îţi voi dărui câte un an pentru fiecare dintre zilele tale”; pornind de la tema natală, se face progresia cu câte o zi pentru fiecare an al vieţii; se obţine astfel tema progresată care, la interpretare, se compară cu tema natală: în aceste direcţii, contează mai ales poziţia Lunii;

— direcţiile primare; sunt cele mai vechi şi cele mai complicate, deoarece ele necesită calcule trigonometrice; bazate pe rotaţia Terrei în jurul propriului ax, aceste direcţii depind de ora şi de locul naşterii; ele se folosesc pentru a rectifica ora natală; elaborarea lor complexă necesită tabele particulare şi explicaţii ce depăşesc spaţiul acestei lucrări; pentru o înţelegere aprofundată, consultaţi *Direcţiile primare simplificate* de Gouchon; de exemplu, o direcţie a Soarelui în CONJUNCŢIE cu Saturn, sau a lui Saturn în conjuncţie cu Soarele, va avea o semnificaţie asemănătoare TRANZITULUI lui Saturn peste Soare.

Arta de a întocmi direcţii precum şi aceea de a le interpreta constituie cea mai importantă parte a ASTROLOGIEI PREDICTIVE. Noţiunea de „direcţii” provine, desigur, de la ideea de a direcţiona planetele şi AXELE spre anumite poziţii ulterioare. Există astăzi trei tipuri de direcţii: două care se ocupă de sistemul de tip simbolic

(direcţiile primare şi direcţiile secundare), în vreme ce al treilea se referă la proiecţia pe tema natală a mişcărilor curente ale planetelor, într-o manieră non-simbolică (TRANZITELE).

DIRECŢII ARABICE – Termen prin care sunt denumite adesea direcţiile secundare (vezi DIRECŢII).

DIRECŢIILE LUI BONATIS – Sistem de direcţii secundare (vezi DIRECŢII), denumit astfel după astrologul italian Bonatis, care utilizează revoluţia solară zilnică, întocmită pentru întoarcerea Soarelui la propria sa poziţie radicală, fiecare astfel de temă fiind legată de vârsta nativului, în succesiunea anilor.

DISCERNĂMÂNT (DISCRIMINARE) – Jupiter în Semnul zodiacal Fecioară; relaţii bune între Mercur/Jupiter şi Saturn. Adeseori, chiar între Mercur şi Pluto. Soarele în Semnul zodiacal Vărsător, cu aspecte bune de la Saturn.

DISCREŢIE – Saturn puternic şi în ASPECTE bune cu Marte şi cu Mercur. AS în Semnul zodiacal Scorpion. Influenţă saturniană serioasă. Predominanţa planului mental asupra celui emoţional. Soarele în Semnul zodiacal Rac.

DISCUŢIE – RELAŢII PLANETARE importante între Marte-Mercur, Mercur-Saturn. DISONANŢĂ între Marte şi Mercur, şi între ele şi AS. Mercur în Semnul zodiacal Berbec. Soarele sau AS în Semnele zodiacale Scorpion, Gemeni, sau în DECANI marţieni.

DISIMULARE – RELAŢII PLANETARE importante între Saturn-Mercur (mai ales CUADRATURĂ), Saturn-Marte, Saturn-Lună.

Mercur în Casa a XII-a pentru o natură mentală, Luna în Casa I pentru o natură emoţională; în general, Saturn sau Mercur în Casa a IV-a. Luminăriile în Casa XII-a şi în aspectele dinamice cu SEMNIFICATORII caracterului (vezi CASE).

DISONANŢĂ – Două planete sunt în disonanţă atunci când influenţele lor se combină pentru a acţiona dinamic (conflictual). Disonanţa cea mai gravă este dată de cuadratura sau de conjuncţia dintre planetele considerate „rele”, sau dintre acestea şi un Luminar, sau de planete care se afectează reciproc în acest fel. Prin extensie, noţiunea se referă şi la o temă disonantă, adică tema în care aspectele conflictuale predomină, semnificatorii destinului sau ai căsătoriei etc. fiind în disonanţă. Noţiunea de „temă disonantă” trebuie privită însă cu rezerve, întrucât aspectele conflictuale pot însemna tot atâtea energii care mobilizează nativul către reuşită, către auto-depăşire.

DISPERSIE – Saturn, Neptun în ASPECTE dinamice. CONFIGURAŢII PLANETARE care implică Semnele de AER, dar pe care aspectele acestor planete nu le sprijină pentru a fructifica ansamblul energetic al temei.

DISPOZITOR – Termen specific ASTROLOGIEI TRADIŢIONALE, în sensul că o planetă dispune de o alta, ceea ce înseamnă că ea foloseşte influenţele celeilalte în propriul său avantaj. Astăzi este utilizat termenul de GUVERNATOR. De exemplu, dacă Luna se află în Semnul zodiacal Săgetător, spunem că dispozitorul Lunii este Jupiter, cel care guvernează

acest Semn, el devenind, automat, şi guvernatorul Lunii. Există afirmaţii care spun că planeta dispozitată (Luna, în cazul nostru) îşi pierde influenţa, ceea ce nu este deloc adevărat; practic, ea se exprimă prin intermediul dispozitorului ei (Jupiter, în cazul nostru). Ceea ce trebuie reţinut în privinţa dispozitorilor este că nicio planetă nu poate dispune de Mercur. Aceasta pare o regulă bine păstrată din astrologia tradiţională, iar iniţiaţii în astrologie sau cunoscătorii semnificaţiilor esoterice ale planetelor ştiu foarte bine de ce.

DISTANŢĂ ANGULARĂ – Distanţa în grade sau unghiul pe care îl fac două planete între ele.

DISTANŢĂ CU SPALĂ – Sintagmă denumind arcul ASCENSIEI DREPTE dintre o planetă şi CUSPIDA oricărei CASE în care ea se află, sau, într-un sens mult mai general, distanţa dintre cuspide. Conform unei alte definiţii, este distanţa care separă o planetă de cuspida sau de punctul Casei în care ea se află. Distanţa cuspidică se măsoară în general pe semiarc. În cazurile concrete, se poate lua în discuţie distanţa cuspidică între gradele Zodiacului, pentru a aproxima rolul unei planete şi pentru a-i calcula direcţiile.

DISTANŢĂ SOLARĂ – Distanţa solară principală a planetelor faţă de Soare, exprimată în mii de mile, este următoarea: Mercur – 35.950 de mii de mile, Venus – 67.880 de mii de mile, Terra – 92.870 de mii de mile, Marte – 141.500 de mii de mile, Jupiter – 483.300 de mii de mile, Saturn – 886,100 de mii de mile, Uranus – 1.783.000 de mii

de mile, Neptun – 2.793.000 de mii de mile, Pluto – 3.666.000 de mii de mile.

DISTINCŢIE – Influenţe planetare puternice Soare-Venus, Soare-Jupiter, Soare-Lună, Semnele zodiacale Leu, Balanţă sau Săgetător pe AS. Nicio DISONANŢĂ a planetelor considerate rele asupra SEMNIFICATORILOR caracterului. Casele a IV-a şi a III-a bine influenţate (vezi CASE).

DISTRACŢIE – RELAŢII PLANETARE Lună-Mercur, dar mai degrabă disonante. Luna în aspect cu Neptun sau cu Uranus. Saturn slăbit, la fel şi Soarele.

DISTRUGERE (spirit de distrugere) – Marte puternic şi ASPECTE conflictuale între Jupiter şi Soare, între Mercur şi Uranus, între Marte şi Saturn sau Pluto. Mercur, Marte, Uranus, Pluto în Casa a IV-a şi în aspecte malefice.

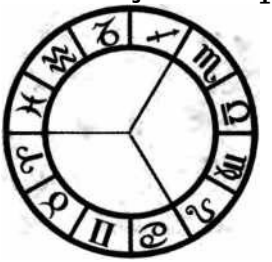

DIURN – Noţiune care denumeşte MIŞCAREA APARENTĂ a astrelor care răsar, culminează şi apun. Prin urmare, zona diurnă este acea parte a temei natale care se află deasupra axei AS-DS, numită şi „linia orizontului simbolic”. Se numeşte „arc/semiarc diurn” porţiunea de cerc pe care planeta o parcurge deasupra orizontului, şi „arc/semiarc nocturn” distanţa pe care o planetă o parcurge sub orizont. Ele se folosesc la calcularea DIRECŢIILOR primare, care se bazează

pe mişcarea diurnă. CASELE diurne sunt cele care se află deasupra orizontului, de la Casa a VII-a până la Casa a XII-a. Casele nocturne sunt cele de sub orizont, de la Casa I până la Casa a VI-a. O NATIVITATE este diurnă când Soarele se află deasupra orizontului, adică într-una dintre Casele a VII-a, a VM-a, a IX-a, a X-a, a XI-a sau a XII-a. O nativitate este nocturnă când Soarele se află sub orizont, adică într-una dintre Casele I, a II-a, a III-a, a IV-a, a V-a sau a VI-a (vezi CASE).

DIVERSE REVOLUŢII – O revoluţie reprezintă timpul scurs între două treceri ale unui astru printr-un punct considerat drept reper. Astrologia, (deopotrivă cea tradiţională şi cea modernă) lucrează cu mai multe tipuri de revoluţie, dintre care, importante pentru cercetările astrologice, sunt următoarele:

— revoluţia siderală (timpul necesar unui astru ca el să revină în dreptul aceleiaşi stele);

— revoluţia tropicală (timpul scurs între două treceri prin punctul Gamma/punctul vernal/00 Berbec);

— revoluţie anomalistică (timpul scurs între două treceri pe la perigeu).

— revoluţie draconitică (timpul scurs între două treceri ale NN prin acelaşi punct).

DIVIZIUNEA CASELOR – Este vorba despre două mari modalităţi de a diviza ECLIPTICA cerească în 12 părţi, în analogie cu cele 12 Semne zodiacale: sistemul Caselor egale (fiecare având câte 30°) şi sistemul Caselor inegale (Casele având dimensiuni diferite, între minimum 19° şi maximum 60°). În cel de-al doilea caz apar,

obligatoriu, SEMNELE intercepate, Semnele incluse şi Casele legate. Primul sistem este foarte util în astrologia esoterică şi în ASTROLOGIA INIŢIATICĂ; cel de-al doilea îşi dovedeşte utilitatea mai ales în ASTROLOGIA KARMICĂ, fiind, totodată, mai relevant pentru actuala existenţă terestră a nativului. În general, pentru o analiză amănunţită, este bine ca astrologul să studieze alternativ, şi apoi să coroboreze cele două tipuri de astrograme, adeseori ele susţinându-se reciproc.

Facem menţiunea că, pentru nativii angajaţi pe o cale de evoluţie spirituală autentică, sistemul Caselor egale devine din ce în ce mai activ.

DIVIZIUNEA TERNARĂ A ZODIACULUI – împărţire a ASTROGRAMEI în trei mari sectoare, care provine din formele oculte ale astrologiei, ulterior popularizate. Problema este însă că popularizarea s-a făcut în mod conştient greşit, tocmai ca doar iniţiaţii sau adevăraţii cunoscători să poată beneficia de semnificaţiile corecte ale acestei abordări. Conform filosofiei hinduse în care îşi are originea diviziunea ternară a Zodiacului (şi intitulată apoi „diviziunea frânară cabalistică”), menţionăm că sectoarele reprezintă cele trei planuri ale Manifestării – fizic, mental şi cauzal – ele definind, la nivelul vieţii umane, lumea fizică şi acţiunea (de la Semnul zodiacal Berbec la Semnul zodiacal Rac), lumea intelectuală şi gândirea (de la Semnul zodiacal Leu la Semnul zodiacal Scorpion), şi lumea spirituală şi voinţa (de la Semnul zodiacal Săgetător la Semnul zodiacal Peşti).

DIVORŢ – Există posibilitatea unui divorţ sau a rupturilor bruşte, imprevizibile, atunci când, într-o temă natală, Pluto se găseşte în Casa a VII-a şi, într-o manieră uşor sensibilă, dacă Uranus se află în Casa a IV-a (vezi CASE). La fel, cazul în care Venus se află în conjuncţie, în cuadratură sau în opo

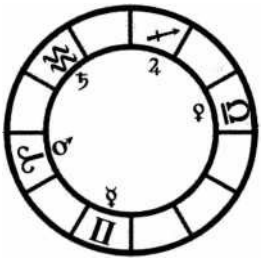

ziţie cu Uranus (vezi ASPECTE). Într-o temă feminină, Soarele este disonant faţă de Uranus; într-o temă masculină, Luna este disonantă faţă de Uranus. Într-o manieră generală, trebuie analizate natura şi poziţia guvernatorului Casei a VII-a. Momentul unui divorţ este adesea indicat de către un TRANZIT sau de către o DIRECŢIE a lui Uranus, aspectând Venus/Soarele într-o NATIVITATE feminină, sau Lima într-o nativitate masculină. Tranzitele disonante ale lui Jupiter pot fi într-o manieră asemănătoare raportate la planul juridic al unui astfel de eveniment. În toate cazurile, aceste aspecte marchează o criză a cuplurilor. Rezolvarea unei crize depinde întotdeauna de atitudinea partenerilor, de capacitatea lor de a conştientiza problemele cu care se confruntă şi cauza lor (ceea ce duce la aplanarea dizarmoniei lor) sau de incapacitatea lor de a conştientiza ceva, ajungându-se astfel la divorţ. Din punct de vedere statistic, sociologii

americani au constatat, în urma cercetărilor, că frecvenţa divorţurilor apare la nativii Semnelor zodiacale Săgetător, Balanţă, Fecioară şi Peşti, care se despart foarte repede.

DOCUMENTE – Sunt guvernate de către CASA A III-A şi de Mercur. Astrologia judiciară susţine că gradul 8 al Casei a III-a indică pierderi sau câştiguri prin acte scrise (sau prin scrieri). Gradul 12 este în raport cu actele de birou sau cu actele specifice unui anumit domeniu de activitate. Gradele 23 şi 24 reprezintă scrisori şi mesaje. Pierderile documentelor se produc în general prin afectarea lui Saturn de către Mercur.

DODONIDE – Nume dat grupului de constelaţii HYADES ŞI PLEIADE care completează grupul celor 14 nimfe din Dodona, centrul misterului grec unde, conform mitului, Jupiter (Zeus) l-a lăsat în grijă pe copilul său Bachus (Dionysos). Ele mai sunt uneori numite Atlantide, tatăl lor fiind Atlas.

DOLIU – Doliile sau îndolierile în familie survin cel mai adesea când PLANETELE CONFLICTUALE ajung, prin DIRECŢII, în ASPECTE rele cu guvernatorii Caselor a X-a sau a IV-a, sau, prin analogie, cu semnificatorii părinţilor (Soare şi Saturn pentru tată, Lună şi Venus pentru mamă).

DOMICILII – SEMNUL în care planeta este cel mai bine plasată, această poziţie având cea mai mare valoare. Se spune că planeta guvernează Semnul în care se află în domiciliu şi că este stăpânul lui. Domiciliile planetare sunt următoarele:

— Soarele are ca domiciliu Semnul zodiacal Leu;

— Luna are ca domiciliu Semnul zodiacal Rac;

— Mercur are ca domicilii Semnele zodiacale Gemeni şi Fecioară;

— Venus are ca domicilii Semnele zodiacale Taur şi Balanţă;

— Marte are ca domicilii Semnele zodiacale Berbec şi Scorpion;

— Jupiter are ca domicilii Semnele zodiacale Săgetător şi Peşti;

— Saturn are ca domicilii Semnele zodiacale Capricorn şi Vărsător;

— Uranus are ca domiciliu Semnul zodiacal Vărsător;

— Neptun are ca domiciliu semnul zodiacal Peşti;

— Pluto are ca domiciliu Semnul zodiacal Scorpion.

DOMICILIU (LOCUINŢĂ) – Se consultă CASA A IV-A, GUVERNATORUL ei, planetele care se află în această Casă. Gradele 6,15 şi de la 20 la 25 ale Casei a IV-a influenţează în mod deosebit proprietăţile, reşedinţa şi, prin extensie, locuinţa.

DOMICILIU DIURN – Fiecare dintre PLANETELE TRADIŢIONALE (cu excepţia Luminăriilor) are câte un domiciliu de zi, care se află în perfect acord cu modelul antic al guvernărilor planetare. Sintagma tradiţională de „CASĂ de zi” este improprie, fiind vorba despre un SEMN, şi nu despre o Casă. În analogie cu aceste domicilii, a apărut noţiunea de „planete pozitive”,

deşi formularea este mult mai puţin folosită decât cea de „planete negative”. Noţiunea, la fel de improprie precum cea de „Case pozitive”, este legată de ideea că fiecare dintre planete are atât o acţiune (dar şi o polaritate) pozitivă, masculină, deci *yang*, cât şi o acţiune (dar şi o polaritate) negativă, feminină, deci *yin*, în natura ei.

De exemplu, când se spune că Mercur este pozitiv, trebuie să înţelegem că este vorba despre Mercur în Semnul zodiacal Gemeni. În ceea ce priveşte domiciliul pozitiv, diurn, al lui Saturn, el a devenit domiciliul planetei Uranus, după descoperirea ei, Saturn rămânând al doilea GUVERNATOR al acestui Semn, sau că el guvernează Semnul prin EXALTARE. Ce trebuie reţinut este că apariţia planetelor moderne a dat puţin peste cap chestiunea domiciliilor diurne şi nocturne, ele păstrându-se în astrologia esoterică şi în calculele alchimice. Trebuie menţionat că Semnele zodiacale Rac şi Leu reprezintă doar domiciliile Lunii şi, respectiv, Soarelui. Iată aceste domicilii diurne:

— domiciliul diurn al lui Saturn este Semnul zodiacal Văr

— domiciliul diurn al lui Jupiter este Semnul zodiacal Săgetător;

— domiciliul diurn al lui Marte este Semnul zodiacal Berbec;

— domiciliul diurn al lui Venus este Semnul zodiacal Balanţă;

— domiciliul diurn al lui Mercur este Semnul zodiacal geDOMICILIU NOCTURN – Fiecare dintre PLANETELE TRADIŢIONALE (cu excepţia

Luminăriilor) are un domiciliu de noapte, care este în acord total cu modelul antic al guvernărilor planetare. Sintagma tradiţională de „CASĂ de noapte” este improprie, fiind vorba despre un SEMN şi nu despre o Casă. În analogie cu aceste domicilii, există şi planete negative. Noţiunea, la fel de improprie precum Casele negative, este legată de ideea că fiecare dintre planete are o acţiune (dar şi o polaritate) pozitivă, masculină, deci *yang*, şi o acţiune (dar şi o polaritate) negativă, feminină, deci *yin*, în natura ei. De exemplu, când se spune că Venus este negativ, trebuie să înţelegem că este vorba despre Venus în Semnul zodiacal Taur. În ce priveşte domiciliul negativ al lui Jupiter, el a devenit domiciliul planetei Neptun, după descoperirea ei, Jupiter rămânând al doilea guvernator al Semnului zodiacal Peşti, sau că guvernează acest Semn prin EXALTARE. La fel este situaţia pentru Marte negativ, adică Marte domiciliat în Semnul zodiacal Scorpion, Semn care a devenit domiciliul planetei Pluto, după descoperirea ei.

Marte rămânând al doilea guvernator.

Apariţia PLANETELOR MODERNE a dat puţin peste cap chestiunea domiciliilor diurne şi nocturne, ele păstrându-se doar în ASTROLOGIA ESOTERICĂ şi în calculele alchimice. Trebuie menţionat că Semnele zodiacale Rac şi Leu reprezintă doar domiciliile Lunii şi, respectiv, Soarelui. Iată aceste domicilii nocturne:

— domiciliul nocturn al lui Saturn este Semnul zodiacal Capricorn;

— domiciliul nocturn al lui Jupiter este

Semnul zodiacal Peşti;

— domiciliul nocturn al lui Marte este Semnul zodiacal Scor

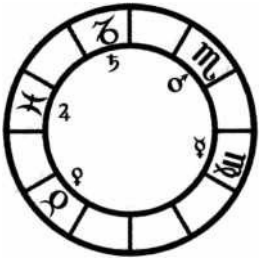

— domiciliul nocturn al lui Venus este Semnul zodiacal Taur;

— domiciliul nocturn al lui Mercur este Semnul zodiacal Fecioară.

DOMIFICAŢIE – împărţirea ECLIPTICII în 12 sectoare diferite, cunoscută şi sub denumirea de DIVIZIUNE A CASELOR, care reprezintă Casele astrologice. Pe de altă parte, în astrologia practică, reprezintă maniera de a alcătui o temă, folosind unul sau altul dintre SISTEMELE DE CASE. Prin intermediul DOMIFICĂRII este determinată orientarea planetelor în raport cu locul observaţiei, orientare care joacă un rol capital, deoarece influenţa lor variază în funcţie de elevarea pe care o au faţă de orizont, sau în funcţie de trecerea lor la meridian. Pe de altă parte, domificarea permite stabilirea unei analogii între cele 12 Semne zodiacale (sectoare cereşti) şi cele 12 Case astrologice (sectoare terestre).

DOMINANT – Noţiunile de „dominant” şi de „ascultător” au fost folosite de către Ptolemeu şi urmaşii săi pentru perechile de SEMNE aflate la distanţe egale de punctul echinocţial. De exemplu, Semnul zodiacal Taur are dominaţie asupra Semnului zodiacal Peşti care, la rândul său, ascultă de Semnul zodiacal Taur. Aşadar, perechile sunt: Taur-Peşti, Gemeni-Vărsător, Rac-Capricorn, Leu-săgetător, Fecioară-Scorpion. Semnul zodiacal Berbec şi Semnul zodiacal Balanţă fiind pe punctele echinocţiale, nu sunt incluse în schema originală. Din păcate, ideile lui Ptolemeu au fost greşit înţelese şi greşit preluate, astfel încât astrologii de mai târziu au insistat pe ideea că toate Semnele de la Berbec la Fecioară sunt „dominatoare”, iar cele de la Balanţă la Peşti sunt „ascultătoare”. Cu vremea, perechile au fost total ignorate şi s-a născut o idee cel puţin stranie, cum că primele şase Semne ar fi mai indicate să comande sau să conducă, în vreme ce ultimele şase ar fi mai potrivite să asculte şi să execute. Ea provine, cu siguranţă, din şcolile esoterice de orientare malefică, şcoli în care ştiinţele sacre sunt predate într-o manieră negativă, dogmatică, preferenţială, de structurare şi de educare voită a egoului, în detrimentul trezirii sufletului şi al

comuniunii cu Dumnezeu. Din această cauză, o mare parte a tradiţiei astrologice a fost ocultată cu bună ştiinţă, iar o altă parte a fost popularizată

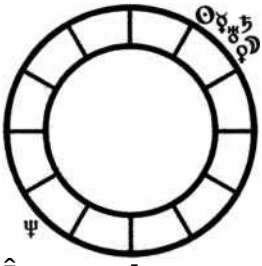

În mod conştient cu multe confuzii, precum aceasta. Astfel, în viziunea contemporană, Semnul dominant al temei este întotdeauna cel care conţine cel mai mare număr de planete. Dacă nu există o aglomerare planetară, prioritatea revine Semnului care conţine Soarele, AS, Luna. Alegerea se va face ţinând cont de valorizarea Semnului prin planetă. De exemplu, Soarele în Semnul zodiacal Leu, Luna în semnul zodiacal Rac etc. Chestiunea aceasta pare să fi scos încet-încet din uz problema dominantei, iar factorul principal care a contribuit la acest fapt l-a constituit maniera de calcul (sau de stabilire), extrem de anevoioasă, a dominantei unei teme.

DOMINANTĂ – Planeta care, prin poziţia sa, este cea mai importantă în temă, se numeşte „(planetă) dominantă”. Există mai multe modalităţi pentru a o calcula. Fiecare şcoală are una a sa şi furnizează grile ce permit să se acorde planetelor puncte valorice, iar cea care obţine cele mai multe devine astfel dominanta. Punctele sunt, în general, determinate de guvernările planetare şi de numărul de aspecte al fiecărei planete, deci,

în mod tradiţional, se atribuie adesea o valoare dominantă planetei care este guvernatoarea AS (care îşi are DOMICILIUL în Semnul AS). De exemplu, dacă Aş este în Semnul zodiacal Leu, planeta care are valoare dominantă este Soarele (Soarele guvernează acest Semn). Bineînţeles că pot exista şi teme natale fără dominantă planetară, iar tema poate fi interpretată fără să ţinem cont de aşa ceva. Astrologii moderni neglijează din ce în ce mai mult aceste metode, pe de o parte pentru că ele nu au nicio valoare astronomică, iar pe de altă parte pentru că statisticile lui Gauquelin au pus în evidenţă importanţa concretă a dominantei, însă dintr-o altă perspectivă: planeta dominantă este una dintre PLANETELE angulare/UNGHIULARE ale temei. Există două situaţii.

Primul caz – prezenţa planetelor angulare:

— dacă există doar una, aceasta este dominanta;

— dacă sunt mai multe, planetele conjuncte cu AS sau cu MC sunt mai importante decât cele conjuncte cu DS sau cu FC;

— dacă una este conjunctă cu AS şi cealaltă cu MC, PLANETA ASCENDENTĂ va influenţa puternic caracterul, iar PLANETA CULMINANTĂ destinul, cariera;

— dacă două planete sunt angulare, dominantă va deveni cea care: 1. se află cel mai aproape de un UNGHI; 2. este cea mai valorizată de către tema natală pe planul analogiilor (guvernatoarea unei doriforii, a Semnului solar sau a Semnului AS).

Al doilea caz – absenţa planetelor angulare, caz relativ rar, întrucât ORBUL admis pentru angularităţile planetare este de ±15°:

1. Dacă există o DORIFORIE, dominanta va fi guvernatorul acelei doriforii (patru sau cinci planete în Semnul zodiacal Gemeni, deci planeta dominantă va fi Mercur);

2. Dacă nu există doriforie, dominanta planetară va fi:

— planeta care primeşte cele mai multe aspecte;

— guvernatorul AS.

DOMINANTĂ DIZARMONIOASĂ – Influenţa accentuată a unei planete, a unui SEMN sau a unui ELEMENT, susţinută de aspecte dinamice sau de diferite disonanţe.

DOMINARE (STĂPÂNIRE) – O planetă domină întreg Semnul atunci când ea guvernează acest Semn. În acest caz, termenul este oarecum sinonim cu cel de „domiciliere”. De asemenea, o planetă o domină pe alta când una dintre ele se află în domiciliul celeilalte. De exemplu, Mercur în Semnul zodiacal Săgetător se va afla sub dominarea lui Jupiter. Uneori se poate spune că o planetă aflată mai aproape de MC, deci mai elevată, domină o altă planetă. Situaţia de dominare diferă de situaţia de dispozitare doar printr-o chestiune de nuanţă.

DORADO – Sau „Peştele de aur”, CONSTELAŢIE care se întinde între 8° Peşti şi 0° Gemeni şi între 48° şi 67° sud de ecuator. Această depărtată constelaţie sudică a primit numele de la un peşte-delfin numit mahi-mahi din insulele

Hawaii. Mahi-mahi are o piele care se transformă din albastru în galben auriu pe măsură ce el moare. Alte atlase stelare numesc această constelaţie *Xipias*, „peştele spadă”. Dorado conţine o parte din MARELE NOR AL LUI MAGELLAN, o galaxie neregulată care orbitează în jurul Căii Lactee. Dorado a fost introdusă de către Johann Bayer în 1603 în lista constelaţiilor, în cartea sa intitulată *Uranometria*. Robson afirmă că oferă putere de pătrundere şi o minte ascuţită, înclinaţie către aparenţe, abilităţi artistice, dar şi pericolul unor obstacole şi piedici.

DORIFORIE – într-un sens strict, doriforia Soarelui înseamnă orice planetă care răsare cu puţin înaintea lui, ca un fel de herald („purtător al suliţei”), în vreme ce doriforia Lunii înseamnă orice planetă care răsare imediat după ea. Deşi multă vreme scos din uz, termenul revine în ASTROLOGIA MODERNĂ ca referire la o grupare de mai multe planete, minimum patru, aflate în acelaşi SEMN sau în aceeaşi CASĂ, concurând astfel, deopotrivă, noţiunea de CONJUNCŢIE şi cea de STELLIUM.

Pentru termenul original de „doriforie”, în special în ceea ce priveşte doriforia Soarelui, în astrologia modernă se foloseşte sintagma planeta-scut sau „planeta cercetaş”, denumind planeta care răsare întotdeauna înaintea Soarelui.

DOROTHEUS DIN SIDON – Astrolog care a trăit în secolul I d.Hr., care a scris un poem astrologie didactic în cinci cărţi (sau părţi), cunoscut în limba greacă sub numele de *Pentateuch* iar în limba latină sub numele de

Carmen Astrologicum (Poem astrologie). Lucrarea a ajuns până în zilele noastre prin filieră arabă, ca urmare a unei traduceri care a fost făcută probabil pe la anul 800. Traducerea, la rândul ei, are şi ea propria sa istorie. Se pare că un anume as

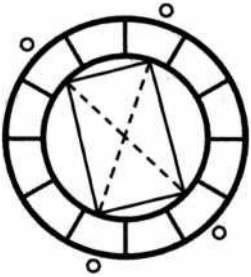

trolog persan a tradus în secolul al VI-lea, din limba greacă, poemul lui Dorotheus, traducerea fiind ulterior considerată pierdută. Apoi, de-a lungul timpului, textul a fost fragmentat sau chiar alterat de diferitele traduceri, adnotări sau interpolări. Cu toate acestea, el continuă să fie una dintre cele mai bune scrieri ale astrologiei elenistice practice, aşa cum a fost şi la vremea sa, influenţând astrologii medievali abai, greci şi creştini. Asta se poate datora faptului că secolul în care Dorotheus a trăit şi a devenit cunoscut ca o valoare autetntică a fost un secol de dezvoltare intensă a astrologiei, după două milenii de tradiţie a acestei ştiinţe sacre. Cu toate că a fost un astrolog atât de special, despre Dorotheus se cunoaşte foarte puţin. Cea mai mare parte a vieţii şi-a petrecut-o în Alexandria (Egipt), care, în afară de faptul că era cel mai mare centru elenistic al vremii, era totodată şi oraşul în care cunoaşterea astrologică din Grecia, Mesopotamia şi Egipt era sintetizată în scopul de a se elabora o ştiinţă

astrologică unitară, ce se voia o „astrologie horoscopică”, adică o astrologie care să permită cunoaşterea în profunzime a vieţii nativiului. Ceea ce se poate deduce citindu-i lucrarea, este că a fost probabil un adevărat iniţiat şi o persoană foarte elevată din punct de vedere spiritual, care a avut o mare credinţă şi o raportare permanentă la Dumnezeu. Paragrafele care alcătuiesc lucrarea conţin, toate, în finalul lor, în paranteză, formula „dacă Dumnezeu vrea”, ceea ce înseamnă că el a intuit originea divină a acestei ştiinţe, precum şi faptul că Dumnezeu este Tot şi permanent prezent în acest Tot, cum, de asemenea, a cunoscut că absolut totul se petrece numai şi numai cu acord divin.

DORSA LEONIS – Vezi VINDEMIATRIX.

DORSUM – Stea fixă de magnitudine 4,2 din Theta CAPRICORNUS (13°51 Vărsător), de natura relaţiei Saturn-Jupiter, aşezată pe spatele Caprei. Denumirea ei este latină şi înseamnă „spate”, cu referire directă la locul pe care îl ocupă în desenul celest. Are o influenţă nenorocoasă. Cu Soarele sau cu Marte: indică pericol de muşcături ale unor creaturi veninoase.

DRACO – CONSTELAŢIE din jurul Polului Nord, aflată între 63° şi 81° faţă de ecuator, cunoscută şi în vechime drept „dragonul”, deşi sub diferite nume, dintre care cele mai frecvente trimiteau la ideea de „şarpe”. El era ţinut la mare cinste de către egipteni, care îl numeau „hipopotamul”. În mitologia greacă, acesta este balaurul sau dragonul care apără merele de aur din grădina Hesperidelor. Astrologii susţin că

influenţa constelaţiei se manifestă sub forma unei minţi sclipitor de analitice şi a multor călătorii, dar desigur că extinderea sa ar trebui să ne facă prudenţi în interpretarea efectelor ca întreg. Stelele fixe care au trezit astrologilor interesul sunt Thuban (6°02 Fecioară) şi Rastaban (11°58 Săgetător).

DRAGOSTE – Poziţia şi aspectele lui Venus indică în principal tendinţele afective ale nativului. Poziţia sa în SEMN ne va arăta ce fel de sentimente are nativul. Poziţia sa în CASĂ arată domeniul de viaţă care va face ca sentimentele să înflorească cel mai mult. Aspectele lui Venus ne vor arăta dacă există obstacole sau facilităţi privind dezvoltarea şi creşterea afectivă. Locul sentimentelor în personalitatea nativului, precum şi structura afectivă a acestuia sunt revelate de următorii indici: importanţa lui Venus în temă; eventuala ei poziţie angulară; dacă Soarele sau AS se află într-un Semn venusian sau lunar.

DREPTUNGHIUL MISTIC – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ în care o pereche de TRIGOANE se leagă cu o pereche de SEXTILE, în aşa fel încât opoziţiile unesc cele patru colţuri. Sintagma, care pare să provină din cercurile astrologice franceze, nu este direct asociată cu tendinţele mistice din temă, deşi, aşa cum se punctează, dreptunghiul mistic combină conştienţa opoziţiilor, înţelegerea Prigoanelor şi productivitatea sextilelor. Nativul tinde însă să se interiorizeze prea mult şi să nu utilizeze suficient potenţialul temei natale. Configuraţia facilitează atitudinea obiectivă în relaţiile de orice fel, utilizarea ideilor novatoare, a

intuiţiei şi a prezenţei de spirit, dar indică şi foarte mult egoism. Dacă nativul nu este angrenat pe o cale de evoluţie spirituală autentică, aşa cum cere specificul secret al acestui aranjament, atunci el se va comporta într-o manieră asemănătoare modelului planetar numit BALANSOARUL, basculând permanent între două tendinţe, între două centre de interes, sau între două persoane, una dintre părţi fiind gata să-l susţină ori de câte ori cealaltă cedează. Această lipsă de consecvenţă sau de loialitate se manifestă atunci când dreptunghiului îi lipseşte o opoziţie, sau când, în loc de a patra planetă, la configuraţie participă Chiron, Junon sau

Lilith. Dacă, dimpotrivă, într-unul dintre cele patru colţuri este implicată o AXĂ importantă a temei sau un NOD LUNAR, nativul va fi pe deplin conştient de calităţile şi defectele sale, şi întotdeauna bine ancorat în realitate. La nativii la care dreptunghiul mistic „nu se închide”, în sensul că unul dintre cele două sextile nu este în aspect exact, sau nici măcar conturat, se remarcă însă o puternică motivaţie spirituală, care garantează creşterea lor interioară.

DROG – Consumul de droguri (alcool, tutun, cafea, medicamente, droguri propriu-zise şi tot ceea ce generează şi menţine un univers artificial) este indicat de: carenţa ELEMENTULUI FOC; Soare, Marte şi Saturn (disciplina) slabi; predominanţa SEMNELOR DE APĂ; Neptun puternic şi disonant cu Luminăriile; Marte şi Pluto disonante cu Luminăriile, ceea ce conferă tendinţa către autodistrugere. De reţinut însă că nativii cu

un Neptun puternic pot alege şi o altă cale, echivalentă adesea cu o sublimare (artă, religie), dar, în acest caz, tema lor este susţinută de dinamism şi de disciplină. Dezintoxicarea necesită voinţă personală şi susţinere din exterior. Aşa ceva are loc pe tranzite foarte dinamice (opoziţii, conjuncţii sau cuadraturi ale lui Saturn sau Uranus faţă de PLANETELE NATALE), când nativul sesizează pericolul şi găseşte în sine forţa de a-şi reveni şi de a schimba radical direcţia interioară. SEMNELE DE AER pot încerca din curiozitate drogurile. SEMNELE DE FOC ţin prea mult la integritatea lor fizică şi le refuză total, iar SEMNELE DE PĂMÂNT au prea multă treabă şi sunt prea concrete pentru a-şi acorda vise gratuite sau reverii facile.

DSCHUBBA – STEA FIXĂ de magnitudine 2,5 din Delta SCORPION (2°34 Săgetător), de natura relaţiei Marte Saturn, aşezată în capul Scorpionului. Natura sa complexă poate conferi nativului fie o mare putere de regenerare, fie o puternică ranchiună, cauza acestor comportamente total diferite fiind utilizarea corectă sau incorectă de către nativ a potenţialului sexual creator. Alvidas îi atribuie o natură jupiterian-lunară (cuadratură Jupiter-Lună). Ptolemeu spune că predispune la imoralitate şi invidie. Robson susţine că steaua poate genera, prin energia ei, atacuri subite, reavoinţă, imoralitate şi neruşinare. Mai este numită şi Isidus.

DUAD – Duadul este un arc de 2°30, obţinut prin divizarea unui SEMN ZODIACAL în 12 părţi

egale. El respectă guvernarea planetară care urmează asocierile tradiţionale ale

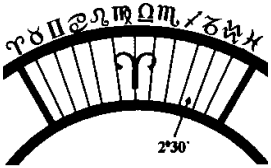

celor 12 Semne, începând cu GUVERNATORUL Semnului revelant Deci Marte, guvernatorul Semnului zodiacal Berbec, va guverna primul duad al acestui Semn; următorii duazi vor fi guvernaţi, în ordine, de către Venus, Mercur, Lună etc, până la ultimul duad din Semnul zodiacal Peşti, exact în ordinea în care planetele guvernează Semnele, cu menţiunea că PLANETELE MODERNE nu sunt incluse aici.

DUALITATE – Indicată de Semnele duble (cel mai adesea de către Semnele zodiacale Gemeni şi Peşti). Ea poate fi discutată din punctul de vedere al caracterului, al intelectului, al destinului. De exemplu, AS sau MC pe Semnele zodiacale Gemeni sau Săgetător indică adesea două faze distincte în cursul vieţii, fie complementare, fie paralele.

DUBHE – STEA FIXĂ de magnitudine 2, O din Alpha URSA MAJOR (15°12 Leu), de natura planetei Marte, una dintre CELE ŞAPTE STELE care formează această constelaţie. În temele aparţinând ASTROLOGIEI MONDIALE, ea pare a genera o energie dizarmonioasă dacă este în CONJUNCŢIE cu Saturn. În astrograma lui Hitler, ea se afla în conjuncţie cu Saturn, iar în astrograma lui Mao Tse Lung, în conjuncţie cu Luna.

DULF – Unul dintre numele date atât CONSTELAŢIEI, cât şi SEMNULUI ZODIACAL PEŞTI. Dacă este folosit aşa, referirea generală se face la natura esoterică a Semnului, apoi fie la perioada creştinismului care intră în Era Peştilor, fie la Iisus încarnat. Uneori era utilizat un delfin drept imagine a acestui Semn zodiacal, cum ar fi, de exemplu, în schema zodiacală de pe tavanul Arcului din Merton Collège, Oxford, deşi, în acest caz, este vorba despre evocarea heraldică a înfăţişărilor zodiacale ale lui Heats James, directorul colegiului la sfârşitul secolului al XV-lea, când a fost sculptat Zodiacul.

DUPLICITATE – Neptun în opoziţie cu Soarele. SEMNELE DUBLE importante, AXELE TEMEI natale în Semne duble, planetele grupate în CONFIGURAŢIA PLANETARĂ denumită „balansoarul”. De asemenea, Luna şi Venus pentru femei, sau Luna şi Marte pentru bărbaţi, în Semne duble sau în SEMNE DE AER, acestea din urmă indicând nu neapărat duplicitatea, cât, mai ales iresponsabilitatea şi superficialitatea, atunci când nativul nu-şi cultivă deloc nici spiritul şi nici sufletul.

DUŞMANI DECLARAŢI SAU FĂŢIŞI]]] – Studiaţi Casa a VII-a. După teoria hindusă, partea din Casa a VII-a care se referă la duşmanii făţişi se află între 20°-24°. Duşmanii ascunşi se găsesc întotdeauna în Casa a XII-a, cu menţiunea că trebuie acordată o atenţie deosebită primelor 7° ale Casei. Jupiter în Casa a III-a slăbeşte puterea duşmanilor şi aduce pacea. Marte în Casa a III-a aduce acuzaţii grave din partea duşmanilor (vezi

CASE).

DZIBAN – STEA FIXĂ de magnitudine 4,9 din Psi 1 DRACO (13°48 Rac), de natura relaţiei Saturn-Marte. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ECHINOCŢIAL – Alt nume pentru SEMNELE zodiacale CARDINALE sau tropicale.

ECHINOCŢIUL DE PRIMĂVARĂ – Echinocţiul de primăvară are loc în jurul datei de 21 martie, când Soarele traversează ECUATORUL CERESC trecând din emisfera sudică în cea nordică prin 00°00 Berbec.

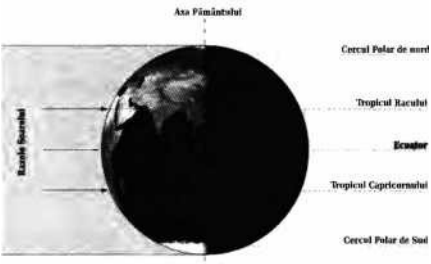

ECHINOX (sau echinocţiu) – Moment astronomic care are loc atunci când Soarele, Luna şi Pământul se află pe aceeaşi linie. Tot atunci, Soarele şi Luna se află în jurul câte unuia dintre cele două NODURI LUNARE. Cuvântul înseamnă „nopţi egale”, şi este folosit pentru data în care ziua şi noaptea sunt egale ca durată pe toată planeta, de două ori în fiecare an. În aceste momente, Soarele, în mişcarea sa anuală aparentă, trecând prin punctul de intersecţie a ECLIPTICII cu ECUATORUL CERESC, intră în Semnul

ECHINOCŢIUL DE TOAMNĂ – Echinocţiul de toamnă are loc în jurul datei de 23 septembrie,

când Soarele traversează iar ECUATORUL CERESC, trecând din emisfera nordică în cea sudică, prin 00°00 Balanţă.

zodiacal Berbec şi, respectiv, în Semnul zodiacal Balanţă. În fiecare an însă, echinocţiile au loc la o dată relativ alta, întrucât ANUL CALENDARISTIC nu este egal cu ANUL TROPICAL.

ECHITATE – AS în Semnele zodiacale Balanţă sau Săgetător. Jupiter foarte puternic şi în ASPECTE BUNE cu LUMINĂRIILE şi cu Marte. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Gemeni.

ECHITAŢIE – Semnele zodiacale Săgetător şi Capricorn importante în temele nativilor interesaţi sau pasionaţi de echitaţie. Relaţie bună între Lună şi Jupiter, ca expresie a iubirii nativului faţă de animale, mai ales dacă aceste relaţii implică Semnele astrologice considerate „mari” Taur şi Săgetător – care indică animalele de talie grea sau înaltă (precum felinele, bovinele sau caii etc). De asemenea, Saturn într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC, indicând nobleţe de caracter, deoarece echitaţia are legătură cu maniera aristocratică, educată în sensul bun al cuvântului, onoarea şi responsabilitatea fiind dominante pentru o astfel de fiinţă.

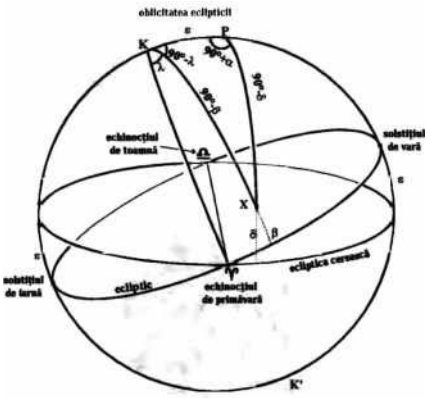

ECLIPTICA CEREASCĂ – într-o primă accepţie, ea este o orbită în jurul Pământului, numită şi ecuator ceresc, „marele cerc al sferei cereşti”, al cărei plan este perpendicular pe axa Pământului. Soarele, în mersul său anual aparent, descrie o curbă aproape circulară, cu o rază medie de 149 milioane kilometri, în 365 de zile 5 h 49, această curbă fiind ecliptica, planul eclipticii fiind înclinat faţă de ecuatorul ceresc cu 23°27\ Această deplasare a Soarelui corespunde perfect ciclurilor anotimpurilor şi LUNILOR ASTRONOMICE. Atât în astrologie, cât şi în astronomie, ecliptica joacă un rol capital, deoarece ea serveşte drept bază a tuturor COORDONATELOR CEREŞTI.

ECLIPTICA TERESTRĂ – Traiectoria pe care o descrie Pământul în mişcarea sa de rotaţie în jurul Soarelui.

ECLIPSĂ – Blocare parţială sau totală a luminii unui corp ceresc de către alt corp ceresc. Se mai numeşte şi ocultare. Eclipsa de Soare se petrece când Luna se află între Soare şi Pământ. Eclipsa de Lună se petrece când Pământul se află

între Soare şi Lună. Eclipsa de Soare poate avea loc numai când se produce CONJUNCŢIA Soare-Lună la Luna Nouă, şi când cele două Luminării se află în DECLINAŢIE paralelă şi la mai puţin de 9° faţă de Nodurile Lunare. O eclipsă de Lună poate avea loc numai când Soarele şi Luna sunt în OPOZIŢIE, la Luna Plină, şi când cele două Luminării sunt în declinaţie anti-paralelă şi la mai puţin de 9° faţă de Nodurile Lunare.

ECLIPSĂ DE LUNĂ (sau LUNARĂ) – Când Terra se interpune între Soare şi Lună, fenomenul este numit „eclipsă lunară”. O eclipsă de Lună poate avea loc numai când cele două LUMINĂRII sunt în aspectul de OPOZIŢIE. Experienţa a arătat că eclipsele poartă un fel de influenţă treptată care devine funcţională mai târziu, prin TRANZITE ŞI DIRECŢII. Regula astrologică antică susţine că efectul unei eclipse lunare va dura câte o lună pentru fiecare oră de eclipsă calculată de la începutul ocultaţiei. Eclipsele dintr-o temă sunt considerate camaletice dacă sunt conjuncte cu Soarele natal, cu Luna natală, cu AS şi cu MC, cu orice planetă dinamică sau cu oricare dintre acestea PROGRESATE (la data eclipsei). ASTROLOGIA ESOTERICĂ afirmă că eclipsele lunare marchează intrarea forţelor malefice în sfera Pământului.

ECLIPSĂ DE SOARE (sau SOLARĂ) – Când Luna se interpune între Pământ şi Soare, fenomenul este numit „eclipsă solară”. Ca efect, aceasta este o conjuncţie a LUMINĂRIILOR. Regula astrologică veche spune că efectul unei eclipse solare durează atâţia ani câte ore a durat

eclipsa. Eclipsele solare şi eclipsele lunare dintr-o temă sunt privite ca dinamice (malefice) dacă sunt conjuncte cu Soarele, Luna, AS, MC sau cu oricare dintre PLANETELE CONFLICTUALE, fie ele radicale (natale) sau progresate (vezi DIRECŢII). Experienţa a arătat că o eclipsă conduce către un fel de „influenţă de grad", activată de către TRANZITE sau PROGRESII când ele ating linia efectului, în sensul că gradul la care a avut loc eclipsa rămâne activ pentru multă vreme, uneori fiind posibilă „înregistrarea" unei anumite informaţii în memoria spirituală a gradului respectiv, astfel încât ea să se activeze la fiecare tranzit. ASTROLOGIA ESOTERICĂ afirmă că, la data eclipselor solare, forţele Răului au posibilitatea să se reverse din sfera Pământului în Cosmos.

ECLIPSĂ INELARĂ – Eclipsă de Soare pe durata căreia Luna acoperă în totalitate discul solar, fără însă a-i acoperi şi marginile, ceea ce face ca lumina solară să înconjure, la rândul ei, discul întunecat (la momentul eclipsei) al Lunii, ea definindu-se ca un inel strălucitor în jurul „petei lunare".

ECLIPSĂ PARŢIALĂ – Eclipsele sunt considerate parţiale când Soarele sau Luna sau Pământul nu acoperă în totalitate suprafaţa corpului ceresc pe care se proiectează umbra lor sau cu care una dintre acestea se suprapune. De asemenea, o eclipsă mai poate fi considerată parţială atunci când unul dintre corpurile cereşti, deşi este acoperit în totalitate, este văzut diferit din diferite părţi ale Globului.

ECLIPSĂ TOTALĂ – Eclipsa care se produce în totalitate, adică atunci când umbra sau sfera unui corp ceresc acoperă în totalitate un alt corp ceresc, obturându-i complet lumina pe care o poate vedea un observator extern.

ECLIPSĂ UMBRITĂ – Luna se află în eclipsă umbrită când este atinsă în orice fel de către umbra Pământului. Aceasta devine o eclipsă totală când Luna este complet acoperită de către umbra Pământului.

ECONOMIE – CASA A II-A influenţată de Semnul zodiacal Taur sau de către Saturn. Soarele în Semne de expresie ale ELEMENTULUI PĂMÂNT cel mai adesea şi în aspect cu Saturn. Puternică influenţă saturniană armonioasă. Saturn în Semnul zodiacal Rac.

ECUATORUL CERESC – Planul perpendicular pe axa lumii, care trece prin centrul SFEREI CEREŞTI şi care împarte această sferă în două emisfere, nord şi sud.

ECUATORUL TERESTRU – Marele cerc al Pământului aflat la puncte echidistante faţă de cei doi poli.

ECUAŢIA TIMPULUI – Stabilirea diferenţei dintre timpul solar adevărat şi timpul solar mijlociu, deoarece orbita Soarelui este eliptică iar viteza lui unghiulară, inconstantă; ea variază în decurs de un an, înregistrând două maxime (de + 3,7 în jur de 15 mai, şi de + 16,4 în jur de 3 noiembrie), şi două minime (de – 14,3 înjur de 12 februarie, şi de – 6,4 în jur de 27 iulie).

EDASICH – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5 din Iota DRACO (4°57 Balanţă), de natura relaţiei

Saturn-Marte, denumită de vechii arabi *adh-dhikh*, „hiena” *sau al dhih*, „masculul hienă”. În China era numită *tso choo*, „pivotul stâng”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

cluzând uneori un ASPECTĂRIUM şi chiar TABELE DE CASE. Efemeridele sunt folosite pentru calcularea temei natale sau a oricărui fel de temă astrologică. O colecţie de efemeride pentru anii 1474 – 1506 s-a tipărit în Occident sub numele de Kalendarium Novum, sub îndrumarea astrologului-matematician german Regiomontanus. Efemeridele folosite în astrologie indică poziţiile GEOCENTRICE, în vreme ce efemeridele astronomilor moderni sunt calculate HELIOCENTRIC. Majoritatea efemeridelor anterioare anului 1925 este calculată pentru amiază, dar introducerea conceptului de ZI ASTROLOGICĂ a făcut ca efemeridele să fie calculate pentru miezul nopţii. De asemenea, trebuie reţinut că ele prezintă poziţiile teoretice ale planetelor, perturbaţiile existente putând merge până la a se diferenţia cu chiar câteva minute poziţiile lor reale.

EFEMINAT – într-o temă masculină predomină PLANETELE FEMININE, iar Marte şi Saturn sunt foarte slabi. Nicio relaţie între Marte şi SEMNIFICATORII caracterului. AS, Soarele şi Luna în Semnul zodiacal Rac. Luna foarte importantă în temă, eventual în CASA AIV-A.

EFEMERIDE – Cărţi care conţin poziţiile planetelor şi ale NODURILOR LUNARE (LONGITUDINE, LATITUDINE ŞI DECLINAŢIE)

alături de date astronomice aferente, în

EGOISM, EGOCENTRISM – Atunci când se află mai multe planete în zona AS, nativul este foarte centrat pe el însuşi. CONJUNCŢIA Lună-Jupiter (indiferent unde s-ar afla ea în temă, dar cu atât mai mult în CASA I), cu toate afectările care există, poate indica un egoism de durată şi greu de eliminat din structura nativului, care îşi vede de propriul său confort înainte de toate. În ceea ce priveşte egoismul propriu-zis, el este legat de conjuncţia Lună-Saturn sau Soare-Saturn (în general în zona AS sau a CASEI A X-A). Trebuie, aşadar, să distingem între egoismul veritabil şi cel aparent al unui nativ, în acest al doilea caz el protejându-se faţă de o lume ostilă şi închizându-se în sine. Generic vorbind, egoismul este legat de un ego puternic indicat în temă. Lipsa armoniei lui Venus şi Jupiter cu SEMNIFICATORII caracterului, în special cu Luna. Jupiter în aspect disonant cu Saturn. DISONANŢE diverse asupra lui Mercur şi a Lunii. Puternică influenţă saturniană disonantă. ASPECTE DINAMICE între Saturn şi Soare. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Capricorn şi Mercur în CASA A II-A.

ELECTRA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din 17 TAURUS (29°25 Taur), de natura relaţiei Lună-Marte. Deşi este una dintre PLEIADE (Cele Şapte Surori), ea nu este vizibilă cu ochiul liber, fiind „acea stea dintre Pleiade care lipseşte”. Legenda spune că, împreună cu Zeus, l-a făcut pe Dardanus, întemeietorul Troiei, retrăgându-şi lumina de durere, atunci când casa lui Dardanus, Ilium, a fost distrusă. Electra şi-a părăsit surorile

şi a plecat să se aşeze în cercul arctic. Vezi ALCYCONE.

ELECTRIC, ELECTRICITATE – O anume influenţă asupra electricităţii i se atribuie lui Uranus, când el se află pe MC sau în CASA A VI-A, în sensul că profesia nativului va avea legătură cu electricitatea. Anumiţi astrologi clasifică planetele în „electrice” (Jupiter, Marte, Soare) şi „magnetice” (Venus, Lună, Saturn). Uranus este electromagnetic, iar Mercur când electric, când magnetic, în funcţie de condiţia şi de aspectul pe care le face la momentul naşterii. SEMNELE MASCULINE sunt electrice, iar SEMNELE FEMININE sunt magnetice. Când Luna şi AS se află în Semne de aceeaşi natură (compatibile), ele devin indici veritabili ai unei sănătăţi perfecte. În caz contrar (AS electric iar Luna magnetică) nativul este predispus la diverse afecţiuni ale sănătăţii. La fel şi în cazul celorlalte planete.

ELEGANŢĂ – Distincţie sau nobleţe indicate de Saturn în CASA A X-A sau de Saturn în Semne de expresie ale ELEMENTULUI FOC (mai ales Săgetător); relaţia dintre Semnul zodiacal Săgetător şi Lună-Uranus în Semne de expresie ale ELEMENTULUI AER; de preferat, AS în Semnul zodiacal Balanţă şi Venus în CASA A II-A.

ELEVAT – Cuvânt care denumeşte planeta cea mai elevată în tema natală, lângă MC şi la meridian, în CASA A X-A, sau planeta care se află „cel mai sus” în astrogramă, ocupând locul cel mai înalt.

ELEVAŢIE POLARĂ – Este vorba despre înălţimea polului oricărui loc dat deasupra

orizontului şi este echivalent cu I ATT TUDINEA acelui loc sau cu distanţa angulară/faţă de Ecuator.

ELEMENTELE – Elementele, din punct de vedere esoteric, sunt cinci la număr: Eterul subtil, Aerul subtil, Focul subtil, Apa subtilă şi Pământul subtil, aflate într-o stare de dinamism permanent. Cel de-al cincilea Element, Eterul subtil, este numit chintesenţă sau „eterul secret al anticilor”, deoarece el se manifestă pe un plan superior celui fizic, unde celelalte patru au expresii „concrete”, fiind tocmai de aceea un Element superior, elevat. Noţiunea de „subtil” avertizează aici asupra faptului că nu ne referim la materia prin care acestea sunt concrete în planul fizic, ci la principiile care generează în lumea noastră fizică pământul, apa, focul, aerul, în toate formele lor de manifestare. Din punct de vedere esoteric, Pământul, Apa, Focul şi Aerul sunt Elementele Creaţiei primordiale, adică Elementele subtile, nicidecum Elementele componente de pe Terra, despre care învăţăm la şcoală că reprezintă stări de agregare a materiei (solid, lichid, gazos, plasmă rece sau fierbinte etc.) în ceea ce priveşte al cincilea Element, chintesenţa, el va deveni vizibil pentru fiinţele umane într-o eră viitoare. Unele persoane, datorită clarviziunii, au pomenit adesea despre două noi Elemente, care vor rămâne încă mult timp invizibile, completând până la şapte tetrada actuală. Acest septenar ar fi manifestarea limitată în dimensiunea noastră

spaţio-temporală a unuia şi acelaşi Element, care nu este Eterul, ci sursa lui. În viziunea astrologică, cele patru Elemente derivă din cele patru calităţi principale – căldura, uscăciunea, recele şi umiditatea:

— cald + uscat = Foc (Berbec, Leu, Săgetător; planete semnificative: Soare, Marte);

— uscat + rece = Pământ (Taur, Fecioară, Capricorn; planete semnificative: Mercur, Saturn);

— cald + umed = Aer (Gemeni, Balanţă, Vărsător; planete semnificative: Venus, Jupiter).

— rece + umed = Apă (Rac, Scorpion, Peşti; planete semnificative: Luna, Neptun).

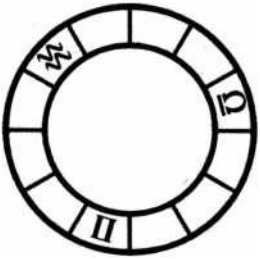

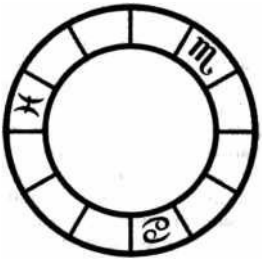

Uranus este cald şi uscat (semnificativ pentru ELEMENTUL FOC), iar Pluto este rece şi uscat (semnificativ pentru ELEMENTUL PĂMÂNT). Din aceste considerente decurg şi cele patru temperamente în analogie, desigur, cu cele patru Elemente: Elementul Foc este în analogie cu TEMPERAMENTUL bilios sau coleric, Elementul Pământ este în analogie cu temperamentul nervos, Elementul Aer este în analogie cu temperamentul sanguin, iar Elementul Apă este în analogie cu temperamentul melancolic sau flegmatic.

Pe de altă parte, fiecare Semn zodiacal reprezintă alt nivel al Elementului respectiv. Aşadar:

Pentru Elementul Foc:

— Semnul zodiacal Berbec – începutul vieţii, focul primordial, nerăbdarea şi impulsul;

— Semnul zodiacal Leul – culmea puterii, ardoarea, strălucirea, forţa, pasiunea, autoritatea;

— Semnul zodiacal Săgetător – focul stăpânit, bine utilizat, „focul din sobă” /” focul cunoaşterii”.

Pentru Elementul Pământ:

— Semnul zodiacal Taur – pământul de primăvară, fertil, receptiv; stabilitatea, senzualitatea (iarba verde);

— Semnul zodiacal Fecioară – pământul

recoltat, cules, structurarea şi economia (roadele);

— Semnul zodiacal Capricorn – pământul îngheţat dar conţinând germenele vieţii, reflexia şi răbdarea.

Pentru Elementul Aer:

— Semnul zodiacal Gemeni – vânticelul, adierile şi mişcările atmosferice, vântul jucăuş, primele contacte;

— Semnul zodiacal Balanţă – vântul periodic direcţional, relaţiile conştient alese;

— Semnul zodiacal Vărsător – aerul tare de munte, rarefiat, idealismul şi progresul.

Pentru Elementul Apă:

— Semnul zodiacal Rac – apa primordială, resursele, copilăria, imaginaţia, naşterea şi hrănirea;

— Semnul zodiacal Scorpion – apa stătătoare, mlaştina, apa dorinţei, dar, în egală măsură, apele subterane, rezervele, resursele, misterul, apa lustrală, transformarea şi creaţia;

— Semnul zodiacal Peşti – apa oceanelor în care se revarsă totul; fuziunea, osmoza, botezul şi Infinitul.

ELEMENTUL AER – Elementul Aer se manifestă prin cele trei Semne zodiacale care sunt expresia sa, Gemeni, Balanţă şi Vărsător. Este Elementul cel mai puternic asociat cu gândirea şi cu volatilitatea. El a fost consemnat în tradiţia esoterică de către Philalethes, care spune că Elementul Aer este anvelopa sau învelişul vieţii spiritului nostru sensibil, fiinţa umană înotând în lumea gândirii tot aşa cum peştele înoată în mare. El este Elementul care poartă sunetul, ceea ce

permite comunicarea între oameni.

Oxigenul aerului întreţine flăcările focului, de unde se deduce că Elementul Aer are afinitate cu ELEMENTUL FOC. Este evident că Aerul astrologilor esoterici şi al astrologiei în general abia dacă suportă analogia cu aerul fizicienilor, ea fiind mai degrabă preocuparea astrologilor dornici de natura concretă a Elementului Aer. În tradiţia esoterică, întruparea spiritului în materie, după emanarea lui de către Logosul Divin, va urmări asumarea celor cinci Elemente. Astfel, după ce va integra chintesenţa (al cincilea Element), spiritul va integra Elementul Aer care decurge din ea, pregătindu-se, apoi, să integreze Elementul Foc. Ordinea întrupării respectă, aşadar, ordinea derivării Elementelor unele din altele (Eter, Aer, Foc, Apă şi Pământ

— de la subtil la grosier, de la uşor la greu, de la fierbinte la rece, de la uscat la umed).

ELEMENTUL APĂ

— Elementul Apă se manifestă prin cele trei Semne zodiacale care au devenit expresia sa, Rac, Scorpion şi Peşti. Este Elementul cel mai profund legat de reflectare, de sensibilitate şi de fluiditate.

Apa este, din punct de vedere esoteric, un principiu impresionabil, aspectul important al tradiţiei gravitând în jurul ideii (cel mai deplin exprimată în textele alchimice) că Apa funcţionează în acord cu natura ei reală, că necesită să fie conţinută de ceva şi să i se dea formă. Iată de ce grecii, în special Thales, consideră Apa drept principiul dintâi din care se nasc formele, sau ca principiu al formelor

potenţiale

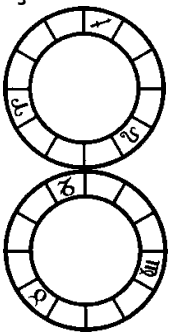

(spre deosebire de tradiţia medievală, care consideră că primul principiu este ELEMENTUL FOC). Elementul subtil Apă este departe de apa care curge, de apa fluidă a alchimiştilor moderni, deşi analogiile dintre materialul fluid şi principiul spiritual sunt adesea găsite în toate textele populare care tratează ELEMENTELE. În tradiţia esoterică, întruparea spiritului în materie, după emanarea lui de către Logosul Divin, va urmări asumarea celor cinci Elemente. Astfel, după ce va integra chintesenţa (al cincilea Element), spiritul va integra Elementul Aer care decurge din ea, pregătindu-se, apoi, să integreze Elementul Foc. Ordinea întrupării respectă, aşadar, ordinea derivării Elementelor unele din altele (Eter, Aer, Foc, Apă şi Pământ – de la subtil la grosier, de la uşor la greu, de la fierbinte la rece, de la uscat la umed).

ELEMENTUL ETER – Vezi Akasha.

ELEMENTUL FOC – Elementul Foc se manifestă prin cele trei Semne zodiacale care au devenit expresia sa, Berbec, Leu, Săgetător. Este Elementul cel mai profund legat de activitatea spirituală. Esoteric, Focul este principiul

expresiei, aspectul important al acestei tradiţii gravitând în jurul ideii (pe deplin înfăţişată în textele alchimice faţă de cele astrologice), că Focul, pentru a acţiona în total acord cu natura sa, are nevoie de un agent de control. Focul care nu este controlat este numit, în terminologia alchimică, „focul comun”. El nu generează nimic altceva decât distrugere. Deci, când se analizează Elementul Foc într-o temă, astrologul trebuie să caute factorul de control, cel care conferă potenţialului său expresiv şi creator direcţia benefică. Acest factor poate fi, de exemplu: planeta Saturn, care direcţionează Focul spre crearea formelor (sculptură, arhitectură, sporturi precum gimnastica sau patinajul, transformarea caracterului); o predominanţă relaţională Foc-Apă, care direcţionează Focul spre exprimarea creatoare concretă (artele vizuale, teatrul, olăritul, artele tradiţionale meşteşugăreşti, metalurgia, alchimia mai ales); aspectul de cuadratură, acolo unde există trigoane, dinamizând un potenţial latent, ceea ce face ca Focul să contribuie la trezirea calităţilor paranormale, dar şi la concretizarea aspiraţiei spirituale într-o relaţie de grup spiritual sau maestru-discipol. În toate stările Focului cunoscute de astrologi, există implicit – iar uneori şi explicit – o putere distructivă. Natura lui mistuitoare cere o constantă alimentare cu oxigen, care este exprimată în armonia Elementului Foc cu ELEMENTUL AER, armonie ce poate fi redusă la faptul că Focul este acaparator cu preţul Aerului. Indiferent despre ce combinaţie este vorba însă, trebuie menţionat că Focul conferă cea

mai mare impulsivitate de moment, aşa că nativii marcaţi de acest Element trebuie educaţi să-şi dezvolte, înainte de toate, autocontrolul şi răbdarea, pentru a nu-şi consuma în ardoarea momentului energia necesară unor realizări de durată. În tradiţia esoterică, întruparea spiritului în materie, după emanarea lui de către Logosul Divin, va urmări asumarea celor cinci Elemente. Astfel, după ce va integra chintesenţa (al cincilea Element), spiritul va integra Elementul Aer care decurge din ea, pregătindu-se, apoi, să integreze Elementul Foc. Ordinea întrupării respectă, aşadar, ordinea derivării Elementelor unele din altele (Eter, Aer, Foc, Apă şi Pământ – de la subtil la grosier, de la uşor la greu, de la fierbinte la rece, de la uscat la umed).

ELEMENTUL PĂMÂNT – Elementul Pământ se manifestă prin cele trei Semne zodiacale care devin expresia sa, Taur, Fecioară şi Capricorn. Pământul este, esoteric, un principiu al încarnării, care caută fie să atragă, fie să invite materia să intre în forma fizică. Orice spirit care se reîncarnează simte greutatea unei asemenea forme. Elementul este asociat cu inerţia, cu pasivitatea mentală şi fizică şi conferă predispoziţia de a ne găsi plăcerea în confortul fizic şi în bunăstarea materială. Aviditatea Pământului atrage după sine fluidul însufleţitor al Apei, ceea ce face să se spună că Elementul Pământ are afinitate cu ELEMENTUL APĂ. Din punct de vedere spiritual însă, Elementul Pământ este singurul dintre Elemente care conferă stabilitate şi concretizare, precum şi capacitatea

de manifestare a formelor, forma fiind – aşa cum spun înţelepţii din vechime – o expresie a necesităţii. Tocmai de aceea este foarte important să cunoaştem analogia dintre microcosmosul fiinţei umane şi macrocosmos, întrucât corpul fizic este cel mai rapid senzor care ne avertizează asupra greşelilor noastre spirituale, fie ele karmice (din vieţi anterioare, a căror memorie el o are), fie din viaţa actuală. Făcând analogia dintre organul/partea afectată şi planeta/Semnul/Casa corespunzătoare acelei zone şi afecţiuni, putem cunoaşte greşeala noastră reală şi tipul de remediu necesar. Cu alte cuvinte, Elementul Pământ „traduce" direct, chiar dacă uneori destul de lent, abaterea noastră de la armonia cosmică sau deteriorarea acestei armonii prin actele noastre egotice. În tradiţia esoterică, întruparea spiritului în materie, după emanarea lui de către Logosul Divin, va urmări asumarea celor cinci Elemente. Astfel, după ce va integra chintesenţa (al cincilea Element), spiritul va integra Elementul Aer care decurge din ea, pregătindu-se, apoi, să integreze Elementul Foc. Ordinea întrupării respectă, aşadar, ordinea derivării

Elementelor unele din altele (Eter, Aer, Foc, Apă şi Pământ – de la subtil la grosier, de la uşor la greu, de la fierbinte la rece, de la uscat la umed).

ELEVAŢIE – O planetă este elevată faţă de o alta când ea se află mai aproape de MC, având totodată şi influenţa cea mai puternică asupra Terrei. De exemplu, o DISONANŢĂ Saturn-Soare va fi în mod particular de temut dacă Saturn este,

la momentul naşterii, deasupra orizontului, iar Soarele pe MC sau în CASA A X-A. Dacă, dimpotrivă, Soarele s-ar afla mai aproape de MC decât Saturn, atunci această disonanţă ar avea efecte mult mai puţin primejdioase, mai uşor de conştientizat şi mai uşor de suportat la nivelul experienţelor vieţii.

ELIMINĂRI ORGANICE – Eliminările sunt bune când tema este bine echilibrată, din punctul de vedere al repartiţiei planetelor, în toate cele patru ELEMENTE (Foc, Pământ, Aer, Apă), şi când Jupiter, Mercur, Venus sunt bine dispuşi şi puternici. Marte şi Saturn trebuie să fie slabi; Semnele zodiacale Fecioară, Balanţă şi Peşti nu trebuie să conţină ASPECTE DINAMICE. De asemenea, aspecte bune între Pluto şi Lună, Venus, Soare, Mercur, dar şi relaţii bune faţă de Casele a V-a şi a VIII-a, şi faţă de guvernatorii lor.

TAURULUI şi este situată în vârful cornului lui stâng. S-a considerat la un moment dat că aparţinea unei alte constelaţii, fiind numită Aurigae sau EI Nath. Ca parte din Auriga, steaua se află în glezna dreaptă şi a purtat denumirea arabă *kabd al Inan*, de obicei tradusă „călcâiul celui care ţine frâul”, deşi poziţia sa este în gleznă. Denumirea arabă pentru El Nath este *an-Nath*, „cel care dă cu capul”, ea fiind situată în vârful cornului de nord al Taurului (marcat de steaua fixă AL HECKA) similar plasată în vârful cornului de sud. Denumirea de El Nath este dată şi stelei fixe HAMAL din CONSTELAŢIA BERBECULUI. Babilonienii îi spuneau *Shur-narkabti-sha-iltanu*, „Steaua din Taurul de la nord”

sau „steaua nordică dinspre car”, cu referire la carul din Auriga, steaua marcând cea de-a şasea constelaţie ecliptică. Astrologii spun că El Nath prevesteşte faimă şi avere tuturor acelora care o au ca stea natală. Totuşi, influenţa ei pare să depindă de planeta cu care face CONJUNCŢIE.

ELOCVENŢĂ – AS sau Soarele în Semnele zodiacale Berbec sau Fecioară. Mercur în CASA I. Buni semnificatori intelectuali şi adeseori Saturn în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER, mai ales Gemeni.

ELONGAŢIE – Distanţa maximă aparentă a PLANETELOR INTERIOARE Soarelui. Elongaţia maximă pentru Mercur este de 28°, iar pentru Venus de 47°. Termenul mai este folosit pentru cea mai mare distanţă pe care o poate avea orice planetă faţă de Soare.

ELONGAŢIE ESTICĂ – Planeta răsare înaintea Soarelui şi are o elongaţie ecliptică mai mare decât el.

ELTAMIN – Vezi ETANIN.

EMIGRAŢIE – MC ŞI AS în Semnele zodiacale Gemeni sau Săgetător. LUMINĂRIILE şi planetele lor guvernatoare în

ELIPSĂ – Toate planetele descriu în jurul Soarelui o orbită de formă eliptică, fără să fie însă regulată. De exemplu, orbita Terrei variază între 52°12 şi 61°10\ La fel, pasul Lunii variază între 11°56 şi 15°20, datorită formei eclipticii pe o anumită porţiune a orbitei sale.

ELGOMAISA – Vezi PROCYON.

EL KOPRAH – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din Chi URSA MAJOR (03°40 Fecioară) de natura

planetei Marte. Este o stea roşie aflată pe coapsa Ursei Mari. Se spune că ar conferi o natură liniştită, prudentă, controlată, dar şi suspicioasă, neîncrezătoare, spirit combativ şi iute la mânie. Cei născuţi la momentul de răsărit al constelaţiei vor fi îmblânzitori de fiare sălbatice sau bărbaţi care îi vor învăţa pe urşi, tauri şi lei să-şi lase deoparte ferocitatea şi să-i asculte pe oameni. (*Manilius Astronomică* sec. I d.Hr.).

EL NATH – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2 din Beta TAUR (22°35 Gemeni), de natura planetelor Marte-Mercur. Este o stea dublă, de un alb pur strălucitor şi, totodată, de un gri pal. Odinioară steaua gamma din AURIGA, este acum atribuită din punct de vedere astronomic CONSTELAŢIEI

ELONGAŢIE VESTICĂ – Planeta răsare după Soare şi are o elongaţie ecliptică mai mică decât el.

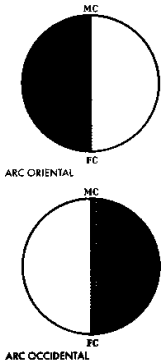

aceste două SEMNE. De asemenea, Luminăriile şi planetele lor guvernatoare în Casa a IX-a. Prezenţa indicilor pentru călătorii lungi sau depărtate. Guvernatorul Casei a IV-a în Casa a IX-a. OPOZIŢIE Jupiter-Lună.

EMINENŢĂ CENUŞIE – Soarele sau AS în Semnul zodiacal Capricorn. Bună susţinere de la Semnul zodiacal Rac (memoria de lungă durată) şi de la Saturn (erudiţie, capacitate de sinteză, durabilitate), precum şi aspecte bune Lună Mercur, Mercur-Uranus, Uranus-Saturn; Semnul zodiacal Balanţă important şi el, altfel nativul va fi o inteligenţă de interior, nerecunoscută oficial şi, deci, nefolosită în scopuri publice; acest Semn aduce recunoaşterea cumva oficială şi, automat, titulatura de „eminenţă cenuşie”, uneori cu ajutorul lui Jupiter.

EMISFERĂ

Jumătatea de cerc a unei sfere. Faţă de reprezentarea simbolică a sferei cereşti, care este astăzi numită „horoscop”, emisfera vizibilă este de obicei numită arc diurn, în vreme ce emisfera ocultată este numită arc nocturn. Emisfera estică, de la IMUN COELI (FC) până la MEDIUM COELI (MC), este numită „arc oriental”, în vreme ce emisfera vestică ce coboară de la MC la FC este numită „arc occidental”.

EMOTIVITATE – în analogie cu Semnele de expresie ale ELEMENTULUI APĂ. O puternică influenţă lunară, adesea într-unul dintre aceste Semne, accentuează emotivitatea. Semnele de Apă tind să-şi refuleze emoţiile în intelectualitate. Luna în Semnul zodiacal Peşti. Relaţii Lună-Neptun activând Casele I şi a X-a (vezi CASE).

ENDAINOM – Termen de origine greacă, în variaţie liberă cu *endorman* sau *endemo*, denumind influenţa spirituală a CASEI A XI-A, privită ca sursă de beneficii, tot aşa cum CASA A

XII-A e privită drept sursă a dificultăţilor.

ENEATIC – Termen de origine greacă (*ennead*, „a noua parte”), denumind unul dintre CLIMACTERICII care se presupune că aduc o schimbare a şansei sau a norocului. Mai denumeşte a noua ZI a unei boli, când se aşteaptă o schimbare de stare, deoarece Luna intră în orbul unui trigon benefic faţă de poziţia sa radicală (şi care este poziţia la momentul îmbolnăvirii).

ENERGIE – Calitate care aparţine lui Marte şi Semnelor de expresie a ELEMENTULUI FOC. Aspecte bune între Marte şi Luminării, dar cele dintre Marte şi Saturn sunt mai semnificative. Uranus într-un Semn defavorabil (apt să-l tempereze).

ENIF – STEA FIXĂ de magnitudine 2,5 din Epsilon PEGASUS (01°53 Peşti), având natura relaţiei Marte-Mercur. Este o stea triplă aşezată pe nasul Calului înaripat, Pegasus. Numele ei provine din cuvântul arab *al-anf*, „nasul”. A cunoscut foarte multe denumiri de-a lungul timpului, precum *fum aflarăs*, „gura calului”, sau *al jahfalah*, „buza” (denumiri de provenienţă arabă) sau *os Pegasi* (de provenienţă latină). Alături de stelele theta şi alpha AQUARI, Enif reprezenta al 23 sieu sau Casă lunară din astrologia chineză, denumită *Goei*, *Gui* sau *Wei*, „pericolul”. Influenţa ei se integrează influenţei generale a constelaţiei care pare să predispună la ambiţii, vanitate, capricii, lipsă de chibzuinţă, dar şi la intuiţie şi entuziasm (după Robson şi Noonan). Alte aprecieri susţin că energia ei afectează navele, oceanele şi schimbările de

vreme.

ENSIS (M42) – STEA FIXĂ de magnitudine 4. O aflată în Marea nebuloasă din ORION (22°59 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Lună, indicată în textele de specialitate M42 Orion – NGC 1976. M42 este NEBULOASA care marchează teaca spadei lui Orion. Deşi astrologii o cunosc sub numele de Ensis, denumirea sa corectă este M42; astronomii îi spun „Marea nebuloasă din Orion", Ensis fiind localizată, de fapt, în era Orionis (20°11 Gemeni). Se spune că influenţa ei induce o personalitate puternică şi demnă, încredere în sine, dar şi instabilitate, aroganţă, violenţă. Conferă prosperitate în comerţ, noroc în călătoriile lungi şi depărtate, avertizând totodată asupra pericolului de trădare şi otrăvire. Romanii credeau că este neprielnică vitelor şi că aduce furtuni. Robson afirmă că ea predispune nativul la orbire, defecte de vedere, răni ale ochilor. Dacă Orion se află la răsărit, nativul va avea o minte ageră şi un trup agil, simţul datoriei şi energia de a duce la bun sfârşit tot ceea ce a început, indiferent de obstacole. El se va bucura de prietenia tuturor. (Manilus)

ENTUZIASM – AS în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC. Marte, Soare, Jupiter bine plasaţi. Saturn slab. SEMNELE CARDINALE bine dinamizate, în special cele de polaritate yang (Semnele zodiacale Berbec şi Balanţă).

EPACT – Pe de o parte, numărul zilelor cu care anul solar depăşeşte anul lunar (vezi AN). Pe de altă parte, orice zi sau orice zile inercalate, fiind specific, din acest punct de vedere,

astrologiei egiptene, care foloseşte aceste zile intercalate sau „adăugate” în unele calcule.

EPICUREIC – Soarele în Semnul zodiacal Taur. Influenţa puternică a lui Venus bine plasat în Semn şi Casă şi cu aspecte bune. ASPECTE BENEFICE în tema natală sau o temă predominant jupiteriană şi benefică. ABSENŢA cuadraturii şi indicii de bunăstare materială, adesea oferită de părinţi.

EPIDEMIE – Influenţa lui Marte şi a Semnului zodiacal Scorpion, în Casa a VI-a sau în Casa a XII-a, (vezi CASE), sunt cele ce par să predispună la infecţii epidemice. De asemenea, ASPECTELE CONFLICTUALE ale lui Pluto, în special cu Luna (care, în ASTROLOGIA MONDIALĂ, reprezintă mulţimile) şi cu activarea Semnelor de expresie a ELEMENTULUI Aer.

EPIGENES – Astrolog grec născut cam pe la anul 200 î.Hr., în Bizanţ şi care se pare că a fost un susţinător înflăcărat al astrologiei, care, deşi provenea ca ştiinţă din clasele intelectuale ale societăţii, fusese totuşi acceptată abia din secolul VII î.Hr., în urma unor contacte comerciale cu Chaldeea şi Babilonia. Totuşi, data exactă a naşterii, ca şi a vieţii sale nu sunt deloc cunoscute cu exactitate, ele variind în limita a câteva secole. Se pare că s-a format ca astrolog în Chaldeea, la preoţii-astrologi, mulţi dintre ei infiltraţi în Grecia după ce Egiptul s-a deschis foarte mult către această ţară, în secolul VII î.Hr.; Seneca şi Pliniu cel Bătrân afirmă în scrierile lor aceste chestiuni, alături de nemulţumirea lui Epigenes că învăţătorii săi – în fapt, preoţii-astrologi chaldeeni

– păstrează pe tăbliţe de lut observaţiile astrologice şi astronomice de mai bine de 700 de ani. De altfel, Pliniu cel bătrân îl numeşte pe Epigene o autoritate de prim rang în astrologie, şi pe bună dreptate, deoarece el a elevat foarte mult acest domeniu, discutând, de exemplu, planetele, prin intermediul calităţilor lor (vezi şi CALITATE).

de „Steaua Garnet”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ERĂ – Teoria erelor provine direct din fenomenul de PRECESIE a echinocţiilor, care provoacă lenta retrogradare a PUNCTULUI VERNAL prin constelaţii. Lui îi sunt necesari aproximativ 26.000 de ani ca să parcurgă invers cele 360° ale Zodiacului, deci 2160 de ani printr-o constelaţie, această perioadă corespunzând unei ere. De exemplu, după Era Peştilor în mod simbolic raportată la naşterea lui Iisus şi la apariţia creştinismului, vom intra în Era Vărsătorului. Omenirea va începe o nouă etapă în evoluţia ei spirituală, bazată pe fraternitate, libertate, detaşare, marcând trecerea de la religiozitatea limitatoare la o spiritualitate integrală, profund eliberatoare, de fuziune ultimă cu Divinul.

ERĂ PRECESIONALĂ – Perioada de 2160 de ani, anul precesional având 25.920 de ani calendaristici.

EREDITATE – Se consultă Casa a IV-a şi Casa a X-a, care reprezintă mama şi, respectiv, tatăl, pentru a avea câteva informaţii despre ascendenţii nativului. Eventual, SEMNIFICATORII tatălui

(Soare, Saturn) şi ai mamei (Lună, Venus), şi relaţiile dintre ei. Unii astrologi consideră că ereditatea modifică, mai mult sau mai puţin, influenţele astrale, ceea ce confirmă teoria reîncarnării şi legea aferentă ei, a cauzei şi a efectului – deci karma, ceea ce am semănat în vieţi anterioare şi culegem la fiecare nouă existenţă terestră.

ERIDANUS – CONSTELAŢIE şerpuind într-un arc de 55° sud de ecuator, dincolo de graniţele constelaţiilor Peşti, Berbec, Taur, iniţial numită „râu”. Este asociată cu călătoriile şi cu pericolele pe mare, deşi puterea luminoasei ACHERNAR (14° 31 Peşti), de natura lui Jupiter, pare să fie un real înger păzitor pentru nativ. Constelaţia şi-a primit numele de la Marele Râu al Timpului, fiul lui Oceanus şi zeul-râu care încercuia Pământul. Pe vremea Insulelor Fericiţilor, Phaeton şi-a găsit moartea în apele sale când a căzut din carul strălucitor al Soarelui pe care îl luase fără ştirea nimănui, şi fără să ştie să-i strunească armăsarii. Surorile sale, Heliadele, au fost transformate după ce l-au îngropat în plopi iar lacrimile lor s-au transformat în ambră, de-a lungul

EQUULEUS – Mânzul, CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 19°-28° Vărsător şi între 1°-19° nord de ecuator. Imaginea ei este în mod tradiţional un cal sau un mânz, despre care se spune că reprezintă fie pe Celeris, fratele lui Pegasus (alături de care este poziţionată), fie un alt cal, Cyllarus. Se spune că are o influenţă norocoasă. Steaua sa fixă cea mai importantă este KITALPHA (23°07 Vărsător).

ERAKIS – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 4,1 din Mu CEPHEUS (09°42 Berbec), de natura relaţiei Satumlupiter. Este situată aproape de urechea dreaptă a lui Cefeu. În lucrările de specialitate, Erakis mai apare şi sub numele

AS retrograd menţionează pierderi prin foc. GUVERNATORUL Casei a II-a, PARS FORTUNA/punctul de noroc sau DISPOZITORUL ei în Casa a VIII-a în domiciliile PLANETELOR DINAMICE sau sub influenţa lor conflictuală indică pierderi, care nu ţin de voinţa nativului, şi despuiere prin duşmani, dacă BENEFICII nu deturnează aceste accidente prin aspecte bune şi extrem de eficace (vezi şi CASE).

EROISM – Soarele în Semnul zodiacal Berbec, susţinut de Saturn în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC şi Luna indicând detaşare, modestie, luciditate şi smerenie (probabil în Semnele zodiacale Fecioară sau Capricorn). Marte în aspect bun cu Saturn.

ERRAI – Vezi ALRAI.

EŞECURI FINANCIARE – După unele opinii, Marte în Casa a VII-a indică pierderi financiare datorită traficului sau afacerilor de la bursă. Luna în Casa a VIII-a şi guvernatorul malurilor lui Eridanus. Denumit şi „Râul Nopţii”, el reprezenta pe cerul întunecat imaginea râurilor sacre Nil şi Eufrat, considerate în vechime braţe ale aceleiaşi ape curgătoare din Paradis sau din Grădina Edenului. Asta a şi făcut ca Eridanus să fie împărţit în curentul de Nord şi curentul de Sud. Zodiacul de la DENDERAH îl localizează sub

picioarele uriaşului Orion, sub numele de *peh-ta-l*, care înseamnă „gura râului”. Este o constelaţie imensă – practic, cea mai mare constelaţie de pe Cer. Conform *Catalogului Britanic*, ea conţine 84 de stele fixe de diverse magnitudini, cele mai importante fiind ACAMAR (23°16 Berbec), ACHERNAR (15°19 Peşti), ANGETENAR (02°38 Taur), AZHA (08°45 Taur), CURSA (15°17 Gemeni), KEID (00°în Gemeni), SCEPTRUM (05°15 Gemeni), THEEMIM (29°53 Taur), ZAURAK (23°52 Taur).

ETAMIN (Eltanin, Rastaban) – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Gamma DRACONIS (27°58 Săgetător), de natura relaţiei Marte-Lună. Foarte importantă pentru egipteni, care au numit-o Isis. Numele său are multe variante, Eltanin fiind considerată forma-standard, şi provine din arabul *Al Ras al Tinnin*, „capul dragonului”, greşit tradus ca însemnând „ochiul drept al dragonului”. În preajma anului 3500 în Ch. răsăritul ei era vizibil prin culoarele centrale ale templelor din Hathor şi Denderath. Aflându-se la zenitul MERIDIANULUI Greenwich, mai este numită uneori „steaua Zenitului”. Cu un Saturn bine plasat, ajută concentrarea mentală şi studiile esoterice.

EVANGHELINE ADAMS – Astrolog american din secolul al XIX-lea, probabil cel mai cunoscut din vremea sa. Ea a devenit cunoscută prin consilierile astrologice din lumea afacerilor şi prin intermediul cărţilor de astrologie pe care le-a scris. Din biografia ei reţinem în special anii 1908 şi 1914, când a fost arestată, deoarece „ghicea de noroc”. La momentul acela astrologia nu era

legalizată în America şi ea a fost pusă ulterior în libertate, după ce a citit judecătorului ei tema lui natală, descriindu-i împrejurările în care el va părăsi viaţa terestră. Ziarele timpului au afirmat după aceea că Evangeline Adams a ridicat astrologia la rangul ei adevărat de ştiinţă.

EVANTAIUL MODEL PLANETAR care nu trebuie confundat cu PÂLNIA. El se bazează pe acelaşi principiu: două planete grupate într-o parte a temei şi una care este PLANETA-ANSĂ. Diferenţa constă însă în gruparea celor nouă planete în intervalul unui unghi de 80°-130°. Pâlnia este un BOL cu o planetă-ansă, în timp ce evantaiul este un CIORCHINE cu o planetă-ansă. Nativul evantai se serveşte de planeta-ansă pentru a dirija ansamblul temei şi pentru a-şi împlini propriile nevoi.

EVENIMENT – Ca să evaluăm data aproximativă a principalelor evenimente, trebuie consultate DIRECŢIILE ŞI TRANZITELE importante. Pentru căsătorie, de exemplu, se ţine cont adesea de aspectul pe care îl fac AS ŞI GUVERNATORUL său, guvernatorul Casei a VII-a, Venus, Lună, Soare, Marte (de la caz la caz). Pentru sănătate se ţine cont de direcţiile dintre AS, LUMINĂRII şi planetele dinamice. Pentru chestiuni onorifice, cele mai importante sunt

direcţile lui Jupiter, MC şi Soarele.

EXACTITATE – Saturn în Semnul zodiacal Gemeni. Influenţă saturniană; uneori, Mercur sau Semnul zodiacal Fecioară, cu o influenţă secundară; dar nu de neglijat în temă.

EXAGERARE – Disonanţe între Jupiter, AS, Mercur, Lună. Luna puternică, dar afectată de către Uranus. AS în Semnul zodiacal Berbec.

EXALTARE – SEMN (în astrologia tropicală) sau GRAD (în astrologia siderală) al ZODIACULUI, în care planeta îşi exercită cel mai puternic influenţa sa specifică. Ptolemeu prezintă planetele doar în funcţie de Semnele lor de exaltare, ordine ce corespunde celei moderne. În ce priveşte gradele de exaltare specifice, ele s-au transmis, prin tradiţie, din surse foarte vechi, fiind probabil derivate din HIPSOMATA. Tabelul de mai jos ne oferă gradele de exaltare siderală inclusiv pentru PLANETELE MODERNE şi pentru NODURILE LUNARE, dar gradele de exaltare tropicală pentru planetele tradiţionale nu sunt indicate, probabil pentru că astrologia contemporană nu a ajuns la un acord deplin în privinţa lor.

Diferenţa dintre gradul tropical şi gradul sideral este de 24° în sens invers trigonometric pe cercul zodiacal, adică:

— Soarele se află, în sistem tropical, la 4° Taur;

— pentru a afla poziţia lui siderală, scădem 24 de grade din această poziţie;

— ca să ştim cum scădem, numărăm de la o grade Berbec către 30 de grade Peşti, în sens trigonometric;

— deci 30 grade Berbec + 4 grade Taur = 34 de grade;

— din ele scădem 24 de grade pentru a trece din sistemul tropical în sistemul sideral;

— deci 34 – 24 = 10 grade de la o grade Berbec spre 30 grade Peşti.

Am obţinut astfel gradul de exaltare siderală a Soarelui. Această diferenţă de 24 de grade între cele două sisteme – tropical şi sideral – este cunoscută sub numele de AYANAMSA.

De reţinut că în astrologia hindusă Nodul Nord sau Rahu este exaltat în Semnul zodiacal Gemeni, iar Nodul Sud sau Ketu în Semnul zodiacal Săgetător, deoarece NN ŞI NS sunt considerate planete, nu PUNCTE SENSIBILE ALE TEMEI. Vezi TABEL EXALTARE.

Această demnitate esenţială, exaltarea, poate avea rădăcini mai vechi decât demnitatea guvernatorilor Caselor, dar acum este considerată de majoritatea astrologilor a fi de o mult mai mică importanţă decât domiciliile guvernatorilor.

EXCENTRICITATE – Defect atribuit în principal lui Uranus, rău plasat şi în aspect conflictual cu Luna, influenţând SEMNIFICATORII caracterului.

EXCES – Datorat unei DISONANŢE a lui Jupiter. Exces emoţional: Lună-Jupiter. Megalomanie (exces al conştiinţei de sine): Jupiter-Soare. E necesar însă ca ansamblul temei să confirme predispoziţia către exces, ştiut fiind că el este caracteristic Semnelor de expresie a MODULUI VIBRATORIU fix. De exemplu, prin prezenţa Semnelor extravertite (Semnele

zodiacale Berbec, Leu, Săgetător) sau avide (Semnul zodiacal Taur) şi o puternică influenţă jupiteriană sau, într-o mai mică măsură, lunară. Ca remediu, mai ales în cazul unor afecţiuni ale sănătăţii, Saturn ar trebui să fie important, deoarece reprezintă limitările, structurările. Pe de altă parte, o CUADRATURĂ Saturn-Jupiter, între Semnele menţionate, diminuează serios excesele indicate la momentul naşterii.

EXCLUDERE – Soare şi Saturn în ASPECTE CONFLICTUALE (cel mai adesea în CUADRATURĂ). Aspectul se dovedeşte important mai ales activat prin TRANZITE, în momentele-cheie din viaţa nativului, când el are de făcut conştient opţiuni sau transformări.

EXECUŢIE (PRACTICĂ) – Casa a VI-a importantă. Majoritatea planetelor în SEMNE MUTABILE sau într-o Casă cadenţă (vezi CASE). Marte, Jupiter, Soare adesea slabi.

PLANETA	EXALTAREA TROPICALĂ	EXALTA rea Siderală	POZIŢIA ÎN SISTEM TROPICAL A PLANETEI ÎN EXALTARE SIDERALĂ
SOARE		10 u Berbec	4° Taur
LUNĂ		3° Taur	27 b Taur

MERCUR		15° Fecioară	9° Balanţă
VENUS		27° Peşti	21° Berbec
MARTE		28° Capricorn	26° Vărsător
JUPITER		15° Rac	bb Leu
SATURN		21° Balanţă	la>6 Scorpion
URANUS	9° Săgetător	25° Scorpion	196 Săgetător
NEPTUN	19° Vărsător	5° Vărsător	29° Vărsător
PLUTO	lâb Rac	4° Rac	28° Rac

TABEL EXALTARE

EXPANSIUNE – Simbolizată de Marte şi de Jupiter. Casele ocupate de cele două planete tind să capete importanţă particulară. Lipsă de expansiune: AS sau Soarele în Semnul zodiacal Gemeni.

EXPLORARE/EXPLORATOR – AS sau Soarele în Semnul zodiacal Săgetător. Marte în EXALTARE ŞI CASA A X-A pe Capricorn; ASPECTE BENEFICE între Mercur, Uranus, Pluto, precum şi

între Marte-Mercur, Marte-Pluto, Marte Saturn, Saturn-Jupiter. Toate acestea au în vedere entuziasmul, curajul, voinţa, spiritul de acţiune, de orientare şi de observaţie, tenacitatea, puterea de îndurare, abilitatea, perspicacitatea, elanul – într-un cuvânt, tot ce îi este necesar unui deschizător de drumuri pentru a revela o nouă lume sau un nou domeniu de existenţă, necunoscut încă de nimeni, nimănui.

EXPLOZIE – Predominanţa ELEMENTULUI FOC. Marte, Uranus în ASPECTE DINAMICE. Uranus în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi cu aspecte conflictuale de la Soare, Marte, Mercur, uneori acestea fiind conjuncte cu Jupiter.

EXPRESIA VENUSIANĂ – Este vorba despre cele trei niveluri de expresie ale lui Venus, singura planetă cu manifestare pozitivă în toate cele trei MODURI VIBRATORII; de aceea, poziţia ei în Semn poate indica nivelul de conştiinţă precum şi nivelul afectiv de la care pleacă nativul în actuala viaţă terestră în evoluţia sa. Astfel:

— Venus în DOMICILIUL său nocturn (Semnul zodiacal Taur), deci mod vibratoriu fix, indică un nivel de conştiinţă specific planului fizic, material, planul realizărilor concrete şi al iubirii pe bază de filiaţie; din punct de vedere afectiv, nativul primeşte tot ceea ce i se oferă, dar nu dăruieşte nimic; la un nivel de evoluţie mai scăzut, avem de-a face cu iubirea instinctuală şi cu un puternic ataşament faţă de aspectele financiare şi materiale ale vieţii;

— Venus în domiciliul său diurn (Semnul zodiacal Balanţă), deci mod vibratoriu cardinal,

indică un nivel de conştiinţă specific planului mental, planului în care nativul este conştient, de farmecul său personal, de puterea sa de seducţie, dar şi de acuta nevoie pe care o are de ceilalţi, pentru a se împlini; din punct de vedere afectiv, el are nevoie de iubirea celorlalţi, datorită cărora învaţă, de data asta, să le şi dăruiască, nevoia cea mai acută pe care o simte fiind aceea de uniune, de parteneriat, de împărtăşire a iubirii erotice, de realizare a armoniei în cuplu şi a echilibrului. La un nivel de evoluţie sau de conştiinţă mai scăzut, poate indica tendinţa către depravare şi/sau prostituţie;

— Venus în domiciliul său de EXALTARE (Semnul zodiacal Peşti), deci mod vibratoriu mutabil, indică un nivel de conştiinţă specific planului afectiv, planului în care nativul caută împlinirea prin formele cele mai pline de iubire, cele mai creatoare, adesea sacrificiale; dacă el nu va conştientiza aspiraţia sa frenetică de comuniune prin iubire cu Dumnezeu, va trece prin multe forme de suferinţă chinuitoare şi de neîmplinire afectivă, căci, ajuns aici pe scara evoluţiei, el trebuie să manifeste compasiune, detaşare de toate aspectele iluzorii ale vieţii, iubire fără obiect. Este nivelul iubirii christice şi al naşterii noastre spirituale. La un nivel de evoluţie sau de conştiinţă mai scăzut, poate indica nevoia bolnăvicioasă a nativului de siguranţă emoţională şi un foarte nociv orgoliu afectiv.

Din punctul de vedere al iubirii, idealul Semnelor fixe este Taurul, idealul Semnelor cardinale este Balanţa, iar idealul Semnelor

mutabile este Semnul zodiacal Peşti, fiecare fiind puternic activ în profunzimile psihice, insondabile, ale sufletului (vezi SEMNE).

EXTRAVAGANŢĂ – Uranus în ASPECTE DINAMICE cu Soarele. Uranus ANGULAR şi în aspect cu AS sau cu Luna. Când este conjunct cu Mercur sau cuadratat de către conjuncţia Mercur-Venus, şi când se află în Semnele zodiacale Balanţă sau al Taur, Uranus indică extravaganţă financiară, vestimentară, alimentară, dar şi atitudine extravagantă.

EXTREMISM – Soarele în Semnul zodiacal Scorpion, la fel şi Pluto (în DOMICILIU în acest SEMN). Pluto conjunct cu Uranus, sau conjunct cu Mercur în Semnul zodiacal Fecioară. Pluto în CASA A XI-A. Pluto conjunct cu Saturn, sau Saturn în Semnul zodiacal Scorpion şi în OPOZIŢIE cu Uranus. Uranus conjunct cu AS. Adesea Uranus în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT.

EZITARE – Influenţă lunară importantă. AS sau Soarele în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ sau în SEMNE DUBLE. Marte slab. Mercur şi Neptun în aspect.

FACIES – Stea fixă de magnitudine 5,9 din M22 SĂGETĂTOR (8°18 Capricorn), de natura relaţiei Marte Soare. Are o reputaţie rea printre astrologi, deoarece, când este activă într-o temă, ea predispune la orbire, accidente şi moarte violentă.

FACULTĂŢI FILOSOFICE – Influenţa puternică a planetelor Mercur-Soare, Mercur-Venus, Mercur-Lună sau Mercur-Saturn va conferi aceste înclinaţii, alături de aspectele bune dintre

Jupiter şi Mercur.

FAELIS – CONSTELAŢIA Pisicii descoperită în 1804, dar acceptată cu rezerve. Este localizată între constelaţiile ANTILA PNEUMATICA ŞI HYDRA.

Semne şi Case, precum şi aspectele sale pot determina felul în care ne vom trăi viaţa şi relaţiile de familie. De reţinut că Soarele prezent aici poate indica un final de viaţă fericit, în mijlocul familiei, al celor dragi, iar într-o NATIVITATE FEMININĂ anunţă un soţ „de casă”.

FANATISM – Mai multe planete în Semnul zodiacal Berbec, mai ales Marte, Soare sau Uranus, cu unele DISO-FAMILIE – Viaţa de familie este indicată de către CASA A IV-A Şi Semnul zodiacal Rac care exprimă hrănirea, maternitatea, protecţia. Pe plan familial, trebuie deci examinate planetele care ocupă acest sector şi totodată poziţia GUVERNATORULUI Casei a IV-a. Casa a IV-a ocupată de Venus sau de Jupiter va fi sinonimă căminului fericit şi armonios, cu condiţia ca astrele să fie bine aspectate. Dimpotrivă, prezenţa lui Marte sau a lui Uranus într-o CUADRATURĂ faţă de planetele din această Casă riscă să întristeze relaţiile de familie, indicând conflicte şi rupturi. Prezenţa lui Saturn indică solitudinea sau tendinţa de a fi orfani. În sfârşit, Luna este în mod tradiţional în analogie cu familia. Poziţia sa în

NANŢE. Mercur rău plasat şi slab, Jupiter puternic afectat. Neptun în Casa a LX-a şi în relaţii conflictuale cu Luna sau cu Lilith ar putea avea aceeaşi semnificaţie.

FANTEZIE – Influenţa decisivă a lui Mercur şi a Semnului zodiacal Gemeni (care reprezintă zburdălnicia tinereţii), sau a lui Uranus şi a Semnului zodiacal Vărsător (care aduc gustul noutăţii, originalitatea, provocarea). Fantezia devine o trăsătură psihologică majoră în cazul unor aspecte puternice Lună-Mercur sau Lună-Uranus, adesea cu AS pe Semnele zodiacale Berbec, Gemeni, Rac, Săgetător. ASPECTE blânde între Lună, Neptun, Uranus, Mercur. Soarele în Semnul zodiacal Vărsător. Uranus sau Neptun pe AS sau în CASA A III-A.

FATALIST – AS sau Soarele în Semnul zodiacal Taur sau în primul decan al Semnului zodiacal Capricorn. Saturn în CASA A III-A.

FAŢĂ1 – Noţiunea apare într-o mare varietate de situaţii astrologice, rezultând de aici şi multe confuzii. Singura sa folosire modernă corectă este cea referitoare la diviziunea Semnelor Zodiacului în 72 de arce, de câte 5° fiecare, astfel încât fiecare Semn conţine 6 diviziuni de arce egale. Fiecare dintre aceste arce de câte 5° are un GUVERNATOR şi, în egală măsură, asocieri specifice (de obicei, legate de SEMNELE cu care se înrudesc). Ele sunt uneori numite, mai corect, semidecani (jumătatea unui DECAN) şi au polarităţi energetice complementare. Întotdeauna prima faţă, deci primele 5° ale unui Semn, este de polaritate yang, iar a doua faţă, deci următoarele 5°, de polaritate yin, şi aşa mai departe. În concluzie, în fiecare Semn vor există trei feţe yang şi trei feţe yin, succesiunea lor fiind: + /–, + /–, + /. Noţiunea pare a proveni din astrologia hindusă.

FAŢĂ2 – A 5-a demnitate bazată pe decani şi guvernată de către una dintre cele 7 planete, folosită de către vechii astrologi pentru a descrie trăsături concrete de caracter. Sau, în funcţie de context, se poate referi la două planete care sunt la fel de departe de domiciliile lor pe cât sunt de departe una de cealaltă. De exemplu, Venus în Semnul zodiacal Leu şi Mercur în Semnul zodiacal Rac sunt faţă în faţă deoarece ele se află, fiecare, la două Semne zodiacale distanţă faţă de domiciliile lor.

FAVORURI (ALE FEMEILOR) – Relaţie planetară armonioasă între Venus-Marte, Venus-Jupiter, Venus-Soare. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Rac. AS într-un DECAN lunar.

FAZELE LUNII – Cele patru momente importante din cursa periodică a Lunii în jurul Pământului: Luna Nouă (LUNAŢIA) sau aspectul de CONJUNCŢIE dintre Soare şi Lună, PRIMUL PĂTRAR sau aspectul de CUADRATURĂ dintre Soare şi Lună, LUNA PLINĂ sau aspectul de OPOZIŢIE dintre Soare şi Lună, şi ULTIMUL PĂTRAR, când se repetă aspectul de cuadratură dintre LUMINĂRII. De la Lună Nouă la Lună Plină, Luna este în faze crescătoare, iar de la Luna Plină la Luna nouă, Luna este în faze descrescătoare. Aceste faze sunt foarte importante pentru ritmurile agrare, pentru evoluţia bolilor şi pentru viaţa intimă a femeilor (ciclu menstrual, zile favorabile concepţiei, sarcină, lactaţie, menopauză, transmutare şi sublimare a potenţialului sexual). De asemenea, fazele Lunii trebuie consultate în absolut orice fel de început,

şi coroborate cu trecerea ei prin CASELE LUNARE.

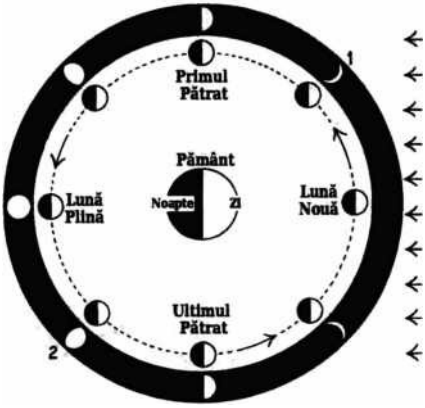

Fecioarei. Fecioara este un Semn de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, are calitatea de MUTABIL, şi conferă discernământ, abnegaţie, exactitate, metodă, dar şi nelinişte, nervozitate şi panică. Natura Semnului zodiacal Fecioară se manifestă în fiinţa umană, de la mediu spre superior, prin inteligentă, graţie, sacrificiu, subordonare, altruism necondiţionat, gentileţe. De la mediu spre inferior, Semnul se manifestă în calitate de critică extremă, agitaţie mentală, îndărătnicie, panică. Aici se află DOMICILIUL NOCTURN al lui Mercur (GUVERNATORUL ei), CĂDEREA lui Venus şi a lui Jupiter, TRIGONOCRAŢIA lui Saturn şi EXILUL lui Neptun. Semnul nu oferă însă, asemenea Semnului zodiacal Gemeni, nicio EXALTARE, tot aşa cum Semnul zodiacal al Peştilor, opusul său, nu oferă nicio CĂDERE.

FEBRUARIE – Astăzi cea de-a doua lună (variabilă, cu 28 sau 29 de zile), provenind din CALENDARUL preiulian timpuriu, după o

sărbătoare a expierii şi a catharsisului, latinul *februatio* referindu-se la o ceremonie de purificare. De asemenea, numele de „februarie” era un alt nume al zeiţei Junona (Hera, soţia lui Zeus/Jupiter), celebrată la aceste ceremonii. LUPERCALIILE erau şi ele celebrate la mijlocul acestei luni, în acele vremuri, având şi ele valori purificatoare şi cathartice. Esoteric, luna pare legată de purificarea elementului feminin, ca pregătire pentru anotimpul primăverii, simbolizând, desigur, valenţe spirituale fertilizatoare (ceea ce e nou nu se poate naşte într-un trup murdar, purificarea femeii reprezentând purificarea Naturii înseşi, iar sărbătorile dovedind, astfel, o vechime deosebită, care trimite la cultul milenar al Marii Zeiţe Mame). În calendarele europene timpurii, februarie era ultima lună a anului.

FECIOARA – Al şaselea Semn al ZODIACULUI. Nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere cu CONSTELAŢIA omonimă. Sigla sa se pare că a fost obţinută prin separarea şarpelui din care au evoluat, de altfel, şi siglele pentru Semnul zodiacal Scorpion, mai ales scrierile demotice egiptene favorizând o asemenea disociere. Legătura cu capul şarpelui este interesantă, deoarece Fecioara chiar este un Semn al procesului intelectual profund. Sigla a mai fost, de asemenea, derivată din literele cu care încep cuvintele *Maria Virgo* („Fecioara Maria”), ca parte importantă a simbolului asociat cu Semnul şi cu constelaţia

FECUND – Semnele zodiacale şi planetele

fecunde sunt: Rac, Scorpion, Peşti, Luna şi Venus. Într-o mai mică măsură Semnele zodiacale Taur, Capricorn şi planeta Jupiter; când acestea se află, prin TRANZITE, DIRECŢII sau PROGRESII, în Casa a V-a în Casa I sau în Casa a VII-a, ele prevestesc un copil.

FEMEIE – Relaţiile cu femeile sunt atribuite într-o temă masculină LUNII şi lui Venus. Poziţia reprezintă imaginea maternă şi valorile feminine pe care el le caută, dar şi partea de feminitate (*anima*) care există în fiecare bărbat. Aspectele Lunii indică felul în care bărbatul „trăieşte" femeia, dar şi felul în care femeia resimte întru totul bărbatul. Venus reprezintă afectivitatea şi senzualitatea. Valorile venusiene sunt complementare valorilor marţiene, care simbolizează caracterul viril şi activ al dorinţei.

FERMITATE – Predominanţa SEMNELOR FIXE, adesea Soarele în Semnul zodiacal Taur. ASPECTE bune între Saturn şi LUMINĂRII. Relaţii planetare armonioase între Saturn-Jupiter şi Saturn-Marte.

FIDELITATE – Caracteristică a lui Venus în Semnele zodiacale Taur, Fecioară, Capricorn, sau Semnul zodiacal Rac

(tradiţia familială) în aspecte bune cu Saturn. Se va examina, de asemenea, poziţia GUVERNATORULUI CASEI A VII-A şi eventualele sale aspecte cu Venus şi cu Saturn. Fidelitatea poate fi afectată de către prezenţa lui Venus sau a Lunii în Semnele zodiacale Gemeni sau Peşti, sau de către aspectele dintre Venus şi Neptun.

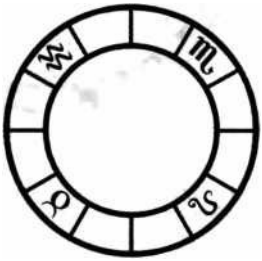

FILANTROPIE – Relaţii armonioase între Soare-Jupiter, Jupiter-Lună, Jupiter-Venus. AS în Semnele zodiacale Săgetător, Peşti, Fecioară sau Leu. BENEFICII sau Soarele în CASA A XII-A şi în Semnele zodiacale Peşti sau Taur. Neptun în aspect armonios cu SEMNIFICATORII caracterului. Bune aspecte între Venus şi Jupiter sau Lună.

FILOSOFIE – Filosofia este, în mod tradiţional, legată de CASA AIX-A. OPOZIŢIILE armonioase ale lui Mercur (care reprezintă facultăţi intelectuale), ale lui Jupiter (care reprezintă viziunea de ansamblu, gustul ordinii şi al sistemelor coerente), şi ale lui Saturn (care reprezintă luciditatea, concentrarea, aprofundarea), indică tipul de filosofie pe care îl va practica nativul. De asemenea, o DOMINANTĂ lunară va ajuta prin inspiraţia creatoare, iar Neptun îşi va aduce contribuţia prin intuiţie şi inspiraţie divină. Dacă în Casa a IX-a există şi Pluto, cu aspecte benefice, asta arată că nativul va avea o atitudine şi o filosofie de viaţă extrem de profunde, care îl vor transforma în mod deosebit, ducându-l către alegerea unei căi de evoluţie spirituală autentică. De asemenea, poziţia lui Pluto în Casa a IX-a poate să indice puterea nativului de a-i transforma pe ceilalţi prin

intermediul ideilor sale filosofice. Aptitudinile pentru filosofie sunt date de către aspectele importante între SEMNIFICATORII caracterului, adesea Mercur în CONJUNCŢIE, TRICON sau OPOZIŢIE cu Luna. Mercur dominant şi ANGULAR sau CARDINAL. Aspecte între Marte-Venus. Saturn în aspect cu Mercur. Multe aspecte importante între planete şi AS. AS în TRIPLICITATE DE AER şi întinzându-şi influenţa până către Semnele zodiacale Fecioară şi Scorpion. De asemenea, relaţii planetare armonioase între Saturn-Jupiter-Mercur, Saturn-Jupiter-Venus, Jupiter-Neptun. Saturn sau Soarele în Casa a IX-a sau în Semnul zodiacal al Săgetătorului. GUVERNATORUL Caselor I s-au a III-a în Casa a IX-a (vezi CASE).

FIRMAMENT – Cuvântul desemna iniţial *stellatum*-ul din sistemul ptolemaic. Astăzi el numeşte, într-un sens larg şi adesea poetic, bolta Cerului.

FIX – Semnele zodiacale fixe sunt: Taur.

Leu, Scorpion, Vărsător. Când predomină în temă, ele indică fie optimism, fie aversiune faţă de schimbare care, când se produce, e foarte importantă şi corespunde unei bulversări totale. Caracteristicile fundamentale ale acestor Semne sunt stabilitatea şi fermitatea, iar defectele principale sunt încăpăţânarea, ataşamentul posesiv şi excesele de orice fel. O realizare, pentru a fi durabilă, trebuie să înceapă, de preferinţă, cu Soarele sau cu Luna în SEMNE FIXE.

FIXITATE – Una dintre cele trei CALITĂŢI care acţionează ca un bloc faţă de mişcare şi

restricţionează curgerea liberă a energiilor. Semnele zodiacale fixe Taur, Leu, Scorpion şi Vărsător sunt frecvent rezistente la mişcare, deşi Dumnezeu le-a binecuvântat să fie perseverente şi pline de resurse, ceea ce le face de obicei atrăgătoare. Cele patru Semne fixe ale Zodiacului au dat naştere simbolismului esoteric al celor patru evanghelişti (vezi şi CELE PATRU ANIMALE).

FLAMMARION – Cămile Flammarion, scriitor francez prolific în domeniul ştiinţei popularizate de factură astronomică (18421925, datele fiind însă nesigure). A publicat un magazin astronomic începând din 1882. A avut un observator astronomic privat, cu ajutorul căruia a observat stelele, propunând cel dintâi denumirile de Triton şi Amalthea pentru Lunile lui Neptun şi Jupiter, denumiri care au fost adoptate mulţi ani mai târziu. A fondat Societatea Franceză de Astronomie şi a urmărit să concilieze spiritualitatea şi reîncarnarea cu ştiinţa, atitudine care în final a încurajat naşterea literaturii SF.

FLANCAT – Când o planetă este înconjurată de două PLANETE CONFLICTUALE se spune că este *asaltată* de ele şi e privită ca aflându-se într-o poziţie nefericită. În terminologia medievală, o astfel de planetă era considerată drept norocoasă în influenţă. De fapt, teoria de la baza tradiţiei este o extensie a teoriei aspectelor referitoare la CONJUNCŢII, deoarece planeta flancată sau asaltată intră într-o dublă CONJUNCŢIE, prin aceea că formează o legătură între două planete care îşi unesc prin intermediul ei influenţele. În

astrologia contemporană, planeta astfel poziţionată se spune că transferă lumina/energia planetei din spatele său către planeta din faţa sa, termenul „flancat” fiind aproape ieşit din terminologia curentă.

FLECĂREALA – AS într-un DECAN mercurian. Mercur în trigon cu Uranus şi liber de aspectele cu Saturn, care ar favoriza simţul măsurii şi discernământul în utilizarea energiei vorbirii.

FLEGMATIC – Unul dintre cele patru TEMPERAMENTE din tipologia psihologică a personalităţii, în analogie cu ELEMENTUL APĂ. Temperamentul flegmatic este retras, sensibil şi instabil, tradiţia astrologică prezentându-l drept receptiv, confuz, emoţional, fluctuant, lipsit de direcţie, precaut şi lent. Tipul este totuşi foarte metodic şi are o mare putere când forţele temperamentului său sunt canalizate, deşi în exterior nu arată deloc profunzimea sa interioară. Greşelile provin din hipersensibilitatea sa faţă de fenomenele fizice care, adesea, produc teama sau inabilitatea de a învinge, circumstanţe sub care tipul este lipsit de încredere şi suspicios faţă de o schimbare radicală.

FLIRT – Aspecte Venus-Uranus şi Casa a V-a susţinută sau întărită de ele. Relaţie Mercur-Venus pe Casele a V-a şi a VII-a, sau între Semnele zodiacale Leu şi Balanţă (vezi şi CASE).

FLIRTURI (legături amoroase) – Domeniul CASEI A VĂ. Marte şi Venus puternici, predispunând la mai multe legături, când ele guvernează sau ocupă această Casă. Venus în

CASA A XII-A şi dominant, iar Casa a XII-a pe SEMNE DUBLE sau de expresie a ELEMENTULUI AER, în special pe Vărsător. Uranus în Casa a V-a. Pluto conjunct cu Venus în SEMNE DE AER.

FLUCTUAŢII (sociale şi financiare) – Mercur, Lună, Neptun sau Uranus, Semnul zodiacal Rac sau Peşti ocupând MC sau Casa I relevă puternice tendinţe către astfel de fluctuaţii. La fel când majoritatea planetelor se află în Case cadenţe (vezi CASE) sau în SEMNE MUTABILE.

FOC – Unul dintre cele patru ELEMENTE. Focul care transformă solidul în lichid şi lichidul în gaz este focul căldurii şi al luminii. El înseamnă energie, voinţă, acţiune deopotrivă creatoare şi distructivă. Este, de asemenea, simbolul metamorfozării (pasărea Phoenix). În nenumărate mituri apare ca principiu divin activ, ardoarea originală suscitând lumea fenomenelor. Este *agni*, focul sacru din spiritualitatea lui,

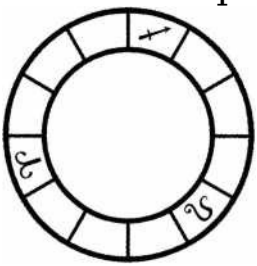

dusă, Zeus şi trăsnetul său, sau bastonul de foc al lui Moise. Cea mai mare varietate a manifestării acestui Element în lumea fizică a fost realizată şi folosită de către alchimie, iar certitudinea că nu este vorba despre simple speculaţii o constituie sistemul medical multimilenar hindus, *Āyurveda*, care utilizează în stabilirea tipurilor constituţionale umane, în

diagnosticare şi în terapeutică valenţele celor 10 tipuri de Foc subtil (*Agni*). La om, căldura focului se manifestă în pulsiunile sale dinamice (focul acţiunii, focul pasiunii, focul ideilor etc). Cele trei Semne de expresie a Elementului Foc sunt Semnele zodiacale Berbec, Leu, Săgetător. Focul este în analogie cu energia vitală. Prezenţa lui în exces într-o temă indică forţele impulsive necontrolate şi, eventual, violenţă. O carenţă a Elementului Foc va indica, dimpotrivă, o lipsă de energie şi o foarte mare dificultate a nativului de a realiza schimbări sau transformări, din simplul motiv că nu are resursele necesare pentru aşa ceva.

de soare, în templul Demetrei din Eleusis. Se spune că este o stea fixă foarte norocoasă şi foarte puternică; totuşi, oamenii de caracter sau cei care au un scop sublim în viaţă şi sunt sub influenţa ei îşi pot atrage multă invidie; de asemenea, ea susţine trecerea de la o expresie materială la una spirituală. CARDAN spune că, împreună cu planete aflate la gradul 12 Balanţă, Fomalhaut face ca numele nativului să devină nemuritor.

FOMALHAUT – STEA FIXĂ de magnitudine 1,16 din Alpha PISCIS AUSTRINUS (3°52 Peşti), de natura relaţiei Mercur-Venus, aşezată în gura peştelui. Numele ei arab, *Fam al-Hut*, înseamnă „gura peştelui”. Una dintre STELELE REGALE ale perşilor care o numeau, la 2582 î.Hr., Hastorang, când toate cele 4 stele indicau solstiţiile şi echinocţiile: ALDEBARAN marca 0° Berbec la 3044 î.Hr., ANTARES marca 0° Balanţă la 3052 î.Hr., FOMALHAUT marca 0° Capricorn la 2582

î.Hr., iar REGULUS marca 0° Rac la 2345 î.Hr.... Are multe nume şi variante, iar în vechime era cunoscută sub numele *Al Difdv al Awwal*, „prima broască”: Pe la 500 î.Hr. era venerată, ca stea a răsăritului

FORAMEN – STEA FIXĂ de magnitudine 1,9 variabilă din Eta ARGO NAVIS (22°09 Balanţă), de natura relaţiei Jupiter-Saturn. Se află la pupa navei Argo Navis şi variază neregulat, de la 1 la 7,4. Roşcată la culoare, ea străluceşte în subdiviziunea Carina a lui Argo (în chilă), fiind invizibilă la nord de paralela 30. Este unul dintre cei mai studiaţi aştri cereşti, poate chiar din vremuri preistorice, trăind în inima unui nor de praf şi gaz numit Nebuloasa Keyhole. Prin aprilie 1843, această uriaşă stea a început să strălucească suficient ca să devină a doua puternic strălucitoare stea de pe cer (aparent întrecându-le în strălucire pe Canopus şi pe Sirius). După aceea a mai slăbit în intensitate, devenind instabilă şi expusă unor explozii violente. Timp de mulţi ani, a fost considerată ca un tip neobişnuit de nova, iar în prezent se crede că e doar o chestiune de timp până când Eta Carinae (alt nume pentru Foramen) – care pierde din greutate într-un ritm foarte rapid – va exploda în cele din urmă ca o supernova. După Robson, ea conferă demnitate, pietate, utilitate sau, dimpotrivă, induce pericol, şi lăcomie şi afectează ochii. În relaţie cu Soarele, cauzează naufragiu.

FORNAX – CONSTELAŢIA Fornax Chemica sau Chymiae („cuptorul alchimic”), localizată între 10° şi 13° Taur, şi între 26° şi 40° sud de ecuator.

A fost creată de către Nicolas Louis de Lacaille în 1752, care a numit-o aşa în onoarea bunului său prieten, renumitul chimist Antoine Laurent Lavoisier. Se spune că Fornax aduce înclinaţii pentru munca ştiinţifică, predispoziţii către pionierat în inginerie, chimie, metalurgie, conferind o natură practică, entuziastă, persuasivă, plină de aspiraţie.

FRAUDĂ – Relaţii planetare DISONANTE între Mercur-Saturn, Mercur-Uranus-Marte, Mercur-Jupiter. Soare, Jupiter, AS fără ASPECTE BENEFICE între ele. Marte în aspecte rele cu Saturn sau cu Jupiter.

FREDERICI HONORES – CONSTELAŢIE numită aşa în onoarea lui Frederik al II-lea al Prusiei, localizată printre 34 de stele în zona dintre CEPHEU, ANDROMEDA ŞI CYGNUS. Astăzi este ieşită din uz.

FRICĂ – Soare sau AS în Semnul zodiacal Capricorn şi Saturn rău dispus sau în Casa a III-a. Diverse aspecte ale lui Neptun şi indicii oferiţi de Casa a IV-a, Casa a VIII-a şi Casa a XII-a (vezi CASE). Mai multe planete în Casa a IV-a sau: GUVERNATORUL Casei a IV-a în Casa a XII-a, ori guvernatorul AS/Casei în Casa a IV-a.

FRUNTEA SCORPIONULUI – Frons Scorpii, denumire pentru steaua fixă GRAFFIAS.

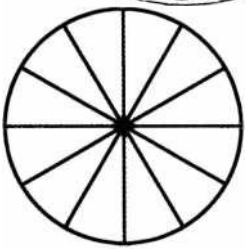

FRUSTRARE – Termen de specialitate limitat strict la ASTROLOGIA ORARĂ. Denumeşte acţiunea unei planete aspectate care intervine în efectul unui alt aspect, făcut de planeta spre care se îndreaptă, frustrând, de aceea, promisiunea acelui aspect. ASTROLOGIA MODERNĂ aproape nu foloseşte acest termen, motiv pentru care el este foarte puţin vehiculat şi cunoscut.

FUNCŢII PSIHICE – Cele patru funcţii psihice fundamentale studiate şi prezentate de C.G. Jung, şi pe care ASTROLOGIA MODERNĂ le asociază celor patru ELEMENTE.

— funcţia *intuiţie* corespunde ELEMENTULUI FOC (cunoaşterea intuitivă, religioasă, spirituală);

— funcţia *senzaţie* corespunde ELEMENTULUI PĂMÂNT (cunoaşterea prin cele cinci simţuri);

— funcţia *gândire* corespunde ELEMENTULUI AER (cunoaşterea intelectuală, abstractă);

— funcţia *sentiment* corespunde ELEMENTULUI APĂ (cunoaşterea afectivă, estetică, artistică).

FUNDAL – Termen de specialitate folosit pentru planetele de lângă CUSPIDELE CASELOR CADENŢE care, în virtutea acestor localizări, sunt privite ca slabe sau fără efect. Se spune că aceste planete se află „în fundalul temei”.

FUNDUL CERULUI – Se abreviază prin două litere mari, FC (sau IC – *imum coeli*, în limba latină). Reprezintă gradul cel mai de jos al temei, locul în care se găseşte Soarele la miezul nopţii. Poziţia sa nu este indicată în TABELELE DE CASE, dar se foarte uşor de aflat, pentru că se găseşte la exact 180° faţă de MIAOCUL CERULUI (MC), cu care şi alcătuieşte una dintre principalele AXE ALE ZODIACULUI.

FC este, în sistemul Caselor, cuspida CASEI A IV-A. Planetele care se află cel mai aproape de el, într-un ORB de ±8°, sunt considerate ca foarte puternice şi determinante pentru

FURUD – STEA FIXĂ de magnitudine 3,1 din Zeta CANIŞ MAJOR (07°23 Rac), de natura planetei Venus, poziţionată pe laba stângă din spate a Câinelui Mare. Denumirea este de origine arabă şi pare să aibă o etimologie puţin nesigură: fie provine din *al Fund* sau *al-Furud*, „cele ce strălucesc singure”, fie provine dintr-o greşeală de transcriere, *al Kurud*, „albinele”, făcându-se astfel referire la stelele mici care înconjoară câteva

dintre stelele din COLUMBA. Al Sufi le-a menţionat ca *al Agribah*, „Corbii”, într-o reprezentare arabă timpurie. Deşi influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, ca energie individuală ea avertizează asupra unor posibile pericole legate de frica de întuneric şi de noapte.

FUSE ORARE – Până la începutul secolului XX, fiecare ţară avea propria ei oră. Dificultăţile care decurgeau de aici au făcut să se treacă la o convenţie internaţională care a împărţit lumea în 24 de părţi: fusele orare, mergându-se din 7°30 în 7°30 de o parte şi de alta a meridianelor. De exemplu, ora Greenwich este ora tuturor ţărilor aflate de o parte şi de alta a meridianului Greenwich, cu excepţia OREI DE VARĂ. Într-o definiţie strict ştiinţifică, se spune că un fus orar reprezintă o zonă geografică limitată de două meridiane aflate la 15° longitudine una de alta (valoarea cu care se roteşte Pământul pe oră). Suprafaţa Terrei are 24 de fuse orare, numerotate de la o la 23 spre est, pornind de la Greenwich, care este meridianul O. România se află pe al doilea fus orar, spre est, cu o diferenţă de + 2 h00 faţă de acest meridian, şi menţionat în toate astrogramele sub forma (+ 2 hGMT). În calcularea computerizată a astrogramelor, ora României se indică întotdeauna prin EET (Est European Time).

GACRUX – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 1,63 din Gamma CRUX (06°44 Scorpion), de natura relaţiei Venuslupiter. Numele său are o etimologie extrem de complexă, fapt care îi dovedeşte importanţa, cel puţin ca simbol.

Denumirea provine din *gamma Crux* – Gacrux – şi se referă la poziţia pe care o are steaua, în vârful Crucii. CONSTELAŢIA Crux a fost prea puţin cunoscută anticilor, cele patru stele mari, importante ale ei fiind observate de către Ptolemeu în Egipt (locul din care ele sunt vizibile) ca parte din

CENTAURUS, care acum o înconjoară din trei părţi. Bayer, cel care a creat această constelaţie în 1679, a localizat-o dincolo de picioarele ascunse ale Centaurului, stelele sale fiind alpha (ACRUX) pe picior, beta (MIMOSA) în vârf, gamma (GACRUX), şi delta Cruciş (nenumită). Ea exercită o influenţă puternică şi susţine şansele care aduc fericire, voinţa (tăria) de a accepta sacrificiul şi părerile sincere de rău, capacitatea de a decide în bine direcţia în viaţă, discernământul. Tot sub influenţa ei directă s-ar afla rănile sufleteşti, anumite răni datorate accidentelor, anumite abilităţi sau capacităţi paranormale pentru care nativul are de „dat” ceva, de „plătit” sau de realizat. Acolo unde este vorba despre o misiune spirituală conştient asumată, am putea spune că steaua susţine realizarea ei plenară, ceea ce în termeni strict umani se numeşte „faimă” sau „nemurire”.

GAIA-TERRA – Planeta Pământ poziţionată în tema natală, în OPOZIŢIE perfectă cu Soarele; de exemplu, Soare natal la 25° Peşti, Gaia-Terra la 25° Fecioară. Numele provine din mitologia greacă, Geea sau Gaia fiind Marea Zeiţă Mamă, femeia arhetipală, mama universală, energia *yin* şi soţia lui OURANUS, Cerul înstelat sau Zeul

Spaţiului, Cea dintâi fiinţă născută din Haosul primordial. În tema natală indică misiunea concretă, materială, cea mai presantă a actualei existenţe terestre, care se defineşte în totalitate prin raportare la opusul său, Soarele. Ea capătă importanţă în temă când este în CONJUNCŢIE cu Luna, Mercur, Venus, Marte sau cu GUVERNATORUL AS; de asemenea, în conjuncţie cu una dintre AXELE temei sau cu NN, indică o experienţă dată de poziţia în semn şi casă a Terrei, o lecţie de viaţă obligatorie pe care nativul trebuie s-o marcurgă, integrând-o în creşterea sa interioară.

GALAXIE – Termen provenit din grecescul *galax* care înseamnă „lapte”, cu referire la aparenţa lăptoasă a grupului de stele ce marchează o bandă luminată şi neregulată, într-un univers insular de stele ce conţin inclusiv sistemul nostru solar. Această galaxie este CALEA LACTEE, iar termenul denumeşte atât sistemul nostru solar, cât şi sistemele aflate dincolo de al nostru.

GALILEI, GALILEO – Savant şi astronom italian (15.02.1564 – 8.01.1642) cu o impresionantă personalitate şi activitate ştiinţifică. A formulat legea oscilaţiilor pendulului şi legea căderii libere a corpurilor; a corectat noţiunile de viteză şi acceleraţie; a inventat balanţa hidrostatică şi termometrul cu aer; a fost primul care a făcut diferenţa dintre temperatură şi cantitatea de căldură, şi primul care a privit cerul cu o lunetă proprie, elaborând astfel observaţii astronomice referitoare la: suprafaţa lunară, fazele lui Venus, primii 4 SATELIŢI ai lui Jupiter,

inelul lui Saturn, petele solare. Prin întreaga sa activitate a jucat un rol major în revoluţia ştiinţifică a Renaşterii târzii, fiind denumit, pe bună dreptate, părintele fizicii şi ştiinţei moderne. După 1610, când a început să susţină public heliocentrismul, el a întâmpinat o înverşunată opoziţie din partea câtorva filosofi şi clerici, fiind denunţat Inchiziţiei de către unii dintre aceştia în preajma anului 1615. În 1632 a publicat lucrarea *Dialoguri privind cele două sisteme de bază ale lumii*, Inchiziţia l-a considerat „suspect de erezie" iar Galileo Galilei şi-a petrecut restul vieţii în arest.

GALLE, JOHANN GOTTFRIED – Astronom german (9.06.1812 – 10.07.1910) care a activat la Observatorul astronomic din Berlin. A fost prima fiinţă umană care a observat planeta Neptun (la data de 23.09.1846) şi a ştiut că este o planetă a sistemului nostru solar, a descoperit trei comete şi a sugerat să se folosească ASTEROIZII pentru determinarea PARALAXEI Soarelui. În ultimul deceniu al secolului al XIX-lea a publicat un catalog cu peste 400 de comete.

GASTRALGIE (şi alte afecţiuni inflamatorii ale stomacului) – Sunt indicate de către Marte, Lună, adeseori chiar Uranus, şi una dintre Casele a XII-a, a VI-a, I şi a FV-a.

GEMMA – Vezi ALPHECCA.

precum şi de Semnul zodiacal Rac. În egală măsură, Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC au şi ele un cuvânt serios de spus în această chestiune; la fel cuadraturile şi septilurile din Casa a IV-a (vezi CASE).

GEMENI – Al treilea Semn al Zodiacului, care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere cu CONSTELAŢIA omonimă. Sigla modernă reprezintă doi gemeni umani dând mâna cu doi gemeni nemuritori. Unii văd în această siglă referirea la zona pătrată din structura rectilinie, în sensul că Semnul zodiacal Gemeni guvernează plămânii şi accentuează astfel relaţia ritmică permanentă pe care fiinţele umane o păstrează cu lumea exterioară: consumând constant din aerul şi din oxigenul ei, exteriorul devine interior şi interiorul devine exterior. Gemenii aparţin ELEMENTULUI AER şi modului VIBRATORIU mutabil, influenţa lor fiind mentală, intelectuală şi versatilă. Gemenii manifestă o nevoie puternică de a avea relaţii cu ceilalţi. Semn de expresie a Elementului Aer, Semnul face ca nativul i să fie versatil, idealist, comunicativ, imitativ, inventiv, alert, I inchizitiv – el exprimând aşadar toate acele calităţi care pot fi asociate AERULUI exprimându-se pe sine cu intenţia de a stabili comunicarea cu lumea. Există însă şi o puternică tendinţă către dispersia specifică tuturor Semnelor de expresie a Elementului Aer, nativul fiind adeseori neliniştit, nerăbdător, instabil, superficial, inconştient şi difuz. El tinde să rămână copilăros şi imatur, sau, dimpotrivă, cu aspecte bune în temă, să-şi păstreze aparenţa tinerească mentală şi fizică. Semnul zodiacal Gemeni este guvernat de către Mercur şi nu oferă nicio DEMNITATE, deşi uneori, conform astrologiei hinduse, el este locul de EXALTARE pentru CAPUL DRAGONULUI sau NN. Denumirea

latină provine dintr-o tradiţie foarte veche, împreună cu multe alte variante (*didyomoi* la greci, *dioscuri* la romani). În conformitate cu mitologia antică, gemenii sunt „fiii Ledei”, de unde şi poeticul „Stelele Ledei”, deşi ei sunt mai vestiţi în ipostaza de CASTOR ŞI POLLUX. Imaginea constelaţiei care a fost la origine cea a doi gemeni giganţi a devenit, cu vremea, cea a unui bărbat şi a unei femei. Deoarece artiştii reprezintă perechea în ipostaza unor păuni, apare uneori şi titulatura medievală de *duo pavones*. Egiptenii consideră Gemenii drept Horus cel tânăr şi Horus cel bătrân, situaţie mult mai apropiată de simbolismul originar – doi bărbaţi.

GAUSS, JOHANN CARL FRIEDRICH – Matematician, fizician şi astronom german (30.04.1777 – 23.02.1855), a cărui activitate ştiinţifică a inclus, deopotrivă, geodezie, astronomie, optică. A făcut studii de electricitate şi de magnetism, iar în astronomie a elaborat o metodă de determinare a orbitei unei planete pe baza a trei observări, cu care a calculat orbitele ASTEROIZILOR PALLAS, VESTA ŞI CERES (pierdut şi regăsit apoi, pe baza calculelor sale). Este considerat „Prinţul Matematicii” şi cel mai mare matematician din antichitate până în epoca sa, iar el, la rândul său, a considerat matematica drept „regina ştiinţelor”. A fost un copil precoce şi primele sale descoperiri şi rezultate uimitoare s-au concretizat încă din adolescenţă. Şi-a redactat opera reprezentativă, *Disquisitiones Aritmeticae*, la vârsta de 21 de ani (în 1798), prin care el a definitivat teoria numerelor ca ramură bine

definită a matematicii, aşa cu este şi în zilele noastre.

GELOZIE – Relaţii planetare DISONANTE Marte-Saturn, Marte-Venus, Saturn-Venus, Marte-Jupiter. Venus slab şi afectat de către PLANETELE CONFLICTUALE. Jupiter afectat de către Marte. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Taur şi a planetelor Neptun, Uranus sau Saturn, asupra CASEI I s-au asupra CASEI A V-A.

unul de condiţie terestră, iar celălalt de condiţie divină – nicidecum legată de polaritatea sexelor. Steaua fixă Alfa este CASTOR (19°29 Rac), geamănul nemuritor (divin), în vreme ce steaua Beta este POLLUX (22°28 Rac) geamănul muritor (uman, terestru).

GEMINI – CONSTELAŢIA Gemenilor reprezentaţi de CASTOR ŞI POLLUX, Gemenii Cereşti, se întinde deasupra lui Orion, pe banda zodiacală dintre constelaţiile Taur şi Rac. Marginile constelaţiei alcătuiesc un dreptunghi aproape perfect, fiecare dintre lungimile lui semnificând pe câte unul dintre gemeni. STEAUA FIXĂ Castor, Alpha Gemini a fost identificată spre Nord-Vest, iar steaua fixă Pollux, Beta Gemini, spre sud-est. Se spune că Gemenii au fost plasaţi pe bolta cerească de către Zeus, ca răsplată pentru cât de mult s-au iubit ca fraţi în viaţa lor terestră. Sumerienii şi babilonienii au numit constelaţia „Marii Gemeni”, dar nu au dat nume niciuneia dintre stelele ei fixe. Grecii însă au botezat cele două stele fixe strălucitoare Kastor şi Polydeukes, denumire transformată de-a lungul timpului în forma ei latină actuală, Castor şi

Pollux. Se spune că ei s-au comportat ca nişte adevăraţi eroi, fiind adoraţi de oamenii mărilor şi consideraţi drept protectori ai marinarilor, stăvilind prin valuri mari de apă atacurile piraţilor. Având în ei spiritul aventurii, ei s-au alăturat expediţiei lui Jason şi argonauţilor, conducând nava Argo pe Marea Neagră, în căutarea Lânii de Aur, şi au protejat ambarcaţiunea în timpul călătoriei ei către Colchida. Pe cerul nopţii, Castor şi Pollux pot fi văzuţi mereu în linie dreaptă deasupra constelaţiilor mici care alcătuiesc marea constelaţie ARGO NAVIS. Legenda naşterii lor este, poate, una dintre cele mai fascinante, întrucât ei nu vin pe lume printr-o naştere „umană”: Zeus a cucerit-o pe mama lor, frumoasa Leda, transformat într-o lebădă superbă, gemenii născându-se ulterior din două ouă. Ptolemeu spune că stelele ei au o influenţă similară lui Mercur şi, secundar, lui Venus. Se spune că influenţa generală a constelaţiei ar genera dizgraţie, boală, pierderea şanselor, afecţiuni sau probleme mari ale genunchilor. Stelele ei fixe sunt ALHENA (09°06 Rac), ALZIRR (1P13 Rac), CASTOR (20°14 Rac), MEBSUTA (09°56 Rac), MEKBUDA P (14°59 Rac), POLLUX (23°13 Rac), PROPUS (03°26 Rac), TEJAT POSTERIOR (05°18 Rac), WASAT (18°31 Rac).

GENEROZITATE – Relaţii planetare armonioase între Soare-Marte, Soare-Jupiter, Soare-Venus, Marte-Jupiter, Marte-Venus şi Venus-Jupiter, AS sau Soarele în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC, AS într-un DECAN solar. Aspecte bune între planetele de mai sus.

GENIU – Indicaţiile pentru CELEBRITATE sunt valabile şi pentru geniu: prezenţa aspectului de TRIGON, AS în TRIPLICITATE DE AER, Mercur, Luna şi Uranus puternici şi de o certă intensitate. La modul general, o puternică influenţă solară sau neptuniană, susţinută de Saturn sau de o influenţă vizibilă a Semnelor zodiacale Capricorn (perseverenţă, disciplină) şi Vărsător (inventivitate, expansiune, originalitate).

GEOCENTRIC – Termen folosit pentru sistemului nostru planetar, văzut ca şi cum Terra ar fi punctul central al mişcărilor cereşti (de la cuvintele greceşti: *Gaia*, „Pământul”, şi *kentron*, „centru”). Când un astrolog se referă la modelul GEOCENTRIC, asta înseamnă că el foloseşte sistemul ptolemaic. Majoritatea sistemelor moderne de astrologie şi, în

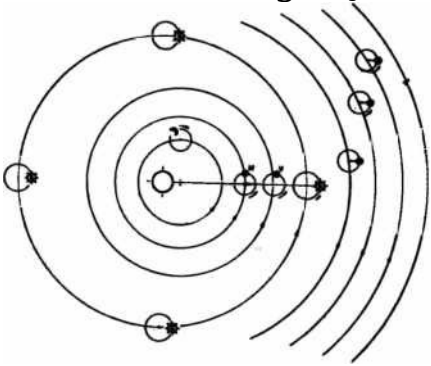

SISTEMUL PTOLEMAIC

mod virtual, toate sistemele astrologice vechi, sunt geocentrice. Faptul este mai mult decât normal, deoarece fiinţa umană pe Terra se naşte şi pe Terra îşi desfăşoară destinul. Dacă ea ar locui pe Marte, de exemplu, atunci sistemul astrologie de referinţă ar fi cel cu Marte în centru

(ceea ce ar face ca Marte să dispară din efemeride), şi cu Terra prezentă printre planetele care îi veghează destinul. În timpurile moderne, există o tendinţă de a introduce ASTROLOGIA HELIOCENTRICĂ în calculul şi în interpretarea astrologică. În acest caz, cel puţin pentru o nativitate de pe Terra, nu ar mai exista în tema natală Soarele, NODURILE LUNARE ŞI CASELE astrologice, interesându-ne doar evoluţia spirituală a omului şi relaţia lui directă cu Divinitatea. În mod sigur, ar căpăta preponderenţă informaţiile de ordin karmic şi, mai ales, tot ceea ce ţine de împlinirea dharmei (a Legii Divine). Forme superioare de abordare a astrologiei heliocentrice ar favoriza, cu siguranţă, posibilitatea de a pune în discuţie evoluţia sufletului după plecarea din planul fizic al lumii noastre, şi probabil că nu ne mai desparte foarte mult de această astrologie a viitorului, singura adecvată pentru mileniul III.

GEOGRAFIE ASTROLOGICĂ – Ramură a astrologiei care conferă fiecărui SEMN ZODIACAL guvernarea peste anumite ţări sau zone ale Terrei. Iată-le în ordinea dată de Corneli (în lucrarea *Encyclopaedia of Medical Astrology* – Samuel Weiser Inc., York Beach, Maine, 1992):

Semnul zodiacal Berbec guvernează: Marea Britanie, Anglia, Ţara Galilor, Germania, Danemarca, Galaţia, Lituania, Spania, Portugalia şi o anumită parte din Maroc, partea estică, Siria şi Iudeea, Libanul şi Damascul, Palestina, Islanda şi insulele înconjurătoare, Sudanul de Nord, Noua Zeelandă, o anumită parte a Australiei, o parte a

arhipelagului australian, Perú. Oraşe: din Liban, Damasc, Brunswick, Kapua, Cracovia, Florenţa, Leicester, Marsilia, Mapoli, Padova, Saragosa şi Utrecht.

Semnul zodiacal Taur guvernează: Irlanda, Persia, Italia.

Marea Polonie, Asia Mică, Rusia de Sud, Olanda, Cipru şi Samos, Groenlanda, Labrador, Tasmania, Noua Guinee, cea mai mare parte a Australiei, bazinul oceanului Atlantic, partea vechilor atlanţi şi un număr de insule mici, de asemenea un colţ din America de Sud, Azerbaidjan, Caucaz, Georgia, N-E Iranului, Mozendaran, Belarus. Oraşe precum: Dublin, Leipzig, Sf. Louis, Bavaria, Montua, Palermo, Parma.

Semnul zodiacal Gemeni guvernează: America de Nord ca întreg, Canada de Est, SUA în partea de est a râului Mississippi în special, Belgia, vestul Angliei, Egiptul de Jos, Lombardia, Sardinia, Indiile de Vest, Columbia, Venezuela, Nordul Americii Centrale până în peninsula Yucatán, jumătatea sudică a Indiilor daneze de vest, o mică parte din Australia, Ecuadorul de Nord şi insulele adiacente, Oceanul Indian. Oraşe: Londra, Versailles, Leuven, Melbourne, New York, San Francisco, Mentz şi Nürnberg.

Semnul zodiacal Rac guvernează: Olanda, Scoţia, Zeelanda, China, Africa, Armenia, Canada centrală, vestul SUA în partea râului Mississippi şi partea de est a Californiei, Sudul Californiei, California de Jos, cea mai mare parte a Mexicului, Oceanul Indian şi insulele mici, nordul şi vestul

Africii, Anatolia până lângă Constantinopole. Unii autori spun că guvernează şi Germania. Oraşele sunt: Constantinopole, Alger, Amsterdam, Veneţia, Genova, Milano, Berna, Cádiz, Lubeck, Manchester între 29° şi 30°, St. Andrew, Tunis, York, iar unii spun că şi oraşul New York.

Semnul zodiacal Leu guvernează: Franţa, Italia, Cehia, partea de nord a României, Sicilia, Chaldea, Australia, Alpii, Madagascar, Zanzibar, Africa de est, o parte din Zimbabwe, Canada de vest, statele Washington şi Oregon, vestul extrem al SUA, jumătatea nordică a Californiei, Alaska centrală şi de est, o mare parte din Oceanul Pacific şi foarte multe insule, coasta Tyrului şi a Sidonului, Puglia, Cappadocia. Oraşe ca: Praga, Bath, Damasc, Bristol, Philadelphia, Roma, Taunton, Ravenna, Chicago.

Semnul zodiacal Fecioară guvernează: Turcia.

Switzerland, Witherland, Mesopotamia, Insulele de Vest, extremitatea sudică a Siberiei, Grecia, Asiria, Tessalia, Uruguay, Alaska de Vest, Insulele Hawaii, insulele Aleutian, bazinul Oceanului Pacific, Rhodesia, Congo, Babilon, Candia, Corint, Croaţia, ţările dintre Eufrat şi Tigru, Lavadia, Morea, Silezia de jos, Brazilia, Creta, statul Noua Anglie, statul Virginia. Oraşe precum: Ierusalimul, Paris, Bagdad, Heidelberg, Lyon, Navarra, Padova, Berkshire, Boston, partea de est a lui Los Angeles, Strasbourg, Brindisi.

Semnul zodiacal Balanţă guvernează: Japonia, China şi părţile Indiei învecinate ei, Austria, Egiptul de Sus, Tibet, Argentina, Siberia,

Insulele Pacificului de Sud, Savoya, Insulele Pacificului de sud. Oraşe precum: Lisabona, Viena, Anvers, Frankfurt pe Main, Charleston, Fribourg, Speyer, Plasencia.

Semnul zodiacal Scorpion guvernează: Coasta vestică a Africii de nord, Maroc, Norvegia, Bavaria, Reublica Sud Africană, Brazilia, o parte a Indiilor de Est, Siberia, Coreea.

Manciuria, Philipine, Japonia, China; Halifax, Algeria, Catalona, Iudeea, Uruguay, Paraguay, Bolivia de est, Argentina de est şi insulele mici. Oraşe precum: Frankfurt pe Oder, Alger, Liverpool, Messina, Washington, Baltimore, Cincinatti, New Orleans.

Semnul zodiacal Săgetător guvernează: Arabia, Spania, Ungaria, Toscana, Dalmaţia, Moravia, Siberia, Mongolia, Siam, Burma, Tibet, Borneo, Sumatra de nord, China, Indochina, Bolivia, Argentina, Chile, Perú în zona de sud-est, Ecuadorul de est, Brazilia de vest, Columbia de sud, Capul Finister, Franţa între Masien şi La Garon, Italia (în special Taranto), Provence, Slovenia. Oraşe precum: Singapore, Colonia sau Khfiln, Avignon, Toronto sau Buda, Avignon, Neapole, Shelffield în Toledo.

Semnul zodiacal Capricorn guvernează: India, Tracia, Saxonia de vest, Siberia, China, Tibet, Persia, Bulgaria, Afganistan, México, Insulele Orkney, Noua Zeelandă, Insulele mici din regiunea Antarcticii, regiunea Oceanului Pacific de Sud, Bosnia, Circar, Hesse, Illyria, Morea, Khorasan, Lituania, Macedonia, Mecklenburg, Punjab, Tracia, Styria, Saxonia. Oraşe precum:

Brandenbug, şi Bruxelles.

Semnul zodiacal Vărsător guvernează: Arabia, Rusia, Prusia, Tartaria, Polonia, Siberia, Turcia asiatică, Suedia.

Lituania, Moscova, Abisinia, Ţara Sfântă, Siria, Persia, Cipru, Marea Roşie, Mările Caspică şi Neagră, Westfalia, o parte a Insulelor polineziene, Oceanul Pacific de Sud, Cherkessia, Suedia de jos, Piedmond. Oraşe precum Hamburg, Bremen, Trent, Salzburg, Ingoldstată.

Semnul zodiacal Peşti guvernează: Rusia, Portugalia, Galicia, Calabria, Peninsula Scandinavă, Europa ca întreg, Algeria, o mică parte a Angliei, Tripoli, Normandia, Cilicia, Egipt, Nubia, Tunisia, bazinul mediteranean, Polinezia, Samoa, Insulele Oceanului Antarctic, Asia de sud, Africa de nord, Deşertul Sahara, insulele mici din Mediterană, Iudeea. Oraşe precum: Alexandria, Ratisbon, Sevilia, Worms (în Germania), Compostella.

GEOGRAFIA ASTROSOFICĂ – Ramură practică a astrologiei, care se ocupa cu analiza aşezării oraşelor şi clădirilor după principii astrologice care să reflecta caracteristicile cereşti în geografia terestră. Asemenea practici legate de structuri şi de caracteristici geografice nu trebuie confundate cu cele legate de TEMA ÎNTEMEIERII. Volguine citează o federaţie a 12 oraşe etrusce, ai căror reprezentanţi se întâlneau o dată pe an la templul zeului Voltumna, pentru a pune în discuţie în ce fel viaţa lor terestră a fost influenţată de astre în anul respectiv, şi unde pot fi construite clădiri în anul care urmează, astfel încât ei să fie

într-o şi mai intimă relaţie directă cu Zeii, prin

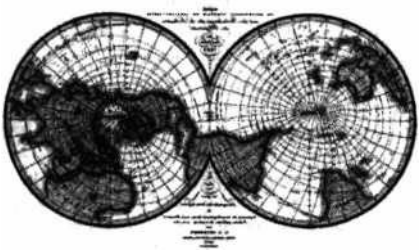

intermediul energiei formei, în rezonanţă între Cer şi Pământ. De asemenea, poziţiile bisericilor ridicate pentru Fecioara Maria pe teritoriul Franţei se află în aceeaşi relaţie spaţială precum cea figurată în CONSTELAŢIA Fecioarei, ordinea terestră reflectând deci ordinea celestă.

GEOMETRIE – Saturn puternic şi în relaţii de TRICON cu Uranus sau cu Mercur, în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER. Semnul zodiacal Fecioară important în temă, ocupând fie Casa a IX-a, fie Casa a III-a, fie chiar Casa a VI-a, care este în analogie cu el (vezi CASE).

lizarea aspectului de CUADRATURĂ, în fazele ei crescătoare, şi cu foarte puţin înainte de realizarea aceluiaşi aspect, în fazele descrescătoare.

GIANSAR (Gianfer, Gianfar) – STEA FIXĂ de magnitudine 4.1 din Lambda DRACO (10°20 Leu), de natura relaţiei Saturn-Marte. Stea mică portocalie din coada Dragonului, poziţionată la mijlocul distanţei dintre stelele fixe beta MERAK şi alpha DUBHE (din constelaţia Ursa Major) şi Polaris. Mai este întâlnită în listele de specialitate şi sub numele de Giauzar, ambele provenind fie din arabul *Al Jauza*, „gemenii” (datorită unei stele mici din imediata ei apropiere), fie din arabul *Al*

Jauzah, „cel din centru/central”. Evreii i-au spus *Giansar*, „duşmanul pedepsit”. Se pare însă că etimologia persană este cea mai corectă, *Ghauzar*, „locul otrăvit/otrăvii”, AL BIRUNI menţionând originea ei sasanidă. Această denumire are în vedere Nodurile planetelor şi, mai ales, Nodurile Lunii, punctele în care Luna intersectează ecliptica, despre care se spune că sunt otrăvite, deoarece ele se numesc „Capul şi Coada Dragonului”. *Juza* este un alt nume foarte popular, fiind tradus prin „Nodus Secundus” sau „al doilea nod”. Se afla foarte aproape de Nodul Nord heliocentric al planetei Neptun, la 11°46 Leu în 2000, ceea ce face ca ea să aibă o influenţă neptuniană. Ptolemeu spune că stelele strălucitoare au natura lui Saturn şi Marte, dar influenţa lor trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei, care conferă o natură sobră, dar cu sensibilităţi emoţionale şi artistice, o minte pătrunzătoare şi analitică, multe călătorii şi mulţi prieteni, dar pericol faţă de otrăvire accidentală. De asemenea, putere, ingenuitate, simţul valorilor. Anticii spuneau că, dacă aici se află o cometă, înseamnă că otrava se va răspândi asupra lumii întregi. (Robson).

GIEDI PRIMA (Algedi) – STEA FIXĂ de magnitudine 4,6 din Alphal CAPRICORNUS (03°46 Vărsător) de natura relaţiei Venus-Marte. Alpha Capricornus înseamnă două stele, separate de doar 4 minute de arc, aşezate în cornul drept al Caprei, Capricornus. Alphal este Giedi Prima, ea însăşi o stea dublă, galbenă, iar Alpha 2 este GIEDI SECUNDA, o stea triplă (una dintre stele

fiind galben pal, alta cenuşie, iar alta lila). Ele alcătuiesc steaua complexă Algedi (vezi DENEB ALGEDI), al cărei nume, de provenienţă arabă, *Al Jady*, înseamnă „capra”. În vechime, se

GESTIUNE – Jupiter în Semnul zodiacal Taur.

GHEBOSUL – Denumire pentru una dintre FAZELE LUNII, dar, în egală măsură, şi pentru una dintre fazele lui Mercur şi Venus. Se spune că Luna este „gheboasă” când ambele sale părţi sunt convexe, adică imediat după rea spunea că steaua alpha ar reprezenta al 8-lea antediluvian rege, şi anume, Amar Sin. Influenţa ei ar semăna cu natura relaţiei Venus-Marte (Ptolemeu), sau a relaţiei Venus-Mercur (Simmonite), sau a sextilului Uranus-Venus (Alvidas), conferind capacitate de dăruire şi de sacrificiu şi fiind asociată cu compasiunea şi sacrificiul de sine.

GIEDI SECUNDA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din Alpha2 CAPRICORNUS (03°51 Vărsător), de natura relaţiei Venus-Marte. Cu excepţia acestor date caracteristice, informaţiile de la GIEDI PRIMA sunt identice şi pentru Giedi Secunda.

GIENAH din Cygnus – STEA FIXĂ de magnitudine 2,6 din Epsilon CYGNUS (27°45 Vărsător), de natura planetelor Venus-Mercur. Este o stea galbenă de pe aripa dreaptă a Lebedei, Cygnus. Se spune că ar conferi o natură contemplativă, visătoare, cultivată şi adaptabilă. Totuşi, ea predispune la o anumită formă de instabilitate emoţională care face ca talentele nativului, în ciuda înclinaţiilor lui artistice, să se dezvolte mai greu. În egală măsură steaua conferă

dragostea de apă, de înot, desporturile nautice.

GIENAH din Corvus – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Gamma CORVUS (10°44) având natura planetelor benefice. Denumirea arabă *aflanah* din care provine înseamnă „aripă”; de fapt, forma corectă este *Uiug Beg’s AIJ anah al Ghurab al Aiman*, „aripa dreaptă a corbului”, deşi în atlasele moderne Gienah marchează aripa stângă. După Ptolemeu, Corvus este de natura lui Marte şi Saturn, conferind totuşi răbdare, absenţa răzbunării, pasiune, dar şi egoism, minciună, agresivitate, instinctualitate. (Robson).

GIRAFA – Constelaţie descoperită abia în 1914, despre care se spune că ar conferi răbdare şi înţelepciune.

GLANDA PINEALĂ – Acest mic corp oval care se află în spatele creierului şi care este vestigiul celui de-al treilea ochi pare să joace un foarte mare rol pentru clarvăzători. Este influenţat de către Neptun dar, adesea, activarea sa este indicată într-o astrogramă prin CUADRATURILE pe care planeta le poate primi de la Uranus cel mai adesea, şi, în mod particular, de la Pluto. În egală măsură, activarea lui depinde uneori de un TRANZIT foarte în forţă, sau de o DIRECŢIE semnificativă, mai ales atunci când sunt implicate STELE FIXE importante, sau când coincid aspectele tranzitelor şi ale progresiilor.

GLIFE – Sinonim adesea greşit pentru sigle şi, probabil, cel mai greşit întrebuinţat dintre toţi termenii astrologiei de specialitate, deoarece glifa este un simbol în relief din formele sculpturale şi arhitecturale. Denumirea corectă este cea de

„siglă” sau de „simbol”.

GLORIE – SEMNIFICATORII destinului aspectaţi de Soare şi de Jupiter, ajutaţi de STELE FIXE importante. Adeseori, CONJUNCŢIE Soare-Jupiter în CASA A X-A şi în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC, mai ales Semnul zodiacal Leu, şi mai ales când el ocupă Casa a X-a.

GOMEISA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,1 din Beta CANIŞ MINOR (22°12 Rac), de natura relaţiei Mercur Marte. Este o stea albă în gâtul Câinelui Mic, Caniş Minor. Numele ei provine din arabul *Al-Ghumaisa*, „cel miop”, „cel plângăcios”, „cel înlăcrimat”. În combinaţie cu steaua beta Caniş Major (Mirzam), ea era *Al Murzim*, „vestitorul” care anunţă răsăritul lui Sirius. Prin pluralul acestui cuvânt, *Al Mirzamani*, sau *Al Mirzama al Shi rayain*, se face referire la cei doi vestitori sirieni (foarte mulţi crainici radio-tv sunt influenţaţi de aceste stele fixe). În ce priveşte influenţa ei, Ptolemeu nu face nicio referire la această constelaţie, ci mai degrabă descrie influenţele stelei ei fixe principale, şi anume, Procyon. Alte opinii susţin că ar cauza frivolitate dar şi pericolul de a fi muşcat de câine. Merită să reţinem şi ideea că apa şi înecul par să fie în mod universal asociate constelaţiei Caniş Major.

GMT (GREENWICH MERIDIAN TIME) – Abreviere pentru timpul/ora meridianului Greenwich.

Taur	„TOV
RAC	*WW*
EETJ	1—

	23°
SCORPION	18°-19°
SĂGETĂTOR	
CAPRICORN	26°-29°
Vărsător	18°-19°

GRADE – ECLIPTICA acoperă 360°, fiecare Semn al Zodiacului acoperă câte 30°, iar fiecare DECAN câte 10°. Gradele se convertesc în unităţi de TIMP astfel: 360° = 24 h; 15° = m (60); 1° = 4; 15 (de arc zodiacal) = l (de timp); 1 (de arc zodiacal) = 4” (de timp).

GRADE AZIMENE – Sintagmă provenită din astrologia arabă, foarte rar folosită azi, şi aplicată gradelor sau arcelor din Zodiac considerate ca afectând nativul când ele sunt pe AS sau foarte proeminente într-o temă. Numite şi „grade deficiente” sau „grade slabe”, ele provin din considerarea STELELOR FIXE puternice.

GRADE CRITICE – în unele forme de ASTROLOGIE MEDICALĂ timpurie, anumite CUSPIDE ale CASELOR LUNARE erau declarate „grade critice” sau „grade cruciale”. Se pare că unele sisteme considerau toate gradele cuspidice drept critice, în vreme ce altele menţionau că erau grade critice doar cuspidele Caselor lunare I, a VIII-a, a XVA şi a XXII-a. Deoarece prognoza avea de obicei în vedere doar trecerea Lunii peste aceste grade, zilele în care aveau loc astfel de

TRANZITE mai erau numite „zilele gradelor critice” sau „zile critice”. Se spune că o planetă în orb de 2°3° cu asemenea grade pare să exercite o influenţă puternică în viaţa nativului, cumva similară ANULUI HIPSOMATIC (vezi AN). Gradele considerate critice sunt următoarele:

AS, uneori şi de către STELELE FIXE pe care unii astrologi le consideră malefice. Aşa cum arată tabelul de mai jos, ele reprezintă, în unele cazuri, un întreg arc de Zodiac:

GRADE NODALE – Situaţie mai puţin folosită în astrologia modernă, şi care defineşte drept „grade nodale” absolut toate gradele de acelaşi gen din întregul zodiac care corespund gradelor la care se află în temă Nodurile lunare. De exemplu, dacă NN se află la 2.5° 12 Vărsător, atunci orice planetă sau punct sensibil al temei, aflată între 25°00 – 25°59 al oricărui Semn zodiacal este într-un grad nodal şi uneori indică un fel de eveniment cumva implacabil, o tragedie sau ceva dincolo d e puterile noastre de a controla. Deşi se spune că gradele nodale nu aduc noroc, totuşi, sunt foarte mulţi oameni cărora astfel de aspecte din tema natală indică, dimpotrivă, evenimente plăcute, benefice.

Berbec, Rac, Balanţă, Capricorn	1°, 14°, 16°
Taur, Leu,	9°, 21°

Scorpion, Vărsător	
Gemeni, Fecioară, Săgetător, Peşti	4°, 17°

O altă accepţie a termenului defineşte drept grade critice gradele care marchează graniţele dintre Casele Lunare. Jacobson consideră că sunt critice gradele de la începutul şi de la sfârşitul unui Semn zodiacal. Iată acum lista gradelor considerate critice în astrologia Evului Mediu:

— 00°, 12°51 şi 25°43 în cazul Semnelor zodiacale cardinale;

— 8°34 şi 21°26 în cazul Semnelor zodiacale fixe;

— 4°17 şi 17°09 în cazul Semnelor zodiacale mutabile.

GRADE MASCULINE – Anumite GRADE zodiacale. Se spune că dacă un astfel de grad ar marca AS unei nativităţi feminine, atunci nativa ar avea un aspect masculin. Corneli furnizează următoarea listă:

BERBEC	8°, 1S°, 30*	BALANŢA	5 W\ 30U
TĂTJR	1 1°, 2P\ 30Tr	e e 2	4°, 17°, 30°

gemen!	16°, 26u	SĂGETĂTOR	2°, 12°, 30°
RAC	2°, 105, S36,3 A (!	CAPRICORN	11°, 30°
LEU	ir or	VĂRSĂTOR	5°, 2 l°, 27°
FECIOARĂ	12°, 30°	PEŞTI	io°, 236,3 o°

GRADE MUTILANTE – Conform tradiţiei, ele sunt acele grade în Zodiac care predispun nativul la defecţiuni fizice, dacă ele sunt accentuate în temă într-un mod semnificativ – de exemplu, de către Lună sau de către GUVERNATORUL

GRADE SABIENE – Vezi JONES, MARC EDMUND DR.

GRAFFIAS – STEA FIXĂ triplă de magnitudine 3,8 din Zeta SCORPIUS (17° 14 Săgetător), de natura relaţiei Marte-Saturn, aşezată pe fruntea figurii; tocmai de aceea mai este cunoscută şi sub numele de *frons Scorpii*, „fruntea scorpionului”. Originea greacă a cuvântului, *graphaios*, „crab”, explică de ce Scorpionul din astrologia timpurie era desenat ca un rac, deoarece se credea că scorpionul de deşert era născut de crabul de apă. Numele ei

modern este AKRAB şi ea marchează sfârşitul sideral al BALANŢEI.

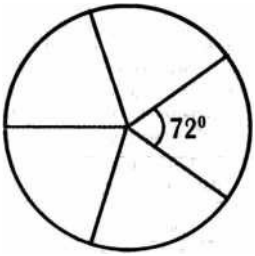

Referitor la poziţia reală de pe Firmament a acestei mici stele, atragem atenţia că listele care o conţin îi menţionează poziţia fie la începutul (3°12 Săgetător), fie în a doua jumătate a Semnului zodiacal Săgetător. Ea se află foarte aproape de Nodul Sud al planetei Venus, localizat la (16°41 Săgetător), motiv pentru care mulţi îi atribuie stelei o influenţă venusiană, care trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

GRAVITATE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Capricorn. Saturn puternic şi uneori susţinut de Pluto, mai ales în CONFIGURAŢII care vizează Casele a IV-a sau a XII-a, sau când sunt implicate, alături de Semnul zodiacal al Capricornului, Semnele zodiacale Rac şi/sau Taur (vezi CASE).

GROAZNIC (BESTIAL) – Sinonim pentru „mortal” sau „fatal”, vizând însă nu atât un eveniment care să ducă la dispariţia fizică a nativului, cât la un eveniment de pe urma căruia el are de suferit întreaga viaţă. În atitudinea sa superioară faţă de ASTROLOGIA MEDICALĂ,

Corneli ajunge la concluzia că se poate dezvolta o formă fizică înfiorătoare (groaznică, asemănătoare animalelor), dacă, la data concepţiei, Soarele şi Luna se află în Casele a VI-a sau a XII-a, şi într-unul dintre SEMNELE PATRUPEDE din TEMA PRENATALĂ.

GROSIER – Saturn dominant, rău plasat şi aspectat de către Marte şi Uranus. Soarele, Venus şi Jupiter slabi.

GRUMIUM – STEA FIXĂ de magnitudine 3,9 din Xi DRACO (24°45 Săgetător), de natura relaţiei Saturn-Marte. Este o stea galbenă poziţionată în falca Dragonului şi s-a crezut că marca limba lui, în reprezentările timpurii. Ptolemeu o consideră ca fiind sub gura Dragonului şi o numeşte *Genam*, care a dat în italiană cuvântul *grugno*, iar în franceză, *groin*. Grumium era unul dintre vechii „păstori de cămile" sau una dintre *Al Awa id*, „camilele-mamă", cunoscută sub numele de Quinque Dromedarii. În hărţile întocmite pentru această constelaţie, stelele (Alwaid), gamma (Etamin), nu (Kuma) şi xi (aceasta, Grumium) din capul Dragonului reprezintă patru cămile – mamă protejând un pui de cămilă de atacul a două hiene, stelele era şi zeta (NODUS 1). Nomazii se instalaseră alături (cele trei stele de pe gâtul Dragonului, upsilon, tău şi sigma), cum spune Allen. După Ptolemeu, stelele strălucitoare din constelaţie au natura lui Saturn cu Marte, iar Grumium trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

GRUPUL QUINTILULUI – Totalitatea aspectelor legate de aspectul de 72°, QUINTILUL,

care rezultă din împărţirea cercului zodiacal în cinci părţi egale. El este multiplul aspectului de 36° (DECILUI) şi submultiplul aspectelor de 108° (TRIDECILUL) şi 144° (BIQUINTILUL).

Toate acestea sunt cunoscute sub numele de ASPECTE KEPLERIENE.

GRUS – CONSTELAŢIE creată de către Johanes Bayer în 1604, şi localizată, în majoritatea hărţilor timpurii, imediat sub PISCIS AUSTRINUS, din care a şi făcut parte la un moment dat. Numele ei înseamnă „cocor”, pasăre cu care chiar seamănă foarte mult. În interpretarea renascentistă şi medievală a simbolismului egiptean, cocorul îl simboliza pe astrolog, aşa cum relatează, de altfel şi Horapollo, scribul din Alexandria, pe la anul 400 d.Hr., datorită analogiei cu zborul său înalt. Toate tradiţiile din China până în bazinul mediteraneean văd în cocor simbolul justiţiei, al longevităţii şi al omeniei. Deoarece el este o pasăre migratoare, cu timpul cocorul a devenit şi simbolul primăverii. Creştinii l-au considerat „cocorul din Cer” şi l-au contopit cu Pasărea Phoenix, într-o reprezentare a Marelui Preot Aaron. În ceea ce priveşte influenţa lui Grus, Robson afirmă că ea conferă o natură activă, mândră, amabilă, idealistă şi devotată, precum şi înclinaţii către astrologie. Principala STEA FIXĂ a constelaţiei este ALNAIR.

GURMAND – Relaţii planetare importante între Venus Lună, Venus-Jupiter, AS în Semnul zodiacal Taur (care reprezintă şi plăcerea de a mânca). DISONANŢĂ între planetele dominante şi AS sau LUMINĂRII. Semnele de expresie a

ELEMENTULUI APĂ importante.

GUST – Lună-Neptun în aspecte bune. Gust rafinat: influenţa puternică a Semnului zodiacal Balanţei. Dominantă venusiană. Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ importante.

GUSTUL PLĂCERILOR – AS în DECANUL venusian din Semnul zodiacal Rac, sau Venus în Casa I. Casa a V-a a plăcerilor vieţii, ocupată de Semne fixe, îndeosebi de către Semnul zodiacal Taur.

GUSTUL SPLENDORII – Influenţa foarte puternică a Semnului zodiacal Săgetător sau a Soarelui, puternic susţinute însă de Jupiter-Venus, sau de buna cooperare a Semnelor zodiacale Leu-Balanţă, Venus şi/sau Jupiter ocupând unul dintre aceste Semne, care să combine relaţia cu Casele a V-a şi a X-a. (vezi CASE)

GUVERNATOR – Astrologia contemporană cunoaşte foarte multe confuzii în utilizarea acestui termen care, conform tradiţiei, desemnează planeta care răspunde de un anumit Semn zodiacal, el înglobând, datorită astrologiei popularizate, şi noţiunea de SEMNIFICATOR. Astfel, fiecare Semn zodiacal are câte un guvernator. Pe HOROSCOP PASIV, acest guvernator este, totodată, şi semnificatorul CASEI aflate în analogie cu Semnul zodiacal respectiv. De exemplu, Marte este guvernatorul Semnului zodiacal Berbec, dar şi semnificatorul Casei I. Dacă, într-o nativitate, AS este pe Semnul zodiacal Fecioară, guvernatorul AS este guvernatorul acestui Semn – deci planeta Mercur – iar semnificatorul Casei I, în analogie cu Semnul

zodiacal Berbec, este planeta Marte. TEMPERAMENTUL, tipul constituţional şi aspectul fizic al nativului precum şi tot ceea ce ţine de domeniile Casei I vor avea o coloratură Mercur-Marte, predominând acea planetă care este mai puternic susţinută în temă. De asemenea, fiecare Semn zodiacal are câte trei decani, fiecare dintre ei primind câte un guvernator planetar, tradiţia indicând mai multe liste în acest sens. Trebuie, aşadar, foarte bine însuşită distincţia dintre „guvernator" şi „semnificator", ele fiind identice – repetăm – numai în cazul unui horoscop pasiv, în care Semnele sunt identice cu Casele, şi ca amplasare, şi ca întindere. Confuziile care apar în astrologia contemporană vin din popularizarea astrologiei. Astfel, se elimină noţiunea de „semnificator", folosindu-se absolut oricând doar noţiunea de „guvernator", care, în mod nedorit, ajunge uneori să înlocuiască inclusiv sintagma de „regent global". În acest caz, noţiunea de „guvernator" al temei este, practic, insuficientă, cea de REGENT GLOBAL fiind mult mai indicată. O ultimă menţiune este aceea că noţiunea de „guvernator" capătă oarecare nuanţe în funcţie de ramurile specializate ale astrologiei, guvernatorul unui Semn zodiacal devenind guvernatorul a tot ceea ce reprezintă el. Automat, semnificatorul unei Case astrologice devine, la rândul ei, semnificatorul tuturor domeniilor de activitate umană specifice Casei respective.

GUVERNATORUL ANULUI – Nume dat planetei care are cea mai bună DEMNITATE în REVOLUŢIA SOLARĂ sau în tema INGRESULUI.

GUVERNATORUL CASEI – Acest termen este greşit, pentru că o CASĂ nu este guvernată de o planetă. Planetele guvernează Semne. Deoarece un Semn este asociat cu Casa sa relevantă – de exemplu, Semnul zodiacal Berbec este asociat cu CASA I – s-a născut ideea că guvernatorul planetar al Semnului poate guverna şi Casa atribuită lui. În realitate, o planetă este asociată unei Case anume. Când un termen este atât de răspândit în întrebuinţarea lui incorectă, este limpede că el şi-a dobândit înţelesul prin greşeală. Primii astrologi care au observat amploarea acestei greşeli au încercat să o oprească, făcând o distincţie în sensul că planeta era SEMNIFICATORUL unei Case şi guvernatorul unui Semn. Din păcate, cei doi termeni sunt consideraţi astăzi într-o sinonimie aproape totală.

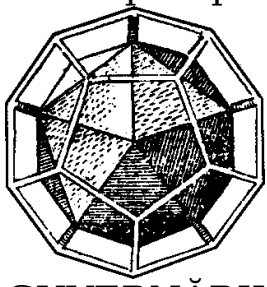

GUVERNĂRILE PLANETARE – Fiecare planetă guvernează unul sau mai multe dintre Semnele ZODIACULUI. Sistemul modern de guvernare a fost împărţit astfel încât să integreze planetele moderne şi diferă radical de schema tradiţională. Conform viziunii ptolemaice, există 7 planete, dintre care: Soarele şi Luna guvernează câte un singur Semn (Semnul zodiacal Leu şi, respectiv, Semnul zodiacal Rac), în vreme ce

celelalte cinci planete, Mercur, Venus, Marte, Jupiter şi Saturn au câte două domicilii, cunoscute sub numele de DOMICILIUL DIURN ŞI DOMICILIUL

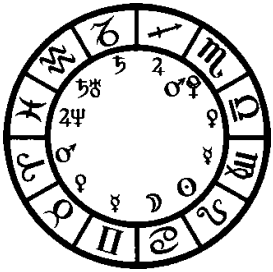

NOCTURN, în analogie cu aspectul polarităţii *yang* sau cu aspectul polarităţii *yin* al fiecărui Semn. În ASTROLOGIA MODERNĂ, aceste guvernări planetare sunt fundamental schimbate, în sensul că, pentru trei dintre Semnele zodiacale, s-au refăcut de fiecare dată guvernările, după ce au fost descoperite PLANETELE MODERNE Uranus, Neptun, Pluto. Astfel, lui Uranus i s-a acordat guvernarea pentru Semnul zodiacal Vărsător, care reprezintă domiciliul diurn al planetei Saturn, Semnul având, deci, un guvernator principal, Uranus, şi un guvernator secundar, Saturn. Planeta Neptun a primit guvernarea asupra Semnului zodiacal Peşti care, în astrologia tradiţională, reprezenta domiciliul nocturn al planetei Jupiter. De aceea, în astrologia modernă, se spune că Semnul zodiacal Peşti este guvernat, în principal, de către planeta Neptun, şi, în secundar, de către planeta Jupiter. Planeta Pluto a primit guvernarea asupra Semnului zodiacal Scorpion, care reprezenta domiciliul nocturn al planetei Marte. De aceea, în astrologia modernă,

se spune că Semnul zodiacal Scorpion are doi guvernatori, Pluto şi Marte, Marte fiind considerat încă în DOMICILIU în acest Semn (domiciliul său nocturn), nicidecum în EXALTARE, aşa cum sunt considerate planetele Saturn şi Jupiter în Semnele zodiacale Vărsător şi, respectiv, Peşti

HADAJR – Vezi AGENA.

HALLEY, Ed.

— Astronom, matematician şi geofizician englez (8.11.1656 – 14.01.1742). A alcătuit primul catalog al stelelor din emisfera australă, a studiat variaţiile câmpului magnetic terestru, a stabilit formula barometrică, a descoperit mişcările proprii ale stelelor, a determinat PARALAXA Soarelui observând trecerea lui Venus prin faţa discului solar şi a calculat orbitele a 24 de comete. A descoperit metoda de măsurare a distanţei dintre două stele, cunoscută sub numele de „deplasare de paralaxă”. Şi-a început activitatea înainte de a-şi termina studiile la Oxford, publicând studii despre sistemul solar. A scris *Catalogus Stellarum Australium* care conţine datele a 341 de stele din emisfera sudică, fiind la fel de importantă precum studiile lui TYCHO BRAHE. Spre sfârşitul secolului al XVII-lea a făcut studii şi observaţii asupra magnetismului terestru. În 1705 a publicat *Synopsis Astronomia Cometicae*, lucrare în care şi-a prezentat teoria că acea cometă văzută în 1456,1531,1607 şi 1682 este una şi aceeaşi, prezicându-i revenirea în 1758. Nu a mai trăit să-şi vadă confirmate opiniile, dar cometa a primit numele său, cometa Halley, fiind cunoscută drept cometa care „apare şi

dispare” la fiecare 75 – 76 de ani, aproximativ. A încercat să dateze monumentul de la Stonehenge, dintre datele propuse fiind acceptat anul 460 î.Hr., ca an al realizării lui.

HALOU – Arc sau cerc luminos în jurul Soarelui sau al Lunii, datorat fenomenului de refracţie a razelor de lumină prin cristalele de gheaţă cu simetrie hexagonală în formă de ace, plăcuţe subţiri sau steluţe ce alcătuiesc norii; cel mai frecvent este haloul de 22°, când pe cer sunt norii cirus; cel de 44° este mai rar.

HALUCINAŢII – AS în al treilea DECAN al Semnului zodiacal Vărsător. Neptun şi Luna puternici şi în DETRIMENT. O predominanţă a ELEMENTULUI APĂ în temă sau în CASELE PSIHICE (a FV-a, a VIII-a, a XII-a), care să susţină influenţele lunar-neptuniene.

ceputului până la calitatea de conducător ceresc sau de acţiune brutală, primară, instinctuală. Influenţa stelei se spune că ar cauza violenţă şi cruzime. Întrucât grecii considerau CONSTELAŢIA Berbecului drept unul dintre simbolurile lui Zeus, unele templele greceşti erau orientate către ea.

HAN – STEA FIXĂ de magnitudine 2,7 din Zeta OPHIUCUS (9°14 Săgetător), de natura relaţiei Saturn-Venus. Stea mică aşezată în genunchiul stâng al lui Ophiucus, „Cel ce ţine şarpele”. Numele ei pare să provină din astrologia chineză (probabil a fost descoperită în perioada Han). Stelele epsilon (YED POSTERIOR), delta (YED PRIOR), zeta (Han), şi era Ophiuchi (SABIK), împreună cu stelele alpha (UNUKALHAI), delta, şi

epsilon Serpens, constituiau *Nasak al Yamaniyy*, Graniţa de sud a Păşunii, care ocupa o mare porţiune cerească. Deşi influenţa stelei este considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, Robson susţine că ea, totuşi, predispune la necazuri şi dizgraţie; în relaţie directă cu Soarele ar indica ruină iar în relaţie directă cu Luna ar indica probleme afectând părţile de corp guvernate de către Semnul zodiacal SĂGETĂTOR.

HARIS – Vezi SEGINUS.

HAMAL – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Alpha ARIES (7°40 Taur), de natura relaţiei Marte-Saturn. Alvidas o consideră de natura relaţiei Venus-Saturn. Este steaua galbenă din fruntea Berbecului. Iniţial a avut foarte multe nume arabe, precum *Hamel*, *Hemal*, *Hamul* şi *Hammel*, iar în final *Ras Hammel* provenind din *Al Ras al Hamal*, „capul berbecului”, denumire provenind, la rândul ei, din *al hamal* („oaia”), în inscripţiile cuneiforme s-a păstrat denumirea de *Dil-kar*, „vestitorul zorilor”, cuvânt care era citit uneori *As-kar*, alteori *Dil-gan*, el însemnând însă acelaşi lucru, şi anume, „mesagerul luminii”. Ca temă mitică, berbecul se bucură de o gamă largă de semnificaţii, de la legătura cu energia în

HASSELEH – STEA FIXĂ de magnitudine 2,9 din Iota AURIGA (16°38 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Mercur, aşezată în glezna stângă a Căruţaşului. Denumirea sa provine din arabul *Al Ka b dhiTInan*, „călcâiul celui ce ţine frâul”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

HATSYA – STEA FIXĂ de magnitudine 2.9 din Iota ORION (23°00 Gemeni), de natura relaţiei Jupiter-Saturn. O stea foarte interesantă, deopotrivă nebuloasă şi triplă din sabia Vânătorului, uriaşul Orion (cele trei stele care o alcătuiesc fiind de culoare alb, blue pal şi roşu cărămiziu). Denumirea ei provine din arabul *Na în al Saif*, „cea strălucitoare de pe sabie”. Se spune că influenţa ei conferă o natură puternică şi nobilă, încredere în sine, prosperitate în comerţ şi mai ales în călătoriile depărtate, dar şi instabilitate, aroganţă, violenţă şi pericol de otrăvire. Romanii o considerau periculoasă pentru vite şi aducând furtuni.

HAYZ – Termen prin care este denumită o situaţie foarte mult luată în calcul în astrologia tradiţională (deopotrivă antică şi medievală): o planetă masculină diurnă deasupra orizontului într-un SEMN MASCULIN, ziua; sau o planetă nocturnă, feminină, sub orizont, într-un SEMN FEMININ, noaptea. „Hayz” mai era folosit pentru a denumi o formă de DEMNITATE ACCIDENTALĂ. Planetele nocturne feminine sunt Luna şi Venus. Planetele diurne masculine sunt Soare, Jupiter, Saturn. Marte este masculin, dar doar nocturn.

HBBE – Nume dat unuia dintre ASTEROZI, descoperit în 1847.

HEKA – STEA FIXĂ dublă din Lambda ORION, numele provenind din arabul *al hak ah* („spotul alb”). Se spune că are o influenţă nefastă (Vezi MEISSA).

HELIOCENTRIC – Termen care se referă la tot ceea ce are în centru Soarele (*helios*,

„Soarele”, şi *centrum*, „la centru, în mijloc”). Apare în denumirea: ASTROLOGIE HELIOCENTRICĂ, una dintre ramurile astrologiei moderne.

HEPHAISTIO OF THEBES – Astrolog de descendenţă egipteană din antichitatea târzie, care a redactat în limba greacă, în secolul al IV-lea, lucrarea *Apotelesmatics*, urmărind să dea o sinteză a tot ceea ce făcuseră înaintea sa DOROTHEUS DIN SIDON ŞI PTOLEMEU. Pe de altă parte, el a intenţionat să reconcilieze aspectul practic al primului cu tradiţia aproape autoritară a celui de-al doilea. Efortul său a fost susţinut de mentalitatea timpului, când foarte multe lucrări, din multe domenii, erau supuse sintezelor, din necesităţi educaţional-formative înainte de toate.

HERCULES – CONSTELAŢIE aflată între 50° nord şi 4° sud faţă de ecuator, între LYRA ŞI BOOTES. Ea conţine 113 stele, fiind a cincea ca mărime pe Cer, şi îl reprezintă pe eroul mitic purtând pielea leului din Nemeea. Vechii arabi îi spuneau *AI Giscale*, „cel puternic”, dar numele s-a impus în literatura de specialitate prin filieră greacă, termenul de *Hercules* însemnând „gloria Aerului”. Primii astronomi greci au cunoscut această constelaţie sub numele de *Eudoxos*, „cel care îngenunchează”. Ptolemeu îi acordă natura lui Mercur şi afirmă că ea aduce oamenilor tărie de caracter, tenacitate, stabilitatea idealurilor, dar şi o natură ardentă şi o periculoasă pasiune. Stelele sale fixe ele mai importante sunt KAJAM (01°35 Săgetător), KORNEPHOROS (01°05 Săgetător), MAASYM (19°54 Săgetător), MARSIK

(25°48 Scorpion), RAS ALGETHI, cea mai luminoasă dintre ele (16°09 Săgetător) şi SARIN (14°46 Săgetător).

HERMAN DALMATUL – Sau Herman din Carinthia, unul dintre cei mai mari traducători de astronomie arabă din secolul al XII-lea şi unul dintre cei care au popularizat cultura arabă în Europa. A fost, deopotrivă, astrolog, astronom, filosof, matematician şi scriitor. Tot lui i se atribuie cărţile de matematică şi de astronomie *De mensura*, *De utilitadbus astrolabii*, *De compositione et usu astrolabii* (cărţi de matematică şi de astronomie în care el evidenţiază un interes deosebit faţă de ASTROLAB) şi cartea de meteorologie *Liber imbrium* (o carte despre precipitaţii).

HERMES – Unul dintre ASTEROIZII foarte importanţi datorită traseului său; are o perioadă de revoluţie de 1,47 ani şi se poate apropia foarte mult de Pământ. La PERIHELIU, orbita sa se află în interiorul orbitei lui Venus, iar la AFELIU dincolo de orbita lui Marte. Este considerat pierdut, asemenea lui Adonis.

HERMES TRISMESGISTOS – Zeu greco-egiptean cu o simbolistică extrem de bogată, cunoscut şi sub numele de „Hermes cel de trei ori mare”. Multe studii afirmă că ar fi un sincretism rezultat din zeul grec Hermes şi zeul egiptean Toth. În semnificaţia numelui său se face referire la cele trei părţi ale înţelepciunii întregului Univers, şi anume, alchimia, astrologia şi teurgia, cunoaştere care l-a făcut să devină cel mai mare filosof şi preot şi rege. Se spune că ar fi scris zece

cărţi de astrologie, dintre care multe despre stelele fixe, cărţi care au fost ţinute la un atât de înalt rang şi preţuire, încât la ritualurile funerare ele erau duse pe perne de aur în fruntea convoiului care conducea faraonii în liniştea piramidelor. Totuşi, până în zilele noastre a supravieţuit doar cartea deja cunoscută lumii contemporane, *Tabla de smarald*, în care expune, în forme foarte criptice, esenţa Marii Opere şi alcătuirea lumilor.

HERSCHELL, FRIEDRICH WILHELM – Sir William Herschel, muzician şi astronom englez de origine germană (15.11.1738, Hanovra-25.08.1822, Windsor). A activat ca organist în Anglia şi s-a ocupat de studii de teorie muzicală, datorită cărora ajunge la matematică şi, prin matematică apoi, la studii de astronomie şi optică. A folosit oglinzi metalice cu care a construit cele mai perfecte telescoape – peste 400 de-a lungul întregii sale vieţi. Cu unul dintre ele a descoperit la 13 martie 1781 planeta Uranus, şi a studiat peste 2000 de nebuloase şi 800 de stele duble. A descoperit doi sateliţi ai lui Uranus (Titan şi Oberon), şi doi sateliţi ai lui Saturn (Mimos şi Enceladus.) A descoperit, de asemenea, mişcarea sistemului solar în spaţiu şi i-a determinat direcţia. A evidenţiat pentru prima dată că legea gravitaţiei elaborată de Newton se aplică oriunde în afara sistemului nostru planetar. A preconizat studiul Căii Lactee prin numărarea – în toate direcţiile – a stelelor aflate în suprafeţele pătrate ale Cerului, şi astfel a putut trasa profilul Galaxiei, evidenţiind concentrarea maximă a stelelor în plan

median şi forma ei de disc. A pus în circulaţie termenul de „asteroid”, de provenienţă greacă – *asteroeidos*, de la *astre*, „stea”, şi – *ei dos*, „formă”, deci: „de forma/asemănător unei stele”, termen care a rămas definitiv în limbajul de specialitate. A urmărit să determine legătura dintre activitatea Soarelui şi clima de pe Terra şi a fost convins că Soarele este locuit, afirmaţia sa bazându-se pe observarea mişcării petelor solare pe suprafaţa sa. În anul 1800 a descoperit radiaţiile infraroşii, trecând lumina solară printr-o prismă şi lăsând un termometru chiar la marginea culorii roşii a spectrului vizibil, pentru a măsura temperatura mediului ambiant A fost şocat să constate că termometrul indica o temperatură mai ridicată decât cea a spectrului vizibil; cercetările ulterioare s-au adăugat acestei observaţii şi toate la un loc l-au condus la certitudinea că există o formă invizibilă de lumină dincolo de spectrul vizibil. Dacă acestor intuiţii ştiinţifice Îi s-ar fi adăugat o lectură de natură spirituală, Herschell ar fi descoperit, cu siguranţă, curenţii subtili coloraţi, adică exact expresia acestei forme invizibile de lumină, care este lumina subtilă, necreată, divină.

HEXAGON – Termen vechi folosit pentru aspectul de SEXTIL.

HEZE – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Zeta VIRGO (21°52 Balanţă), de natura relaţiei Mercur-Venus, aflată sub ghirlanda Fecioarei. Alături de steaua era (ZANIAH) marchează deja cu exactitate linia ecuatorului ceresc – afirmă Allen. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul

general al constelaţiei Fecioară.

HIPPARCHUS – Astronom, matematician şi geograf din perioada elenistică (190 – 120 î.Hr.), astăzi cunoscut drept cel mai mare astronom al antichităţii şi fondatorul astronomiei ştiinţifice, bazându-şi observaţiile pe tehnicile matematice acumulate de secole de către chaldeeni şi babilonieni. A construit observatorul astronomic din insula Rhodos; a determinat durata anotimpurilor şi neregularitatea mişcării Lunii; a clasificat stelele după strălucire şi a întocmit o hartă cu 1022 de stele; a calculat cu mare precizie depărtarea Lunii faţă de Terra, PARALAXA şi diametrul ei. A elaborat tabelele trigonometrice, a rezolvat câteva probleme de trigonometrie sferică, a completat teoria epiciclelor şi a utilizat pentru prima dată metodele trigonometrice în astronomie; în acest sens, el pare a fi fost cel dintâi care a dezvoltat o metodă autentică de predicţie a eclipselor de Soare. Cea mai importantă descoperire a sa rămâne descoperirea fenomenului de PRECESIE şi probabil inventarea ASTROLABULUI şi a SFEREI ARMILARE.

HIPPOCRATE – Medic grec, autor al unui studiu despre TEMPERAMENTELE utilizate în astrologie. El pune în evidenţă 4 tipuri: limfatic, bilios, sanguin şi nervos, care sunt în analogie cu cele 4 ELEMENTE. Temperamentul BILIOS este în analogie cu ELEMENTUL FOC: dinamism, control, activitate, importanţa sistemului muscular. Temperamentul SANGUIN este în analogie cu ELEMENTUL AER: aparatul respirator, sistemul circulator, mobilitatea. Temperamentul LIMFATIC

este în analogie cu ELEMENTUL APĂ: aparatul digestiv, importanţa instinctului, viaţa inferioară şi inconştientă. Temperamentul NERVOS este în analogie cu ELEMENTUL PĂMÂNT: sistemul nervos, discernământul mental (selecţie, organizare). Problemele de sănătate apar atunci când cele 4 umori (sau Elemente) nu mai sunt în echilibru, iar însănătoşirea poate fi făcută pe cale naturală, deoarece organismul conţine în el puterea de a echilibra umorile şi, deci, de-a se vindeca. O astfel de concepţie şi practica acestui fel de „medicină pasivă" ne face să credem că Hippocrate a intuit că un trup bolnav este expresia unui suflet bolnav, şi că „nu există boli, ci doar bolnavi".

HIPSOMATA – Chestiunea EXALTĂRII planetelor, de la care derivă şi teoria DEMNITĂŢILOR, pare să se sprijine pe tradiţia antică a hipsomatei, adică o foarte importantă hartă a Cerului întocmită pentru 4.04.786 î.Hr., la latitudinea Babilonului, folosind steaua fixă SPICA drept reper al Zodiacului, care era considerată la acea dată ca aflându-se la 29° Fecioară. Valoarea ei constă în aceea că Luminăriile şi planetele se găseau, toate, la gradele lor de exaltare siderală, nu tropicală, AYANAMSA pentru acel an fiind, conform calculelor, de aproximativ 14° (13,8°). Poziţiile lor sunt numite şi astăzi „grade hipsomatice" sau „longitudini hipsomatice", existând însă diferenţe semnificative faţă de exaltările cu care lucrează astrologia contemporană, cu atât mai mult cu cât ea nu şi-a clarificat încă problema exaltărilor, motiv pentru

care apar foarte multe confuzii între exaltarea siderală

(care este un anumit grad dintr-un Semn zodiacal) şi exaltarea tropicală a unei planete (care este un Semn zodiacal întreg). În plus astrologia contemporană nici măcar nu a căzut de acord asupra locului sau gradului de exaltare al unei planete, ceea ce complică şi mai rău orice intenţie de rezolvare sau de înţelegere a chestiunii. De reţinut, în ceea ce priveşte gradele hipsomatice, că astrologii moderni au recalculat poziţiile planetare pentru anul menţionat, adăugând şi planetele transpersonale, pe care astrologia orientală nu le citează niciodată, în nici un calcul. Pentru a evita orice alt comentariu, indicăm mai jos Semnele exaltărilor tropicale specifice astrologiei actuale, dar şi gradele de exaltare siderală indicate atât pentru 4.04.786 î.Hr., cât şi de astrologia hindusă: Vezi TABEL HIPSOMATA.

Se impune însă o observaţie aici, şi anume, că Mercur şi Soare nu pot fi niciodată, în acelaşi moment, la gradul lor de exaltare siderală, deoarece orbul maxim posibil între ele este de 30°. De aceea, când este Soarele în exaltare siderală nu este Mercur, şi invers, deoarece între Semnele zodiacale Berbec şi, respectiv, Fecioară, unghiul este de 150°. De asemenea, există foarte multe erori de timp şi, calculând cu mijloacele actuale, e posibil să nu obţinem absolut deloc harta Cerului întocmită pentru data aceea, ci doar o temă cu multe erori care privesc mai ales poziţia

planetelor grele.

HOEDUS I (Haedi 1) – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 3,8 din Zeta AURIGA (18°38 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Mercur. Este o stea portocalie de pe braţul stâng al Vizitiului, una dintre caprele-copii vestice ale lui, denumite şi „stelele-capre aducătoare de ploaie”. Copiii săi sunt Haedi ale latinilor, pe care Pliniu le-a tratat drept CONSTELAŢII separate. Numele astronomic corect pentru această stea este Haedi 1, şi indicată în listele de specialitate ca Hoedus 1. Etimologic, cuvântul provine din arabul *Al Said al Thani*, care înseamnă „al doilea braţ”. Cu toate că influenţa acestei stele trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei, totuşi Noonan afirmă că ea are şi o influenţă „separată” de întreg. Astfel, în perioada medievală a avut o reputaţie rea, în special printre marinarii care au supravieţuit furtunilor aduse de ea. Când răsare împreună cu Hoedus II, ea predispune nativii acelui moment la depravare şi viciere. Dacă ansamblul general al temei susţine aceste predispoziţii, figura nativilor este cea a unor mincinoşi care una spun şi alta fac.

HOEDUS II (Haedi 2) – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 3.8 din Zeta AURIGA (18°38 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Mercur. Este una dintre cele două stele numite „copiii” sau „stelele caprelor aducătoare de ploaie”, situată pe încheietura mâinii stângi a Vizitiului. Este cea de-a doua capră-copil a sa. Numele astronomic corect este Haedi II, fiind prezentă în listele de specialitate ca Hoedus 2. Vezi HOEDUS I.

HOMAM – STEA FIXĂ de magnitudine 3,6 din Zeta PEGASUS (16°09 Peşti), de natura relaţiei Marte-Mercur. Este o stea luminoasă galbenă de pe gâtul calului înaripat Pegasus. Numele ei arab este *să-i al-humam*, „steaua norocoasă a omului profund moral”, cunoscută şi ca „steaua norocoasă a eroului”, *Homan*, sau ca *să-i al Na amah*, „steaua norocoasă a struţilor”. S-a crezut, la un moment dat, că Alpha (MARKAB), Gamma (ALGENIB) şi Zeta (Homam), alcătuiau ASTERISMUL numit în bazinul Eufratului *Lik-bar-ra*

Planetă	Exaltare tropicală	Exaltare siderală pentru 4.04.786 î.Hr.	Exaltare siderală conform astrologiei hinduse
SOARE”.	Berbec	19° Berbec	10” Berbec
LUNĂ	Taur	3 râaur	3” laur
MERCUR	Vărsător	15° Fecioară	lb° Fecioară
VENUS	Peşti	27° Peşti	27° Peşti
MARTE	Capricorn	28 u Capricorn	28° Capricorn x
JUPITER	Peşti şi Rac	15 u Rac	5°Rac
SATURN	Vărsător şi	ăl0 Ralanţă	2 o° Balanţă

	Balanţă		
uRÂNUS	Scorpion	25° Scorpion	
NEFTUN	Săgetător şi Leu	5° Vărsător	
PLUTO	Leu şi Berbec	4° Rac	
NN		17° Peşti	Gemeni

TABEL HIPSOMATA

(sau *Ur-bar-ra*), „Hyaena” (Allen). Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei, care se spune că aduce intuiţie şi entuziasm, dar şi ambiţii şi gândire perversă. De asemenea, constelaţia anunţă evenimente legate de navigaţie, oceane, schimbări de vreme.

HOMOSEXUALITATE – Este atribuită unor factori astrologiei extrem de diverşi. Majoritatea astrologilor consideră că o DOMINANTĂ uraniană (tendinţa la diferenţiere, la revoltă contra normalităţii) sau neptuniană (confuzia valorilor) în aspecte DISONANTE cu Luna, Soarele sau cu Venus ar putea predispune nativul la homosexualitate. De asemenea, un exces de masculinitate într-o temă feminină (Soarele şi Marte foarte puternice, SEMNE MASCULINE dominante) predispune la un comportament viril. La bărbaţi, aceleaşi planete slab aspectate şi permiţând o dominantă lunară, venusiană şi/sau a Semnelor feminine vor accentua atitudinile

efeminate. Originea psihologică a homosexualităţii ar fi perioada oedipiană (între 2 şi 6 ani, cum afirmă Freud) care, astrologie, se traduce prin mai multe aspecte: CONJUNCŢIE Soare-Lună (indiferenţa masculinului şi a femininului); conjuncţie sau CUADRATURĂ Lună-Pluto la bărbaţi (refuzul femeii); conjuncţie sau OPOZIŢIE Soare-Pluto la femei (refuzul bărbaţilor). Acolo unde homosexualitatea este în mod armonios asumată, fără nici un fel de culpabilitate şi blocaje, ea va fi greu de analizat într-o temă, pentru că se integrează în firescul nativului, fie ca mod absolut natural de viaţă, fie ca o problemă majoră a existenţei pe care o poate chiar transcende.

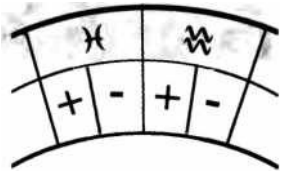

inventatorul ceasului cu pendulă, dar şi descoperitorul inelelor lui Saturn. Constelaţia se întinde spre est, dincolo de Achernar, şi spre nord, către Hydrus. Se spune că ea conferă o natură fidelă, rădătoare, întreprinzătoare, o minte bine înzestrată şi o înclinaţie deosebită pentru istorie. (Robson).

HOROSCOP – în ASTROLOGIA MODERNĂ, cuvântul „horoscop” denumeşte desenul simbolic al Cerului sau tema natală, sau orice temă astrologică. Până în secolul al XVIII-lea, cuvântul era frecvent folosit ca sinonim nu doar pentru tema natală, ci inclusiv pentru gradul AS. Acest sens era etimologic corect, deoarece astrologia

greacă (din care provine, în cea mai mare parte, astrologia modernă) numea ascendentul prin cuvântul *horoscopos*, tradus în latină *horoscopus* din doi termeni greceşti, al căror sens însumat este cel de „urmărind dintr-un punct de mare avantaj”. În ciuda obiecţiilor unor persoane, cuvântul era folosit, spre secolul al XVIII-lea, din ce în ce mai mult, pentru a denumi tema natală, astfel încât, cu vremea, „horoscop” şi TEMĂ NATALĂ au devenit sinonime, pentru vechiul lui sens specializându-se, din necesităţi fireşti de diferenţiere semantică, termenul de „ascendent”, abreviat AS.

HOROSCOP ACTIV – Reprezintă TEMA NATALĂ sau tema astrologică în general a unui anumit moment, şi care în HORAS – Termen provenit din astrologia hindusă şi folosit pentru clasificarea Semnelor în două jumătăţi de câte 15°.

Horas-urile solare sunt jumătăţile *yang*, iar horas-urile lunare sunt jumătăţile *yin*.

Semnele zodiacale (considerate pozitive) Berbec, Gemeni, Leu, Balanţă, Săgetător, Vărsător sunt solare în prima jumătate şi lunare în a doua, iar Semnele zodiacale (considerate negative) Taur, Rac, Fecioară, Scorpion, Capricorn, Peşti sunt exact invers, adică lunare în prima jumătate şi solare în a doua. În conformitate cu Corneli, *horas*-urile Semnelor *yin* sunt considerate magnetice, iar *horas*-urile Semnelor *yang* sunt considerate electrice. Se spune că PLANETELE DINAMICE sunt puternice în *horas*-urile solare şi slabe în cele lunare, în vreme ce planetele

benefice sunt exact invers, adică puternice în horas-urile lunare şi slabe în cele solare.

HOROLOGIUM OSCILLATORIUM – sau Orologiul. Constelaţie care se întinde între 5°Peşti şi 14°Taur, şi între 44° şi 67° latitudine sudică. A fost creată în 1752 de către La Caille şi denumită aşa în onoarea lui Christian Huygens, asemenea, Casa I are ca punct de plecare tot acest grad, iar Casele sunt egale. Se numeşte aşa deoarece el nu indică nici un fel de temă, ci constituie un obiect de lucru. Diferă total de HOROSCOPUL ACTIV.

HOROSCOP DIURN – Sintagmă folosită pentru tema în care Soarele se află deasupra ORIZONTULUI. Într-un sens mai strict, se foloseşte pentru un horoscop întocmit să determine evenimente viitoare, datele acestuia provenind din TEMA NATALĂ. Tema este întocmită ca şi cum nativul s-ar naşte în fiecare zi la acelaşi TIMP SIDERAL, deci planetele se înserează în conformitate cu schimbările înregistrate în EFEMERIDELE zilelor ale căror evenimente ne interesează.

HORTICULTURA – Influenţa puternică a Semnelor zodiacale Taur şi Fecioară. Uneori, cu buni indici, Semnul zodiacal Rac şi Luna bine aspectată.

cepe cu gradul AS, fiind, aşadar, un horoscop particularizat. Indiferent ce sistem de DIVIZIUNE A CASELOR foloseşte, în foarte puţine cazuri el porneşte de la 00°00 Berbec, astfel încât să existe o identitate între SEMN şi Casă. Casele, deci, nu corespund cu Semnele zodiacale (nici ca întindere, nici ca Semn), fiind mai mari, mai mici sau egale

cu ele. Face excepţie de la această considerare SISTEMUL DE CASE PE SEMNE ÎNTREGI, dar numai parţial, deoarece niciodată Casa I nu va corespunde cu Semnul zodiacal Berbec, chiar dacă fiecare Casă se întinde de la 00°00 la 30°00 ale Semnului zodiacal respectiv. Deci horoscopul activ diferă total de HOROSCOPUL PASIV.

HOROSCOP PASIV – Horoscopul teoretic, folosit pentru învăţarea sau exemplificarea unor chestiuni de astrologie. El are ca punct de pornire, întotdeauna, 00°00 Berbec. De

HUILĂ – Tot ceea ce se referă la mină şi la subterane reprezintă influenţa lui Saturn şi a Semnului zodiacal Capricorn, dar şi a lui Pluto (resursele secrete, ascunse). De asemenea, relaţii Saturn-Pluto.

HUBNER ISRAEL – Astronom german care a trăit în ultima perioadă a vieţii în Transilvania (secolul al XVII-lea). A emis o teorie a sistemului solar conform căreia Mercur şi Venus se rotesc în jurul Soarelui, Luna în jurul Pământului, iar Marte, Jupiter şi Saturn descriu orbite în jurul

Soarelui şi al Pământului. Îmbinare între geocentrism şi heliocentrism, teoria a fost privită, la data prezentării ei, ca progresistă.

HYADUM îi STEA FIXĂ de magnitudine 3,9 din Delta TAURUS (06°52 Gemeni), de natura relaţiei Saturn-Marte. Este steaua de pe faţa taurului, una dintre cele şase Hyades situate pe fruntea lui, ea însemnând ochiul nordic al figurii, *Oculus boreus*. Hyadele sunt cele şapte fiice ale lui Atlas şi Acthra, jumătate surori cu Pleiadele, alături de care li s-a încredinţat de către Zeus creşterea micului Dionysos. Ele au fost plasate pe bolta cerească drept răsplată pentru iubirea sinceră şi îndurerată de moartea fratelui lor, Hyas (Hylas). Roi stelar, ele au fost considerate multă vreme drept o CON pion". Există, de asemenea, o poveste, conform căreia ASTERISMUL este văzut ca un dragon, simbolizând cursul întortocheat al Lunii. Textele vechi menţionează că, atunci când se naşte o cometă lângă Hydra, ea va împrăştia otrava prin lume. Hydra este o constelaţie imensă, acoperind mai bine de 100° de la est la vest, mai jos de constelaţiile Fecioară, Leu, Rac. Conţine 60 de stele, dintre care, cea mai strălucitoare şi cea mai importantă, pentru astrologi, din acest asterism, este ALPHARD (26°31 Leu), numită uneori *lor Hydrae*, „inima Hydrei". Hydra este o constelaţie foarte întinsă, vizibilă din România iarna şi primăvara. Ea diferă de constelaţia cu nume asemănător, HYDRUS. Ptolemeu afirmă că stelele strălucitoare ale constelaţiei au natura relaţiei Saturn-Venus, conferind nativului o fire emoţională şi pasională, groază faţă de probleme

dificile, şi un oarecare interes faţă de construcţiile navale.

STELAŢIE de sine stătătoare. Se spune că influenţa lor predispune la răsturnări de situaţie, la evenimente bruşte, violenţă, otrăvire, orbire, răni sau plăgi la nivelul capului datorate armelor sau obiectelor (vezi HYADES ŞI PRIMA HYADUM).

HYADES – Roi stelar deschis, cu aproximativ 350 de stele aşezat în vecinătatea stelei fixe ALDEBARAN şi în fruntea CONSTELAŢIEI TAURULUI, unul dintre cele mai îndrăgite grupuri de pe Cerul nopţii. În mitologia greacă el reprezenta fetele lui Atlas şi ale Acthera-ei, deci surorile vitrege ale PLEIADELOR. Numite iniţial Parilicium, erau considerate stele violente, care aduc furtuni, ceea ce explică unul dintre multele lor apelative – „fiicele umede”. Ptolemeu spune că grupul este de natura lui Mercur conjunct cu Saturn. Ele au o influenţă rea, provocând violenţă, chinuri şi viaţă dificilă.

HYDRA – CONSTELAŢIE şerpuită numită „şarpele de apă”, localizată între aproximativ 05° Leu şi 23° Scorpion, şi între 10° şi 36° sud de ecuator. Astrologii consideră că ea conferă o natură pasională şi că pune în pericol navigaţia. De asemenea, se presupune că ar fi legată de constelaţia Scorpionului, deoarece sursele greceşti timpurii o numesc *Nepa*, aparent un cuvânt de origine africană însemnând „ţara Crab”, iar cuvântul înrudit, *nepas*, însemnând „scor

HYDRUS – CONSTELAŢIE întinsă şi subţire care nu trebuie confundată cu HYDRA, capul şarpelui atingând stelele polare, iar coada

ajungând la ACHERNAR (14°31 Peşti). Abia din 1604 a fost declarată constelaţie separată, astrologii considerând că ea anunţă pericol de otrăvire.

HYLEG (HILEG) – Dătătorul de viaţă sau APHETA. Luna, Soarele şi AS sunt principalii dătători de viaţă. De asemenea, Jupiter, Venus şi PUNCTUL DE NOROC pot deveni hileg dacă ele se află într-un LOC HILEGIACAL la naştere, puternic şi în DEMNITATE, iar Soarele, Luna şi AS nu se află în astfel de locuri. Soarele este dătătorul de viaţă într-o NATIVITATE DIURNĂ dacă se află într-un loc hilegiacal, în demnitate şi bine aspectat, iar Luna este dătătorul de viaţă într-o NATIVITATE NOCTURNĂ dacă, în mod similar, este puternică prin SEMN, prin ASPECTE şi prin poziţia sa în CASE. SEMNIFICATORUL ar trebui să se afle într-unul dintre locurile afetice ca să fie puternic. Într-o temă masculină, Soarele sau AS ar putea fi hileg dacă sunt astfel plasaţi, iar într-una feminină, Luna sau AS ar fi primii de considerat hileg, iar dacă Luna nu e puternică, atunci Venus ar trebui considerată aşa, dacă se află într-un LOC AFETIC. Într-o temă masculină, Jupiter ar putea fi luat drept hileg dacă e în demnitate şi considerat aşa, cu condiţia ca Soarele sau AS să nu se afle în demnitate. În cazuri de extremă urgenţă pentru un hileg, PUNCTUL DE NOROC e menţionat de câţiva autori ca fiind abilitat să devină hileg, dacă se află într-un loc hilegiacal iar toţi ceilalţi semnificatori sunt slabi şi în locuri nehilegiacale; de asemenea, AS, pentru oricare dintre sexe. Unii autori pledează în

favoarea Soarelui, a Lunii şi a AS ca putând fi hileg la puţin timp după naştere, toţi progresând într-un loc hilegiacal, teorie care nu este susţinută însă temeinic. Gradul AS la naştere este întotdeauna un punct foarte vital, de obicei afectat şi puternic implicat în problema morţii, în vreme ce orice alt grad care poate fi luat în consideraţie după naştere nu prezintă atâta importanţă pentru momentul morţii. Durata vieţii depinde de hileg, de locurile hilegiacale şi de GUVERNATORII acestor locuri – pentru viaţă lungă. Soarele, Luna şi AS, sau benefici într-un astfel de loc, indică longevitate şi vitalitate puternică, pe când PLANETELE CONFLICTUALE slăbesc puterea de viaţă şi şansa longevităţii. Chestiunea morţii este controlată de afectările hilegului, de CASELE DE FINALITATE şi de planetele aflate în ele. Când hilegul se află în CONJUNCŢIE cu o planetă dinamică, el este întotdeauna slăbit şi anunţă boală sau moarte. Un hileg puternic afectat de către o planetă conflictuală la naştere sau plasat într-un LOC ANARETIC ar trebui evitat şi ales un altul, de exemplu, Jupiter, Venus, AS sau Punctul de noroc, dacă Soarele sau Luna nu pot fi hileg. Când hilegul apune, moartea este inerentă, iar unghiul de vest (DESCENDENTUL) devine ANARETA. Cuvântul „hileg” provine din sistemul astrologie arab (*hyleg*) şi este atribuit unei planete care, în virtutea poziţiei ei din arcul terestru, este considerată dătătorul şi susţinătorul vieţii sau apheta. Arcele terestre în care o planetă poate fi hileg se numesc „locuri hilegiacale”. Se spune că o planetă hileg are o influenţă benefică pe toată

durata vieţii nativului. Când ea progresează către un aspect nefavorabil sau către o conjuncţie cu un loc anaretic, se spune că atunci viaţa nativului este ameninţată. De reţinut că regulile pentru a determina hilegul sunt dintre cele mai complexe în interpretarea astrologică, motiv pentru care astrologia contemporană aproape le ignoră, sau ia în considerare problema hilegului şi a anaretei numai în cazuri extreme.

punctele de intersecţie dintre trecut şi viitor şi, de aceea, asociată cu stăpânul Timpului, Saturn. Cu mult înainte de reforma lui Iulian şi cam patru secole după aceea, semnificaţia esoterică a acestei luni era exprimată în festivalul din Campitalia, e supravieţuire urbană a sacrificiilor de la LARES, care pot fi asociate cu Semnul zodiacal Vărsător.

IANUARIE – Prima lună, având 31 de zile, din calendarul gregorian, denumită aşa după zeul IANUS, cel cu două feţe, una privind spre viitor, iar alta spre trecut, simbol pentru curgerea fără de început şi fără de sfârşit a Timpului. Esoteric, Ianus este una dintre Numina, care oferea toate intrările, adică toate

IANUS – Zeu roman provenit dintr-un strămoş arhetipal al tradiţiei etrusce, venerat drept creatorul Universului, şi personificarea divină a oricărui început şi a oricărui sfârşit. De opotrivă ocrotitorul drumurilor, dar şi zeu al porţilor (*ianuae*) şi portar vigilent al cetăţii, el a fost imaginat ca având două feţe opuse, una privind spre viitor şi una spre trecut, ca simbol al veghei totale. În prelungirea (sau în.com pictarea)

acestui simbol, în mâini ţine o cheie şi un toiag Conform unei tradiţii şi mai vechi, el patronează drumul ceresc al Soarelui şi se îngrijeşte de curgerea anului. Sta bilit în Etruria într-o epocă arhaică imemorială, el l-ar fi găz duit pe Saturn (Kronos), care s-a refugiat după ce l-a alungai Jupiter din Olimp; ca răsplată pentru o asemenea faptă, Saturn i-a oferit harul de a cunoaşte concomitent viitorul şi trecutul tuturor lucrurilor şi alcătuirilor.

IDEALISM – CASA AIX-A importantă, adesea ocupată de un Luminar sau de Mercur, Neptun ori Uranus. Ansamblul temei armonios. Aspecte bune pentru Lună, Mercur, Venus, Venus în Semnul zodiacal Săgetător.

IDEI PRINCIPALE – Esenţe evidenţiate de cuvinte-cheie, folosite pentru caracterizarea celor 12 Semne:

„ BERBEC”.	R ăbdare	B ALANŢA	F rumus eţe
T AUR	P ace	„ SCURFK5TT	O noare
g emeNI	B ucurie	S ĂGETĂTOR	Ju stiţie
R AC	S peranţă	C APRICORN	În ţelepci une
L EU	Gl orie	p 1	A devăr

F	P	P	iu
ECIOA RĂ	uritate	EŞTI	bire

— În Semnul zodiacal Săgetător: simţul frumosului şi al armoniei, vizionarism estetic, curente şi mişcări artistice de avangardă, creaţii dramatice (elaborarea pieselor de teatru, de exemplu, spre deosebire de Semnul zodiacal Leu, unde au loc, mai degrabă, interpretările scenice); adeseori, intuiţie şi imaginaţie medicală, terapeutică;

— În Semnul zodiacal Capricorn: imaginaţie rece, lucidă, simţul valorilor sociale, al moralei, dar, cu aspecte bune de la Neptun şi de la Mercur sau Jupiter, metodă şi tenacitate în elaborarea operelor durabile sau de mare întindere;

— În Semnul zodiacal Vărsător: originalitate, dar şi instabilitate, genialitate dar şi lipsă de răbdare în concretizarea ideilor; imaginaţie medie, nativul fiind, mai degrabă, un canal de receptare din planurile subtile şi de emitere în realitatea terestră a ideilor artistice; adesea, imaginaţia poate fi stimulată la nivel de grup, sau nativul are nevoie de prezenţa grupului uman pentru a şi-o putea exprima;

— În Semnul zodiacal Peşti: imaginaţie deosebit de fecundă şi de fertilă, dar care are nevoie de o temă natală deosebit de

IMAGINAŢIE – Domeniul imaginarului şi al subconştientului care o alimentează este guvernat de către Lună, în vreme ce Soarele guvernează zonele conştiente şi voluntare ale nativului. Poziţia

şi ASPECTELE Lunii au, deci, o importanţă capitală referitoare la puterea, la orientarea şi la forţa creatoare a imaginaţiei. Semnele cele mai favorabile unei exprimări libere a imaginarului sunt Semnele zodiacale Rac, Scorpion, Săgetător, Vărsător şi Peşti. Cele mai defavorizate sunt Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, foarte lente şi foarte realiste (Semnele zodiacale Taur, Fecioară, Capricorn). La modul general, Luna conjunctă cu AS se referă, adesea, la nativi în mod real destinaţi imaginaţiei şi pulsiunilor subconştiente. Aspectele lui Neptun şi ale lui Uranus către Lună şi Mercur tind să amplifice şi să dinamizeze imaginaţia. Soarele în Semnul zodiacal Vărsător, AS în Semnul zodiacal Rac sau în DECAN lunar. Luna în Semnul zodiacal Rac, în aspect cu Mercur. Mercur în Semnele zodiacale Gemeni, Fecioară sau Peşti. Luna şi Mercur în aspect reciproc şi în CASE CARDINALE. Luna în aspect cu Uranus sau cu Jupiter. Iată, mai jos, o posibilă clasificare a imaginaţiei, în funcţie de poziţia Lunii la naştere:

— În Semnul zodiacal Berbec: imaginaţie vie, ardentă, capricioasă, conferind geniu poetic sau pictural; nu este un indice bun pentru artele care cer investiţii pe termen lung;

— În Semnul zodiacal Taur: tendinţe artistice evidente; se constată predispoziţii şi abilităţi serioase pentru literatura de mare întindere, dar mai degrabă de tip poetic; predispoziţie artistică dependentă de senzualitate şi focalizată pe câştig financiar din artă;

— În Semnul zodiacal Gemeni: predominanţa

spiritului raţional, imaginaţie rapidă, mai degrabă ştiinţifică, şi cu mare putere de concretizare; predispoziţie pentru artele şi profesiile cuvântului;

— În Semnul zodiacal Rac: multă imaginaţie cu tendinţa spre poezie şi fantastic dar, uneori, cu predispoziţie şi pentru literatura de mare întindere, în special romanele;

— În Semnul zodiacal Leu: imaginaţie foarte puternică, uşor de stimulat prin relaţii amoroase; predispoziţii pentru arta dramatică şi pentru activităţi artistice cu copiii;

— În Semnul zodiacal Fecioară: imaginaţie foarte serafică, mai degrabă sterilă din punct de vedere artistic, dar cu mare intuiţie asupra gustului şi mentalităţilor vremii;

— În semnul zodiacal Balanţă: imaginaţie artistică şi cu mare forţă de împlinire în plan social; nativul însă tinde să fie prea dependent de imaginea publică şi de relaţia sa cu publicul;

— În Semnul zodiacal Scorpion putem vorbi adesea despre o imaginaţie morbidă, chiar macabră, dar şi despre o imaginaţie capabilă de mari forţe creatoare, adeseori legată de problemele sexuale ale colectivităţii – dar fiecare aspect depinde de relaţia dinte Lună şi celelalte planete; în general, nativii cu această poziţie, şi care lucrează într-un domeniu artistic, gravitează, oricum, în sfera eroticului (presa erotică, literatura erotică, magazinele sex-shop, psihanaliză, casele de toleranţă); puternică în conţinutul ei artistic pentru a se putea concretiza; altfel, nativul rămâne la nivelul reveriilor de moment, al viziunilor şi al percepţiilor, stagnând

într-un fel de lume proprie de iluzii, dependent de mediul natal şi de siguranţa afectivă a familiei care îl pot predispune, în cazul unor aspecte conflictuale asupra Lunii, la serioase probleme psihice.

IMITAŢIE – Predominanţa CASELOR CADENŢE şi a SEMNELOR MUTABILE, în ciuda tuturor predispoziţiilor către activitatea intelectuală, indicată de aspectele lui Mercur.

IMORALITATE – Este indicată de poziţia, în mod particular, DISONANTĂ a lui Jupiter. De exemplu, anumite aspecte conflictuale ale lui Jupiter cu Soarele (contestare cronică, rebeliune maladivă) şi către Mercur (onestitatea discutabilă). Aspectele dinamice Lună-Neptun ar putea conduce la confuzii, ca şi aspectele Venus-Neptun (iluzii). Jupiter şi Saturn slabi şi foarte disonanţi.

IMPARŢIALITATE – AS sau Soarele în Semnul zodiacal Capricorn. Pluto în DETRIMENT şi în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER.

IMPRESIONABILITATE – Soarele sau AS în SEMNE MUTABILE. Soarele sau Neptun în Semnul zodiacal Rac.

IMPRUDENŢĂ – Mar te şi Jupiter în aspecte rele. AS pe Semnul zodiacal Berbec, Mercur în CASA I şi Casa I pe un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC, mai ales pe Semnul zodiacal Berbec; adesea, CONJUNCŢIE foarte strânsă Soare-Mercur.

IMPULSIVITATE – Marte DISONANT în temă, şi foarte puternic, în ciuda disonanţei sale. Marte şi Uranus în ASPECTE DINAMICE. Aspecte

conflictuale Marte-Lună sau Marte-Mercur, mai ales într-unul dintre Semnele zodiacale Taur sau Scorpion, sau într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI APĂ.

IMUM COELI – Denumire latină pentru FUNDUL CERULUI.

ÎN CONJUNCT – O planetă este înconjunctă când nu formează nici un aspect şi când nu se află în RECEPŢIE MUTUALĂ cu nicio planetă. În această situaţie, vorbim despre aspectul de „disjuncţie”, care face ca planeta să fie liberă de influenţe, atâta vreme cât aspectele nu o privesc. Cuvântul era folosit în vechile timpuri pentru aspectul de QUINCONX, deci de 150°, considerat ca având o oarecare putere. Termenul este suplimentar folosit nu de aspecte care sunt, întotdeauna, o chestiune de geometrie (adică de grade şi de ORB), ci de Semne şi de CASE, care au aceeaşi capacitate precum planetele de a intra în relaţie unele cu altele. Deci un aspect de Semne/Case înconjuncte pune în relaţie două Semne aflate la cinci diviziuni distanţă (adică la o distanţă de 150°). Astrologia antică şi medievală consideră că o relaţie bazată pe înconjuncţie nu se integrează în nicio scară armonică, motiv pentru care relaţia respectivă nu participă la Armonia Lumii.

INCONŞTIENT – Noţiunea de SEMNE ANIMALE este tradiţional folosită pentru Semnul zodiacal Leu şi pentru ultimul decan sau ultima jumătate a Semnului zodiacal Săgetător. Asemeni multor termeni arhaici, cuvântul pare să provină din luarea în considerare a imaginii Semnului

respectiv, cei născuţi sub acestea două fiind, se spune, inconştienţi, sălbatici, inumani. Corneli îmbunătăţeşte tradiţia, afirmând că Semnele animale pe AS, sau LUMINĂRIILE aflate într-unul dintre ele, cu planete dinamice în zonele ANGULARE, indică un nativ feroce, hapsân, crud şi nestăpânit.

INDECIZIE – Lună DOMINANTĂ. Jupiter şi Marte aspectaţi în mod dinamic. Importanţa CASELOR CADENŢE şi a SEMNELOR MUTABILE, fără Semnul zodiacal Fecioară

INDEPENDENŢĂS oarele în Semnele zodiacale Vărsător sau Scorpion. Semnul zodiacal Berbec pe AS. Marte puternic în aspect cu LUMINĂRIILE sau cu AS. Numeroase planete în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC. Uranus ANGULAR.

INDICI AI PASIUNII ŞI ENTUZIASMULUI – Marte în CASA A III-A şi foarte puternic. Marte în aspect cu Mercur, bun SEMNIFICATOR intelectual, Marte aspectând semnificatorul mentalului, Uranus în mod egal în aspect cu Marte şi cu Mercur sau având relaţii cu Casa a III-a.

INDIFERENŢĂ – Soarele sau AS în Semnele zodiacale Vărsător sau Capricorn. Jupiter şi Saturn în aspect. Toate aspectele dintre Soare, Marte şi Jupiter tind s-o provoace. Influenţa egală a Semnelor prin care se exprimă ELEMENTELE FOC şi de APĂ.

MENTULUI AER. Relaţii planetare între Lună-Venus, Venus Mercur sau AS, ori Soarele în Semnul zodiacal Săgetător.

INDIVIDUALITATE – în astrologia

occidentală, Luna ar reprezenta personalitatea, iar Soarele individualitatea, adică ego-ul care păstrează un caracter imuabil în trecerea sa prin încarnări succesive. După alte opinii, ar reprezenta nativul în cea mai înaltă expresie mentală şi morală a sa. Personalitatea, dimpotrivă, ar corespunde trăsăturilor exprimate prin emoţii, sentimente şi percepţii. Poziţia în Semn şi Casă a Soarelui dă informaţii despre individualitate.

INDOLENŢĂ – Soarele sau AS în Semnele zodiacale Rac sau Peşti.

INFLEXIBILITATE – Influenţa Semnului zodiacal Leu, susţinut de un Saturn în SEMN FIX.

INFLUENŢĂ PERSONALĂ – Relaţii planetare armonioase între Soare-Jupiter, Soare-Marte, Soare-Mercur, Soare Venus, Soare-Lună. Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC importante. Numeroase planete în SEMNELE POZITIVE. Aspecte bune între planetele precizate, între Soare şi AS, sau Soarele în CASA I.

INGENIOZITATE – Relaţii armonioase între Mercur-Marte, Mercur-Lună, Mercur-Saturn şi între aceste planete şi AS. De preferat Semnele zodiacale Fecioară, Săgetător sau Vărsător pe AS. Mercur în CASA I sau în CASA A III-A.

INGINER – Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER sunt foarte favorabile, mai ales Semnul zodiacal Vărsător. La fel, însă, şi Semnele zodiacale Fecioară şi Scorpion. Bune aptitudini intelectuale. Mercur în aspecte bune cu AS, cu Marte sau cu Uranus.

INGRATITUDINE – Jupiter în OPOZIŢIE cu Venus.

INDUS – Indianul, CONSTELAŢIE care se întinde între 12° Capricorn şi 12° Vărsător şi între 45° şi 77° sud de ecuator. A fost creată în 1604 de către Bayer. Se învecinează cu constelaţiile TELESCOPIUM, PAVO, TUCANA ŞI GRUS. La modul general spus, ea comemora indianul american tipic, la data la care portughezii explorau America de Nord, în secolul al XVI-lea. Acest indian este reprezentat nud, cu săgeţi în ambele mâin, dar fără nici un fel de arc. Julius Schiller a combinat Indus şi Pavo pentru a forma figura biblică a lui Iov. Robson afirmă că influenţa constelaţiei s-ar manifesta ca minte pătrunzătoare şi interes pentru orientalism, pentru misticism, dar şi pentru sport.

INERŢIE – Soarele în Semnele zodiacale Taur sau Scorpion, carenţă a ELEMENTULUI FOC şi/sau a aspectului de CUADRATURĂ.

INFIDELITATE – Venus slab şi în CASA A XII-A. Venus în aspect rău cu Jupiter, cu Saturn, cu Luna sau cu Uranus. Venus, SEMNIFICATORUL CASEI A v-a în Semnele zodiacale Rac, Peşti, Gemeni, şi, în general, în Semne de expresie a ELE

INGRES – Intrarea unei planete, a unei stele sau a unui Nod Lunar într-un SEMN sau într-un CADRAN al Zodiacului. Strict astrologie, ingresul reprezintă trecerea Soarelui prin PUNCTELE ECHINOCŢIALE ŞI SOLSTIŢIALE, poziţiile planetelor în Semne şi CASE la această dată fiind foarte importante pentru chestiunile de sănătate, deoarece indică momentele în care bolile pot să apară. În practica astrologică tinde să se

diferenţieze ingresul solar, semnificativ pentru aceste date astronomice, şi ingresul lunar, important pentru ASTROLOGIA MEDICALĂ, el reprezentând trecerea Lunii prin punctele menţionate. La modul general, ingresul este un moment astrologie foarte important, deoarece legătura lui cu cadranele Zodiacului (marcate de către SEMNELE CARDINALE) înseamnă, automat, o rezonanţă cu energia începutului.

INIMĂ – Guvernată de Soare şi de Semnul zodiacal Leu. Adesea DISONANŢE ale lui Marte, Uranus, Saturn cu Soarele provoacă probleme cardiace dacă una dintre ele influenţează aceste maladii.

INIŢIATIVĂ – Marte şi Mercur bine plasaţi şi puternici, cel mai adesea în aspect cu AS. Nici un aspect conflictual de nicăieri. Semnul zodiacal Leu, SEMNELE CARDINALE ŞI CASELE ANGULARE importante.

INOVAŢIE – Soarele în Semnul zodiacal Vărsător. Bun calificator intelectual. Uranus ANGULAR sau Semnul zodiacal Berbec pe AS. Mercur în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT (pentru concretizarea ideilor şi pentru aspectul practic al inventivităţii); relaţii bune între Mercur-Marte-Saturn, Marte-Uranus, Marte-Saturn şi Saturn-Uranus.

INSENSIBILITATE – Relaţii planetare dizarmonioase între Saturn-Mercur, Saturn-Soare, Mercur-Soare. Predominanţa cerebralului asupra emoţionalului. Puţine planete în SEMNE DE APĂ sau nici una. Luna sau Venus afectate.

INSIDIOASE (aspecte) – Aspecte conflictuale

care aduc surprize dezagreabile, în particular aspectele lui Marte sau Saturn cu Neptun şi Uranus, iar în cazurile grave, aspectele lui Pluto.

INSPIRAŢIE – Neptun în Semnul zodiacal Scorpion sau Pluto în Semnul zodiacal Rac.

INSTABILITATE – AS în Semnul zodiacal Gemeni, Luna în Semnul zodiacal Vărsător. Pentru instabilitate sexuală sau emoţională, Venus-Neptun în aspecte rele sau plasate în

Semne de expresie a ELEMENTELOR Aer sau Foc.

INSTABIL ÎN DRAGOSTE – Venus puternic în temă şi serios AFECTAT. Aspecte dinamice Lună-Venus, Mercur Venus, Saturn-Venus, Venus-Pluto, Venus-Uranus. CASA I s-au CASA A V-A în SEMNE DUBLE sau în Semne de expresie a Elementului AER.

INTELECT – Semnele favorabile sunt: aspecte bune între Lună şi Mercur, Lună şi Mercur în DOMICILIU sau în CASE ANGULARE. Soarele sau AS în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER, sau în Semnele zodiacale Fecioară ori Scorpion. Luna, Mercur în aspect cu AS sau cu Uranus. Mercur rapid la momentul naşterii (PAS zilnic de cel puţin 90 – 100) şi cu susţinere de la Lună, Saturn, Uranus.

INTELIGENŢĂ – Tot ceea ce priveşte inteligenţa şi raţiunea se află în raport cu Mercur. Studiul structurii intelectuale a unei teme se va face în felul următor:

1. importanţa lui Mercur (dacă este puternic în temă, adică ANGULAR);

2. poziţia lui Mercur în SEMNE (tipuri de

inteligenţă);

3. poziţia lui Mercur în CASE (mod de expresie a inteligenţei în viaţa terestră);

4. ASPECTELE lui Mercur (cum este folosită această inteligenţă).

Reţineţi însă: coeficientul de inteligenţă nu este înscris în stele, el este strâns legat de capacitatea nativului de a-şi conştientiza nivelul, scopul, dorinţele, calităţile şi defectele, şi de a-şi utiliza în mod benefic liberul arbitru.

INTERES PENTRU PSIHISM – Relaţie puternică Neptun-Uranus. CASA A IX-A importantă. Numeroase aspecte ale acestor planete cu LUMINĂRIILE sau cu SEMNIFICATORII mentali. Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ importante.

INTERCEPTAT – Un Semn este interceptat când el se află în totalitate într-o singură CASĂ şi nu ocupă nici CUSPIDA şi nici finalul vreunei Case. Planetele care se află în astfel de Semne sunt şi ele, la rândul lor, interceptate. În emisfera nordică SEMNELE DE SCURTĂ ASCENSIUNE (de la Capricorn la Gemeni) sunt cel mai adesea interceptate. Semnul interceptat restricţionează întotdeauna libertatea de a acţiona a planetei pe care o conţine. Se spune că în ASTROLOGIA ORARĂ tradiţională, dacă un Semn este interceptat, GUVERNATORUL lui devine CO-GUVERNATORUL acelei Case. Atât Semnul cât şi planeta aflate în interceptare indică ceva care nu se lasă uşor înţeles sau care poate rămâne multă vreme ascuns.

INTERPOLARE – Procesul de determinare a

poziţiei unei planete folosind două poziţii cunoscute, care pot fi luate din listele pentru un ciclu diurn din EFEMERIDE. De asemenea, CUSPIDELE Caselor dintre cele patru unghiuri sunt interpolate conform metodei de DIVIZIUNE A CASELOR.

INTERPRETARE – Citirea temei astrologice, conform interacţiunii factorilor văzuţi în temă, atât din punctul de vedere al poziţiilor natale, cât şi din cel al TRANZITELOR şi al DIRECŢIILOR.

INTERPRETAREA ASPECTELOR – Fiecare aspect planetar are trei niveluri de interpretare: material (sau referitor la planul fizic), psihologic (sau referitor la planul afectiv), spiritual (sau referitor la planul mental). CONJUNCŢIILE, pentru că au semnificaţii variate în funcţie de planetele care le compun, necesită să fie studiate separat de celelalte aspecte. OPOZIŢIILE ŞI CUADRATURILE, considerate tradiţional ca dinamice, conflictuale, trebuie mereu studiate astfel încât să ţinem cont de nivelul de evoluţie şi de conştiinţă al nativului, de capacitatea sa de a depăşi dificultăţile. O altă ordine de interpretare este următoarea:

— aspectele dintre PLANETELE PERSONALE/RAPIDE;

— aspectele dintre planetele rapide şi PLANETELE LENTE;

— aspectele planetelor lente;

— aspectele dintre planete şi AXELE ZODIACULUI (AS-DS, MC-FC);

— aspectele dintre planete şi NODURILE LUNARE.

Autorul prezentei lucrări a refuzat să pună în pagină interpretările tuturor acestor aspecte. Din propria sa experienţă astrologică a dedus că astfel de liste – prezente, de exemplu, în toate dicţionarele, manualele şi enciclopediile de astrologie – nu fac decât să-l condiţioneze pe practician, limitându-i puterea de pătrundere în specificul fiecărui nativ, al fiecărei teme astrologice. Este mult mai important ca practicianul, prin antrenamentul permanent al gândirii simbolice şi analogice, să ajungă să interpreteze el însuşi aceste aspecte, ceea ce va dovedi că el şi-a dobândit o gândire astrologică autentică. Pe de altă parte, este permanent antrenată intuiţia care, la nivel subtil, „depistează" atât calităţile cât şi fisurile nativului, iar, pe de altă parte, astrologul, fiind în comuniune permanentă cu Dumnezeu, va canaliza din planurile divine ceea ce nativul are în mod necesar nevoie să afle pentru a se îndrepta şi pentru a evolua.

INTESTIN – Parte a corpului influenţată de Semnul zodiacal Fecioară, de Mercur şi de CASA A VI-A. Soarele, Saturn sau AS în Semnul zodiacal Fecioară fac ca funcţionarea lui să fie uneori dificilă.

INTOXICAŢIE INTESTINALĂ – Semnul zodiacal Fecioară influenţat dinamic de către Saturn (de văzut însă şi CASA A VI-A, şi Semnul zodiacal Peşti, opus Semnului zodiacal Fecioară, deoarece orice fel de intoxicaţie, infecţie, viroză sau epidemie conţine o „otravă" care s-a instituit lent în timp în fiinţa fizică şi mentală a nativului,

otravă despre care pot da indicaţii bune Semnul zodiacal Peşti şi Neptun în TRANZIT, în raport sau nu cu SEMNIFICATORUL Casei a VI-a.

INTRIGANT – Indicii INGENIOZITĂŢII cel mai adesea disonanţi şi Mercur în Casa a XII-a. DISONANŢĂ între Mercur, Saturn, Neptun şi Pluto. Nu de puţine ori, Uranus în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, Uranus în Casa a VI-a, CUADRATURĂ Mercur/Lună-Uranus pe Casele a IV-a şi a VII-a sau pe Casele a VIII-a şi a XI-a (vezi CASE).

INTUIŢIE – Aspecte puternice între Neptun, Uranus, Pluto şi Lună. Aspecte bune între Mercur, Lună şi Neptun sau Pluto. Luna, Neptun şi Pluto în Casă angulară (vezi CASE) sau în Casa a III-a şi în Casa a IX-a. Luna şi Soarele în Semnul zodiacal Vărsător. AS în Semnele zodiacale Rac, Gemeni sau în DECAN mercurian. Adesea este indicată de Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ (Semnele zodiacale Rac, Scorpion şi Peşti) şi poate fi puternică în cazul aspectelor disonante. O Lună în poziţie DOMINANTĂ permite accesul la resursele imaginarului şi la forţele inconştientului. Dacă Mercur joacă un rol de prim plan, nativul are posibilitatea să înţeleagă şi să-şi formuleze intuiţiile.

Intuiţia plutoniană este extrem de lentă, nativul aproape face din ea o stare de normalitate, ceea ce determină însă de multe ori dificultăţi de comunicare sau de înţelegere cu cei din preajmă, cărora nu le poate explica „logic” cum a ajuns la părerile sale. Se pare că genialitatea este vecină cu acest tip de intuiţie. În egală măsură însă,

nativul poate fi multă vreme inconştient de capacităţile sale intuitive sau să se teamă de ele.

Intuiţia neptuniană este receptivă, corespunzând unui anume fel de mediumnitate, nativul fiind realmente branşat la curentul colectiv.

Intuiţia uraniană este activă, rapidă, nativul „văzând” viitorul în mişcare, devenind profet şi revoluţionar.

INVENTATOR – Cei mai buni indici intelectuali. Semnul zodiacal Vărsător, Uranus şi Mercur trebuie să fie importante în temă şi conjuncte. Soarele în aspect cu planetele precizate. Uranus în Semnul zodiacal Gemeni. TRICON Mercur-Lună sau Marte-Uranus.

INVIDIE – Saturn puternic şi disonant în raport cu BENEFICII şi cu LUMINĂRIILE. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Capricorn. Mercur în Casa I şi prins în aspecte dinamice. Marte în Casa a III-a şi în aspect conflictual cu Luna, sau aflat în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ.

IPOCRIZIE – Mercur, Saturn în aspecte dinamice şi, adesea, în CASA A XII-A. Jupiter slab sau rău plasat. Marte la fel de slab. Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC puţin importante.

IRASCIBIL – AS în Semnul zodiacal Berbec. Puternică influenţă marţiană. DISONANŢĂ între Marte şi Uranus sau Luminării.

IRIS – Nume dat unuia dintre ASTEROIZII descoperiţi în 1847.

IRITABILITATE – AS în Semnul zodiacal Rac, Soarele sau Mercur în Semnul zodiacal Vărsător. CONJUNCŢIE Lună Mercur, Lună-Marte, Mercur-

Marte.

ISIDUS – Un alt nume pentru DSCHUBBA.

IUBIRE – Venus este SEMNIFICATORUL esenţial pentru ambele sexe. ANGULAR, pe AS sau într-un aspect puternic, sfera sa de forţă face ca tendinţele amoroase să fie şi ele puternice. Evident, trebuie să ţinem cont şi de relaţiile planetare (de exemplu Venus-Lună, Venus-Marte, Venus-Jupiter). ASPECTELE cu Marte implică ardoare sau pasiune violentă. Aspectele bune cu Saturn implică fidelitate dar, în disonanţă cu el, numeroşi duşmani sau predispoziţia către o viaţă solitară. Aspectele cu Luna duc către o viaţă calmă şi liniştită dacă ele sunt armonioase, şi către capricii dacă sunt DISONANTE. Toate aspectele cu Jupiter, chiar şi cele disonante, sunt propice iubirii, dar cele benefice conduc către uniuni legale, mai ales dacă una dintre planete este semnificatorul căsătoriei sau regentul global al temei. Aspectele cu Soarele implică adesea superioritatea persoanei iubite faţă de nativ. Aspectele cu Neptun şi cu Uranus indică iubiri originale, adesea în afara convenţiilor sociale, care pot cunoaşte absolut toate formele, de la iluzie şi imaginaţie sexuală la idealuri spirituale şi atitudini novatoare în cuplu. Aspectele cu Pluto adaugă celor de mai sus capacitatea de transformare radicală prin iubire, imprimând comunicării erotice o direcţie regeneratoare profund eliberatoare pentru fiinţa închistată în frustrări şi prejudecăţi. Aspectele şi poziţiile care indică nefericire şi neîmplinire sunt următoarele:

— guvernatorul Casei a V-a sau al Casei a

VII-a în Casa a XII-a sau plasat sub dominaţia unui malefic;

— Venus în Casa a IX-a într-un SEMN STERIL (adesea Semnul zodiacal Leu) sau multe planete în Casa a IX-a, cu indici puternici de spiritualitate: detaşarea de plăcerile iubirii;

— Venus în Casa a XII-a, alături de Lună sau CUADRATURĂ

Lună-Venus pe Casele I-IV: aventuri clandestine;

— aspectele rele între Venus şi LUMINĂRII, Venus şi planetele dinamice, Venus şi AS, Venus şi GUVERNATORUL Casei a V-a sau al Casei a VII-a;

— aspecte conflictuale între Venus şi Uranus, cel mai adesea OPOZIŢII: ruperi bruşte;

— relaţii planetare disonante între Venus-Saturn, Lună-Saturn, Soare-Saturn (vezi CASE).

IUBIRE DE ADEVĂR – Indici ai conştiinţei morale, aspecte bune între Jupiter, Soare şi Saturn/AS.

Venus. Când Casa a V-a este ocupată de mai multe planete, dar nu şi de Uranus şi Saturn, există mai multe relaţii succesive, iar Semnele duble par să predispună la relaţii paralele. Felul iubitului sau al iubitei se raportează întotdeauna la natura planetelor sau a Semnului zodiacal din Casa a V-a.

IULIE – A şaptea lună, de 31 de zile, a CALENDARULUI gregorian, numele ei provenind de la cel dat lunii romane de origine, *Quintilius*, adică a cincea lună din calendarul iulian, în onoarea lui Iulius Cezar, care a iniţiat reformele calendaristice fundamentale.

IUBITUL/IUBITA – într-o nativitate feminină, SEMNIFICATORII iubitului sunt: Marte, Semnul de pe CUSPIDA CASEI A v-a planetele din Casa a V-a guvernatorul Casei a

V-a. Un SEMN fecund sau un Semn dublu în Casa a V-a predispune la mai mulţi iubiţi. Marte, Venus, Jupiter, Soarele sau Luna în Casa a V-a favorizează relaţiile amoroase. Uranus, Saturn le împiedică. Într-o nativitate masculină semnificatorii iubitei sunt aceiaşi, cu diferenţa că, în locul lui Marte, apare

IUNIE – A şasea lună, cu 30 de zile, a CALENDARULUI gregorian, numele ei provenind probabil de la cel al zeiţei romane Junona, care era patroana feminităţii, această lună fiind favorabilă căsătoriei, chiar dacă Iunoniana Matronalia era sărbătorită pe 1 martie. Prototipul grecesc al Junonei, Hera, era adorat ca întruchipare a pământului fecund, aşa cum indică multe dintre ritualurile Herei.

IZAR – STEA FIXĂ de magnitudine 2,7 din Epsilon BOOTES (28°06 Balanţă), de natura relaţiei Mercurăaturn; este o stea binară ce se întinde la 10° nord-est de Arcturus. Ea a primit mai multe nume de la astronomii şi astrologii arabi, precum *Al Mintakah al Awwa* sau *Al Izar* sau *Mi zar*, „corsetul”, toate denumirile făcând referiri la prezenţa acestei stele pe corpul figurii celeste. Ultimul nume a cunoscut o adevărată bogăţie în limbajul astronomic al europenilor, de exemplu, Măcar, Mirar, Merer, Meirer, Mezen, Mezer, Merak şi MIRAK. Influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei

din care face parte.

ÎMBRĂŢIŞAT – Când două planete se află în orbul aceluiaşi aspect se spune că ele se îmbrăţişează, se susţin una pe cealaltă. William Lilly dă ca exemplu pe Saturn la 10° Berbec şi pe Marte la 7° Capricorn în aspectul de cuadratură de dreapta (dexter aspect, ASPECT DE DREAPTA). Semnele zodiacale se pot susţine unul pe celălalt doar în trei moduri:

— prin ASPECTELE MAJORE (conjuncţie, sextil, cuadratură, trigon, opoziţie);

— prin ANTISCIE;

— prin CONTRA-ANTISCIE.

ÎMPRĂŞTIERE – Dispersie energetică sau mentală în general dacă Aş este pe Semnele zodiacale Gemeni sau Balanţă, dacă Mercur domină şi dacă Saturn este slăbit şi nu afectează CASA A III-A.

ÎNCADRAREA – încadrarea reprezintă o modalitate foarte nuanţată de interpretare astrologică, şi poate fi aplicată oricărui factor din tema natală. De obicei, se analizează AS, MC, Soarele şi Luna, pentru a aprecia personalitatea, destinul, copilăria şi planul conştient de viaţă al nativului. Ea semnifică cele mai apropiate două planete faţă de o a treia sau faţă de o axă. De exemplu, planetele care încadrează Soarele ne informează asupra voinţei, planetele care încadrează Luna ne informează asupra copilăriei şi familiei nativului etc. Interesante se pot dovedi analizele încadrării Nodurilor Lunare sau ale CUSPIDELOR anumitor CASE, precum Casa copiilor/Casa a V-a Casa karmei/Casa a VIII-a,

Casa finanţelor/Casa a II-a etc (vezi CASE). Asemenea metodei CASELOR DERIVATE, nu există nicio restricţie nici în folosirea acestei metode.

ÎNCĂPĂŢÂNARE – Semnul zodiacal Taur pe AS ŞI SEMNELE FIXE foarte importante. Puţine planete în SEMNE MUTABILE sau în CASE CADENŢE. Unele afecţiuni serioase între SEMNIFICATORII caracterului, pornind de la Semnele fixe. Jupiter şi Mercur relativ slabi. Uranus în Semnul zodiacal Taur sau Pluto bine aspectat în Case care corespund Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ, poate să dea o încăpăţânare vecină cu voinţa dictatorială.

ÎNCERCĂRI ALE DESTINULUI – Ele sunt indicate de locul în care se află MC, de GUVERNATORUL său şi de principalele DISONANŢE ale temei, mai ales dacă ele afectează Casa a X-a. Pe de altă parte, importante sunt planetele aflate în CASELE considerate conflictuale (Casa a

VI-a şi Casa a XII-a, care constituie AXA KARMICĂ a limitărilor de tot felul). Saturn,

SEMNIFICATORUL încercărilor, în Casa a XII-a sau în Casa a X-a, va indica piedici, obstacole fatale şi adesea insurmontabile. Marte va indica încercări datorate cel mai adesea imprudenţei nativului. Uranus va indica încercări neaşteptate, adesea brutale, care pot fi la nivel de generaţie. Soarele va indica un eşec ireparabil după un succes parţial. Luna indică o incertitudine continuă, o viaţă aproape mizerabilă. Aceste încercări survin când semnificatorii MC sunt puternic afectaţi prin TRANZITE ŞI DIRECŢII. Trebuie deci luat mereu în calcul tot ceea ce atinge MC.

ÎNCHISOARE – Situaţie în mod particular conflictuală, de care răspunde CASA A XII-A. Trebuie examinat, de asemenea, GUVERNATORUL acestei Casei, deoarece eventualele disonanţe pot fi revelatoare. În unele cazuri este totuşi dificil de precizat dacă nativul suportă detenţia datorită unei condamnări penale sau retragerea datorată unei maladii mai lungi sau, pur şi simplu, unei retrageri monahale. Medicii, infirmierele sau ceilalţi membri ai personalului din spital au frecvent Casa a XII-a importantă. Există riscul de a sta la închisoare şi, prin extensie, al unei vieţi trăite în recluziune sau în obscuritate, precum şi posibilele „sejururi” în clinici sau spitale, când SEMNIFICATORII Casei a XII-a sunt rău dispuşi şi când această Casă conţine ÎNGRĂMĂDIRI PLANETARE dinamice. Nici Soarele, nici Jupiter şi nici Venus nu trebuie să predomine.

ÎNCREDERE ÎN SINE – Soarele şi Marte

puternici. AS în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC. Marte bine aspectat, la fel şi Saturn. Adeseori nicio DISONANŢĂ între Saturn, Luminării şi AS. Aspecte benefice între Saturn şi Uranus.

ÎNCREDERE – AS în Semnele zodiacale Berbec sau Fecioară. Luna în Semnul zodiacal Taur. TRIGON Jupiter Marte, Mercur-Saturn sau Soare-Pluto.

ÎNDĂRĂTNICIE – Predominanţa SEMNELOR FIXE. Soarele sau AS în Semnul zodiacal Taur. Puternică influenţă a Semnului zodiacal Scorpion. Venus în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, sau în CASA AIV-A, şi în aspect de CUADRATURĂ, mai ales cu Luna sau cu Saturn.

ÎNDRĂZNEALĂ – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Berbec, a lui Marte şi a Semnelor de expresie a ELEMENTULUI FOC. Aspecte cu efecte benefice între Marte şi Uranus (de exemplu, o OPOZIŢIE între aceste două planete poate favoriza o exprimare armonioasă a energiei lor complementare, spre deosebire de TRIGONUL dintre ele, care poate favoriza o exprimare adesea dizarmonioasă a energiei lor combinate, întrucât potenţează rezonanţa Semnelor de Foc, de exemplu, dacă ele se află pe astfel de Semne).

ÎNGRĂMĂDIRI PLANETARE (doritorii) – Sunt uneori numite şi *steuium*, deşi astrologia contemporană pare să opereze aici o diferenţiere semnaţică (o separare a sensurilor care s-au specializat pentru înţelesuri diferite): *stellium-al* ar corespunde unei aglomerări eminamente de

planete personale, în vreme ce *doriforiile* ar corespunde unei aglomerări eminamente de planete lente sau transpersonale. Oricum, expresia utilizată în astrologie denumeşte un grup mare de planete, situate la foarte mică distanţă unele de altele. De exemplu, la 11.01.1994 se găseau grupate şapte planete în Semnul zodiacal Capricorn; la 5.02.1964 existau şapte planete grupate în Semnul zodiacal Vărsător, iar la 5.05.2000 se găseau şapte planete grupate în Semnul zodiacal Taur. Aceste îngrămădiri necesită prezenţa a trei planete în CONJUNCŢIE reciprocă, fără a fi însă obligatorie prezenţa lor în acelaşi SEMN al Zodiacului. Într-o temă natală, îngrămădirea (cel puţin patru planete) implică întotdeauna o supra-încărcare şi este foarte importantă, pentru că indică un dezechilibru latent, de tipul balanţei cu doar unul dintre cele două talere încărcat. Interpretare a în

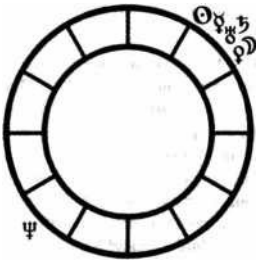

grămădirilor planetare pune adesea probleme astrologilor, care nu ştiu de unde să pornească. Există câteva reguli care să le faciliteze interpretarea, de la cazurile cele mai uşoare până la cazurile cele mai dificile. Este uşor acolo unde planetele care compun îngrămădirea sunt toate în acelaşi Semn sau în aceeaşi CASĂ. În acest caz, predomină Semnul, punând nativul în

lumina personalităţii sale, iar Casa în discuţie capătă o importanţă fundamentală, revelând principalele motivaţii şi potenţialităţi ale fiinţei. De exemplu, o îngrămădirea într-o Casă este considerată un indice preţios în stabilirea orientării profesionale. Dacă se găseşte pe CUSPIDA dintre două Semne sau Case, dar în acelaşi CADRAN, ea întăreşte semnificaţia cadranului. Este foarte dificil acolo unde aceste puncte de reper nu pot fi folosite. Se preferă să interpretăm îngrămădirea numai în funcţie de planetele care o compun, fiind posibile cazurile:

— *dacă îngrămădirea este formată din mai multe planete rapide şi una lentă, aceasta domină şi le influenţează pe celelalte*; de exemplu, într-o CONJUNCŢIE cvadruplă Soare, Venus, Mercur, Saturn, este posibil să vorbim despre un stellium saturnian, sau să spunem că influenţele pe care Soarele, Venus şi Mercur le exercită sunt colorate de valorile saturniene.

— *când două plantele lente fac parte dintr-o îngrămădire planetară*, condiţia de *stellium* este serios afectată, planetele personale manifestând tot mai pregnant rezonanţele lor cu energiile planetelor lente sau transpersonale (cum ar fi, de exemplu, cazul unei aglomerări de tipul Lună, Mercur, Jupiter, Neptun); în această situaţie, aglomerarea planetară capătă deja aspectul unei *doriforii*.

— *dacă îngrămădirea este formată din mai multe planete lente şi una rapidă*, caz rar dar posibil (de exemplu, Soare, Saturn, Uranus, Pluto), ea suferă de un fel de supra-încărcare

energetică, deoarece conţine un adevărat complex de influenţe. Este limpede că, în acest caz, avem de-a face, indiscutabil, cu o *doriforie*. Soluţia în interpretare este să analizăm conjuncţia planetelor lente şi apoi să studiem impactul ei asupra PLANETEI RAPIDE. Conjuncţia Saturn-Uranus care înseamnă rigoare şi diferenţiere, dar şi fixitate în revoltă, va conduce la o revoltă de durată în relaţia cu tatăl, conştientă (datorită Soarelui) şi cu o mare forţă de transformare (Pluto) a persoanelor implicate. Dacă Luna face parte din doriforie ea este literalmente copleşită de influenţele celorlalte planete, caz în care se impune o analiză aprofundată a echilibrului emoţional al nativului.

Ceea ce trebuie reţinut este că toate conjuncţiile planetelor lente din interiorul doriforiei cresc importanţa ciclului lor în viaţa nativului. De exemplu, el va fi foarte sensibil mai ales în perioadele în care aceste planete vor face CUADRATURI sau OPOZIŢII (caz foarte rar în afară de Saturn şi, parţial, Uranus) faţă de poziţia lor natală. Dacă Jupiter şi Saturn impun reformulări şi reajustări ale sistemului personal de valori în contextul social sau în mediul în care nativul se manifestă, şi dacă Uranus impune o confruntare imprevizibilă cu o schimbare care trebuie obligatoriu efectuată, în schimb cuadraturile lui Neptun şi ale lui Pluto sunt foarte greu de suportat, întrucât în foarte rare cazuri nativul poate conştientiza care anume problemă a existenţei sau care anume domeniu de viaţă trebuie complet readaptat sau transformat. În

general, aceste cuadraturi sunt legate de crize profund spirituale, de nevoi lăuntrice ale fiinţei de a se smulge din limitările şi condiţionările vieţii iluzorii, pentru a alege sau chiar pentru a urma o cale autentică de evoluţie spirituală, care să-l ducă, în cele din urmă, la relaţia directă cu Dumnezeu.

ÎNGRĂŞARE – Dizarmonie Jupiter-Marte-Lună, dar şi disonanţa lor cu AS. AS în Semnele zodiacale Taur şi Peşti, de preferinţă. În cazul TRANZITELOR, Jupiter prin CASA I s-au prin CASA AIV-A poate cauza aşa ceva. De reţinut că îngrăşarea trebuie net diferenţiată de *împlinirea corporală*, care este armonioasă, generând, la rândul ei, armonia tuturor corpurilor subtile.

ÎNLĂNŢUITE – Semne care au acelaşi guvernator. De exemplu, Semnele zodiacale Taur şi Balanţă, sunt ca şi legate, deoarece Venus le guvernează pe amândouă.

ÎN PRIM-PLAN – Termen de specialitate folosit pentru planetele aflate lângă UNGHIURILE temei, considerate ca fiind foarte puternice şi, de aceea, „în prim-planul temei”. Probabil că a fost creat prin opoziţie sau ca pereche pentru planetele aflate „în FUNDALUL temei”.

ÎNTÂRZIAT – O planetă afectată de către o planetă dinamică se spune că este întârziată în acţiunea ei. Astfel, Luna este întârziată când se află în aspectele de CONJUNCŢIE, CVADRATURĂ sau OPOZIŢIE cu planetele conflictuale şi, de asemenea, când are aceeaşi LATITUDINE (nord sau sud) cu Saturn.

ÎNTÂRZIERE – întârzierile trăite în viaţa

curentă se datorează în general TRANZITELOR disonante ale lui Saturn. De asemenea, atunci când o planetă este în mişcare retrogradă aparentă într-o temă sau pe durata unui tranzit, efectele sunt trăite adesea mai târziu. În acest caz vom apela la DIRECŢIILE SECUNDARE pentru a preciza lungimea unui întârzierei. De exemplu, Mercur este, la naştere, în mişcare retrogradă aparentă pentru 20 de zile, efectele acestei mişcări continuând să se simtă încă cinci zile după ce redevine direct, când îşi reia PASUL său normal, de aproximativ 90 – 120 pe zi. Prin metoda DIRECŢIILOR/PROGRESIILOR (o zi pentru un an, deci cinci zile înseamnă cinci ani) este posibil aşadar să constatăm sau să ne aşteptăm la o dezvoltare mai bună a intelectului nu de la vârsta de douăzeci de ani a nativului, ci de la vârsta de douăzeci şi cinci de ani. Această metodă este adesea practicabilă în ceea ce priveşte PLANETELE RAPIDE, interioare şi personale Mercur, Venus, Marte. În unele cazuri, ea este valabilă şi pentru Jupiter, Saturn, Uranus, şi chiar pentru Neptun şi Pluto, cu condiţia ca ele să redevină directe la o vârstă suficient de tânără, astfel încât revenirea lor la pasul zilnic să fie totală, ştiut fiind că toate aceste planete au şi perioade de staţionare suficient de lungi înainte sau după ce-şi schimbă mişcarea aparentă.

ÎNTOARCEREA LUNII – Nume dat unei teme calculate pentru data la care Luna se întoarce în poziţia ei RADICALA. Ea poate fi calculată în funcţie de ZODIACUL TROPICAL sau sideral, deşi majoritatea astrologilor îl preferă pe al doilea, în

sensul său global numit „întoarcere soli-lunară”. Se susţine că tema întoarcerii lunare cu o periodicitate de aproximativ 27,3 zile (luna sideral) este o temă strict a sănătăţii, astrologia contemporană folosind tot mai des termenul de „revoluţie lunară”, după modelul REVOLUŢIEI SOLARE.

ÎNTOARCERE SOLARĂ – Temă calculată pentru data la care Soarele se întoarce la poziţia sa RADICALĂ, moment cunoscut sub numele de „dată aniversară”, în funcţie de timpul sideral la care Soarele atinge longitudinea sa radix, considerându-se că arată evenimentele care vor fi trăite de nativ în următoarele 12 luni. În practica astrologică, această metodă este cunoscută sub numele de „revoluţie solară” şi face parte dintre tipurile de ASTROLOGIE PREDICTIVĂ.

ÎNTREPRINDERI – Jupiter în Casa a III-a, favorabil întreprinderilor prospere. Mercur în Casa a II-a, favorabil întreprinderilor mici. Marte în Casa a III-a – întreprinderi care necesită multă muncă, mai ales muncă fizică, brută, sau activităţi care presupun materii prime neprelucrate. Saturn în Casa a IV – ruina întreprinderii sau, uneori, muncă permanentă la domiciliu. În privinţa lui Saturn însă merită să fim ceva mai optimişti, deoarece el indică eforturi constante, de lungă durată, care adeseori se traduc prin procese lente dar sigure, şi doar ascendente (vezi CASE).

ÎNTREPRINZĂTOR – Influenţa puternică a planetelor Marte-Soare, Marte-Mercur, Marte-Jupiter. Aspecte bune între aceste planete, între Marte şi AS. AS sau Soarele în Semnul zodiacal

Berbec.

ÎNVĂŢĂMÂNT (EDUCAŢIE) – Influenţat în principal de Casa a III-a. Facilităţile sau piedicile destinului faţă de învăţământ şi educaţie se judecă în raport cu această Casă. Jupiter guvernând Casele I, a III-a sau a X-a, Jupiter în Casa a III-a, Mercur bine plasat sau Saturn în Semnul zodiacal Fecioară indică bune relaţii ale nativului cu şcoala (vezi CASE).

JABBAH – STEA FIXĂ de magnitudine 4,3 din constelaţia Nu SCORPIUS (4°39 Săgetător), de natura relaţiei Marte Mercur. Numele ei provine din cuvântul arab *Al-Jabhah*, „fruntea” – cu referire la fruntea Scorpionului, de care se află foarte aproape poziţionată, alături de alte două stele fixe, Acrab şi Dschubba. Toate trei alcătuiau pentru populaţiile dintre Tigru şi Eufrat CONSTELAŢIA *Gis-gan-gu-sur*, „copacul din Grădina Luminii” sau, pentru mesopotamieni, *Jia Jan Ju Sur*, „arborele interzis al vieţii din Grădina Edenului”. Influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

JAIMINI – Termen sanscrit folosit pentru una dintre cele două metode ale ASTROLOGIEI HINDUSE de calculare a aspectelor, conform influenţei ELEMENTELOR (adică mai degrabă de la Semn la Semn, decât după consideraţii geometrice). Această metodă, asemănătoare celei a lui Parashara, aminteşte de metoda pe care PTOLEMEU o prezintă în *Tetrabiblos*.

JONES, MARC EDMUND, Dr. – Astrolog american (1.10.1888 – 5.03.1980) care s-a detaşat ca lider al mişcării de reformulare a studiului

astrologiei şi de aşezare a ei pe baze ştiinţifice raţionale. El a dezvoltat ideea de distribuţie sau repartiţie planetară a tuturor planetelor precum şi ideea de MODEL PLANETAR. Acolo unde el există, interpretarea esenţială a temei natale trebuie făcută cu mare atenţie, mergând direct pe interferenţa pe care nativul o va avea atât cu lumea exterioară cât şi cu cea interioară. Totuşi, numele lui va rămâne pentru totdeauna legat de GRADELE SABIENE şi simbolistica lor, pe care le-a descoperit împreună cu clarvăzătoarea Elsie Wheeler în 1925, aproximativ 30 de ani mai târziu ele văzând lumina tiparului.

JOVIALITATE – Relaţii planetare importante jupiteriene sau venusiene. Saturn fără afectări de la SEMNIFICATORII caracterului, iar aceştia în aspecte bune cu LUMINĂRIILE sau cu BENEFICII.

JUNON (sau Juno) – Nume dat unuia dintre ASTEROIZI, descoperit în 1804 şi legat de Semnul zodiacal Balanţă, împreună cu un co-guvernator, asteroidul Pallas. Orbitând între Marte şi Jupiter (asemenea tuturor asteroizilor), poziţia lui în SEMN indică partenerul ideal şi felul în care ne aşteptăm ca el să se comporte. Poziţia lui în CASE arată în ce domeniu al vieţii îl vom întâlni pe acest partener ideal, sau ce anume din personalitatea sau felul său de a fine va atrage cel mai mult. Pare a fi mai important într-o temă feminină decât într-una masculină. Pentru femei este important în relaţie cu Soarele şi cu Marte, iar pentru bărbaţi este important în relaţie cu Luna şi cu Venus. Poziţia cu PLANETELE TRANSPERSONALE se

dovedeşte uneori deosebit de delicată, întrucât e posibil ca nativul, în cazul unui nivel scăzut de conştiinţă, să nu înţeleagă niciodată ce fel de partener

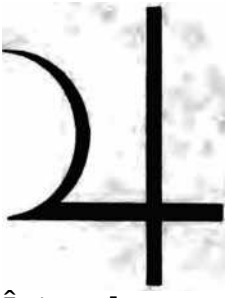

Îşi doreşte cu adevărat în astrologia relaţională, aspectele lui Junon arată ce fel de legătură există între cei doi iubiţi. De exemplu, CUADRATURILE ŞI OPOZIŢIILE nu favorizează o căsătorie, SEXTILUL ŞI TRIGONUL cu Venus/Marte asigură durabilitate unei relaţii, iar aspectele cu Mercur indică o relaţie karmică de tip frate-soră. DIRECŢIILE lui Junon pot aproxima data unei posibile căsătorii, iar TRANZITELE Lunii într-o nativitate masculină, sau ale Soarelui, într-o nativitate feminină, indică data reală a posibilei căsătorii. Acelaşi nume – Juno – este dat uneia dintre Lunile lui Jupiter.

JUPITER – De la sălbatic (muguri), scorţişoară, sclipeţi (*potenţilia erecta*), păpădie, ştevie, măcriş, andivă, cicoare, smochin, fumariţă (*fumitoria officinalis*), micşunea ruginită (*cheirantus cheiri*) sau micsandră, ginseng, limba cerbului, isop, urechelniţă (*sempervivum tectorum*), muşchi de Islanda, iasomie, tei, mierea ursului (*pulmonaria officinalis*), arţar, mir, stejar, mentă, garoafe sălbatice (parfum), trandafiri

(roşii), salvie, iarba rândunicii, ciulin/scaiete, tomatele, buruiană de cinci degete. Proprietăţile terapeutice ale plantelor din grupul lui Jupiter sunt analeptice, antispasmodice, balsamice, emoliente.

JURNALISM – Bun SEMNIFICATOR intelectual, dar Marte, Mercur şi Semnul zodiacal Gemeni trebuie să joace un rol important, în special în relaţia directă a tuturor cu Uranus.

JUSTIŢIE – Domeniul legalităţii şi al raporturilor dintre nativ şi lege, relevată de Jupiter şi de CASA A VII-A (căsătoriile, asocierile, contractele). Jupiter este planeta ordinii, a autorităţii şi a armoniei sociale. Dacă formează aspecte disonante cu Soarele, cu Mercur sau cu Marte, el va indica un nativ care nu integrează legile şi riscă să trăiască în contradictoriu cu ele. Prezenţa lui Marte sau a lui Uranus, în Casa a VII-a şi în relaţie dizarmonioasă cu Soarele, este în mod egal un factor de criză şi de conflict cu instituţiile legale. Semnul zodiacal Balanţă pe AS şi Semnele guvernate de Jupiter (Semnul zodiacal Săgetător ca domiciliu şi Semnele zodiacale Peşti şi Rac ca exaltare) indică adesea predispoziţii către justiţie. Tot ce este urât şi problematic cu justiţia este prilejuit de disonanţele Soare-Jupiter şi de ceea ce afectează Casa a VII-a.

Jupiter încep planetele denumite „grele”, care parcurg un Semn zodiacal în intervale foarte mari de timp, lui trebuindu-i un an pentru un astfel de traseu, şi făcând turul Zodiacului în 12 luni. Jupiter simbolizează maturitatea şi justiţia. El exprimă reuşita, învăţământul superior, tot ceea

ce se măreşte într-un mod onorabil – bogăţie, prelaţi, biserici, şanse, generozitate, dar şi excese. Guvernează profesiunile liberale, băncile, universităţile, agenţiile de schimb, proprietarii cailor de curse. Se consultă în temă pentru a cunoaşte şansa nativului şi a copiilor să-i Din punct de vedere medical, guvernează ficatul, arterele şi circulaţia arterială, producerea sângelui, reproducerea şi diviziunea celulară, sistemul de apărare a organismului, urechea, pleura, capsulele suprarenale, zahărul din corp şi gustul dulce. În astrologia mondială, spre deosebire de Soare, care indică autoritatea, şi de Lună, care indică poporul, Jupiter indică aristocraţia şi clasele dominante, religia statului şi filosofia vremii, preoţii, prosperitatea, băncile, expansiunea statală, operele de caritate şi editorii. Ziua lui Jupiter este joia, considerată în evoluţia spirituală drept „ziua Maestrului”, când ghidul sau maestrul spiritual îşi poate revărsa din plin graţia sa asupra discipolilor. Postul negru consacrat lui Dumnezeu în această zi menţine sănătatea, amplifică prosperitatea, asigură longevitatea, îl pune pe nativ în rezonanţă cu şansele favorabile succesului şi integrării sociale, şi influenţează foarte puternic nivelul moral şi spiritual al nativului. Plantele guvernate de Jupiter, care ne pun în rezonanţă cu sfera sa de forţă, sau care pot fi folosite ca remedii terapeutice, sunt: aloe vera, (seminţe de) anason, zarzăre, melisă sau roiniţă „sfeclă (albă), creţişoară, afin (*vaccinium myrtillus*), dragavei (*rumex sanguineus*), limba mielului (*borago officinalis*), stânjenel albastru,

asmăţui (*antriscus cerefolium*), castan

KAFFAUIDHMA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,6 din Gamma CETUS (9°26 Taur), de natura planetei Saturn. Este o stea dublă aşezată sub ochiul stâng al Balenei. *Kaffeljidhma*, *Al Kaff al Jidhmah or AJ-Kaff al-Jadhma* este numele arab pentru întregul grup de stele ce delimitează capul animalului marin, dar în listele de specialitate el denumeşte în mod exclusiv această stea. Cele din zona capului, alpha (MENKAR), gamma (Kaffaljidhma), delta, lamda, mu, xil şi xi2, erau *Al Kaff al Jidhmah*, „partea mâinii" datorită asemănării lor cu Cassiopeia. Influenţa acestei stele trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

KAJAM – Stea fixă de magnitudine 4,5 din Omega Hercules (1°35 Săgetător), de natura planetei Mercur. Se mai folosesc pentru a o denumi şi cuvintele Kajam sau Caiam, alături de care apar şi denumirile eronate Gaiam, Guiam, şi Guyam. Influenţa acestei stele fixe trebuie judecată în ansamblul general al constelaţiei.

KALB – Vezi REGULUS.

KANT, IMMANUEL – Filosof german (1724 – 1804), preocupat de astronomie şi ştiinţele naturii. În lucrarea „Istoria generală a naturii şi teoria universului" (Allgemeine *Naturgeschichte und Theorie des Himmels*), el susţine că stelele formează sisteme stelare asemănătoare, Galaxia fiind un astfel de sistem, şi introduce pentru prima oară ideea de evoluţie în lumea anorganică. Tot aici Kant expune ipoteza genezei universului dintr-o nebuloasă. Ulterior, şi independent de el,

PIERRE DE LAPLACE va ajunge şi el la aceeaşi concluzie şi o va dezvolta.

KAUS AUSTRALIS – STEA FIXĂ de magnitudine 2 din Epsilon SAGITTARIUS (05°05 Capricorn), de natura relaţiei Marte-Mercur, sau, în alte variante, de natura relaţiei Jupiter-Marte. Este o stea dublă. Numele ei arab, *Al-Qaus*, înseamnă „partea sudică a arcului”. În vechea Arabie, cele două grupuri mici de stele (Kaus Australis şi KAUS BOREALIS) care marcau capul arcaşului erau relicvele unui ASTERISM şi o CASĂ LUNARĂ. Cele mai vestice dintre acestea – gamma (AL NASL), delta (KAUS MEDIUS), epsilon (aceasta, Kaus Australis), şi era – alcătuiau *Al Na am al Warid*, „struţii de aur”, iar cele mai estice – sigma (NUNKI), zeta (ASCELLA), phi, chi, şi tău – alcătuiau *Al Na am al Sadirah*, „struţii care se întorc” dinspre şi către râul ceresc, Calea Lactee. Allen susţine că akkadienii numeau acest asterism *şi-nu-nu-tum*, „rândunica”. Deşi trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei, totuşi steaua are propria sa influenţă. Ea este asociată zeiţei Ishtar, conferind o natură liniştită, simţul puterii şi ai dreptăţii, capacitatea de a pune forţa în slujba raţiunii dar şi flexibilitate, astfel de nativi fiind promotorii ideilor şi idealurilor umane cele mai înalte.

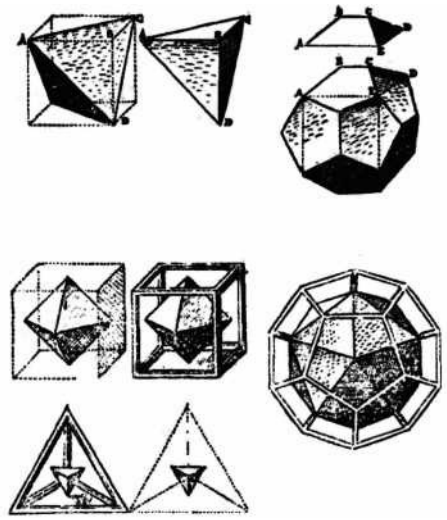

silon SAGITTARIUS (05°05 Capricorn), de natura relaţiei Marte-Mercur, sau, în alte variante, de natura relaţiei Jupiter-Marte. Este o stea dublă. Numele ei arab, *Al-Qaus*, înseamnă „partea nordică a arcului”. Împreună cu steaua fixă Polis din Mu Sagittarius era, pentru akkadieni, *Anuniturn*, marea zeiţă Ishtar. Pentru alte informaţii vezi KAUS AUSTRALIS.

KAUS MEDIUS (arcul Săgetătorului sau steaua de mijloc) – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Delta SAGITTARIUS (4°35 Capricorn), de natura relaţiei Marte Mercur. Este o stea dublă. Pentru alte informaţii vezi KAUS AUSTRALIS.

KEID – STEA FIXĂ de magnitudine 4,5 din OMIC2 ERIDANUS (00°în Gemeni), de natura lui Saturn. Este o stea triplă din marele râu celest, Eridanus. Numele ei arab este *Al-Qaid*, „coaja spartă a oului”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al acestei mari CONSTELAŢII.

KELB AL RAI (Cebalrai) – STEA FIXĂ de magnitudine 2,9 din Beta OPHIUCUS (25°20

Săgetător) de natura relaţiei Saturn-Venus. Este steaua galbenă din nările lui Ophiucus, îmblânzitorul şarpelui. Cebalrai, Celbalrai şi Cheleb provin din formele arabe *Kalb al Ra* i s-au *Kalb ar-Ra i*, care însemna „câinele păstorului”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

KEPLER, JOHANES – Astrolog, astronom şi matematician german (27.12.1571 – 15.11.1630), unul dintre fondatorii astronomiei moderne şi figura centrală a revoluţiei ştiinţifice din secolul al XVII-lea. Folosind observaţiile efectuate de TYCHO BRAHE şi concepţia lui NICOLAUS COPERNIC.

KAUS BOREALIS – STEA FIXĂ de magnitudine 2 din Ep

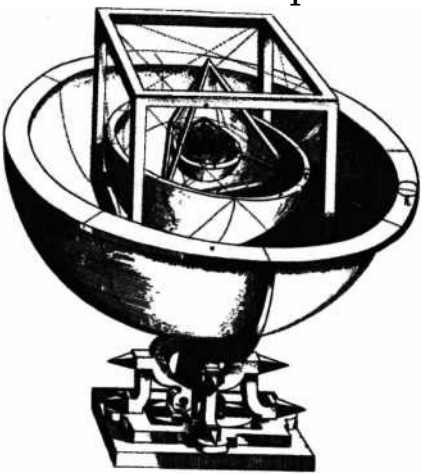

SISTEMUL KEPLERIAN

a elaborat legile de mişcare a planetelor în jurul Soarelui, cunoscute sub numele de LEGILE LUI KEPLER. A explicat trecerea lui Mercur şi a lui Venus peste discul solar, precum şi lumina roşiatică din timpul eclipselor totale de Lună. A

scris *Astronomia nova* (Noua astronomie) şi *Harmonices Mundi* (Armonia lumilor), lucrări în care el pune bazele pentru teoria gravitaţiei universale a lui Newton. A inventat telescopul pe bază de refracţie şi l-a ajutat pe GALILEO GALILEI să-şi breveteze descoperirile. Un lucru extrem de important rămâne nivelul spiritual al gândirii kepleriene, care l-a determinat să integreze argumentele religioase în întreaga sa operă, fiind convins că Dumnezeu a creat lumea conform unui plan inteligent, la care putem avea acces prin „lumina firească a raţiunii”. El a numit această nouă astronomie drept „fizica cerească”. În lucrarea *MYSTERIUM COSMOGONICUM* (Misterul cosmografie) el publică un sistem cosmogonic impresionant, a cărui viziune se spune că a avut-o în iulie 1595, în timp ce preda o lecţie de astrologie. El a văzut toate cele cinci corpuri solide descrise de Platon, unul într-altul, în ordinea celor cinci ELEMENTE, şi toate înscrise în SFERA CEREASCĂ (Sphera Mundi), acest întreg complex corespunzând celor şase planete cunoscute – Mercur, Venus, Terra, Marte, Jupiter, Saturn. Ordonând corect acest corpuri solide pitagoreice (fiindcă, în realitate, ele sunt corpuri pitagoreice şi nu platonice) – octoedru, icosaedru, dodecaedru, tetraedru, cub – Kepler a realizat că fiecare poate fi plasat la intervale corespunzătoare cu mărimea pasului fiecărei planete în mişcarea ei de rotaţie în jurul Soarelui. Aşa cum arată titlul, cartea conţine credinţa lui Kepler că Dumnezeu i-a revelat forma geometrică a Universului şi că există o legătură profundă între planul material şi

cel spiritual, şi că Universul însuşi este una dintre miriadele de forme de manifestare a lui Dumnezeu în lumea fizică. În această alcătuire perfectă, Soarele sistemului nostru planetar corespunde Tatălui (fiind, tocmai de aceea, forţa lui motrice), sfera stelară ar corespunde Fiului, iar Spaţiul dintre ele Sfântului Duh. Primul manuscris al acestei lucrări conţinea şi un capitol amplu care împăca heliocentrismul cu pasajele biblice despre care se spune că ar susţine geocentrismul. În afara acestei lucrări care a fost publicată de două ori la interval de 25 de ani, cu adăugirile de rigoare, activitatea astronomică a lui Kepler este impresionantă: studii ample despre ECLIPSELE lunare şi solare, PARALAXĂ, mărimea aparentă a corpurilor cereşti, despre optică (*Astronomiae Pars Optica* – Partea optică a astronomiei). În domeniul opticii, Kepler a aprofundat studiile inclusiv asupra ochiului uman, fiind considerat cel dintâi om de ştiinţă care a constatat şi demonstrat că imaginea se proiectează invers pe retină, unde ea este readusă la forma ei corectă, datorită activităţii Sufletului care cere creierului să facă acest lucru. Lucrarea este considerată astăzi temelia opticii moderne

KERB – STEA FIXĂ de magnitudine 4,6 din Tău PEGASUS (01°03 Berbec), de natura relaţiei Marte-Mercur. Este localizată sub aripa calului zburător, Pegas. Împreună cu steaua Mu a constelaţiei, era *Al Sufi's Sad al Na amah*, sau *Al Na cum*, „traversele". Mai era numită şi Markab, dar şi Sagma, Salm, Salma, „sacul de piele". Atunci când ea îşi manifestă influenţa, cuplurile de

îndrăgostiţi se desfac.

KETU – Termen sanscrit pentru CAPUL DRAGONULUI, căruia i se acordă multă importanţă în astrologia hindusă. Pentru COADA DRAGONULUI, numele hindus este RAHU.

KHAMBALIA – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Lambda

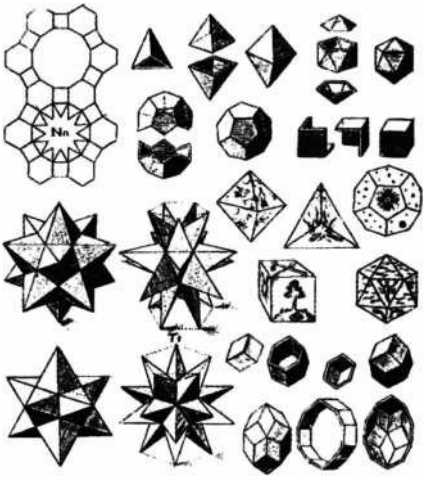

VIRGO (6°57 Scorpion) de natura relaţiei Mercur-Marte, care şi-a câştigat reputaţia nu datorită mărimii, ci datorită apropierii ei de ECLIPTICĂ. Este localizată pe piciorul stâng al figurii. Numele ei, de provenienţă coptă, înseamnă „cleştele încovoiat”, şi are probabil aceeaşi rădăcină cu cuvântul Swastika, simbol foarte vechi ce conţine ideea de cunoaştere secretă, accesibilă nouă numai dacă ştim drumul către ea. Cuvântul Shambala provine şi el din aceeaşi rădăcină şi din acelaşi înţeles – cel de cunoaştere iniţiatică. Se spune că influenţa acestei stele fixe predispune la violenţă, versatilitate şi iritabilitate, dar, în egală măsură, Khampalia conmferă puterea de a pătrunde secretele, de a avea acces la iniţieri

oculte. Ea indică acel intelect capabil să plonjeze în profunzimea lucrurilor, să introspecteze şi să investigheze până la cele mai ascunse nuanţe şi detalii, nativul fiind totodată înclinat către alchimie şi esoterism.

KIFFA AUSTRALIS – Vezi ZUBEN ELGENUBI.

KIFFA BOREALIS – Vezi ZUBEN ELSCHEMALI.

KITALPHA – STEA FIXĂ de magnitudine 4,1 din Alpha EQUULEUS (23°07 Vărsător) de natura relaţiei Mercur-Venus. Denumirea ei arabă este *Qit al al-Faras* sau *Al Kitah al Faras*, „parte a calului”. Kitel Phard, Kitalphar sunt alte denumiri. Equuleus sau „mânzul” este capul unui cal cu coama revărsată, pe care arabii l-au numit *Al Faras aâAwwal*, „Primul Cal”, identificându-l cu Celeris, „mânzul cel iute”, „căluţul”, fiul lui Pegasus, dat de Hermes/Mercur lui Castor. Influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

KOCHAB – STEA FIXĂ de magnitudine 2,1 din Beta URSA MINOR (13°19 Leu) de natura lui Saturn, una dintre cele mai strălucitoare din CONSTELAŢIE, despre care se afirmă că aduce suicid când este în CONJUNCŢIE cu un Soare afectat. Se pare că, în timpul mileniului precedent erei noastre, Kochab ar fi fost una dintre STELELE POLARE.

KORNEFORUS – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Beta HERCULES (29°42 Scorpion), de natura lui Mercur. Ptolemeu consideră că ea conferă tărie de caracter, tenacitate, fermitate în

realizarea scopului ales dar, în egală măsură, o natură ardentă şi pasională.

KRAZ – STEA FIXĂ de magnitudine 2.8 din Beta CORVUS (17°22 Balanţă) de natura relaţiei Marte-Saturn. Este o stea galben-roşiatică aşezată în gheara dreaptă a Corbului. Se spune că influenţa ei conferă răbdare, pasiune, egoism, răzbunare, minciună, agresivitate, calitatea de agitator de oameni.

KUMA – STEA FIXĂ de magnitudine 5 din Nul DRACO (10°20 Săgetător) de natura relaţiei Saturn-Marte. Stea aşezată în gura sau în zona capului Dragonului. Unii au tradus cuvântul „Kuma" drept „ultima", „cea de pe urmă", una dintre *Al Awa id*, „cămilele-mamă", cunoscută şi sub denumirea Quinque Dromedarii. În temele arabe timpurii făcute pentru această CONSTELAŢIE, stelele beta (ALWAID), gamma (ETAMIN), nu (aceasta, KUMA) şi xi (GRUMIUM) din capul Şarpelui reprezintă patru cămile-mamă protejând un pui de cămilă de atacul a două hiene (stelele era şi zeta din asterism). Alături se văd corturile nomazilor (cele trei stele nenumite de pe gâtul Şarpelui, upsilon, tău şi sigma). Un alt desen care includea steaua Nul era *Al Salib al Waki*, „crucea înclinată", beta (Alwaid) şi xi (Grumium) formând verticala, iar gamma (Etamin), mu (ARRAKIS), şi nu (aceasta, Kuma) formând orizontala crucii (după Allen). Influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

KURDAH – STEA FIXĂ de magnitudine 4,6 din Xi CEPHEUS (24°13 Berbec) de natura relaţiei

Saturn-Jupiter. Mai poate apărea şi sub forma grafică de „Kurhah”. Denumirea ei arabă este *Al-Qurhah*, „pata” din fruntea calului. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

LABORIOS – AS sau Soarele în Semnul zodiacal Taur. Pentru o femeie harnică, AS sau Soarele în Semnul zodiacal Rac.

LABRUM – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Delta CRATER (26°41 Fecioară), de natura relaţiei Mercur-Venus. Este numită simbolic *Holy Grail*, „sfântul Graal”. Într-o relaţie mai strânsă cu AS, se spune că anunţă avansare ecleziastă. Totuşi, influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

LACAILLE – Nicolas Louis de Lacaille (15.03.171321.03.1762, astronom francez care a numit 15 dintre cele 88 de constelaţii. El a petrecut perioada dintre 1750 – 1754 Ia Capul Bunei Speranţe, partea cea mai sudică a Africii, studiind stelele din emisfera sudică. Se spune că a observat peste 10.000 de stele. Constelaţiile pe care le-a numit sunt: ANTILA, CAELUM, CIRCINUS, FORNAX, HOROLOGIUM, MENSA, MICROSCOPIUM, NORMA, OCTANS, PICTOR, PYXIS, RETICULUM, SCULPTOR, TELESCOPIUM. De asemenea, a renumit constelaţia MUSCA. Observaţiile sale au fost adunate în Coelum Australe Stelliferum („Cerul stelelor sudice”), lucrare care include şi 42 de nebuloase, apărută postum. Se spune că a calculat eclipsele pe o perioadă de 1800 de ani.

LACERTA – CONSTELAŢIE care se întinde

între 18° Peşti şi 5° Berbec şi între 35° şi 50° nord de ecuator, cunoscută şi sub numele de „şopârla”. A fost descoperită de către Hevelius în 1890 dincolo de stelele dintre ANDROMEDA ŞI CYGNUS. Este considerată, alături de rândunică, simbol al lui Hermes, al cărui CADUCEU le îmbină în alcătuirea sa. Şopârla mai este de asemenea gravată pe multe inele vechi romane, fiind folosită ca talisman pentru a vindeca vederea slabă, datorită verdelui ei strălucitor. Datorită atracţiei faţă de Soare, ea este asociată cu lumina şi cu simbolismul solar. Influenţa ei susţine intelectul practic şi conferă răbdare, înclinaţie către ştiinţă, atracţie faţă de putere şi sete de dreptate.

LALANDE – Pe numele său întreg, Joseph Jdrdme de Lalande (11.07.1732 – 4.04.1807), scriitor şi astronom, director al Observatorului astronomic din Paris. A făcut observaţii asupra PARALAXEI lunare la Capul Bunei Speranţe împreună cu Lacaille, a determinat orbite ale cometelor (una dintre ele fiind cometa Halley) şi a publicat în 1762 EFEMERIDELE lui Halley, corectate, incluzând istoricul cometei cu acelaşi nume. A studiat mişcarea stelelor şi a alcătuit tabele planetare. A pus în discuţie tranzitele lui Venus în 1769 şi a observat planeta Neptun cu 50 de ani înainte de descoperirea ei, dar nu a recunoscut-o. În calitate de conferenţiar şi de scriitor, a contribuit la răspândirea astronomiei. Tabelele sale planetare, în care a introdus factori de corecţie pentru anomaliile planetelor, au fost cele mai bune până la sfârşitul secolului al XVIII-lea.

LAPLACE – Astronom şi matematician francez (23.03.1749 – 5.03.1827), pe adevăratul său nume Pierre-Simon, marchiz de Laplace, a cărui activitate ştiinţifică a contribuit la dezvoltarea matematicii aplicate, a astronomiei matematice, a fizicii matematice şi a statisticii, domeniu în care a lansat conceptul matematic şi filosofic de „probabilitate” şi a elaborat teoria analitică a probabilităţilor şi calculul diferenţial. A formulat ecuaţia care îi poartă numele (ecuaţia Laplace). A repus în discuţie ipoteza nebuloasei ca origine a sistemului nostru solar, care fusese anterior avansată de către Emmanuel Swedenborg şi Immanuel KANT, şi a postulat printre cei dintâi existenţa găurilor negre şi a colapsului gravitaţional. A scris *Mecanica cerească*, lucrare în cinci volume care sintetizează munca înaintaşilor să-i (primele două conţin metode de calcul a mişcărilor planetare, următoarele două conţin aplicaţiile acestor metode şi câteva tabele, iar ultimul conţine rezultatele ultimelor cercetări ale lui Laplace). A fost numit „Newton al Franţei” şi numit marchiz în 1817. Din activitatea astronomică a acestui mare om de ştiinţă ne mulţumim a aminti următoarele:

— lucrări şi studii despre stabilitatea sistemului solar, în interiorul căruia Soarele şi fiecare două planete trebuie să se afle permanent într-un echilibru reciproc; ele au fost considerate cele mai avansate în astronomia fizică de la Newton şi până în vremea sa;

— a luat în calcul faptul că Luna îşi schimbă viteza orbitală permanent de-a lungul timpului

datorită excentricităţii orbitei Pământului, fapt care l-a ajutat în adunarea dovezilor despre stabilitatea sistemului solar, care este o punere laolaltă a corpurilor cereşti mişcându-se în vid;

— a publicat Teoria mişcării şi forma eliptică a planetelor, în care prezintă o introducere la analiza armonicilor sferelor sau „coeficienţii lui Laplace” (cum a mai fost numită);

— a elaborat seria armonicii sferelor (sau „seriile Laplace”) ca modalitate de simplificare a calculului practic;

— inegalităţile planetare, bazate pe studiul şi observarea orbitelor lui Jupiter şi Saturn;

— avansând conceptul de „gaură neagră”, a avansat totodată ideea că unele nebuloase observate prin telescop în CALEA LACTEE ar putea fi galaxii separate şi nu părţi ale ei, anticipând cu aproape un secol mai devreme marea descoperire a savantului Edwin Hubble.

LARINGE – Venus, Semnul zodiacal Taur şi CASA A II-A predispun la dureri de gât când există serioase afectări între elementele precizate şi planetele malefice.

LAŞITATE – Soarele sau Jupiter slabi, afectaţi de către Marte şi Saturn. Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ importante. Pluto în aspect dinamic cu Venus şi cu Mercur sau în Semnele DETRIMENTULUI său.

LATITUDINE – Coordonată care permite să localizăm un punct oriunde pe suprafaţa Terrei, la nord sau la sud de Ecuator. Ea se exprimă în grade, de la 00° la 90°, pozitive (+) în emisfera nordică şi negative O în emisfera sudică.

TERESTRU. Se măsoară de la ecuator spre poli, cu valori între 00° şi 90°, pozitive (+) în emisfera nordică şi negative O în emisfera sudică. Datorită turtirii Pământului la poli, diferă de LATITUDINEA GEOGRAFICĂ.

LATITUDINE GEOGRAFICĂ – Unghiul dintre verticala locului şi planul ecuatorului terestru.

LEGILE LUI KEPLER – Legi stabilite şi enunţate de JOHANNES KEPLER pe baza observaţiilor făcute de TYCHO BRAHE asupra mişcării planetelor din sistemul solar. Ele descriu mişcarea a doua corpuri fără a ţine cont de influenţele altor corpuri vecine. Acestea sunt:

1. Planetele descriu orbite în formă de elipsă în jurul Soarelui, care ocupă unul dintre focare.

2. Raza vectoare (de la Soare la planetă) descrie arii egale în intervale de timp egale, planeta deplasându-se mai repede pe orbită în vecinătatea PERIHELIULUI şi mai încet în vecinătatea AFELIULUI.

3. Raportul dintre cubul semiaxei mari şi pătratul perioadei de revoluţie este acelaşi pentru toate planetele.

LATITUDINE

LATITUDINE ASTRONOMICĂ – Una dintre COORDONATELE ASTRONOMICE ecliptice sau galactice, exprimată prin unghiul dintre direcţia către un anumit astru şi planul ECLIPTICII sau planul galactic.

LATITUDINEA CELESTĂ – Distanţa unei planete, nord sau sud, faţă de ECLIPTICĂ.

LATITUDINE ECLIPTICĂ – Unghiul făcut de direcţia spre planetă cu planul ECLIPTICII.

LATITUDINE GEOCENTRICĂ – Unghiul dintre raza geocentrică a unui punct de pe Terra şi planul ECUATORULUI

LEMAÎTRE – Monsignor Georges Henri Joseph Edouard Lemaître (17.07.1894 – 20.06.1966), profesor, fizician şi astronom belgian. A propus ceea ce avea să fie numit „teoria big bang-ului” ca origine a Universului. A formulat „legea lui Hubble” şi a estimat valoarea numerică a „constantei Hubble”. S-a numărat printe primii care au aplicat teoria relativităţii a lui Einstein în cosmologie, întemeind cosmologia relativistă. Potrivit modelului lor cosmologic, Universul porneşte de la o stare asimptotică de mare concentrare, „atomul primar” expansionându-se la infinit şi din ce în ce mai repede, dând astfel o nouă direcţie în cosmologie. A observat şi a studiat deplasarea galaxiilor spre roşu, a postulat teoria Universului în permanentă expansiune şi a unui Principiu Creator aflat la baza tuturor formelor sau a evoluţiei materiei.

LENE – Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ (cu excepţia Semnului

zodiacal Scorpion) şi influenţa puternică a planetelor Neptun sau Lună. Dacă este vorba despre DISONANŢE Marte-Saturn, adesea în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT sau APĂ, atunci consemnăm o ezitare faţă de efort, datorată spaimei de eşec. Fiinţa se găseşte, adesea, pusă în situaţia de nu face nimic. Nu putem considera drept leneşi nativii în a căror temă există o REPARTIŢIE PLANETARĂ de tip ÎMPRĂŞTIERE sau LOCOMOTIVĂ, deoarece ei pur şi simplu au foarte mult de muncă pentru a-şi găsi calea, şi nu-şi vor manifesta energia decât atunci când ea va fi descoperită. Aceeaşi remarcă este binevenită pentru nativii din Semnele zodiacale Berbec sau Vărsător, sau pentru cei cu Marte în aceste Semne zodiacale, deoarece ei se pun în mişcare prin entuziasm.

LENE PSIHICĂ – Relaţii cel mai adesea disonante între Lună-Venus, Lună-Jupiter, Lună-Saturn, Venus-Jupiter. Numeroase planete în Semne de expresie a ELEMENTULUI

FOC. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Balanţă. Marte slab sau afectând LUMINĂRIILE. SEMNELE FIXE ŞI SEMNELE MOBILE par să predispună, în mod egal, la lipsa de acţiune. Lenea intelectuală este indicată prin relaţii planetare similare, dar cu un Mercur în DETRIMENT şi aspectat conflictual.

LENTOARE – Predominanţa lui Saturn şi a Semnelor de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT sau a SEMNELOR FIXE. AS în Semnul zodiacal Scorpion. Saturn în CASA I: lentoare de spirit şi în gesturi.

LEO, ALLAN – Pe numele său William Frederick Allan (7.08.1860 – 30.08.1917), Allan Leo este un teosof şi astrolog foarte cunoscut, autor a multe manuale de specialitate, şi considerat părintele astrologiei moderne. O lucrare foarte apreciată la mijlocul secolului XX, este *1001 nativităţi celebre*, în care sunt date temele natale a 500 de oficialităţi ale momentului, alături de alte 500 teme natale interesante din diferite puncte de vedere. El a readus la viaţă astrologia după căderea pe care a suferit-o în secolul al XVII-lea şi a introdus foarte multe concepte spirituale, precum cele de „karma" şi reîncarnare". Prin intermediul Societăţii Theosofice pe care a întemeiat-o în 1915, a tradus şi a răspândit apoi în Europa şi în America această formă de astrologie spirituală personală. A fost atras de aspectul psihologic al cunoaşterii astrologice şi a fost cel dintâi care s-a orientat mai degrabă către descifrarea caracterului decât a destinului sau a viitorului prin citirea TEMEI NATALE. Spre finalul vieţii, în urma unei călătorii în India, a descoperit şi a studiat astrologia hindusă şi a urmărit să integreze aspecte caracteristice ei în modelul astrologie creat de el; deşi sinteza celor două sisteme – cel oriental şi cel occidental – nu a prins aproape deloc în Vest, totuşi câteva tehnici precum cea a DECANILOR şi a DUAD-ului au fost ulterior folosite de către unii astrologi.

LEO – Vezi CONSTELAŢIA LEULUI.

LEO MINOR – Micul Leu, CONSTELAŢIE nordică insignifiantă descoperită între

CONSTELAŢIA LEULUI ŞI URSA MAJOR. A fost introdusă în liste de către astronomul

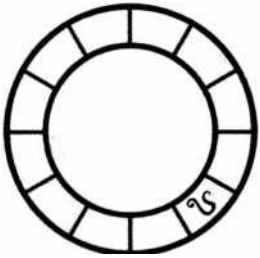

polonez Johannes Hevelius, dar nu a atras deloc atenţia şi consideraţia cartografilor. Influenţa ei pare să confere generozitate, nobleţe, curaj şi poziţii foarte înalte. STEAUA FIXĂ a constelaţiei este PRAECIPUA.

LEPUS – CONSTELAŢIE localizată între aproximativ 3° Gemeni şi 3° Rac, şi între 14° şi 25° sud de ecuator, numită „iepurele de câmp” încă din timpurile vechi. Unele legende o plasau lângă vânătorul Orion, un asterism învecinat. Ptolemeu îi atribuie natura lui Mercur conjunct cu Saturn. Tradiţia susţine că ea predispune la timiditate, deşi este specifică unui spirit foarte neliniştit. Stelele sale fixe sunt ARNEB (21°23 Gemeni) şi NIHAL (19°40 Gemeni). Constelaţia conţine un roi de stele globular şi este vizibilă din România în timpul verii.

LESATH – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Upsilon SCORPIUS (24°Or Săgetător), de natura relaţiei Mercur Marte. Este poziţionată în coada Scorpionului. Numele ei provine de la arabul *al les ah*, „acul”. Are o influenţă foarte puternică, dar suficient de controversată, de la a predispune la mari pericole de moarte sau la intervenţii chirurgicale grele, până la a conferi naturi

mentale foarte puternice sau calităţi spirituale incontestabile (mai ales dacă îşi combină energia cu alte două stele fixe, ACULEUS ŞI ACUMEN).

LEUL – Al cincilea Semn al Zodiacului care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere cu Leul constelaţional.

Sigla sa provine din forma medievală târzie care nu seamănă însă cu *lambda*, iar semnificaţia rămâne ascunsă, chiar dacă astrologii dau foarte există, O latură puternic egoistă, dar natura leonină este arareori insensibilă la nevoile altora. Căldura şi creativitatea sa generează demnitate, inspiraţie, exuberanţă, mărinimie, empatie, teatralitate, ospitalitate, altruism. Folosită de la mediu spre inferior, energia sa poate foarte uşor deveni egoism, vanitate, autoritate, fire acaparatoare şi dogmatică, aroganţă, ostentaţie. Semnul zodiacal Leu reprezintă DOMICILIUL Soarelui, EXALTAREA lui Neptun şi a lui Pluto, TRIGONOCRAŢIA lui Jupiter şi a lui Marte, CĂDEREA lui Saturn şi a lui Mercur, şi EXILUL lui Uranus.

LIBRA – Vezi CONSTELAŢIA BALANŢEI.

LICHIDE – Guvernate de către Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi de Lună. Nativul poate avea reuşite socio-profesională în industria sau comerţul cu lichide, dacă Jupiter sau LUMINĂRIILE influenţează CASA A X-A sau ocupă Semnele zodiacale Rac ori Peşti.

LILLY, WILLIAM – Astrolog şi ocultist englez vestit din secolul al XVII-lea (1602 – 1681), autor al lucrărilor *Introducere în astrologie* şi *Astrologie creştină*; între 1644 – 1680 a editat anual un

almanah astrologie. A prezis ciuma care avea să decimeze Londra în 1665, precum şi marele incendiu din 2 septembrie 1666. Adept al citirii TEMEI NATALE, se pare că specialitatea sa a fost, totuşi, ASTROLOGIA ORARĂ, multe explicaţii. Semnul zodiacal Leu este Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC şi a modului vibratoriu fix, influenţa lui conferind creativitate, încredere în sine, entuziasm, pasiune. Asemenea tuturor tipologiilor de Foc.

TULUI APĂ. Este mai degrabă un temperament al gândirii şi al simţirii decât al acţiunii, caracterizat deopotrivă de o lentoare a activităţii vasculare şi a corpului pituitar. Este considerat ca având drept calităţi umiditatea şi recele.

LILITH sau LUNA NEAGRĂ – Este al doilea focar al orbitei lunare, în celălalt focar aflându-se Terra, a cărei poziţie este sensibil aceeaşi ca şi APOGEUL LUNAR. Acest punct nu este fix, ci se deplasează cu aproximativ 40° pe an. Influenţa reală a Lunii Negre este foarte discutată. Cei care n-o acceptă spun că este vorba despre un punct fictiv şi nu despre un corp planetar. Apărătorii săi au ca replică faptul că astrologia utilizează la fel de bine alte puncte fictive precum Nodurile Lunare, de exemplu, şi, mult mai simplu, chiar AS. Astfel, există astrologi care notează poziţia Lunii Negre într-o temă şi alţii care nu o utilizează deloc în interpretare. Alţii nu pot s-o treacă cu vederea şi o consideră un câmp pasionant al investigaţiilor. Astrologia esoterică o consideră un astru, ceea ce nu pare deloc departe de realitate, în planul fizic

ea fiind un mic corp ceresc, invizibil de pe Terra, dar gravitând în jurul ei, ceea ce justifică ideea aflării ei în al doilea focar al orbitei lunare.

LIPSĂ DE PREJUDECĂŢI – Uranus în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER. Relaţii bune Uranus – Mercur, Uranus – Saturn, Lună/Venus – Saturn, Lună/Venus – Uranus.

practica sa astrologică directă însumând mii de astrograme întocmite şi interpretate pentru momentul la care a fost pusă întrebarea; de altfel, acest tip de astrologie constituie conţinutul volumului îl din *Astrologie creştină*. A afirmat că, „din moment ce toate chestiunile sublunare depind de cauze superioare, există posibilitatea de a descoperi aceste cauze datorită CONFIGURAŢIILOR corpurilor superioare (planetele – n.n.)”. A fost şi rămâne unul dintre marii astrologi ai tuturor timpurilor, nu doar pentru că a contribuit la renaşterea astrologiei intuind legătura (şi, implicit, fenomenul de rezonanţă) dintre Macrocosmos şi microcosmosul fiinţei umane, ci şi pentru că a extins astrologia ca ştiinţă necesară a vieţii în domeniul predicţiilor, al integrării corecte a acţiunilor umane în timpul lor favorabil, ducând această extindere (astrologia orară) la perfecţiune.

LIMBI STRĂINE (aptitudini pentru) – Soarele în Semnele zodiacale Gemeni şi Fecioară. Mercur puternic. Mercur în Casa a IX-a sau în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC şi în aspect bun cu Saturn.

LIMFATIC – Temperamentul limfatic sau flegmatic este guvernat de către Lună, Venus şi,

adesea, şi de către Neptun. Este în analogie cu Semnele de expresie a ELEMEN

LOCUL ULTIMEI ÎNCARNĂRI – O astfel de indicaţie aparţine cuspidei Casei a XII-a (vezi CASE), considerată diferit în ZODIAC TROPICAL şi în ZODIAC SIDERAL. Se pare că Zodiacul sideral, aşa cum afirmă şi Edgar Cayce, ar fi mult mai potrivit pentru interpretări karmice (unde şi ce ai făcut, sau ce ai fost *în trecut*), în vreme ce Zodiacul tropical dezvăluie problematica intimă a fiinţei *în această viaţă*. Practic, cele două proceduri nu se concurează, ci, dimpotrivă, se completează. De asemenea, se analizează GUVERNATORUL Casei a XII-a şi aspectele lui cu celelalte planete sau cu cuspidele celorlalte Case, pentru a analiza principalul bagaj karmic adus din această ultimă încarnare. Aceste informaţii se pot completa cu analiza LUNII NEGRE (care arată principala lecţie de viaţă pe care am refuzat să ne-o însuşim în ultima încarnare), şi, acolo unde există, cuadraturile şi opoziţiile dintre Uranus şi Venus/Marte (în funcţie de

LONGITUDINE

sexul nativului), pentru a afla sexul avut în

viaţa anterioară. Dacă axa Caselor a VI-a – a XII-a este foarte încărcată de planete, ne putem afla în faţa unei încarnări anterioare în care s-a acumulat foarte multă karmă (vezi AXELE K/RMICE).

LOCURI AFETICE – Sau LOCURI HILEGIACALE. În astrologia greco-romană, locurile afetice erau acele zone ale temei despre care se spunea că menţin sau intensifică viaţa. Acestea sunt arcul central de 20° din Casele I, a VII-a, a IX-a şi a XI-a (vezi CASE). Regulile pentru determinarea planetelor care sunt afetice sau HILEG sunt direct legate de aceste locuri, deşi sunt foarte complexe. Soarele este de preferat să se afle într-un loc afetic, urmat de Lună şi apoi de planeta în cea mai bună DEMNITATE. Dacă nu există nicio astfel de planetă, atunci gradul AS, este afeta.

LOCURI ANARETICE – Locurile anaretice sunt adesea gradele din horoscop ocupate de către Marte sau Saturn natal, sau de către Soare, Lună şi Mercur dacă ele sunt rău aspectate de către Marte sau Saturn. Există multe reguli diferite pentru stabilirea „locului ucigaş”, cum este numit uneori locul anaretic. Corneli prezintă locul anaretic drept locul ocupat de o planetă anaretică, adică planetele care se află în Casele a IV-a, a VI-a, a VIII-a sau a XII-a (vezi CASE). Dincolo de stabilirea identităţii anaretei din astfel de locuri, există, de asemenea, problema determinării nu numai a felului *cum*, dar şi a momentului *în care* ea va aduce moartea.

LOCURI HILEGIACALE – Locuri-forţă ale temei care conferă mai mare vitalitate şi putere de

rezistenţă pentru nativ, când Soarele, Luna, AS sau BENEFICII se găsesc în ele. Majoritatea autorilor consideră ca fiind locuri hilegiacale următoarele intervale şi grade:

— de la gradul 25 de sub AS, până la gradul 5 deasupra AS;

— de la gradul 5 de pe cuspida Casei a IX-a până la mijlocul Casei a XI-a;

— de la gradul 5 de sub cuspida Casei a VII-a, până la gradul 25 deasupra DS.

În dicţionarul de astrologie al lui Sepharial există un desen cu locuri hilegiacale, în capitolul despre „hileg", dar cu o oarecare modificare pentru cifrele şi gradele date pentru Casa a XI-a. Sepharial extinde al doilea loc hilegiacal de la gradul 5 de sub cuspida Casei a IX-a până dincolo de gradul 25 al Casei a XI-a. În astrologia modernă acestea sunt numite, de obicei, „locuri principale". Se spune că aici Luminăriile exercită cea mai semnificativă influenţă din temă, ele fiind, deci, în aceste arce, susţinătorii vieţii. Aceste locuri – mai corect: arce hilegiacale – sunt, în cunoaşterea popularizată, Casele I, Casa a VII-a, Casa a IX-a şi Casa a XI-a, dar Ptolemeu le localizează la 5° deasupra şi la 23° dedesubtul AS, cu coordonate de arc similare pentru Casele anterior menţionate. William Lilly a denumit gradele ocupate de AS, MC, Soare, Lună şi PARS FORTUNA „locuri hilegiacale". (Vezi şi LOCURI AFETICE, CASE).

LOGICĂ – Relaţii planetare între Saturn-Jupiter, Saturn-Mercur. Armonie între AS, Mercur şi Lună. Disonanţe Saturn-Pluto şi Mercur-Pluto,

între Marte şi Mercur, dar raporturi bune între Marte şi Saturn. Jupiter nu trebuie să fie afectat Marte în Semnul zodiacal Săgetător. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Capricorn. Aspecte bune între Jupiter, Mercur, Saturn.

LOIALITATE – Relaţii planetare armonioase între Martelupiter, Marte-Soare, Jupiter-Soare, Soare-Venus, Jupiterăaturn. Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC pe AS. Aspecte bune între Jupiter şi Marte. Marte nu trebuie să fie afectat de către Saturn, Lună, Soare.

LONGITUDINE GEOGRAFICĂ – Distanţa angulară dintre meridianul unui loc dat şi primul meridian, exprimată în grade est sau vest faţă de Greenwich.

LONGITUDINE ECLIPTICĂ – Unghiul dintre meridianul ecliptic al PUNCTULUI VERNAL şi meridianul ecliptic al planetei.

LONGITUDINE – Arcul eclipticii cuprins între PUNCTUL VERNAL şi punctul în care cercul de longitudine al unei planete taie ECLIPTICA. Cele 12 Semne care împart cercul zodiacal ocupă fiecare câte 30° de longitudine, în ordinea următoare:

— Semnul zodiacal Berbec de la 00° la 30°;

— Semnul zodiacal Taur de la 30° la 60°;

— Semnul zodiacal Gemeni de la 60° la 90°;

— Semnul zodiacal Rac de la 90° la 120°;

— Semnul zodiacal Leu de la 120° la 150°;

— Semnul zodiacal Fecioară de la 150° la 180°;

— Semnul zodiacal Balanţă de la 180° la 210°;

— Semnul zodiacal Scorpion de la 210° la 240°;

— Semnul zodiacal Săgetător de la 240° la 270°;

— Semnul zodiacal Capricorn de la 270 n la 300°;

— Semnul zodiacal Vărsător de la 300° la 330°;

— Semnul zodiacal Peşti de la 330° la 360°.

LONGITUDINE ASTRONOMICĂ – Una dintre COORDONATELE ASTRONOMICE ecliptice sau galactice, exprimată prin unghiul dintre direcţia spre PUNCTUL

VERNAL sau spre centrul Galaxiei, şi planul meridianului ecliptic sau galactic al astrului. Este sinonimă cu „longitudinea cerească”.

LONGITUDINE GEOGRAFICĂ (sau terestră) – Una dintre COORDONATELE ASTRONOMICE exprimată prin unghiul dintre planul meridianului de origine (meridianul Greenwich) şi planul meridianului locului, care permite, asemeni LATITUDINII, să se localizeze un punct pe suprafaţa Terrei. Este pozitivă spre est şi negativă spre vest, are valori între 0° şi ±180°, şi se poate exprima în ore, minute şi secunde.

LOTERIE – La modul general, influenţa CASEI A V-A. GUVERNATORUL Casei a V-a puternic şi sprijinit de STELELE FIXE considerate benefice. De asemenea, aspecte benefice în DIRECŢII ŞI TRANZITE pe această Casă. Dacă Saturn e puternic, el nu afectează Casa a V-a.

LOWELL, PERCIVAL – Astronom american (13.03.185512.11.1916), care a contribuit la

studiul sistemului solar, în special al planetelor Mercur, Venus, Marte şi Saturn; a susţinut existenţa canalelor pe Marte şi a avansat îndrăzneaţă ipoteză a existenţei vieţii pe această planetă; a realizat calculele pentru descoperirea lui Pluto, construind inclusiv un observator pentru asta în Arizona, locul său natal. A călătorit în Orientul îndepărtat şi a scris patru cărţi despre cultura şi gândirea Estului. În a doua parte a vieţii a revenit la astronomie şi a scris două cărţi, *Marte şi canalele sale* (1906) şi *Marte ca planetă a vieţii* (1908), susţinându-şi până la moarte ideile referitoare la această planetă.

LUCIDITATE – Această dispoziţie a spiritului implică facultăţi de obiectivitate, de perspectivă globală, sintetice şi, de asemenea, un puternic control emoţional. Printre altele, s-ar putea spune că este vorba despre o calitate rară, necesitând o realizare interioară şi un maximum de maturitate afectivă, care nu se cucereşte uşor dacă individul este prea ataşat de pasiunile sale, prea dependent de atracţiile lumii şi de tot ceea ce îi place. Din punct de vedere planetar, Saturn este, în mod evident, de o importanţă majoră. Mercur poate să joace

şi el un rol, de asemenea pozitiv, prin talentele sale, care reprezintă adaptarea şi

comunicativitatea şi, la fel, prin extrema sa fineţe intelectuală. Un aspect armonios între aceste două planete, într-un context astrologie, va fi de bun augur. ASPECTELE dintre Soare şi Saturn sunt, în mod egal, semnificative şi, la fel, cele cu Pluto, mai ales dacă el este în aspect cu Mercur. Sunt contrare luciditătii influenţele lunare, venusiene, marţiene şi neptuniene puternice. Semnele zodiacale care predispun la luciditate sunt următoarele: Semnul zodiacal Leu, care dezvoltă, în mod natural, capacitatea unui spirit de sinteză; Semnul zodiacal Capricorn care este, în mod spontan, reprezentantul maturităţii intelectuale şi spirituale, depozitarul experienţei de viaţă, administratorul a ceea ce deja s-a dobândit într-o viaţă, păstrătorul valorilor morale şi sociale; Semnul zodiacal Scorpion, a cărui penetrare şi acuitate intelectuală favorizează luciditatea, dar numai atunci când el este capabil să-şi depăşească stadiul emotiv şi distructiv. Influenţa puternică a lui Mercur.

LUMINARE – Termen provenit din astrologia egipteană, care denumeşte DOMICILIILE Soarelui şi al Lunii, adică domiciliile LUMINĂRIILOR, care sunt Semnele zodiacale Rac şi, respectiv, Leu.

LUMINĂRII – Denumire frecvent folosită în astrologie pentru Soare şi Lună.

LUMINĂ ANTISOLARĂ – Regiune luminoasă a Cerului nocturn, al cărei punct maxim de strălucire se situează pe ecliptică, în direcţia opusă Soarelui. Strălucirea ei variază în funcţie de anotimp, fiind minimă în martie şi septembrie, şi maximă în iulie şi noiembrie. Perioada sa cea mai

bună de vizibilitate e toamna, când lumina antisolară se proiectează în CONSTELAŢIA PEŞTILOR, săracă în stele strălucitoare. Pe de altă parte, lumina antisolară este prelungirea luminii zodiacale dincolo de orbita Pământului, spectrul ei fiind asemănător spectrului solar.

LUMINOZITATE – Luminozitatea unei stele este magnitudinea ei stelară absolută.

LUNA – Este planeta care se schimbă, se modifică, se ascunde, reapare, asemenea femeii pe care o simbolizează.

Este *yin*-ul, energia negativă, misterul, ceea ce doarme, ceea ce zămisleşte, facultăţile emoţionale. Luna reprezintă schimbarea, sexul feminin, poporul, banii, fertilitatea, marea, emoţiile, călătoriile, prima copilărie, viaţa publică, imaginaţia, comerţul, dragostea maternă, popularitatea, sora mai mare, familia, iar în tema unui bărbat – mama, soţia, fetiţa. Dacă vrem să ne lămurim asupra popularităţii şi a vieţii cotidiene, o putem consulta şi singură, aparte de ansamblul temei. Din punct de vedere medical guvernează sânii, lactaţia, digestia, stomacul, lichidele şi buna funcţionare generală a organismului. În astrologia mondială reprezintă publicul şi opinia publică, masele, democraţia, femeile, viaţa familială, simţul comunităţii, agricultura şi tradiţia. Ziua săptămânii guvernată de Lună este ziua de luni; postul negru consacrat lui Dumnezeu în această zi amplifică aptitudinile de mamă, soţie şi gospodină, capacitatea de a prepara mâncare bună şi gustoasă, reglează afecţiunile sănătăţii de tip lunar (mai ales problemele legate de ciclul

menstrual) şi relaţiile sociale cu femeile; de asemenea, ajută la atragerea de energii benefice, protectoare, asupra locuinţei şi a familiei. Uneori, acest post poate avea drept rezultate rezolvarea unor chestiuni socio-profesionale. Plantele medicinale guvernate de Lună, care ne pun în rezonanţă cu sfera sa de forţă, şi care pot fi folosite ca remedii terapeutice, sunt: varză, colţul babei (*Tribulus terrestris*), studentţă, iarba Sfântului Ioan (*salvia sclarea*), colochintă (*citrullus coaocynthis*), călţunaşi, ciuboţica cucului, castraveţi, linte de apă/lintiţă (*lemna minor*), caprifoiul (*lonicera caprifolium*), iris (parfum), lăptucă (*lactuca sativa*), crin de baltă, dreţe, trepădătoare (*mercurialis annua*), vulturică/urechea şoarecelului (*hieracium pilosella*), lemn câinesc/mălin negru {*ligustrum vulgare*), dovleac/bostan (*curcubita pepo maxima*), iarbă grasă/graşiţă/porcină, ochii şoricelului (de iarnă), ochii şoricelului (alb), trifoi, călţunaşi de apă, stânjenei de apă, nuferi galbeni (doar extern), crin alb, mac alb, trandafir alb, micsandră sălbatică, salcie, perişor (*pyrola rotundifolia*). Proprietăţile terapeutice ale plantelor guvernate de Lună sunt calmante, emetice.

LUNA ANOMALISTICĂ – Intervalul de timp necesar Lunii pentru a reveni la perigeu, care este de 27 zile 13 h 18.33,25”.

promiscuitate, ea aflându-se la bunul plac al propriilor instincte, privându-se astfel de dimensiunea elevată, spirituală şi divină a iubirii extatice, paradiziace.

LUNA SIDERALĂ – Intervalul de timp dintre

două treceri succesive ale Lunii prin dreptul aceleiaşi stele, care este de 27 zile 7 h 43.11,5”. Poate prezenta abateri de până la 3 h.

LUNA SINODICĂ – Intervalul de timp dintre două faze consecutive de acelaşi fel ale Lunii, care este de 29 zile 12 h 44.2,9”. Poate prezenta abateri de până la bh.

LUNA TROFICĂI ntervalul de timp dintre două treceri consecutive ale Lunii prin PUNCTUL VERNAL, care este de 27 zile 7 h 43!

LUNATICUS – Termen vechi, folosit pentru o fiinţă umană care suferă de anumite forme de nebunie asociate cu influenţele Lunii. PARACELSUS pare să fi folosit cuvântul prin analogie cu *saturnius* („sub influenţa lui Saturn”) pentru oamenii a căror activitate puternică a creierului reprimă viaţa sufletului şi, de aceea, creează o permanentă dualitate ce rezultă în rigiditatea privirii şi a caracteristicii psihice neplăcute. Termenul „lunatic” este folosit de Paracelsus deoarece partea lunară a fiinţei umane (viaţa sufletului) este oprimată de rigiditatea şi fixitatea lui Saturn.

LUNA DRACONITICĂ – Intervalul de timp dintre două treceri succesive ale Lunii prin acelaşi Nod lunar, care este de 27 zile 5 h 05.

LUNA LUNARĂ – Lună total diferită de luna solară, deoarece ea este calculată după FAZELE LUNII şi după numărul de zile cuprins între două LUNAŢII. Asta şi face ca multe calendare, mai ales iniţiatice, să acorde o foarte mare importanţă lunilor lunare, care sunt în număr de 13, faţă de lunile solare, care sunt în număr de 12 într-un an

calendaristic de 365/366 de zile.

LUNA NOUĂ – Una dintre FAZELE LUNII.

LUNA PLINĂ – Una dintre cele patru faze importante ale Lunii, din traiectoria sa în jurul Pământului. Reprezintă momentul de maxim al acestei traiectorii, şi aspectul de OPOZIŢIE (deci de 180°) dintre Soare şi Lună. Astrologia esoterică şi iniţiatică manifestă rezerve foarte mari faţă de această zi, extrem de exaltantă pentru epoca romantică, deoarece ea este cea mai nefastă din tot ciclul lunar. La Lună Plină au loc cele mai multe sinucideri, violenţe, atentate şi accidente, deoarece se consideră că receptivitatea umană este maximă faţă de aspectele malefice care intră în sfera Pământului. De asemenea, este total contraindicat să se facă dragoste în acest interval (18 ore înainte şi 18 ore după momentul de maxim al Lunii Pline), deoarece există predispoziţia căderii fiinţei umane în animalitate şi în

LUNAŢIE – Luna Nouă sau CONJUNCŢIA exactă dintre Lună şi Soare. De asemenea, echivalent pentru Luna sinodică (ea chiar este o perioadă de lunaţie). Sau, conform unei alte definiţii, intervalul de timp cuprins între două conjuncţii Soare-Lună. Lunaţiile pot fi considerate în astrologie asemenea TRANZITELOR importante şi având urmări asupra evenimentelor specifice planetei sau Casei atinse de Lunaţie. Aceste efecte pot dura aproximativ o lună. De exemplu, o Lunaţie în conjuncţie cu AS va tinde să perturbe sănătatea. În astrologia mondială, temele celei de-a douăsprezecea şi a treisprezecea lunaţii servesc drept bază previziunilor lunare, dar e mai prudent

să le comparăm cu temele intrării Soarelui în SEMNELE CARDINALE şi, de asemenea, cu conjuncţiile dintre Saturn şi Jupiter. Se numeşte *lunaţie sinodică* – în astrologia individuală – o REVOLUŢIE LUNARĂ întocmită pentru momentul în care Luna revine la aceeaşi distanţă faţă de Soare din momentul naşterii.

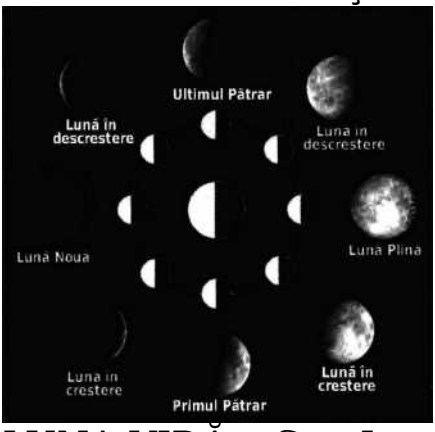

LUNA VIDĂ – Sau Luna fără direcţie, situaţie specifică deocamdată numai pentru Lună, datorită mişcării ei foarte rapide prin CONSTELAŢII, dar cu posibilitatea de a fi aplicată oricărei alte planete sau chiar STELE FIXE, cu diferenţa că aici intervin perioade mult mai mari de timp. Este vorba despre faptul că Luna (şi, în consecinţă, planeta sau steaua fixă respectivă), îşi încheie ultimul său ASPECT MAJOR, urmând să parcurgă o porţiune din Semnul zodiacal în care se află, fără a mai face însă absolut nici un alt aspect cu nimeni. De exemplu, dacă ea se află la 5° Balanţă, după ce a format un trigon cu Neptun, aflat la 4°40 Vărsător, pentru tot restul acestui Semn ea nu va mai face nici un alt aspect cu nicio altă planetă, pentru că nici una nu-i mai creează o

astfel de posibilitate. Până la ieşirea din Semnul Balanţei aşadar, ea este o Lună vidă sau o Lună fără direcţie, stare care poate dura chiar mai bine de 24 de ore. Sau, în alt caz, Luna urmează să realizeze un nou aspect când va ajunge la gradul 8°25 Balanţă, stare care va dura doar câteva ore. Efectele sunt aceleaşi pentru cei născuţi în aceste perioade: sensibilitate mărită faţă de tranzitele lunare, dezechilibre emoţionale, simţ al valorilor confuz sau chiar eronat, absenţa autocontrolului precum şi a atitudinii solare în faţa experienţelor dure ale vieţii. Aceste consecinţe sunt mai vizibile prin TRANZITE ŞI DIRECŢII, ele diminuându-se sau amplificându-se în analogie cu relaţia „o zi pentru un an”. De exemplu, dacă Luna vidă are de parcurs 6 grade, asta înseamnă că, timp de şase ani, consecinţele ei vor fi mult mai puternice decât în ceilalţi ani care vor urma.

LUNĂ LUNARĂ – Luna lunară oficială are 29,531 zile, care marchează ciclul prin care Luna se întoarce la poziţia ei originală faţă de Soare. Luna siderală (acel interval dintre două conjuncţii consecutive Soare-Lună) are 27,322 zile, şi este folosită de majoritatea astrologilor pentru calculele care influenţează DIRECŢIILE. Acesta este ciclul reflectat în periodicitatea de 28.

LUNĂ PLATONICĂP recesia PUNCTULUI VERNAL printr-un Semn al zodiacului, care durează 2.160 de ani.

LUPERCALII – Plural pentru sărbătoarea romană *Lupercalia*, consacrată lui Lupercus, vechi zeu al mitologiei romane, al cărui atribut era acela de ocrotitor al turmelor; ceremonialul avea loc la

data de 15 FEBRUARIE şi debuta prin sacrificarea a doi ţapi. Sub influenţa ulterioară a mitologiei greceşti, zeul a fost asimilat lui Pan, zeu pastoral şi el, şi, de asemenea, ocrotitor al turmelor şi ciobanilor.

LUPUS – CONSTELAŢIE care se întinde între 15° Scorpion şi 7° Săgetător, şi între 34° şi 57° sud de ecuator. Cuvântul latin *lupus* este adesea folosit pentru constelaţia numită iniţial „Animalul sălbatic”, „Bestia” sau „Fiara”. În secolul al XII-lea, constelaţia apare la Sacra di San Michele, în Val di Susa, cu numele de „Bestia” dar, în textele arabe timpurii, e numită *alfahad*, „pantera”. Asterismul se află în sudul constelaţiilor Balanţă şi Scorpion, spre estul Centaurului, şi este traversat de Calea Lactee.

LUX – Influenţa puternică a Semnului zodiacal al Taurului. Neptun puternic. Venus în CASA I. Pluto în Semnul zodiacal al Scorpionului şi în CASA A II-A.

LYNX – CONSTELAŢIE care se întinde între 00° Rac şi 9° Leo, şi între 36° şi 64° nord de ecuator. A fost creată de către astronomul polonez Johannes Hevelius în 1687 pentru a umple zona se sud-vest din Ursa Major. Se spune că influenţa ei aduce multe schimbări în viaţă şi o carieră aventuşi ALTAIR (2°00 Vărsător), formează „triunghiul de vară”. Conţine multe stele duble şi variabile precum şi nebuloasa planetară M57, de tip inelar.

LYRA – CONSTELAŢIA HARPEI, aflată lângă norul stelar HERCULES. Este adesea asociată cu instrumentul muzical dat de Hermes lui Apollo

care, apoi, a fost dobândit de Orfeu. Ea este, de aceea, simbolul impulsului spiritual artistic în civilizaţie, cele 7 corzi ale ei fiind legate de CELE 7 PLANETE şi, logic, de armonia Sferelor. Multele nume diferite date constelaţiei reflectă diferitele aspecte ale acestui mit, unele denumiri (cum ar fi Tesuda, Musculus şi arabul Salibak) reamintind de câteva harpe timpurii făcute din scoici. Cea mai tradiţională imagine a lirei s-a păstrat din perioada clasică, fiind reprezentată ca o harpă în colţuri în insula sacră Delos (locul tradiţional al naşterii lui Apollo). Este o constelaţie mică, vizibilă din România pe Cerul verii. STEAUA sa FIXĂ cea mai strălucitoare este VEGA (14°33 Capricorn) care, împreună cu DENEB <19°02 Capricorn)

MAASYM – STEA FIXĂ de magnitudine 4,5 din Lambda HERCULES (19°54 Săgetător), de natura planetei Mercur. Este o stea galbenă de pe umărul stâng al lui Hercules. Numele ei arab este *Al-Mi sam*, „încheietura mâinii”. Alte variante sunt Masym, Maasym, Maasim, Mazym, Mazim, Maşini, Misam. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MAGNITUDINE STELARĂ ABSOLUTĂ – Magnitudinea aparentă a unei stele în raport cu distanţa ei faţă de Pământ. Se bazează pe o estimare a gradului ei de strălucire, dacă ea s-ar afla la o distanţă de 10 parseci faţă de Terra.

MAI – A cincea lună a CALENDARULUI gregorian, având 31 de zile, şi considerată adesea fata lui Atlas şi a Pleionei, deci una dintre surorile Pleiade, CONSTELAŢIE care răsare în mai.

Această lună a fost identificată cu tiza sa, Rhea Cybele, Maia Majestas, Mama fertilă şi, de aceea, legată de fecunditatea pământului. Esoteric, se poate ignora vechea rădăcină sanscrită *maya* („iluzie"), deşi ea rămâne legată de facultatea omului de a-şi imagina (*maya* a generat cuvinte precum „magic", „magie", „imagine", „imaginaţie"). Imageria populară a calendarului roman îl evidenţiază pe Mercur, patronul artelor, consacrându-i a 15-a zi a lunii. În calendarul roman timpuriu, luna mai era a treia lună a anului.

MAIA – STEA FIXĂ de magnitudine 4, O din 20 TAURUS (29°41 Taur), de natura relaţiei Lună-Marte. Cea mai tânără dintre Pleiade, despre care se spune că îşi întrece de departe în frumuseţe toate surorile. Se spune că Zeus însuşi a fost fascinat şi s-a îndrăgostit de ea, din iubirea lor venind pe lume Hermes (Mercur). Ulterior Maia a devenit mama adoptivă a Arcaşului (URSA MINOR), care era copilul lui Zeus şi al lui Callisto (URSA MAJOR), în perioada în care Callisto a fost transformată în urs, şi înainte ca ea şi fiul ei să fie puse de către Zeus pe Firmament, drept constelaţii. De asemenea, Maia este zeiţa romană şi mama lui Mercur, căreia îi este dedicată luna mai. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

MALEFIC – Planetele cărora li se atribuie, în general, un rol malefic, sunt: Saturn, Marte, Uranus, Pluto şi, adesea, Neptun. Semnele malefice ale Zodiacului sunt următoarele: Berbec, Balanţă, Scorpion, Capricorn şi Vărsător (toate acestea reprezentând domiciliile sau exaltările

planetelor Marte şi Saturn). CASELE considerate malefice sunt următoarele: Casele a VIII-a, a XII-a, a VI-a, şi ele sunt considerate aşa prin analogie cu Semnele zodiacale corespunzătoare, şi anume, Semnele zodiacale Scorpion, Peşti şi Fecioară. Aspectele considerate malefice sunt următoarele: CONJUNCŢIA (atunci când una dintre planete este un malefic), OPOZIŢIA ŞI CUADRATURA, energia ei fiind considerată drept cea mai periculoasă.

Conform astrologiei esoterice şi iniţiatice însă, facem menţiunea că nu există nimic malefic în Univers. Creaţia este de origine divină şi Dumnezeu este benefic prin excelenţă. Mai mult decât atât, el a imprimat oricărei forme de manifestare o anumită conştiinţă şi un liber arbitru, graţie cărora forma respectivă are dreptul să respecte linia divină de evoluţie, sau să opteze pentru o alta, proprie. Abia la acest nivel se întrevede ceva de factură malefică, în sensul că, dacă alegerea are în vedere relaţia directă permanentă cu Dumnezeu, forma de manifestare nu este prejudiciată. Dar dacă alegerea se face în sensul propriei individualităţi şi al separării de sursa divină, rezonanţele care se manifestă sunt cele de natură malefică, sau, esoteric vorbind, conflictuală: ele creează în respectiva formă de manifestare o anumită tensiune existenţială menită s-o trezească spiritual, s-o readucă la legătura sa organică, vitală, cu Creatorul. Iată de ce, tot ceea ce este considerat malefic în astrologie – aspecte, planete, Case şi Semne – reprezintă tot ceea ce ne purifică şi ne repune pe drumul ce duce către Tatăl Ceresc. În acest sens,

noţiunea de „dinamic” sau „conflictual” o considerăm mult mai potrivită.

MALEFICI – Planetele care ar cauza rău, cum ar fi Marte, „micul malefic”, şi Saturn, „marele malefic”. De asemenea, o serie de astrologi consideră malefice inclusiv planetele transpersonale Uranus, Neptun, Pluto. Cu toate acestea, valoarea benefică sau malefică a unei planete depinde de poziţionarea ei într-un LOC HILEGIACAL sau, respectiv, într-un LOC ANARETIC. Vezi şi MALEFIC.

MAMĂ – Tot ceea ce se referă la mamă ţine de Casa a FV-a, de GUVERNATORUL ei, de planetele care se găsesc în această Casă şi de Lună, SEMNIFICATORUL mamei. Unii autori atribuie Casei a X-a influenţa asupra mamei. Alte şcoli tradiţionale consideră că, într-o nativitate feminină, Casa a X-a este *Casa mamei*, iar Casa a FV-a este *Casa tatălui*, în vreme ce, într-o nativitate masculină, Casa a IV-a ar reprezenta *Casa mamei*, iar Casa a X-a ar reprezenta *Casa tatălui* (vezi CASE).

MANILIUS – Marcus Manilius, astrolog foarte valoros, de origine incertă (greacă sau africană), despre care se pare că doar Plinius aminteşte că a fost adus din Antiohia la Roma ca sclav, cam pe la anul 90 d.Hr., unde a devenit preot şi astrolog. Altfel însă este complet absent din toate referirile antice, având un nume care a fost trecut sub tăcere în primele scrieri, dar care apare ulterior ca Manilius, Manlius, Mallius. A alcătuit un tratat de astrologie în versuri, intitulat *Astronomicon libri quinqe*, operă interesantă care

conţine cinci cărţi şi care rămâne una dintre cele mai interesante şi avansate lucrări în domeniul astrologiei şi a astronomiei antice. De exemplu, la Manilius apar pentru prima dată SISTEMELE DE CASE – şi pe care el le numeşte *templa* – complet ignorate de către Ptolemeu în TETRABIBLOS. Multe dintre chestiunile prezente în această lucrare apar şi la MATERNUS FURNICUS, fie probabil pentru că acesta a folosit scrierile lui Manilius, fie pentru că ambii au ajuns la aceleaşi surse în perioada lor de formare. *Astronomicon* pare a fi o lucrare neterminată şi probabil că nu a fost niciodată publicată, deoarece nu o menţionează nici un astrolog. Cele două manuscrise ale ei au stat ascunse până când au fost găsite de către umanistul Poggio Bracciolini, la începutul secolului al XV-lea. REGIOMONTANUS s-a ocupat de publicarea lor în 1473 (Germania), după care poemul a fost editat constant aproape în fiecare secol în Europa – 1579 (Franţa), 1600 (Ţările de Jos), 1739 (Anglia). Ediţia cea mai importantă, pe măsura valorii conţinutului ei, pare a fi fost publicată din 1903 până în 1930, în Anglia, de către A.E. Housman, şi este considerată până astăzi ca fiind ediţia de referinţă. Datele biografice extrem de sumare despre autor ne îndreptăţesc să credem că, totuşi, Manilius a avut acces la forme de învăţătură esoterică şi spirituală care au depăşit cu mult nivelul de înţelegere al Romei antice, modul lui de a practica astrologia fiind destul de aproape de tratatul hindus *Shiva Svarodhaya* (text iniţiatic care prezintă existenţa ca fiind integrată în ritmul

de emanaţie constantă a Creaţiei divine, de la începuturi până în prezent, conform succesiunii celor cinci ELEMENTE care stau la baza Facerii Lumii).

MANUBRIUM – Roi de stele de magnitudine 5 din Omicron SAGITTARIUS (14°59 Capricorn), aşezat pe faţa Arcaşului. Are natura relaţiei Marte-Soarele. Denumirea pare să vină din latină şi să indice partea superioară a sternului, cuvântul având totodată şi sensul de „mâner”. E posibil ca acest roi să indice locul în care se află mâna cu care arcaşul întinde coarda, pregărindu-se să dea drumul săgeţii, în clipa în care el priveşte în sus şi fixează ţinta aflată mult deasupra sa. Influenţa acestui roi trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MANZILE – CASELE LUNARE în astrologia arabă, cele 28 de asterisme de câte 12°50 fiecare.

MARE – Influenţată de Semnul zodiacal Rac, de Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ în general, de Lună şi Neptun. Se insistă asupra acestor două elemente, Lună şi Neptun, atunci când astrologul consultă posibilităţile nativului de a face călătorii pe mare.

MARELE NOR AL LUI MAGELLAN – Abreviat LMC, este considerat a fi o galaxie-satelit faţă de Galaxia noastră, a treia dintre cele mai apropiate de CALEA LACTEE. Se pare că iniţial a fost văzut ca o galaxie spiralată. Apariţia sa neregulată se datorează probabil interacţiunii lui, în zona sa terminală, cu Calea Lactee şi cu Micul nor al lui Magellan (abreviat SMC). Este vizibil ca un nor subţire pe cerul nopţilor din emisfera sudică, la

graniţa dintre constelaţiile DORADO ŞI MENSA.

MAREA CRUCE FIXĂ – Nume dat uneia dintre CONFI

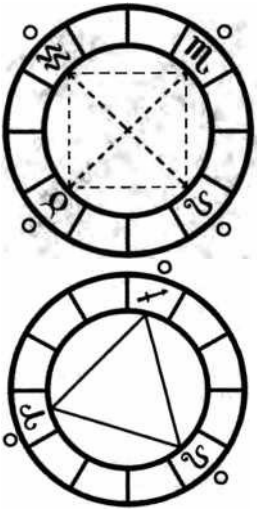

GURAŢULE PLANETARE, în care două perechi de OPOZIŢII sunt plasate în toate cele patru Semne ale CUADRUPLICITĂŢII fixe, adică în Semnele zodiacale Taur, Leu, Scorpion, Vărsător.

MAREA NEBULOASĂ – Nume dat unei nebuloase din constelaţia ANDROMEDA, despre care se spune că aduce moarte violentă. Este numită uneori „Vertex”, „Regina nebuloasei” şi „Micul nor”.

MARELE AN – Noţiune folosită în manuscrisele medievale să denumească perioada de timp în care toate planetele se vor reîntoarce la un reper dat. Astrologii încă nu s-au pus de acord cu privire la cât de lungă este această perioadă. La o extremă se crede că ar avea 49.000 de ani, în vreme ce la cealaltă extremă i se acordă 350.635 de ani. Acest mare ciclu este confundat cu ciclul platonic de 25.920 de ani, care cu adevărat

reprezintă „marele an”.

MARELE CLIMACTIC – Cel mai lung CICLU al lui Jupiter şi Saturn, de 800 de ani, interval în care cele două planete realizează CONJUNCŢII în toate cele patru TRIPLICITĂŢI ale Zodiacului, după o ritmicitate extrem de interesantă, de subcicluri de 200 de ani. De exemplu, între 17.07.1802 şi 28.05.2000, conjuncţiile au avut loc de trei ori în fiecare Semn de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT întrerupte de o primă conjuncţie în Semnul zodiacal Berbec (1821) şi de o a doua în Semnul zodiacal Balanţă (1980). Acest ciclu de 200 de ani a început cu o conjuncţie Jupiter-Saturn în Semnul zodiacal Fecioară (1802) şi s-a încheiat cu o conjuncţie Jupiter-Saturn în Semnul zodiacal Taur (2000). Marele climactic al mileniului îl însă, în cazul în care considerăm anul 2000 ca prim an al mileniului III, se desfăşoară între 8.11.1286, când cele două planete sunt conjuncte la 12°03 Balanţă, şi 31.12.1980, când aceeaşi conjuncţie se realizează la 9°29 Balanţă. Dacă, dimpotrivă, anul 2000 este considerat ultimul din mileniul II, atunci marele climactic trebuie considerat ca desfăşurându-se între 16.04.1206 (conjuncţie Jupiter-Saturn la 25°44 Taur) şi 28.05.2000 (conjuncţie la 22°44 Taur).

Atragem atenţia că datele de mai sus au fost obţinute prin intermediul actualelor modalităţi de calcul, şi că e posibil ca ele să conţină şi erori.

MARELE LUMINAR – Veche denumire pentru Soare, Luna fiind Micul Luminar.

MARELE TRIUNGHI – CONFIGURAŢIE planetară sinonimă cu „triunghiul major” sau

„piramida”, acesta din urmă chiar intrând în vocabularul astrologilor. Ea conţine trei planete dispuse la 120° distanţă una de alta, fiecare aflându-se în Semnele de nexpresie ale aceluiaşi ELEMENT. Dacă una dintre ele este conjunctă cu o a patra planetă, configuraţia are foarte multă forţă. Marele triunghi indică talent (dobândit în vieţile anterioare) şi oportunităţi, protecţie divină şi ceea ce se numeşte în popor „noroc”. De reţinut însă că piramida are nevoie de CUADRATURI ŞI OPOZIŢII pentru a deveni activă şi de folos transformării nativului. Din punct de vedere karmic, piramida reprezintă răsplată şi odihnă, precum şi multe beneficii. Ea este însă foarte pasivă şi nu conferă niciodată energia necesară depăşirii obstacolelor şi limitărilor, precum şi inerţie (lene sau comoditate), în sensul că nativul refuză conştient un salt sau o utilizare a potenţialului său, închizându-se adesea în sine. Un nativ evoluat spiritual însă va folosi acest potenţial extrem de uşor, prin simplul fapt că are capacitatea de a deveni una cu Dumnezeu, pe acel canal de comunicare specific Elementului în care se produce configuraţia:

Piramida de Foc – cele trei planete se află în Semnele zodiacale Berbec, Leu.

Săgetător; ea conferă foarte multă vitalitate, încredere în sine, inspiraţie, simţul puterii, gustul aventurii, foarte mare forţă interioară, curaj, generozitate, independenţă, dar şi orgoliu, egocentrism, impulsivitate, iubind provocările; energie creatoare pentru artele vizuale şi dramaturgie, pentru teatru şi pentru tot ceea ce

implică scena; simţ strategic, putere de a transforma, de a da formă concretă ideilor şi de a le vizualiza; dificultatea configuraţiei constă în aceea că nativului îi lipseşte stabilitatea; ardoarea şi frenezia, precum şi entuziasmul şi dorinţa de a acţiona rămân, adeseori, stări de moment; graţie capacităţii interioare de a trăi frenetic aspiraţia spirituală, canalul de comunicare cu Divinul este intuiţia, motiv pentru care marii iniţiaţi sunt şi profeţi (vizionari);

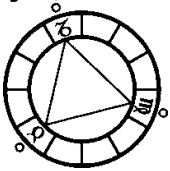

Piramida de Pământ – cele trei planete se află în Semnele zodiacale Taur, Fecioară, Capricorn; ea conferă practicabilitate, răbdare, tenacitate, concreteţe, ordine, disciplină, seriozitate, dar şi un prea exagerat simţ al responsabilităţii sau o prea mare raportare la planul fizic, material; adesea, nativul tinde să fie prea dependent de securitatea materială şi de integrarea sa socială; farmec personal datorat magnetismului natural şi puterii sale de convingere, vecină de multe ori cu puterea de seducţie; resursele sale creatoare îi pot aduce o extraordinară reuşită socială, dar configuraţia este cunoscută pentru conservatorismul ei, precum şi pentru o anumită rigiditate faţă de schimbare, faţă de adoptarea noilor idei; canalul de comunicare cu Divinul este voinţa (în realitate, capacitatea de a-şi subordona Voinţei Divine propria voinţă individuală), motiv pentru care marii iniţiaţi sunt

nişte autentici ghizi spirituali, extrem de modeşti şi de o impresionantă smerenie, cu o mare putere de a atrage oamenii şi de a întemeia şcoli spirituale sau de a genera noi sectoare de activitate umană (precum formele noi de medicină – naturistă, spirituală, spagirică etc);

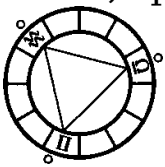

Piramida de Aer – cele trei planete se află în Semnele zodiacale Gemeni, Balanţă, Vărsător; ea conferă o mare stimulare mentală, curiozitate, vederi largi, spirit de observaţie, rapiditate în gândire şi orientare la moment în orice domeniu, dar şi ten dinţa la epuizare nervoasă, insomnie, nerăbdare, instabilitate, iritabilitate şi, mai ales, superficialitate; nativul tinde să fie indisciplina! şi mai mereu slăbit, cu resursele vitale pe sfârşite; curiozitatea şi nevoia sa de informaţie îi pot hrăni orgoliul mental până la a-i cultiva trufia şi egoismul intelectual, lipsindu-i, în final, discernământul; pentru nativii evoluaţi spiritual, canalul de comunicare îl constituie nivelul mental, în sensul că, mai ales marii iniţiaţi, ajung să-şi identifice mintea cu Mintea divină şi să fie divin inspiraţi în orice formă de comunicare; în plus, ei posedă capacitatea (chiar talentul şi harul) de a aduce ideile abstracte şi divine la orice nivel de înţelegere, la forme inteligibile de exprimare şi de răspândire (cărţi, reviste, prelegeri, conferinţe, mediatizare); indiferent de nivelul de conştiinţă pe care se află însă, toţi nativii sunt oameni de

apariţie publică, de lucru cu publicul, trăind într-un adevărat univers relaţional; aceşti oameni nu pot fi, deci, niciodată singuri;

Piramida de Apă – cele trei planete se află în Semnele zodiacale Rac, Scorpion, Peşti; ea conferă cel mai mare potenţial creator, înţelegere subtilă şi intuitivă a oamenilor, o foarte mare senzitivitate şi o viaţă emoţională adesea chiar excesivă; defectul principal îl constituie lipsa de obiectivitate şi de încredere în forţele proprii, precum şi puternica bulversare afectivă care, în anumite circumstanţe, poate periclita inclusiv viaţa; nativul poate atinge stări de conştiinţă interioară foarte elevate, sau poate dovedi o mare imaginaţie creatoare, calităţi de psiholog sau de vindecător şi un interes deosebit pentru ştiinţele oculte; canalul de comunicare cu Divinul este iubirea transfiguratoare şi totală, motiv pentru care pot deveni adevăraţi conducători spirituali, întrucât în fiecare clipă ei sunt una cu Dumnezeu-Tatăl.

MARFIK – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din Lambda OPHIUCUS (5°36 Săgetător), de natura relaţiei Satum-Venus. Este o stea binară aflată pe cotul lui Ophiucus, îmblânzitorul şarpelui. Denumirea este de origine arabă, *AI Marfik* sau *AIMirfaq*, care înseamnă „cotul”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MARKAB – STEA FIXĂ de magnitudine 2,6 din Alpha PEGAS (23°29 Peşti), de natura relaţiei Mercur-Marte, aflată în aripa calului zburător. Denumirea ei, de origine arabă, *Mankib al-Faras*,

înseamnă „umărul” calului. *Markab* sau *Marchab* sunt forme timpurii prin care arabii se refereau la vehicule. Ptolemeu consideră că ea predispune la pericol de tăieturi, de febre şi de răni de pumnal, vechii arabi considerând că ea poate cauza o moarte violentă.

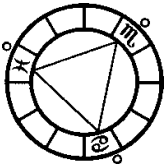

MARKER – STEA FIXI de magnitudine 2,5 din Kappa ARGO NAVIS (28°54 Fecioară), de natura relaţiei Satumlupiter, aşezată în pavăza navei. Are aceeaşi provenienţă arabă precum cuvântul *markab*, cu care este adesea confundată. Se spune că susţine călătoriile profitabile, sporirea cunoştinţelor şi activitatea educaţională.

MARSIK – STEA FIXĂ de magnitudine 5,3 din Kappa HERCULES (25°43 Scorpion), de natura planetei Mercur. Există o situaţie cumva confuză în astronomie legată de această stea, poziţionată pe cotul drept al Eroului, la 25°45 Scorpion pe care lucrurile de specialitate nu o menţionează deloc, şi steaua chi Hercules, poziţionată pe cotul stâng, la 8°16 Scorpion, şi pe care listele astronomice o numesc Marsik. În lucrările

astrologice, dimpotrivă, steaua Kappa Hercules primeşte numele de Marsik şi chi Hercules nu este menţionată. Confuziile se pare că s-ar datora asemănării foarte mari dintre formele scrise Marfik („cotul”) şi Marsik. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

o „secolul de aur al artelor liberale” (gramatica, poezia, retorica, pictura, sculptura, arhitectura, muzica), şi totodată secolul „perfect” pentru revigorarea astrologiei. Lucrarea *De vita iibris très* (1480 – 1489) conţine trei cărţi şi un complex informaţional de filosofic, medicină, magie naturală şi astrologie, astrograme, remedii magice, talismane tămăduitoare, fiind, probabil, cea dintâi carte despre sănătate scrisă de un intelectual, pe baza nevoilor sale imediate. Cartea a cunoscut o apreciere reală şi a fost editată constant până la mijlocul secolului al XVII-lea.

MARSILIO FICINO – Pe numele său latin Marsilius Ficinus (1433 – 1499), unul dintre cei mai influenţi renascentişti ai timpului său, filosof care a revigorat neoplatonismul, primul traducător al operelor lui Platon în latină şi astrolog de orientare spirituală, fapt care l-a şi condus către conflicte cu Biserica romano-catolică. A scris despre eternitatea sufletului, intuind prezenţa scânteii divine în fiecare fiinţă umană ca dovadă a originii divine a omului, în lucrarea *Theologia Platonica de immortalitate animae* (*Teologia platonică a sufletului nemuritor*), fiind acuzat de erezie. Marsilio Ficino s-a afirmat într-o perioadă pe care el însuşi a numit-MARTE –

Forţa îndreptată spre expansiune, săgeata lui Ares (zeul războiului). În timp ce Venus reprezintă o forţă pasivă, Marte reprezintă forţa activă simbolizată prin curaj, facultăţi combative, dinamism şi continenţa masculină. Această calitate merită puţin discutată, întrucât ea s-a pierdut ca realitate şi ca necesitate spirituală în timpul lui Kali Yuga. Sigla tradiţională pentru această planetă – un cerc cu o săgeată îndreptată în sus, desenată în partea stângă a cercului – nu este nicidecum simbolul erecţiei sau al virilităţii masculine, ci mai mult decât atât: al continenţei sexuale, ceea ce include şi erecţia şi virilitatea, excluzând însă ejacularea. În vechile tradiţii spirituale, fuziunea amoroasă cu continenţă sexuală reprezintă actul amoros (deci Tantra de mâna stângă a hinduşilor, sau cuplul uman – într-o formulare mai uşor de înţeles – angrenat în jocul amoros) care devine o cale de uniune perfectă cu Divinul. Săgeata simbolului marţian trebuie înţeleasă, deci, drept transmutarea şi sublimarea potenţialului sexual creator în forme superioare de energie, care poartă fiinţa umană din iluzia planului material (a universului fizic), în lumile superioare, divine. Culoarea sa e roşul, metalul său e fierul (poate, de aceea, se administrează fier celor anemici, ca să le activeze globulele roşii, guvernate de Marte). El înseamnă lupta, războiul, industria, rivalitatea, agresiunea, recuzita marţiană (pumnale, puşti, arme, cuţite, maşini, unelte, foc, topitorii etc.). Într-o temă feminină este amantul sau genul de om spre care se simte atrasă nativa. Reprezintă principiul violenţei,

rapiditatea, arderea, dar şi epuizarea, nenorocirea, brutalitatea, impulsivitatea, ca şi temeritatea. Guvernează capul şi sistemul muscular. Planeta se consultă în temă pentru a cunoaşte în ce direcţie sunt dirijate forţele, energia şi activitatea nativului. Ziua săptămânii guvernată de Marte este ziua de marţi. Postul negru din această zi, consacrat lui Dumnezeu, este foarte bun pentru eliminarea karmei de agresivitate (vezi TIPURI DE KARMA), amplifică masculinitatea, capacitatea de a lua decizii corecte şi rapide, curajul, fermitatea, acţiunea detaşată, tactul, chibzuinţă, eliminarea suferinţelor fizice. Plantele medicinale care pot fi folosite ca remedii terapeutice, guvernate de către Marte, care ne pot pune în rezonanţă cu sfera lui de forţă planetară, sunt: aloe, dracilă (*berberis vulgaris*), merişor turcesc/cimişir (*buxus sempervirens*), bobornic (*Veronica beccabunga*), grozamă, verigei (*orobanche caryphylacea*), ghimpe (*ruscus acuâeatus*), ardei gras, caper (*capparis spinosa*), ţintaură, chinină, bumbac de Scoţia, priboi/pălăria cucului (sălbatic), călţunaş/condurul doamnei (*tropaeoaum majus*), creson/hreniţă (*lepidium sativum*), margaretă (parfum), usturoi, genţiană galbenă, păducel/gherghin, caprifoi, hrean (*armoracia lapathifolia*), isop, praz, roaibă (*rubia tinctorum*), coada şoricelului, muştar, mirt (ceară), urzici (care ustură puţin), ceapă, piper (roşu), mentă (*mentha piperita*), pin, ananas, bananier, pătlagină, rabarbură (*rheum officinale*), sarsaparila, tutun, valeriană, pelin (obişnuit). Proprietăţile

terapeutice ale plantelor din grupul lui Marte sunt afrodiziace, iuţi, dizolvante, iritante, stimulante, tonice, vezicante.

MARTIE – Nume luat de la zeul Marte (Iniţiatorul) pentru luna cu 31 de zile din CALENDARUL gregorian. Până în secolul al XVIII-lea, anul începea în Anglia pe 25 martie (sărbătoarea Bunei Vestiri). Esoteric, Marte şi Martie sunt legate de începuturi, de coborârea Spiritului în Materie. S-ar putea spune, de aceea, că Martie face deschiderea către Aprilie, când *Spiritus Mundi* se afundă şi mai mult în *Maya* (iluzia) lumii, APRILIE deschizând, de aceea, luna MAI (cuvânt motivat, probabil, cel puţin pentru limbile indo-europene, de etimologia populară, el derivând, aparent din *maya*).

MARŢIAN, MARŢIANĂ – Persoană influenţată de sfera de forţă a planetei Marte, nativ având o DOMINANTĂ marţiană, sau nativi la care planeta Marte este cea mai importantă în temă.

MASCULIN – Planetele care indică masculinitatea sunt Soare, Marte, Saturn, Uranus. Într-o temă feminină, sexul masculin este reprezentat de Soare şi de Marte. Acestea două conferă informaţii despre soţul, iubitul, şeful, copilul (dacă este băiat) nativei. Parţial (Soarele) şi despre tată, care se completează cu analiza lui Saturn iar, în anumite cazuri (când este vorba despre CASA A IV-A) şi cu a lui Pluto.

MATAR – STEA FIXĂ de magnitudine 3,1 din Eta PEGASUS (25°43 Peşti), de natura Soarelui. Este o stea de pe genunchiul drept al calului înaripat Pegasus. Numele ei arab este *Al să-i al*

Matar, „steaua norocoasă a ploii” sau „ploaia norocoasă”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MATEMATICĂ – Saturn şi Uranus puternici. Mercur în Casa I sau în Casa a III-a (vezi CASE).

MATERIALSM – Marte şi Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT foarte puternice. Jupiter slăbit. Numeroase planete în vecinătatea FC. Nicio influenţă bună asupra CASEI AIX-A.

MATERNITATE – Din punct de vedere previzional, o maternitate este adesea legată de TRANZITELE asupra Lunii natale şi, într-o mai mică măsură, asupra AS, asupra MC sau asupra Soarelui. În aceste ultime două cazuri, maternitatea va fi trăită ca situaţie socială – de exemplu, pentru o femeie care nu (mai) munceşte. Dacă maternitatea este resimţită ca pozitivă, va fi vorba despre tranzitele lui Jupiter. Dacă ea este resimţită în mod negativ sau în mod dureros, este vorba despre tranzitele lui Saturn. Evenimentul mai poate fi indicat şi de către:

— tranzitul planetelor guvernatoare ale Casei a V-a şi a II-a;

— tranzitul lui Jupiter peste planetele guvernatoare ale Casei a V-a (vezi CASE);

— Luna în Semnul zodiacal Rac, poziţia cea mai semnificativă şi mai importantă.

MATERNUS, JULIUS FURNICUS – Avocat şi astrolog sicilian din secolul al IV-lea, de formaţie creştină. A elaborat impresionanta operă *Matheseos Libri Octo* (*Cele opt cărţi de astrologie*) cam pe la anul 330 î.Hr. Este cel mai lung

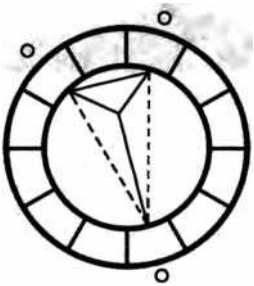

tratat astrologie care a ajuns la noi din perioada aceea. Ea conţine un eseu introductiv despre astrologie şi urmează apoi linia astrologică a lui Ptolemeu, dar, în egală măsură, şi materiale personale, inexistente până la el.

MATRONALIA – Sărbătoare dedicată uneia dintre ipostazele manifestării Lunii (zeiţa Juno sau Junona din mitologia romană), în aspectul casnic şi paşnic al femeilor sabine răpite de romani, care au împiedicat, prin acceptarea situaţiei, măcelul început, şi au înmulţit apoi poporul roman.

MĂTĂSURI – Sunt guvernate în principal de către Venus şi Semnul zodiacal Leu, iar în secundar de către Soare. Venus în CASA A II-A este semnificativă pentru o ocupaţie în acest domeniu.

MÂNA DESTINULUI – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ cunoscută sub numele de „yod” sau „degetul lui Dumnezeu”, formată din două planete în SEXTIL, şi ambele în ÎNCONJUNCŢIE (150°) cu o a treia. Aceasta este planeta-focar sau „degetul”. Configuraţia este foarte semnificativă pentru astrologia karmică, mai ales când ea implică una dintre axele importante ale temei sau un Nod Lunar. Asemenea înconjuncţiei şi SEPTILULUI, ea pune problema unei transformări majore,

semnificative, pe care nativul o are de rezolvat în prezenta existenţă, putând antrena probleme psiho-mentale sau profund emoţionale. PLANETA-FOCAR arată ce energii trebuie regenerate; poziţia sa în Semn arată calea, iar poziţia în Casă arată domeniul de viaţă ce trebuie transformate. Nativul experimentează momente de criză în viaţă, iar transformarea sa va fi cu atât mai puternică şi profund spirituală dacă focarul este o planetă transpersonală (Uranus, Neptun, Pluto). Planeta-focar este punctul care asigură trecerea la configuraţia de yod relevându-i nativului principala lui misiune a vieţii. De aceea, simbolismul acestei configuraţii este foarte apropiat de cel al lui Pluto, şi, adeseori, chiar de cel al lui Neptun.

MÂNA LUI OPHIUCUS – Nume modern dat STELEI FIXE Epsilon din Ophiucus, despre care se spune că este de influenţă malefică.

MÂNIE – Soarele sau AS în Semnul zodiacal Taur – mânie lentă, dar puternică; în Semnul zodiacal Berbec – mânie iute, dar potolită repede; în Semnele zodiacale Scorpion şi Leu – mânie de lungă durată; în Semnul zodiacal Gemeni – mânie trecătoare. Ca pornire violentă, puternică influenţă marţiană disonantă. Aspecte rele între Marte şi LUMINĂRII, AS sau REGENT GLOBAL. Nicio relaţie armonioasă între Marte şi Saturn.

MEBSUTA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,2 din Epsilon GEMINI (9° Rac), de natura planetei Saturn. Este o stea dublă strălucitoare localizată pe piciorul drept, întins, al geamănului Castor din CONSTELAŢIA GEMENILOR. Denumirea ei

provine din arabul *Al Mabsutah*, „cel întins”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

MEDIATOR – Rolul mediatorului este esenţialmente mercurian, planeta fiind numită foarte des „mesagerul zeilor”. Analizaţi forţa sa în temă pentru a vedea dacă aptitudinile nativului merg către mediere (vezi PLANETA MEDIATOARE).

MEDITATIV – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Capricorn.

MEDIUMNITATE – Probabil o influenţă importantă a lui Neptun, a lui Uranus şi a Lunii, mai ales dacă ele sunt în CONJUNCŢIE cu STELE FIXE de primă mărime. De asemenea, AS în Semnele zodiacale Peşti sau Scorpion şi PLANETE PERSONALE în Casele a XII-a sau a IV-a (vezi CASE).

MEGALOMANIE (grandoare) – Soare important, dar foarte afectat. Luna în aspecte dinamice cu Jupiter, cu Neptun şi cu Uranus. Jupiter, cel mai adesea, slab sau DISONANT.

MEGREZ – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Delta URSA MAJOR (1°04 Fecioară), de natura planetei Marte. Numele ei arab, *AÂM aghriz*, înseamnă „rădăcina cozii” sau „punctul de inserţie” al cozii Ursului. Chinezii îi spuneau *Kwan* şi *Tien Kuen*, „autoritatea celestă, divină”. Pentru hinduşi era *Aţi* (sau *Atreya*, *Athri*, *Attrî*), unul dintre cei şapte înţelepţi născuţi din ochiul lui Brahma. (Conform *Puranelor*, Brahma a intrat într-o meditaţie profundă pentru câteva mii de ani, la finalul căreia un strop de apă care a căzut din

ochii săi a luat forma înţeleptului Atreya. Soma – sau Luna – s-a născut din Atreya şi soţia sa, Anasuya.) *Vishnu Dharma* spune că ea conducea celelalte stele ale Ursului. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MEISSA (Heka) – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din Lambda ORION (23°42 Gemeni), de natura relaţiei Jupiterăaturn. Este o stea dublă de pe capul figurii. Numele ei arab este *Al-Maisan*, „cea strălucitoare" sau „pata albă". Deşi a mai primit şi alte nume precum *Al Tahayi* sau *Ras aljauzah*, totuşi numele ei arab original este *Al-Haq ah*, *Al Hakah* sau *Heka*, „pata albă". Această denumire se datorează a doua stele, mai mici, phil şi phi2 din fundal, a căror lumină coboară la noi, ele fiind numite Heka şi Hika. Toate aceste trei stele erau percepute în astrologia timpurie ca un mic grup, de influenţă mai puţin benefică, deoarece se spunea că ele sunt stele ale furtunii şi ale războaielor. Civilizaţia dintre Tigru şi Eufrat a perceput steaua Meissa (Lambda) încadrată în *Kakkab Sar* sau *Ungal*, „Constelaţia Regelui", alături de stelele Alpha (BETELGEUSE) şi Gamma (BELLATRIX), constelaţie care aduce noroc, căsătorii fericite, sănătate şi condiţii regale de viaţă.

MEKBUDA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din Zeta GEMINI (14059 Rac), de natura planetei Saturn. Este o stea variabilă de pe piciorul drept al geamănului Pollux. Numele ei arab este *Al Maqbudah* sau *Al Makbudah*, „laba strânsă, adunată", deoarece ea marchează laba întinsă a

Leului arab, *Asad*. O altă versiune spune că numele ei provine din cuvântul *Al Mutakabbidah*, „steaua care se înalţă”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MELANCOLIC – Unul dintre cele patru TEMPERAMENTE, în analogie cu ELEMENTUL PĂMÂNT. Temperamentul melancolic este conservator, îndărătnic şi stabil, şi asociat cu următoarele cuvinte-cheie: practic, de încredere, găsind plăcere în planul fizic, posesiv, conservator, rezervat şi ostil faţă de nou. Greşelile de temperament (melancolie extremă) provin din lipsa de flexibilitate, din preocuparea excesivă pentru materialitate şi pentru sine, în aceste condiţii nativul devenind egoist, banal, îngust la minte, mizer şi lipsit de îndrăzneală.

MELANCOLIE – Puternică influenţă Saturn-Lună, Saturn Mercur, Saturn-Venus, dar mai puţin disonante. Saturn şi Luna în aspecte rele în CASE CARDINALE. Saturn în CASA I, disonanţă între Saturn şi Soare, şi între Saturn şi Mercur. Saturn în Casa a III-a şi afectat, sau afectând guvernatorul CASEI A III-A. AS în Semne de expresie a ELEMENTELOR PĂMÂNT sau APĂ, cel mai adesea în Semnele zodiacale Peşti sau Capricorn.

MELOTESIA PLANETARĂ – Sintagma provine din astrologia ptolemaică, desemnând una sau mai multe liste ce includ guvernările planetelor asupra diferitelor părţi ale corpului omenesc. Lista lăsată de Ptolemeu a influenţat vizibil imaginea pictografică a omului melotesic,

ea vizând doar cele şapte planete tradiţionalervezi
TABEL MELOTESIA PLANETARĂ 1

Planetă	Ce anume guvernează
LUNĂ	Simţul gustului, stomacul, uterul, mâna stângă
MERCUR	Vorbirea, gândirea, limba, bila şi fesele
mus	Simţul mirosului, ficatul şi carnea (corporalitatea)
SOARE	Vederea, creierul, inima, sinuşii, mâna dreaptă
MARTE	Urechea stângă, rinichii, venele, organele genitale
JUPITEk	Simţul tactil, plămânii, arterele şi sperma
SATURN	Urechea dreaptă, splina, vezica urinară, flegma şi oasele

TABEL MELOTESIA PLANETARĂ 1

Iată mai jos o listă care include şi planetele moderne, şi care ordonează planetele în funcţie de părţile corpului pe care le guvernează: vezi TABEL MELOTESIA PLANETARA 2.

MÂNE	Capul şi faţa
VENUS	Laringele, gâtul
MERCUR	Umerii şi braţele
LUNĂ	Stomacul şi sânii
SOARE	Inima şi coloana
MERCUR	Intestinele şi abdomenul
VENUS	Venele
PLUTO	Organele genitale, anusul, vezica
JUPITER	Fesele şi coapsele
1 SATURN	Genunchii şi oasele

URĂNUS	Gambele
NEFTUN	Tălpile şi ţesuturile

TABEL MELOTESIA PLANETARĂ 2

În timpurile moderne, în locul sintagmei de „melotesia planetară” apar adesea sintagmele „omul microcosmic” sau „omul planetar”. Guvernările sunt astfel extinse, încât să

Planeta	Ce anume guvernează
Luna	Pancreasul şi sistemul limfatic
MERCUR	Tiroida şi sistemul respirator
VENUS	Paratiroidele, legate de sistemul arterial
1 Soare	Timusul, asociat cu procesul creşterii
MARTE	Plexul solar, glandele adrenale, sistemul cerebro-spinal
J	Pituitara

UPITER	posterioară, sistemul muscular involuntar
SATURN	Pituitara anterioară, cortexul cerebral şi sistemul osos;
UkANUS	Glanda pituitară, tiroida şi sistemul circulator
NEPTUN	Glanda pineală
PLUTO	Gonadele şi organele genitale

TABEL MELOTESIA PLANETARĂ 3

cuprindă şi planetele moderne, iar imaginea omului cosmic să cuprindă şi glandele endocrine. Din acest punct de vedere, Corneli, în lucrarea sa *Encyclopaedia of Medical Astrology* Samuel Weiser Inc., York Beach, Maine, 1992 consideră următoarea imagine a omului melotesic: vezi TABEL MELOTESIA PLANETARĂ 3

Această chestiune, a guvernărilor planetare asupra glandelor endocrine şi organelor, este un exemplu elocvent al legăturii dintre fiinţa noastră,

considerată un micorcosmos, şi sistemul nostru solar, considerat un Macrocosmos. Între cele două există permanent fenomene de sincronicitate şi rezonanţă, care atrag atenţia că suntem clipă de clipă în schimburi energetice cu lumea înconjurătoare, că lumea exterioară ne influenţează în aceeaşi măsură în care şi noi o influenţăm pe ea prin gândurile, dorinţele, atitudinile, deciziile şi acţiunile noastre, bune sau rele.

MEMORIE – Lună puternică şi bine aspectată, cel mai adesea de Saturn şi de Mercur. AS în Semnul zodiacal al Racului sau într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI AER. Influenţa puternică a lui Saturn. Mercur în CASA I.

MENKALINAN – STEA FIXĂ de magnitudine 2 din Beta AURIGA (29°55 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Mercur, aşezată în umărul drept al figurii. Termenul arab *al mankib Dhi-al – Inan* înseamnă „umărul Vizitiului”. Mai apare şi sub denumiri precum Menkalinam sau Menkalina. Se spune că aduce dizgraţie şi pericol de moarte violentă, dar influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MENKAR – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Alpha CETUS (14°19 Taur), de natura planetei Saturn, deşi cam fiecare astrolog tinde să-i atribuie o altă asemănare – fie cu Marte, fie cu Venus sau Luna. Este o stea portocalie strălucitoare, aşezată în fălcile monstrului. Are foarte multe variante – Monkar, Menkab, Menkar – toate provenind din cuvântul arab *AlMinkar*, *Al-Minkah*, „nas”. Ptolemeu spune că este de natura

lui Saturn, aducând moarte şi ruină. Deşi influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, totuşi ea are şi o influenţă proprie, care se spune că ar genera dizgraţie, ruină, răni din cauza animalelor, boală, pierderea şanselor.

MENKENT – STEA FIXĂ de magnitudine 2,3 din Theta CENTAURUS (12°18 Scorpion), de natura relaţiei Venus Marte. Este o stea dublă variabilă, din umărul stâng al Centaurului. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MENKIB – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Xi PERSEUS (4°58 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Saturn. Este poziţionată pe glezna stângă a lui Perseu. Numele ei arab este *Menkib* sau *Al Mankib*, şi provine din *Mankib Al Thurayya*, „umărul Pleiadelor”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MENSA – CONSTELAŢIE circumpolară care se întinde între 72° şi 86° sud de ecuator, de Lalaille în 1752, iniţial numită *mons mensae* („Muntele-masă”), iar ulterior „Masa”, cum este cunoscută astăzi tuturor. Conferă o natură ambiţioasă, dificultăţile timpurii în viaţă fiind depăşite odată cu trecerea timpului şi înlocuite cu o stare de linişte, după cum afirmă Robson.

MERAK – STEA FIXĂ de magnitudine 2,4 din Beta URSA MAJOR (19°26 Leu), de natura relaţiei Saturn-Mercur. Stea galben verzuie din şoldul Ursului şi una dintre CELE ŞAPTE STELE care alcătuiesc această CONSTELAŢIE. Merak, Mirak,

Mirae sau Mizar sunt numele ei provenite din cuvântul arab *Al-Maraqq* sau *Al Marakk*, „şalele (ursului)”. Probabil grecii din Arcadia o numeau Helike sau Helice, iar hinduşii Pulaha sau Pulahak, desemnând unul dintre cei şapte înţelepţi, el fiind născut din ombilicul lui Brahma. Influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei. Diferă de MIRAX/MIRACH.

MERGEA – STEA FIXĂ de magnitudine 5,8 din 38 BOOTES (15°27 Balanţă), de natura relaţiei Mercur-Saturn. Ea marchează secera din mâna stângă a Păstorului. Numele provine de la cuvântul *Marra* sau *Hoe*, „greblă”. Pliniu o numeşte *Falx Italica*, „secera italică”. Denumirea conservă ideea de unealtă de lucru, asociată Păstorului văzut mai degrabă ca un plugar care plimbă cele două Urse în jurul lui POLARIS, steaua polară. Ursele trag un plug după ele, arând „câmpurile cereşti” pentru ca învârtirea Cerurilor să nu se oprească niciodată. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MERCUR – Cea mai interesantă planetă a sistemului nostru solar, foarte apreciată în ASTROLOGIA ESOTERICĂ şi iniţiatică, întrucât pare să deţină un rol secret în evoluţia spirituală a Terrei la nivelul întregului Cosmos. Simbolul său este casca înaripată a lui Hermes, mesagerul zeilor, simbolizând inteligenţa ce stabileşte raporturi între diversele

funcţii psihologice. Planetă neutră, ea preia influenţa celorlalte planete. Reprezintă inteligenţa, relaţiile, vecinătatea, fraţii mai mici, studiile gimnaziale, adolescenţa, literatura, filologia, mesajele, cărţile, vehiculele mici (precum bicicleta), discipolii, vorba, şiretenia, agitaţia, alfabetul, micile călătorii. Se consultă în temă pentru a ne lămuri asupra inteligenţei nativului. Din punct de vedere medical guvernează sistemul nervos, braţele, respiraţia, plămânii, intestinele, abdomenul, în ASTROLOGIA MONDIALĂ reprezintă educaţia, literatura, propaganda, mass-media, comunicaţiile. Ziua săptămânii guvernată de Mercur este ziua de miercuri. Postul negru din această zi, consacrat lui Dumnezeu, amplifică erudiţia, discernământul informaţional, capacităţile de comunicare, dinamismul mental, spiritul de observaţie, puterea de înţelegere, controlul vorbirii şi succesul în comerţ şi afaceri. Plantele medicinale guvernate de Mercur, care ne pun în rezonanţă cu sfera sa de forţă şi care pot fi folosite ca remedii terapeutice, sunt: anton, (seminţe de) anason, azalee, melisă, chimen, morcov (sălbatic), ţelină (sălbatică), mărar, iarbă mare (*inula elenium*), andive, secărea/chimen dulce, ferigă, fenicul, alune turceşti, voronic/unguraş (alb) {*marrubium vulgare*), lavandă de grădină, crin, lemn dulce

(*glycyrrhiza glabra*), măr de mai, ferigă bărbătească, mătrăgună, sovârv/origan (obişnuit, sălbatic şi dulce), dud/agud, mirt, ovăz, pătrunjel (sălbatic), cimbru, varză creaţă/nemţească (*brassica oleracea*), trifoi, valeriană, cimbru de iarnă.

MERCUR ALCHIMIC – Termenul „mercur" este adesea folosit de către astrologi în cercurile oculte şi esoterice, într-un sens care nu se referă la planeta omonimă. Acest Mercur alchimic este Mercurul ermetic, care figurează în tratatele de alchimie într-o mare varietate de nume spagirice. În tradiţia hermetică ce informează astrologia exoterică, Mercur este rece şi umed, deci apos. De aceea el este apa permanentă, spiritul vitalizant al corpului, şi e legat de ceea ce ocultiştii medievali ar numi „ens veneni", ceva aproximativ echivalent cu „actherul". În această postură, lui Mercur i s-au dat multe nume sugestive, de lichiditate potentă, precum „apa binecuvântată", „apa-virtute", „oţetul filosofului", „rouă cerului", „laptele fecioarei", ş.a.m.d. Uneori, se spune că întreaga artă alchimică depinde de înţelegerea adevărată a naturii acestui Mercur care trimite direct la CHINTESENŢĂ sau chiar la piatra filosofală.

MERIDIAN – Cerc care trece prin polii lumii şi, deci, planul care taie globul terestru în două emisfere, una orientală, alta occidentală. Meridianul taie întotdeauna ecuatorul în unghi drept. Meridianul locului este cercul care, trecând prin polii lumii, trece, de asemenea, pe deasupra acestui loc. Acest cerc se numeşte „meridian" pentru că este MC pe care îl traversează Soarele

atunci când ajunge în acest plan.

MERIDIANUL CERESC – Marele cerc al sferei cereşti care trece prin NADIRUL ŞI ZENITUL unui loc de observaţie de pe Terra şi prin polii cereşti. El intersectează orizontul în punctele cardinale N şi S. Trecerea unui astru peste meridianul ceresc se numeşte culminaţie.

MERIDIANUL TERESTRU – Marele cerc care trece prin meridianul Greenwich şi prin polii tereştri.

MEROPE – STEA FIXĂ de magnitudine 4,2 din 23 TAURUS (29°42 Taur), de natura relaţiei Lună-Marte. Una dintre PLEIADE sau Cele Şapte Surori. Ea s-a căsătorit cu Sisif, cu care a avut un copil, Glaucus. Ea a fost singura dintre Pleiade care s-a căsătorit cu un muritor, şi se spune că, de aceea, după ce a devenit stea, ea străluceşte mai puţin decât celelalte, ascunzându-şi chipul în adâncul Cerului de ruşine că nu s-a căsătorit cu un zeu, aşa cum au făcut surorile ei. Astrologii se întreabă adesea dacă este vorba, înt-adevăr, despre Merope sau despre Electra. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MESARTHIM – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 4,8 din Gamma ARIES (3°1T Taur), de natura relaţiei Saturn Marte. Este numită uneori „prima stea a Berbecului”, din timpurile când ea marca echiocţiul vernal (la 329 î.Hr.) şi, de aceea, prima stea din ZODIACUL constelaţional. Numele ei de azi, Mesarhim, Mesartun, Mesartim, sunt legate de cuvântul ebraic *Mesharetim*, deoarece această stea, alături

de stelele Alpha (HAMAL) şi Beta (SHERATAN) seamănă cu instrumentul muzical ebraic numit Shalisha, de formă triunghiulară. Există câteva asemenea aranjamente ternare în multe constelaţii, numite de către arabi *Athafivyy*, „tripodul”. Cuvântul desemna un fel de vatră alcătuită din trei pietre, deasupra cărora nomazii aşezau vasul de preparat mâncarea, în bucătăria lor în aer liber. Astfel de formaţiuni triunghiulare sunt prezente în constelaţiile DRACO, ORION, MUSCA ŞI LYRA. Deşi influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, Ebertin îi atribuie o influenţă proprie care este mai degrabă de rău augur.

MESCHINĂRIE – Soarele slab, la fel şi Jupiter şi Marte. Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC puţin importante. Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT dominante. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Fecioară. Saturn important, dar în disonanţă cu SEMNIFICATORII caracterului.

METALE – Iată corespondenţele simbolice dintre Semnele Zodiacului şi anumite metale:

— Semnul zodiacal Berbec – fierul, oţelul;
— Semnul zodiacal Taur – alama, bronzul;
— Semnul zodiacal Gemeni – mercurul;
— Semnul zodiacal Rac – argint sau platină;
— Semnul zodiacal Leu – aurul;
— Semnul zodiacal Fecioară – mercurul;
— Semnul zodiacal Balanţă – cuprul;
— Semnul zodiacal Scorpionradiumul, plutoniul;

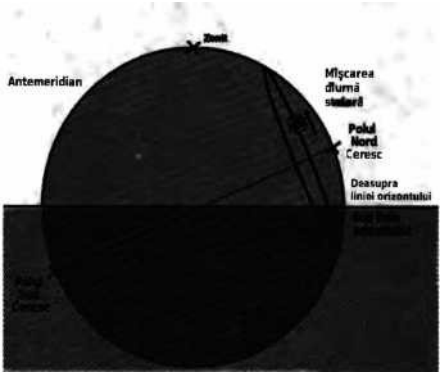

MERIDIAN CERESC

MERIDIAN TERESTRU

METEORIŢI – Meteoritul sau steaua căzătoare era privit, în cunoaşterea populară, ca un semn al morţii, deşi, după învăţătura neoplatonică, el era un semn al concepţiei. Eusebiu din Alexandria le consemnează pe amândouă ca superstiţii. Oricum, faptul că milioane de stele căzătoare cad zilnic pe Terra (30 de milioane pe zi, se spune că pot fi văzute cu ochiul liber), înseamnă că un astfel de fenomen nu poate fi în mod folositor integrat interpretării unei teme. S-au făcut încercări de a lega roiurile periodice de meteoriţi – cum ar fi Acvarizii, care apar la sfârşitul lui iulie în constelaţia

Vărsătorului, precum şi cei care apar în perioada 20 noiembrie lângă steaua fixă ALDEBAR (9°47 Gemeni), în CONSTELAŢIA TAURULUI – cu astrologia natală. Faptul că asemenea roiuri par să vină dintr-un singur punct este astăzi un semn că Terra trece printr-o zonă în care propria ei orbită se intersectează cu cea a meteoriţilor (care, şi ei, gravitează în jurul Soarelui).

— Semnul zodiacal Săgetător – staniul;
— Semnul zodiacal Capricorn – plumbul;
— Semnul zodiacal Vărsător – uraniul;
— Semnul zodiacal Peşti – neptuniul.

METODA DIVIZIUNII EGALE – Metoda diviziunii egale este un sistem de DIVIZIUNE A CASELOR care trebuie diferenţiat de *Modus Equalis*, uneori numit identic. A fost inventat de către astrologul australian Zariel în secolul al XIX-lea, fiind numit uneori „diviziunea Zariel”. CUSPIDELE celor 12 Case sunt determinate de fapt, de proiecţia ecuatorului pe ecliptică, pe cele 12 diviziuni egale ale orizontului. Principiul inedit din acest sistem este echivalent cu considerarea nativului drept fiinţă născută sub meridianul locului natal, dar la ecuator, indiferent unde s-ar afla acest loc natal. Se pare că nu are o acceptare largă.

METODA TERŢIARA – Sintagmă pentru o metodă de progresie care implică proiecţia ÎNTOARCERILOR LUNARE asupra temei natale. Sistemul se bazează pe adăugarea unei ZILE SIDERALE la ziua de naştere pentru fiecare întoar METALLAH – STEA FIXĂ de magnitudine 3,6 din Alpha TRIANGULUM (6°52 Taur), de natura

planetei Mercur. Este o stea galbenă din vârful Triunghiului. Denumirea este de provenienţă arabă – *Mothallah*, *Metallah* sau *Al-Muthallath*, „triunghiul”. Astronomii arabi i-au spus *Ras al Muthallath*, „vârful triunghiului” sau Capul Trainguli. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

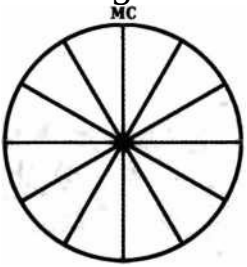

cere a Lunii la locul ei RADICAL, o lună tropicală fiind privită ca având 27,6 zile. O altă metodă echivalează anul tropical (vezi AN) cu luna tropicală.

METODIC – Relaţii planetare armonioase între Jupiterăaturn, Jupiter-Mercur, Mercur-Saturn. Semnul zodiacal Taur ocupat de către Soare sau de AS. ASPECTE importante între Saturn sau Jupiter şi Luminării. Saturn în Semnele zodiacale Capricorn sau Fecioară.

MIAPLACIDUS – STEA FIXĂ de magnitudine 1,8 din Beta Carina ARGO NAVIS (1°58 Scorpion), de natura relaţiei Saturn-Jupiter. Stea din chila navei Argo. Denumirea are o istorie foarte interesantă, provenind din *Miyah*, transcris *Mi ah*, pluralul de la *Mă*, care înseamnă „apă”. Se pare că ea este deosebit de activă în evenimentele legate de introducerea telecomunicaţiilor şi a sateliţilor în viaţa fiinţei umane.

MICROSCOPIUM – CONSTELAŢIE mică,

aflată între 00° şi 6°00 Vărsător, şi între 30° şi 47° descoperită de Lalaille în 1752, în partea de nord a CONSTELAŢIEI CAPRICORNULUI, cu stele foarte slab strălucitoare. A luat numele de la obiectul propriu-zis, creat de către Zacharius Janssen, în 1590. Se spune că ea conferă o natură meticuloasă şi metodică.

MIAOCUL CERULUI – Se abreviază prin două litere mari, MC. Este vorba despre punctul de intersecţie dintre ECLIPTICĂ ŞI MERIDIANUL locului. Reprezintă gradul culminant al temei, locul în care se găseşte Soarele la amiază, la ORA LOCALĂ. Vom găsi poziţia MC în TABELELE DE CASE, funcţionând în timpul sideral al naşterii. MC este, în sistemul Caselor.

CUSPIDA Casei a X-a.

Planetele care se află cel mai aproape de el, la ±8° faţă de el, sunt considerate ca foarte puternice şi determinante pentru nativ.

MILĂ – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Fecioară şi Venus în CASA A III-A.

MIMOSA (Becrux) – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 1,25 din Beta CRUX (11°39 Scorpion), de natura relaţiei Venus-Jupiter. Stea de pe transversa Crucii. Mimosa este numele latin al unei plante, *mimus*, care pare să se strângă atunci când frunzele ei sunt atinse. Există puţine interpretări astrologice referitoare la aceste stele din CONSTELAŢIE, deoarece ea a rămas necunoscută anticilor sub forma actualei denumiri. Cele patru stele principale ale ei au fost menţionate de Ptolemeu (deoarece în Egipt constelaţia era vizibilă) ca parte din CENTAURUS.

Astronomul Bayer care a introdus-o atenţiei în 1679, a sesizat-o în zona piciorului ascuns a figurii, ele fiind: alpha (ACRUX) pe picior, beta (Mimosa) şi gamma (GACRUX) în vârf, şi delta Cruciş (nenumită încă) pe linia orizontală. Deşi influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei, care susţine mai ales energiile de natură spirituală, totuşi putem menţiona şi o influenţă specifică pe care ea o exercită, conferind o minte inventivă, intuiţie, particularităţi mistice şi înclinaţii filosofice.

MINERALE – Este vorba despre mineralele (sau tot ceea ce ar putea intra în această categorie) care amplifică rezonanţa dintre fiinţa umană şi energiile corespunzătoare lor, ele însele fiind în analogie cu anumite aspecte caracteristice Semnelor zodiacale şi sferelor de forţă planetare. Iată mai jos una dintre numeroasele corespondenţe de acest fel, subiectul fiind foarte generos din acest punct de vedere:

Pentru planete

Saturn – smoală, onix, marmură neagră;

Jupiter – ametist, safir sau cuarţ fumuriu;

Marte – rubin, granat, hematit;

Soare – diamant, ambră, topaz, crisolit, hiacint;

Venus – acvamarin, safir clar, coral roşu, smarald, lapis lazuli;

Mercur – cornalină, marcasită, agat, jasp;

Lună – cristal, berii, diamant, perlă, selenit, opal.

Pentru Seninele zodiacale

Semnul zodiacal Berbec – piritǎ, ametist, toate pietrele roşii, trandafir de deşert;

Semnul zodiacal Taur – coral alb, pietrele albe şi roz, agatele, smaraldul şi toate pietrele verzi;

Semnul zodiacal Gemeni – pietrele transparente, granatul şi berilul, toate pietrele de un albastru-fumuriu;

Semnul zodiacal Rac – pietrele albe, calde, selenitul şi sma-*Semnul zodiacal Leu* – rubinul, crisolitul, hiacintul;

Semnul zodiacal Fecioară – jaspul şi silexul;

Semnul zodiacal Balanţă – diamant, marmură, cuarţ;

Semnul zodiacal Scorpion – topaz, cinabru, hematit; *Semnul zodiacal Săgetător* – turcoaz, lapis lazuli şi toate pietrele albastre asemănătoare cernelii;

Semnul zodiacal Capricorn – mineralele negre, huila, onixul (mai ales cel negru), obsidian negru de Armenia şi obsidian fulg-denea;

Semnul zodiacal Vărsător – safirul, perla neagră, cristal alb de stâncă, labradoritul;

Semnul zodiacal Peşti – rocile, piatra Ponce,

coralul şi acvamarinul, dar mai ales ametistul.

MINISTRU – în ASTROLOGIA MONDIALĂ trebuie consultată Casa a XI-a pentru a obţine informaţii referitoare la aşa ceva. Într-o temă natală se consultă legătura dintre Semnul zodiacal al Săgetătorului şi Casa a III-a, şi în special poziţia lui Neptun fie în Semn (Leu, Săgetător, Berbec sau Vărsător), fie în Casă (Casa a X-a cel mai adesea), inclusiv aspectele pe care le face (cu Soarele, cu Marte şi cu Saturn), deoarece această planetă semnifică aspiraţiile sau chiar idealurile politice ale nativului. Dacă el va face sau nu carieră politică, trebuie consultate Casa a VII-a (pentru a vedea duşmanii declaraţi) şi Casa a XII-a (pentru a vedea duşmanii ascunşi şi posibilele asasinate); de asemenea, relaţia dintre Neptun şi Lună, şi dintre Neptun şi Casa a X-a, pentru a vedea poziţia reciprocă dintre nativ şi popor. Oricum, trebuie mereu corelate astrologia natală şi cea mondială. Uneori, posibilele şanse de avansare politică ţin de anumite TRANZITE benefice care pot activa potenţialităţi latente în tema

MINKAR – STEA FIXĂ de magnitudine 3,2 din Epsilon CORVUS (11°40 Balanţă), de natura relaţiei Marte-Saturn. Denumirea ei provine de la cuvântul arab care înseamnă „nară”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MINTAKA – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2,5 din Delta ORION (22°24 Gemeni), de natura relaţiei Saturn-Mercur, aşezată în centura uriaşului, pe care o formează împreună cu ALNILAM ŞI ALNITAK. Numele ei provine din

arabul *Al Mintaqah* sau *AlMintakah*, „centură”, „brâu”. Prima stea care se vede imediat ce CONSTELAŢIA începe să răsară. Astrologii o consideră ca aducând foarte mult noroc.

MIRA – STEA FIXĂ dublă şi variabilă, de magnitudine 3, din Omicron CETUS (1°31 Taur), de natura relaţiei Jupiterăaturn. Este localizată pe gâtul balenei şi este o stea remarcabilă, primind nume precum *Stella Mira*, *Collum Ceti*, „steaua minunată” sau *mira Ceti*, „minunata stea din Cetus”. A fost înregistrată în secolul al XVI-lea ca prima stea variabilă. Perioada ei de variabilitate este extrem de lungă, de 331 zile, cele două stele care o compun eclipsându-se recinatală, cum, în egală măsură, anumite tranzite conflictuale pot compromite şanse reale la momentul naşterii. Pentru a şti care dintre situaţii îi este cea mai specifică nativului, în astfel de cazuri se consultă cu foarte mare atenţie întreaga informaţie karmică din astrogramă, pentru a vedea dacă nativul are sau nu, din perspectiva vieţilor anterioare, vreo menire socială; NN, de exemplu, se poate dovedi cel mai edificator, alături de guvernatorul său, ambii interpretaţi după poziţia lor în Semne şi în Case, şi, desigur, şi în funcţie de aspectele realizate (vezi CASE).

porc, de la faza cea mai intensă la ocultarea totală. Aproximativ cinci luni Mira devine invizibilă, ca în următoarele şase să atingă faza ei maximă de strălucire. Uneori, chiar câţiva ani la rând, ea nu poate fi observată cu ochiul liber. Este cunoscută ca egală a lui ALDEBARAN în magnitudine. Herschel a observat-o îndelung în

1779, iar Chandler a descoperit maximum-ul ei de la 1,7 la 5, şi minimum-ul de la 8 la 9,5. Credinţa populară antică a considerat această pulsaţie ca fiind bătaia de inimă a mamiferului marin, Balena. Influenţa ei este cumva „dependentă" de planeta cu care se află în aspect sau de aspectul care o implică, amplificând ceea ce este benefic dar, în egală măsură, amplificând şi ceea ce este dinamic, conflictual, într-o temă sau la un moment dat.

Într-adevăr, drept o altă Venus atunci când este accentuată într-o temă, deşi se dovedeşte foarte sensibilă ca influenţă în relaţiile directe cu PLANETELE DINAMICE.

MIRAK – Una dintre CELE 7 STELE FIXE care formează URSA MAJOR, de natura planetei Marte, localizată la 18°37 LEO. Diferă de MIRACH.

MIRACH – STEA FIXĂ de magnitudine 2,4 din Beta ANDROMEDA (O°24 Taur), de natura planetei Venus. Este poziţionată în cingătoarea figurii, numele ei arab fiind *mi zar*, „cingătoare". Are multe variante, precum *Mirac*, *Mirak*, *Merach Mirar*, *Mirath*, *Mirax* şi, în mod confuz, *Mizar*. Uneori este numită „zona Andromeda" sau „Cingulum", cu referire la cingătoarea însăşi. În astronomia arabă ea marca partea dreaptă din Andromeda şi era cunoscută drept *Al Jnab al Misalsalah*, „marginea Femeii înlănţuite". Se spune că ea conferă o mare frumuseţe fizică, o minte strălucitoare şi un mare noroc în căsnicie. Poate fi privită.

MIRAM – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,9 din Eta PERSEUS (28°42 Taur), de natura

relaţiei Jupiter-Saturn. Este localizată în umărul drept al eroului. Stelele delta, psi, sigma, alpha, gamma, era şi alte stele de pe partea dreaptă a figurii formează o curbă slabă deschisă către nord-est, pe care Allen a numit-o „partea din Perseu”. Influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MIRFAK – STEA FIXĂ de magnitudine 1,9 din Alpha PERSEUS (2°05 Gemeni), de natura relaţiei Jupiter-Saturn. Este poziţionată pe cotul lui Perseu. Nume precum *Mirfak*, *Mirzac*, *Marfakov Al Mirfaq*, însemnând „cotul Pleiadelor”, provin din arabul *Marfik al Thurayya*, specializat să indice celălalt cot. Deşi influenţa stelei trebuie judecată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, se pare ca ea tinde să predispună nativul la stări mai puţin pozitive.

MIRZAM – STEA FIXĂ de magnitudine 2 din Beta CANIŞ MAJOR (7°în Rac), de natura planetei Venus. Numele ei provine din arabul *Murzim* sau *Al-Murzim*, „cel care latră” sau „cel care rage” (cu referire la un leu) sau „cel care dă de ştire”, deoarece această stea, împreună cu Beta CANIŞ MINOR (GOMEISA), anunţau răsăritul imediat al lui SIRIUS. De asemenea, Mirzam mai însemna şi „câinele”, alergând în faţa lui Sirius, însă asta era în timpurile foarte, foarte vechi, deoarece acum Mirzam marchează piciorul drept din faţă al lui Caniş Major. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MISAM – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Kappa PERSEUS (27°41 Taur), de natura relaţiei Jupiter-Saturn. Este localizată pe braţul stâng al

lui Perseu. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MISOGIN – Saturn puternic, guvernând Casa a VII-a sau total neaspectat în temă, guvernator al AS şi prezent în Casa a V-a sau guvernator al Casei a V-a şi fiind plasat în Casa I

MIŞCARE APARENTĂ – în astrologie, mişcarea aparentă a corpurilor cereşti este privită ca datorându-se mişcării de rotaţie a Pământului, distinctă de propria lor mişcare reală, în general, sintagma este foarte des folosită pentru planetele considerate la un moment dat retrograde – deci în mişcare aparentă retrogradă – în raport cu mişcarea Pământului.

MIŞCARE DIRECTĂ – Planetele care se mişcă ori par a se mişca în direcţia SEMNELOR se spune că se află în mişcare directă.

MIŞCARE PLANETARA MEDIE – într-o zi, planetele parcurg următoarea distanţă: Soarele – 00°59.08”; Luna – în medie, 13°11; Mercur – 1°49; Venus – 1°15; Marte – 00°46; Jupiter – 00°05; Saturn – 00°02; Uranus – 00°00.42”; Neptun – 00°00.24”; Pluto – 00°00.08”. Pentru Mercur şi Venus, unii autori indică 00°59.8”, la fel ca pentru Soare (vezi PAS).

MITCHELL MARIA – Astronom american (1818 – 1889), prima femeie aleasă membru al Academiei Americane de Ştiinţe. A învăţat astronomia de la tatăl ei, pe care l-a ajutat, când ea avea 12 ani, să calculeze momentul exact ai unei ECLIPSE. A descoperit o cometă în 1847 cu ajutorul telescopului, „Miss Mitchell’s Cornet” (cometa doamnei Mitchell) şi a contribuit la

determinarea EFEMERIDELOR astronomice.

(vezi CASE); aceste poziţionări indică marea iubire de sine a nativului, misoginismul fiind puternic accentuat mai ales în situaţiile unui Saturn conjunct cu JUNON care, chiar dacă este asteroidul căsătoriei, indică partenerul ideal pentru fiecare dintre noi. Această CONJUNCŢIE localizată în Casele mai sus menţionate explică, motivează şi accentuează această trăsătură de caracter.

MIZANTROPIE – Soarele şi AS în Semnele zodiacale Capricorn sau Scorpion. Influenţă saturniană importantă, dar puţin disonantă. Numeroase planete în CASA A XII-A. Venus, Jupiter, Luna slabe.

MISTICISM – Influenţa puternică a lui Neptun, a lui Uranus şi probabil a Lunii, şi, în mod sigur, influenţa foarte puternică a lui Pluto. Casele a IX-a şi probabil a XII-a importante. Guvernatorul AS, al Soarelui sau majoritatea planetelor în Casa a IX-a (vezi CASE) şi în Semnul zodiacal Săgetător. Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT slabe, Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER sau mai ales Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ foarte puternice. Când indicii misticismului privesc şi Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC, este posibil să avem de-a face chiar cu un profet, în sensul că Semnul de Foc este extrem de rapid şi de perceptibil, şi poate să scoată la lumină şi să exprime, deci să manifeste în exterior ceea ce percepe. Mai trebuie, totuşi, aspecte bune ale lui Mercur, ca nativul să aibă discernământ religios şi spiritual,

cu un Mercur slab şi puternic afectat nativul putând să devieze foarte uşor spre sectarism sau spre fanatism, aspecte care ţin de lipsa aproape totală de discernământ şi care duc spre false căi spirituale.

MIZAR – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2,4 din Zeta URSA MAJOR (14°48 Fecioară) şi una dintre CELE ŞAPTE STELE fixe care formează Ursa Major. Este localizată pe coada Ursului Mare. Numele arab este *Al-Maraqq*, „şalele”. Pentru vechii indieni steaua îl reprezenta pe Vashishtha, unul dintre cei şapte înţelepţi, cel pe care Brahma l-a născut din respiraţia sa. Se spune că Vashishtha s-a căsătorit cu Arundhati (steaua-companion ALCOR), despre care se spune că este Pleiada absentă din TAURUS. Ea este cunoscută ca o femeie deosebit de virtuoasă şi profund devotată soţului ei, petrecându-şi întreaga viaţă în serviciul lui. Ptolemeu spune că ar fi de natura planetei Marte, deşi se pare că i se atribuie natura relaţiei Saturn-Venus. În ASTROLOGIA MONDIALĂ, Mizar se spune că ar anunţa catastrofe şi evenimente colective, sau care afectează mase de oameni, într-o temă natală, aspectele cu PLANETELE DINAMICE îi pot „tăia” efectele; în caz contrar, deci cu aspecte bune, poate indica şi chiar susţine predispoziţiile artistice.

MLAŞTINI – Sunt guvernate, asemeni tuturor apelor stagnante, cel mai adesea de Semnul zodiacal Scorpion, ca şi de celelalte Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Semnul zodiacal Peşti ar reprezenta, întotdeauna, râurile, iar

Semnul zodiacal Rac ar reprezenta marea. În astrologia tradiţională, cel care guverna mările şi oceanele era Semnul zodiacal Peşti şi ideea revine cu forţă în astrologia actuală, din simplul motiv că acest Semn zodiacal este guvernat de către Neptun, provenienţa lui fiind aceea din mitologia greacă, deci, reprezentându-l pe Poseidon, zeul mărilor şi al apelor. Totodată, după descoperirea planetei Pluto, i s-a atribuit acestei planete guvernarea asupra mlaştinilor şi a apelor stătătoare – în general, asupra a tot ceea ce reprezintă stagnare, descompunere, miros urât.

MOARTE – Moartea este un eveniment greu de prevăzut, iar astrologia tradiţională este chiar fertilă în ceea ce priveşte tipul posibil de moarte pentru fiecare nativ. În acest caz, se poate lua ca referinţă Semnul pe care se află CUSPIDA CASEI A VIII-A. De exemplu, cuspida Casei a VIII-a pe Semnul zodiacal Leu ar reprezenta moarte bruscă datorată unei maladii cardiace. O altă referire la evenimentul morţii o pot reprezenta planetele situate în Casa a VIII-a. De exemplu, Marte aici ar predispune la o moarte accidentală. Este foarte posibil să decelăm perioadele de deces prin metode previzionale, aşa cum ar fi TRANZITELE, REVOLUŢIILE SOLARE sau DIRECŢIILE. Asupra acestui subiect, tradiţia are în vedere tranzitele lui Saturn sau ale lui Pluto asupra LUMINĂRIILOR. În general, o OPOZIŢIE sau o CONJUNCŢIE a lui Saturn peste Lună indică moartea soţiei, a mamei, a unei persoane apropiate din punct de vedere familial. Un tranzit peste Soarele unei nativităţi feminine ar indica moartea tatălui, a soţului sau a

unui om jucând un rol important în existenţa nativei. În practică, toate acestea reprezintă cazuri în care este cvasi-imposibil să facem diferenţa între un deces real şi un deces psihologic, de exemplu, în cursul unei psihanalize. Oricum, în practica astrologică, atunci când este vorba despre o posibilă previziune asupra unui deces, asupra unei morţi, trebuie ca toate aspectele să concorde cumva între ele. De exemplu, acţiunea unui tranzit trebuie să fie confirmată de o revoluţie solară.

MODEL PLANETAR – Modelul planetar reprezintă aspectul geometric pe care îl fac planetele prin poziţionarea lor în Zodiac. Nu există un model planetar obligatoriu. Foarte multe teme natale nu îl deţin. Acolo însă unde el există, deosebim mai multe tipuri:

balansoarul sau clepsidra – planetele sunt divizate în două grupuri, separate de o parte şi de alta de cel puţin 60°, sau de două Case vide. El se exprimă într-o manieră foarte apropiată axei Berbec-Balanţă (axa relaţională). Aceasta semnifică faptul că balansoarul caută echilibrul şi armonia în relaţiile sale şi că el trăieşte numeroase experienţe relaţionale. Specific acestui model este numărul de trei OPOZIŢII, fiecare cu semnificaţia ei: opoziţia centrală a celor două grupări de planete, şi opoziţiile exterioare, care marchează marginile modelului, începutul fiecărui grup planetar este marcat de către PLANETA INCISIVĂ.

găleata sau pâlnia – există nouă planete grupate într-o jumătate a temei, într-un interval de 150°-190°, şi care ocupă

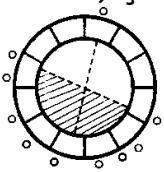

şase Semne consecutive, a zecea planetă rămânând singură în cealaltă jumătate a temei, la minimum 60° faţă de una dintre marginile grupului. Această planetă izolată se numeşte *ansa pâlniei*. Planeta-ansă este foarte importantă. Ea se mai numeşte, de obicei, şi „planeta singleton”, deci planeta izolată în emisfera goală. În modelul pâlniei, nativul canalizează energia sa prin intermediul acestei planete. În general, prin ea se vor obţine cele mai mari satisfacţii.

locomotiva sau MARELE TRIUNGHI – cele zece planete se repartizează într-un interval larg de 230°-250°. O treime din harta Cerului rămâne fără planete. În zona ocupată nu se admite un interval mai mare de 60° între două planete consecutive sau două Case goale. În locomotiva ideală avem un TRICON între cele două planete extreme. În acest model se găseşte, în general, o PIRAMIDĂ. Planeta pe care o găsim prima în ordinea Zodiacului se numeşte PLANETĂ

INCISIVĂ. Se observă adesea un impact particular corespunzător Semnului şi Casei situate la jumătatea părţii egale. Nativul locomotivă, odată lansat către un ţel, va merge până la capăt şi va fi extrem de dificil de stopat în elanul său.

bolul sau emisfera

— toate planetele se repartizează pe un interval de 150°-190° maximum. În această parte ocupată nu trebuie să existe mai mult de 60° sau mai mult de două Case goale între planetele consecutive. Adesea, există o opoziţie a marginilor care indică limitele modelului. Prima planetă, în ordinea Semnelor, este planeta incisivă. Aceasta este cea mai importantă planetă a modelului. Dacă se găseşte o planetă în CON

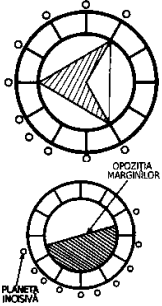

JUNCŢIE strânsă cu ea, deci sub 3°, cele două planete se pot interpreta împreună. Individul-bol este motivat mai curând de evenimente exterioare decât de consideraţii interne. El are nevoie să lupte pentru o cauză, pentru o misiune. Ştie să se pună în lumină şi degajă a anumită prezenţă.

Împrăştierea – planetele sunt repartizate în jurul hărţii Cerului. Ideal, nu există mai mult de două planete în fiecare CASĂ sau SEMN, şi nu mai mult de o conjuncţie. Nu se găsesc mai mult de

trei Case goale şi nicio porţiune a Zodiacului mai mare de 60° sau mai mare de două Case goale. Nicio planetă nu are rolul de *focar*. În general, există mai multe opoziţii. Dacă modelul locomotivă se dirijează spre un scop precis, modelul împrăştiere se interesează de tot. El este genial, se aseamănă cu tipul Gemeni prin curiozitate, abilitate, simţ pentru contact şi prin facultăţile sale de adaptare în orice domeniu. Acest model aparţine, în general, unui vizionar.

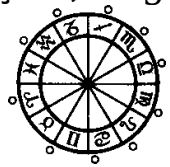

evantaiul – acest model nu trebuie confundat cu *găleata/pâlnia*. El se bazează pe acelaşi principiu, cu două planete grupate într-o parte a temei şi una care este PLANETA-ANSĂ.

Diferenţa constă în gruparea celor nouă planete în intervalul unui unghi de 80°130°. Pâlnia este un bol cu o planetă-ansă, în timp ce evantaiul este un *ciorchine* cu o planetă-ansă. Individul evantai se serveşte de planeta-ansă pentru a dirija ansamblul temei sale şi pentru a-şi satisface propriile nevoi.

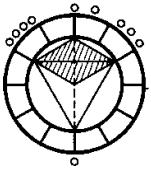

tripodul sau extensia – în acest model, planetele se împart în 3 grupuri, cu un minimum de 60° sau două Case goale în fiecare dintre grupuri. Fiecare grup este constituit din una până

la opt planete. Ideal, fiecare grup nu ocupă mai

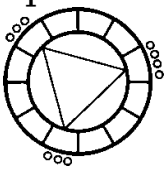

mult de 60° şi se formează o piramidă. Tripodul prezintă multă stabilitate. El manifestă un fel de geniu sau talent deosebit, pe care nimeni nu este capabil să-l realizeze mai bine ca el.

ciorchinele sau colţul sau pachetul – toate cele zece planete sunt regrupate ideal în interiorul unui trigon. Acest model exclude orice posibilitate de OPOZIŢIE, şi chiar de înCONJUNCŢIE. Este numit de către astrologii americani „magnificul”, căci numeroase stele ale cântecului şi sportului îl au în tema lor natală. Nativul ciorchine dispune de un magnetism puternic.

El atrage oamenii, îi fascinează. Cu cât planetele sunt mai strâns grupate, cu mai multe conjuncţii, cu atât mai puternic este magnetismul său.

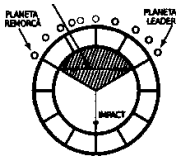

cuadrupletul – cele zece planete sunt repartizate în patru grupuri, sau în două grupuri plus două planete izolate, sau un grup plus trei planete izolate. Ideal, modelul conţine o CRUCE COSMICĂ şi nu există decât o singură planetă care va primi toate energiile, tot dinamismul crucii cosmice, şi acesta va fi *focarul*. Dacă nu există

nicio PLANETĂ IZOLATĂ, individul cuadruplet îşi va dispersa energiile în cele patru vânturi. Acest model este bazat pe numărul 4 şi pe aspectul de cuadratură. Cuadrupletul este, în general, plin de energie şi în permanentă mişcare.

Planetele izolate arată, de regulă, domeniul sau domeniile în care individul îşi va concentra energiile. Dacă nu există o planetă izolată, cuadrupletul se va dispersa.

MODERNISM – Semnul zodiacal Berbec important, la fel CASA I ŞI CONJUNCŢIA Uranus-Neptun. Semnul zodiacal Rac în CASA AIV-A şi foarte slab. Nici un fel de planetă în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT.

MODESTIE – Influenţa puternică a Semnelor zodiacale Fecioară şi Peşti. CASELE A VI-A ŞI A XII-A importante. Aspecte bune Saturn-Venus, Saturn-Lună, Saturn-AS. Nicio disonanţă între Saturn şi Jupiter, şi ambele mai slabe. Marte, în egală măsură, slab.

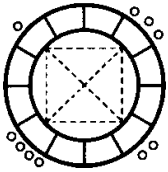

MODURI VIBRATORII – Chestiunea modurilor vibratorii este, înainte de toate, o chestiune de ordin filosofic. Ele sunt principii creatoare şi totodată coordonatoare, care constituie marele ritm arhetipal al desfăşurării materiei, marele puls al Universului material şi, în final, al inimii noastre. Sunt, la un loc, cele trei reprezentări mitice din toate culturile şi din toate marile sisteme spirituale, religioase sau filosofice

ale lumii: Tatăl-Fiul-Sfântul Duh; Brahma-Vishnuăhiva; Ea-Annu-Enlil, care se manifestă în lumea fizică sub forma celor trei moduri vibratorii definitorii: CARDINAL, FIX, MOBIL. Fiecare se exprimă prin intermediul celor patru ELEMENTE şi al celor 12 Semne zodiacale. Ele sunt de o mare importanţă pentru observarea stării de sănătate şi a posibilelor afecţiuni ale sănătăţii nativului, şi se dovedesc utile în analiza caracteriologică şi în obţinerea informaţiilor referitoare la bagajul lui karmic. Excesul unui mod vibratoriu într-o astrogramă poate indica o formă concretă de surplus comportamental (modul vibratoriu cardinal), material/fizic (modul vibratoriu fix) sau intelectual (modul vibratoriu mobil). Absenţa unui mod vibratoriu din tema natală poate indica o deficienţă concretă de tip comportamental (modul vibratoriu cardinal), fizic/material (modul vibratoriu fix) sau intelectual (modul vibratoriu mobil). În ambele cazuri însă este vorba despre dezechilibre serioase, care pot genera dificultăţi de integrare, de manifestare conştientă în viaţă sau de sănătate pentru nativ.

MOLICIUNE – Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ importante, serioasă influenţă lunară sau venusiană, Marte fără aspecte importante. Marte în Semnele zodiacale Peşti sau Rac.

MONOCEROS – CONSTELAŢIE care se

întinde între 00° Rac şi 16° Leu, şi între 13° nord şi 23° sud de ecuatorul ceresc, intersectând astfel Calea Lactee. A fost descoperită probabil la începutul secolului al XVI-lea şi prezentată ca imagine a unui cal cu un singur corn în frunte. Deşi se pare că Bartsch a introdus-o în literatura de specialitate, ea era deja menţionată la 1564, sub denumirea de „celălalt cal din sudul Gemenilor şi al Racului”, în vreme ce studentul francez Scaliger se pare că a găsit-o pe o sferă persană, ceea ce ne face să credem că Monoceros era cunoscută astrologilor şi astronomilor din antichitate. Conţine multe roiuri şi nebuloase galactice, şi este vizibilă din România. Pare să aducă o natură ambiţioasă şi dragoste pentru călătorii şi schimbare. Noi am menţionat-o aici mai ales pentru simbolistica deosebit de interesantă pe care o conţine. Datorită singurului său corn plasat în mijlocul frunţii, Unicornul simbolizează săgeata spirituală, raza de soare, sabia lui Dumnezeu, sau Mintea Divină penetrând Creaţia. În iconografia creştină o reprezintă pe Fecioara Maria care este pătrunsă de Sfântul Duh. Singurul corn al animalului mitic mai poate semnifica etapa superioară care transcende dualitatea, de la procreaţia biologică (sexuală) la evoluţia psihică şi apoi la sublimarea sexualităţii. Acest corn a fost comparat cu „penisul frontal”, simbolul fecundităţii spirituale. În acelaşi timp însă, Unicornul constituie şi simbolul virginităţii fizice, ca urmare a transcenderii propriei sexualităţi.

Există însă în sistemul Yoga integrală, tehnici

speciale de dinamizare şi amplificare a mentalului, a căror manifestare energetică se produce sub forma unui spaţiu special în zona din afara capului, în perimetrul celui de-al treilea ochi, şi care seamănă exact cu această imagine, a unui cap cu un singur corn în frunte. În acest caz, percepţia unicornului ca simbol al sublimării energiei sexuale este corectă, controlul acestei energii precum şi transcenderea ei fiind în cele din urmă un act conştient, cu participarea intensă a mentalului superior (deci nu a celui de structură senzorială), realizat prin înţelegerea superioară a sexualităţii şi folosirea ei ca formă foarte elevată de energie.

MORIN DE VILLEFRANCHE, JEAN BAPTISTE – Doctor în medicină, profesor de matematică, astronom şi astrolog francez (1583 – 1656), cunoscut mai degrabă după numele său latin, Morinus. A studiat metalele, a lucrat în domeniul opticii şi al astrologiei observaţionale, şi a scris *Astrologia Gallica* (*Astrologie franceză*) în 26 de cărţi, ilustrate cu gravuri. Cartea acoperă domenii variate, precum ASTROLOGIE NATALĂ, ASTROLOGIE JUDICIARĂ, ASTROLOGIE MONDIALĂ, ASTROLOGIE ELECTIVĂ ŞI ASTROLOGIE METEOROLOGICĂ. Metodele sale predictive se bazează pe DIRECŢII ŞI REVOLUŢII SOLARE/LUNARE; de asemenea, pe TRANZITE, care sunt cheia stabilirii (aproape) exacte a datei la care poate avea loc un eveniment necunoscut. Ca astronom, Morinus a urmărit să rezolve problema LONGITUDINII şi a luat în calcul PARALAXA lunară. Este des citat în lucrările de

specialitate.

MOŞTENIRE – în mod tradiţional, moştenirile sunt atribuite Casei a VIII-a, guvernată de Pluto, şi Casa a IV-a, guvernată de Lună. Casa a IV-a reprezenta întotdeauna bunurile imobiliare lăsate nativului, iar Casa VIII-a ar indica moştenirile în general şi veniturile financiare publice în special (pensii, ajutor social etc.). Totuşi, se recomandă multă prudenţă în judecarea acestei chestiuni:

1. Vedeţi dacă sunt indicate bunuri familiare prin Casa a IV-a.

2. Vedeţi dacă, per ansamblu, Casa a VIII-a este bine influenţată.

3. Vedeţi dacă există raporturi bune între Casa a II-a şi Casa a VIII-a, şi între AS (sau GUVERNATORUL AS, sau planetele ascendente) şi semnificatorii Casei a VIII-a.

Gradul 11 din Casa a VIII-a ar indica moştenirile celor decedaţi sau de la cei decedaţi. Gradul 25 ar indica moştenirea soţiei sau a soţului. Gradele 11 şi 12 din Casa a V-a ar influenţa proprietăţile tatălui, gradele 7 şi 10 din Casa a IV-a s-ar referi la condiţia părinţilor, iar gradele 1 – 5 din Casa a II-a ar indica banii moşteniţi. Când guvernatorii Casei a IV-a sunt rău dispuşi, părinţii riscă să-şi piardă bunurile (vezi CASE).

MUFRID – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Eta BOOTES (19°20 Balanţă), de natura relaţiei Mercur-Saturn. Este localizată pe genunchiul stâng al Văcarului. Formele prin care este numită (Muphrid, Mufrid, Mufride) provin din cuvântul arab *Al Mufrid al Ramih*, „steaua

singuratică a lăncierului”, din cauza faptului că, în vechime, era considerată ca fiind în afara figurii; sau i se mai spunea Al Rumh al Ramih, „lancea purtătorului de lance”. Babilonienii o numeau, împreună cu ARCTURUS, „păstorul turmelor cereşti” sau „păstorul vieţii din Cer”, ambele formând una dintre cele câteva perechi de stele ale astronomilor lor. Influenţa ei trebuie consdierată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MULIPHEIN – STEA FIXĂ de magnitudine 4,1 din Gamma CANIŞ MAJOR (19°36 Rac), de natura planetei Venus. Este situată pe gâtul Câinelui Mare, Caniş Major. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MUNCĂ – Munca este reprezentată de Casa a VI-a, munca însemnând, de fapt, slujba nativului, ceea ce îi este impus de către circumstanţe, în vreme ce Casa a X-a ar indica mai degrabă idealul, ocupaţia corespunzătoare aspiraţiilor şi, adesea, cariera. Răbdarea în muncă este indicată de influenţa puternică a Semnului zodiacal al Taurului. Munca penibilă este indicată de influenţa puternică a Semnului zodiacal al Capricornului (vezi CASE).

MUNCI HIDRAULICE – Marte în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi guvernând Casa a X-a sau Casa a VI-a. Marte în aspecte bune cu AS şi cu LUMINĂRIILE, şi ele tot în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ

MUSCA AUSTRALIS – CONSTELAŢIE, „musca de sud”, descoperită în secolul al XVII-lea

şi numită fie *apis*, „albina”, *musca*, „muscă” sau *musca indica*, „musca indiană”, ca şi „musca de sud”. Este localizată la sud de Cruce, între 66° şi 74° sud de ecuator, la est de CHAMELEON. Se spune că dă o natură capricioasă, schimbătoare, destoinică.

MUSCA BOREALIS – CONSTELAŢIE, „musca de nord”, de dincolo de marginea constelaţiei Berbecului, descoperită în secolul al XVII-lea. Numită în mod confuz *apis*, iar alteori „viespea” sau chiar *Belzebuth*, „regele muştelor”, se spune că dă o natură muncitoare, practică, dornică de plăceri, oarecum sarcastică şi răzbunătoare.

MUSCIDA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5 din Omicron URSA MAJOR (23°00 Rac), de natura planetei Marte. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

MUTARE – Sunt posibile de prevăzut schimbările de domiciliu atunci când există un efect marcat în viaţa nativului prin TRANZITELE lente asupra FC, cu amendamentul: poate fi vorba despre schimbarea locuinţei sau despre ceva care va schimba locuinţa. Alţi indici: tranzite asupra planetelor guvernatoare ale Casei a IV-a sau asupra Lunii. O îngrămădire planetară în CASA AIV-A, într-o revoluţie solară, poate confirma ipoteza unei mutări sau a unei acţiuni imobiliare. În egală măsură, mutarea are loc atunci când o planetă importantă traversează punctul Casei a IV-a (FC) prin tranzite sau DIRECŢII, sau când o planetă importantă aspectează GUVERNATORUL Casei a IV-a sau când un întreg convoi de astre e prezent în Casa a IV-a. Dacă avem de-a face cu un

aspect armonic, şi dacă această Casă a IV-a este bine dispusă, mutarea va fi agreabilă sau avantajoasă. Dimpotrivă, dacă avem de-a face cu un aspect disonant, există tendinţa unei schimbări dese de reşedinţă, dacă această Casă a IV-a se află în Semnul zodiacal al Racului sau într-un Semn mutabil, şi dacă Luna se află printre Semnele dominante. Saturn trebuie să fie slab şi fără un raport precis cu Casa a IV-a.

MUTABILITATE – Una dintre cele trei CALITĂŢI care tinde să unifice impulsivitatea SEMNELOR CARDINALE cu rigiditatea SEMNELOR FIXE, motiv pentru care SEMNELE MUTABILE (Gemeni, Fecioară, Săgetător şi Peşti) sunt uneori numite „Semne comune”, pentru că ele deţin calităţi comune celorlalte două. Natura mutabilă este una a schimbării şi a adaptabilităţii dar, sub stres, dă naştere iritabilităţii, dispersiei, dualităţii.

MUŢENIE – Sunt predispuşi la muţenie pasageră nativii cu AS în Semnul zodiacal Taur, sau cu Semnul zodiacal Taur în Casa a VI-a sau în Casa a XII-a. În plus, trebuie ca Venus să fie rău aspectat în raport cu AS sau cu GUVERNATORUL Casei a VI-a sau al Casei a XII-a. Disonanţele lui Mercur, Venus şi Uranus în Semnul zodiacal al Taurului. Afectările între AS, aflat în Semnul zodiacal al Taurului, şi MALEFICI sunt foarte periculoase. Necazurile se produc când unul sau mai multe dintre elementele enumerate aici intră în afectările DIRECŢIILOR sau ale tranzitelor planetelor lente. ECLIPSELE sau faza de LUNĂ NOUĂ aflate sub aspectele rele ale lui Venus

predispun, de asemenea, la muţenie. Pe de altă parte, fiind vorba despre o chestiune serioasă de sănătate, sau chiar despre o infirmitate, sunt de luat în seamă relaţiile planetare dintre Saturn-Mercur şi afectările severe dintre ele, mai ales dacă una guvernează Casa a VI-a sau Casa I. AS în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Această muţenie, fiind destul de rară, indicii care o desemnează sunt, adesea, problematici, (vezi CASE)

MUZICĂ – Relaţii planetare puternice între Venus-Lună, Venus-Saturn, Venus-Soare, Venus-Mercur. AS în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER sau în decane venusiene. Aspecte bune între planetele precizate. Adesea CONJUNCŢIE sau SEXTIL Venus-Mercur, TRICON Saturn-Venus. Aspecte Uranus-Venus, Uranus-Mercur, CUADRATURĂ Neptun-Soare, Venus în CASA I, Mercur în CASA A III-A şi în Semnele venusiene.

TEORIA COSMOLOGICĂ A LUI KEPLER

MYSTERIUM COSMOGRAPHICUM – Literar, *Misterul cosmogonic*, tradus adeseori sub titlul de

Misterul Cosmic sau *Secretul Lumii* sau în alte variante, lucrarea astronomului german Johannes KEPLER, publicată prima dată în 1596 şi a doua oară în 1621. Ea reprezintă teoria cosmologică a autorului, bazată pe sistemul cosmogonic al lui Copernic, în care cele cinci poliedre regulate pitagoreice generează structura Universului şi reflectă planul lui Dumnezeu prin intermediul geometriei.

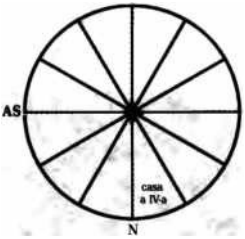

NADIR – Cel mai sudic grad al Zodiacului, aflat în CVADRATURĂ exactă cu axa AS-DS, în SISTEMELE DE CASE inegale, cum este, de exemplu, sistemul Placidus. Adesea, acest punct este confundat cu FC sau cu CUSPIDA Casei a IV-a, ceea ce constituie o gravă eroare. El poate fi, cel mult, în analogie cu Casa a IV-a. Numeroase planete în vecinătatea nadirului fac să predomine tendinţele materiale, iar aspiraţiile nativului să se orienteze către utilităţi obiective, nicidecum către elevare socială. O planetă în CONJUNCŢIE cu nadirul, într-un orb de maximum 3°, îşi amplifică influenţa şi conferă informaţii importante despre comportamentul particular al nativului şi despre latura sa cea mai secretă, despre specificul sufletului său. Împreună cu ZENITUL, faţă de care se află exact la 180°, alcătuieşte una dintre AXELE AUXILIARE.

NAIVITATE – AS în Semnul zodiacal al Peştilor. Jupiter important. Mercur slab. Majoritatea planetelor în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER sau FOC. Puţine planete sau deloc poziţionate în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Saturn puţin important. Adesea, naivitatea corespunde unei moralităţi foarte bune deoarece, în acest caz, nativul atribuie altora propriile sale sentimente şi merite.

NAOS – STEA FIXĂ de magnitudine 2,3 din Zeta Pupis ARGO NAVIS (18°33 Leu), de natura relaţiei Saturn-Jupiter.

Stea localizată pe puntea ambarcaţiunii. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

NASHIRA – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Gamma CAPRICORNUS (21°47 Vărsător), de natura relaţiei Saturn-Jupiter, aşezată în coada figurii. Numele ei provine probabil de la arabul *al sad al nashirah*, „cea norocoasă" sau „aducătoarea de veşti bune", atunci când ea era considerată împreună cu steaua Delta (DENEB ALGEDI), cu care alcătuia *Al Muhibbain*, „cei doi prieteni". Ptolemeu spune că e de natura lui Jupiter şi Saturn, de expiere a răului, dar aducând şi pericol de la animalele sălbatice.

Nashira mai marca şi al 27-lea ASTERISM babilonian de pe ECLIPTICĂ. Aceste două stele (Nashira şi Deneb Algedi) sunt în mod particular reprezentative pentru ideea de Caprăpeşte sau Capra de mare (cum era numit în Evul Mediu Capricornul), deoarece ele se află pe coada figurii. Alan Oken notează în *Astrologia completă* cu

privire la simbolismul complex al Capricornului: „Capra de munte va urma viaţa, astfel încât omenirea se poate servi de ea. Capra de mare deja a părăsit jocul iluziei şi cunoaşte de acum că adevărata putere şi bunăstarea se află dincolo de limitele ego-ului, ea punându-se definitiv în slujba fiinţei umane”. Se spune că Semnul zodiacal Capricorn este Semnul tradiţional sub care se nasc zeii solari şi salvatorii sau mântuitorii omenirii (vezi MONOCEROS, CAPRICORN).

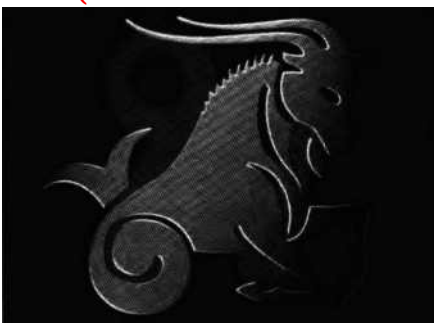

SEMNUL TRADIŢIONAL CAPRICORN

NAŞTERE – Există predispoziţia pentru naşteri periculoase când Semnul zodiacal Scorpion este ocupat de MALEFICI, sau când astrele care se află în acest Semn sunt dinamizate de către Saturn, Uranus, Marte. Pericolul este şi mai clar când CASA A V-A este ocupată de către Semnul zodiacal Scorpion sau de către Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC. De asemenea, DISONANŢE grave între Marte, Saturn sau Uranus şi Venus, mai ales dacă una dintre ele guvernează Casa a V-a. AFECTĂRI între Casa a V-a şi PLANETELE DINAMICE. Dimpotrivă, Semnele de ex

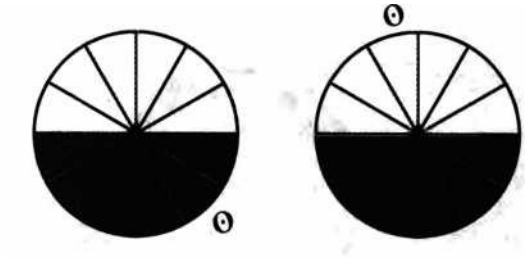

NATIVITATE NOCTURNĂ NATIVITATE DIURNĂ

presie a ELEMENTULUI APĂ ŞI BENEFICI precum Luna în Casa a V-a sunt favorabili naşterilor.

NATIVITATE DIURNĂ – Nativitatea diurnă este aceea în care Soarele se găseşte în CASELE de deasupra orizontului, adică într-una dintre Casele a VII-a, a VIII-a, a IX-a, a X-a, a XI-a, a XII-a.

NATIVITATE NOCTURNĂ – Nativitatea nocturnă este aceea în care Soarele se găseşte în CASELE de sub orizont, adică într-una dintre Casele I, a II-a, a III-a, a IV-a, a V-a a VI-a.

NAVI – Vezi SEGIN.

NEBULOASĂ – Nor de stele în care luminile individuale ale stelelor se pierd într-un nor insesizabil (grecescul *nepos* înseamnă „nor”, din care derivă latinescul *nebulatus*, care înseamnă „noros”). Astrologii consideră influenţele nebuloaselor ca demne de luat în seamă în interpretarea unei teme. Au *o* utilitate mai ales medicală, pentru că se referă la afecţiuni ale sănătăţii care vizează ochii.

NEBULOASA LAGOON – Vezi SPICULUM.

NEBULOSA – A 8-a Casă lunară, localizată datorită constelaţiei PRAESAEPE, singura

nebuloasă universală recunoscută înainte de inventarea telescopului. S-a căzut de acord ca ea să poarte numele de *Nubilium*, *Nebula* sau *Nebulosa* din Pectori Cancri („norii din pieptul Racului”).

NEBUNIE – Ca nebunia să fie posibilă, trebuie ca EREDITATEA să fie gravă. Nu există date certe pentru a întreprinde o analiză a eredităţii, din simplul motiv că nebunia nu poate fi determinată cu precizie. Iată aspectele care o pot anunţa însă: Jupiter, Mercur, Lună, Saturn, Marte în disonanţe reciproce puternice, întotdeauna când sunt ANGULARE. AFECTĂRI între Neptun, Uranus, Lună şi Mercur. AS în Semnele zodiacale Gemeni sau Rac. Mercur rău plasat în Semnele zodiacale Taur, Peşti, Rac şi Leu, iar Luna rău plasată în Semnele zodiacale Scorpion sau Săgetător. Poziţia rea a Soarelui în CASE CADENŢE şi Mercur/Lună COMBUSTIONATE. Soarele în CASA A VIII-A, în aspecte dinamice.

NEKKAR – STEA FIXĂ de magnitudine 3,6 din Beta BOOTES (24°15 Balanţă), de natura relaţiei Mercur-Saturn. Stea galben-aurie aflată lângă urechea Plugarului. Se spune că are o influenţă cam la fel de puternică precum ARCTURUS. Numele ei arab este *Al-Baqqar*, „păstorul”. În vechime, prin Nakkar sau Nekkar arabii denumeau CONSTELAŢIA înseşi. Nekkar, steaua Beta, alături de stelele Gamma (SEGINUS), Delta (PRINCEPS) şi Mu (ALKALUROPS) constituiau trapezul *Al Dhi bah*, „lupoaicele”, sau „hienele”, un ASTERISM din perioada când arabii încă nu adoptaseră constelaţiile greceşti. Influenţa

ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

NELINIŞTE – AS în primul DECAN din Semnul zodiacal Capricorn. Relaţii planetare DISONANTE între Saturn Lună, Saturn-Mercur, Saturn-Marte. ASPECTE CONFLICTUALE între Saturn, Lună şi AS.

NEPĂSARE (DEZINTERES) – Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI AER, Saturn neintervenind din punct de vedere financiar, iar CASA A II-A să nu se afle într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Marte în aspecte bune cu BENEFICII şi cu LUMINĂRIILE. AS într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC.

NERVOS – Temperamentul nervos, cunoscut şi sub numele de temperamentul MELANCOLIC. Este în analogie ELEMENTUL PĂMÂNT, având ca principale calităţi răceala şi uscăciunea. Influenţat, în egală măsură, de către Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER. Specialiştii îl consideră uneori un exces al temperamentului BILIOS. Se caracterizează prin activitatea permanentă a gândirii şi prin sensibilitatea sentimentelor, iar nativul este predispus la neurastenie, nelinişte, şi la o manieră de expresie rapidă, agitată, mereu grăbită, pe fugă.

NEPTUN – Tridentul lui Shiva şi al lui Neptun ca simbol al acestei planete; marea, apa, drogurile, medicamentele, poezia, muzica, dansul, inspiraţia, estetica, trădările, complicaţiile şi iluziile, ceea ce este nelegitim, minciunile şi confuziile, fugile, separările şi recluziunile, îndoiala, viciul, lucrurile morbide, tutunul, nebunia, geniul, spionajul, misticismul şi fanatismul, suferinţa, lucrurile neclare, fotografia, oglinda, idealul spiritual în special şi idealul în general, divinaţia, invizibilul, Divinitatea, Etherul – acesta este domeniul „planetei iluziilor”. Contrar lui Uranus care guvernează schimbările bruşte, Neptun acţionează insidios şi provoacă întotdeauna îndoială şi confuzie. Se consultă în temă pentru a şti dacă nativul posedă inspiraţie şi în ce fel rezistă la diferite încercări; pe de altă parte, el indică idealul nostru cel mai înalt, fiind, din acest punct de vedere, foarte important dacă se află în Semnele

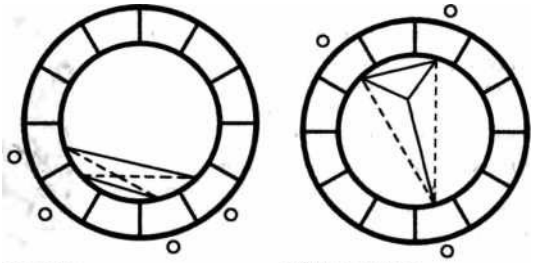

NICOVALA MÂNA DESTINULUI

zodiacale Peşti, Săgetător, sau Scorpion, sau într-una dintre Casele a VIII-a, a IX-a, a XII-a, deoarece are legături foarte puternice cu misticismul, cu esoterismul şi cu spiritualitatea în cel mai înalt sens al ei (vezi CASE). De reţinut însă

că aceleaşi poziţii pot indica, în perioade de mari convulsii şi degenerări sociale, sectarismul, credinţele fanatice, politicianismul cel mai veros şi cel mai nociv. Din punct de vedere anatomic, guvernează psihicul, viaţa onirică, presentimentele, profeţismul, dar şi toate bolile psihice cu origine neclară, provocate de suferinţă, mâhnire şi neîmplinire. Plantele medicinale care ne pot pune în rezonanţă cu sfera de forţă a lui Neptun şi care pot fi folosite ca remedii terapeutice se pare că ar fi narcoticele, soporificele şi sedativele, de felul lor anestezice. În categoria lor intră şi plantele cu efecte negative asupra fiinţei umane, care sunt folosite în cazul de negare negativă a ego-ului (fiinţa umană caută să fugă de adevărurile ei prin droguri şi vicii), precum opiumul, tutunul, cocaina, morfina, heroina etc. Negarea pozitivă a ego-ului se face prin forme de evoluţie spirituală autentică, precum meditaţie, rugăciune, autocontrol, austeritate etc. Proprietăţile terapeutice asigurate de Neptun sunt analgezice, calmante, hipnotice, soporifice şi sugestive/relaxante. În astrologia mondială reprezintă idealismul, reforma, filantropia, moda, stilul şi artele vremii (asemenea lui Venus, a cărui octavă superioară este).

NERĂBDARE – Soarele sau AS în Semnele zodiacale Rac sau Săgetător. SEMNE CARDINALE dominante. Saturn slab. Unele disonanţe între Marte, LUMINĂRII şi Mercur.

NERVI – Mercur şi Uranus exercită o mare influenţă asupra nervilor în general şi asupra sistemului nervos în special. Marele simpatic se

găseşte, de aceea, sub dominarea Lunii. Printre indicii de nervozitate, semnalăm o influenţă puternică a lui Mercur pe AS sau asupra Caselor a XII-a sau a VII-a. Adăugăm, de asemenea, prezenţa lui Mercur în Casa a IV-a şi în CUADRATURĂ cu o planetă în Casa I sau în Casa a VII-a. Soarele în Semnele zodiacale Gemeni sau Săgetător. DISONANŢĂ Mercur Marte, Mercur-Uranus (vezi CASE).

NESTATORNIC – Influenţă venusiană puternică, adesea Venus-Mercur, Venus-Lună, SEMNIFICATORII chestiunilor amoroase în Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER, exceptând însă Vărsătorul, sau în SEMNE DUBLE. Saturn fără relaţii cu aceşti semnificatori; Casa a V-a într-un Semn dublu; diferite aspecte între guvernatorii CASEI A V-A Şi Venus, Lună, Neptun, Mercur.

NESUPUNERE – Influenţă combinată şi puternică a energiilor planetelor Marte-Mercur, Marte-Saturn, Marte-Jupiter, cu unele disonanţe. Aspecte rele între LUMINĂRII-Mercur şi Marte-Uranus.

NICOVALA – Configuraţie planetară foarte des întâlnită, alcătuită din două cuadraturi, generând un sextil şi un trigon. Are o importanţă deosebită în interpretarea karmică a temei natale, deoarece pune problema transformării şi purificării totale a fiinţei. Ea indică o evoluţie spirituală necesară şi, adeseori, obligatorie pentru nativ, grupând un simbolism complex la care participă Semnele zodiacale Fecioară şi Capricorn, şi planetele Marte, Saturn şi Vulcan. Nativul

dispune de o mare putere de concentrare interioară, de intuiţie, dar şi de unele facultăţi creatoare apte să-l ajute să se autodepăşească, evitând astfel limitările de orice fel. Dacă o a cincea planetă se află în înconjuncţie cu planetele sextilului, activându-se astfel configuraţia numită MÂNA DESTINULUI, atunci avem un nativ care va experimenta transformări repetate în viaţă şi, dacă va participa conştient şi benefic la ele (în sensul elevării şi creşterii sale spirituale), el poate atinge stări de iluminare sau chiar Eliberarea finală din lanţurile Iluziei. Dacă el va refuza calea spirituală, e posibil să-şi prejudicieze nu doar viaţa actuală, ci inclusiv vieţile viitoare, deoarece configuraţii de natură karmică precum mâna destinului, BUMERANGUL, CAREUL ÎN T FIX sau CRUCEA COSMICĂ FIXĂ au ca semnificaţie ceva de genul „acum ori niciodată”, în sensul că nu i se mai permite nicio amânare a transformării evolutive ce trebuia realizată de mai multe existenţe.

NIHAL – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Beta LEPUS (19°4 (y Gemeni), de natura relaţiei Saturn-Mercur. Este o stea dublă aflată sub corpul iepurelui. Denumirea ei vine de la cuvântul arab *An-Nihaây* care înseamnă „cămile care îşi potolesc setea”. Stelele acestei CONSTELAŢII au fost văzute de către vechii arabi sub forma a patru cămile care se adapă din râul celest, Calea Lactee.

NOAPTEA COSMICĂ – Sintagmă adoptată de teosofie, traducând astfel cuvântul sanscrit *pralaya*, care trimite la o perioadă de somn sau de întuneric cosmic absolut între două zile ale

evoluţiei creatoare.

NOD – Punctul de intersecţie al orbitei unui corp ceresc cu planul reprezentativ al unui sistem de coordonate, acesta fiind planul eclipticii în cazul sistemului solar. Când corpul traversează de la sud la nord, el trece prin Nodul Ascendent, iar când traversează de la nord la sud, el trece prin Nodul Descendent. Linia care uneşte cele două puncte se numeşte „axa Nodurilor”. Axa cea mai importantă – şi totodată cea mai folosită – în astrologie este axa Nodurilor Lunare (vezi AXA DRAGONULUI). Nodurile Lunii mai poartă numele şi de „puncte draconitice”, deoarece, în vechime, când era ECLIPSĂ de Lună, se credea că ea era înghiţită de către dragon (vârcolac) /diavol, eclipsele având loc atunci când Luna se află în apropierea Nodurilor. Perioada lor de revoluţie este de 18,6 ani. Din punct de vedere anatomic, Nodurile Lunare influenţează înălţimea corpului, atunci când se află în SEMNE FIXE, în CASA I sau în CASA AIV-A, sau când sunt conjuncte cu o planetă, de exemplu, Mercur, Jupiter, Uranus. Din punct de vedere spiritual, reprezintă axa evoluţiei spirituale maximum posibile pentru actuala existenţă. O atenţie foarte mare trebuie acordată temelor în care sunt CONJUNCŢII între LILITH şi Nodurile Lunare, precum şi momentelor în care sunt active pe Cer conjuncţiile dintre Lilith şi NN/NS (astfel de conjuncţii au o periodicitate de aproximativ 6 ani, ceea ce înseamnă că, din 3 în 3 ani, Lilith face conjuncţie când cu NN, când cu NS).

NODUL NORD – Nodul ascendent al Lunii

sau CAPUL DRAGONULUI. În astrologia hindusă poartă numele de Ketu. În ASTROLOGIA MEDICALĂ este considerat benefic în ceea ce priveşte sănătatea atunci când este conjunct cu AS, cu MC, sau în aspecte de CONJUNCŢIE, SEXTIL, TRICON cu planetele. Este considerat ca având natura Soarelui, şi, în mod egal, a lui Jupiter şi a lui Venus ca influenţă. Din punct de vedere spiritual reprezintă *Dharma*, Legea Divină pe care o are de împlinit nativul în viaţa actuală, obiectivul cel mai înalt şi cel mai important pentru care s-a încarnat acum, precum şi nivelul lui superior de conştiinţă în viaţa următoare. La fiecare tranzitare a Semnului zodiacal în care se află NN la naştere, cresc şansele noastre de a ne înţelege drumul principal al vieţii, a felului în care îl putem împlini sau ne e revelat prin Graţia lui Dumnezeu sau a Maestrului nostru spiritual. Dacă nativul este o fiinţă comună sau ignorantă, e posibil ca lecţia sa spirituală neîmplinită să devină un bagaj karmic în plus.

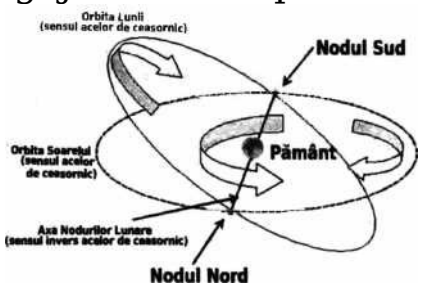

NODUL SUD – Nodul descendent al Lunii sau COADA DRAGONULUI. În astrologia hindusă poartă numele de Rahu. Are natura lui Marte şi Saturn. În ASTROLOGIA MEDICALĂ se consideră că predispune la încetinirea funcţiilor corpului,

dar într-o măsură mai mică decât o face Saturn. Când este conjunct cu o planetă, NS tinde către coagulare, cristalizare, îngreunare sau obstrucţie. În conjuncţie cu un o planetă dinamică dublează sau chiar triplează pericolele de tulburare a sănătăţii. Anticii îl consideră ca malefic şi, când este SEMNIFICATORUL morţii, e privit chiar ca foarte periculos. Din punct de vedere spiritual este unul dintre indicii karmici care ne informează despre greşelile pe care nativul le are de îndreptat în viaţa actuală, sau pe care tinde să le repete, mai ales atunci când sunt TRANZITE în Semnul său zodiacal din tema respectivă.

NODURI LUNARE – Este vorba, din punct de vedere astronomic, de punctul de intersecţie al orbitei lunare cu

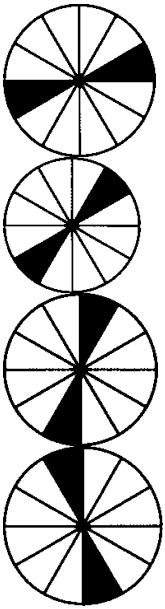

planul eclipticii. NN sau Nodul ascendent este numit CAPUL DRAGONULUI. NS sau Nodul descendent este numit COADA DRAGONULUI.

Foarte adesea, referirea la aceste puncte sau la aceste noduri se face prin expresia „axa nodală” sau AXA DRAGONULUI. Mişcarea Nodurilor Lunare este retrogradă şi ea parcurge aproximativ 2° pe lună (sau aproximativ 3 zilnic). Poziţia lor este indicată în EFEMERIDE printr-un simbol asemănător căştilor de telefon, care reprezintă NN. NS se găseşte obligatoriu în punctul exact opus. Axa Nodurilor Lunare este foarte importantă în astrologia karmică. NS reprezintă totalitatea bagajului karmic. Poziţia în Semn şi Casă a GUVERNATORULUI său indică acel sector de viaţă în care nativul se va confrunta cel mai mult cu karma sa. NN reprezintă, dimpotrivă, *dharma*, deci Legea pe care o are de împlinit sau evoluţia spirituală maximum posibilă în viaţa actuală. Poziţia în Semn şi Casă a guvernatorului NN va indica în ce sector al vieţii nativul va avea creşterea sa cea mai importantă sau lecţiile de viaţă care îl vor ajuta cel mai mult să evolueze. Aspectele pe care aceste Noduri Lunare şi guvernatorii lor le fac cu planetele sau cu axele horoscopului indică maniera în care nativul se va lăsa influenţat de karma sa sau maniera în care, dimpotrivă, el va conştientiza că trebuie să evolueze, depunând toate eforturile pentru această evoluţie. Asemeni Semnelor zodiacale care formează şase axe, opunându-se două câte două, tot astfel Nodurile Lunare formează şi ele şase axe, cu diferite semnificaţii. Menţionăm că semnificaţia este dată din punct de vedere karmic, deci din perspectiva vieţilor anterioare şi din perspectiva lecţiilor de viaţă pentru actuala

existenţă (de reţinut că îndrumările oferite aici sunt pur şi simplu orientative; dacă astrologul are foarte multă intuiţie şi este înscris pe o cale de evoluţie spirituală autentică el va putea, cu siguranţă, să-şi ajute foarte uşor semenii care îi cer sfatul):

Axa Nodurilor Lunare pe Casele I-VII – eu şi ceilalţi.

NS în Casa I, NN în Casa a VII-a. Într-o încarnare precedentă, nativul a fost foarte preocupat de el însuşi, a trăit foarte închis în sine sau într-un mod foarte, foarte egoist El trebuia să menţină şi să trăiască o viaţă publică şi să se consacre dăruirii celuilalt.

NS în Casa a VII-a şi NN în Casa I. Spre deosebire de cazul precedent, nativul s-a lăsat ghidat de ceilalţi sau, la fel de bine, şi-a concentrat atenţia asupra opiniei altuia sau a fost în mod total absorbit de viaţa sa conjugală. Acum el trebuie să-şi asume independenţa, autonomia, să se cunoască pe sine fără să se închidă în mod forţat faţă de lumea exterioară.

Axa Nodurilor Lunare pe Casele II-VIII – posesivitate şi renunţare.

NS în Casa a II-a, NN în Casa a VII-a. Într-o încarnare precedentă, nativul s-a preocupat numai de bunurile terestre. El trebuie acum să se detaşeze şi să accepte insecuritatea sau lipsa de siguranţă a posesiunilor materiale.

NS în Casa VIII-a, NN în Casa a II-a. Nativul a trăit o viaţă retrasă, la marginea realului. El trebuie acum să fructifice achiziţiile sale şi să integreze experienţele dobândite, în special pe

plan sexual.

Axa Nodurilor Lunare pe Casele III-IX – cunoaştere şi călătorie.

NS în Casa a III-a, NN în Casa a IX-a. Nativul a acumulat în vieţile anterioare foarte multe cunoştinţe practice. În această viaţă el trebuie să dobândească o cunoaştere mai elevată, să împărtăşească aceste cunoştinţe sau să se detaşeze de anturajul său.

NS în Casa a IX-a, NN în Casa a III-a. Într-o viaţă anterioară acest nativ a fost deţinătorul cunoaşterii în cel mai elevat sens al cuvântului. I se cere acum să-şi utilizeze aceste cunoştinţe în serviciul celorlalţi, absolut dezinteresat şi fără să aştepte nicio răsplată, să pună aceste cunoştinţe în practică, spre beneficiul tuturor celorlalţi.

Axa Nodurilor Lunare cu Casele IV-X – viaţa socială.

NS în Casa a IV-a, NN în Casa a X-a. Nativul a trăit foarte ataşat de originile sale, de căminul său. Acum el trebuie să iasă în lumea exte-NS în Casa a X-a, NN în Casa a IV-a. Dimpotrivă, acest nativ a avut o viaţă publică, fără să se preocupe

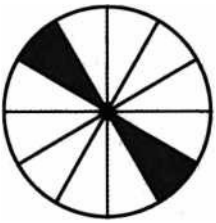

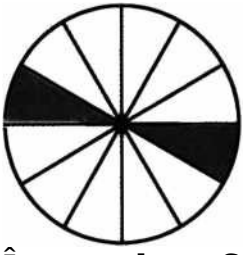

În mod suficient de familia sa. El trebuie acum să-şi formeze una, s-o construiască şi s-o protejeze, devenind însă conştient că importanţa exagerată pe care a acordat-o, în vieţile anterioare, vieţii lui sociale, îi oferă acum dorinţa compensatorie de a se dedica fundamental valorilor intime şi familiei.

Axa Nodurilor Lunare pe Casele V-XI – sentimentele.

NS în Casa a V-a NN în Casa a XI-a. Nativul a trăit încarnări precedente foarte amoroase şi egoiste, individualiste, preocupat fiind doar de plăcerile imediate. Acum, el trebuie să-şi lărgească sfera afectivă şi să se dăruiască celuilalt sau să se orienteze spre a dărui iubire umanităţii, în general.

NS în Casa a XI-a şi NN în Casa a V-a. În încarnarea precedentă s-a bazat pe prieteni, pe apropiaţi. În această viaţă nativul trebuie să creeze prin el însuşi şi să se bazeze foarte mult pe el însuşi. El va trebui, în mod egal, să se ocupe mai mult de copiii săi şi de evoluţia sa spirituală.

Axa nodurilor lunare pe Casele VI-XII – obligaţiile şi sacrificiile.

NS în Casa a VI-a, NN în Casa a XII-a. După o încarnare consacrată micilor probleme cotidiene şi serviciului, nativul va putea să-şi îndrepte atenţia

către dimensiunea superioară a noţiunii serviciului şi să o lărgească, de exemplu consacrându-se suferinţei celorlalţi sau, pur şi simplu unei solitudini.

NS în Casa a Xlla, NN în Casa a VI-a. Nativul a trăit izolat, a suferit de pe urma privării de libertate dar, în mod compensator, a obţinut o anumită formă de înţelepciune, de sublimare. I se cere acum să-şi utilizeze experienţa karmaică, pentru a-i ajuta pe ceilalţi să suporte aspectele cotidiene ale vieţii şi să depăşească noţiunea de serviciu. S-ar putea să fie vorba despre cunoştinţe medicale în cele mai multe dintre cazuri.

NODUS I, NODUS îi STELE FIXE de magnitudine 3 din zeta DRACO (3°23 Balanţă), de natura relaţiei Saturn Marte. Sunt stele aflate pe corpul Dragonului, pe care arabii le-au numit *Al Dhi bah*, exact ca pe steaua Alpha (THUBAN). Zeta şi Eta (Nodus I şi Nodus II), sunt *Al Dhubain*, „lupoaicele" sau „cele două hiene", aşteptând puiul de cămilă reprezentat de mica stea necunoscută Al Ruba, şi protejat de cămilele-mamă reprezentate de stelele mari de pe capul Şarpelui, Beta (ALWAID), Gamma (ETAMIN), Nu (KUMA) şi Xi (GRUMIUM). Influenţa lor trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

NOIEMBRIE – A unsprezecea lună din CALENDARUL nostru, având 30 de zile, numele ei provenind din sistemul roman anterior introducerii reformelor din calendarul iulian, în care era a 9-a lună (în limba latină, *novem* înseamnă „nouă"). Semnificaţia esoterică a lunii

este legată de numărul ei original, cu puterea sa magică de 3 x3 marcând completarea a doua cicluri legate între ele, drept preludiul necesar intrării în scenă a unui nou ciclu care va începe în luna următoare. Există posibilitatea ca această conotaţie magică să fie legată de schimbarea datei Crăciunului în DECEMBRIE (la origine, Crăciunul era sărbătorit în ianuarie).

NORII LUI MAGELLAN – Două sisteme stelare extragalactice, de fapt două mici nebulozităţi vizibile cu ochiul liber în CONSTELAŢIILE DORADO ŞI MENSA (Norul mare al lui Magellan), şi Tucana (Norul mic al lui Magellan), consideraţi astăzi sateliţi ai Galaxiei noastre. În trecut erau cunoscuţi sub un singur nume, NUBECULAE MAGELLANI.

NORMA – CONSTELAŢIE care se întinde între 2° şi 15° Săgetător, şi între 36° şi 60° sud, la sud de SCORPIUS şi la nord de TRIANGULUM, ASTERISM numit el însuşi uneori Triunghiul Sudic, uneori Cuadra Euclidis („careul lui Euclid”). Astăzi însă este cunoscută ca „Norma et Regula”, cu referire la uneltele unui ţesător (metrul, rigla). Este localizată în Calea Lactee şi se spune că ea conferă onestitate, sete de dreptate, interes pentru geometrie, matematică şi arhitectură. Este posibil ca simbolistica masonă s-o includă printre cele mai semnificative pentru filosofia ei.

NOROC LA JOCURI – Relaţii planetare între Jupiter Venus, Jupiter-Soare, Jupiter-Lună, Jupiter-Mercur, Venus Lună şi Venus-Mercur. Casa a V-a foarte bine influenţată.

NUBECULAE MAGELLANI – CONSTELAŢIE descoperită în 1704 şi botezată „norii lui Magellan”. Se spune că influenţa sa astrologică este poetică, artistică şi imaginativă, deşi necesită multă muncă grea pentru a concretiza această susţinere. Astăzi există sub forma a doi nori separaţi, Nubicula Major (despre care se spune că ar duce la izolare şi la singurătate) şi Nubicula Minor.

NUNKI – STEA FIXĂ de magnitudine 2,1 din Sigma SAGITTARIUS (12°23 Capricorn), de natura relaţiei Jupiter-Mercur. Era indicată ca Pelasgus („mare”, în limba latină), de către Robson. Este o stea de pe săgeata din mâna Arcaşului, şi face parte dintre cele trei stele menţionate pe tăbliţele de lut din Valea Eufratului, ea fiind a treia şi numită „steaua prin care marea ne vorbeşte” sau „vocea din mare”. La modul general, influenţa ei se manifestă ca optimism, adevăr şi credinţă; de asemenea, ca interes pentru călătorii depărtate şi pentru domenii precum marina sau aviatica.

NUSAKAN – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din Beta CORONA BOREALIS (9°07 Scorpion), de natura relaţiei Venus-Mercur. Numele ei arab este An-Nasaqan, „cele două şiruri”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

OBLICITATEA ECLIPTICII – Reprezintă unghiul cu care este înclinat planul ECLIPTICII faţă de cel al ecuatorului; el variază lent şi periodic între 21°59 şi 24°36\ în a doua jumătate a secolului XX valoarea sa era de 23°27, micşorându-se cu aproximativ O 47” /secol.

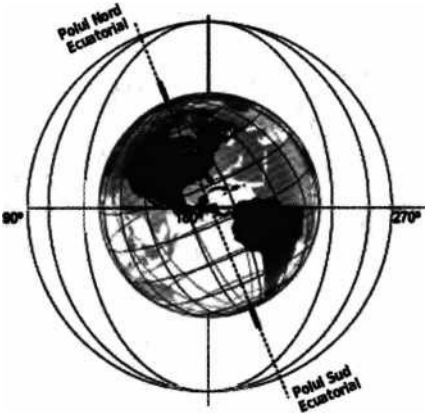

OBSESIE – Relaţii planetare disonante între Lună-Saturn, Lună-Marte, Lună-Mercur. SEMNIFICATORII mentalului puternic afectaţi de către Neptun, uneori chiar şi de către Pluto, Marte sau Uranus. Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ importante. Mai multe planete în CASA A XII-A.

OBSTACOLE – în analiza ASPECTELOR, obstacolul este indicat atunci când două influenţe sunt contrare una alteia. De exemplu, o CONJUNCŢIE Jupiter-Venus (având 5° distanţă) va fi împiedicată să acţioneze dacă între aceste două planete se va afla interpus un MALEFIC. Este interesant de observat dacă nu cumva conjuncţiile pe două Semne sau pe două Case, precum şi OPOZIŢIILE de aceeaşi factură, nu constituie indicii unor lecţii de viaţă pe care nativul le conştientizează greu sau deloc, având impresia că mereu i se petrece la fel într-un anumit domeniu de viaţă. De asemenea, pot fi supuse observaţiei ASPECTELE BENEFICE care au loc pe Semne incompatibile (de exemplu, TRICON între Venus la 29°45 Taur şi Marte la O°55 Balanţă) şi

ASPECTELE DINAMICE care au loc pe Semne compatibile (de exemplu, CUADRATURĂ Jupiter la O°26 Gemeni şi Soare la 28°37 Leu). Acestea par să indice fie obstacole pentru a căror trecere există susţinere divină, fie nativul trece pur şi simplu „tangenţial” prin evenimente care nu îl afectează decât foarte puţin sau uşor.

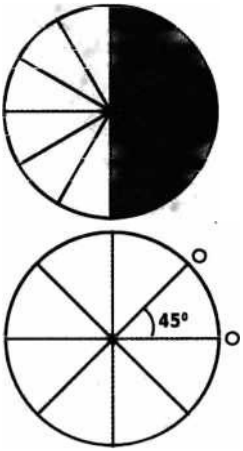

OCCIDENS – Unghiul vestic al temei natale, însemnând „locul apusului” sau „apusul”. Derivat dintr-o veche etimologie latină, el conţine ideea uciderii, probabil cu referire la lumina Soarelui care, la apus, scapătă şi în final se stinge. Ocultiştii citează de obicei semnificaţia profundă dintre vest şi moarte.

OCCIDENT – CASA A VII-A şi, în mod particular, punctul său sau descendentul (DS) care corespunde apusului. Prin raportarea la ansamblul temei, se califică drept occidentale Casele a IV-a, a V-a a VI-a, a VII-a, a VIII-a, şi a IX-a. O planetă situată într-unul dintre aceste sectoare este ea însăşi occidentală. Cu emisfera occidentală este asociat „celălalt”, deci Universul sau lumea

celuilalt, în vreme ce emisfera orientală reprezintă domeniul lui „eu”, al sinelui, al subiectului, al nativului de fapt.

OCTIL – Nume modern pentru aspectul de SEMICAREU (se micuadratură), obţinut prin împărţirea Zodiacului în 8 părţi conform principiului armonicilor, şi considerat mai degrabă o diviziune decât un ASPECT.

OCTOMBRIE – A

zecea lună din CALENDARUL gregorian şi a opta din cel iulian (*octa* înseamnă „opt”), având 31 de zile. Calendarul prelulian a considerat luna MARTIE ca fiind cea dintâi din an. Esoteric, luna este încă legată de numărul 8, în sensul că ea începe un nou ciclu septenar, o coborâre mai profundă în materie. În partea de nord a Europei se considera că iarna începe odată cu prima LUNA PLINĂ din octombrie.

OCULTISM – Constituie domeniul deosebit al lui Neptun. Casele a XII-a sau a VIII-a importante. Uranus în Semnul zodiacal Peşti. Saturn în Casa a III-a. Puternică influenţă jupiteriană (vezi CASE).

OCULUS – STEA FIXĂ de magnitudine 5,2 din zona Pi CAPRICORNUS (4°43 Vărsător), aşezată în ochiul drept al caprei. Este de natura relaţiei Venus-Saturn.

instrument în 1730, John Hadley. Octantul, predecesorul sextantului, este un instrument necesar în navigaţie, folosit pentru a determina altitudinea unei stele, şi, astfel, latitudinea pe Terra. Steaua sa, Sigma Octans, este steaua polară sudică, aflată la aproximativ un grad faţă de polul sud. Spre deosebire de POLARIS, steaua

fixă din URSA MINOR, nu există nicio stea strălucitoare la polul sud. Steaua polară a nordului, Polaris, este de 20 de ori mai strălucitoare decât Sigma Octans. Ca influenţă specifică, această constelaţie conferă minte exactă şi ordonată, interes pentru matematică şi astronomie, intelect viu.

ONOARE, REPUTAŢIE – Indicii elevării, dar trebuie ca Jupiter să fie foarte bine plasat. Dorinţa de reputaţie: influenţa puternică a Semnelor zodiacale Taur şi Scorpion.

OPERAŢII CHIRURGICALE – Consultaţi Casele a VII-a, a XII-a şi a VI-a. Acolo unde guvernatorii lor sunt planete malefice sau planete puternic afectate, sau planete care afectează puternic SEMNIFICATORII vieţii, există pericolul

OCTANS HADLEIANUS – CONSTELAŢIE care se întinde între 10° Săgetător şi 00° Vărsător, şi între 75° şi 90° sud de ecuator. Ea denumeşte instrumentul necesar pentru determinarea poziţiei stelelor, octantul. A fost denumită aşa în 1752 de către Lalaille, în onoarea celui ce a inventat acest

OCTANT

unor operaţii. Organul vizat este adesea desemnat de Semnul sau de Casa în care se găsesc planetele malefice. În general, când AS şi Casa I sunt puternic afectate şi fără protecţie de la benefici există, de asemenea, indicaţia pentru operaţii chirurgicale (vezi CASE).

OPHIUCUS – CONSTELAŢIE aflată aproximativ între 27° Scorpion şi 27° Săgetător, tăind ECUATORUL CERESC într-un unghi de 40°. Este traversată de Soare în luna DECEMBRIE, devenind vizibilă în România în timpul verii. Steaua cea mai strălucitoare este RAS ALHAGUE (21041 Săgetător). Este uneori numită *Serpentarius* („deţinătorul şarpelui”), deşi Şarpele însuşi este considerat ca asterism separat. Termenul grecesc, în forma sa latinizată, era foarte aproape de original precum, de exemplu, *afeicus* şi *alpheichius*, asterismul purtând numele de *hippos* („calul”) sau *hippos ieros* („calul divin”). Asta a dus la existenţa a mulţi termeni înrudiţi:

equus, *equus ales*, *alatus* („înaripatul”), concuraţi însă de variante ale originalului latin cum ar fi, de exemplu, *serpentiger*, *serpentis lator*. Tradiţia a legat semnificaţia constelaţiei de iniţiatul zeificat Asclepios, care folosea şerpi vindecători în sanctuarele sale. Denumirile arabe reprezintă o degenerare a traducerii cuvântului grecesc în *al hawwa*, de la care au supravieţuit până astăzi nume precum *alangue*, *hasalangue*, cum au şi apărut, de altfel, în textele medievale. Ptolemeu compară influenţa acestei constelaţii cu armonia dintre Saturn şi Venus, şi atribuie stelelor ei strălucitoare influenţa conjuncţiei Mercur-Marte, asterismul conferind ambiţie, virtute, entuziasm, dar şi lipsă de discernământ. În literatura de specialitate însă, constelaţia şi-a câştigat o faimă rea, ca promotor al răului şi al otrăvii. Astrologia modernă a propus ca Ophiucus să fie inclus în Zodiac, iar unii curajoşi chiar o consideră drept cea de-a 13-a zodie, aflată între Capricorn şi Vărsător sau, în mod mult mai convenabil dacă o raportăm la denumirea ei, la sfârşitul Scorpionului.

OPORTUNISM – Soarele în Semnele zodiacale Gemeni sau Capricorn.

OPTIMISM – Relaţii planetare armonioase între Venus Mercur, Venus-Jupiter, Venus-Lună, Venus-Marte, Jupiter Marte, Jupiter-Mercur, AS în Semnele zodiacale Săgetător sau Berbec. Jupiter pe AS. Saturn bine aspectat şi fără DISONANŢE serioase. Saturn puternic, Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC importante.

ORATOR – Influenţa puternică a Semnului

zodiacal Gemeni, Luna în aspecte bune cu Mercur. Soarele bine plasat; deopotrivă, însă, aspecte benefice pe Casa a VII-a, a apariţiilor publice, şi pe Casa a IX-a, a elocinţei; Semnul zodiacal Balanţă favorabil prin Venus şi poziţionarea în Case publice (a VII-a, a III-a, a X-a, a XI-a). (vezi CASE)

ORĂ – A 24-a parte dintr-o zi considerată solară, siderală sau medie.

Ora medie este ora curent utilizată, adică a 24-a parte dintr-o ZI MEDIE.

Ora legală (*HLG*) este ora oficial în vigoare într-o ţară; la 11

martie 1911, ora o a devenit ora meridianului de la Greenwich, toate orele legale stabilindu-se în funcţie de acest meridian O.

Ora locală (*HL*) este ora legală la care se adaugă sau se scade LONGITUDINEA dintre locul considerat şi meridianul Greenwich. Pentru longitudinile est se adaugă timp, iar pentru longitudinile vest se scade.

Ora siderală (*HS*) este a 24-a parte dintr-o ZI SIDERALĂ. Ora siderală este mai scurtă decât ora medie cu 9,86 (9.52”), şi este indicată în efemeride pentru fiecare zi la miezul nopţii. Este necesară în astrologie pentru determinarea orei siderale a naşterii (sau timpul sideral natal, prescurtat TSN).

Ora de vară este ora convenţională adoptată pentru anumite ţări, în avans cu 60 faţă de ora legală.

Ora reală este a 24-a parte dintr-o ZI SOLARĂ REALĂ. Ora planetară este a 12-a parte

din timpul necesar unei planete să parcurgă arcul său diurn/nocturn.

Ora astronomică este a 24-a parte dintr-o zi medie, numărată de la o amiază la alta.

ORB – Orbul reprezintă un arc măsurat în grade de Zodiac, în interiorul căruia planetele care se aspectează îşi exercită influenţa fie în mod APLICANT, fie în mod SEPARANT. Orbul reprezintă o serioasă chestiune de dispută între astrologii moderni. Probabil că aceeaşi a fost situaţia şi în antichitate, întrucât unii acordă pentru aspectele majore orburi între ±8° şi ±15°, pe când alţii acordă orburi pentru aspectele majore, de exemplu, între ±4° şi ±8° maximum. Aceeaşi situaţie este şi în ceea ce priveşte aspectele minore

ORBITĂ – Curba sau elipsa pe care o descrie un astru în mişcarea sa aparentă sau reală în jurul Soarelui sau în jurul oricărui alt astru. Înclinaţia diverselor orbite în raport cu ecliptica este următoarea:

— 5°08.47” în medie pentru Lună.
— 7°00.08” pentru Mercur.
— 3°23.35” pentru Venus.
— I°5 r02” pentru Marte.
— 1018.41” pentru Jupiter.
— 2°29.40” pentru Saturn.
— O°46.20” pentru Uranus.

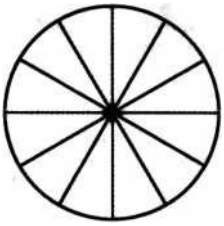

— 1°47,02” pentru Neptun.
— 17°09 pentru Pluto.

ORDINE – Calitate de tip jupiterian, dar trebuie ca acest astru să fie bine aspectat de AS, de Marte şi de Saturn, dar şi de Lună şi Mercur. Nicio DISONANŢĂ serioasă între Marte şi Jupiter sau între Soare şi Jupiter.

ORGOLIU – Este vorba despre o supra-sensibilitate faţă de opiniile celuilalt. „Inflamarea” excesivă a ego-ului este, adesea un sistem de autoapărare care are la bază temerile infantile, blocajele, traumatismele familiei. DISONANŢELE Soarelupiter şi cele ale unui Saturn DOMINANT indică, de obicei, un egoism de importanţă capitală. Semnele cele mai expuse manifestării orgoliului sunt Semnele zodiacale Leu şi Capricorn. Relaţii planetare disonante între Soare-Jupiter, Soare Saturn, Soare-Marte, Jupiter-Marte. Grave disonanţe ale lui Jupiter cu AS şi cu Luna. AS într-unul dintre Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC sau în DECANUL solar al Semnului zodiacal Capricorn.

ORIENS – Nume latin pentru UNGHIUL de est, adică răsăritul Soarelui, pentru AS şi pentru CUSPIDA Casei I.

ORIENTAREA CALENDARISTICĂ – Orientări arhitecturale în care axele clădirilor, sau o trăsătură semnificativă dintr-o clădire, sunt direcţionate către un punct calendaristic determinat, cum ar fi arcul unui răsărit de Soare sau răsăriturile de Soare pentru o perioadă anume. Astfel de chestiuni provin din considerente astrologice superioare. Un exemplu este Zodiacul

San Miniato, care are o orientare calendaristică anuală şi diurnă.

ORIENTARE PROFESIONALĂ – Orientarea profesională este una dintre principalele aplicaţii ale astrologiei. Ea merită deci un capitol întreg, care depăşeşte spaţiul şi structura de întocmire a acestei lucrări. Pentru a avea o consultaţie corectă în ceea ce priveşte orientarea profesională: eliminaţi tot ceea ce poate să fie o sursă de eroare; analiza astrologică nu poate discerne decât forme şi modalităţi ale inteligenţei dar, în nici un caz, nivelul ei de exprimare. Altfel spus, coeficientul intelectual şi dezvoltarea mentală depind, în parte, de mediul cultural al nativului, astrologul având nevoie, pentru o interpretare de mare fineţe, să cunoască anumite lucruri indispensabile pentru a pune un asemenea „diagnostic”: dacă este vorba despre un adult sau despre un adolescent, dacă există un nivel intelectual deci dacă la mijloc este vorba despre studii superioare sau studii de specialitate, dacă este vorba despre un copil sau dacă este foarte importantă natura mediului cultural. În cercetarea domeniului profesional, trebuie să existe câteva etape:

1. Analiza generală a temei, care ne permite să vedem dacă nativul este introvertit sau extravertit, dacă există o planetă dominantă, dacă tema sa este simplă sau complexă.

2. Dacă tema indică vreun obiectiv special, ce anume trebuie cercetat în ceea ce priveşte exprimarea sa profesională.

3. Dacă există capacităţi deosebite şi ce

poate face el pentru a le pune în practică.

4. Se studiază PLANETA DOMINANTĂ, Semnul zodiacal în care se află MC, orice ÎNGRĂMĂDIRE PLANETARĂ care se găseşte într-un SEMN sau într-o CASĂ, întrucât acestea susţin şi întăresc tendinţele native.

5. Trebuie studiată structura: dacă este vorba despre o structură activă (Marte, aspectele sale, poziţia sa în Semn şi Casă) sau dacă există o structură intelectuală (Mercur, aspectele sale, poziţia sa în Semn şi Casă), aceste date fiind indispensabile elementelor deja cunoscute, ca nativul să poată fi bine orientat din punct de vedere profesional.

(hiperindividualism), Semnul zodiacal Săgetător care este tipul exploratorului, şi Semnul zodiacal Vărsător care reprezintă revoluţia viitorului şi utopia. Planeta originalităţii este Uranus, prin caracterul său exploziv. Indici revelatori pentru originalitate: CONJUNCŢII, TRIGOANE, SEXTILE Uranus-Soare, Uranus-AS, Uranus-MC, Uranus-Lună sau Uranus-Marte. Este totodată posibil ca influenţele jupiteriene şi saturniene să dea o oarecare sensibilitate în ansamblul temei, deoarece ele sunt responsabile de valori, dar şi de manierele conservatoare şi conformiste. În revanşă, preponderenţa lui Uranus într-o temă mercuriană poate să fie un factor de originalitate intelectuală. Într-o temă venusiană sau lunară, poate corespunde unei originalităţi artistice. Unul dintre indicii cei mai certi este prezenţa lui Uranus în Casa I sau în CASA A X-A, adesea dacă el se află în conjuncţie cu un unghi.

Trebuie, de asemenea, ca Jupiter şi Saturn să fie relativ slabi, deoarece aceste astre sunt, cel mai adesea, conservatoare. AS sau Soarele în Semnele zodiacale Vărsător, Gemeni sau Berbec. Unele disonanţe Saturn-Jupiter sau Marte-Uranus.

6. O importanţă deosebită prezintă CASA A VI-A, ea semnifică slujba în sensul ei cel mai general, deci de care trebuie să se ţină cont. O planetă prezentă aici va da o dominantă profesională zilnică; de exemplu, un Venus în Casa a VI-a va indica întotdeauna dragostea pentru munca efectuată sau o muncă de tip venusian: profesiuni bancare, imobiliare, artistice etc. Saturn în Casa a VI-a poate să indice o muncă de lungă durată, dificilă. Uranus în Casa a VI-a indică o slujbă care ţine de domeniile viitorului sau de ştiinţele de frontieră, sau schimbări foarte multe şi neaşteptate fie ale locului de muncă, fie ale profesiei. Pluto în Casa a VT-a poate să indice o viaţă de subordonat, dar şi o profesie care îl va transforma radical pe nativ. În fine, mai rămâne analiza guvernatorilor Semnelor pe care se află Casa a VI-a, prin poziţia lor în Semn şi Casă.

7. Planetele care guvernează CASA A X-A arată în ce fel slujba, deci meseria cotidiană a nativului, va contribui la realizarea unei cariere deosebite.

ORIGINALITATE – Semnele cele mai reprezentative pentru aşa ceva sunt: Semnul zodiacal Berbec (care are gustul aventurii), Semnul zodiacal Gemeni (marcaţi de curiozitate şi pasiune pentru schimbare), Semnul zodiacal Scorpion

ORION – CONSTELAŢIE aflată între aproximativ 6° Gemeni şi 2° Rac, şi între 13° sud şi 24° nord de Ecuator, una dintre cele mai importante din ASTERISM. Numele ei pare să provină din greaca veche, care l-a preluat şi ea dintr-un cuvânt şi mai vechi, însemnând „asemenea războinicului nostru”. Se spune că uriaşul Orion a murit din cauza unei înţepături de scorpion, consecinţa trufiei că el putea ucide orice creatură terestră. În textele vechi apar foarte multe variante: Aorion, Arion, Argion şi Urion. Pentru astrologii arabi, el era *al jalbar* („gigantul”) derivat, probabil, din forma *gigas*, care a generat câteva derivate arabe precum: *Algebar* (frecvent în textele astrologice medievale), *Algibber* şi altele. Numele care apar în textele magice şi astrologice medievale (Orion fiind folosit în magie pentru a conferi puterea războinicului) provin din cuvinte precum *elgeuze*, *jeuze* etc. În Egipt, constelaţia era legată de Horus, deşi asterismul pare să se fi numit *Sahu*. Un nume înrudit este latinescul *Venator* („vânătorul”), a cărui idee pare să se lege de reputaţia astrologică a constelaţiei ca guvernând vânătoarea. Se spune că ea induce mândrie şi o natură arogantă, încrezătoare în sine când este accentuată într-o temă, dar stelele sale cele mai puternice necesită, întotdeauna, o observare specială: RIGEL (16°04 Gemeni), BELLATRIX (2001V Gemeni), MINTAKA (21°37 Gemeni), ALNILAM (22°43 Gemeni) şi BETELGEUZE (27°59 Gemeni). Constelaţia este vizibilă în România în timpul iernii şi este cel mai uşor de recunoscut.

ORIZONT – Cercul mare de intersecţie a Sferei cereşti cu un plan perpendicular pe verticala locului. Planul ORIZONTULUI MATEMATIC (sau adevărat) trece prin centrul Pământului; planul orizontului aparent intersectează verticala locului la locul de observaţie.

ORIZONTUL FIZIC – Sau orizontul vizibil. Este linia după care Cerul pare că se întâlneşte cu Pământul. Se mai numeşte uneori şi „orizontul aparent”.

ORIZONTUL MATEMATIC – Intersecţia dintre Sfera cerească şi planul orizontal care trece prin centrul Sferei.

OSPITALITATE – Numeroase planete în Semnul zodiacal Peşti sau în CASA A XII-A. AS în Semnul zodiacal Peşti, la fel şi LUMINĂRIILE. Nicio disonanţă serioasă între PLANETELE DINAMICE şi semnificatorii caracterului.

OSTENTAŢIE – Jupiter în ASPECTE CONFLICTUALE sau Pluto neaspectat sau Pluto în domiciliu (de exemplu, Pluto în Semnul zodiacal Scorpion pentru generaţia născută între 1983 – 1996, care poate fi numită „generaţia ostentativă”).

OURANUS – Vechiul nume grecesc pentru expansiunea Cerurilor. Zeul Ouranus este soţul GAIEI-TERRA, prin care au fost zămisliţi titanii. Esoteric, Ouranus şi Gaia sunt părinţii originali ai omului, care aparţine şi împărăţiei spiritului (Ouranus), dar şi împărăţiei forţelor elementare (Gaia). Iată de ce textele esoterice conţin foarte multe epitete descriptive pentru Ouranus,

considerat Apele Spaţiului sau Oceanul Ceresc, care au atât o relaţie cu spaţiul infinit, cât şi o relaţie specială cu omul. Termenul *Ouranus* era folosit în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea ca sinonim pentru Uranus, de care trebuie, totuşi, deosebit (Ouranus este numele unui zeu, iar Uranus este numele unei planete, chiar dacă simbolismul ei provine din cel al zeului).

PALLAS – ASTEROID descoperit în 1802 şi asociat Semnului zodiacal Balanţă, împreună cu asteroidul JUNON.

PALPITAŢII – Uranus sau Marte în Semnul zodiacal Leu. Sau Marte şi/sau Uranus în ASPECTE DINAMICE cu Soarele, pe Casele I, a XII-a şi a VI-a (vezi CASE).

PAPUS – Medic, astrolog şi ocultist hispano-fracenz (1865 – 1916), cunoscut pentru lucrările sale despre ştiinţele oculte, reîncarnare şi divinaţie prin tarot. A fost, de asemenea, o autoritate recunoscută în Kaballa. Pe numele său adevărat Gdrard Encausse, şi-a ales un pseudonim care înseamnă „medic”.

PARACELSUS – Medic, filosof, botanist, alchimist şi astrolog (1493, Elveţia – 1541, Austria), adevărată figură ilustră a timpului său, la fel de singular precum Nostradamus. S-a numit iniţial Phillip von Hohenheim, ulterior şi-a luat numele de Phillippus Theophrastus Aureolus Bombastus von Hohenheim şi abia apoi cel de Paracelsus, care înseamnă a fi „egal sau mai mare decât Celsus” (enciclopedistul roman). A scris foarte multe lucrări de medicină, hermetism, alchimie şi astrologie, publicate în 1631, la Paris,

sub numele de *Cele 14 cărţi ale lui Paracelsus*. Ca medic, Paracelsus a integrat astrologia în activitatea sa, întocmind talismane astrologice pentru a vindeca oamenii de anumite afecţiuni, sau care să amplifice rezonanţa cu fiecare dintre Semnele zodiacale. A

inventat un alfabet pe care l-a numit „alfabetul Magilor”, şi l-a folosit să graveze nume de îngeri pe talismanele sale.

PARALAXI – Paralaxa este deplasarea aparentă sau diferenţa de orientare a unui obiect văzut din două puncte diferite de observaţie, şi este măsurată de către unghiul sau semiunghiul de înclinare dintre aceste două puncte. Cuvântul este de origine greacă, *parallaxis*, care înseamnă „alterare”. Obiectele apropiate au o paralaxă mai mare decât obiectele depărtate când sunt observate din poziţii diferite, motiv pentru care paralaxa poate fi folosită pentru a determina distanţe. În astronomie, ea este singura modalitate prin care pot fi măsurate distanţele dintre Pământ şi corpurile cereşti de dincolo de sistemul nostru solar. Când obiectul supus măsurătorii este o STEA FIXA, vorbim despre *paralaxa stelară*. Prima măsurătoare reuşită a unei paralaxe stelare a fost făcută de către Friedrich Bessel în 1838, pentru steaua fixă 16 Cygni (CYGNUS). În astronomie se mai folosesc *paralaxa lunară* (care este un caz particular de paralaxă) şi *paralaxa solară*, care a constituit baza ştiinţifică pentru a argumenta heliocentrismul sistemului planetar din care face parte Terra.

PARALEL – Aspect format de două sau mai

multe planete, cu acelaşi grad de DECLINAŢIE, nord sau sud, împreună sau separat, pe ECUATORUL CERESC. Planetele astfel plasate se spune că sunt „paralele” sau în „aspect paralel”. În astrologia modernă, termenul „paralel” este folosit numai pentru planetele aflate de aceeaşi parte a ecuatorului ceresc. Cele opuse ca declinaţie se spune că sunt în „aspect contra-paralel”. Astrologia tradiţională susţine că aspectul paralel are, adesea, aceeaşi forţă precum CONJUNCŢIA, deşi într-un ORB de maximum 1°. Este foarte mult disputat în astrologia modernă, unii considerându-l valabil când planetele implicate se află în ASPECTE ANGULARE. Aspectul se dovedeşte însă foarte important în astrologia medicală, dovedindu-se la fel de puternic precum conjuncţia, CUADRATURA ŞI OPOZIŢIA. Este un aspect de lungă durată şi tocmai de aceea indică probleme severe de sănătate, care se pot întinde pe termen lung. Astrologia karmică interpretează astfel de situaţii drept afecţiuni ale sănătăţii de natură karmică: bolile s-au acumulat în mai multe vieţi, şi au drept cauze spirituale ataşamentul, posesivitatea, acumularea, excesele de orice fel, setea de putere şi de dominare.

PARAZITISM – Jupiter dinamic, Marte slab, Pluto foarte AFECTAT şi în CASA A IV-A, DESTIN eminamente dificil.

PARS FORTUNA – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, cunoscut şi sub numele de PUNCTUL DE NOROC, considerat cel mai celebru dintre ele. Influenţa sa este comparabilă cu cea a lui Jupiter.

Denumirea latină se pare că i se datorează lui Ptolemeu. Pentru a calcula locul său exact se adaugă, la LONGITUDINEA Lunii, longitudinea AS, din care se scade apoi longitudinea Soarelui (AS + Lună – Soare). Astrologii îl prezintă drept cel mai important dintre punctele sensibile ale temei, care are aceeaşi distanţă de ARC zodiacal faţă AS, pe care o are Luna faţă de Soare. Punctul marchează locul pe care l-ar ocupa Luna la răsăritul simbolic al Soarelui, aceasta fiind metoda de calcul folosită de arabi. Ptolemeu oferă şi el una (distanţa de la Soare la Lună, în sens trigonometric, este aceeaşi ca distanţa de la AS la punctul de noroc, în sens invers trigonometric). Pentru antici exista o diferenţă semnificativă între punctul de noroc dintr-o nativitate diurnă şi punctul de noroc dintr-o nativitate nocturnă, fără însă ca semnificaţia ei să ne fi parvenit. Astrologii moderni consideră că el ar reprezenta un simbol al armoniei, al fericirii şi al prosperităţii. Poziţia lui în CASE indică planul în care nativul va căuta să-şi folosească cel mai bine energiile pentru împlinirea idealurilor la care aspiră.

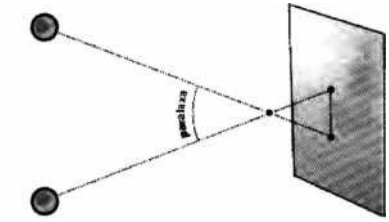

PARALAXĂ

PARTIL – ASPECTUL exact dintre două sau mai multe planete, deci aspectul pentru care ORBUL este de 0°. În uzul astrologie general, noţiunea denumeşte aspectele realizate la acelaşi

grad de LATITUDINE, dar unii astrologi insistă că termenul trebuie folosit numai când aspectul este exact şi PARALEL. Vezi şi ASPECTUL DE PARTIL.

PAS – Distanţa (în grade, minute şi secunde) pe care o parcurge o planetă în intervalul de 24 de ore. Este foarte interesantă pentru astrologia evolutivă, în sensul că indică un anumit ritm specific fiecărui nativ, pe fiecare nivel de influenţă planetară. Avem în vedere inclusiv perioadele de retrogradare, care impun noţiunile de „pas mediu" şi de „pas real" al unei planete, acesta din urmă cunoscând mai multe aspecte:

1. când planeta este în plină mişcare directă şi atinge maximul vitezei sale de deplasare (de exemplu, perioadele în care Mercur se deplasează cu chiar peste 120°/zi sau cele în care Luna merge cu chiar peste 14°/zi);

2. când planeta începe să-şi micşoreze viteza de deplasare întrucât urmează să intre în mişcare retrogradă aparentă;

3. când planeta este staţionară pentru a intra în retrogradare;

4. când planeta atinge iar maximumul vitezei ei de deplasare dar în condiţii de retrogradare;

5. când planeta începe să-şi micşoreze viteza întrucât urmează să-şi reia mişcarea directă;

G.când planeta este staţionară înainte de a intra în mişcare directă.

Practic, ar fi vorba despre doar trei etape, prezente însă şi în condiţii de retrogradare. Menţionăm că staţionarea este caracteristică doar planetelor de la Jupiter încolo. Cu privire la tema natală, semnalăm trei situaţii:

1. când există planete retrograde la naştere;

2. când planetele retrograde la naştere urmează să-şi reia mişcarea directă în cursul vieţii nativului;

3. când planete directe la momentul naşterii urmează să intre în retrogradare pe parcursul vieţii nativului.

O a patra situaţie, mai rar întâlnită, este cea a planetelor staţionare la momentul naşterii, fie înainte de retrogradare, fie înainte de reluarea mişcării directe. O situaţie specială prezintă planeta Mercur, cu cele mai puţine zile de retrogradare (între 19 şi 24), care, directă la momentul naşterii fiind, poate prezenta o perioadă de retrogradare în viaţa nativului (cu o durată cuprinsă între 19 şi 24 de ani). Aceste perioade sunt evidenţiate de către DIRECŢII sau PROGRESII.

Pasul planetar influenţează foarte mult nativul în sfera de acţiune a planetei respective. De exemplu, Mercur retrograd la naştere şi aflat în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ e posibil să indice o vorbire foarte greoaie, sau

Planeta	Pasul zilnic	Perioadă de staţionare
Soare	Între 57 – 61	
L	În	

unã	tre 11°57 – 14°30	
Mercur	În tre 93 – 131	
Venus	În tre 70 – 74	
Marte	În tre 39 – 44	
Jupiter	În tre 11 – 13	3 – 5 zile
Saturn	*r*	7 zile
Uranus	3	12 zile
Neptun	2	8 – 10 zile;
Pluto	sub 2	11 zile

să semnaleze un ritm foarte lent de manifestare a mentalului în domeniile concrete şi ştiinţifice ale vieţii terestre, dar cu o puternică activitate intuitiv-emoţională. Sau, dimpotrivă, dacă Mercur are un pas de 110°/zi şi se află în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER, el poate indica un exces mental uneori periculos pentru sănătatea nativului. Dacă Marte abia a ieşit

din retrogradare şi are un pas de 28 /zi la momentul naşterii nativului, mai ales în cazul unui bărbat, el poate indica lipsă de dinamism, temperament complexat, fragilitate sau absenţa spiritului de iniţiativă. Venus retrograd la momentul naşterii, dar care a trecut de jumătatea retrogradării urmând să-şi reia mişcarea directă, poate indica o viaţă relaţională cu foarte multe probleme, întrucât Venus are o rată relativ lentă de creştere şi de descreştere a pasului său zilnic. Planetele lente vor prezenta, desigur, în special în cazul staţionărilor sau al schimbării mişcării lor, perioade foarte lungi de modificare a pasului lor zilnic. (Vezi RETROGRADARE). Soarele prezintă variaţii foarte mici de modificare, pasul său zilnic fiind cuprins, în medie, între 57 şi 61. În ceea ce priveşte Luna, unele tratate de astrologie esoterică afirmă că, în cazul unui pas mai mic de 13° 11 /zi ea tinde să se comporte ca o planetă retrogradă. Informaţia merită reţinută şi studiată, întrucât pare să fie adevărată, dacă ţinem cont de poziţia în SEMN ŞI CASĂ a Lunii. Menţionăm că, în funcţie de domeniul de aplicare în astrologice, Luna nu prezintă un pas constant, în astrologia iniţiatică pasul său este de 12°, în astrologia lunară hindusă pasul său este de 13°20, în astrologia alchimică pasul său este de 12°51.25”, iar în astrologia curentă el are valori cuprinse între 11? 57 şi 14°30 zilnic. Indicăm în tabelul de mai jos aceste valori, cu menţiunea că ele nu au în vedere pasul zilnic în perioada schimbărilor de mişcare. De exemplu, pasul zilnic al lui Mercur nu scade niciodată sub 93, dar în perioadele de

intrare în retrogradare sau de reluare a mişcării directe, el atinge valori până la 61 /zi. Neptun şi Pluto, în afara staţionării lor propriu-zise, atunci când se pregătesc să-şi schimbe direcţia, pot avea staţionări repetate, de exemplu: la 10°21 Peşti, Neptun poate rămâne două zile iar Pluto trei zile, la 10°22 Peşti la fel, ş.a.m.d., retrogradarea urmând să aibă loc la 10°28 Peşti, după ce se consumă zilele necesare de staţionare.

PASIUNE PENTRU JOC – Soarele în Semnul zodiacal Taur. Soare slab şi disonant Semnul zodiacal Leu important şi afectat, mai ales dacă el se află în Casa I sau în Casa a V-a. Marte puternic şi plasat în Casa a V-a. Jupiter afectat şi Saturn slab. Relaţii între Casa a V-a şi Neptun indică ataşamentul faţă de jocurile de noroc (vezi CASE).

PASIUNI – Marte şi Venus predominante. Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC importante. Principalii SEM NIFICATORI în SEMNE POZITIVE. Venus în Semnale zodiacale Scorpion sau Leu. Adesea, AS în DECANUL venusian al unui Semn marţian.

PASIVITATE – AS sau Soarele în Semnul zodiacal Peşti. Marte slab şi într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI AER cel mai adesea, fără nici un aspect dinamizator de la Mercur sau Uranus; de asemenea, o foarte slabă prezenţă a ELEMENTULUI FOC în temă, sau absenţa totală a CUADRATURII la momentul naşterii. În aceste condiţii, anevoie se poate vorbi despre o dinamizare a nativului, necesară transformării şi evoluţiei lui spirituale, trebuind corelarea mai multor TRANZITE în forţă ca el să realizeze aşa

ceva. Din punct de vedere medical, asemenea teme natale pot indica, cel mai adesea, tulburări ale sănătăţii care se agravează în timp şi care se manifestă foarte târziu în viaţă, într-o formă extrem de gravă sau chiar finală. În primul caz, tratamentul va fi şi el de foarte lungă durată, mai degrabă pentru temporizarea sau atenuarea relativă a simptomelor, iar în cel de-al doilea e posibil ca ieşirea la suprafaţă a afecţiunii să nu mai necesite absolut nici un tratament.

PATRIOTISM – Jupiter, Saturn, Marte importanţi şi bine dispuşi, CASA A IV-A sau Semnul zodiacal Taur conţinând SEMNIFICATORI importanţi. AS în Semnele zodiacale Rac, Săgetător sau Peşti. Absenţa afectărilor lui Neptun, Uranus, Pluto asupra lui Marte şi Jupiter.

PAVO – Păunul, CONSTELAŢIE situată la sud de SAGITTARIUS ŞI CORONA AUSTRALIS, şi una dintre constelaţiile create de către Johann Bayer în 1604, care a plasat-o lângă stelele Polului Sud. Chinezii o numeau Joc *Tseo*, „păunul”.

Astrologii spun că ea conferă unitate şi plăcere pentru laude. Cu toate că este o constelaţie relativ nouă, simbolismul păsării provine din timpurile antice, când a fost pentru foarte mult timp o imagine a imortalităţii; de asemenea exista o credinţă despre carnea păunului care se spune că nu putrezeşte oricât de mult ar fi păstrată. Datorită acestei curioase credinţe, păunul a devenit emblema nemuririi, deoarece, asemeni cărnii lui, natura spirituală a fiinţei umane este incoruptibilă. În mitologia greacă, păunul este pasărea care a răsplătit

serviciul adus de Argus zeiţei Hera (Junon la romani), în supravegherea ei acerbă faţă de aventurile amoroase ale lui Zeus. La un moment dat, Zeus s-a îndrăgostit de Io, frumoasa fiică a zeului râurilor Inachus, pe care, ca s-o scape de gelozia Herei, el a transformat-o într-o junincă pe care i-a dăruit-o. Spre a fi sigură că Io şi Zeus nu se vor mai întâlni niciodată, Hera l-a creat pe Argus Panoptes, monstrul cu o sută de ochi, care nu doarme niciodată şi care vede tot, sau monstrul „tot numai ochi". El a fost ucis, la cererea lui Zeus, de către Hermes (Mercur), care l-a adormit în totalitate cântându-i la flaut. Hera a luat ochii monstrului şi i-a pus pe penele şi corpul păunului, pasărea sa favorită, sporindu-i brusc frumuseţea şi strălucirea. Aceşti „ochi" sunt stelele din coada Păunului, care strălucesc în emisfera sudică. În tradiţia creştină păunul semnifică discul solar, fiind tot un simbol al nemuririi. În iconografia occidentală este reprezentat ca bând din caliciul euharistie, în Europa de mijloc el reprezenta incoruptibilitatea sufletului şi natura ascunsă a psihicului uman. În tradiţia esoterică el simbolizează totalitatea, deoarece el combină toate culorile când îşi desface coada în evantai. Tradiţia egipteană îl prezintă de multe ori alături de Isis, deşi penele sale desemnează „ochiul diavolului". Mitologia hindusă consideră că el are pene de înger, voce de demon şi mers de hoţ. El este atât de ruşinat de ghearele sale urâte şi de picioarele sale negre, încât ţipă de câte ori şi le vede. Apare frecvent în reprezentările simbolice foarte bogate ale zeităţilor Sarasvati, Lakshmi şi

Brahma. Când este călărit de către Kama, zeul iubirii, păunul reprezintă doriţa nerăbdătoare. Steaua fixă capacitatea pentru o activitate specială, în analogie directă cu natura ei (a planetei).

principală a constelaţiei este PĂUNUL. Constelaţia, aşa cum a firmă Robson, conferă vanitate şi plăcere de a se etala în public, alături de o viaţă lungă şi ceva faimă.

PEGASUS – Calul zburător, CONSTELAŢIE situată la nord de urna Vărsătorului şi de peştele cel mai estic din constelaţia Peştilor, stelele Marelui Careu incluzându-i corpul pe jumătate, simbol al naşterii lui din ocean. Este calul înaripat despre care mitologia spune că s-a născut din sângele Meduzei şi spuma mării, după ce Perseu i-a tăiat capul, fiind fiul ei şi al zeului Poseidon (Neptun). Îşi datorează forma de cal faptului că tatăl său avea înfăţişarea unui cal în clipa în care l-a conceput. Numele său înseamnă „cel născut din ocean”. El este călărit de către muze, dintre care Urania, Muza astronomiei şi a Iubirii Universale (un alt aspect al zeiţei Afrodita) care i-a acordat cea mai mare atenţie crescându-l. Grecii îl numeau simplu *Hyppos*, „calul” sau „calul divin”, iar Eratostene confirmă că el era fără aripi, fiind reprezentat aşa până târziu, deşi toate desenele îl arătau pierzând pene. Totuşi, Ptolemeu îl menţionează ca înaripat şi aşa este ştiut şi astăzi, cum, de altfel, era cunoscut etruscilor, chaldeenilor, hitiţilor. Zodiacul egiptean de la DENDERAH conţine două hieroglife imediat sub desenul calului, *Pe ka*, „primul”, şi *Sus*, „calul”,

adică Pegasus. Cu alte cuvinte, numele său a fost păstrat în toate limbile. Numele stelelor din această constelaţie, 89 la număr şi care o fac de-a dreptul remarcabilă, confirmă simbolul calului

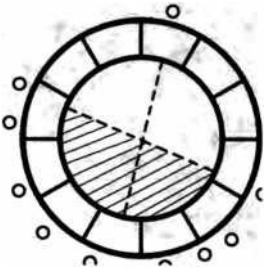

PĂUNUL – STEA FIXĂ de magnitudine 2,1 din Alpha PAVO (23°49 Capricorn), localizată pe coada păsării. Denumirea ei este de origine arabă, *Att-Ttawoos* însemnând „păun”, sau Argus, gigantul cu o mie de ochi din mitologia greacă, al cărui nume grecesc, *panoptes*, avea sensul de „cel care vede totul”. Păunului i se atribuie un simbolism foarte frumos: petele de forma ochilor de pe coada sa se spune că ar reprezenta stelele, universul, Soarele, Luna şi porţile Cerului. Pentru creştini, el reprezintă omniscienţa, Tatăl Atoateştiutor. Sufiştii cred că Spiritul primordial a fost creat sub forma unui păun. Când s-a privit în oglinda Esenţei Divine, păunul a fost atât de copleşit de frumuseţea pe care a văzut-o, încât stropi mari au ţâşnit din trupul său, din care s-a născut apoi totul. Se mai spune, de asemenea, că păunul anunţă starea vremii, dansând întotdeauna înainte de ploaie. Steaua se află foarte aproape de Nodul Sud al planetei Saturn (23°38 Capricorn), şi

e posibil să aibă o influenţă saturniană.

Înaripat. Cea mai strălucitoare, aflată în punctul dintre gât şi inserţia aripii, MARKAB, înseamnă „cel ce se întoarce de departe”. SCHEAT, steaua de pe umărul alăturat, înseamnă „cel ce pleacă şi revine”. Steaua de pe aripă are un nume arab, Al Genib, „cel care poartă (pe cineva)”. Steaua din nară este ENIF, „apa”, iar steaua de pe piciorul apropiat este MATAR, „cea care face să plutească”. Aceste nume arată că nu avem deloc de-a face cu un cal obişnuit, ci cu o metaforă a Divinului care pare să spună: „(chiar) dacă voi pleca, voi reveni”. Ptolemeu spune că stelele au natura planetelor Mercur şi Marte, iar Robson afirmă că influenţa constelaţiei se simte ca ambiţie, vanitate, intuiţie, entuziasm, capriciu, judecată slabă. În general însă este considerată o constelaţie norocoasă care conferă creativitate artistică; ea pare însă a predispune la

PÂLNIA-MODEL PLANETAR în care o singură planetă se află aproximativ în OPOZIŢIE cu toate celelalte, adunate într-un arc mai mic de 180°. Se spune că această planetă izolată, numită adesea PLANETA SINGLETON, conferă

Planeta	Perioada siderală (ani tereştri)	Perioada de rotaţie (zile terestre)
SO		25

ARE		,36 zile
MERCUR	O, 241 ani	59 ,7 zile
VENUS	O, 615 ani	24 3,16 zile
PĂMÂNT	Un an	O zi
MARTE	1, 88 ani	1, 03 zile
JUPITER	11 ,865 ani	O, 41 zile
SATURN	29 ,650 ani	O, 43 zile
URANUS	83 ,744 ani	O, 89 zile
NEPTUN	16 5,510 ani	O, 53 zile
PLUTO	24 7,687 ani	6, 39 zile

moarte prin înec. Este vizibilă în România în timpul toamnei. Stelele sale principale sunt ALGENIB (9°09 Berbec), BIHAM (06°50 Peşti), Enif (01°53? Peşti), HOMAM (16°09 Peşti), KERB (01°03 Berbec), Markab (23°29 Peşti), Matar (25°43 Peşti), SADALBARI (24°23 Peşti), Scheat (29°22 Peşti).

PELASGUS – Vezi NUNKI.

PEREGRIN – Calitate energetică a unei planete, considerată multă vreme ca aparţinând categoriei de DEBILITATE planetară. În realitate, este vorba despre valoarea neutră a planetei, care nu se află nici în Semnele debilităţii, nici în Semnele DEMNITĂŢII ei, fie esenţială, fie accidentală.

PERICOL DE SCANDAL – Jupiter şi Soarele predominanţi în configuraţiile dinamice (pentru un scandal public), sau Jupiter şi Luna (pentru scandal în viaţa particulară).

PERICOL DE SEDUCŢIE (de ademenire) – Marte şi Venus în CASA A v-a mai ales dacă sunt conjuncte şi dacă GUVERNATORUL Casei a V-a este rău plasat. Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ sau, în egală măsură, Venus ANGULAR ŞI DISONANT faţă de Marte sau Saturn dar, cel mai adesea, faţă de Marte.

PERIGEU (PERIHELIU) – Punctul de pe orbita Lunii cel mai apropiat de

PERIOADĂ DRACONICĂ – Perioadă de mişcare a Lunii, de la unul dintre Noduri înapoi la acelaşi Nod (între 27 şi 212 zile). Numele este de provenienţă antică, amintind legătura dintre dragon şi Lună.

PERIOADĂ IULIANĂ – Una dintre reformele calendaristice, aparţinând Organizaţiei Naţiunilor Unite, folosită curent în astronomie şi prezentă în toate EFEMERIDELE; este obţinută prin numerotarea continuă a fiecărei zile în parte, sub numele de „dată iuliană”, aşa cum a propus JJ.

Scaliger în 1583. Numărătoarea începe la 1 ianuarie 4713 î.Hr., la mijlocul zilei. De exemplu, pentru 1 ianuarie 2001, data iuliană este de 2452911.

PERIOADELE FASTE SAU NEFASTE ALE DESTINULUI – Ele trebuie cercetate prin calculul DIRECŢIILOR şi al TRANZITELOR şi, de asemenea, prin examinarea temei anuale, numită şi REVOLUŢIE SOLARĂ. Este evident că aceste direcţii şi tranzite trebuie să fie interpretate prin raportarea la TEMA NATALĂ. Regula, foarte generală, a perioadelor nefaste, corespunde întotdeauna:

— direcţiilor rele dintre Saturn şi LUMINĂRII, MC sau AS, în primul rând;

— direcţiilor rele ale lui Uranus şi ale lui Marte faţă de elementele menţionate;

— direcţiilor rele ale MC şi ale AS faţă de guvernatorii lor şi faţă de PLANETELE DINAMICE, primul corespunzând dării peste cap a destinului, iar al doilea, deci AS, perturbării ordinii fiziologice, adesea accidentelor.

Perioadele faste corespund direcţiilor bune ale MC, AS, guvernatorului CASEI A X-A sau CASEI I faţă de Luminării sau faţă de BENEFICI.

PERIOADĂ DE ROTAŢIE – Intervalul de timp în care planeta săvârşeşte o rotaţie completă în jurul propriei sale axe. Acest interval se măsoară în zile terestre (pământeşti).

PERIOADĂ SIDERALĂ – Timpul necesar unei planete să parcurgă complet orbita ei. Se măsoară în ani tereştri (pământeşti).

PERIOADĂ SINODICĂ – Intervalul de timp

care separă două CONJUNCŢII consecutive ale unei planete. Numărul de zile necesar depăşeşte un an terestru (pământesc).

PERIOADE CRITICE – încă din vremurile străvechi se crede că anumiţi ani din viaţă sunt mult mai predispuşi pericolelor sau schimbării decât alţii. Cei mai importanţi sunt anii septenari: 7,14,21,28, asociaţi cu periodicităţile lunare din TEMA PROGRESATĂ şi legaţi de creşterea sufletului. Esoteric, încarnarea spirituală completă a omului nu are loc înainte de 4 septenarii, adică de 28 de ani, una dintre cele mai importante perioade critice, cu atât mai mult cu cât ea mai corespunde acţiunii semnificative a doua planete: Mar te (perioadele marţiene fiind şi ele, de asemenea, legate de ciclurile de 7) şi Saturn, a cărui întoarcere în poziţia RADICALĂ se face în jurul vârstei de 29 – 30 de ani, în funcţie de mişcarea sa la momentul atingerii acestei poziţii (retrogradă sau directă). Unii nativi aproape nu simt acest tranzit, în vreme ce pentru alţii el este de-a dreptul stresant, mai alesdacă prinde toate cele trei treceri (trecere directă, întoarcere prin intrarea în retrogradare, şi o a doua trecere directă) peste un astfel de loc important al temei o a doua perioadă crucială importantă asociată cu Saturn are loc, apoi, în preajma vârstei de 60 de ani. Cea asociată cu Nodul Lunar este de aproximativ 18 ani şi 6 luni pentru revenirea la poziţia natală. Perioadele critice individuale pot fi determinate din TEMA NATALĂ, în funcţie de pasul planetei care ne interesează sau care ne atrage mai mult atenţia. Tot perioade critice sunt

considerate şi perioadele de tranziţie, care marchează trecerea de la o eră la alta, cum ar fi, de exemplu, cele cunoscute sub numele de PRECESII.

PERIODICITATE – Timpul necesar unei planete să revină la aceeaşi poziţie pe care o ocupa la momentul întocmirii astrogramei; sau, într-o definiţie mai generală, timpul necesar unei planete să revină la poziţia sa zodiacală considerată drept reper la un anumit moment dat. De exemplu, dacă luăm ca reper Semnul zodiacal Peşti, constatăm că Jupiter îl tranzitează aproximativ la fiecare 12 ani. Periodicitatea nu trebuie confundată cu REVOLUŢIA SOLARĂ sau cu REVOLUŢIA LUNARA. Periodicităţile planetelor sunt următoarele:

— Lună – periodicitate de 4 ani;
— Mercur – periodicitate de 10 ani;
— Venus – periodicitate de 8 ani;
— Soare – periodicitate de 19 ani;
— Marte – periodicitate de 15 ani;
— Jupiter – periodicitate de 12 ani;
— Saturn – periodicitate de 30 de ani;
— Uranus – periodicitate de 84 de ani;
— Neptun – 184 de ani, despre care se spune că ar aduce *terminus vitaie* (finalul de viaţă) la aproximativ 372 de ani. Pentru Pluto nu s-a stabilit o astfel de periodicitate, fie pentru că nu fusese descoperit la data respectivă, fie pentru că era vorba despre o vârstă matusalemică din punctul de vedere al actualei rase umane, periodicitatea lui Neptun fiind şi-aşa destul de curajoasă, considerată ca neavând nici un fel de justificare

pentru durata vieţii omeneşti.

PERSEUS – Perseu, CONSTELAŢIE numită „campionul”, „ucigaşul Meduzei” şi „salvatorul Andromedei”. Este una dintre cele mai întinse constelaţii de pe Firmament, având 28° lungime, de la mâna ridicată a reginei CASSIOPEIA până aproape de PLEIADE. În textele latine se folosesc multe epitete cu referire la victoria asupra Meduzei: *deferens capul algol*, *victor gorgonei monştri*, *gorgoniter*, toate conţinând ideea victoriei binelui asupra răului. Termenul medieval ulterior, *celeub* sau *chelub*, provine din arabul *kullab*, care se referă la armele purtate de Perseu în timpul terifiantei lupte, precum sandalele sale înaripate, dăruite de Hermes şi scutul în care s-o privească pe Meduză, pentru a evita ochii ei ucigători. Arătos îl caracterizează drept eroul stelar care „stârneşte praful în Cer”, fie pentru că picioarele sale se află pe drumul ceresc, Calea Lactee, fie pentru că el se repede cu toată forţa s-o salveze pe Andromeda. Constelaţia conferă inteligenţă, putere şi o natură aventuroasă, deşi cu tendinţe spre decepţie. Ptolemeu spune că ar avea natura planetelor Jupiter şi Saturn. Tocmai de aceea ea pare a indica mai degrabă evenimente importante pentru un număr mare de oameni, în special fenomenele meteorologice. Stelele ei fixe importante sunt ALGOL (26°10 Taur), ATIKS (01°09 Gemeni), CAPULUS (24°12 Taur), MENKIB (4°58 Gemeni), MIRAM (28°42 Taur), MIRFAK (2°05 Gemeni), MISAM (27041 Taur). Dacă este importantă într-o temă natală, afirmă Noonan, se spune că ea indică nativi aventuroşi dar şi pe cei

mai puţin oneşti în relaţiile directe cu ceilalţi. În România este vizibilă în timpul iernii.

PERSEVERENŢĂ (tenacitate) – Indici similari celor pentru ÎNCĂPĂŢÂNARE. Uranus în Semnul zodiacal Scorpion, dar şi un aspect bun între Mercur şi Saturn, precum şi între acestea două şi Uranus. Soarele sau AS în Semnele zodiacale Taur sau Capricorn.

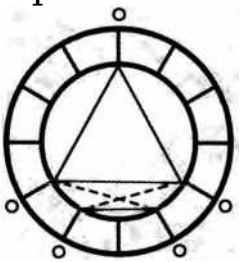

PERSISTENŢĂ – Semnul zodiacal Capricorn, SEMNELE FIXE sau Semnul zodiacal Rac trebuie să fie importante. AS în Semnul zodiacal Taur. Pe de altă parte, Semnele de răbdare (Fecioară sau Scorpion), precum şi planete susţinute de Saturn, Pluto sau Venus, aceasta din urmă în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT.

PERSPICACITATE – Mercur în Semnul zodiacal Capricorn indică supleţea şi diplomaţia.

PERTURBĂRILE PLANETELOR – Oricare două planete din Univers se atrag cu o forţă proporţională cu masele lor şi invers proporţională cu distanţa dintre ele. De aceea, poziţiile lor reale nu mai corespund cu poziţiile lor matematice. Datorită maselor neomogene ale planetelor şi a interacţiunii planetelor de mase mari, au loc perturbări ale poziţiilor planetare reale faţă de poziţiile lor teoretice.

PERVERSITATE – Neptun important şi

dinamic în temă, alături de o puternică influenţă venusiană, dar foarte dizarmonioasă. Importanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Uranus în aspect conflictual cu Venus şi cu Luna. Saturn în aspect conflictual cu Venus. Marte şi Jupiter în Semne de expresie a Elementului Apă şi afectaţi de către Venus-Neptun. SEMNIFICATORII conştiinţei morale slăbiţi. CONJUNCŢIILE pe care Pluto le poate face, la un moment dat, cu Venus, cu Marte şi poate chiar şi cu Uranus. Un indice de perversitate ascunsă, adesea chiar patologică, pe care nativul o conştientizează foarte anevoie sau deloc, mai este indicată de aspectele Lunii Negre (LILITH) cu Venus şi cu Pluto, în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT sau APĂ. Dacă aspectele se petrec pe Semne de expresie a ELEMENTULUI AER, nativul poate jongla la modul inteligent cu perversitatea sa, iar dacă ele au loc în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC atunci nativul e posibil să se afle la cheremul toanelor sale, sau al pulsiunilor sale pasionale, de scurtă durată, afectând acel domeniu de viaţă indicat de Casa ce conţine aceste relaţii. Oricum, de reţinut că nu este vorba numai despre perversităţi morale, ci de orice fel (sexuale, mentale, artistice, culturale, relaţionale etc.).

PESIMISM – Relaţii planetare deloc armonioase între Saturn-Lună, Saturn-Mercur, Saturn-Venus. Saturn în Casa a III-a sau în Casa I. Disonanţe între Saturn şi LUMINĂRII, Jupiter, Venus sau AS. SEMNELE MUTABILE importante (cu excepţia Semnului zodiacal Săgetător). Numeroase planete în Casele a XII-a şi a VI-a (vezi

CASE).

PEŞTELE – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ suficient de des întâlnită, alcătuită dintr-o PIRAMIDĂ şi o NICOVALĂ. PLANETA-FOCAR a piramidei este, totodată, şi planetafocar a configuraţiei. Are o simbolistică la fel de complexă precum nicovala, angrenând semnificaţia Semnului zodiacal Peşti şi simbolismul lui Saturn şi Neptun. Prezintă importanţă în astrologia karmică, indicând un nativ cu o achiziţie spirituală importantă din vieţile anterioare şi cu un excepţional potenţial creator, mai ales în condiţiile în care există o PIRAMIDĂ DE APĂ. Putem considera şi această configuraţie ca fiind una karmică, datorită planetei-focar care poate realiza ÎNCONJUNCŢII faţă de SEXTILUL nicovalei, şi activând resursele interne ale nativului, căci el va depune foarte mari eforturi pentru a-şi conştientiza potenţialul real şi adevărata cale, care trebuie să fie, obligatoriu, una spirituală. În astfel de situaţii, el va realiza o fuziune totală cu Dumnezeu Tatăl, iar, în cele din urmă, va atinge Eliberarea. Dacă va permite ca piramida să se irosească (situaţie adesea specifică pentru PIRAMIDA DE AER, de exemplu), atunci va aluneca în puternice depresii psihice sau în forme îngrozitoare de orgoliu mental, devenind superficial şi chiar periculos, confundând valori şi idei, acceptând compromisuri de orice fel şi decăzând spiritual, până la a face parte din ordine esoterice malefice.

PEŞTI – Ultimul dintre cele 12 Semne al Zodiacului şi una dintre CONSTELAŢII. Semnul

zodiacal nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere cu constelaţia omonimă. Sigla modernă reprezintă doi peşti legaţi prin „coardă de argint”, care le uneşte gurile. Ei au direcţii total opuse, simbolizând disputa dintre spirit şi materie în fiinţa umană. Peştii sunt Semn de expresie a ELEMENTULUI APĂ, MUTABIL, influenţa generând o natură predominant emoţională, intuitivă şi predispusă la nesiguranţă. Nativii tind la a fi hipersenzitivi faţă de problemele sufleteşti ale celorlalţi. Pentru a vorbi despre ei folosim cuvinte precum: empatie, imaginaţie, poezie, sugestie, flexibilitate emoţională, autocompătimire, lentoare, superficialitate, sentimentalism, amabilitate şi inconstanţă. Cu o energie psihică în exces sau sub stres, aceşti nativi pot comenta că le lipseşte direcţia, devenind visători, greoi, neliniştiţi, instabili, haotici, ipohondri, fără pic de încredere în forţele proprii. Semnul zodiacal peşti este guvernat de către planeta Neptun în

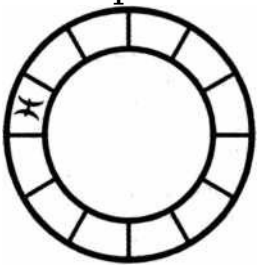

astrologia modernă, iar în astrologia tradiţională de către beneficul şi expansivul Jupiter. El este DOMICILIUL lui Neptun, EXALTAREA lui Venus şi a lui Jupiter, TRIGONOCRAŢIA Lunii şi EXILUL lui Mercur. De reţinut că Semnul nu oferă nicio CĂDERE, tot aşa

cum Semnul zodiacal Fecioară, opusul său, nu oferă nicio EXALTARE. Constelaţia este vizibilă în România în timpul toamnei.

PHACT (Phakt) – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Alpha COLUMBA (22°10? Gemeni), de natura relaţiei Venus Mercur. Stea aflată la baza aripii drepte a păsării. Împreună cu WAZN reprezintă „bunii vestitori" sau „aducătorii de veşti bune", consacraţi Zeiţei împăcate. Numele ei provine din denumirea arabă *Al-Fakhitah*, „porumbelul". Phaet sau Phad sau chiar Had sunt variante moderne, de provenienţă incertă, ultima probabil din cuvântul arab *Had ar*, „pământ" sau „sol". Se pare că cele două stele au fost despărţite prin secolul al XVI-lea de constelaţia CANIŞ MAJOR şi numită MULIPHEIN, „cele două stele de încredere". Chinezii îi spuneau *Chang Jin*, „strămbunii", iar egiptenii se pare că au orientat către această stea mai multe temple închinate zeului Amon. Pentru greci porumbelul era simbolul Afroditei şi reprezenta garanţia iubirii. Tradiţia creştină consideră porumbelul simbol al căsniciei fidele. Robson afirmă că influenţa stelei este benefică, ea conferind noroc şi speranţă de bine. Dacă ea se află în CONJUNCŢIE cu vreo planetă, înseamnă că nativul are talente artistice incontestabile, interes real şi profund pentru ştiinţă, mediumnitate şi o evidentă genialitate. Se pare că Newton şi Richard Strauss au în tema lor natală o conjuncţie Phact-Soare. Ebertin afirmă că această stea fixă va creşte în importanţă (în sensul că-şi va amplifica vibraţia spirituală) pe măsură ce ne vom apropia şi vom intra în Era Vărsătorului.

PHAED – Una dintre cele opt STELE FIXE care formează constelaţia URSA MAJOR.

PHECDA (Phad) – STEA FIXĂ de magnitudine 2,5 din Gamma URSA MAJOR (00°29 Fecioară), de natura relaţiei Jupiter-Venus. Este poziţionată pe corpul Ursei Mari. Numele ei arab este Al-Fakhidh, „coapsa”, denumind astfel locul ei exact pe figura celestă. Phacă, Phachd, Phaed, Phekda şi Phegda sunt variante. Una dintre stelele Plugului sau Carului Mare, alcătuind „buchetul” pătratului alături de stelele MERAK, DUBHE ŞI MEGREZ. Al Biruni spune că este Pulastya ori Pulasthya, unul dintre cei Şapte înţelepţi Hinduşi, adică cel născut din urechile lui Brahma. Prin acest înţelept-medium s-ar fi comunicat oamenilor *Puranele*, unele dintre scrierile sacre ale hinduşilor. Tot el a fost tatăl lui Kubera, zeul comorilor. În CONJUNCŢIE cu planete dinamice se spune că ar cauza mari vărsări de sânge sau bătălii sângeroase. Puterea acestei stele este absolut distinctă în ASTROLOGIA MONDIALĂ, în special atunci când o tranzitează Marte.

PHERKAD – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,1 din Gamma URSA MINOR (21°36 Leu), de natura relaţiei Saturn-Venus. Este poziţionată pe laba dreaptă din faţă a Ursei Mici. Numele ei arab este *Al-Farqad*, „gamba” Ambele componente erau cunoscute de către arabi ca una singură, azi având însă nume diferite, Pherkad Minor şi Pherkad Major, separate de 57 arc. Alături de KOHAB şi alte stele ele erau Dansatoarele, sau Păzitoarele Polului Nord. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul

general al CONSTELAŢIEI.

PHERKARD – Vezi YILDUN.

PHERG – Vezi ALPHERG.

PHOENIX – Phoenix sau Pasărea mistică, CONSTELAŢIE introdusă în astronomia modernă mai degrabă prin adopţie decât prin invenţie, deoarece pasărea Phoenix este un simbol extrem de vechi la toate marile civilizaţii antice a căror tradiţie spirituală s-a păstrat până în zilele noastre. Ea era simbolul astronomic al perioadelor, al ciclurilor, al longevităţii, al imortalităţii, al renaşterii spirituale. Mai ales aceste semnificaţii provin din faptul că pasărea trăieşte câteva secole bune (între 500 şi 1.000 de ani), renăscând din propria sa cenuşă, în urma unei alchimii speciale, magice, tainice. În Egiptul antic phoenixul era simbolul ciclului solar şi era asociat oraşului Heliopolis, semnificând totodată revărsările anuale ale Nilului. Arabii considerau că locul ei este Muntele Kaf, centrul lumii. Taoiştii au numit-o „cinabrul roşu”, ca simbol al etapei alchimice din Marea Operă cunoscută sub numele de „rubeido” sau „opera la roşu”, numind totodată prin ea transmutarea şi sublimarea, procese în care subtilul se separă de grosier. Phoenixul a devenit emblema lui Nu-Kua, cel ce a inventat instrumentul muzical *cheng*, care are forma şi imită cântecul acestei păsări. De altfel, China tradiţională excelează în simbolistica phoenixului:

biyy, „Marele Peşte Sudic”. Diferă de Semnul zodiacal Peşti şi se spune că ar fi părintele CONSTELAŢIEI PEŞTILOR, conform unei legende care spune că asterismul comemorează transformarea lui Venus, în timp ce se îmbăia, într-un peşte. În antichitatea târzie, Venus era legată de ATARGATIS, iar în tradiţia misterelor precreştine de „omul cu cap de peşte”, DAGON. Creştinismul a asimilat aceste tradiţii şi, în conformitate cu ele, Fecioara Maria a născut Peştele ce a devenit Iisus. Influenţa constelaţiei se apropie de natura lui Saturn, afirmă Bayer, şi în acelaşi timp fiind similară constelaţiei omonime. Cea mai importantă STEA FIXĂ a sa este FOMALHAUT (3°52 Peşti), una dintre stelele regale (vezi STELELE REGALE) ale persanilor. Constelaţia este vizibilă în România puţin deasupra orizontului.

masculul reprezintă fericirea, iar femela este emblema împărătesei, în contrast cu dragonul imperial. Cuplul de phoenicşi semnifică fericirea în căsnicie şi se spune că ar călăuzi cuplurile căsătorite către paradisul celor veşnici. Creştinismul n-a rămas nici el insensibil la acest simbolism, ce semnifică regenerarea, renaşterea în dimensiunea spirituală, divină. Renaşterea

păsării din propria ei cenuşă, după trei zile, şi zborul ei către Cerurile paradiziace, către est, reprezintă exact finalul destinului terestru al lui Iisus, care a înviat la trei zile după răstignire, înălţându-se apoi în împărăţia Tatălui Ceresc. Robson spune că influenţa acestei constelaţii se manifestă ca predispoziţii către pionierat, ambiţie şi putere, ca longevitate şi faimă de lungă durată. Principala sa STEA FIXĂ este ANKAA (15°30 Peşti).

PICTOR, EQUULEUS PICTORIS – Şevaletul pictorului, CONSTELAŢIE care se întinde între 0° Gemeni şi 5° Fecioară şi între 45° şi 65° sud de ecuator, localizată în sudul constelaţiei COLUMBA. Este formată de Lalaille în 1752 şi cunoscută sub numele de Pictor. Iniţial, el i-a spus „calul pic: torului", dar ulterior i s-a spus doar Pictor, pentru a evita confuzia cu constelaţia EQUULEUS, din emisfera nordică. Se spune că ea conferă imaginaţie, abilităţi artistice, francheţe şi o natură pe care se poate conta.

PIXIS NAUTICA – Sau Compasul marinarului, CONSTELAŢIE care se întinde între 19° Leo şi 3° Fecioară şi între 25° şi 36° sud de ecuator. Este localizată parţial în Calea Lactee şi a fost formată de către Lalaille în 1752, din stelele aflate în catargul constelaţiei ARGO NAVIS, în onoarea compasului magnetic care a fost inventat la acea dată şi care este folosit în navigaţia marină. Robson spune că influenţa ei se manifestă ca înţelepciune, voinţă, natură fermă, judecată bună şi interes în chestiuni de geografie şi nautică.

PLANETA-ANDROGIN – Mercur, planetă

despre care se spune că acţionează într-o dublă manieră, fiind atât de pola-PICTURI – Relaţie planetară armonioasă Marte-Jupiter, cel mai adesea. Aspecte bune între aceste planete şi SEMNIFICATORII intelectuali, precum şi între Uranus şi Venus. Aceleaşi planete în Casele a III-a, I s-au a X-a (vezi CASE). Venus bine dispusă. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Gemeni. Aceste indicaţii vizează mai degrabă înclinaţia estetică şi intelectuală către produsele artistice ale picturii. Pictura în sine ţine cel mai adesea de predominanţa ELEMENTULUI FOC în temă, susţinut de puternice aspecte creatoare venite de la Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi de la Semnul zodiacal Berbec, mai ales.

PISCIS AUSTRALIS – Peştele de Sud, CONSTELAŢIE localizată între aproximativ 15° Vărsător şi 5° Peşti, şi între 28° şi 36° sud de ecuator, şi la sud de constelaţiile Capricorn şi Vărsător, în acea parte de cer cunoscută în astronomia timpurie sub numele de Apă. Când arabii au adoptat constelaţiile greceşti, au numit-o pe aceasta *Al Hut* aljaniritate energetică *yang* (masculin, emisiv, solar, +), cât şi de polaritate energetică *yin* (feminin, receptiv, lunar, –). Tradiţia antică îl vede pe Mercur deopotrivă uscat şi umed, fiind legat atât de natura masculină, cât şi de cea feminină. În acord cu chiar această tradiţie, toate planetele manifestă o dualitate sexuală, cu excepţia Soarelui şi a Lunii (vezi DOMICILIU). Atunci când se foloseşte pentru Mercur noţiunea de *andro ginus* („androginul”), referirea se face la aspectele pe care le primeşte el, polaritatea

aspectului depinzând de polaritatea planetei care îi trimite aspectul respectiv.

PLANETA-ANSĂ – Planeta specifică modelelor planetare PÂLNIA ŞI EVANTAIUL, aflată faţă în faţă cu restul planetelor, grupate în jumătatea/treimea zodiacală opusă ei. Ea concentrează energiile tuturor celorlalte planete, conferindu-le o expresie specifică. Felul în care este şi acţionează nativul tinde, cel mai adesea, să corespundă naturii acestei planete.

PLANETA APEX – Variantă pentru PLANETA-FOCAR, foarte des întâlnită în anumite CONFIGURAŢII PLANETARE.

PLANETA CARDINALĂ – Sau planeta angulară; este vorba despre planeta aflată într-una dintre Casele cardinale (vezi CASE) ale temei, dar suficient de departe de AS pentru a nu fi confundată cu PLANETA LEVANTĂ; mai ales că, în cele mai frecvente cazuri, ea poate avea alt Semn decât cel al axei (al UNGHIULUI). De exemplu, dacă DS este pe Semnul zodiacal Berbec, planeta cardinală se poate afla la primele grade ale Semnului zodiacal Taur. Nu trebuie confundată cu PLANETA UNGHIULARĂ, care se află cât mai aproape de unghiurile temei, adesea conjunctă cu axa respectivă; de exemplu, MC la 22° Gemeni, iar planeta unghiulară la 23° Gemeni. În cazul în care se foloseşte Sistemul de Case pe Semne întregi, această situaţie nu mai este valabilă.

PLANETA CEA MAI ASPECTATĂ – Este planeta care realizează cele mai multe aspecte în temă, atât cu planetele, cât şi cu AXELE ZODIACULUI.

PLANETA CULMINANTĂ – Este planeta aflată cel mai aproape de MC; cu cât este mai aproape de el, cu atât ea poate primi şi numele de PLANETA UNGHIULARĂ/ANGULARĂ. În cazul în care se foloseşte Sistemul de Case pe Semne întregi, această situaţie nu mai este valabilă.

PLANETA DOMINANTĂ – Este planeta care conferă întregii TEME NATALE propria sa specificitate. Există două modalităţi de a considera drept dominantă o planetă:

— teoria DOMINANTEI aşa cum provine ea din astrologia franceză (şi, desigur, tradiţională);

— fie considerăm ca dominantă planeta care este: LEVANTĂ, CULMINANTĂ, ANGULARĂ, CEA MAI ASPECTATĂ, REGENT GLOBAL, APEX, PLANETA ANSĂ, PLANETAFOCAR, PLANETA-SCUT, PLANETA SINGLETON etc.

PLANETA-FOCAR – Reprezintă planeta care ocupă o poziţie importantă, privilegiată chiar, în temă, observabilă de la prima citire. Ea poate fi de diferite tipuri: LEVANTĂ, CULMINANTĂ, ANGULARĂ, CEA MAI ASPECTATĂ, REGENT GLOBAL, APEX, PLANETA ANSĂ, PLANETAFOCAR, PLANETA-SCUT, PLANETA SINGLETON.

PLANETA GUVERNATOARE – Planeta guvernatoare este cea cunoscută în literatura astrologică sub numele de „regentul horoscopului” sau REGENT GLOBAL. De reţinut însă că, în această formulare, referirea este aproape ambiguă, întrucât nu se ştie cu exactitate despre ce fel de planetă guvernatoare poate fi vorba: planeta guvernatoare a unui

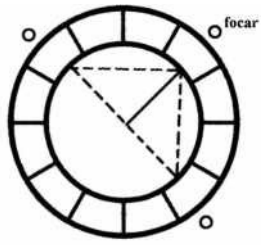

PLANETA FOCAR

PLANETA INCISIVĂ

Semn, a unei Case, a unei teme natale?

Când se cunoaşte cu certitudine referentul, este de preferat să se folosească întotdeauna sintagma de „regent global”, pentru a se evita orice confuzie.

PLANETA INCISIVĂ – Planeta care se află prima, în ordinea Semnelor, într-o CONFIGURAŢIE PLANETARĂ, ea având un rol deosebit de activ pentru întreaga configuraţie, întrucât o pune în mişcare. De natura ei depinde naturii configuraţiei în general, şi maniera de acţiune sau de a fi a nativului. Se mai numeşte şi „planeta conducătoare”. Este specifică, în general.

MODELULUI PLANETAR numit LOCOMOTIVA.

PLANETA IZOLATĂ – Vezi MODEL PLANETAR, paragraful PÂLNIA.

PLANETA LEVANTĂ – Este planeta aflată cel mai aproape de AS, poziţionată în CASA I. Cu cât se află mai aproape de el, cu atât poate primi şi

numele de PLANETĂ UNGHIULARĂ. Este planeta care tocmai răsare la momentul naşterii. În cazul în care se foloseşte Sistemul de Case pe Semne întregi, această situaţie nu mai este valabilă, mai ales dacă în Casa I mai sunt şi alte planete decât cea care este pe AS sau foarte aproape de gradul lui.

PLANETA MEDIATOARE – Este planeta care se află în SEXTIL cu o planetă şi în TRIGON cu o a treia, acestea două din urmă fiind în OPOZIŢIE. Are rolul de face ca opoziţia, dintr-un aspect conflictual, să devină un aspect complementar, benefic, dinamic, astfel încât nativul să conştientizeze potenţialităţile sale şi maniera de a le folosi. Autorităţile în domeniu vorbesc despre existenţa unui „punct reflex" aflat la 120° de planeta mediatoare (în ordinea Semnelor), sensibilizat la fiecare TRANZIT, şi care

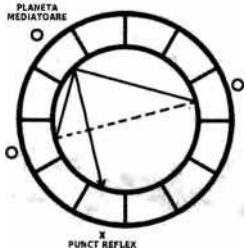

PLANETA MEDIATOARE

conferă nativului şansa de a rezolva tensiunile opoziţiei.

O astfel de planetă se dovedeşte realmente o salvare fiind interesante de studiat, din acest punct de vedere.

TEMELE NATALE în care planeta mediatoare lipseşte.

PLANETA NEASPECTATĂ – Este planeta care

nu face/nu primeşte nici un aspect major şi, uneori, nici măcar aspecte minore. Ea se exprimă într-o manieră extremistă sau anarhică. Nativul respectiv va fi marcat de lipsuri sau excese specifice acestei planete, pe care le va conştientiza anevoie sau deloc. Calităţile specifice acestei planete vor fi greu de stăpânit, mai ales dacă planeta este una transpersonală, şi domiciliată într-una dintre CASELE PSIHICE (Casa a IV-a, a VIII-a, a XII-a), sau în Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Un astfel de nativ atrage prin rezonanţă (deci din aspiraţia, adesea inconştientă, de a se completa, de a se disciplina, de a se armoniza) fiinţe a căror temă natală aspectează în mod evolutiv planeta lui rebelă, cel mai adesea prin OPOZIŢII. De multe ori, planeta neaspectată este confundată cu PLANETA IZOLATĂ. O planetă neaspectată poate să contracareze, adesea, foarte multe efecte benefice ale temei natale, dacă nativul nu conştientizează problematica majoră cu care se confruntă, cu siguranţă, de mai multe ori în viaţă.

PLANETA-PIVOT – Este planeta care aparţine la două CONFIGURAŢII PLANETARE deodată. De exemplu, în configuraţia numită ZMEUL, PLANETA-FOCAR este, în acelaşi timp, şi una dintre planetele PIRAMIDEI.

PLANETA-SCUT – Este planeta care tocmai se ridică înaintea Soarelui la momentul naşterii. În tema natală, ea precede Soarele, aflându-se, deci, înaintea sa, în ordinea Semnelor zodiacale. O vom găsi mereu fie în acelaşi Semn cu Soarele, dar la un grad mai mic, fie în Semnul următor. De

exemplu, dacă Soarele se află la 11° Peşti şi Venus este planeta-scut, ea va fi la 9° Peşti sau în a doua jumătate a Semnului zodiacal Vărsător. Planeta-scut are o puternică influenţă asupra personalităţii nativului, în sensul că lumea îl percepe prin intermediul ei, dar şi în sensul existenţei unui

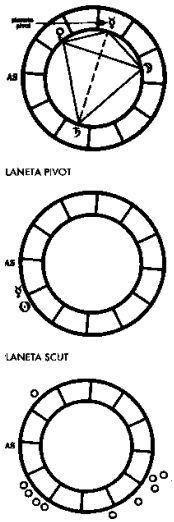

talent sau al unui har care va constitui maniera lui particulară de exprimare, vocaţia sa. Orice planetă poate fi în această poziţie (de CONJUNC11E strânsă cu Soarele, cu un orb de maximum 3°). Iată cuvintele-cheie pentru fiecare dintre ele: *Luna* – tipul emotiv; *Mercur*

— tipul mental; *Venus* – tipul sentimental-afectiv; *Marte* – tipul combativ-decizional; *Jupiter* – tipul optimist-generos; *Saturn* – tipul matur, pedagog; *Uranus* – tipul nonconformist, rebel, original; *Neptun* – tipul mistic, visător, idealist; *Pluto* – tipul alchimist; *Chiron* – tipul-ghid.

PLANETA SÂN GLETON – Este planeta aflată în emisfera goală a temei, indicând o importanţă

semnificativă pentru domeniul specific Semnului şi CASEI în care se gă A.

PLANETA SINGLETON

seşte.

PLANETA UNGHIULARĂ – Este planeta aflată într-unul dintre unghiurile temei, deci foarte aproape de AS, MC, DS, FC, adeseori chiar conjunctă cu el, într-un ORB foarte mic. Este numită în mod confuz PLANETĂ CARDINALĂ.

PLANETA VIDĂ – Vezi LUNA VIDĂ. Situaţia este identică.

PLANETE ASCENDENTE – Se află în această poziţie:

— planetele în CONJUNCŢIE foarte strânsă cu AS, în primele 2° ale CASEI I;

— planetele din Casa I şi foarte aproape de AS (cu un ORB de 6° maximum);

— planetele din Casa I, dar aflate în acelaşi Semn cu AS. Poate fi considerată planetă ascendentă o planetă aflată pe ultimele 2° ale Casei a XII-a, cu condiţia ca ea să fie în mişcare directă (vezi CASE). Pentru situaţia în care este folosit SISTEMUL DE CASE PE SEMNE ÎNTREGI, este valabilă doar situaţia în care planeta este la 6° de AS.

PLANETE CONFLICTUALE (DINAMICE) – Denumire pe care o propunem în locul celei mai puţin inspirate de „planete malefice” (vezi şi Malefici), şi care se referă la Marte, Saturn, Pluto.

PLANETE DINAMICE – sau PLANETE CONFLICTUALE.

PLANETE DIURNE – După Ptolemeu, acestea sunt Soarele şi Jupiter. În astrologia modernă, o

planetă este uneori numită „diurnă” când se află în CADRANELE diurne ale temei.

PLANETE FEMININE – Schema guvernărilor planetare întocmită de Ptolomeu implica ideea că planetele au o natură dual (ceea ce nu era valabil şi pentru LUMINĂRII), diferit exprimată în guvernările Semnelor zodiacale, cu excepţia Semnelor zodiacale Rac şi Leu. De exemplu Mercur: guvernând Semnul zodiacal Gemeni, este pozitiv şi masculin, în vreme ce, guvernând Semnul zodiacal Fecioară, devine negativ şi feminin. Deşi această idee tradiţională este greşit înţeleasă, este încă posibil să ne referim în termeni precum „Mercur feminin”, „Marte feminin” etc. O tradiţie diferită legată de învăţătura veche a PRINCIPIILOR provine din curentul ptolemaic al astrologiei, care susţine că unele planete sunt, prin propria lor natură intrinsecă, feminine, precum Venus şi Luna. Mercur aparţine ambelor calităţi, atât feminine cât şi masculine, şi este numit, de aceea, PLANETA-ANDROGIN.

PLANETE INCOMPATIBILE – Planete de natură opusă, precum Marte-Lună şi Saturn-Soare. Există, de asemenea, incompatibilitate între planetă şi Semne, de exemplu.

Marte în Semn de expresie a ELEMENTULUI APĂ sau Saturn în Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC.

Este util să ţinem cont de acestea înainte de a începe interpretarea unei teme astrologice.

PLANETE INTERIOARE – Sunt planetele care se află între Soare şi Terra: Mercur, Venus, Lună.

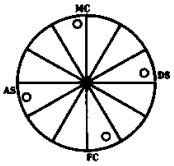

PLANETA UNGHIULARĂ

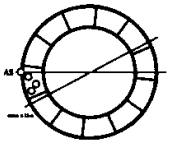

PLANETE ASCENDENTE

PLANETE ÎN ANTIPATIE – Planete considerate adverse, conform guvernărilor şi poziţionărilor lor în Semne. Soarele, de exemplu, care guvernează Semnul zodiacal Leu, nu este prieten cu Saturn, sau este în antipatie faţă de Saturn (care, în astrologia tradiţională, guvernează Semnul zodiacal Vărsător). Pe de altă parte, antipatia provine din CALITĂŢILE planetare. Astfel, Luna umedă şi rece este în antipatie sau neprietenoasă faţă de Marte fierbinte şi uscat. O altă regulă trimite la specificul fiecărei planete. De exemplu, Venus este în antipatie cu Saturn, deoarece ea guvernează, prin Semnul zodiacal Balanţă, publicul, în vreme ce Saturn guvernează, prin Semnul zodiacal Capricorn, singurătatea. Marte este în antipatie cu toate planetele, exceptând pe Venus, atunci când guvernează împreună sexualitatea şi pasiunea. Din punct de vedere karmic, Jupiter (MARELE BENEFIC) este în antipatie faţă de Marte (MICUL MALEFIC) sau chiar faţă de Saturn (MARELE MALEFIC). Cu cât luăm mai mult în consideraţie nuanţele, cu atât riscăm să cădem pradă tuturor felurilor de speculaţii. Fiecare tip de astrologie –

precum cea occidentală şi cea hindusă – are reguli specifice legate de prieteniile şi antipatiile planetare. Acestea sunt de folos, într-adevăr, în astrologia medicală şi în terapeutica naturistă, şi nu trebuie importate în astrologia natală decât cu foarte mari rezerve, acolo unde, într-adevăr, intervin chestiuni de fineţe pentru diagnosticare, pentru orientare profesională, sau pentru a judeca, în astrologia orară, subtilităţi referitoare la şansele nativului de a trăi sau de a supravieţui unui eveniment conflictual sau electiv.

PLANETE KARMICE – Sunt planetele care conferă majoritar informaţii despre vieţile anterioare, deşi fiecare planetă conţine o astfel de informaţie. Tradiţia astrologică s-a concentrat asupra lui Saturn în special, la care s-au adăugat apoi semnificaţia lui Pluto şi a lui Neptun. Uranus prezintă importanţă pentru o eventuală schimbare de sex faţă de viaţa imediat anterioară, sau pentru o manieră absolut imprevizibilă de încarnare ori de ieşire din viaţa fizică. Aspectele dintre planetele personale şi cele transpersonale relevă tipurile de karmă:

— *karmă de agresivitate* în aspectele cu Marte.

— *karmă de ataşament* posesiv în aspectele cu Venus.

— *karmă de ignoranţă* în aspectele cu Mercur.

— *karmă spirituală* în cazul aspectelor cu Jupiter.

Aspectele dintre planetele transpersonale indică tipuri de evoluţie spirituală, de

transformare sau de ratare a misiunii divine în viaţa actuală. Saturn, mai ales în condiţie retrogradă, trebuie studiat cu foarte mare atenţie, întrucât aspectul lui cu fiecare planetă poate oferi o înţelegere în plus. El este denumit SENIORUL KARMEI deoarece guvernează energia timpului şi Semnul zodiacal Capricorn, Semn al sintezei, al înţelepciunii, al durabilităţii. În plus, AXA Rac-Capricorn este şi axa memoriei universale, a marii familii imemoriale, de origine divină: Creaţia înţeleasă ca armonie cosmică. Orice greşeală a noastră faţă de această armonie se înregistrează în Mintea Divină (în memoria akashică) şi ne va atrage mereu şi mereu în viaţa fizică, pentru a o îndrepta. Dar Saturn nu înseamnă doar durabilitatea faptei şi amintirea ei, ci şi responsabilitate: trebuie să ne asumăm responsabilitatea fiecărei fapte. De aceea el acţionează ca un factor restrictiv, ca o permanentă energie a dificultăţilor, a obstacolelor, a piedicilor şi a temporizării de orice fel, până când vom conştientiza ce avem de corectat şi până vom corecta. Pentru interpretarea cât mai fină a TEMEI NATALE din perspectiva vieţilor anterioare, vezi şi TOTALITATEA BAGAJULUI KARMIC.

PLANETE LENTE – Sunt considerate lente următoarele planete:

— Jupiter, care face un tur complet al Zodiacului în 11 ani şi 314 zile;

— Saturn, care face un tur complet al Zodiacului în 29 de ani şi 167 de zile;

— Uranus, care face un tur complet al

Zodiacului în 83 de ani şi 273 de zile;

— Neptun, care face un tur complet al Zodiacului în 165 de ani;

— Pluto, care face un tur complet al Zodiacului în aproximativ 248 – 250 de ani.

Fiecare dintre ele poate să stea mai mult sau mai puţin într-un Semn, de unde şi importanţa rolului lor în materie de previziuni, planetele rapide neavând asupra punctelor majore ale temei decât o acţiune fugară şi puţin durabilă, tranzitând relativ repede Semnele zodiacale.

PLANETE MAJORE – Marte, Jupiter şi Saturn, deşi unele autorităţi în domeniu le includ doar pe ultimele două, şi le consideră planete superioare, planete exterioare sau PLANETE SOCIALE.

PLANETE MISTERIOASE – Uranus, Neptun, Pluto sunt numite uneori aşa, influenţa lor provocând evenimente colective, aparent inexplicabile, cu îndelungi consecinţe, resimţite atât la nivel de generaţie cât şi la nivel planetar.

PLANETE MODERNE – Planetele descoperite după dezvoltarea instrumentelor optice avansate şi adăugate celor 7 planete tradiţionale: Uranus, Neptun şi Pluto, iar uneori şi ASTEROIZIL

PLANETE OCCIDENTALE – O planetă este occidentală faţă de Soare când ea răsare sau apune în urma Soarelui.

PLANETE ORIENTALE – O planetă este orientală faţă de Soare când ea răsare sau apune înaintea Soarelui.

PLANETE PERSONALE (sau interioare, sau rapide) – Soare, Lună, Mercur, Venus, Marte.

PLANETE PONDERATE – Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun şi Pluto, numite aşa deoarece ele se deplasează, în comparaţie cu Mercur şi Venus, cu atât mai încet pe orbită, cu cât creşte distanţa lor faţă de Soare. Uranus, Neptun şi Pluto mai sunt cunoscute şi sub denumirea de PLANETE LENTE.

PLANETE RAPIDE – Soare, Lună, Mercur, Venus, Marte, denumite aşa spre deosebire de PLANETELE LENTE, cărora le trebuie (foarte mulţi) ani pentru a efectua o revoluţie completă. Avem în vedere însă şi o posibilă confuzie aici, în sensul că rapiditatea sau lentoarea planetelor este dată nu de perioadele lor de revoluţie, ci de perioada în care ele tranzitează un Semn zodiacal. Astfel:

— Luna tranzitează un Semn în 2 zile.

— Mercur, Soare şi Venus tranzitează un Semn în aproximativ o lună.

— Marte tranzitează un Semn în două luni sau două luni şi jumătate.

— Jupiter are nevoie de un an pentru a tranzita un Semn.

— Saturn are nevoie de 2/2,5 ani pentru a tranzita un Semn.

— Uranus are nevoie de 7 ani pentru a tranzita un Semn.

— lui Neptun îi trebuie 13 – 14 ani.

— Pluto, din cauza excentricităţii orbitei sale, prezintă o perioadă alternând între 13 ani (cât a tranzitat Semnul zodiacal al Scorpionului) şi 32 de ani (cât a tranzitat Semnul zodiacal al Racului).

Astrologia contemporană ar trebui să aibă în

vedere faptul că tranzitele par să fi creat o categorie „de mijloc”, în sensul că Jupiter şi Saturn au o perioadă de tranzit sensibil mai mare decât a planetelor rapide, dar serios mai mică în raport cu perioada de tranzit a planetelor moderne Uranus, Neptun şi Pluto. E posibil ca, în viitor, această categorie de mijloc să includă şi planeta Uranus, care pare mai apropiată de perioada de tranzit a lui Saturn decât de perioada de tranzit a lui Neptun şi Pluto.

PLANETE RETROGRADE – Deşi tradiţia astrologică şi alchimică afirmă că retrogradarea reprezintă o „viciere”, o „afectare” a planetei, ASTROLOGIA KARMICĂ, dimpotrivă, susţine că ea indică o anume greşeală din anumite vieţi anterioare, care trebuie obligatoriu corectată. Urgenţa este cu atât mai mare cu cât în temă Jupiter, Saturn sau ambele se află în condiţie retrogradă; primul indică un ideal spiritual început sau abia înţeles în alte vieţi, iar al doilea indică o greşeală care se repetă în mod supărător de infinite existenţe, trebuind ca acum, urgent, s-o conştientizăm şi s-o îndreptăm. Consecinţele retrogradării se vor manifesta până când planeta îşi va relua mersul direct. Atrag atenţia nativii în a căror TEMĂ NATALĂ planetele retrograde la naştere redevin directe (ceea ce se vede prin DIRECŢII), deoarece ridicarea retrogradării confirmă depăşirea sau chiar asimilarea lecţiei de viaţă respective. În cazul în care, în timpul vieţii, planetele intră în retrogradare, sau sunt retrograde pe toată durata existenţei, nativul are mai puţine oportunităţi de a-şi îndrepta greşeala,

sau are de muncit mult mai mult pentru eliminarea ei, în comparaţie cu alţii; acum accentul cade pe conştientizare şi pe suportarea efectului generat de greşelile comise altă dată.

Planetele personale retrograde (Mercur, Venus, Marte, LILITH, JUNON, CHIRON) indică întotdeauna erori personale, pentru care vinovăţia nu poate fi împărţită cu nimeni, iar nativul va suporta direct consecinţele lor.

Planetele sociale retrograde (Jupiter, Saturn) indică erori pe care nativul le-a săvârşit în contextul unei societăţi împilate, asuprite, îndoctrinate, fiind susţinut să se îndrepte în viaţa actuală, mai ales prin cultivarea discernământului, prin dezvoltarea aspiraţiei spirituale, prin capacitatea de a-şi asuma responsabilităţi.

Planetele transpersonale retrograde (Uranus, Neptun, Pluto) indică erori sau chiar greşeli grave la nivel de grup social, nativii urmând să se întâlnească în viaţa actuală pentru a suporta împreună aceleaşi consecinţe şi pentru a primi aceleaşi şanse de a evolua. Din punct de vedere personal, aceste planete indică totodată greşeli individuale grave faţă de şcoli, direcţii sau tradiţii spirituale autentice precum îndoiala, defăimarea, trădarea, fanatismul, sau chiar implicarea nativului într-o formă de distrugere a acestora. CONJUNCŢIA oricărui astru cu Chiron sau cu Jupiter poate indica şansa pe care o are nativul de a întâlni un maestru spiritual autentic care să-l ghideze către comuniunea ultimă cu Dumnezeu-Tatăl.

PLANETE SOCIALE (sau exterioare) – Sunt

numite aşa planetele Jupiter şi Saturn.

PLANETE STERILE – Soare, Marte, Saturn şi Uranus, care tind să nege sau să ucidă copiii când ele se află în CASELE A V-A sau A XI-A ale părinţilor (CASE ale părinţilor naturali şi, respectiv, adoptivi), idee care îşi găseşte un slab suport în astrologia tradiţională. COADA DRAGONULUI (NS) se consideră, de asemenea, ca având o influenţă sterilă, echivalentă celei a lui Saturn.

PLANETE TRANSPERSONALE (sau colective) – Uranus, Neptun, Pluto.

PLANETELE TRANSPLUTONIENE – Planetele care s-ar afla dincolo de Pluto – aşa cum arată şi denumirea lor. Spre sfârşitul secolului XX a început deja să apară în limbajul de specialitate sintagma de „planete transplutoniene”. Probabil însă că ele sunt suficient de departe de sfera de forţă a Terrei pentru a vorbi, deocamdată, despre ele şi despre influenţa lor asupra fiinţei umane.

PLANETE TROIENE – Grup de 14 ASTEROIZI care se mişcă foarte aproape de orbita lui Jupiter.

PLAN MEDIAN – Noţiune folosită pentru planetele care se află alături de CUSPIDA Caselor succesoare şi care, prin natura acestei localizări, sunt mai puţin importante decât dacă s-ar afla în Case angulare sau lângă cuspidele Caselor angulare (vezi CASE). Astfel de planete se spune că se află în planul median al temei, şi că ele diferă de planetele de FUNDAL şi de planetele de PRIM-PLAN.

PLANTE – Iată una dintre multele

corespondenţe dintre plante şi valoarea planetară simbolică a lor, pentru o minimă practică terapeutică bazată pe remedii naturiste:

— Soare – palmier, cedru, lămâi, vâsc, şofran, muşeţel, crizantemă, genţiană, laur, santal;

— Lună – liliac, nufăr, mac, mac de câmp, trifoi, lotus, tei;

— Mercur – măslin, anason, margaretă, valeriană, lavandă, mentă, melisă, urzică, volbură;

— Venus – mirt, trandafir, urzică, măr, crin, merişor;

— Marte – pelin, usturoi, anghinare, sparanghel, iarbă neagră, ferigă, gladiolă, hamei, urzică, bujor;

— Jupiter – mesteacăn, cireş, stejar, alun, prun, smochin, iasomie, inişor, păr, garoafe, violete;

— Saturn – pin, smochin negru, cactus, fag, muşchi.

În ceea ce priveşte planetele transpersonale, se pare că ele se grupează pe o cu totul altă dimensiune. De exemplu, în ceea ce priveşte Uranus, este semnificativ pentru el tot ceea ce este de obicei electric, şocant, neaşteptat. Nu putem spune că ar exista plantă sau grupuri de plante care să se afle sub guvernarea lui directă, dar, în general, pot intra aici plantele care echilibrează sistemul glandular, în special tiroida, precum şi cele care calmează foarte mult mentalul, ţinând cont că Uranus este octava superioară a lui Mercur. Pentru Neptun este important tot ceea ce este marin, iluzoriu, iar în privinţa plantelor, în general, este vorba despre

narcotice sau sedative, deci tot ceea ce duce la crearea iluziilor. Pot intra aici plante care conferă echilibru emoţional şi aspiraţie spirituală intensă, sau tot ceea ce se opune vagabondajului fantasmagoric ce poate apărea ca nedorit exces al imaginaţiei, ştiut fiind că Neptun este octava superioară a lui Venus; în acest sens, el ar putea indica factorii de reprimare estetică a nativului, sau neîmplinirea vocaţiei noastre creatoare. Neptun guvernează, alături de Lună şi de Mercur, imaginaţia şi capacitatea de a o concretiza, motiv pentru care pot fi citate aici plantele de echilibrare mentală în combinaţie cu laptele, care purifică mintea, şi echilibrează şi hrăneşte nivelul psiho-afectiv.

Pluto vizează tot ceea ce are efect la nivel subtil, profund, deci puterea de sugestie care operează la nivelurile subconştientului sau chiar ale inconştientului colectiv. Este în analogie cu tot ceea ce provoacă descompunerea. Un remediu terapeutic pe bază de plante trebuie indicat cu foarte mare atenţie, Pluto având, eventual, rezonanţe cu plantele amare sau cu unele plante iuţi, adăugând valorii carminative a plantelor guvernate de Marte energia necesară unor transformări şi eliminări totale, definitive, a reziduurilor de orice fel. Întrucât Pluto are şi el efecte la nivel mental, putem avea surpriza unor rezonanţe cu plantele care calmează sau echilibrează subconştientul, dar care armonizează şi energiile sexuale. Probabil că singura categorie aparent vegetală de care ar răspunde direct o reprezintă criptogamele (ciupercile), ceea ce

explică natura lor ambivalenţă – comestibile şi terapeutice.

Vedem, aşadar, că dintre aceste trei planete transpersonale, singura care ar putea fi asociată cu unele plante, precum opiul sau macul, este Neptun. Celelalte două nu ar avea o legătură directă sau exactă cu lumea vegetală.

PLĂCEREA PENTRU MISTERE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Scorpion. Neptun puternic în CASELE I, A III-A, AIX-A, şi cu aspecte asupra SEMNIFICATORILOR caracterului. Pluto în Casa I şi relaţii benefice între Pluto şi

Caselor mai sus menţionate şi Marte pe de o parte, sau planetele lente pe de alta (în special Uranus sau Pluto) nu sunt de dorit la momentul plecării sau pe durata unei călătorii.

PLEIADELE – ASTERISM dintre cele mai vestite şi binecunoscute, aşezat pe ultimele grade ale CONSTELAŢIEI TAURULUI, numele provenind din grecescul *plein* („a naviga”). El pare să conţină aproximativ 300 – 350 de stele, fiind nucleul unei nebuloase difuze. De aceea, în astrologia medicală, Pleiadele sunt legate de maladiile oculare care ar putea cauza orbirea sau, în general, afecţiunile grave ale văzului. Răsăritul său heliacal, deci timpuriu (în primăvară), marca deschiderea sezonului de navigaţie pentru vechii greci, în vreme ce apusul lui, toamna târziu, marca închiderea acestui sezon. Dintre toate stelele, se pare că doar şapte (7) sunt importante, ele reprezentând cele 7 surori numite uneori Atlantide, ai căror părinţi sunt ATLAS (tatăl) şi PLEIONE (mama). În astronomia chineză, ele sunt

numite „cele 7 stele ale hărniciei”, şi peste tot în lume primesc, toate, acelaşi nume, accentuându-se legătura cu numărul magic 7: „cele 7 fecioare”, „cele 7 surori atlante”, „cele 7 stele” ş.a.m.d... Denumirile separate ale surorilor sunt următoarele: ALCYONE, MAYA, ELECTRA, MEROPE, TAYGETA, CELANEO ŞI ASTEROPE. Merope este numită uneori „sora invizibilă”, deoarece este singura care s-a căsătorit cu un muritor, motiv pentru care şi-a ascuns faţa de ruşine. Ale tradiţii consideră că Pleiadele sunt, de fapt, 9, fiind vorba despre tradiţii mai târzii, când principalele stele ale asterismului au putut fi mai bine identificate: Pleione, Atlas, Alcione, Merope, Maya, Asterope, Taygeta, Electra, Celaneo. În astrologia esoterică însă se crede că părinţii Pleiadelor au fost în mod intenţionat introduşi între stelele principale, deoarece numărul 9 este la fel de important în numerologia şi în semnificaţia magică a simbolurilor precum numărul 7, extinzându-se astfel sfera interpretativă şi, uneori, cea previzională. Conform lui Ptolemeu, arcul ocupat de asterism are natura relaţiei Lună-Marte, cauzând dizgraţie, ruină şi moarte violentă.

Lună, în special dacă aceste două astre se află în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ (vezi CASE).

PLUTO – Planeta aflată la limita sistemului nostru solar. Mitologia greacă îl consideră Stăpânul infernurilor. Guvernează subconştientul, lucrurile ascunse, diferind de Nep-PLECARE – Pentru orice fel de plecare se au în vedere

aspectele bune dintre SEMNIFICATORII călătoriei şi BENEFICI sau LUMINĂRII. De asemenea, trebuie consideraţi cu foarte mare atenţie GUVERNATORII Caselor a III-a şi a IX-a, în funcţie de natura călătoriei. La modul general Mercur guvernează călătoriile scurte, apropiate locului natal, sau de scurtă durată, în vreme ce Jupiter guvernează călătoriile depărtate, îndelungate, şi tot ceea ce ţine de străinătate. ASPECTELE DINAMICE între semnificatorii/guvernatorii

tun care conferă reflexia şi puterea de transfigurare, ideea sau imaginea a ceea ce este ascuns sau secret Pluto merge direct la cauza lucrurilor, la revelarea a ceea ce este ocultat. Reprezintă sexualitatea, plăcerea sexuală, fecunditatea, puterile secrete şi regeneratoare, transformarea, resursele ascunse ale nativului, moartea şi transcenderea morţii. Rolul său este să pună capăt unui ciclu evolutiv, să elimine ceea ce este vechi, pentru a aduce o nouă lege, o nouă structură, o nouă eră. Modifică deopotrivă inconştientul şi personalitatea, în cele mai dese cazuri în mod ireversibil. Este planeta unei judecăţi secrete şi implacabile, precum şi planeta radioactivităţii, a forţei nucleare. Se consultă în

temă pentru a ne lămuri asupra sexualităţii nativului şi asupra posibilităţii lui de transformare. Are DOMICILIUL în Semnul zodiacal Scorpion, EXALTAREA în Semnele zodiacale Berbec şi Leu, TRIGONOGRAŢIA în Semnele zodiacale Rac şi Peşti, CĂDEREA în Semnele zodiacale Balanţă şi Capricorn, iar EXILUL în Semnul zodiacal Taur. Din punct de vedere medical, guvernează vezica urinară, colonul descendent, rectul, enzimele, fluidele sexuale, organele genitale, vertebrele sacrale, flexura sigmoidă, glandele, glanda pineală şi glanda pituitară, putrefacţia, fermentaţia, malformaţiile, alchimia organică, toate procesele de transmutare ale organismului. E considerată o planetă încă insuficient cunoscută şi exploatată în medicina astrologică, şi, cu toate că ne apropiem de celebrarea unui secol de la descoperirea sa, autorităţile în domeniu încă au rezerve asupra tuturor domeniilor, semnificaţiilor şi influenţelor care îi aparţin. Oricum, marcând graniţa cunoscută a sistemului nostru solar, din punctul de vedere al evoluţiei spirituale este considerată planeta care, bine integrată, poate conferi nativului Eliberarea finală şi fuziunea ultimă cu Dumnezeu. Octavă superioară a lui Marte ca potenţial sexual, şi a lui Mercur ca potenţial mental latent, Pluto poate asigura acest sublim salt spiritual prin controlul mental conştient, şi folosirea, de asemenea conştientă, a potenţialului erotic al fiinţei umane drept cale de eliberare, de transcendere a morţii şi, implicit, a iluziei cosmice care ne înlănţuie în universul fizic. În astrologia mondială, Pluto reprezintă prăbuşirea, violenţa,

crima, declinul, resursele atomice ale statului, renaşterea naţională şi resurecţia spirituală. (Vezi şi ORBITĂ, PAS, PERIOADĂ SIDERALĂ ŞI PERIODICITATE).

POLARIS (Cynosura) – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2,1 din Alpha URSA MINOR (28°34 Gemeni), de natura relaţiei Saturn-Venus, şi una dintre CELE CINCISPREZECE STELE ale astrologiei arabe. Ea era, pentru Grecia timpurie, *Phoenis*, „Steaua Polară”, şi *Stella Maris*, „Marea Stea”. Pentru anglo-saxoni era *scip-steorra*, „steaua navei”, iar pentru latini, *navigatoria* sau *Stella Poliaris*, „Steaua Polară”. Astrologii arabi îi spuneau *Al kiblah* ori *Al rukkabah* („călăreţul”) şi considerau că a o contempla ar reprezenta o adevărată cură oftalmică. Alţi astrologi au numit-o *cynosura* („coada câinelui”), probabil pentru că ea se afla în coada ursului mai mic care era numit, uneori, „câine”. I se atribuie natura relaţiei Venus-Saturn şi, de aceea, o influenţă nu tocmai favorabilă. Este steaua cea mai strălucitoare a CONSTELAŢIEI, denumirea sa fiind motivată şi de faptul că se află la numai O°55 distanţă de polul nord ceresc. Datorită PRECESIEI ECHINOCŢIILOR, această distanţă se va micşora până la O°28 în jurul anului 2100, după care va începe să crească. Peste aproximativ 5300 de ani, steaua polară va deveni ALDERAMIN, iar după anul 13.000, steaua fixă VEGA. Polaris va indica din nou polul nord ceresc abia peste 25700 ani, când Soarele va intra în Semnul zodiacal Capricorn, şi când PUNCTUL VERNAL va merge spre 00° Vărsător, Soarele schimbând Semnul la

fiecare aproximativ 26.000 ani. Conform acestei periodizări, intrarea punctului vernal în Semnul zodiacal Vărsătorului (şi mutarea punctului echinocţial la 00° Vărsător) se va face în jurul anului 2400 – 2500, când Soarele va termina de tranzitat Semnul zodiacal Peşti, în care a intrat cam cu un secol înainte de prima venire a lui Iisus.

POLARITĂŢI – Astrologia (cel puţin cea tradiţională) defineşte termenul de „polarităţi” din punctul de vedere al combinaţiilor Soare-Lună, considerând Soarele ca pozitiv, dătător de viaţă, iar Luna ca negativă şi ca element formator. Soarele influenţează caracterul uman, iar Luna personalitatea. Astrologii greci timpurii au folosit cele patru PRIN temului multimilenar hindus Yoga este vorba însă despre cele două energii complementare şi polar opuse, *yin-yang*, precum şi despre cele patru (în realitate cinci) sufluri, corespunzătoare ELEMENTELOR, care, împreună, dau naştere Creaţiei Divine.

POLEMICĂ – Influenţă pregnantă Marte-Soare, Marte Mercur. Semnele zodiacale Berbec şi Scorpion importante.

POLII CEREŞTI – Punctele de intersecţie dintre SFERA CEREASCĂ şi axa lumii.

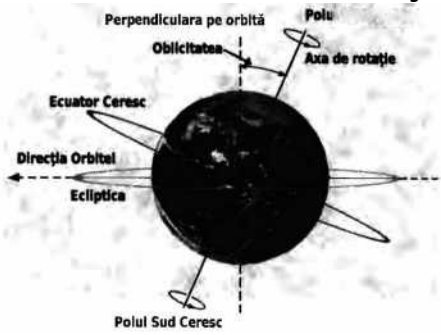

il Nord Ceresc

CIPII ale lui Aristotel – fierbinte, umed, uscat şi rece – ca perechi de opoziţii ce interacţionează şi se află la baza tuturor fenomenelor. Fierbintele şi umedul, unite, reprezintă creşterea, acumularea; uscatul şi recele separă şi duc spre distrugere. Polarităţile sau principiile (numite uneori, popular, „principii aristotelice”) au jucat cel mai important rol în doctrinele astrologice timpurii. Planetele Jupiter, Venus şi Lună se spune că sunt fierbinţi şi umede, în vreme ce Saturn se spune că este excesiv de rece, iar Marte excesiv de uscat. Cele patru principii extinse până la conceptul de „vârste” şi chiar până la natura celor patru vânturi, sunt legate de cele patru anotimpuri, de cei patru îngeri (cei patru cavaleri ai Apocalipsei) şi de cele patru puncte cardinale. Vântul de est este uscat şi se numeşte Apeliotes, vântul de vest este umed şi se numeşte Zefirus, vântul de sud este fierbinte şi se numeşte Notus, iar vântul de nord este rece şi se numeşte Boreas. Din punctul de vedere al sis

POLIS – STEA FIXĂ triplă variabilă de magnitudine 3 din Mu SAGITTARIUS (3°13 Capricorn), de natura relaţiei Jupiter-Marte. Este aşezată în partea superioară (nordică) a arcului. Vechii greci i-au dat acest nume, probabil provenit prin filieră coptă, deoarece în astrologia egipteană stelei i se spunea *Polis*, „mânz”. Ea a făcut parte dintr-un vechi ASTERISM, numit *Al Na am al Sadirah*, „întoarcerea struţilor” sau *Al Thalimain*, „Păsările deşertului”, care traversa Calea Lactee. Influenţa ei se manifestă ca ambiţie, abilităţi

marţiale şi arta călăriei, ca percepţii chinetice. Noonan consideră că ea face ca nativul să fie demn de încrederea celorlalţi. Ea se găseşte în tema natală a oficialităţilor din lumea spirituală sau a teologilor de renume. Aspectată conflictual, ea poate indica un fals pretendent la funcţii înalte. Bine aspectată însă, dar nu în CONJUNCŢIE cu Soarele sau în Casa a X-a, Polis indică o persoană al cărei interes şi cunoaştere în domeniul spiritual poate fi deopotrivă impresionantă şi profundă, afirmă dr. Eric Morse.

POLLUX – STEA FIXĂ de magnitudine 1,14 din Beta GEMINI (23°13 Rac), de natura planetei Marte. Este aşezată pe capul geamănului de sud (geamănul nemuritor) din CONSTELAŢIA cu acelaşi nume. El este fiul lui Jupiter şi al Ledei, geamănul nemuritor şi un boxer puternic, de unde şi unul dintre numele sale timpurii, „pugilistul”, în scrierile lui Ovidiu. Gemenilor li se mai spunea, în Grecia antică, „Cele două spirite ale Spartei”, iar în Roma aceloraşi timpuri erau cunoscuţi drept „Dioscurii”. Perechea aceasta a mai fost asociată cu Amphion şi Zethus, fiii Antiopei, care, aşa cum scrie Homer, au fondat Theba, sau cu Apollo (CASTOR) şi Hercules (Pollux). Pollux, steaua Beta a constelaţiei, mai este numită şi *Polluces*, *Polyleukes*, „cel strălucitor” sau „Cel luminos” sau „băiatul cel rău”. Robson îl numeşte simbolic „judecata fără inimă”. Asta se datorează naturii sale marţiene, care se spune că ar genera o natură rea, violentă, crudă şi tiranică, mai ales dacă este în conjuncţie cu Soarele, cu Luna, cu AS sau cu MC. Totuşi, asemeni planetei Marte, Pollux nu

aduce nici un fel de nenorocire dacă energia care rezultă din dinamizarea ei este canalizată constructiv. Mai degrabă am putea avea în vedere faptul că steaua, plasată în Casele a VI-a, a VIII-a sau a XII-a la momentul naşterii, ar putea indica nu folosirea incorectă a energiei ei de către nativ, ci tendinţa ca ceilalţi să-l înşele sau soarta să-i joace anumite feste. Ebertin afirmă că poate fi un real ajutor în pericolele cauzate de navigaţia marină. Allen spune că este una dintre stelele necesare în navigaţie şi că diferă foarte mult faţă de companionul său în conferirea eminenţei şi a renumelui. Ptolemeu, cel care susţine natura marţiană a stelei, menţionează că ea are o influenţă benefică, spirituală şi curajoasă. Când răsare, ea predispune la răniri ale feţei sau chiar la pierderea vederii. În combinaţie cu Castor, este favorabilă câştigurilor, prieteniei, iubiţilor, dar total nefavorabilă magistraţilor. Pollux se află foarte aproape de Nodul Nord al planetei Saturn (23°38 Rac), ceea ce face ca ea să aibă şi o influenţă saturniană.

POPULARITATE – Este conferită de către Venus, care simbolizează seducţia, şi de Lună, care antrenează succesul popular şi simpatia din partea tuturor. Trebuie deci o importantă relaţie armonioasă Venus-Lună, de exemplu, Venus pe AS şi Luna conjunctă cu MC sau cu DS. Popularitatea este un fenomen foarte variabil, care culminează în unele epoci şi care, în contra-partidă, în altele nu se manifestă deloc. Exemple de factori foarte pozitivi:

— TRANZITELE lui Jupiter asupra MC,

asupra Soarelui, asupra Lunii sau asupra AS;

— poziţia Lunii în CASE indică tipul de popularitate de care nativul poate să beneficieze;

— Luna în Casa a IX-a sugerează popularitatea asupra străinilor; în Casa a X-a, popularitatea se ataşează muncii sau carierei; în Casa a XI-a nativul este popular printre prietenii săi; în Casa a XII-a, popularitatea rămâne cumva în umbră sau se poate manifesta doar faţă de un mic grup de iniţiaţi;

— AS în Semnul zodiacal Rac sau într-un DECAN lunar. Venus şi Luna trebuie să fie bine dispuse, într-o manieră care să dea nativului, în primul rând, simpatie, iar apoi atracţie pentru public. De exemplu, Venus în Casa I (de preferat în Semnul zodiacal Rac) şi Luna în Casa a X-a (de preferat în Semnul zodiacal Balanţă). Unele dintre caracteristicile semnalate aici sunt valabile pentru cariera politică, mai ales dacă aspectele Venus-Lună sunt susţinute de către Semnul zodiacal Capricorn, sau de o Casă a X-a importantă (Vezi CASE). Totuşi, popularitatea se poate transforma oricând în contrariul său, graţie mişcării planetelor, şi, în nici un caz, ea nu este sinonimă cu CELEBRITATEA, care îi poate cuprinde inclusiv pe criminali şi pe torţionari.

PORRIMA (Caphir) – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 2,9 din Gamma VIRGO (10°08 Balanţă), de natura relaţiei Mercur-Venus. Este aşezată în braţul stâng al figurii. Robson o indică sub numele de Caphir, „cel care se supune”. Eric Morse susţine că acest nume ar proveni din refuzul islamic al zeităţilor păgâne. Latinii i-au

spus Porrima sau Antevorta, alteori Postrorta, ambele fiind denumiri ale unor zeiţe antice ale profeţiei. Simmonite susţine că influenţa ei este asemănătoare lui Mercur, iar Alvidas spune că s-ar apropia de natura relaţiei Venus-Marte. Ea conferă un caracter iubitor, rafinat şi plin de curtoazie, daruri profetice, abilitate lingvistică dar şi egoism, iar uneori orgoliu mental.

POZITIV – în astrologie, conceptele „pozitiv” şi „negativ” reprezintă tendinţele complementare, polarităţile *yin-yang* sau perechile zi-noapte, activ-pasiv, interior-exterior etc. Se numesc „Semne pozitive” (şi, în egală măsură, şi masculine) Semnele zodiacale Berbec, Gemeni, Leu, Balanţă, Săgetător, Vărsător (este vorba despre Semnele de expresie a ELEMENTELOR AER ŞI FOC). Se numesc „Semne negative” (şi, în egală măsură, şi feminine) Semnele zodiacale Taur, Rac, Fecioară, Scorpion, Capricorn şi Peşti (Semnele de expresie a ELEMENTELOR APĂ ŞI PĂMÂNT).

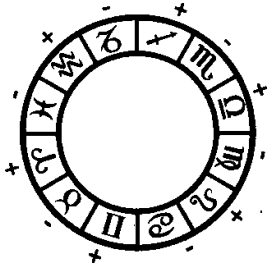

POZITIVISM – Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT sau, la fel de bine, influenţă marţiană şi Marte într-un Semn de expresie a Elementului Pământ. Pe de altă parte, Mercur în Semnul zodiacal Leu sau Mercur puternic şi în aspect cu Marte-Satum. LUMINĂRIILE în Semnul zodiacal Taur. Puţine

planete sau deloc în Casa a IX-a. Uranus şi Neptun adesea slabi şi fără relaţii cu guvernatorii Caselor a III-a şi a IX-a (vezi CASE).

POZIŢIE CELESTĂ – Poziţia planetelor în raport cu Pământul, la momentul naşterii.

POZIŢIE REA (celestă sau terestră) – Planeta care se află în EXIL, în CĂDERE sau într-o Casă dinamică, precum Casele a VIII-a, a XII-a, a VT-a, Case opuse naturii proprii a nativului. De exemplu: Saturn în Casa a V-a sau Soarele în Casa a XI-a. Se spune că planeta este în DETRIMENT sau în DEBILITATE, calitatea Casei fiind în analogie cu calitatea Semnului zodiacal corespunzător (în cazul nostru, Cava a V-a este în analogie cu Semnul zodiacal Leu, unde Saturn se află în CĂDERE, iar Casa a XI-a este în analogie cu Semnul zodiacal Vărsător, unde Soarele se află în EXIL). Totuşi, pentru o atitudine corectă de astrolog, preferăm noţiunea de „dinamic” sau „conflictual” (vezi ASPECTE DINAMICE).

POZIŢIE SOCIALĂ – Pentru a afla poziţia socială a unui nativ trebuie, în primul rând, să considerăm Casa a IV-a ca reprezentând mediul natal, apoi Casa a X-a (a imaginii publice şi a destinului) şi Casa a VII-a (a relaţiilor cu ceilalţi), şi să concluzionăm în funcţie de forţa sau de slăbiciunea semnificatorilor şi a guvernatorilor acestor CASE.

POZIŢIE TERESTRĂ – Poziţia exactă a nativului pe Pământ, la momentul naşterii sale, locul în care el s-a născut – sat, oraş, localitatea respectivă (longitudinea şi latitudinea locului naşterii).

PRAECIPUA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,9 din Omicron LEO MINOR (00°53 Fecioară). În limba latină, cuvântul înseamnă „cap”, „conducător”, „şef” sau „primul”. Nu i s-a atribuit încă o natură anume şi, deşi influenţa ei este considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, totuşi, se spune că ea ajută ca oamenii merituoşi să fie aleşi sau evidenţiaţi faţă de ceilalţi.

PRAESAEPE – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din Epsilon sau M44 RAC (7°53 Leu), de natura relaţiei Marte Lună. Pare a fi însă vorba mai degrabă despre un roi de stele (aproximativ 40) localizat în inima CONSTELAŢIEI RACULUI, cunoscut şi sub denumirea de „stup” sau *nubilum* („noros”) sau de „iesle”. În timpurile străvechi el era folosit în predicţiile vremii. Alte nume ale sale sunt Mallephon, Melleff, Mellef, Meeleph, ele provenind din arabul *Al Mă laf*, „staulul”, care, la rândul său, provine din astronomia greacă. Influenţa ei este suficient de disputată între astrologi, datorită complexităţii ei, care acoperă aproape toate gamele, de la cele mai bune predispoziţii precum înţelepciunea şi prosperitatea, până la cele mai sumbre precum brutalitatea şi orbirea, natura influenţei ei depinzând adeseori de planetele implicate în CONJUNCŢIA pe care ar putea-o face Praesaepe. Este vizibilă din România.

PRECESIE – Termen prin care se traduce uneori grecescul *progreseis*, folosit de Ptolemeu în legătură cu MIŞCAREA DIRECTĂ a unei planete, spre deosebire de MIŞCAREA sa RETROGRADĂ.

PRECESIA ECHINOCŢIILOR – Datorită fenomenelor gravitaţionale mai complicate, axa Pământului nu rămâne paralelă cu ea însăşi. Polul nord ceresc descrie un cerc complet în aproximativ 26.000 de ani, trecând prin diferite CONSTELAŢII. De exemplu, în anul 8.000 el se va afla în dreptul stelei fixe VEGA. PUNCTUL VERNAL suferă şi el, de asemenea, o deplasare lentă printre constelaţii, de la est la vest, drept care se spune că el „înaintează”. Astfel, Soarele revine în punctul în care a fost, înainte ca el să facă o rotaţie completă pe Cer. Acest fenomen poartă numele de „precesia echinocţiilor” şi este cauzat de influenţele magnetice combinate ale Soarelui şi ale Lunii. El a generat denumirea erelor, care se face după SEMN zodiacal, nu după constelaţie. Vorbim, de aceea, despre era Berbecului (când punctul vernal trece în Berbec), despre era Peştilor (când punctul vernal trece în Peşti), despre era Vărsătorului (când punctul vernal va trece în Vărsător, ceea ce va face ca primăvara să înceapă în februarie). Actualmente, punctul vernal se află pe la 6°-7° Peşti. Ţinând cont că Soarele parcurge un grad de Zodiac în 72 de ani, se preconizează că în aproximativ 400 – 500 de ani se va intra cu adevărat în era Vărsătorului, până atunci Terra şi civilizaţia umană actuală fiind supuse unor fenomene de transformare tipice acestor perioade de tranziţie.

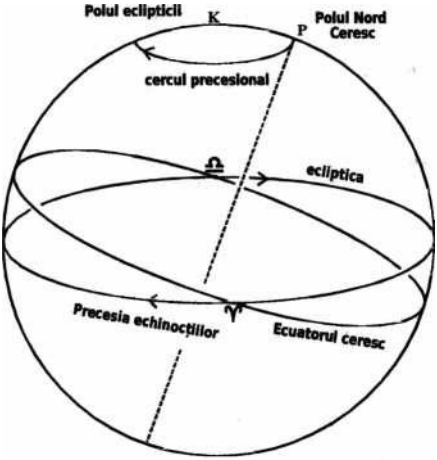

PREMEDITARE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Capricorn.

PRESENTIMENT – Neptun ANGULAR, adesea pe AS. Neptun puternic şi în aspect cu LUMINĂRIILE sau cu AS. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Săgetător sau prezenţa lui Jupiter în Casa a IX-a. De asemenea, o CONJUNCŢIE Lună-Pluto, Neptun în Casa a III-a sau Pluto în Casa I, în Semnul zodiacal Balanţă, (vezi CASE)

PRECESIA ECHINOCŢIILOR

PREDISPOZIŢIE CĂTRE OBOSEALĂ MUSCULARĂ – Marte slab şi fără aspecte cu SEMNIFICATORII vieţii şi ai caracterului. ELEMENTUL FOC slab reprezentat în temă.

PREDISPOZIŢIE CĂTRE OBOSEALA MENTALĂ – Mercur slab şi afectat. CASA A III-A prinsă în ASPECTE DINAMICE.

PREDISPOZIŢIE CĂTRE TĂIETURI – Marte în CASA I, în vecinătatea AS şi afectat. DIRECŢIILE dinamice ale lui Marte sau TRANZITE dinamice peste punctele importante

ale temei.

PREDOMINANŢA INSTINCTULUI – Saturn şi Mercur slabi. Marte şi Luna puternici, la fel Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ ŞI PĂMÂNT. Temă foarte slabă în ansamblu. Carenţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI AER, iar Casa a IX-a şi Casa a III-a foarte puţin importante.

PREVIZIUNE – Previziunea sau profeţia constituie un domeniu care trebuie abordat cu precauţie. Astrologului i se cere să devină conştient de puterea care i se acordă în ochii persoanelor neavertizate, prin această posibilitate de a prezenta viitorul. Orice influenţă poate să fie bună sau conflictuală. Este, deci, important să se supună atenţiei previziunea numai după ce a fost efectuată o analiză cât mai amănunţită a personalităţii. Există la ora actuală trei mari metode de previziune, fiecare detaliată în câte un capitol care i se consacră şi în dicţionarul de faţă: 1. TRANZITELE; 2. DIRECŢIILE: simbolice, secundare şi primare, care se numesc *progresii*; 3. REVOLUŢIILE: principala fiind REVOLUŢIA SOLARĂ sau tema întoarcerii solare. În mod egal, se poate efectua, de asemenea, şi revoluţia Lunii sau REVOLUŢIILE LUNARE, deci întoarcerea Lunii la poziţia ei natală. Fiecare dintre aceste metode oferă indicaţii complementare şi imagini globale pentru momentele importante ale vieţii şi despre principalele repere ale existenţei. Revoluţiile solare dau informaţii referitoare la modul în care influenţele planetare vor juca un rol în cursul anului respectiv şi asupra domeniilor de viaţă care vor fi, în mod concret.

Planeta	Prietenul	Dușmanul
Saturn	Jupiter și Mercur	Marte și Venus
Jupiter	toate	Marte
Marte	Soare și Venus	toate
Venus	toate	Saturn
Soare	toate	Saturn
Mercur	toate	Marte
Lună	toate	Saturn și Marte

Punctul de vedere al lui Papus:

Planeta	Prietenul	Dușmanul
Saturn	Marte	toate
Jupiter	toate	Marte
Marte	Venus	toate
Soare	Jupiter/	Mercur/

	Venus	Marte
Venus	Soare, Marte, Mercur, Lună	Saturn
Lună	neutră	neutră
Mercur	Bun cu cei buni	Rău cu cei răi

cele mai vizate. Direcţiile şi, în mod particular, tema progresată permit înţelegerea parţială sau totală a gradului de evoluţie a nativului faţă de ceea ce el crede că trăieşte sau faţă de ceea ce el crede că este.

PRIETENI (semnificatorii) – Pentru relaţiile de prietenie trebuie să se ţină cont de CASA A XI-A şi de Semnul de pe CUSPIDA Casei a XI-a, de planeta care guvernează acest Semn şi de poziţia ei în Semn (starea celestă) şi Casă (starea terestră). Dacă există planete în Casa a XI-a, ele trebuie consultate înaintea GUVERNATORULUI acestei Case. Dacă mai multe planete ocupă CASA PRIETENILOR, se consideră că aceasta este cea mai puternică, iar dacă planetele prezente aici sunt de forţe aproximativ egale, o vom alege pe cea care se află cel mai aproape de cuspidă. Nu uitaţi niciodată influenţa planetară cea mai puternică. Ea arată că nativul este predispus prieteniilor (de exemplu, relaţiile Soare-Venus,

Soare-Lună, Soare-Jupiter) sau unei solitudini relative (influenţă tipic saturniană). LUMINĂRIILE sau BENEFICII în Casa a XI-a şi bine plasaţi în Semn anunţă numeroase relaţii utile şi plăcute. Maleficii rău plasaţi anunţă foarte puţini prieteni şi neajunsuri datorate lor. Între aceste două extreme există loc pentru orice fel de nuanţă. Satisfacţiile datorate prietenilor apar acolo unde SEMNIFICATORII Casei a XI-a sunt bine aspectaţi prin DIRECŢII ŞI TRANZITE. Tranzitele lui Jupiter prin Casa a XI-a sunt foarte adesea caracteristice pentru aşa ceva. Decepţia se va datora aspectelor venite de la Marte, Saturn şi Uranus. Tranzitul lui Uranus prin Casa a XI-a cauzează cel mai adesea rupturile bruşte. SEMNELE FIXE în Casa a XI-a indică prietenii durabile. SEMNELE MUTABILE indică prietenii nesigure şi prieteni schimbători, iar SEMNELE CARDINALE indică puternici prieteni influenţi şi prietenii de durată medie, sau prieteni şi prietenii cu o foarte mare valoare transformatoare asupra nativului. Când se află o planetă în Casa a XI-a, propria sa natură descrie felul (aproximativ) al prietenilor:

— Jupiter – prieteni generoşi, protectori sau chiar bogaţi;

— Saturn – prieteni înţelepţi, maturi;

— Soarele – prieteni cu poziţii sociale înalte;

— Mercur – prieteni relativi şi prietenii intelectuale;

— Luna sau Venus – prietenii feminine, uşoare, mondene, sau de familie;

— Marte sau Uranus – prietenii originale, de tip competitiv, adesea cu sfârşit în forţă, uneori

chiar violente, agresive;

— Neptun ar indica mai degrabă iluzii şi decepţii în privinţa prieteniilor, întrucât, în absenţa unei căi spirituale, nativul va fi strict interesat de tot felul de avantaje pe care să le obţină de pe urma lor; dacă el este pe o cale spirituală autentică, e posibil ca prietenii să-l ajute să se realizeze spiritual;

— Pluto ar indica faptul că nativul se va transforma radical în ceea ce priveşte relaţiile de prietenie în viaţa actuală, sau că prietenii îi vor facilita o transformare majoră; acolo unde Pluto este slăbit prin poziţia sa în Semn şi Casă, e posibil ca nativul să aibă o forţă extraordinară de a genera transformări radicale în viaţa prietenilor săi, sau, dimpotrivă, ca el să-şi distrugă singur prietenii şi prieteniile.

PRIETENII PLANETARE – întrucât există numeroase variante asupra acestui subiect deoarece autorităţile în domeniu nu au ajuns la un acord total, iată trei puncte diferite de vedere:

Punctul de vedere tradiţional:

Punctul de vedere al lui Sepharial:

Atunci când determină prieteniile şi duşmăniile, Sepharial ţine cont de DOMICILIUL planetelor. Astfel, Saturn este inamicul Soarelui şi al Lunii pentru că, prin domiciliile sale (în astrologia tradiţională: Semnele zodiacale Capricorn şi Vărsător), el se opune domiciliilor lor (Semnele zodiacale Leu, şi, respectiv, Rac). Marte ar fi duşmanul lui Venus: Semnele zodiacale Berbec şi Scorpion se opun Semnelor zodiacale Taur şi Balanţă. Jupiter ar fi duşmanul lui Mercur

etc. Pe de altă parte, Sepharial ţine cont de natura fiecărei planete. De exemplu, Luna, umedă şi fecundă, nu se poate înţelege cu Saturn, uscat şi steril.

O a patra opinie corectă este aceea de a nu ne limita niciodată la reguli, ci să ne formăm un simţ practic de interpretare şi o gândire astrologică fermă, aptă să se moduleze pe natura fiecărei teme. În ceea ce priveşte acest subiect, este clar că, de exemplu, Marte şi Venus se vor înţelege întotdeauna în probleme de iubire, dar niciodată în chestiuni de război. Saturn şi Mercur vor fi întotdeauna prieteni în domenii intelectuale, dar niciodată în cele economice. Saturn şi Jupiter se înţeleg în ceea ce priveşte ponderarea, dar niciodată în plan senzorial, unde sunt total opuşi. Venus, Luna şi Jupiter vor fi aproape întotdeauna prieteni. Vom considera ca prieteni întotdeauna două planete în aspecte bune care, conform teoriei aspectelor, îşi anulează influenţele contrare şi îşi susţin influenţele similare. Tot după aceste principii trebuie judecate şi reacţiile amicale ale planetelor transpersonale – Uranus, Neptun, Pluto.

PRIMA HYADUM – STEA FIXĂ magnitudine 4 din Gamma TAURUS (5°48 Gemeni), de natura relaţiei Saturn Mercur. Este aşezată în fruntea Taurului şi considerată „prima stea a lui Hyades”, sau steaua principală a celor şase Hyade, marcând ochiul nordic al Taurului, 10° sud faţă de PLEIADE. Ele sunt: Prima Hyadum, theta 1, theta 2, HYADUM II, AM. Unii includ şi ALDEBARAN, Hyadele făcând parte din trena ei. Se spune că

toate ar fi cele 7 fete ale lui Atlas şi Acthra, pe jumătate surori cu Pleiadele (vezi ALCYONE). Numele lor înseamnă „cele ploioase” şi se spune că ele generau furtuni mari atât pe ape cât şi pe uscat, la sfârşitul lui mai şi noiembrie. În popor li se spunea, pe vremea romanilor, *Suculae*, „purceii”. Arabii le numeau *Al Mijdah*, „lingura triunghiulară”, sau *Al Kilas* or *Kala is*, „micile cămile”, spre deosebire de Aldebaran, „marea cămilă”. Afectează în special ochii şi are o influenţă perturbatoare, predispunând la violenţă şi ruină, la răni ale capului provenite din arme sau febră.

PRIMA VERTICALĂ – Marele cerc vertical est-vest, al cărui plan este perpendicular pe planul MERIDIANULUI, şi care trece prin PUNCTUL DE EST, ZENITUL, PUNCTUL DE VEST ŞI NADIRUL unei localităţi. Observatorul terestru care se află în picioare orientat cu faţa spre sud, se află în planeul primei verticale.

ATLAS

timpului el a trecut prin diferite zone ale planetei, una dintre ele fiind oraşul românesc Oradea (21° 55.16” E). Acest meridian a fost stabilit în 1851 de către Sir George Airy.

PRIMUL PĂTRAR – Denumire consacrată şi în astrologie, şi în astronomie, pentru momentul în care Luna face un unghi de 90° faţă de Soare, realizând aspectul de CUADRATURĂ cu el. La această dată ea a străbătut un sfert din traiectoria sa în jurul Terrei, fiind la mijlocul fazei crescătoare.

PRINCEPS – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5

din Delta BOOTIS (3°09 Scorpion), considerată probabil recent ca importanţă, deoarece vechile cataloage de stele nu o includ cu detalii specifice. Este aşezată în bâta Plugarului. Ptolemeu consideră toate stelele ei ca fiind similare influenţelor lui Mercur conjunct cu Saturn. NEKKAR, SEGINUS, PRINCEPS, ALKALUROPS alcătuiau trapezul A7 *Dhi bah*, „lupoaicele" („hienele"), un asterism timpuriu al arabilor. Influenţa stelei conferă o minte profundă şi studioasă, şi aptitudini pentru cercetare.

PROBABILITATEA UNUI DIVORŢ – AS anual din REVOLUŢIA SOLARĂ activând CASA A VII-A din tema natală sau Casa a VII-a ocupată la naştere sau influenţată prin DIRECŢII sau TRANZITE de una sau de mai multe PLANETE DINAMICE, în special Uranus, a cărui acţiune este în mod particular periculoasă pentru căsătorie (şi, în general, pen-PRIMUL MERIDIAN – Este meridianul a cărui longitudine este definită a fi 0°, şi care formează marele cerc ce divide Pământul în emisferele nordică şi sudică. Spre deosebire de LATITUDINEA care se defineşte în funcţie de axele de rotaţie a Pământului, Primul Meridian este arbitrar. Printr-o convenţie internaţională, el trece prin Greenwich, fiind cunoscut şi sub numele de MERIDIANUL GREENWICH (abreviat GMT) sau meridianul O. De-a lungul tru orice fel de relaţie). Mai multe DISONANŢE între planetele dinamice şi: Jupiter, LUMINĂRII, ocupanţii/GUVERNATORII Casei a VII-a. De asemenea: CONJUNCŢIA Marte-Venus; ASPECTELE DINAMICE Venus-Uranus pentru

ambele sexe; aspectele dinamice ale lui Uranus cu Soarele pentru femei, şi cu Luna pentru bărbaţi. În linii generale, aceşti indici trebuie interpretaţi totuşi cu prudenţă ca dezacord semnificativ în căsătorie, în separare prematură, în căsătorie nefericită. În cazul unor tranzite conflictuale peste Casa a

VII-a natală, cuplul trebuie sfătuit să-şi amâne decizia de separare până la ştergerea sau măcar diminuarea efectului.

PROBLEME SAU AFECŢIUNII ALE SĂNĂTĂŢII – Micile necazuri anuale şi superficiale corespund cel mai adesea TRANZITELOR Soarelui peste punctele sensibile ale TEMEI NATALE. De exemplu, trecerea sa peste o PLANETĂ DINAMICĂ sau activarea ASPECTELOR DINAMICE, mai ales a celor în care este prins AS. Uneori trecerea Soarelui prin Casele a VI-a şi a XII-a corespunde unor perioade de vitalitate scăzută (vezi CASE).

PROCES – Procesele reprezintă unul dintre domeniile CÂSEI A VII-A. Trebuie să examinăm cu atenţie GUVERNATORUL

LUNA-PRIMUL PATRAR

PROCYON (Elgomaisa) – STEA FIXĂ binară de magnitudine O, 38 din Alpha CANIŞ MINOR, (25°47 Rac), de natura relaţiei Mercur-Marte, cea mai strălucitoare stea a CONSTELAŢIEI, şi una dintre cele mai strălucitoare stele de pe Cer. Este aşezată pe corpul câinelui. Numele ei provine din grecescul *prokuon*, „câinele din faţă” sau „cea care răsare înaintea lui Sirius”, deoarece steaua preceda răsăritul lui SIRIUS. Variantele sale sunt

Procion şi Prochion, alături de echivalentul latin Antecanis, dar în manuscrisele medievale timpurii apar Aschere, Aschemie, Algomeysa, Algomeyla, primele două provenind, probabil, din forme arabe precum *Al Shi ca al Shamiyyah*, prescurtat la *Al Shamiyyah*, care însemnau „steaua strălucitoare Sirius”. Este una dintre cele mai norocoase stele, şi este cunoscută aşa încă din vechime. Totuşi, deşi prevesteşte bunăstare, faimă şi noroc, în asociere cu Marte sau Pluto ea predispune la violenţă, dezastru şi pericole din partea animalelor. Relaţia cu Soarele amplifică energiile ei benefice.

PROFEŢIE – Uranus în Semnul zodiacal Săgetător şi în CASA AIX-A în special, favorizând însă întotdeauna această virtute dacă el se află într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC.

acestei Case şi aspectele planetare ale planetelor ocupând, eventual, acest sector. Unul dintre indicii cei mai semnificativi este prezenţa unui Jupiter foarte DISONANT în Casa a VII-a, cu atât mai mult când el formează aspecte nefavorabile cu Soarele sau cu Marte. Dimpotrivă, aspectele bune Jupiter-Soare sau Jupiter-Marte sugerează procese câştigate. Dacă Venus face o CUADRATURĂ cu Jupiter, problemele sentimentale riscă să antreneze complicaţii judiciare. Jupiter în Casa a VII-a, puternic afectat, adesea de către LUMINĂRII şi de planetele dinamice. Guvernatorul Casei a VII-a sau planetele din Casa a VII-a afectate de către Jupiter sau Soare. Jupiter conjunct cu Marte. Câştigarea proceselor: Marte în CONJUNCŢIE sau în TRIGON

cu Venus.

PROGRESII – Sau DIRECŢII. Una dintre metodele de astrologie previzională, bazată pe sistemul „o zi pentru un an”. De aici derivă sintagma de „temă natală progresată”, sau, în general, de TEMĂ PROGRESATĂ, indiferent despre ce temă este vorba.

PROMITOR – Promitorul este cel care promite împlinirea, iar, într-un sens strict astrologie, vizează potenţialul planetelor sau dezvăluirea acestui potenţial prin progresii sau DIRECŢII. Jupiter şi Venus sunt „promitorii vieţii”, iar Marte şi Saturn sunt numiţi „promitorii ANARETICI”, deoarece promit (printre alte lucruri) împlinirea în momentul morţii. Toate planetele promit ceva şi, de aceea, într-un sens general, toate planetele sunt, în mod real, promitori. Revine astrologului, prin capacitatea sa ca interpret al unei teme, să arate care planetă este, în mod specific, promitorul unui lucru anume, al unui eveniment sau al unei situaţii. Menţionăm, totodată, că termenul s-a specializat, în astrologia modernă – în cazul în care el nu cunoaşte, cumva.

O revenire la sensul iniţial – pentru înţelesul de „dătător de copii”. Astfel, promitorii generali ai copiilor par a fi Jupiter şi Venus în special. Cuvânt destul de puţin folosit în practica astrologică a sfârşitului de secol XX.

PROPRIETĂŢI IMOBILIARE – Trebuie adesea consultată Casa a IV-a, care reprezintă bunurile familiale rămase de la cei mai în vârstă şi, în secundar, Casa a VIII-a, care indică moştenirile.

Există probabilitatea achiziţionării de proprietăţi prin eforturi personale atunci când Casa a II-a se află într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, când Soarele ocupă un astfel de Semn, sau când Saturn se află în Casa a II-a. Aspectele bune ale lui Saturn asupra SEMNIFICATORILOR banilor întăresc aceste indicaţii (vezi CASE).

PROPUS (Tejat Prior) – STEA FIXĂ binară variabilă de magnitudine 3,3 din Eta GEMINI (3°26 Rac), de natura planetei Saturn. Este aşezată în faţa piciorului pe care Castor (geamănul nordic) îl ţine în faţă. Propus este steaua Eta a CONSTELAŢIEI şi numele universal al acestei stele, căreia

I se mai spunea şi *Tropus*, „întoarcere" sau „răsucire", cu referire la punctul aparent de întoarcere a cursei Soarelui la solstiţiul de vară, care astăzi este mult mai precis marcat de către steaua Gamma (ALHENA/A1 HENA), chiar la est faţă de Propus. Persanii o numeau *Piş Pai*. Robson consideră că este de natura relaţiei Mercur-Venus şi că ea ar cauza violenţă, mândrie, lipsă de încredere a celorlalţi faţă de nativ şi neruşinare. Allen consideră că aduce celor născuţi sub influenţa ei vieţi eminente. De asemenea, ea ar conferi abilitatea de a exprima ideile într-o manieră rezonabilă şi acceptabilă, ceea ce face ca ele să aibă câştig de cauză datorită inteligenţei cu care au fost prezentate. Cele trei stele fixe, Al Hena, Tejat Posterior şi Propus (Tejat Prior) au intrat în constelaţia RACULUI la data de 1349,1621 şi, respectiv, 1755, ani pe care Eric Morse îi consideră, cu o aproximaţie de ±1 – 2 ani,

foarte semnificativi pentru întreaga Renaştere europeană şi, mai ales, pentru literatura care a înflorit în această perioadă.

PROROGATOR – Prorogatorul este punctul de pe ECLIPTICĂ, determinat prin reguli complicate, care condiţionează lungimea vieţii nativului. El este progresat către AS sau către DS cu rata de l°/an în ASCENSIE OBLICĂ. CONJUNCŢIA cu PLANETE DINAMICE sau aspectarea sa de către ele face ca viaţa nativului să fie ameninţată sau chiar distrusă. În orice eveniment, nativul moare dacă prorogatorul a atins unghiul orizontal către care este direcţionat (vezi DIRECŢII). Acest sistem reprezintă modificarea unei metode mai vechi, de provenienţă babiloniană, care fixa lungimea maximă a vieţii nativului în funcţie de numărul de grade pe ASCENSIE OBLICĂ dintre AS ŞI MC.

PROSPERITATE – Relaţii planetare armonioase între Soare-Jupiter, Soare-Lună, Soare-Mercur, Soare-Venus, şi toate întreţinute de către BENEFICII bine dispuşi. CASA A II-A într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Nici un indiciu care să predispună la sărăcie. CONJUNCŢIA Jupiter-Saturn pare favorabilă. Soarele în CASA I protejează împotriva sărăciei.

PROXIMA CENTAURI – Steaua cea mai apropiată de Soare, din constelaţia CENTAURUS, la doar 2° distanţă de steaua principală (RIGIL KENTAURUS).

PRUDENŢĂ – Virtute din domeniul lui Saturn şi specifică Semnelor de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, cel mai adesea

Semnului zodiacal Taur. Trebuie aspecte puternice ale lui Saturn cu SEMNIFICATORII caracterului iar, pe de altă parte, Marte, Jupiter şi Venus nu trebuie să formeze ASPECTE CONFLICTUALE între ele. De preferat, aspecte favorabile cu Saturn. AS în Semnele zodiacale Taur, Capricorn sau Rac. Saturn în aspecte bune cu Jupiter, Marte sau Lună, mai ales dacă ele se află în Semne de expresie a Elementului Pământ. Jupiter în Casa I sau în Casa a III-a (vezi CASE).

PSIHOLOGIE – Aspecte între Venus, Marte şi Uranus, şi între ele şi SEMNIFICATORII caracterului.

PTOLEMEU CLAUDIUS – Astronom, matematician şi geograf egiptean (aprox. 90 – 168). A trăit la Alexandria, fiind cel mai cunoscut astronom şi astrolog al antichităţii. Opera lor. Ptolemeu a formulat *teoria celor 4 ELEMENTE* şi *teoria celor 4 CALITĂŢI* (cald, rece, uscat şi umed) în raport cu cele 7 planete, precum şi *cuplurile antagonismelor planetare*: Soarele fierbinte se opune lui Saturn rece, Luna umedă se opune lui Mar te uscat, Venus umed se opune lui Saturn uscat, Jupiter cald se opune lui Saturn rece, Mercur având o natură fundamental schimbabilă şi ambivalenţă.

PUNCT DE REPER (sau fiducitate) – Termenul provine din latinescul *fides*, „credinţă” şi se referă la ceva în care omul poate crede, cuvântul fiind foarte des folosit în astrologie. El denumeşte punctul determinat ca poziţie fixă pentru măsurătorile comparative. Steaua fixă ALDEBARAN a fost una dintre astfel de referinţe

foarte timpurii.

PUNCTE ARABICE SAU PĂRŢI – Termenul latin *pars*, adesea tradus ca „parte”, provine din grecescul *clipoi*. Este folosit pentru a acoperi un domeniu deja foarte larg, cu originea în corecţiile planetare şi ale NODURILOR LUNARE faţă de AS sau faţă de alte STELE FIXE de referinţă, şi atribuind câte o semnificaţie anume Nodurilor Lunare sau planetelor rotite. *Pars Fortuna* (PUNCTUL DE NOROC), care este foarte important în astrologie, se obţine rotind gradul ocupat de Soarele natal până când se suprapune peste gradul AS. Poziţia astfel „corectată” a Lunii marchează acest punct. Există câte un punct corespunzător pentru fiecare planetă, pentru Nodurile Lunare şi chiar pentru nodurile planetare. Ca regulă generală, punctele arabice se obţin rotind Soarele spre AS, iar apoi considerăm noua poziţie a planetei respective ca marcând punctul care ne interesează. Multe dintre puncte sunt denumite în mod eronat „puncte arabice”.

să completează cele mai importante lucrări lăsate de HIPPARCHUS în cartea intitulată *Megale syn taxis* ţes *astronomias*, în care îşi prezintă viziunea asupra Universului, cunoscută sub numele de *Sistemul Lumii al lui Ptolemeu*. A scris apoi *Geographia*, care cuprinde hărţi ale Pământului indicând coordonatele geografice, şi a elaborat tratate de optică şi de trigonometrie. A formulat principalele fundamente ale astrologiei în *Tetrabiblos*, care a devenit factorul de referinţă pentru întreaga astrologie tradiţională. În teoria sa, Ptolemeu include două direcţii foarte diferite dar complementare. Una este ASTROLOGIA MONDIALĂ care priveşte evenimentele istorice, destinul ţărilor şi al naţiunilor şi care ia întotdeauna în consideraţie eclipsele, cometele şi marile conjuncţii. Cealaltă reprezintă ASTROLOGIA INDIVIDUALĂ, care descrie caracterul, situaţia şi evoluţia fiecărui nativ. A considerat că astrologia nu înseamnă absolut deloc determinismul implacabil, ea având, dimpotrivă, un rol preventiv, şi fiind mai mult decât necesară în procesul cunoaşterii şi autocunoaşterii umane. Un loc important este acordat *ritmurilor şi ciclurilor Universului*: ciclul diurn, ciclul anual, ciclul lunar, ciclul planetar, ciclul conjuncţiilor majore. Ptolemeu recomandă divizarea cerului natal în 4 puncte cardinale (AS, MC, DS, FC). De asemenea, el asociază planetelor caracterele oamenilor, părţile corpului şi vârstele vieţii. De reţinut că, în acest sistem geocentric, sunt stabilite corelaţii între vârste şi ordinea depărtării planete

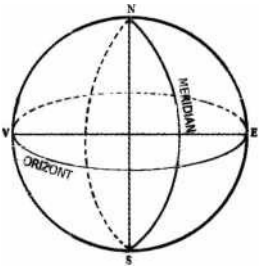

deoarece noţiunea a intrat în astrologia medievală prin intermediul astrologilor arabi, care şi-au dezvoltat propria lor teorie despre ele; în realitate, însă, ei au transmis concepţia originală din astrologia greacă. Ceea ce trebuie să reţinem este că punctele arabice reprezintă relaţia dintre două planete semnificative pentru un anumit domeniu al existenţei, în raport cu AS, fiind sensibile la TRANZITE ŞI DIRECŢII, şi, desigur, şi la influenţa STELELOR FIXE, atunci când se află în CONJUNCŢIE foarte strânsă, într-un orb de maximum 1°. Ar mai rămâne de adăugat faptul că astrologii americani, foarte interesaţi de nuanţe şi amănunte, au extins lista acestor puncte precum şi modalitatea lor de calcul, păstrând în continuare denumirea de „puncte arabice”.

PUNCTE CARDINALE – Punctele cardinale nord şi sud rezultă din intersecţia ORIZONTULUI FIZIC (aparent) cu MERIDIANUL locului de observaţie, iar punctele cardinale est şi vest rezultă din intersecţia orizontului fizic (aparent) cu ECUATORUL CERESC.

PUNCTE FICTIVE – Aşa cum arată şi denumirea lor, nu este vorba despre puncte care să corespundă unor corpuri planetare ci, mai degrabă, unor calcule utilizate de majoritatea astrologilor pentru a nuanţa anumite aspecte din

caracterul, destinul sau menirea nativului. Ele nu trebuie nicidecum confundate cu PUNCTELE ARABICE. Autorităţile în domeniu atribuie acestor puncte fictive o influenţă mai mult sau mai puţin determinantă, motiv pentru care ele marchează, într-un anume fel, tema astrală. Principalele puncte fictive sunt: NODURILE LUNARE, Luna Neagră (LI

LITH), Pars Fortuna (PUNCTUL DE NOROC), VERTEXUL ŞI ANTI-VERTEXUL, NADIRUL ŞI ZENITUL, PUNCTELE DE MIAOC, PUNCTUL DE EST, PUNCTUL DE VEST, PUNCTUL DE NORD, PUNCTUL DE SUD şi, bineînţeles, PUNCTELE ARABICE.

PUNCTE DE MIAOC – Punctul de pe ECLIPTICĂ aflat la distanţă egală de două planete se numeşte „punct de mijloc”. De exemplu, în cazul în care Soarele natal se află la 16° în Semnul zodiacal al Scorpionului, iar Luna la 8° în Semnul zodiacal Rac, spunem că punctul de mijloc Soare-Lună este La 12° în Semnul zodiacal Fecioară. Teoria punctelor de mijloc era în mod curent utilizată în secolul al XIII-lea. Reluată şi perfecţionată de către astrologii englezi şi germani, ea este astăzi foarte mult folosită pe plan previzional, în acest caz punctul de mijloc reprezentând un grad sensibil, un punct receptor virtual al efectului celor două planete, expus influenţei TRANZITELOR sau DIRECŢIILOR planetelor şi Nodurilor Lunare. Este cunoscut în astrologie ca „sistemul punctelor de mijloc al lui Ebertin”, denumit aşa după astrologul german care s-a ocupat de el şi l-a pus la punct.

PUNCT GALACTIC – Punctul în care planul sistemului solar taie planul Galaxiei. Majoritatea astrologilor îl localizează pe axa Semnelor zodiacale Gemeni-Săgetător, la gradul 15. O planetă aflată la 15° în Semnul zodiacal Gemeni este în CONJUNCŢIE directă sau în aliniere cu Centrul galactic, în vreme ce o planetă aflată la 15° în Semnul zodiacal Săgetător va fi tăiată, simbolic vorbind din punctul de vedere al Galaxiei, de către corpul planetar interpus al Pământului. Gradele sunt considerate ca extrem de critice, în special în domeniile mondiale, aşa cum remarcă mai mulţi astrologi. De exemplu, Marte era conjunct cu Uranus la 15° Săgetător, la data exploziei bombei atomice în Hiroshima.

PUNCTUL AUTUMNAL – Intrarea Soarelui în Semnul zodiacal Balanţă, la ECHINOCŢIUL DE TOAMNĂ, în fiecare an; în jurul datei de 22 septembrie. Diferă de PUNCTUL VERNAL.

PUNCTUL AVERII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, al cărui studiu conferă informaţii despre situaţia materială a nativului. Se calculează după formula AS + GUVERNATORUL Casei a II-a – Cuspida Casei a III-a. E posibil ca el să reprezinte o adăugire a astrologilor contemporani la tradiţionalele puncte arabice; în cazul în care acest punct nu se află în Semne expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, este de aşteptat ca averea nativului să fie de un cu totul alt tip (intelectuală pe Semne de expresie a ELEMENTULUI AER, sentimentală pe Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, spirituală pe Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC).

Comunicarea acestei informaţii cere o mare atenţie şi o serioasă responsabilitate din partea astrologului, mai ales în cazul nativilor foarte ataşaţi de planul material, sau pentru care nu există nimic altceva în afara planului manifest şi a universului concret, palpabil.

PUNCTUL BĂIATULUI – Unul dintre PUNCTELE ARA-BICE, obţinut în acelaşi fel precum PUNCTUL FETIŢEI, folosind însă, de data aceasta, planeta Jupiter.

PUNCTUL CĂSĂTORIEI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul lui Venus din tema natală e rotit până când se suprapune AS, atunci noua CUSPIDĂ a Casei a VII-a marchează acest punct; sau, în variantă modernă, AS + DS – Venus. Astrologii contemporani au nuanţat formula de calcul în funcţie de sexul nativului. Astfel, pentru un bărbat, acest punct rezultă din operaţia: Soarele + cuspida Casei a VII-a – Lună, iar pentru femei: Lună + cuspida Casei a VII-a – Soarele. Prin poziţia sa în CASE, punctul căsătoriei indică motivaţia principală, mai mult sau mai puţin conştientizată, care îl determină pe nativ să semneze un contract conjugal; prin poziţia sa în Semne, punctul căsătoriei indică tipul de căsătorie dorit şi, în majoritatea cazurilor, chiar împlinit în egală măsură el poate arăta refuzul unui mariaj, cauzele acestui refuz, iar în situaţia unei uniuni, circumstanţele în care aceasta va avea loc. Aspectele armonioase ale acestui punct cu Soare, Lună, Venus, Jupiter sau Neptun susţin viaţa conjugală, în vreme ce aspectele conflictuale care vin de la Marte, Saturn, Uranus, Pluto şi,

adeseori, de la Neptun indică foarte multe probleme şi obstacole în realizarea fericirii. Cele mai importante se dovedesc CONJUNCŢIILE, căci ele relevă ceea ce nativul urmăreşte să realizeze în cuplul său. Poziţia în Semn şi Casă, precum şi aspectele planetei conjuncte cu punctul căsătoriei indică în ce măsură nativul va reuşi să creeze cuplul visat.

PUNCTUL CREDINŢEI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, obţinut prin rotaţia horoscopului, astfel încât gradul ocupat de Lună să devină AS. Noua poziţie a lui Mercur marchează acest punct.

PUNCTUL CREŞTERII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, punctul lui Jupiter, numit, uneori, şi *pomgranate*. Dacă o temă este rotită astfel încât gradul ocupat de Soare

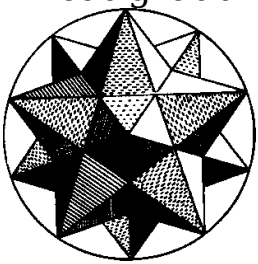

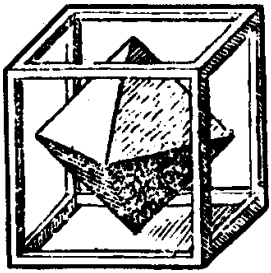

să devină AS, atunci poziţia lui Jupiter în acest nou aranjament va marca beneficul corn al abundenţei.

PUNCTUL DE EST – Unul dintre punctele sensibile ale temei care, împreună cu PUNCTUL DE VEST, alcătuieşte una dintre AXELE AUXILIARE ale horoscopului. Se situează la 90° distanţă faţă de MERIDIAN, în ASCENSIE DREAPTĂ, la estul temei, adică în stânga, spre AS, fără să se confunde cu el. Astrologii germani îl numesc „ascendentul de pe ecuator”, pentru că nu se găseşte pe ECLIPTICĂ, ci pe ECUATORUL CERESC. Este în analogie cu planeta Marte, cu Semnul zodiacal Berbec şi cu CASA I. O planetă în CONJUNCŢIE cu el (cu un orb de maximum 3°) dezvăluie o trăsătură importantă a personalităţii nativului şi se dovedeşte a fi o planetă foarte importantă şi foarte puternică în ceea ce priveşte influenţa ei. Punctul de est este întotdeauna în CUADRATURĂ cu MC şi este valabil doar pentru sistemele de Case inegale (vezi SISTEME DE CASE).

PUNCTUL DE NORD – Unul dintre punctele sensibile ale temei care, împreună cu PUNCTUL DE SUD, alcătuieşte una dintre AXELE AUXILIARE ale horoscopului. El este în CUADRATURĂ exactă (90°) cu VERTEXUL şi se află sub axa AS-DS. Este în analogie cu Luna, cu Semnul zodiacal Rac şi cu CASA A IV-A. În tema natală, o planetă în CONJUNCŢIE cu el (cu un orb de maximum 3°) dezvăluie o trăsătură secretă a personalităţii nativului, o boală ereditară sau o particularitate a subconştientului său (se interpretează de la caz la caz). Indică întâlniri karmice în ASTROLOGIA RELAŢIONALĂ atunci când o planetă a celuilalt se suprapune peste

acest punct. Seamănă ca influenţă cu NADIRUL.

PUNCTUL DE SUD – Unul dintre punctele sensibile ale temei care, împreună cu PUNCTUL DE NORD, alcătuieşte una dintre AXELE AUXILIARE ale horoscopului. El este în CUADRATURĂ exactă (90°) cu VERTEXUL şi se află deasupra axei AS-DS. Este în analogie cu Saturn, cu Semnul zodiacal Capricorn şi cu CASA A X-A. În tema natală, o planetă în CONJUNCŢIE cu el (cu un orb de maximum 3°) dezvăluie o motivaţie foarte puternică a nativului de a se realiza social, o relaţie karmică foarte importantă pentru el cu părintele mai autoritar, sau exprimarea conştientă a unei calităţi dobândite în vieţile anterioare (se interpretează de la caz la caz). Indică întâlniri karmice în ASTROLOGIA RELAŢIONALĂ atunci când o planetă a unuia se suprapune peste acest punct al celuilalt. Seamănă ca influenţă cu ZENITUL.

PUNCTUL DE VEST – Unul dintre punctele sensibile ale temei care, împreună cu PUNCTUL DE EST, alcătuieşte una dintre AXELE AUXILIARE ale horoscopului. Se situează la 90° distanţă faţă de MERIDIAN, în ASCENSIE DREAPTĂ, la vestul temei natale, adică în dreapta, spre DS, fără a se confunda cu el. Asemenea PUNCTULUI DE EST, el se află pe ECUATORUL CERESC. Este în analogie cu Semnul zodiacal Balanţă, cu planeta Venus şi cu CASA A VII-A. O planetă în CONJUNCŢIE cu el (cu un orb de maximum 3°) indică ce tip de experienţă are nativul de împărţit împreună cu ceilalţi, şi se dovedeşte a fi o planetă foarte importantă şi foarte puternică în ceea ce priveşte

influenţa ei. Punctul de vest este întotdeauna în CUADRATURĂ cu MC şi este valabil doar pentru SISTEMELE CU CASE inegale (de exemplu, cel al lui Placidus).

PUNCTUL DE NOROC – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Vezi PARS FORTUNA.

PUNCTUL DE TRANSCENDERE – Dacă PUNCTUL DE ILUMINARE reprezintă potenţialul nativului de a atinge un nivel superior de înţelegere, cu mult deasupra convenţiilor şi limitărilor mentale terestre, punctul de transcendere reprezintă posibilitatea transformărilor spirituale (Pluto) ale nativului, care ţin atât de aspiraţia sa sinceră (Soarele) către comuniunea cu Divinul, cât şi de Graţia lui Dumnezeu (Neptun) revărsată asupra sa. El se calculează după formula Neptun + Pluto – Soare, iar, pentru aprofundarea sa, se studiază planetele existente în CASA A IX-A, planetele existente în CASA A XII-A şi mărimea acestei Case, precum şi informaţiile referitoare la karma personală. De asemenea, se ţine cont mai ales de NN (*dharma* sau evoluţia spirituală maximă posibilă în viaţa prezentă, tipul de Lege divină care trebuie cu orice preţ conştientizată şi integrată). Acest punct prezintă o deosebită importanţă în temele tuturor marilor iniţi

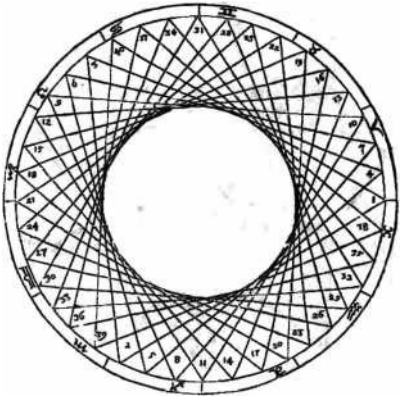

aţi spirituali ai planetei, dar şi în temele tuturor nativilor care vor alege, la un moment dat, o cale autentică de evoluţie spirituală.

PUNCTUL DHARMEI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, probabil o adăugire a astrologilor moderni la punctele deja cunoscute din vechime, dovadă modalitatea sa de calcul (AS + Jupiter – Neptun). El reprezintă datoria spirituală care trebuie realizată în prezenta existenţă, tipul de Lege divină care urmează a fi conştientizată şi integrată de nativ. Astfel, spiritul îşi poate continua eforturile desăvârşirii începute în vieţile anterioare, fie pentru a trece pe un plan superior de evoluţie, fie pentru a atinge eliberarea ultimă. Poziţia în Casă a punctului dharmei arată nivelul de conştiinţă deja realizat, precum şi domeniul de activitate cel mai reprezentativ pentru actuala creştere interioară.

PUNCTUL DISTRACŢIEI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul lui Marte din tema natală este rotit până se suprapune peste AS, atunci noua poziţie a lui Venus marchează acest punct.

PUNCTUL DUŞMANILOR ASCUNŞI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă GUVERNATORUL Casei a XII-a este rotit până la AS, atunci CUSPIDA noii CASE A XII-A în acest aranjament marchează acest punct.

Semnul zodiacal Capricorn (guvernat de Saturn), cu fraţii şi cu comunitatea.

PUNCTUL GOSPODĂRIRII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul lui Venus este rotit până se suprapune peste AS, poziţia nou obţinută a lui Saturn marchează acest punct.

PUNCTUL INIMII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, denumit uneori, „punctul lui Venus” sau „punctul iubirii”. Dacă o temă este rotită astfel încât gradul ocupat de Soare să fie transferat AS, atunci poziţia lui Venus în această nouă aranjare va marca acest punct.

PUNCTUL ÎMBOLNĂVIRII SAU AL BOLII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul ocupat de Saturn este transferat AS, poziţia astfel obţinută a lui Marte marchează acest punct.

PUNCTUL ÎNŢELEGERII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul ocupat de

Mercur este transferat AS, poziţia astfel obţinută a lui Marte marchează acest

PUNCTUL FETIŢEI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE obţinut prin rotirea horoscopului, astfel încât gradul ocupat de Lună să devină AS. Poziţia lui Venus astfel obţinută marchează acest punct.

PUNCTUL FRAŢILOR ŞI AL SURORILOR – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Se determină rotind gradul lui Saturn până la AS, iar noua poziţie a lui Jupiter va marca acest punct. Legătura dintre Saturn şi fraternitate pare să provină de la Ptolemeu, care a asociat Semnul MC, legat de

PUNCTUL ILUMINĂRII – Una dintre adăugirile moderne la punctele arabice, numit „punctul lui Uranus” sau „punctul catastrofei”. Dacă o temă este rotită astfel încât gradul ocupat de Soare să devină AS, atunci noua poziţie a lui Uranus va marca punctul de iluminare. El este opus PUNCTULUI DE NOROC şi reprezintă potenţialul nativului de a transcende limitările minţii obişnuite, omeneşti, de a avea acces la mentalul superior, la sfere de înţelegere divină, la Legile Divine.

PUNCT-ul că aRME I – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, probabil o adăugire a astrologilor contemporani la cele deja consemnate de tradiţie. Se calculează după formula AS + Saturn – Pluto. Saturn reprezintă lecţiile karmice, dar şi garantul evoluţiei spirituale, iar Pluto arată ceea ce trebuie transformat şi transcens, pentru a putea atinge desăvârşirea ultimă.

PUNCTUL LUI MARTE – Unul dintre

PUNCTELE ARABICE, numit uneori „punctul pasiunii”, „sabia” sau „punctul sabiei”. Dacă tema natală este astfel rotită încât gradul ocupat de Soare să devină AS, atunci poziţia lui Marte în acest nou aranjament va marca acest punct.

PUNCTUL LUI MERCUR (sau caduceul) – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Se obţine rotind tema natală până când gradul Soarelui devine AS; poziţia nou obţinută a lui Mercur indică ocupaţii precum comerţul şi afacerile.

PUNCTUL LUI PLUTO – Denumit uneori „punctul organizării”, el este unul dintre adaosurile moderne la seria de PUNCTE ARABICE. Dacă o temă este rotită astfel încât gradul ocupat de Soare să fie transferat AS, atunci poziţia lui Pluto în acest nou aranjament marchează acest punct.

PUNCTUL MORŢII – Punctul morţii, care nu trebuie confundat cu LOCUL/PUNCTUL ANARETIC, este unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul Lunii gravitează până pe AS, cuspida CASEI A VIII-A corectată marchează punctul morţii.

PUNCTUL MOŞTENIRII – Punctul de moştenire, numit uneori şi „punctul justiţiei şi al posesiunilor”, este unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul lui Saturn în tema natală este luat drept AS, atunci poziţia corectată a Lunii în Case marchează acest punct.

PUNCTUL NEÎNŢELEGERII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul lui Marte într-o temă natală este transferat AS, repoziţionarea lui Jupiter în noul aranjament marchează acest

punct.

PUNCTUL PLECĂRII DIN ŢARĂ – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă GUVERNATORUL Casei a IX-a este transferat AS, cuspida noii CASE A IX-A astfel obţinute marchează acest punct.

PUNCTUL ROBIEI – Sau al dependenţei. Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă TEMA NATALĂ este rotită astfel încât gradul ocupat de DISPOZITORUL Lunii să devină AS, atunci poziţia Lunii astfel obţinută marchează acest punct.

PUNCTUL SERVITORILOR – Unul dintre PUNCTELE ARABICE. Dacă gradul lui Mercur din tema natală este transferat AS, noua poziţie a Lunii devine punctul servitorilor. Adaptat la zilele noastre, acest punct s-ar putea numi fără probleme „punctul executanţilor” şi ar fi caracteristic perioadelor de dictatură sau monarhie absolută din istoria omenirii, sau, şi mai corect, statelor de dictatură militară sau statelor poliţieneşti.

PUNCTUL SORŢII – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, numit uneori „clepsidra”. Dacă o temă este rotită astfel încât gradul ocupat de Soare să devină AS, atunci poziţia lui Saturn în noul aranjament marchează acest punct. Denumirea conservă în ea simbolismul clepsidrei, în sensul că punctul marchează un posibil eveniment de schimbare reală (şi cumva implacabilă) a vieţii.

PUNCTUL SPIRITULUI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, obţinut prin rotaţia TEMEI NATALE, ca gradul ocupat de Lună să devină AS. Poziţia Soarelui astfel obţinută marchează punctul spiritului.

PUNCTUL TATĂLUI – Unul dintre PUNCTELE ARABICE, care nu trebuie confundat cu CASA TATĂLUI (o altă denumire pentru CASA A X-A). Dacă gradul lui Saturn din TEMA NATALĂ se roteşte ca să devină AS, noua poziţie a Soarelui marchează acest punct.

PUNCTUL VALORILOR MATERIALE – Unul dintre PUNCTE ARABICE. Dacă guvernatorul Casei a II-a este transferat AS, noua CUSPIDĂ a Casei a II-a marchează acest punct. Este posibil ca în Sistemul de Case pe Semne întregi acest punct să nu mai existe, sau el să fie indicat în analogie cu punctul AS (de exemplu: AS la 22° Taur şi Semnul zodiacal Taur ocupă Casa I; cuspida noii Case a II-a calculată în maniera de mai sus ar fi la 22° Balanţă şi noua Casă a II-a pe Semnul zodiacal Balanţă, atunci gradul 22° Balanţă va fi punctul valorilor materiale).

PUNCTUL VERNAL (sau punctul Gamma) – Nume dat punctului în care ECLIPTICA taie ECUATORUL CERESC, şi care corespunde

ECHINOCŢIULUI DE PRIMĂVARĂ (*vernal* în limba greacă însemna „primăvară”), deci la 21 martie, când Soarele intră în Semnul zodiacal al Berbecului. Punctul vernal este considerat drept referinţă în calculul longitudinii planetelor. De reţinut că acest punct vernal se schimbă la fiecare 2.160 de ani (datorită fenomenului de PRECESIE A ECHINOCŢIILOR), de fiecare dată când Soarele intră într-o nouă CONSTELAŢIE, aceasta schimbând şi denumirea erelor (era Peştilor, era Vărsătorului etc.). El diferă de PUNCTUL AUTUMNAL.

PUNCTUL VIEŢII – Denumire de specialitate, legată de măsura folosită în DIRECŢIILE simbolice. Este vorba despre un arc de 4° şi 2/7, care începe de la primul grad al Semnului zodiacal Berbec, delimitând, în funcţie de astfel de arce, perioadele anuale. Este o măsură legată de septenar, deoarece ea traversează fiecare Semn al Zodiacului într-o perioadă de 7 ani, formând aspecte cu OPOZIŢIILE din TEMA NATALĂ. Punctul este folosit, în moduri diferite, în măsura septenară. Constituie o modalitate de lucru foarte rar utilizată astăzi.

PUPPIS – ASTERISM care a fost creat prin împărţirea constelaţiei ARGO NAVIS în CARINA („barcă”), VELA („pânze”), MALUS („catarg”), PUPPIS („pupa”). Semnificaţia astrologică a acestor diviziuni nu a fost niciodată determinată, dar constelaţia Argo, în întregime, este asociată cu înecul, deşi, pe de altă parte, ea este cunoscută ca acordând prosperitate în călătoriile pe mare şi în comerţul maritim.

PUTERE DE CONVINGERE – Soarele bine plasat indică magnetismul nativului, iar Mercur puternic şi în aspecte bune cu Luna conferă cuvintelor forţa de sugestie. Marte prezent, dar prin aspecte minore.

PUTERE DE ÎNDURARE – Saturn în Semnul zodiacal Berbec. Indici de robusteţe. Relaţii planetare armonioase Saturn-Marte.

PUTERE DE SEDUCŢIE – Influenţa puternică a Soarelui şi a lui Neptun. Pluto, dacă se află în CASA I, în aspecte benefice şi cu Luna, şi cu Neptun.

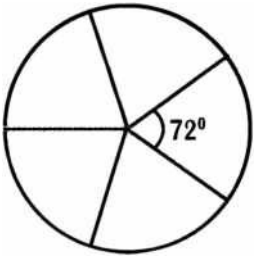

QUARTESENŢĂ – Acest termen apare în termino-Logia curioasă a textelor alchimice, denumind a patra esenţă care este liantul celor trei principii (Sulful, Sarea şi Mercurul), adică Focul tăcut şi umed.

QUINCONX – Aspect de 150°, de natură dual㠹 benefic sau malefic, în funcţie de caz şi de nivelul de evoluţie sau de nivelul de conştiinţă al nativului, cunoscut şi sub numele de înCONJUNCŢIE.

QUINTESENŢĂ – Vezi Chintesenţă.

QUINTIL – Unghi de 72°, considerat ASPECT minor benefic. El provine din divizarea cercului în cinci părţi egale, fiind legat, simbolic, de încadrarea fiinţei umane într-un cerc; locurile pe

care le ating capul, mâinile şi picioarele coincid cu punctele în care Venus atinge cercul zodiacal, traseul ei celest desemnând o stea cu cinci colţuri. Acest pentagon este desenat de traiectoria ei în 2921,5 zile (adică în opt ani tereştri), având ca punct de plecare gradul 27 din Semnul zodiacal Vărsător. La fiecare 584,3 zile ea trece prin câte un colţ al figurii: 9° Taur, 21° Rac, 3° Balanţă, 15° Săgetător, 27° Vărsător. De aceea, se pare că aspectul de 72° este legat de anumite energii venusiene, reprezentând întotdeauna posibilităţile creatoare ale nativului. De fapt, aspectul de 72° este un multiplu al aspectului de 36° (DECILUL), de la care poate începe analiza posibilităţilor artistice ale nativului. BIQUINTILUL este un unghi de 144°. Tema în care predomină aspecte de 36° şi de 144° arată că nativul tinde să-şi păstreze latente calităţile artistice sau să le folosească în aplicaţii meşteşugăreşti, bricolaje sau arte populare tradiţionale. Dacă predomină doar aspectul de 72°, nativul pare a avea o motivaţie inconştientă către exprimarea creatoare, prin care tinde să-şi depăşească mediul ambiant.

Apă, el doreşte uneori să se retragă complet din lumea materială. Acest Semn zodiacal marchează DOMICILIUL Lunii, EXALTAREA lui Jupiter, TRIGONOCRAŢIA lui Neptun şi a

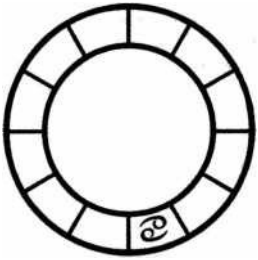

lui Pluto, EXILUL lui Saturn şi CĂDEREA lui Marte. Stelele fixe puternice care dau influenţa sa remarcabilă sunt: TEJAT (2W Rac), DIRAH (4°32 Rac), ALCHENA (8°20 Rac), SIRIUS (13°19 Rac), CANOPUS (14°20 Rac), PROPUS (18°în Rac), CASTOR (19°29 Rac), WASAT (17°45 Rac), POLLUX (22°28 Rac), PROCYON (25°02 Rac).

RAC – Al patrulea Semn al Zodiacului care nu corespunde nici ca localizare, nici ca întindere cu constelaţia omonimă. Este un Semn de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi are calitatea de CARDINAL. Influenţa lui este emoţională, senzitivă, imaginativă, sociabilă şi precaută, exprimată prin cuvinte precum afectuos, afectiv, impresionant, feminin, fertil, umed, adaptabil, romantic, de casă, pasiv, puternic sentimental, agresiv emoţional, flegmatic, psihic, senzitiv, tropical. Toate acestea sunt calităţi specifice unui nativ senzitiv, căutând securitatea emoţională prin experimentarea lumii materiale. În exces, sau când se află sub stres, nativul Rac se poate comporta motivat subconştient de frica fundamentală de a fi dat afară din cochilia sa. El este timid, irascibil, absorbit sau retras în el însuşi, încăpăţânat, plictisitor, acaparator, condus de o frică ce provine din vulnerabilitatea lui emoţională, superficial, tinzând să trăiască în trecut, distructiv, retras, negativ, nefericit şi slab. Asemeni celorlalte Semne de expresie a Elementului

RADICAL (RADIX) – Termen utilizat pentru a desemna tot ceea ce se raportează la tema naşterii. De exemplu, tema radicală este tema

naşterii. Venus radical/radix este poziţia lui Venus la naştere.

RAFINAMENT – Influenţa puternică a lui Venus, a lui Saturn şi a lui Marte fără afectări grave, a Soarelui, sau AS în Semn de expresie a ELEMENTULUI AER. Neptun în Semnul zodiacal Taur.

RAHU – Termenul sanscrit pentru COADA DRAGONULUI.

RANA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din Delta ERIDANUS (20°52 Taur), de natura lui Saturn. Stea aflată pe cursul râului ceresc Eridanus, numele ei fiind, de fapt, termenul latin pentru specia de broaşte numite „broasca-bou", numite aşa din cauza orăcăitului lor care sună precum mugetul unui bou. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

RANCHIUNĂ – Relaţii planetare disonante între Marte Saturn, Saturn-Mercur, Saturn-Lună. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Taur. Dizarmonii între planetele precizate şi SEMNIFICATORII caracterului, mai ales dacă ei se află în SEMNE FIXE. Jupiter şi Soarele slabi. CONJUNCŢIE Lună-Saturn în Semnul zodiacal Scorpion. În general, Saturn în Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ, în special în Semnul zodiacal Scorpion.

RANGIFER – CONSTELAŢIE mică aflată între CASSIOPEIA ŞI CAMELOPARDALIS, numită uneori *Tarandus* sau „renul", descoperită în 1736. Se spune că ar predispune la o viaţă ascunsă şi la un caracter retras.

RAS ALGETHI – STEA FIXĂ dublă variabilă, de magnitudine 3,5 din Alpha HERCULES (15°06 Săgetător), de natura relaţiei Marte-Venus. Este localizată pe capul omului care îngenunchează în faţa lui Hercules. Lnfluenţa ei conferă cutezanţă şi o energie conducătoare deosebită. Numele ei provine de la cuvântul arab *Ra's al Jathi*, „capul celui ce îngenunchează". A fost denumită în multe feluri de-a lungul timpului: Al Ras al Jathiyy, Ras Algeti, Ras Algiatha, Ras Algetta, Rasacheti, Ras Elhhathi, Ras Alhathi, Ras Alheti – toate fiind traduceri arabe ale unor nume greceşti. Denumirea arabă iniţială a fost *Al Kalb al Ra* 7, „câinele ciobanului". Noonan afirmă că steaua indică o persoană agresivă dacă se află în relaţii dinamice cu planetele natale, această fiinţă fiind evident ostilă faţă de oricine s-ar afla în preajma sau în prezenţa ei.

RAS ALHAGUE – STEA FIXĂ de magnitudine 2,1 din Alfa OPHIUCUS (22°27 Săgetător), de natura relaţiei Venusăaturn, după cum afirmă Ptolemeu. Denumirea de Ras alhague sau Rasalague provine din termenul arab *Ra's al Hawwa*, „capul celui ce îmblânzeşte şarpele". A apărut de-a lungul timpului sub foarte multe variante: Rasalauge, Ras Alhagas, Ras Alhagus, Rasalange, Ras al Hangue, Rasalangue, Ras Aiaghue, Rasalhagh, Alhague, şi Alangue. Prin *Al Ra i*, „ciobanul", o denumeau primii astronomi arabi, iar steaua apropiată, alpha Herculis (RASLAGEHI), 6° spre vest, fiind Kalb al Ra i, „câinele ciobanului". Spre deosebire de Ptolemeu, Alvidas susţine că steaua ar avea natura lui Jupiter

şi Mercur în sextil cu Marte. Ea predispune la nenorociri prin femei, gusturi perverse şi depravare mentală.

RAS ELASED AUSTRALIS (Algenubi) – STEA FIXĂ din Epsilon LEO (20°42 Leu), de natura relaţiei Saturn-Marte. Este localizată în zona capului sau a gurii Leului. Este foarte aproape de steaua Ras Biased Borealis, localizată pe capul figurii, cele două stele, roşiatice, părând a fi una singură.

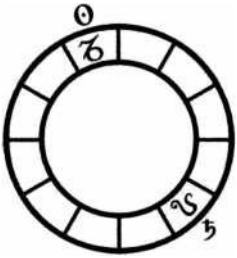

Arabii le numeau pe ambele *Al Ras al Asad al Janubiyyah*, „steaua sudică de pe capul Leului”. Algenubi ar putea fi o prescurtare a acestei sintagme. Cu privire la influenţa ei, Robson afirmă că predispune nativul la o natură crudă, distructivă, lipsită de simţire, dar conferă şi putere de expresie artistică.

RAS ELASED BOREALIS – STEA FIXĂ de magnitudine 4,1 din Mu LEO (21°267 Leu), de natura relaţiei Saturn Marte. Influenţa ei se manifestă sub forma înclinaţiilor lingvistice şi a înzestrărilor artistice. Vezi şi RAS ELASED AUSTRALIS.

RASTABAN – STEA FIXĂ binară de magnitudine 3 din Beta DRACO (Ilioir Săgetător), de natura relaţiei Marte Saturn. Este localizată în capul ASTERISMULUI, numele ei însemnând

„ochiul dragonului”. Influenţa ei se manifestă ca pierderi, tendinţe criminale şi, în aspecte disonante cu Luna, orbire.

RAŢIONAMENT BUN – Mercur şi Jupiter în aspecte bune. Influenţa puternică a Semnelor zodiacale Gemeni, Leu şi Balanţă. Saturn puternic.

RĂBDARE – Virtute fundamental saturniană, Marte slab sau în aspecte bune cu Saturn. SEMNELE FIXE importante. Aspecte bune între Saturn şi LUMINĂRII sau AS. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Peşti.

RĂUTATE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Capricorn. Relaţii planetare puternice între Saturn-Mercur, Mercur-Marte, Mercur-Lună, Marte-Mercur sau Marte-Lună pe SEMNE MUTABILE sau pe Semne de expresie a ELEMENTULUI AER. Sunt de luat în consideraţie: aspectele dintre Lună şi Pluto, Pluto în CASA I şi, în special pentru generaţia născută între 1965 şi 1969, CONJUNCŢIA Uranus-Pluto în Semnul zodiacal Fecioară. Este vorba despre o răutate aproape auto-distructivă care, dacă nu se manifestă, poate compromite sănătatea nativului. De asemenea, indici pentru răutate poate să dea, adeseori, Uranus în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, el fiind o planetă de FOC, sau Uranus pe AS, ştiut fiind că natura uraniană este imprevizibilă, bruscă. Jupiter în CUADRATURĂ cu Mercur. Influenţa puternică a Semnului zodiacal Balanţă. Mercur în CASA A III-A. Marte, Uranus, Pluto în CASA AIV-A.

RĂZBUNĂTOR – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Scorpion, Saturn puternic,

CONJUNCŢIE Saturn-Lună în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, Pluto în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT; relaţie Saturn Pluto armonioasă.

REAVOINŢĂ – Mercur maleficiat în CASA L Influenţa puternică a Semnului zodiacal Săgetător şi a lui Venus.

RECEPTIVITATE – Influenţă puternică a Lunii sau a lui Neptun. Soarele în Semnele zodiacale Rac sau Peşti; Luna pe AS sau Pluto în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ.

RECEPŢIE MUTUALĂ – Două planete poziţionate fiecare în Semnul de domiciliu al celeilalte sunt în recepţie mutuală. Ele se susţin sau se slăbesc reciproc şi se comportă ca o singură planetă, influenţele lor manifestându-se cel mai adesea benefic, cu atât mai mult în situaţia în care ele sunt REGENTUL GLOBAL al unei teme. De exeţnplu, sunt în recepţie mutuală Soarele, aflat în Semnul zodiacal Capricorn (domiciliul lui Saturn) şi Saturn, aflat în Semnul zodiacal Leu (domiciliul Soarelui).

RECTIFICAREA OREI DE NAŞTERE – Una dintre cele mai interesante şi căutate aplicaţii practice ale astrologiei, şi probabil una dintre problemele cele mai serioase în viitor pentru cei care nu-şi cunosc ora de naştere. Ea reprezintă o chestiune arzătoare încă din antichitate, motiv pentru care PTOLEMEU a perfectat o metodă denumită ulterior PERIOADĂ PRENATALĂ. Ea se bazează pe următorul principiu: gradul ocupat de Lună la momentul concepţiei corespunde gradului ocupat de AS la momentul naşterii. Aceasta este

valabil însă pentru naşterile naturale, fără nici un fel de intervenţie medicală sau modificare a duratei prenatale (naşteri premature sau târzii). Se pare însă că cel care a oferit cele mai bune metode pentru rectificarea orei de naştere este Bonatis, cunoscute sub numele de „paralele”:

1. Rectificarea folosind DIRECŢIILE primare ale MC ŞI AS, identice în toate SISTEMELE DE DOMIFICARE.

2. Rectificarea folosind tranzitele peste UNGHIURILE temei, mai ales pentru planetele lente.

3. Rectificarea folosind DIRECŢIILE secundare între planete şi unghiuri sau aspectele unghiurilor.

4. Rectificarea folosind direcţiile primare, întotdeauna între planete şi unghiurile temei.

În toate aceste cazuri, pentru a obţine o temă rectificată, se va deplasa, lent, MC ŞI AS, până vom obţine 3 (trei) concordanţe între evenimentele cunoscute şi direcţii/TRANZITE. Există însă şi posibilitatea de a analiza foarte bine personalitatea nativului raportată la PASUL planetar cel mai semnificativ pentru el, care poate indica sensibilitate comportamentală, emoţională sau socială la anumite influenţe, fapt care ne-ar putea ajuta să fixăm cu certitudine, într-o primă etapă, Semnul AS. Pe de altă parte, se poate observa – dar pe o perioadă mai lungă de timp – influenţa tranzitelor asupra nativului, fiind vorba despre tranzitele lui Marte sau Jupiter, majoritatea oamenilor fiind foarte sensibili la trecerea lor prin Casa I, Casa a VI-a şi Casa a X-a. Nu de puţine ori,

şi prin Casa a IV-a (vezi CASE). Aceste proceduri se recomandă în special pentru natvii care nu ştiu în care parte a zilei au venit pe lume. Metodele lui Bonatis se recomandă pentru rectificări mai sensibile, uneori chiar de mare fineţe (de exemplu, în cazul unor dubii de nativitate de cel mult 00°30).

RECUNOŞTINŢĂ – Indici de moralitate buni. AS în Semnele zodiacale Peşti, Săgetător, Leu sau Balanţă. Jupiter foarte important şi în raporturi bune cu Saturn şi cu LUMINĂRIILE.

REDRESAREA – Cele mai bune aspecte pentru restabilirea sănătăţii sunt cele ale Soarelui, pentru bărbaţi, şi cele ale Lunii, pentru femei. Pentru restabilirea financiară, sunt foarte bune aspectele dintre Jupiter şi guvernatorul CASEI AII-A.

REDRESAREA UNEI SITUAŢII – Corespunde întotdeauna unor DIRECŢII bune sau unor TRANZITE bune ale PLANETELOR LENTE, care aspectează unul sau mai multe dintre următoarele elemente natale: MC, GUVERNATORUL MC, Jupiter, Soarele, Lună sau AS.

REGENTUL GLOBAL (lordul temei natale) – Este echivalentul european pentru cuvântul ALMUTEN. Orice planetă poate fi plasată în tema natală, astfel încât să fie considerată cea mai puternică influenţă a temei, caz în care ea se numeşte „lord”, „guvernator” sau „regent global”. Datorită lui, adesea, spunem că o temă este venusiană, neptuniană etc, regentul global putând fi considerat la fel de important precum AS. Ca regulă generală, regentul global reprezintă

planeta în domiciliu care îşi subordonează absolut toate planetele.

REGENŢI KARMICI (RK) – Se numesc aşa GUVERNATORII Semnelor zodiacale în care se află Nodurile Lunare. Guvernatorul Semnului NN este regentul karmic Nord (RKN), iar guvernatorul Semnului NS este regentul karmic Sud (RKS). De exemplu, dacă NN se află în Balanţă, RKN este Venus; NS va fi în Berbec, iar RKS va fi Marte. Planetele conjuncte cu aceşti regenţi karmici sunt foarte importante: planeta conjunctă cu RKN îl va susţine pe nativ în experimentarea şi integrarea unor noi experienţe de viaţă, necesare evoluţiei lui spirituale, iar planeta conjunctă cu RKS îl va susţine pe nativ în retrăirea unei lecţii karmice din vieţile anterioare, pentru a o conştientiza şi a o înţelege, ca s-o depăşească. Semnul şi Casa RKN arată locul şi domeniile de viaţă cele mai indicate pentru transformarea şi evoluţia spirituală a nativului, iar Semnul şi Casa RKS arată locul şi domeniile de viaţă cele mai expuse confruntării karmice conştiente. Nativul poate conştientiza foarte greu sau deloc *de ce* i se peterece ceva, dar va fi mereu conştient *că* se confruntă periodic cu anumite probleme, de obicei cam de acelaşi gen.

REGIOMONTANUS – Pe numele său Johannes Müller von Königsberg (1436 – 1476), astronom, matematician şi astrolog al curţii lui Matei Corvin. A construit la Nürnberg un observator dotat cu instrumente de precizie (probabil primul din Europa), a propus reforma CALENDARULUI iulian, a întocmit EFEMERIDELE pentru intervalul 1474 – 1506,

care s-au dovedit deosebit de utile în navigaţie pentru Cristofor Columb şi pentru Amerigo Vespucci. A efectuat în 1472 observaţii asupra cometei Halley. A publicat un tratat de trigonometrie plană şi sferică şi un rezumat la ALaduce onoruri înalte şi că salvează. Planetele benefice scot la lumină partea cea mai bună a influenţelor ei. Spre deosebire de Ptolemeu, astrologii europeni anticipă glorie, bogăţii şi puteri celui născut sub influenţa sa.

MAGESTA. A scris lucrările *Theoricae novae pâanetarum* şi *Sphaera Mundi* şi a publicat *Tabelele ascensiei oblice şi ale cerucurilor de poziţionare*, precum şi *Tabele de direcţii*. A prevăzut revoluţia franceză din 1789. Este autorul unui SISTEM DE CASE care îi poartă numele. Toate lucrările sale au avut un efect deosebit asupra celor ce i-au folosit cunoştinţele, în secolele care au urmat.

RELIGIE – Este în analogie cu CASA A IX-A, iar la persoanele profund religioase această Casă este serios ocupată, în ceea ce priveşte planetele prin intermediul cărora ne raportăm la religie, acestea sunt: Jupiter în ceea ce priveşte puterea (mai ales puterea credinţei), dar şi puterea decizională, în sensul că nativul are o carieră religioasă şi ocupă un post de conducere; de asemenea, pentru mistici Neptun, iar Saturn pentru viaţa monahală. Persoanele a căror temă prezintă disonanţe între Venus şi Neptun pot să trăiască experienţa sublimării lor artistice sau religioasă. Puterea religioasă este în analogie cu aspectele armonice dintre Jupiter, MC şi Neptun,

dar este vorba mai degrabă despre precauţie în ceea ce priveşte o astfel de informaţie, deoarece aspectul este prezent în tema tuturor persoanelor născute pe durata lui.

RELIGIOZITATE – AS plasat în cel de-al treilea DECAN al Semnului zodiacal Peşti, iar uneori în Semnul zodiacal Scorpion. Relaţii planetare armonioase între Jupiter-Saturn-REGULUS (Cor Leonis, Kalb) – STEA FIXĂ triplă de magnitudine 1,35 din Alpha LEO, aşezată pe corpul leului (29°50 Leu), de natura relaţiei Jupiter-Saturn, numele ei însemnând „micul rege”, datorită credinţei că ea ar guverna afacerile Cerului. A fost inclusă în listele de stele de către babilonieni sub numele de *sharru*, („rege”), de către indieni sub numele de *magha* („cea puternică”, „cea mare”), iar de către persani sub numele de *miyan* („centrul”). Este cea mai puternică stea şi una dintre cele patru stele regale (vezi STELELE RIVALE) ale persanilor, numită uneori, în listele medievale, *Cor Leonis* („inima leului”), „inima leului regal” sau „steaua regală”. Mai este întâlnită şi în versiunea de *domicilium Solis* („casa Sufletului”); de la grecescul *bazilicos* („rege”), avem *Bazilicas Stela* şi *Bazilicos*, iar din forma latină *rex*, „regele”. Reputaţia se datorează faptului că strălucirea sa este de 155 de ori mai mare decât a Soarelui, *domicilium Solis* putând însemna şi „casa Soarelui”, ceea ce este foarte adevărat, dacă ne gândim că Semnul zodiacal Leu este DOMICILIUL Soarelui. Se află foarte aproape de planul ECLIPTICII şi poate fi conjunctă cu aproape toate planetele, precum şi ocultată de

către Lună. La anul 3.000 î.Hr.” ca observator al Nordului, Regulus marca solstiţiul de vară. Conform datelor lăsate de PTOLEMEU, este privită ca violentă şi distructivă; când culminează însă, se spune că

Venus. Aceleaşi planete poziţionate în Casa a IX-a sau în Semnul zodiacal Săgetător. Jupiter sau Soare în CASA A III-A. Jupiter sau Soarele în bune aspecte sau, mai ales, în recepţie mutuală. Venus în Semnul zodiacal al Racului. Marte nu trebuie să fie prea puternic şi nici să ocupe Casa a IX-a. Uneori, când Marte este în Casa a IX-a şi disonant cu Jupiter, nativul îşi va schimba religia. În lumina nivelului actual de conştiinţă al lumii, această poziţie a lui Marte pare să fie foarte interesantă. Ea anunţă faptul că nativul manifestă un puternic discernământ în chestiunile religioase, refuzând dogma şi credinţa oarbă; departe de a trăi îndoieli şi angoase metafizice, nativul va urma calea sufletului său, căutând Adevărurile divine ale vieţii şi definindu-se mai mult decât o simplă fiinţă religioasă; el va deveni o fiinţă spirituală, angrenată pe o cale autentică de evoluţie spirituală, care să-l ducă direct la contopirea cu Dumnezeu. Este necesar, însă, ca Marte să se afle într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC (de preferat Semnul zodiacal Săgetător), într-un Semn intelectual moderat (de preferat Balanţă sau Săgetător), şi bine susţinut de către Saturn. Cât priveşte disonanţele sale cu Jupiter, sunt necesare ASPECTELE MINORE sau, dacă este în relaţii bune cu acesta, este bine să existe mici DISONANŢE cu Neptun, care să confere

stăpânire, luciditate, răbdare, profunzime, aspiraţie, evitându-se astfel graba şi confuziile de orice fel.

RENUNŢARE, RESEMNARE – Relaţii planetare între Lună-Saturn, Lună-Venus în Semn de expresie a ELEMEN

TULUI APĂ, importante sau numeroase planete în SEMNELE NEGATIVE. Marte slab şi fără aspecte faţă de AS sau faţă de LUMINĂRII. Soarele în afara unui Semn marţian.

REPARTIŢIE PLANETARĂ – Reprezintă MODELUL PLANETAR specific unei teme astrologice, rezultat din poziţia planetelor pe Cer la momentul naşterii. Ea seamănă cu CONFIGURAŢIILE, de care se deosebeşte însă fundamental: configuraţiile rezultă din relaţiile unghiulare dintre planete, în vreme ce modelul planetar rezultă din poziţia planetelor. La momentul naşterii planetele sunt astfel repartizate, încât ele acţionează ca un singur angrenaj, unitar şi bine definit.

RET SAU ASTROLOGIE CONDIŢIONALISTĂ – Tip de astrologie derivat din mişcările spirituale ale începutului de secol XIX, precum astrosofia şi Golden Dawn, al căror principal merit este acela de a fi redeschis oamenilor calea către ideile filosofice ale Orientului: omul este o mică parte dintr-un întreg guvernat de Legile Iubirii şi Armoniei, viaţa lui înscriindu-se într-un şir de alte şi alte existenţe, din care se poate smulge atingând Desăvârşirea sau Eliberarea ultimă, în acest sistem astrologie, planetele, luate în ordine în funcţie de rapiditatea cu care se mişcă, se

împart în trei grupe: reprezentările, existenţa, transcendenţa. Nivelul R (reprezentarea) corespunde Semnelor simple – cuvinte-cheie, concepte, imagini, aparenţe, modele. Nivelul E (existenţa) corespunde Semnelor compuse – faptele trăite, evenimentele, tot ceea ce este manifestat. Nivelul T (transcendenţa) corespunde Semnelor complexe – lumea legilor necunoscute, a indefinibilului, a abstractului, a indivizibilului.

Nivelul R este reprezentat de către următoarele planete: Mercur – transcenderea reprezentărilor, trecerea de la simplu la multiplu prin intermediul cuvântului; simbolul inteligenţei care permite accesul la domeniile complexe; lipsa de existenţă (de concreteţe);

Venus – existenţa reprezentărilor, obiectul şi imaginea pe care o formează (realizarea modelelor), lipsa de transcendenţă (de abstract);

Soarele – reprezentarea reprezentărilor; menţine modelele şi conceptele; lipsa existenţei şi a transcendenţei.

Nivelul E este reprezentat de următoarele planete:!

Marte – existenţa existenţei, menţinerea concretului, a experienţelor trecute; lipsa reprezentării şi a transcendenţei; Jupiter – reprezentarea existenţei, aptitudini deductive, simplificatoare, valorizatoare şi de eficacitate; se implică în real; lipsit de transcendenţă.

Saturn – transcendenţa existenţei, aprofundarea lumii reale, a ceea ce a fost trăit; sensul relativităţii lucrurilor, cercetarea adevăratelor valori; lipsit de reprezentare (de

imagini, de înfăţişări);

Nivelul T este reprezentat de următoarele planete: Uranus – reprezentarea transcendenţei, capacitatea de a traduce complexul în cuvinte şi imagini simple; lipsit de existenţă (de concreteţe, de fapte);

Neptun – existenţa transcendenţei, experimentarea complexului, a invizibilului şi a iraţionalului; lipsit de reprezentare;

Pluto – transcendenţa transcendenţei, menţinerea complexităţii, a domeniilor de dincolo de realitatea iluzorie, refuzul modelelor; lipsit de reprezentare şi de existenţă.

Este foarte important să distingem într-o temă, în funcţie de planete sau de cea mai mare valoare, nivelul care domină sau, dimpotrivă, care lipseşte (R, E sau T). În ceea ce priveşte Luna, care în astrologia condiţionalistă reprezintă fiinţa în totalitatea sa, ea corespunde reprezentării existenţei şi transcendenţei în întregul ei. Interpretarea ei s-ar baza, în acest caz, pe semnificaţiile oferite de astrologia hindusă. La o privire mai atentă, diferenţa fundamentală între RET şi astrologia propriu-zisă este una terminologică, înainte de toate, şi apoi una descriptivă, nicidecum funcţională.

mişcarea aparentă a planetelor este indicată prin R (deci mişcarea aparentă retrogradă) sau prin D (deci mişcarea directă), exact în ziua în care ele îşi schimbă direcţia. Iată perioadele de retrogradare pentru fiecare dintre ele, cu menţiunea că Soarele şi Luna nu sunt niciodată retrograde:

— Pluto retrogradează 6 luni pe an;

— Neptun şi Uranus retrogradează 4,5 – 5 luni pe an;

— Saturn şi Jupiter retrogradează 4 – 4,5 luni pe an;

— Marte retrogradează aproximativ 60 de zile, o dată la 2 ani;

— Venus retrogradează cam 40 de zile la 18 – 19 luni;

— Mercur retrogradează de 3 – 3,5 ori pe an, între 19 şi 23 de zile la fiecare retrogradare.

Aceste perioade fac ca, de exemplu, pentru Marte şi Venus retrogradările lor să nu corespundă decât destul de rar. De exemplu, în anul în care retrogradează Venus, nu retrogradează Marte. Totuşi, la anumite intervale, cele două planete sunt retrograde în acelaşi de an, după care urmează un an în care ele nu retrogradează deloc, apoi iar un an în care ambele sunt retrograde, după care ele sunt iar retrograde în mod alternativ. În ceea ce priveşte retrogradarea lui Mercur, în fiecare an, el retrogradează tot în alte Semne, deci într-un an el va fi retrograd în Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ, în anul următor în Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC ş.a.m.d. Retrogradările lui se produc cam la 4 luni. Sunt foarte interesante pentru că, aşa cum se spune în ASTROLOGIA ESOTERICĂ, ele ne conectează cu amintirile noastre karmice şi ne sprijină întotdeauna, atunci când avem de depăşit o dificultate karmică. De asemenea, se spune că NODURILE LUNARE sunt retrograde, deci că ele

se deplasează doar retrograd. Totuşi, în foarte multe efemeride, nodurile lunare sunt indicate ca având şi mişcare directă. Conform ASTROLOGIEI KARMICE şi mai ales astrologiei hinduse, în momentul în

RETICULUM ROMBOIDALIS – CONSTELAŢIE numită „plasa romboidală”, care se întinde de la 8° Peşti la 22° Berbec şi între 57° şi 70° sud de ecuator, la nord de HYDROS. Ea şi-a primit numele de la Louis de Lacaille în memoria reticulului pe care îl folosea pentru celebrele sale observaţii sudice. Prima dată a fost însă observată de către Isaak Habrecht din Strasbourg, când ea a primit numele de Rhombus. Lacaille doar a rebotezat-o, reticulul fiind plasa (împletitura) din obiectivul telescopului. Influenţa constelaţiei se face simţită ca restricţii de orice fel, resorbţie în propria fiinţă, tenacitate, egoism şi emotivitate.

RETROGRADARE – Retrogradarea este mişcarea aparentă a planetelor care lasă impresia că merg înapoi. Fenomenul rezultă din diferenţa de viteză dintre revoluţiile planetelor şi revoluţia Pământului în jurul Soarelui, motiv pentru care formularea corectă este MIŞCARE retrogradă APARENTĂ, deoarece ea este doar aparentă, din punctul de vedere al unui observator de pe Terra. În efemeride care Nodurile Lunare sunt în mişcare directă aparentă, nativul se va confrunta în această viaţă cu încercări destul de dificile, fiind mult mai bună o nativitate în perioada de retrogradare a Nodurilor Lunare.

REUŞITĂ – Reuşita în cel mai adevărat sens al cuvântului reprezintă dorinţa de afirmare şi,

adesea, ea este înscrisă în temă. Aceste tendinţe apar cel mai adesea la nativii care au o planetă conjunctă cu MC, cu condiţia ca ea să nu fie Saturn (care indică obstacole şi întârzieri, deşi este garanţia unei reuşite lente dar sigure) sau Uranus (care indică schimbări bruşte, imprevizibile, adesea chiar violente). Iată câteva repere: o reuşită cuceritoare cu Marte, o reuşită datorită farmecului personal cu Venus, popularitate datorată Lunii, reuşită comercială cu Mercur. Dar favorabile pentru reuşită sunt culminaţiile Soarelui sau ale lui Jupiter. În această linie, unii se pot întreba de ce anumite persoane cu Jupiter pe MC nu sunt deja celebre. Ca efect, reuşita este în mod esenţial subiectivă. De exemplu, un şef de birou se poate estima ca având o reuşită, în vreme ce un şef de stat se poate exprima „da, eu încă nu mi-am obţinut reuşita pe care o visez”. Totul este o chestiune individuală, iar reuşita nu înseamnă întotdeauna celebritate.

REVERIE SENTIMENTALĂ – Soarele sau AS în Semnele zodiacale Rac sau Peşti. Luna în Peşti.

REVOLUŢE LUNARĂ – Metodă de previziune folosită să descrie climatul lunii astrologice în curs, ea începând în ziua şi la ora exactă la care Luna revine în poziţia sa natală. Calculul acestui moment se face în aceeaşi manieră în care se calculează REVOLUŢIA SOLARĂ, iar tema se întocmeşte exact cum se întocmeşte tema natală. Vezi şi ÎNTOARCEREA LUNII.

REVOLUŢIE SIDERALĂ – Rotaţia completă a unui corp ceresc în jurul altui corp ceresc.

REVOLUŢIE SINODICĂ – Revenirea astrului

la aceeaşi poziţie relativă, în raport cu Soarele, poziţie observată de pe Terra.

REVOLUŢIE SOLARĂ – Tema revoluţiei solare sau „întoarcerea solară” face parte dintre metodele previzionale cele mai utilizate. Interpretarea temei permite să aflăm marile linii obţinute prin TRANZITE sau DIRECŢII, plasându-le în anumite domenii ale existenţei, să vedem care sunt cele mai importante pe anul respectiv. Chestiunea majoră a revoluţiilor solare este aceea că trebuie cunoscută cu exactitate ora de naştere; în caz contrar, calcularea acestor revoluţii tinde să fie complet eronată iar nativul expus multor confuzii sau neconcordanţe.

REZONABIL (natură rezonabilă) – Influenţele puternice de la Mercur, Jupiter, Saturn iar acestea trei în raporturi bune cu LUMINĂRIILE sau în aspecte bune reciproce. AS în Semnul zodiacal Balanţă

RIGEL – STEA FIXĂ de magnitudine 1 din Beta ORION (16°50 Gemeni), de natura relaţiei Jupiter-Marte, aşezată în piciorul stâng al desenului, fapt care i-a şi generat numele, arabul *Ar-Riji* însemnând „picior”. În această formă steaua este legată de mitul Uriaşului, care, ca urmare a unui litigiu cu zeiţa Gaia, a fost pedepsit să fie înţepat de un scorpion, de a cărui otravă, în final, se pare că l-a scăpat Rigel. Steaua a cunoscut foarte multe variante de-a lungul timpului, precum Regel, Riglon, Rigel Al Geuze, Algibar, Algebar şi Elgebar. A fost cunoscuta iniţial ca „steaua mării”, datorită poziţiei ei foarte apropiate de râul celest ERIDANUS. După aceea

ea a fost inclusă în CONSTELAŢIA Orion. Ca şi în cazul stelei fixe REGULUS, Ptolemeu o consideră mai degrabă nefavorabilă, spre deosebire de astrologii moderni, care îi acordă o influenţă de tipul lui Jupiter conjunct cu Saturn. Ei spun că splendoarea şi onorurile acestei stele sunt acordate tuturor celor care se nasc sub ea. Alţii consideră că influenţele ei sunt foarte norocoase şi că aduc onoruri definitive.

RIGIL CENTAURUS, RIGIL KENTAURUS – Vezi TOLL MAN.

ROBIGALII – Robigalia era sărbătoarea grâului la romani, care se celebra la data de 25 aprilie, cu procesiuni şi sacrificii vegetale, pentru a fi protejate recoltele. Cu puţin înainte de începerea Robigaliilor, i se sacrifica divinităţii tutelare, Robigus, un câine roşcat, în cadrul ritualului *augurium canaris*. Ceremonialul, probabil foarte vechi, a asimilat în el influenţe de tip grecesc şi egiptean, deoarece el a ajuns să fie practicat atunci când Soarele se pregătea să realizeze aspectul de CONJUNCŢIE cu steaua fixă SIRIUS.

ROBSON VIVIAN – Astrolog şi matematician englez, născut la 26.05.1890. A avut o bibliotecă impresionabilă la dispoziţie şi a studiat foarte mult, inclusiv astrologie antică şi medievală, fiind atras mai ales de către PTOLEMEU ŞI WILLIAM LILLY. A scris câteva cărţi care se numără printre valorile secolului XX, precum *Stelele fixe şi constelaţiile în astrologie*, *Astrologie electivă* şi *Astrologie şi sex*. Este foarte des citat în lucrările de specialitate din aceste domenii.

ROBUR CAROLINUM – CONSTELAŢIA „stejarul lui Charles”, numită aşa în amintirea stejarului în care s-a ascuns Charles al II-lea după bătălia de la Worcester, în 1651. Astrologii spun că ea conferă o natură onorabilă, generoasă şi stabilă.

ROL DE SUBALTERN – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Fecioară. Semnul zodiacal Fecioară ocupând CASA A VI-A. Pluto în Casa a VI-a, Saturn în Casa a VI-a şi, în general, buni SEMNIFICATORI pentru calitatea de a fi ascultător. Din punct de vedere spiritual, o astfel de poziţie poate indica dobândirea smereniei şi transformarea nativului prin altruism necondiţionat.

ROMANCIER – Trebuie excelente aptitudini intelectuale şi o Lună foarte puternică. De asemenea, Soarele bine plasat suplineşte deficienţele tuturor planetelor dacă el se află într-o CASĂ sau într-un Semn intelectual.

ROMANTIC – Aspecte bune Lună-Neptun. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Peşti.

ROTANEV – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din Beta DELPHINUS (16°20 Vărsător), de natura relaţiei Mercurlupiter. Rotanev este inversul lui Venator. La 1814 au apărut pentru prima dată în atlasul de la Palermo numele „stranii” ale celor două stele, steaua Alpha (SUALOCIN) şi steaua beta (ROTANEV), fiind multă vreme un mister pentru toţi. Originea lor a fost descoperită inversând literele lor componente, care înseamnă Nicolaus Venator. Este vorba despre forma latinizată a numelui lui Niccolo Cacciatore,

asistentul şi urmaşul astronomului italian Giuseppe Piazzi. Alpha este Sualocin = Nicolaus iar Beta este Rotanev = Venator. Totuşi, d-na Rolleston, în singura ei carte intitulată *Mazzaroth*, propune drept origine a celor două nume: Sualocin pare a proveni din arabul *Scalooin*, „curs” (al apei), iar Rotanev pare a proveni din siriano-chaldeeanul *Rotaneb* sau *Rotaneu*, „cel care curge cu repeziciune”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

RUCHA – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Delta CASSIOPEIA (17°56 Taur), de natura relaţiei Saturn-Venus. Este localizată în genunchiul Reginei etiopiene Cassiopeia. Denumirea ei provine din arabul *AIR ukbach*, „genunchiul”, şi apare sub mai multe variante precum Ruchbach, Rucba şi Rucbar. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

RUFUS – Medic şi astrolog care a trăit către finalul primului secol după Christos.

RUKBAT – STEA FIXĂ de magnitudine 4,1 din Alpha SAGITTARIUS (16? 38 Capricorn), de natura relaţiei Soare Marte. Denumirea ei provine din arabul Ar-Rukbah, „genunchiul”. Ortografiată uneori Rucba sau Rucbar, Ulug Beg explicând-o ca provenind din *Rukbat al Râmi*, „genunchiul arcaşului”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

RUPTURI, DESPĂRŢIRI – Rupturile sentimentale sunt în general indicate de către TRANZITELE disonante ale lui Saturn sau Uranus faţă de Venus natal. Acolo unde aceste rupturi lasă

suferinţe profunde în ceea ce priveşte raporturile dintre sexe, tranzitele se produc în mod disonant faţă de Soare în tema feminină, sau faţă de Lună în tema masculină. Rupturile familiale sunt cel mai adesea opera tranzitelor raportate la Luna natală sau, eventual, la planeta guvernatoare a CASEI AIV-A. Aceşti indici vizează însă, cel mai adesea, rupturile conjuncturale, pe care un nativ evoluat le-ar putea evita, în măsura în care îşi dezvoltă toleranţa, auto-controlul şi deschiderea de suflet sau iubirea transfiguratoare, pură; în aceste condiţii, el se poate plasa deasupra karmei sale. Acolo unde este vorba însă despre o karmă relaţională mai severă, tema natală conţine indici preţioşi referitori la rupturi şi despărţiri, în sensul că nu este nevoie de tranzite sau direcţii ca ele să se producă; ele constituie lecţiile de viaţă ale nativului, prin care el îşi va consuma bagajul karmic.

SABIK – STEA FIXĂ de magnitudine 2,6 din Eta OPHIUCUS (17°58 Săgetător), de natura relaţiei Saturn-Venus. Este plasată pe genunchiul stâng al figurii. Îşi împarte cu steaua Zeta (HAN) numele de origine arabă, *Al-Sabiq*, care înseamnă „precedentul” sau „cel care precede”. Uneori numită şi Saik. Influenţa ei se simte ca natură perversă, pierdere de energie, tendinţa de a persevera în rău.

SADALBACHIA – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Gamma AQUARIUS (6°43 Peşti), de natura relaţiei Venus Mercur. Este poziţionată pe umărul drept al figurii, pe marginea interioară a urnei. Denumirea, împreună cu variantele Sadachbia sau

Sadalachbia, provine din forma arabă *să-i ah Akhbiyah*, „steaua norocoasă a corturilor”. Cuvântul *Ahbiyah*, prezent în forma arabă menţionată, este pluralul lui *H’iba*, „cort”, ceea ce ne îndreptăţeşte să credem că steaua a fost numită aşa datorită răsăritului ei, primăvara, când, după vântul şi suferinţele iernii, corturile nomazilor se ridicau din nou pe păşunile înverzite. O altă legendă legată de denumirea stelei, cea de „steaua norocoasă a lucrurilor ascunse”, vine din faptul că, odată cu răsăritul ei, tot ceea ce era anterior ascuns sau greu de văzut devenea vizibil, inclusiv şopârlele sau animalele de deşert, periculoase, care „ţâşneau” în lumină. Influenţa ei se manifestă, în ASTROLOGIA ORARĂ, ca abilitate de a descoperi ceea ce este ascuns. Ea indică timpul cel mai bun pentru schimbări ce pot fi încununate de succes dacă steaua este bine plasată şi bine aspectată în temă (după cum afirmă dr. Eric Morse).

SADALBARI – STEA FIXĂ de magnitudine 3,7 din Mu PEGASUS (24°23 Peşti), de natura relaţiei Marte-Mercur. Este localizată pe aripa calului înaripat Pegas. Împreună cu steaua Lambda a CONSTELAŢIEI, avea numele de să-i *alBari*, „steaua norocoasă a celui minunat”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al acestei constelaţii.

SADALMELIK – STEA FIXĂ de magnitudine 3,2 din Alpha AQUARIUS (3°46 Peşti) de natura relaţiei Saturn-Mercur, aşezată în umărul drept al figurii. Numele ei, de provenienţă arabă, *Să-i al Malik*, înseamnă „steaua norocoasă a regelui”.

Uneori este indicată sub forma *Al să-i al Mulk*, „cel mai norocos din împărăţie”. Latinii îi spuneau *Sidus Faustum Regis*, iar alteori, simplu, *El Melih*, cu acelaşi înţeles. Pentru a o denumi mai erau folosite şi cuvintele El Melik şi Phard. Ptolomeu atribuie influenţei ei natura lui Mercur conjunct cu Saturn. Simmonite o consideră de natura relaţiei Saturn-Jupiter, iar Alvidas afirmă că ea seamănă sextilului dintre Jupiter-Uranus cu Soarele, realizat dinspre Semnul zodiacal Peşti către Semnul zodiacal Taur. Se pare că ar cauza complicaţii şi persecuţii, distrugeri bruşte şi pedeapsă cu moartea.

SADALSUUD – STEA FIXĂ de magnitudine 3,1 din Beta AQUARIUS (23°38 Vărsător), de natura relaţiei Saturn Mercur. Este aşezată în umărul stâng al figurii. Numele este de origine arabă, *Să-i al* su udânsemnând „cel mai norocos dintre norocoşi”. Latinii îi spuneau *Fortuna Fortunarium*, cu acelaşi înţeles. Denumirea se datorează faptului că steaua răsărea odată cu Soarele imediat ce iarna trecea şi începea sezonul îmbelşugat al ploilor. În ciuda acestei denumiri însă, se pare că influenţa ei ar genera necazuri de tot felul şi dizgraţie.

SADOR – STEA FIXĂ de magnitudine 2,3 din Gamma CYGNUS (24°50 Vărsător), de natura relaţiei Venus-Mercur. Este plasată pe pieptul păsării. Denumirea sa este de origine arabă, *Al Sadr al Dajajah* însemnând „pieptul păsării”. Creştinii văd în ea crucea calvarului. Aceasta este formată din stelele Alpha (DENEB ADIGE), Gamma (Sador), Eta şi Beta (ALBIREO), care

alcătuiesc axul longitudinal pe o distanţă mai mare de 20°, şi stelele Zeta, Epsilon (GIENAH), Gamma (SADOR) şi Delta care alcătuiesc axul transversal. Aşadar, steaua Gamma, adică Sador, marchează exact centrul crucii. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SAGITTA – Săgeata, CONSTELAŢIE foarte mică, din emisfera nordică, situată în Calea Lactee, la sud de VULPECULA şi la nord de AQUARIUS, a treia dintre cele mai mici constelaţii. Este îndreptată către est şi arată exact ca o săgeată îndreptată către constelaţia CYGNUS (Lebăda). Deşi este foarte veche, pare nesemnificativă, fiind totuşi în atenţia romanilor care au menţionat cele cinci stele ale ei, altfel de joasă magnitudine. Este privită ca arma tradiţională cu care Hercules a ucis vulturul (AQUILA) lui Zeus care zilnic scobea ficatul lui Prometeu. Eratostene susţine că ar fi vorba despre săgeata cu care Apollo a exterminat ciclopii. Alteori a fost considerată săgeata lui Cupidon. Sagitta diferă de SAGITTARIUS (CONSTELAŢIA SĂGETĂTORULUI). Constelaţia este vizibilă în România în timpul verii.

SAGITTARIUS – Vezi CONSTELAŢIA SĂGETĂTORULUI.

SAIPH – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Kappa ORION (26°24 Gemeni), de natura relaţiei Marte-Saturn. Ea marchează genunchiul Vânătorului. Denumirea ei este de origine arabă, *Saif al Jabbar*, „sabia uriaşului”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al

CONSTELAŢIEI.

SANGUIN – Unul dintre cele patru TEMPERAMENTE, în analogie cu ELEMENTUL AER, aşa cum îl consideră psihoastrologia personalităţii. Temperamentul sanguin face eforturi să înţeleagă lumea materială prin intermediul intelectului, este idealist şi adept al iubirii libere. El este comunicativ, interogativ, original, intelectual, grăbit, prietenos, discriminativ şi rafinat. Greşelile sale provin din faptul că intelectul tinde să-l rupă de semnalele lumii externe şi să-l conducă la vise, la ideologii complexe şi mai ales la inabilitate emoţională în relaţiile cu ceilalţi. În anumite circumstanţe poate să devină arid din punct de vedere afectiv, difuz, lipsit de onestitate, răutăcios în vorbire.

SARCASTIC – Relaţie disonantă sau prea puţin armonioasă între Uranus-Mercur, Mercur-Marte, Uranus-Marte. DISONANŢE între ele şi AS, între ele şi LUMINĂRII. Uranus, Marte în CASA A III-A sau în CASA I; influenţa puternică a Semnului zodiacal Scorpion.

SARGAS – STEA FIXĂ de magnitudine 2 din Theta SCORPIUS (25°36 Săgetător), de natura relaţiei Saturn-Venus.

Planeta	Satelitul	Revoluţia sideral ă
PĂMÂNT	Lună	27 ,3217 zile

MĂRIE	Phobos	0,3189 zile
	Deimos	1,2624 zile
JUPITER	Ia	1,769 zile
	Europa	3,551 zile
	Ganimede	7,155 zile;
	Calistro	16,689 zile
	Amalthea	0,498 zile
	Himalia	250,57 zile
	Elara	259,65 zile
	Pasiphae	738,9 zile
	Sinope	758 zile –
	Ly	26

	sithea	3,55 zile
	Cârme	69 2,5 zile
	Ananake	63 1,1 zile
	Leda	24 0 zile
SATURN	Mimas	O, 942 zile
	Encelade	1, 370 zile
	TKetys	1, 888 zile
	Dione	2, 737 zile
	Ehea	4, 518 zile
	Titan	15 ,945 zile
	Hyperion	21 ,277 zile
	Îapetus	79 ,331 zile

	Phoebe	550,45 zile
URANUS	Ariel	2,521 zile
	Um briei	4,144 zile
	Titania	8,706 zile
	Oberan	13,463 zile
	Miranda	1,414 zile
NEPTUN	Triton	5,877 zile
	Nereida	359,881 zile

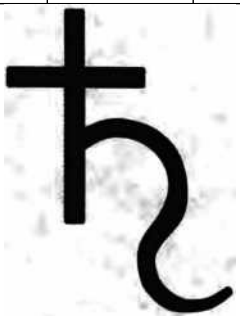

ce este localizată pe coada figurii. Denumirea

provine din bazinul Eufratului. Steaua se află exact la sud de stelele Lambda şi Mu, în Calea Lactee, toate trei formând una dintre cele şapte perechi de stele gemene. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SARIN – STEA FIXĂ de magnitudine 3,2 din Delta HERCULES (14°46 Săgetător), de natura planetei Mercur. Ea se află pe umărul stâng al eroului şi foarte aproape de nodul sud planetar al lui Uranus (13°59 Săgetător în anul 2000), care conferă o influenţă uraniană acestui grad. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SATELIT – Corp ceresc, cu sau fără lumină proprie, care se roteşte în jurul altui corp (stea sau planetă) de masă mult mai mare. În sistemul nostru solar, planetele sunt sateliţii Soarelui şi au, la rândul lor, sateliţi naturali. Până în prezent se cunosc aproximativ 40 de sateliţi care domiciliază în acest sistem. Orbitele lor au o excentricitate mică; majoritatea prezintă mişcare de revoluţie directă. Iată mai jos un tabel al acestor sateliţi:

SATURN – Timpul şi tot ceea ce implică limitarea. Venus (iubirea) există la un moment dat, după care vom pleca (moartea) – iată predestinarea oferită de Saturn, simbolizată, de altfel, prin sigla sa: crucea (încercările) dominând materia. Astfel, el reprezintă întârzierile, experienţa, cunoaşterea şi oamenii în vârstă, bătrâneţea, tot ce e contracţie, prudenţă, bogăţie limitată. Rău plasat în temă, indică eşecul, duşmanii, moartea. Alte domenii specifice:

singurătatea, ştiinţa, administraţia, bunicii, subteranele, închisorile, greutatea, piedicile şi obstacolele de orice fel, perseverenţa, cumpătarea, restricţiile, gândirea, celibatul. Sihastrul, călugărul, dar şi monarhul; călugărul şi monarhul sunt singuri, unul izolat în propria-i voinţă, altul în propria sa grandoare – deci ambii supuşi sorţii. Saturn guvernează minerii, grădinarii, pe cei ce lucrează cu plumb (metalul lui Saturn, un metal greu, cenuşiu, fără luciu), oamenii de ştiinţă, oamenii politici, inginerii, eminenţele cenuşii, precum şi pe cei ce ştiu să tacă. De asemenea, Saturn ne spune cum se vor sfârşi lucrurile, căci el reprezintă ultimul lucru al vieţii noastre. Saturn îşi are DOMICILIUL în Semnul zodiacal Capricorn, EXALTAREA în Semnele zodiacale Vărsător şi Balanţă, TRIGONOCRAŢIA în Semnele zodiacale Taur şi Fecioară, EXILUL în Semnul zodiacal Rac, iar CĂDEREA în Semnele zodiacale Berbec şi Leu. Din punct de vedere medical, guvernează pielea, scheletul, dinţii, articulaţiile, hernia, surditatea, răcelile etc. În ASTROLOGIA NATALĂ, este consultat în temă pentru a vedea tăria de caracter a nativului, erudiţia şi perseverenţa sa, dar şi bătrâneţea. În ASTROLOGIA KARMICĂ indică lecţia karmică majoră a vieţii prezente; dacă el este retrograd la naştere, atunci avem o

„Repetenţie” karmică, în sensul că, de vieţi şi vieţi, nativul s-a împotmolit în această probă, pentru care i se oferă acum ultima şansă de a o rezolva. În ASTROLOGIA RELAŢIONALĂ, într-o temă compusă, indică lecţia karmică pe care o are

cuplul de asimilat. În ASTROLOGIA MONDIALĂ reprezintă ordinea, autoritatea, conservatorismul, tradiţia, poliţia, administraţia şi legile. Ziua săptămânii guvernată de Saturn este ziua de sâmbătă. Postul negru din această zi, consacrat lui Dumnezeu, amplifică maturitatea interioară, simţul şi respectul tradiţiei, criteriile selective, puterea de conştientizare a evenimentelor vieţii şi de a le îndura, simţul responsabilităţii, aptitudinea de a duce la bun sfârşit lucrul început, integrarea corectă şi eficientă în timp, orientarea în spaţiu, viziunea de perspectivă, capacitatea de sinteză, detaşarea de aspectele iluzorii ale vieţii, forţa morală, abandonarea voinţei individuale în faţa voinţei divine. Plantele guvernate de Saturn, care ne pun în rezonanţă cu sfera sa de forţă, şi care pot fi folosite ca remedii terapeutice, sunt: orz, sfeclă (*beta vulgaris*), porumbar (*prunus spinosa*), albăstrea/vineţele (*centaurea cyanus*), tătăneasă (*symphytum officinale*), cruşin (*rhamnus frangula*), traista ciobanului (*capsella bursa-pastoris*), stejar englezesc, trei-fraţi-pătaţi (*viola tricolor*), ilice (ca *remediu floral Bach*), coada calului (*equisetum sylvaticum*), troscot (*polygonum aviculare*), sfeclă furajeră, moşmon (*mespilus germanica*), lumânărică (mare), ceapă, pătlagină, plop (tremurător), gutui (*cydonia vulgaris*), pipirig, secară (*secale cereale*), planta Sciatica, coada cocoşului (*poaygonatum convallaria*), ciulin (*carduus natans*), ulm de câmp. Proprietăţile terapeutice ale plantelor din grupul lui Saturn sunt antiflogistice, antipiretice, astringente, febrifuge, răcoritoare, sedative.

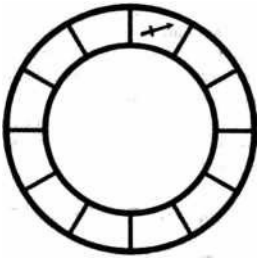

SATURNALIA – Cea mai mare sărbătoare romană, a libertăţii şi a păcii, când erau interzise spectacolele sângeroase şi declaraţiile de război, când se suspendau toate activităţile publice şi private, şi când oamenii deveneau temporar egali, unii sclavi fiind chiar definitiv eliberaţi. Sărbătoarea glorifica epoca mitică de echilibru universal, când peste lume domnise Saturn (*Saturnus Rex* sau *Pater Deorum*, „regele timpului" sau „tatăl zeilor"). Într-o variantă a poetului Vergilius, Saturn a coborât pe teritoriul viitorului Latium, instituind vârsta de aur, dăruind oamenilor legi şi organizând prima civilizaţie.

SĂGETĂTOR – Al nouălea dintre Semnele zodiacale, care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere cu CONSTELAŢIA omonimă. Glifa sa este săgeata dorinţei trasă dintr-un arc obişnuit, însă foarte mulţi ocultişti susţin că ea reprezintă crucea cu patru braţe, sau faptul că, odată cu săgeata, materialitatea urcă în lumea spirituală. Săgetătorul este un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC, are calitatea de MUTABIL, influenţa sa fiind întreprinzătoare, deschisă, onestă, respectabilă, optimistă şi independentă. Natura Săgetătorului, aşa cum se manifestă ea în fiinţa umană, este exprimată în cuvinte precum: entuziast, filosof, idealist, generos, deschis la

minte, loial, măreţ, onest, franc, fără odihnă – adică toate acele calităţi care pot fi asociate cu Semnul de Foc lucrând sau acţionând plin de aspiraţie. În exces, nativul Săgetător tinde să fie cheltuitor, indolent, suficient, interesat, dogmatic şi predispus la călătorii fără ţintă, la hoinăreală, sau chiar la aventuri. El caută să acţioneze cu demnitate, putând face asta într-o manieră creativă şi în beneficiul celorlalţi, ca o manifestare particulară, firească, a fiinţei lui, dar el o poate face, însă, şi profund interesat. Semnul zodiacal Săgetător este DOMICILIUI lui Jupiter, EXALTAREA lui Neptun, TRIGO-NOCRAŢIA Soarelui şi a lui Marte, şi EXILUL lui Mercur. De reţinut că nicio planetă nu-şi are CĂDEREA în acest Semn, deoarece nicio planetă nu se află în EXALTARE în Semnul zodiacal Gemeni. Trebuie adăugat că, în astrologia hindusă, NN este exaltat în Semnul zodiacal Gemeni ceea ce face ca, automat, NS să se afle în cădere în Semnul zodiacal Săgetător, hinduşii considerând Nodurile Lunare drept planete.

SĂRĂCIE – Puternică influenţă a relaţiilor Saturn-Lună, ambele planete fiind în DISONANŢĂ reciprocă. AS în Semnul zodiacal Peşti sau în Semnul zodiacal Rac. CASA A II-A pe Semnul zodiacal Peşti, Saturn/Luna în Casa a II-a. SEMNIFICATORII financiari insignifianţi şi BENEFICII foarte slabi.

SCEPTICISM – Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT pe AS. Marte puternic şi în aspect cu Mercur, Uranus, Lună sau cu GUVERNATORUL Casei a III-a. Aspectele

dinamice agravează tendinţele rele indicate prin aspecte bune. Saturn în CASA A III-A.

SCEPTRUM – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din 53 ERIDANUS (5°15 Gemeni), de natura planetei Saturn. Se află în nord-estul CONSTELAŢIEI. Ea conţine patru stele în linie dreaptă pe direcţia nord şi sud, sub prima bandă a râului celest, sub constelaţia LEPUS. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

SCHEAT – STEA FIXĂ de magnitudine 2,6 din Beta PEGASUS (29°22 Peşti), de natura relaţiei Marte-Mercur.

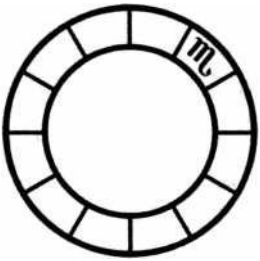

aşezată în piciorul stâng al calului înaripat. Denumirea este de origine arabă şi are mai multe surse de provenienţă: A*săaq*, „piciorul” sau *Al Said*, „partea de sus a braţului”, *Mankib al Faras*, „umărul calului”. Probabil de aceea apare de-a lungul timpului sub mai multe nume precum Seat Alpheras, Seat Aflarăs, Scheat Alpheraz, Saidol-pharazi, Menkib, Almenkeb. Sensul final al numelui este acela de „cel/cea care merge înainte şi înapoi”. La modul general, influenţa ei se manifestă ca pericol pentru omenire din partea ELEMENTULUI APĂ, ca nenorociri de orice fel (crime, sinucideri) şi moarte prin înec, în special când ea este în CONJUNCŢIE cu o planetă.

SCHEDIR – STEA FIXĂ multiplă şi variabilă de magnitudine 2,5 din Alpha CASSIOPEIA (7°47 Taur), de natura relaţiei Saturn-Venus. Este plasată pe pieptul figurii, aşa cum arată şi numele ei, de provenienţă arabă: *Al Sadr*, „pieptul”. Al Tizini i-a spus „cămila care îngenunchează”. De-a lungul vremii a apărut sub mai multe variante precum Shadar, Schedar, Shedar, Sheder, Seder, Shedis, Zedaron. Deşi nu este considerată de rău augur, totuşi se pare că ea este legată de anumite conotaţii demoniace, iar influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SCHIAPARELLI GIOVANNI VIRGINIO – Astronom italian (1835 – 1910), profesor şi director al Observatorului din Milano. A studiat formaţiunile planetei Marte (denumite ulterior „canale”), a descoperit asteroidul Hisperia (1861) şi a prevăzut rotaţiile planetelor Venus şi Mercur în jurul axelor proprii.

SCORPION – Al optulea Semn al Zodiacului, care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca întindere cu CONSTELAŢIA omonimă. Sigla este o reprezentare mai veche a organelor genitale masculine, asupra cărora Semnul şi-a extins guvernarea. Este singurul Semn zodiacal care conţine două imagini diferite, cea a unui scorpion/şarpe şi cea a unui vultur. Prima simbolizează impulsul mortal distructiv, aflat la capătul tuturor dorinţelor efemere, înlănţuitoare, de care fiinţa umană tinde să se ataşeze, devenind, de-a lungul unei astfel de vieţi, definitiv amputată spiritual. Cea de-a doua simbolizează

natura regenerativă, profund spiritualizată, a fiinţei care a transcens toate limitările Iluziei cosmice. Scorpionul este unul dintre Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi are calitatea de FIX, influenţa sa fiind magnetică, secretă, ascunsă, onorabilă, încrezătoare în sine, dornică de conducere şi cu sete de putere, sensibilă şi critică. Natura Scorpionului, aşa cum se manifestă ea la nivelul fiinţelor umane, face ca nativul să fie regenerator, inspirat, tenace, plin de forţă, magnetic, emoţional, penetrant, competitiv, extremist, cu dorinţe puternice – deţinând aşadar toate acele calităţi care pot fi asociate cu tipul Apă exprimându-se pe sine în forţă sau cu forţă. În exces, natura Scorpionului poate genera violenţa şi predispoziţia pentru crimă, distructivitatea şi suspiciunea, sarcasmul, cruzimea, egoismul, suficienţa şi tendinţele dominatoare. Din punct de vedere esoteric acest nativ tinde să spună mai mult decât ceilalţi „doresc să mă transform” şi chiar face asta într-o manieră adesea vindecătoare sau, dimpotrivă, distructivă, în funcţie de care latură este dezvoltată mai mult. În sistemele astrologice moderne Scorpionul este guvernat de către planeta Pluto, iar în sistemele astrologice tradiţionale de către Marte, ceea ce a făcut să se şi vorbească, de altfel, despre MARTE NEGATIV. Acest Semn reprezintă DOMICILIUL lui Pluto şi al lui Marte, EXALTAREA lui Uranus, TRIGONOCRAŢIA lui Jupiter şi a lui Neptun, CĂDEREA Lunii şi EXILUL lui Venus.

Între 4° şi 28° Peşti şi între 30° şi 44° sud de ecuator. Menţionată de către Lacaille în 1752,

numele ei întreg fiind *Apparatus Sculptoris*, „unealta sculptorului”. Robson afirmă că ea conferă ambiţie, imaginaţie creatoare şi talent artistic, în această constelaţie se află polul sud al Căii Lactee. Este parţial vizibilă în România, în timpul toamnei, puţin deasupra orizontului.

SCULPTURĂ – Aptitudini artistice indicate de către CONJUNCŢIA Marte-Mercur sau de către aspectele lor bune. Unele planete importante plasate la 14° Leu sau

SCORPIO – Vezi CONSTELAŢIA SCORPIONULUI.

SCRIITOR – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Gemeni, dar şi o poziţie foarte importantă în temă a lui Mercur (de exemplu, în Casa I sau în Casa a X-a), cel mai adesea în CONJUNCŢIE cu Venus sau cu Luna. De asemenea, Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER şi/sau Casa a III-a suficient de importante în temă. Pentru scrisul de mare întindere, este adeseori nevoie ca Mercur să se afle într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, sau să fie susţinut de poziţia lui Jupiter. Relaţii planetare importante între Soare-Mercur şi Mercur-Saturn. Din practica astrologică directă reiese însă că poziţia în Casă a planetei este, aproape întotdeauna, definitorie, dovedindu-se mai puternică decât poziţia în SEMN (vezi CASE).

SCRUPULOS – Aspecte bune între Jupiter şi Saturn şi între ele şi LUMINĂRII. Saturn în TRIGON cu Jupiter şi în OPOZIŢIE cu Luna, sau predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ.

SCULPTOR – Sculptorul, CONSTELAŢIE care

se întinde

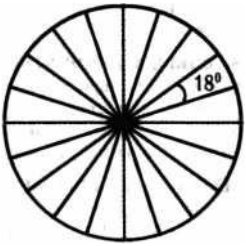

Fecioară (GRAD SABIAN probabil foarte important ca semnificaţie pentru acest subiect). Venus în CASA I. Soarele conjunct cu Marte în Semnul zodiacal Scorpion. În cazul unui talent desăvârşit, trebuie examinat cu mare atenţie Saturn şi relaţia lui cu Venus şi cu Jupiter, mai ales dacă el se află într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC.

SCUTUM – *Scutum Sobiescianum*, „scutul lui Sobieski”, nume dat în 1690 de către Helvetius unui mic grup de stele aflate între Capul SERPENS şi Capul SAGITTARL CONSTELAŢIA se întinde între 1° şi 11° Capricorn şi între 5° şi 17° sud de ecuator şi a fost numită aşa în onoarea lui Jan Sobieski al III-lea, regele Poloniei, ca urmare a victoriei sale în războiul împotriva turcilor, în data de 12.09.1683, când Viena a fost eliberată de ei. În China constelaţia poartă numele de *Tien Pien*, „casca cerească”. Este traversată de Calea Lactee şi e vizibilă în România în timpul verii. Robson spune că ea conferă eminenţă, onoare, putere şi curaj, alături de o carieră aventuroasă.

SEDENTARISM – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Capricorn, susţinută de indicii inerţiei fizice prin plasarea deficitară a lui Marte în Semnul zodiacal Taur, sau prin CONJUNCŢIA

Marte-Saturn în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ. De asemenea, o posibilă conjuncţie Mercur-Saturn în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Conjuncţia Marte-Mercur într-unul dintre astfel de Semne face ca alături de inerţia fizică să existe şi o inerţie deopotrivă verbală şi mentală. De fapt, în orice formă de sedentarism (deci de inerţie fizică), este automat implicată şi o serioasă lipsă de supleţe a minţii, caracteristică persoanelor care se opun cu înverşunare oricărei schimbări, ştiut fiind că schimbarea înseamnă mişcare la toate nivelurile fiinţei.

SEGIN (Navi) – STEA FIXĂ de magnitudine 3,4 din Epsilon CASSIOPEIA (24°46 Taur), de natura relaţiei Saturn-Venus. Este o stea poziţionată chiar sub genunchiul drept al reginei etiopiene, care a fost numită la un moment dat Ruchbah, asemeni stelei Delta (RUCHA). Celălalt nume, Navi, ar putea fi inversul numelui Ivan. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SEGINUS (Haris) – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Gamma BOOTIS (17°40 Balanţă), de natura relaţiei Mercurăaturn. Stea localizată pe umărul stâng al Plugarului. Numele ei provine din cuvântul grecesc *theguius*, „plugarul”, cuvânt care a fost ulterior tradus şi în arabă şi în latină. Numele ei arab, Haris, vine de la *Al Haris al Sama*, „paza” sau „cel care protejează”, şi el indica o întreagă CONSTELAŢIE. Stelele Beta (NEKKAR), Gamma (SEGINUS), Delta (PRINCEPS) şi Mu (ALKALUROPS) alcătuiau

trapezul *Al Dhi bah*, „lupoaicele” sau „hienele”, un ASTERISM timpuriu, din vremea când arabii încă nu adoptaseră sistemul grecesc al constelaţiilor. Robson afirmă că influenţa stelei se manifestă ca minte subtilă, neruşinare şi pierderi datorate prietenilor. Dacă este în aspect cu Luna, anunţă dispreţ şi ruină. Dr. Eric Morse susţine că ea ar conferi potenţial pentru scriere şi oratorie.

SEMIARC – Jumătatea oricărui ARC diurn sau nocturn măsurând unul dintre cele patru CADRANE ale horoscopului. De la AS la MC şi de la MC la DS sunt semiarcele diurne. De la AS la FC şi de la FC la AS sunt semiarcele nocturne.

SEMIDECIL-unghi de 18°, provenind din diviziunea Zodiacului în 20 de părţi. Aspectul este uneori numit *vingintil*, cuvânt care are doar o anume savoare intelectual-lingvistică, nicidecum intrat în terminologia de specialitate. Aspectul face parte însă din familia ASPECTELOR KEPLERIENE, a cărei bază este QUINTILUL. În cadrul acestei familii, semidecilul reprezintă jumătatea aspectului de 36° (DECILUL), pe care astrologia, cel puţin cea contemporană, nu îl ia în consideraţie nici măcar ca aspect minor.

SEMN – Porţiune de 30° din cercul zodiacal, creată prin analogie cu câte o CONSTELAŢIE, undeva mult în urmă, când oamenii au început să înţeleagă relaţia lor directă cu Marea Creaţie Divină şi cu limbajul celest al stelelor. Ele sunt în număr de 12, infinit mai puţine decât numărul real al constelaţiilor, ele însele, la rândul lor, indicând o infinitate

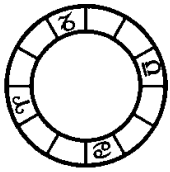

SEMNE ALE ÎNCEPUTULUI

SEMNE AUSTRALE

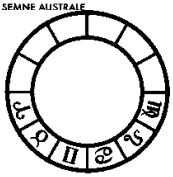

SEMNE BOREALE

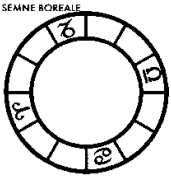

SEMNE CARDINALE

de lumi. Nu pot fi confundate sau echivalate cu constelaţiile, şi sunt limitate la specificul existenţei noastre terestre.

SEMNE ALE ÎNCEPUTULUI – Semnele zodiacale Berbec, Rac, Balanţă şi Capricorn, fiecare dintre ele fiind în analogie cu începutul câte unui anotimp şi al câte unui CADRAN. Mai sunt cunoscute şi sub numele de SEMNE CONDUCĂTOARE sau Semne generatoare, deoarece, generând energii ale începutului, ele practic „conduc” sau direacţionează, ghidează aceste energii către un scop bine definit al vieţii.

SEMNELE ANIMALE – Sintagmă alternativă pentru SEMNELE PATRUPEDE. În măsura în care etimologia cuvântului „zodiac” (provenind din grecescul *zoori*) este corectă, atunci toate cele 12

Semne ar fi Semne animale. O contribuţie importantă la provenienţa acestei denumiri o constituie imaginile celor 12 Semne ale Zodiacului, rolul semnificativ revenind Semnelor zodiacale Berbec, Taur, Leu şi Capricorn. Se spune că denumirile sunt legate de zgomotele făcute de aceste animale, deşi nimeni nu ar putea spune ce fel de zgomot face capra-peşte (Capricornul, de exemplu). Deşi se respectă tradiţia şi se insistă asupra faptului că cei născuţi sub aceste Semne vor avea, cu siguranţă, o voce aspră sau răguşită, totuşi Semnul zodiacal Taur (guvernând, anatomic, laringele) conferă adesea cea mai frumoasă şi cea mai armonioasă voce.

SEMNELE ASCENDENTULUI – 1. Sintagmă indicând Semnele care conţin Soarele când declinaţia sa este în creştere, adică Berbec, Taur, Gemeni, Balanţă, Scorpion, Săgetător. 2. Referire specială la AS unei teme, când oricare dintre Semne poate fi Semn al AS.

SEMNELE ASCULTĂTOARE – Semnele zodiacale Taur, Rac, Fecioară, Scorpion, Capricorn şi Peşti (Semne de polaritate *yiri*), celelalte Semne fiind considerate „Semne care comandă” (Semne de polaritate *yang*).

SEMNELE AUSTRALE – Denumire specializată prin opoziţie faţă de SEMNELE BOREALE. Semnele australe sunt Semne sudice, adică cele de la Semnul zodiacal Balanţă până la Semnul zodiacal Peşti inclusiv.

SEMNELE BICORPORALE – Semnele zodiacale reprezentate prin imagini alcătuite din două forme separate: Gemenii – două fiinţe,

Săgetătorul – iniţial un om şi un cal, şi Peştii – doi peşti. Ptolemeu a inclus în lista sa şi Fecioara, apartenenţa ei putând fi explicată fie dintr-un punct de vedere esoteric (deoarece, de primă importanţă în imageria sa, era cornul sau copilul ţinut în mâini), fie dintr-un punct de vedere exoteric, deoarece Semnele bicorporale ale lui Ptolemeu par să fie echivalentele modernelor SEMNE MUTABILE. Tot Ptolemeu spune că Semnele bicorporale fac sufletul complex, schimbător, greu de înţeles, înclinat către muzică, iubitor şi versatil.

SEMNELE BOREALE – Sintagmă provenită din personificarea grecească a Vântului de Nord (Boreus) şi folosită să denumească cele şase Semne nordice, de la Semnul zodiacal Berbec până la Semnul zodiacal Fecioară inclusiv.

SEMNELE CAR DINALE – Semnele zodiacale Berbec, Rac, Balanţă, Capricorn, caracterizate prin schimbare, acţiune, iniţiativă, spirit întreprinzător, aptitudini de a cons EMNELE CONDUCĂTOARE – Semnele zodiacale Berbec, Rac, Balanţă şi Capricorn. Noţiunea se referă la sensul de bază al acestor Semne, şi anume, la cel de SEMNE ALE ÎNCEPUTULUI, acţiunea lor conducătoare fiind aceea a generării vieţii, a capacităţii de a acţiona, de a decide, de a emite.

SEMNELE DE AER – Cele trei Semne zodiacale Gemeni, Balanţă şi Vărsător sunt Semne de expresie a ELEMENTULUI AER. Gemenii reprezintă Aerul exprimat prin mutabilitate, Balanţa reprezintă Aerul exprimat prin cardinalitate, iar Vărsătorul este Aerul exprimat

prin fixitate. Prin analogie cu aerul lumii fizice, deci, Gemenii pot fi descrişi drept aer în continuă mişcare, vânt bătând în multe direcţii. Balanţa este aerul suflând conştient într-o sân

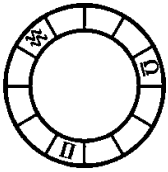

SEMNELE DE AER

gură direcţie şi de aceea este capabil să stabilească relaţii specifice. Vărsătorul este aerul nemişcat, condiţie cumva contrară naturii, aer sub presiune care, în anumite circumstanţe, izbucneşte în toate părţile cu dispersia rapidă a energiilor. În limbajul astrologic modern, aceste trei Semne sunt Semne mentale sau intelectuale. În tradiţia astrologică antică, Aerul era asociat cu procesul gândirii, deoarece, întocmai cum omul respiră în viaţă inhalând aerul din lumea înconjurătoare, tot astfel respiră în hrana gândirii sau a ideilor din lumea din afară. Privită astfel, gândirea se dovedeşte un proces cosmic, aerul fiind considerat cel mai neliniştit dintre cele patru ELEMENTE. Întrucât Aerul prezintă grade variate de curgere şi instabilitate, Semnele mai sunt numite şi „Semne nervoase”, „Semne dulci” sau „Semne totale”, forme care aproape nu mai există în limbajul astrologic contemporan.

SEMNELE DE APĂ – Cele trei Semne zodiacale Rac, Scorpion şi Peşti sunt Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Este Elementul cel mai puternic legat de reflectare, de sensibilitate şi de fluiditate (curgere), iar uneori

chiar de retragere, de ascundere, de auto-protecţie. Ele conferă, prin excelenţă, o mediumnitate excepţională, mai ales dacă au sprijinul planetelor „sensibile”, precum Luna şi Neptun, sau al lui Saturn, planeta „păstrătoare”, aceste Semne fiind puternic legate de memorie. Racul manifestă o senzitivitate specifică, putând merge până la a genera cumplite boli psihice datorate unei receptivităţi adesea maladive; el este, totodată, locul memoriei afective şi a inconştientului colectiv, imemorial. Scorpionul manifestă reflectarea până la starea de paralizie expectativă, fiind legat, de aceea, de tot ce se află în adâncuri, necunoscut şi tainic, inclusiv de ideea de resurse secrete ale vieţii; el este locul memoriei mentale şi erotice, al memoriei creatoare. Peştii manifestă curgerea în cel mai înalt grad, atingând inclusiv ideea de evanescenţă, de disipare, de confuzie, de iluzie, pe care nativul o curmă în clipa Trecerii sale spre Lumină; Semnul este locul memoriei spirituale, al relaţiei directe cu altceva, mai înalt şi

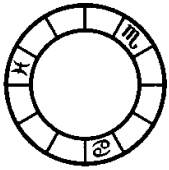

SEMNELE DE APĂ

mai pur, dar pe care omul îl percepe foarte vag sau deloc, sau doar sub forma unei amintiri neclare, pierdute prin ne gura viselor sale. Toate trei sunt, în cele din urmă, Semne ale finalităţii, căci, odată ajuns în relaţie directă cu ele, nativul are de încheiat un ciclu, o etapă, el urmând să

acceadă la planuri superioare de conştiinţă. Indiferent în ce fel, nativul va manifesta valenţe creatoare şi sensibilităţi aparte de restul oamenilor, dar va depinde de ansamblul temei dacă el se va exprima într-o manieră distructivă, specifică unor compulsiuni emoţionale fie necontrolate, fie inconştiente, sau dacă va alege direcţia artistică (literatură, actorie, cinematografie, restaurare cel mai adesea), profund creatoare, rod al unui natural proces de transfigurare şi sublimare.

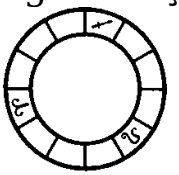

SEMNELE DE FOC – Cele trei Semne zodiacale Berbec, Leu, Săgetător sunt Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC. Puterea creatoare şi expresivă a Focului acţionează prin Semnul zodiacal Berbec în special în ceea ce priveşte personalitatea: nativul caută ieşiri care permit o creştere a imaginii independente a eului. Scopul Focului în acest caz este de a se oglindi în partea opusă a Zodiacului, în natura mai puţin egoistă a Semnului zodiacal Balanţă, unde energia lui atotdevastatoare trebuie temperată dezvoltând conştienţa existenţei celorlalţi, şi simţul armoniei şi al echilibrului prin intermediul relaţiilor. Puterea creatoare şi expresivă a Focului acţionează prin Semnul zodiacal Leu în special în ceea ce priveşte materialitatea. Nativul caută să-şi impună personalitatea exuberantă şi dragostea de

viaţă în formele materiei, motiv pentru care natura leonină este aşa de mult asociată cu abilitatea şi cu creativitatea artistică. În acest caz, controlul Focului este acela de a se oglindi în natura Semnului zodiacal opus Vărsător care oferă posibilitatea lărgirii sferei de activitate în serviciul umanităţii, nu al eului izolat. Puterea creatoare şi expresivă a Focului din Semnul zodiacal Săgetător acţionează în special la nivel mental, printr-un idealism altruist şi printr-o înţelegere profundă, adesea practică, a felului în care lumea omului poate fi potenţată mental, prin călătorii sau prin învăţătură. Elementul distructiv intră în dualitatea de bază a Semnului, deoarece Focul necontrolat întreţine pasiunile dualităţii sale inferioare, şi asta poate să-l mistuie pe nativ până la punctul la care el este deviat de la fiinţa sa interioară reală sau de la scopul său. Cheia de control în acest caz stă în polaritatea opusă cu Semnul zodiacal Gemeni, care oferă o detaşare certă de teritoriul pasional. Cele trei tipuri zodiacale care moştenesc puterea şi natura distructivă a Focului sunt adesea mânate spre creativitate prin tensiunile interioare. Ele sunt impulsive şi iconoclaste în atitudine, deşi în acelaşi timp originale, pline de căldură şi entuziasm, permanent transformatoare.

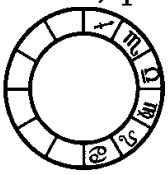

SEMNELE DE LUNGĂ ASCENSIUNE

SEMNELE DE LUNGĂ ASCENSIUNE – Semnele zodiacale cuprinse între Rac şi Săgetător

inclusiv. Sunt denumite aşa deoarece mişcarea AS pe durata tranzitării lor este mai lentă decât în cealaltă parte a Zodiacului, pentru aceste Semne trebuindu-i mai mult de două ore (sau chiar două ore şi jumătate, cum este, de exemplu, cazul Semnului zodiacal Rac).

SEMNELE DE SCURTĂ ASCENSIUNE – Semnele zodiacale cuprinse între Capricorn şi Leu inclusiv. Sunt denumite aşa deoarece mişcarea AS pe durata tranzitării lor este mai rapidă decât în cealaltă parte a Zodiacului, pentru aceste Semne trebuindu-i mai puţin de două ore să-l parcurgă pe fiecare în parte (cum este, de exemplu, cazul Semnului zodiacal Peşti).

SEMNELE DE PĂMÂNT – Semnele zodiacale Taur, Fecioară şi Capricorn sunt Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Semnul zodiacal Taur este expresia Pământului prin fixitate, Semnul zodiacal Fecioară este expresia Pământului prin mutabilitate, iar Semnul zodiacal Capricorn este expresia Pământului prin cardinalitate. Prin analogie cu pământul fizic, Semnul zodiacal Taur caută să fie fixat într-un loc, bucurându-se de viaţa ritmică a dependenţei conservatoare de confort. Semnul zodiacal Fecioară caută să se ocupe în mod practic de lucrurile efemere ale lumii şi adesea aduce un ajutor sistematic celorlalţi. Semnul zodiacal Capricorn este

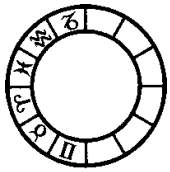

SEMNELE DE SCURTĂ ASCENSIUNE

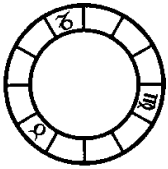

SEMNELE DE PĂMÂNT

condus de un anume impuls către mişcare, astfel încât împlinirea este de obicei tradusă ca aspiraţie superioară, ca urcare disciplinată pe scara succesului social, adesea profund preocupat şi el de ideea de a-i ajuta pe ceilalţi. În tradiţia esoterică ele sunt asociate cu diferitele manifestări ale forţelor inhibate ale voinţei. Deoarece Elementul Pământ era privit drept cel mai înlănţuitor şi mai conservator dintre toate, cele trei Semne zodiacale de expresie a sa erau considerate ca dominate de inerţie spirituale, ceea ce nu e deloc adevărat. Nimeni altcineva decât nativul Pământ nu cunoaşte atât de bine ce înseamnă să ai o rădăcină în materialitate, pe care apoi să creşti şi din care să hrăneşti totul. Problema este doar ca acest nativ să-şi ridice ochii spre Cer, ca să-şi amintească adevărata sa natură, mobilizându-şi apoi forţele şi realizând alchimia totală a eliberării sale.

SEMNELE DUBLE – 1. Toate SEMNELE MUTABILE (Gemeni, Fecioară, Săgetător şi Peşti), în sensul că, din punctul de vedere al influenţei lor energetice, ele armonizează CARDINALITATEA cu FIXITATEA, locul lor fiind între Semnele de

manifestare a acestor calităţi. Ele disipă un influx, pentru a permite următorului să se exprime. 2. Se are în vedere natura dublă a simbolului, pentru Semnele zodiacale Gemeni (două fiinţe), Balanţă (două talere) şi Peşti (doi peşti). 3. Avem în vedere dualitatea simbolului, Semnele duble fiind Gemeni (o fiinţă muritoare şi una divină), Scorpionul (şarpele, ca simbol al fiinţei înlănţuite în dorinţă, şi vulturul, ca simbol al iluminării şi eliberării spirituale), Săgetătorul (omul-cal, centaurul, natură jumătate animală, jumătată umană), Capricornul (peştele-capră, jumătate cal, jumătate sirenă, în realitate mai apropiat de imageria unicornului decât de cea a caprei, cum a fost greşit preluat în astrologia medievală europeană). Toate aceste consideraţii au îmbogăţit limbajul de specialitate cu diverse sintagme, cum ar fi „Semne duale”, „Semne mutabile” etc.

SEMNELE ECHINOCŢIALE

Semnele zodiacale Berbec şi Balanţă, care marchează ECHINOCŢIUL DE PRIMĂVARĂ ŞI ECHINOCŢIUL DE TOAMNĂ.

SEMNELE ESTIVALE – Semnele zodiacale ale perioadei de vară: Rac, Leu şi Fecioară.

SEMNELE FEMININE – Ptolemeu susţine că Semnele numărate din doi în doi sunt feminine (Semnele zodiacale Taur, Rac, Fecioară, Scorpion, Capricorn, Peşti), în vreme ce celelalte sunt masculine (semnele zodiacale Berbec, Gemeni, Leu, Balanţă, Săgetător, Vărsător). Având astfel definit termenul, el oferă apoi o altă aplicare, chiar diferită.

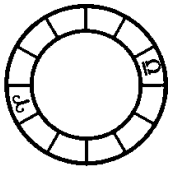

SEMNELE ECHINOCȚIALE

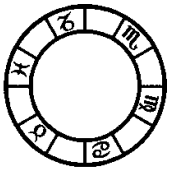

SEMNELE FEMININE

afirmând că Semnul de pe AS poate fi privit drept masculin, în analogie cu Casa I şi cu Semnul zodiacal Berbec, după care considerarea va urma succesiunea Zodiacului în temă marcând polaritatea Semnelor în mod specific pentru acea temă. Într-o altfel de nomenclatură, sexul Semnelor se schimbă în funcţie de natura AS însuşi. Folosirea greşită a sintagmei în astrologia popularizată duce la confuzia Semnelor cu imaginile. Se presupune că Semnele zodiacale Fecioară şi Balanţă sunt feminine, probabil pentru că imaginile sunt, tradiţional, cele ale unor femei. Conform însă lui Ptolemeu, Semnul zodiacal Balanţă este masculin. Menţionăm însă că această practică este aproape absentă în astrologia contemporană, deşi ar fi interesant de studiat în ce fel foloseşte fiecare nativ polaritatea energetică a potenţialului său astral, şi dacă există vreo legătură între polaritatea AS şi sexul nativului.

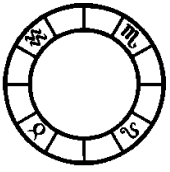

SEMNELE FIXE

SEMNELE FERTILE – Fiecare dintre Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ este numit „fertil”, cuvânt care pare să fie folosit într-un sens limitat, ca antonim pentru „steril”. Tradiţia susţine că astfel de Semne pe cuspida CASEI A V-A indică fertilitatea nativului şi este favorabil procreării copiilor.

SEMNELE FIXE – Ele corespund mijlocului din fiecare sezon şi afirmării valorilor cele mai specifice, reprezentând FIXITATEA în forma ei totală, de la necesitatea formelor de a creşte şi de a se împlini, până la acumularea copleşitoare şi excesul de orice fel. Semnul zodiacal Taur reprezintă primăvara şi este expresia ELEMENTULUI PĂMÂNT. Semnul zodiacal Leu reprezintă vara şi este expresia ELEMENTULUI FOC, Semnul zodiacal Scorpion reprezintă toamna şi este expresia ELEMENTULUI APĂ. Semnul zodiacal Vărsător reprezintă iarna şi este expresia ELEMENTULUI AER. Cele patru Semne se caracterizează prin stabilitate, fermitate, personalitate puternică şi întreprinzătoare. Acolo unde există o carenţă a Semnelor fixe, fiinţei îi este greu să se interiorizeze, nu este stabilă şi-şi realizează cu greu proiectele sau o formă de manifestare durabilă în timp. Acolo unde predomină aceste

Semne, nativul se confruntă cu lăcomia, cu încăpăţânarea şi cu o rezistenţă înverşunată faţă de orice schimbare.

SEMNELE HIBERNALE – Semnele zodiacale Capricorn, Vărsător, Peşti.

SEMNELE IMPERFECTE – Semnele

zodiacale Leu, Fecioară şi Peşti, denumite aşa întrucât cei născuţi sub influenţele lor rele sunt, într-un fel sau altul, deformaţi. Acestea sunt numite, de asemenea, „Semne desfigurate” sau „Semne mutilate”. Lor li se adaugă uneori Semnele zodiacale Rac şi Capricorn. Sintagmă specifică mai degrabă astrologiei medievale, care astăzi nu se mai foloseşte deloc.

SEMNELE INCLUSE – Sunt Semnele pereche pentru SEMNELE INTERCEPTATE. Ele reprezintă Semnele zodiacale pe care îşi au CUSPIDA două CASE astrologice; astfel, dacă pe Semnele interceptate nu îşi are cuspida nicio Casă, iar pe Semnele incluse îşi au cuspida două Case, se respectă identitatea numerică dintre Semne şi Case, la 12 Semne zodiacale corespunzând 12 Case astrologice. Asemenea Semnelor interceptate, Semnele incluse sunt şi ele polar opuse pe axă (la 180°). De exemplu, CASELE A III-A ŞI A IV-A îşi au cuspidele pe Semnul zodiacal Gemeni, iar CASELE A K-A ŞI A X-A îşi au cuspidele pe Semnul zodiacal Săgetător. Spunem că Semnele zodiacale Gemeni şi Săgetător sunt Semne incluse. În astrologia contemporană termenul de „inclus” nu este suficient de bine fixat, şi, adesea, se creează mari confuzii, deoarece Semnele incluse tind să fie numite tot Semne interceptate. Din această cauză, nici semnificaţia lor în interpretare nu este decât vag conturată. Oricum însă, Semnele incluse pot constitui fie axa de forţă a nativului, dotarea pe care să se sprijine el în actuala existenţă, fie slăbiciunea lui fundamentală, dovedindu-se la fel

de dificil de conştientizat precum axa interceptării. În analogie cu Semnele incluse sunt CASELE LEGATE, care împart în domeniile lor specifice influenţa aceluiaşi Semn zodiacal. Situaţia menţionată aici este specifică SISTEMULUI DE CASE PLACIDUS.

SEMNELE INTERCEPTATE – Sunt Semnele care, datorită variaţiilor de timp ale ASCENSIEI DREPTE, nu conţin CUSPIDA nici unei CASE astrologice. Sau, şi mai simplu, nicio Casă astrologică nu îşi are cuspida pe Semnul zodiacal respectiv, ceea ce face ca atât el, cât şi Semnul exact polar opus (aflat la 180°) să fie denumite „Semne interceptate”. De exemplu, CASA A II-A începe pe Semnul zodiacal Berbec şi CASA A VIII-A pe Semnul zodiacal Balanţă, iar CASA A III-A pe Semnul zodiacal Gemeni şi CASA AIX-A pe Semnul

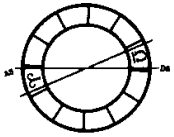

SEMNE INCLUSE

zodiacal Săgetător. Spunem că Semnele zodiacale Taur şi Scorpion sunt Semne interceptate. Unii insistă că planetele aflate într-o astfel de Casă (care conţine Semne interceptate) sunt mai accentuate, în vreme ce alţii consideră că ele sunt slăbite. Cantitativ vorbind, Casa acoperă o zonă de influenţă mult mai mare decât un arc 30°, ea căpătând astfel o importanţă considerabilă şi delimitând un domeniu existenţial extrem de sensibil pentru nativ. Adeseori, Casele care conţin Semne interceptate constituie un fel de lecţie

majoră a nativului în actuala viaţă terestră, în care el se confruntă cu blocaje, frustrări şi calităţi dificil de conştientizat, şi dificil de rezolvat. Dacă în aceste Case – mai exact: în aceste Semne – există şi planete, planeta se va exprima la întreaga ei capacitate numai după ce nativul va conştientiza chestiunile majore ale interceptării. În ASTROLOGIA KARMICĂ, asemenea situaţii indică greşeli şi erori de cale majore în vieţile anterioare, în sensul că nativul a folosit greşit o anume dotare (specifică axei Semnelor interceptate), motiv pentru care acum i s-a retras dotarea respectivă, ca să nu mai greşească la fel, încă o dată. Soluţia ieşirii din impas este ca nativul să se apropie sau să fie înconjurat de fiinţe ale căror axe principale (AS-DS sau MCFC) să se afle pe Semnele lui interceptate. Vorbim, în acest caz, de ridicarea interceptării, de şansa ca el să conştientizeze toate dificultăţile cu care se confruntă. Situaţia menţionată aici este specifică SISTEMULUI DE CASE PLACIDUS.

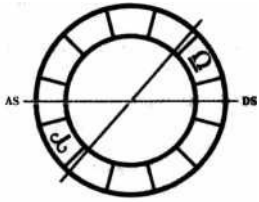

SEMNE INTERCEPTATE

SEMNELE MASCULINE – Semnele zodiacale Berbec, Gemeni, Leu, Balanţă, Săgetător, Vărsător. Planetele masculine sunt Soare, Marte, Saturn, Uranus. În astrologia tradiţională şi, cu siguranţă, şi în astrologia modernă, planeta Mercur are totuşi un regim aparte, ea fiind

considerată androgină, în sensul că, din punctul de vedere al polarităţilor *yinyang* sau *femininmasculin*, ea va avea polaritatea specifică planetei cu care se asociază.

SEMNELE MOBILE – Semnele care „schimbă”, care „se mişcă”, adică SEMNELE MUTABILE.

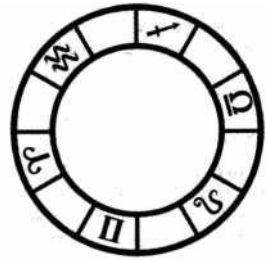

SEMNE MASCULINE

SEMNELE MUTABILE – Semnele zodiacale Gemeni, Fecioară, Săgetător şi Peşti. Semnificaţia lor în interpretare: adaptare, schimbare, impresionabilitate, subtilitate, discriminare, plăcerea pentru detalii, criticism, spirit corect, adesea indecizie, pesimism şi isterie. Mai sunt numite, de asemenea, „Semne cadenţe”, CASELE care le corespund, prin analogie, fiind denumite şi ele CASE CADENŢE (Casele a III-a, a VI-a, a IX-a şi a XII-a).

SEMNELE MUTE – TRIPLICITATEA DE APĂ este numită „triplicitatea Semnelor mute”, deoarece aici Mercur (care guvernează vorbirea) este afectat, creând predispoziţia pentru tăcere sau pentru împiedicarea vorbirii. Originea acestei denumiri ar putea-o constitui chiar imaginile acestor Semne: crabul pentru Semnul zodiacal Racului, scorpionul pentru Semnul zodiacal Scorpionului, şi peştii pentru Semnul zodiacal

Peşti, care nu emit sunete audibile pentru fiinţa umană.

SEMNELE NEGATIVE – Semnele negative sau feminine sunt Semnele zodiacale de polaritate *yin*: Taur, Rac, Fecioară, Scorpion, Capricorn, Peşti. Probabil că această împărţire îşi are una dintre motivaţii în astrologia tradiţională care foloseşte doar şapte planete în calitate de GUVERNATORI ai Semnelor. Acestea, exceptând Soarele şi Luna, răspund de câte două Semne zodiacale, unul fiind DOMICILIU DIURN, iar altul, DOMICILIU NOCTURN. Semnele în care planetele îşi au domiciliul nocturn sunt Semne în care ele îşi manifestă energia de polaritate *yin*, motiv pentru care ele sunt considerate „negative”.

SEMNELE PASIVE – Semnele zodiacale feminine şi negative: Taur, Cancer, Fecioară, Scorpion, Capricorn, Peşti, în analogie cu ele, sunt pasive şi planetele lor guvernatoare: Lună, Venus, Neptun. Mercur, datorită versatilităţii sale, poate fi pasiv în aspect cu una dintre acestea, sau activ în aspect cu o planetă activă (Soare, Marte, Jupiter, Uranus).

Saturn şi Pluto, ca planete profund karmice, pot fi considerate în acest caz active, natura lor pasivă derivând mai degrabă din evenimentele de lungă durată pe care le anunţă sau le guvernează. Se pare că împărţirea planetelor în „active” şi „pasive” urmează modelul polarităţii energetice a Semnelor zodiacale.

SEMNELE PATRUPEDE – Semnele zodiacale Berbec, Taur, Leu, Săgetător (centaurul) şi

Capricorn (peştelecapră). Ele ar putea fi numite prin sinonimul SEMNE ANIMALE, deoarece multe imagini zodiacale şi hărţi ale constelaţiilor le înfăţişează astfel. Nu toate aceste creaturi sunt însă patrupede. De exemplu, există multe desene cu, Săgetătorul biped, în vreme ce Capricornul este un cal biped dar cu coadă de peşte (mai asemănătoare cu coada unei sirene), imaginea caprei fiind relativ modernă, întrucât reprezentarea lui simbolică adevărată este cea apropiată dragonului, având mai puţină legătură cu un animal real, aşa cum este şi cazul centaurului.

SEMNELE POZITIVE – Semnele pozitive sau masculine sunt Semnele zodiacale de polaritate *yang*: Berbec, Gemeni, Leu, Balanţă, Săgetător, Vărsător. Probabil că această împărţire îşi are una dintre motivaţii în astrologia tradiţională care foloseşte doar şapte planete în calitate de GUVERNATORI ai Semnelor. Acestea, exceptând Soarele şi Luna, răspund de câte două Semne zodiacale, unul fiind DOMICILIU DIURN, iar altul, DOMICILIU NOCTURN. Semnele în care planetele îşi au domiciliul diurn sunt Semne în care planetele îşi manifestă energia de polaritate *yang*, motiv pentru care devin ele însele „pozitive”.

SEMNELE PUTERNICE – Tradiţia astrologică spune că Semnele puternice sunt Semnul zodiacal Scorpion şi Semnul zodiacal Leu, deşi fiecare Semn are propria sa putere şi propria sa slăbiciune.

SEMNELE SCHIMBĂTOARE – Semne care se pare că îşi schimbă natura în funcţie de poziţia lor

faţă de mişcarea diurnă a Pământului. Aceste şase Semne sunt: Taur, Gemeni, Leu, Fecioară, Săgetător şi Capricorn, adică trei seturi de perechi. Când se află la răsărit, Semnul zodiacal Taur manifestă calitatea de fierbinte, Semnele zodiacale Gemenii şi Leul, calităţile de fierbinte şi uscat, Semnul zodiacal Săgetător, calităţile de rece şi umed, în vreme ce Semnul zodiacal Capricorn prezintă calităţile de rece şi uscat. Când se află la apus, Semnul zodiacal Taur manifestă calitatea de rece, Semnul zodiacal Gemeni manifestă calităţile de rece şi umed, Semnul zodiacal Leu manifestă calităţile de fierbinte şi umed, Semnul zodiacal Săgetător manifestă calităţile de fierbinte şi uscat, în vreme ce Semnul zodiacal Capricorn manifestă calităţile de rece şi umed. Sintagma este foarte puţin folosită sau deloc în astrologia modernă. Uneori, prin Semne schimbătoare, se face referire la TRIPLICITATEA DE AER.

SEMNELE STERILE – Semnele zodiacale Gemeni, Leu şi Fecioară, dar se menţionează că nativul este steril numai dacă unul dintre acestea se află pe AS, sau, aşa cum susţin unii astrologi, pe CUSPIDA unei Case de natura aceluiaşi Element, de exemplu Aer, Foc sau Pământ, deşi Semnele zodiacale Taur sau Vărsător sunt fertile. Sintagma se dovedeşte însă incorectă, sau foarte departe de problema reală a sterilităţii, deoarece aceste poziţii mai degrabă limitează numărul copiilor sau uşurinţa de a-i avea, avertizând asupra piedicilor de tot felul. În analogie cu astfel de Semne, s-a pus în discuţie şi existenţa

planetelor sterile, acestea fiind Soare, Mercur, Saturn, Uranus. Atunci când ele ocupă CASA A v-a nativul se pare că va avea foarte, foarte puţini urmaşi sau deloc. În egală măsură contează Semnul de pe cuspida Casei a V-a Casă care se dovedeşte fertilă şi favorabilă urmaşilor dacă ea începe într-un Semn de Apă, de preferat Rac sau Peşti. Din practica astrologică directă se desprinde însă concluzia nu neapărat a sterilităţii, cât a faptului că nativului respectiv nu-i este necesară în actuala existenţă lecţia maternităţii, respectiv a paternităţii, şi că, dacă va vrea cu orice preţ să aibă un copil, el se va confrunta cu consecinţe de natura Semnului de pe cuspida Casei a V-a.

SEMNELE TROPICALE – Deoarece Semnele zodiacale Rac şi Capricorn marchează punctele de SOLSTIŢII, ele sunt numite uneori „Semne tropicale”.

SEMNELE UMANE – Acestea sunt Semnele zodiacale Gemeni, Fecioară, Balanţă, Săgetător (prima lui jumătate) şi Vărsător. Se numesc aşa datorită faptului că au reprezentări în formă de oameni: Gemenii – două fiinţe identice; Fecioara – o femeie ţinând în mână un spic; Balanţa – o femeie legată la ochi şi ridicând o balanţă; Vărsătorul – un bărbat purtând urna cu apă. Semnul zodiacal Săgetător este tradiţional inclus în listă deoarece este întruchipat ca jumătate-om şi jumătate-animal, de obicei sub înfăţişarea unui centaur. Sintagma este folosită în contrast cu denumirea de SEMNE ANIMALE.

SEMNELE UMEDE – Acestea sunt Semnele zodiacale Rac, Scorpion şi Peşti, cărora câţiva astrologi târzii le-au adăugat şi Semnele zodiacale Gemeni, Balanţă şi Vărsător. Dacă primele îşi justifică la modul relativ denumirea fiind Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, a doua grupă pare a fi fost inclusă aici ca urmare a faptului că aerul fizic, manifestare a ELEMENTULUI AER subtil, are calităţile de rece şi umed.

SEMNELE USCATE – Semnele zodiacale Berbec, Taur, Leu, Fecioară, Săgetător şi Capricorn. Semnele zodiacale Taur, Fecioară Capricorn fiind Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT sunt considerate uscate, asemeni pământului fizic. Celelalte trei Semne sunt incluse aici ca urmare a faptului că focul fizic, manifestare a ELEMENTULUI FOC subtil, are calităţile de fierbinte şi uscat.

SEMNIFICATOR – Nume dat în astrologia tradiţională planetelor care au semnificaţie bine

stabilită. De exemplu, Luna ar putea să fie semnificatorul femeii într-o temă masculină, tot aşa cum Soarele ar putea să fie semnificatorul bărbatului într-o temă feminină. Planeta guvernatoare a Casei a VII-a ar putea fi semnificatorul căsătoriei ş.a.m.d. Pentru mai multă clarificare, vezi şi GUVERNATOR.

SEMN SENZUAL – Se spune că Semnul zodiacal Berbec este un Semn voluptuos, datorită predispoziţiei sale tempe ramentale către lux şi extravaganţă. Considerarea este o eroare, deoarece toate Semnele de Foc sunt înclinate către lux, Semnul zodiacal Leu chiar mai mult decât Semnul zodiacal Berbec. Sintagma s-ar preta mai degrabă la natura pasională a SEMNELOR CARDINALE. În special Semnul zodiacal Taur poate primi această calificare, deoarece, alături de pasionalitate şi excese afective, manifestă şi o puternică senzualitate; Semnul zodiacal Scorpion, atunci când natura sa sexuală este profund rafinată şi înnobilată spiritual, devine voluptuoasă şi deopotrivă senzuală. Ca expresie generală, voluptatea specifică ELEMENTULUI APĂ se asociază, în realitate, nu cu (pasionalitatea) tumultul emoţional al ELEMENTULUI FOC, ci cu tandreţea sau delicateţea ELEMENTULUI AER, rezultând de aici senzualitatea. Vezi şi SENZUALITATE.

SEMN SOLAR – Semnul zodiacal în care se află Soarele la momentul naşterii.

SEMNUL CARE RĂSARE – Sintagmă frecvent pentru Semnul zodiacal pe care se află CUSPID A Casei I şi, de fapt, gradul AS într-o temă natală. În

astrologia modernă, ea devine sinonimă pentru cuvântul „ascendent”, în special în S.U.A. Cele două diferă însă. Semnul care răsare este un întreg Semn de 30°, în vreme ce AS un singur grad.

SENIORUL KARMEI – Sintagmă specializată pentru Saturn în terminologia astrologică, planetă despre care se spune că guvernează întregul bagaj karmic al nativului.

SENSIBILITATE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Balanţă. Puternică influenţă lunară sau venusiană, adesea în combinaţia Venus-Lună. Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Numeroase aspecte între LUMINĂRII. Luna în Semnele zodiacale Peşti sau Rac. Unele disonanţe între Neptun, Lună, Venus. Influenţa puternică a lui Neptun. Totuşi, nu trebuie să confundăm niciodată sensibilitatea cu emotivitatea. Emotivitatea este o chestiune de comunicare, în vreme ce sensibilitatea este o chestiune de simţire. Opoziţiile Lunii în Semne reprezintă toate tipurile de sensibilitate. Eruptivă şi superficială în Semnele zodiacale Berbec şi Săgetător, susceptibilă în Semnul zodiacal Leu, senzorială în Semnul zodiacal Taur, inhibată în Semnele zodiacale Fecioară şi Capricorn, detaşată şi intelectualizată în Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER, profundă şi vulnerabilă dacă se află în Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Aspectele cu Neptun pot să accentueze sensibilitatea, cele cu Saturn pot inhiba această sensibilitate, iar cele cu Uranus pot fi extrem de intense, imprevizibile, chiar distructuve dacă se

produc pe SEMNE FIXE, şi explozive dacă angrenează o relaţie între Semnele de expresie ale Elementului Apă şi Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC.

SENTIMENTALISM – Indici similari celor pentru SENSIBILITATE şi implicarea aceloraşi planete, dar predominanţa lui Venus în Semnele zodiacale Peşti, Leu sau Rac. Semnele de expresie a ELEMENTULUI AER importante.

SENTIMENTE UMANITARE – AS în Semnele zodiacale Peşti sau Fecioară. Jupiter în Semnul zodiacal Vărsător şi în aspecte bune cu LUMINĂRIILE. PLANETELE TRANSPERSONALE importante.

SEPARARE (maritală sau de asociere) – Indici similari celor pentru DIVORŢ. Această separare are loc, în general, când GUVERNATORUL CASEI A VII-A este afectat de către o planetă conflictuală prin DIRECŢII, şi când Luna (pentru bărbaţi) sau Soarele (pentru femei) sunt, în egală măsură, afectate.

SEPARANT – Aspect în curs de desfacere. Planeta mai rapidă tinde să se separe de o altă planetă mai lentă, de o axă importantă a temei sau de un Nod Lunar. În această situaţie, ORBUL admis se măreşte iar aspectul, la momentul naşterii, se află în plină ştergere. El este numit aspect separant. Dacă aspectul APLICANT arată calităţi pe care urmărim să le dobândim sau să le integrăm, aspectul separant arată calităţi pe care le-am dezvoltat şi controlat armonios în vieţi anterioare, fiind acum bunul nostru personal.

SENZUALITATE – Relaţii planetare

puternice, dar puţin armonioase între Jupiter-Venus, Jupiter-Marte, Jupiter-Lună, Venus-Lună şi, adesea, Venus-Marte. Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ importante, Venus ANGULAR, adesea pe AS. Aspecte disonante între Venus şi Marte, Neptun, Uranus, Lună sau Saturn. Senzualitatea depinde adesea de o poziţie DOMINANTĂ a lui Venus şi de aspectele armonioase pe care le-ar face cu Luna, Jupiter sau Marte. Aspectele bune Venus-Uranus sau Venus-Marte dau nativului ceea ce se numeşte „sex-appeal”. Aspectele bune dintre Venus-Pluto implică o senzualitate adesea fascinantă, în ceea ce priveşte Semnele, e de preferat ca Venus să nu se afle în Semnele zodiacale Gemeni, Fecioară, Capricorn sau Vărsător, care sunt fie prea mentale şi instabile afectiv (precum Semnele zodiacale Gemeni şi Fecioară), fie prea mature ca să-şi permită „aşa ceva” (Semnele zodiacale Capricorn şi Vărsător). Vezi şi SEMNE SENZUALE.

SE PH ARI AL – Pseudonimul lui Walter Gorn Old, astrolog englez (1864 – 1929). A elaborat numeroase lucrări de astrologie. A prezis primul război mondial şi armistiţiul, cu mult timp înainte, precum şi circumstanţele plecării sale din viaţa fizică (ale morţii). A lăsat un important manuscris despre marea piramidă, eminamente astrologie. Este foarte des citat în referirile de specialitate.

SEPTEMBRIE – A noua lună, având 30 de zile, a CALENDARULUI gregorian, numele trimiţând la sistemul

Capricorn) şi Unukalhai (22°05 Scorpion). Este vizibilă în România în serile de vară.

SEVERITATE – Relaţie planetară dizarmonioasă între Jupiter-Saturn, Saturn-Marte. Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT sau a SEMNELOR FIXE. Puţine planete în Semnelor de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Venus, Lună, Neptun slabe.

SEXTANS, SEXTANS URANAE – Sextantul Uraniei, CONSTELAŢIE care se întinde între 22° Leu şi 10° Fecioară, şi între 7° nord şi 8° sud de ecuator. A fost propusă de către Hevelius în 1690, şi dedicată instrumentului cunoscut sub numele de „sextant”, cu care se măsura iniţial distanţa ANGULARĂ a stelelor şi a Soarelui faţă de orizont. El a fost inventat independent de către americanul Thomas Godfrey şi de către englezul John Hadley în 1730; după 1764 i s-a adăugat un cronometru, ceea ce a permis apoi navigatorilor să calculeze coordonatele geografice necesare lor. Urania este muza astronomiei şi a astrologiei, care îi inspiră pe adoratorii ei şi pe iubitorii acestor domenii ale cunoaşterii, ori de câte ori în plan terestru sunt create condiţiile apariţiei unei noi informaţii, invenţii sau inovaţii în domeniu. Robson afirmă că influenţa constelaţiei se manifestă sub forma unei minţi exacte, ordonate, a unui intelect bine cultivat, şi a interesului pentru matematici, astronomie şi discipline înrudite. Constelaţia este vizibilă în România în serile de primăvară.

calendaristic roman timpuriu, deci preiulian, în care această lună era a şaptea. Numele ei provine din latinescul *septem*, care înseamnă „şapte”, anul începând pe vremea aceea în luna MARTIE. Magia esoterică a numărului 7 este încă

legată de această lună ca slăvire a pământului. Anglo-saxonii o numeau *gheţt monat* sau „luna orzului”, drept recunoaştere a rodniciei, a strânsului recoltei, adică ideea recoltelor spirituale care apare după vârstele de 7 x7 ani, deci la 49 de ani, în viaţa multor oameni.

SERPENS – CONSTELAŢIA Şarpelui este ASTERISMUL din mâinile lui OPHIUCUS, care o împarte în două, ceea ce a şi dus la apariţia a doua denumiri conforme cu realitatea: *Serpens Capul* (Capul Şarpelui) şi *Serpens Cauda* (Coada Şarpelui). Ea reprezintă unul dintre cele patru asterisme în formă de şarpe, şi cunoaşte foarte multe variante ca denumire, cum ar fi: *anghila*, *anghis*, *coluba* şi altele. Ophiucus este denumirea celestă a lui Esculap (Asclepios), vindecătorul şi terapeutul antic, iar şarpele este simbolul vindecării, aşa cum apare, de altfel, şi pe CADUCEUL lui Mercur. Stelele fixe cele mai importante sunt Alya (15°45

SEXUALITATE – în astrologie, sexualitatea pare să ţină esenţialmente de Venus care reprezintă afectivitatea, receptivitatea, seducţia, dar şi de Marte, care reprezintă dorinţa, pulsiunea, cucerirea. Aspectele dintre ele şi aspectele pe care le formează cu celelalte planete dau adesea principalii indicatori asupra manierei în care nativul îşi va trăi sexualitatea. Aspectele Venus-Lună sunt în mod egal importante, deoarece indică faptul că nativul simte într-un mod mai abstract sexualitatea. Pentru o personalitate cu o sexualitate foarte puternică, este necesar ca tema să conţină unul dintre următorii indicatori:

CONJUNCŢIA Venus-Marte sau conjuncţia Venus-Pluto, poziţia unuia dintre LUMINĂRII sau a lui Venus în Semnul zodiacal Scorpion sau în CASA A VIII-A. Astrologul american Stephen Arroyo a redus aceste analize la următoarea schemă: femeia care îl are pe Marte într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC va fi atrasă, de exemplu, de către un bărbat având valori puternice ale acestui Element în tema sa, iar ca relaţia să depăşească stadiul pur fizic va fi necesar ca tema acelui bărbat să prezinte în mod egal valori planetare în Elementele de care depinde Soarele natal al femeii. Poziţia şi aspectele lui Venus vor fi în prim-plan, în analogie cu un comportament frigid, dacă Venus se află în Semnul zodiacal Capricorn (teama de a iubi), în Semnul zodiacal Leu (tendinţa de a nu se lăsa privită sau de a nu face dragoste), sau în Semnul zodiacal Fecioară (pudoare excesivă, timiditate). Conjuncţia, CUADRATURA sau OPOZIŢIA Venus-Saturn sunt generatoare de frustrări afective. Conjuncţiile Lună Saturn (fixarea din copilărie a unei imagini materne), Lună Pluto (feminitate rău integrată sau conştient refuzată), Marte-Saturn (blocarea dorinţei) indică, de asemenea, probleme care trebuie conştientizate, acceptate şi depăşite de către nativ, indiferent cum rezolvate, altfel ele pot rămâne ca engrame pentru vieţile viitoare.

SFERA ARMILARĂ – Model de SFERĂ CEREASCĂ şi în acelaşi timp o variantă de ASTROLAB sferic, cunoscut şi sub numele de „armii” sau „armilă”. Ea a fost destinată să arate atât mişcarea reală a Pământului, cât şi mişcarea

aparentă a Cerului. Este, totodată, primul instrument din istoria astronomiei dotat cu un mecanism de orologerie, precursorul montajului ecuatorial al telescopului modern. Eratostene spune că astronomul HIPPARCHUS este cel care a inventat acest mecanism, numele ei provenind din cuvântul latin *armilla* care înseamnă „cer” sau „brăţară”. Ea este alcătuită dintr-un schelet din cercuri metalice care leagă polii, cercurile de mărimi gradat diferite reprezentând ECU

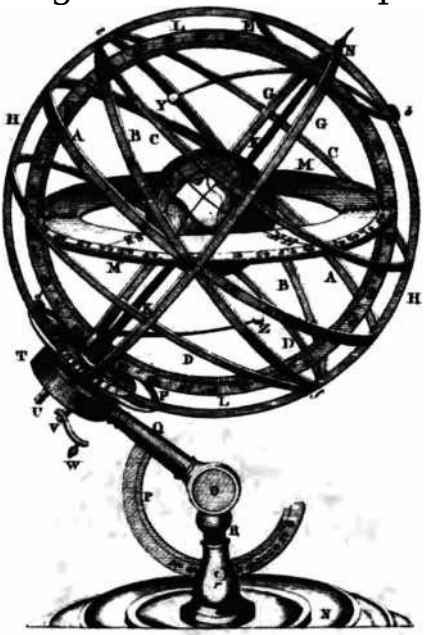

SFERA ARMILARĂ

ATORUL, ECLIPTICA, meridianele şi paralelele. În centrul ei se află o minge care reprezintă Pământul sau Soarele. Sfera armilară a fost cel dintâi instrument al astronomilor, cu care ei au măsurat poziţiile corpurilor cereşti, înainte de inventarea telescopului. Chinezii au folosit-o chiar mai mult, pentru calcule calendaristice.

Musulmanii au fost cei dintâi care au scris despre ea, în lucrarea *Dhat al Halaq*, „Instrumentul cu inele”, autor Ibrahim al-Fazari. Sfera armilară a ajuns în Europa prin filieră arabă, Papa Silvester al II-lea folosind-o pentru a – stabili steaua polară, tropicele şi ecuatorul. Având Pământul în centru, ea este cunoscută drept „sfera ptolemaică”. Având Soarele în centru, ea este cunoscută drept „sfera copernicianã”. Cel mai interesant şi totodată spiritual uz al acestei sfere a fost realizat de către Johannes KEPLER în lucrarea sa intitulată MIŞTERIUM COSMOGONICUM.

SFERA LUMII – Lucrare medievală cunoscută şi sub numele de *Sfera Cosmosului*, text latin al cărui titlu a circulat şi sub forma *Tractatus de sphaera* sau, simplu, *De sphaera* (Despre sferă). Ea conţine noţiuni introductive de astronomie prezentate de către Johannes de Sacrobosco (aprox. 1230); ea are la bază scrierile lui Ptolemeu (mai ales *Almagesta*) şi foarte multe idei din astronomia islamică. Face parte dintre cele mai importante lucrări de astronomie precopernice din Europa şi una dintre cele mai de succes din secolul al XIII-lea. A fost mult folosită în universităţile medievale şi copiată de foarte multe ori până la descoperirea tiparului, după cum arată sutele de copii care au supravieţuit timpului. Prima ediţie tipărită apare la 1472, după care, timp de două secole, cunoaşte 90 de apariţii editoriale. Adeseori, textul original a fost îmbogăţit cu comentarii. Toate acestea arată importanţa deosebită pe care a avut-o la vremea ei.

SFERĂ CEREASCĂ – Sferă marginală de rază arbitrară, pe care par să se proiecteze obiectele cereşti; este întâlnită de axa terestră (sau axa lumii) între polii cereşti nord şi sud. Pe ea sunt definite ORIZONTUL ŞI ECUATORUL CERESC, MERIDIANUL CERESC al locului, şi COORDONATELE ASTRONOMICE. În funcţie de centrul ei ales ca loc de observaţie (centrul Pământului sau centrul Soarelui), Sfera cerească poate fi topocentrică sau locală, geocentrică sau heliocentrică.

SHAM – STEA FIXĂ de magnitudine 4,4 din Alpha SAGITTA (1°04 Vărsător), de natura relaţiei Marte-Venus. Este o stea vestică de pe coada săgeţii. Denumirea ei este de origine arabă, *Al Sham* sau *Alosham* însemnând „săgeată”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SHAMBALA – Lume paralelă Terrei dar foarte mult apropiată de ea, mai exact: lumea marilor spirite care veghează destinul nostru planetar. Este condusă de către Regele Lumii, şi are doar doisprezece mari eliberaţi, ei supraveghind permanent ordinea lucrurilor. La anumite momente, acest teritoriu sacru se plasează deasupra unei anumite zone geografice, pentru a-şi manifesta prin ea energiile necesare noilor schimbări şi noilor salturi evolutive necesare pământenilor. Aşa se explică naşterea şi declinul civilizaţiilor. Se spune că Shambala este accesibilă doar iniţiaţilor, şi vizibilă doar pentru clarvăzătorii foarte evoluaţi spiritual. La sfârşitul secolului al XX-lea şi începutul secolului al XXI-lea

ea se află deasupra României, pentru a împlini profeţia milenară care spune că pe acest pământ se va naşte noua cetate spirituală a lumii. STEAUA FIXĂ care este canalul de influenţă directă dinspre acest tărâm şi lumea noastră fizică pare a fi KHAMPALIA.

SHAULA – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 1,63 din Lambda SCORPÂUS (24°35 Săgetător), de natura relaţiei Mercur-Marte. Este aşezată în acul asterismului. Este cunoscută în astrologia arabă sub numele de Shaulah, provenind din *Ash-Shaulah* sau *Al Shaulah*, care înseamnă „coada ridicată a scorpionului”. *Musalah* însemna în arabă „ridicat”, referindu-se la acul scorpionului gata să înţepe. Toate aceste cuvinte au fost confundate cu numele stelei upsilon alăturate (LESATH), ceea ce a făcut ca, de-a lungul timpului, să apară forme corupte ale numelui ei, precum Shauka, Alascha, Mosclek, şi Shomlek provenind din *Mosclek*, care înseamnă „marginea cozii”. Robson afirmă că influenţa acestei stele se manifestă ca pericol, disperare, imoralitate şi intenţii rele, şi indică legături cu otrăvuri foarte puternice.

SHELIAK – STEA FIXĂ variabilă de magnitudine 3,5 din Beta LYRA (18°53 Capricorn), de natura relaţiei Venus Mercur. Stea foarte albă din CONSTELAŢIA Lirei. Sheliak, Shelyak şi Shiliak provin din cuvântul arab *Al Shilyak*, unul dintre numele folosite pentru a denumi această constelaţie, şi tradus „ţestoasa”. La originea cuvântului arab se află cuvântul grecesc *Sambyke*, ce denumea un anumit tip de harpă. Influenţa ei

trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

SHERATAN – STEA FIXĂ de magnitudine 2,7 din Beta ARIES (3°58 r Taur), de natura relaţiei Marte-Saturn. Stea localizată pe cornul stâng al berbecului. Numele ei, alături de varianta Sharatan, provine din forma arabă dual*ă Al Sharat*, „semnul”, din care au luat naştere *Al Sharatain* şi *Ash-Sharatan*, care înseamnă „cele două semne”. Forma dual*ă* Al Sharat se referea la steaua Gamma (MESARTHIM), a treia stea de pe capul figurii, ca semn al unui nou an ce începe (în toate marile tradiţii spirituale autentice, noul an începe primăvara). În zilele lui HIPPARCHUS, 190 – 120 î.Hr., steaua Beta a constelaţiei, Sheratan, marca echinocţiul vernal. Robson spune că influenţa ei se manifestă ca răni corporale, înfrângeri fără replică, distrugeri datorate focului, război sau cutremur.

SIMMONITE W.J.

— Astrolog englez din secolul al XVIII-lea. A stabilit EFEMERIDELE pentru anii 1801 – 1861. A scris *Arcanele astrologice*, *Catastrofele Lumii* (urmările pe 200 de ani ale conjuncţiei Jupiter-Saturn din 1842, care a avut loc la 8°50 Capricorn), *Revoluţia solară* şi *Mesajul literar şi ştiinţific*. Este un astrolog renumit şi foarte des citat în lucrările de specialitate.

SIMBOLISMUL GRADELOR – Antichitatea a furnizat un adevărat arsenal de simboluri. Fiecărui grad al Zodiacului i s-a atribuit o imagine însoţită de un text explicativ. Multe dintre ele datează din antichitate, în vreme ce altele sunt recente.

Deosebim patru surse: calendarul thebaic, cel mai vechi, şi care circula în latină la începutul secolului al XIV-lea; *Volasfera*, listă publicată de Sepharial în 1898 şi provenind dintr-un manuscris italian, redactat de un medium în secolul al XIX-lea; *Charubel*, publicat concomitent cu *Volasfera*; simbolurile sabiene redate în *Manualul de astrologie* al lui Haades, o adevărată sinteză a semnificaţiilor lor. Ele pot fi interpretate în paralel cu lista gradelor sabiene indicate de astrologia egipteană. Astrologii care utilizează simbolurile comparând imaginea cu textul, trebuie să aibă în vedere tema natală, Soarele, Luna, AS ŞI MC îndeosebi. Vezi şi GRADELE SABIENE.

SIMPATIC – Nativul este simpatic la modul general dacă BENEFICII sunt bine dispuşi în raport cu Luminăriile sau cu AS, cu condiţia ca Saturn să nu intervină în nici un mod defavorabil. Influenţa puternică a Semnelor zodiacale Balanţă sau Rac. Venus în Semnul zodiacal Balanţă. CONJUNCŢIA Soare-Venus, Venus-AS, Venus-planetă guvernatoare par excelente pentru aşa ceva. Acolo unde intervine influenţa solară, se poate spune că magnetismul personal este şi mai puternic. De asemenea, pentru un tip simpatic, trebuie să existe un TRIGON Jupiter-Venus.

SIMŢ PRACTIC – Relaţie planetară puternică şi armonioasă între Mercur-Saturn, Mercur-Marte, Mercur-Venus, Marte-Saturn. Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, mai ales a Semnului zodiacal Taur. Aspecte între Mercur şi LUMINĂRII sau AS. Jupiter, Neptun, Uranus slabi. Puţine planete în Semne de expresie

a ELEMENTULUI AER.

SIMŢUL ABSTRACŢIEI – Sau aptitudini filosofice. Relaţii planetare armonioase între Saturn-Jupiter, Saturn-Mercur, Saturn-Soare. Unul sau mai multe dintre aceste aspecte în CASA A IX-A sau bine susţinute de către Uranus. Semnul zodiacal Fecioară foarte important.

SIMŢUL COMERŢULUI – Comerţul este legat adesea de aspectele de CONJUNCŢIE, TRIGON sau SEXTIL dintre Mercur şi Jupiter. Prezenţa Soarelui sau a AS în Semnele zodiacale Taur sau Gemeni este, în mod egal, semnificativă. Felul de comerţ către care se simte atras nativul depinde de restul temei, de DOMINANTA planetară şi de Semnele dominante. De exemplu, un nativ foarte influenţat de către Semnele zodiacale Leu şi Balanţă se poate ocupa cu comerţul artistic sau cultural.

SIMŢUL CRITIC – Marte şi Saturn în aspect cu SEMNIFICATORII caracterului (AS, Lună, Mercur şi Uranus). AS în Semnul zodiacal Fecioară. Mercur important în temă şi în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, guvernând CASA A III-A (a comunicării). AS în Semnul zodiacal Scorpion şi disonanţe între Marte, Mercur, Uranus.

SIMŢUL ORGANIZĂRII – Este indicat în temă printr-o semnificativă influenţă solară şi jupiteriană. Aspectele bune între Jupiter şi Mercur indică un intelect metodic şi bine structurat. O armonie relaţională Jupiter-Marte se traduce într-un organizator la un nivel extrem de activ şi de întreprinzător. Când apare influenţa pozitivă a lui

Saturn, ea aduce rigoarea, perseverenţa şi capacitatea de a anticipa, care permit să se pună la punct o ordine durabilă. Semnele de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT (Taur, Fecioară, Capricorn) sunt în mod particular privilegiate de acest domeniu, prin talentul lor de arhitecţi, întemeietori sau, pentru Semnul zodiacal Fecioară, prin talentul ei de analiză minuţioasă. Semnele zodiacale Leu şi Săgetător pot să aibă, de asemenea, un simţ elevat al ordinii, adesea ierarhice, dar, dacă îşi asumă în mod voluntar comanda, ele lasă de obicei pe ceilalţi aceste nevoi organizatorice care le revin, adesea judecându-i în mod ingrat şi fără discernământ. Relaţii planetare armonioase şi aspecte bune între Soare-Jupiter, Soare-Saturn, Jupiter-Saturn, Jupiter-Marte, Jupiter-Mercur. Aspecte bune între Jupiter sau Saturn şi SEMNIFICATORII caracterului. Bun calificator intelectual. Soarele în Semnul zodiacal Taur, Luna în Semnul zodiacal Leu.

SINASTRIE – Termen de origine latină (*sinastria*), el însuşi provenind dintr-un cuvânt grecesc care însemna, aproxi

SINCERITATE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Leu. Temă armonioasă în ansamblu. Jupiter bine plasat.

SINISTRA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5 din Nu OPHIUCUS (29°45 Săgetător), de natura relaţiei Saturn Venus. Este aşezată în mâna stângă a figurii, cea care ţine coada şarpelui. E posibil ca numele stelei să se refere exact la această mână (în limba latină, *sinister*, care ar putea fi la originea acestui nume, înseamnă „stânga”).

Robson afirmă că influenţa ei ar conferi o natură imorală şi extrem de ticăloasă, făţarnică.

SINUCIDERE – Există predipoziţia către suicid când guvernatorul/guvernatorii Caselor I şi a VIII-a sunt identici sau dacă există DISONANŢE între ei. Tendinţa la descurajare şi o imaginaţie puternică fac ca acest pericol să fie chiar iminent. Adesea, Luna în CASA A VIII-A.

SIRIUS – STEA FIXĂ binară de magnitudine 1 din Alpha CANIŞ MAJOR (14°05 Rac), de natura relaţiei Jupiter-Marte, aşezată în gura câinelui mai mare. Este una dintre cele mai importante stele ale Cerului şi ţinută la mare respect de mativ, „similaritatea stelelor”. Ea reprezintă studiul afinităţilor şi dizafinităţilor, reflectat într-o pereche de teme astrologice întocmite pentru doi oameni sau pentru mai mulţi oameni. De reţinut că ea, ca metodă, constituie suprapunerea celor două teme natale care ne interesează. Foarte adesea, sinastria este confundată cu TEMA COMPUSĂ, care este media aritmetică a temelor natale ce ne interesează, deoarece stabileşte compatibilitatea dintre oameni sau studiază cauzele care duc la criza dintre ei. Temele celor căsătoriţi sau aflaţi într-o relaţie specială de dragoste sunt legate cumva karmic şi s-ar putea să aibă foarte multe asemănări zodiacale. Sinastria, în ceea ce priveşte studiul astrologie al relaţiilor umane, poate fi extinsă de la TEMA RADICALĂ obişnuită până la studiul TEMELOR PROGRESATE.

tradiţia astrologică, dovadă variantele denumirii ei. Intitulată astăzi „steaua câinelui”,

numele ei pare să provină din grecescul *seinos* („strălucitor”), chiar dacă acelaşi termen a fost folosit pentru toate stelele, şi inclusiv pentru Soare. Termenul este în conformitate cu realitatea, pentru că Sirius este cea mai strălucitoare stea de pe boltă. În antichitate se credea că este Soarele central al Căii Lactee. Numele ei popular greco-egiptean era „cea strălucitoare care radiază”. Unele etimologii oculte leagă acest nume de Osiris, zeu egiptean. Pentru Homer era „steaua toamnei” (la data aceea aflându-se în primul decan al Semnului zodiacal Gemeni). Pentru romani era *canicula* („micul câine”) şi se spune că ei sacrificau un câine în timpul sărbătorii ROBIGALIA, când Soarele intra în ORBUL lui Sirius. Din toate aceste cuvinte şi asocieri a luat naştere o adevărată varietate de derivate, cum ar fi *lătrător anubis*, *al şi ca*, *ascener*, *aschere*, *scera*. În astrologia egipteană a fost simbolizată ca hieroglifă în formă de câine şi a avut o importanţă considerabilă pe la jumătatea celui de-al IV-lea mileniu, deoarece răsăritul său heliacal la solstiţiul de vară marca atât începutul anului egiptean, cât şi începutul sezonului în care Nilul inunda malurile sale. În Zodiacul de la Denderah steaua este desenată ca o vacă într-o barcă, iar în formele mai timpurii a fost legată de zeiţa Isis, fiind numită *sihor*, deci „steaua Nilului”. Apoi ea a primit unele epitete cum ar fi „steaua de foc a apelor”, ceea ce pare să explice motivul pentru care Isis a fost numita *Stela Maris* cu mult timp înainte de Fecioara Maria. Aşa cum ne putem imagina din toate aceste prestigioase nume,

astrologii îi atribuie lui Sirius influenţe benefice: ea conferă onoare, renume, bunăstare, ardoare, credinţă, devoţiune, pasiune, protecţie, dar şi pericolul de a fi muşcat de câini. Este prezentă într-o poziţie importantă în temele natale ale medicilor; poziţia ei în Casa a IV-a a unei nativităţi feminine indică o posibilă soţie de medic. Sirius este vizibil în România în apropierea orizontului (Sirius A şi Sirius Bo pitică albă cu o revoluţie completă de 50 de ani şi cu strălucire proprie).

SIRRAH – Vezi ALPHERATZ.

SISTEME DE CASE – Vezi DIVIZIUNEA CASELOR.

SISTEME DE DOMIFICARE – Vezi DIVIZIUNEA CASELOR.

SISTEMUL DE CASE PE SEMNE ÎNTREGI – Este un sistem de DIVIZIUNE A CASELOR în care Casa este egală cu Semnul în intervalul O°-30°, punctul AS fiind inclus în Casă; conform acestui sistem, indiferent la ce grad se află AS, Casa începe la gradul o al Semnului respectiv, şi se termină la gradul 30 al acestui Semn. De exemplu, dacă Aş este la gradul 14 al Semnului zodiacal Săgetător, acest Semn ocupă în totalitate Casa I, care este de la gradul o la gradul 30 al acestui Semn zodiacal.

SITULA – STEA FIXĂ de magnitudine 5,3 din Kappa AQUARIUS (9°25 Peşti), de natura relaţiei Saturn-Jupiter. Stea vestică din şuvoiul de apă al Vărsătorului. Numele ei este de origine latină, şi se referă la un vechi obiect de metal modelat sau alcătuit sub formă de urnă. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al

CONSTELAŢIEI.

SIZIG – 1. CONJUNCŢIA perfectă dintre o planetă şi Soare. 2. ECLIPSELE de Soare care au loc doar la sizig.

SIZIGIE – Fază a mişcării Lunii, când ea se află în linie dreaptă cu Pământul şi cu Soarele; corespunde fazelor de Lună Plină şi de Lună Nouă, precum şi amplitudinii maxime a mareelor.

SKAT – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5 din Delta AQUARIUS (8°55 Peşti) de natura relaţiei Saturn-Jupiter. Se află pe piciorul drept al figurii. Numele este de origine arabă, *As-Saq*, „piciorul" sau *Al Sak*, „fluierul piciorului". Denumită în mod confuz Scheat, a fost o vreme atribuită constelaţiei PEGASUS. Termenul provine probabil din arabul care înseamnă „fluierul piciorului". Robson spune că are o puternică influenţă benefică, oferind nativului noroc şi fericire eternă.

SLĂBIRE – Slăbirea fizică se produce în general în fiecare an, la trecerea Soarelui prin punctele conflictuale ale temei (aspectele dinamice Saturn-Marte, Casa a XII-a, Casa a VI-a şi Casa a VIII-a – vezi CASE). Dacă, în acelaşi timp, planetele lente sunt rău plasate, slăbirea devine foarte

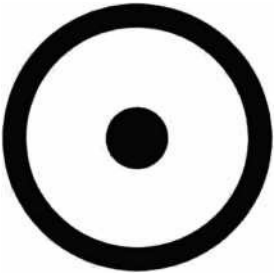

serioasă, iar atunci când intervin, printre

altele, şi DIRECŢIILE rele, este limpede că urmează să apară o maladie. Prin analogie, se poate spune că facultăţile mentale scad uşor dacă Mercur este afectat de LUMINĂRII sau MALEFICI. La fel şi activitatea fizică, atunci când Marte este atins.

SLĂBIT – Atunci când o planetă atinge DS prin TRANZITE sau DIRECŢII, se spune că ea este slăbită în intensitate, iar puterea sa scade pentru întregul SEMIARC.

SOARELE – Reprezentat printr-un cerc, el este simbolul Infinitului, al voinţei care poate să crească, să se dilate, energia *yang*, ziua, activitatea, lumina, căldura. Reprezintă facultăţile individuale, voinţa, forţa, viaţa, lumina, domnia, gloria, succesul, punerea pe linia de plutire, aurul, ceea ce este cald, arzător, ceea ce topeşte, ceea ce este strălucitor, vitalitatea, elevarea, loialitatea, francheţea, iubirea, tatăl, inima, soţul (într-o nativitate feminină), şeful. Este reflexia principiului divin pe Pământ. DOMICILIUL său este Semnul zodiacal Leu, EXALTAREA sa este Semnul zodiacal Berbec, TRIGONOCRAŢIA este în Semnul zodiacal Săgetător, CĂDEREA în Semnul zodiacal Balanţă, iar EXILUL în Semnul zodiacal Vărsător.

Se consultă în temă pentru a ne lămuri asupra voinţei nativului, dar şi asupra nivelului său de conştiinţă.

Din punct de vedere anatomic guvernează inima şi creierul. În ASTROLOGIA MONDIALĂ reprezintă autoritatea, monarhia, puterea, guvernul. Ziua săptămânii guvernată de Soare

este ziua de duminică. Postul negru din această zi, consacrat lui Dumnezeu, amplifică starea de solaritate a fiinţei, conştiinţa de sine, capacitatea de a fi conştient în fiecare moment de ceea ce facem şi de ceea ce suntem, forţa interioară, lumina spiritului, starea de fuziune cu Dumnezeu-Tatăl. Plantele medicinale guvernate de Soare, care ne pun în rezonanţă cu sfera sa de forţă, şi care pot fi administrate ca remedii terapeutice, sunt: migdal (amygdalus *communis*), gălbenele (*calendula officinalis*), negelariţă/rostopască, ţintaură, muşeţel, echinaceea, grape-fruit, dafin, lămâie, floarea-soarelui, filimică/gălbenele, vâsc (*vâscum album*), muştar, măsline, portocale, floarea suferinţei (*passiflora*), mentă, pătrunjel de câmp (*pimpinella saxifraga*), scânteiuţă (*anagallis arvensis*), orez, rozmarin, iarba Sfântului Ion (*salvie*), buruiană de cinci degete, viţă-de-vie (*vitis vinifera*), nuc (*juglanu regia*). Proprietăţile terapeutice ale plantelor din grupul Soarelui sunt alinătoare, antidistructive, sudorifice.

SOARE OCCIDENTAL – Formularea corectă ar trebui să fie „Soarele vestic”, întrucât se referă la plasarea astrului în emisfera vestică sau occidentală a horoscopului, când el se află în oricare dintre Casele a IV-a, a V-a a VI-a, a VII-a, a

VIII-a sau a IX-a (Vezi CASE).

SOARE ORIENTAL – Formularea corectă ar trebui să fie „Soarele estic” sau, foarte strict, „Soarele pe AS”, întrucât se referă la plasarea astrului în emisfera orientală a horoscopului, când el se află într-una dintre Casele a X-a, a

XI-a, a XII-a, I, a II-a sau a III-a. (Vezi CASE)

SOBRIETATE – Influenţe saturniene armonioase. Jupiter, Marte şi Venus adesea slabe şi fără aspecte conflictuale, puţine planete în Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi Saturn în bune aspecte cu LUMINĂRIILE sau cu AS.

SOCIABILITATE – Influenţa benefică a lui Jupiter, Venus, Lună. Marte, Saturn şi Uranus fără disonanţe serioase faţă de AS sau LUMINĂRII. AS în Semnele zodiacale Peşti sau Rac. Luna în Semnul zodiacal Balanţă.

SOCIALISM – Se spune că Neptun exercită o mare influenţă în ceea ce priveşte socialismul. Pe de altă parte, o influenţă puternică Marte-Jupiter, în mare măsură disonantă, pare să predispună la aşa ceva, mai ales dacă Saturn şi CASA A IV-A nu joacă un rol important. AS în Semnul zodiacal Berbec.

SOLSTIŢIU – Moment în care Soarele are DECLINAŢIA maximă sau minimă. În amiaza zilelor respective, Soarele are cea mai mare şi, respectiv, cea mai mică înălţime deasupra orizontului. Declinaţia maximă este atinsă la 21 iunie (solstiţiul de vară), iar declinaţia minimă la 21 decembrie (solstiţiul de iarnă). Diferenţa dintre anul tropic şi anul calendaristic (vezi AN) produce abateri de cel mult o zi faţă de aceste date. Cele două puncte de pe ecliptică în care se află Soarele se numesc „puncte solstiţiale”, şi corespund celor două solstiţii (de vară şi de iarnă). La solstiţiul de vară, în emisfera nordică, zilele sunt cele mai lungi, iar la solstiţiul de iarnă zilele sunt cele mai scurte. În emisfera sudică este exact invers.

SOMNAMBULISM – Influenţa puternică a lui Neptun. Neptun într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI APĂ şi afectat de Lună. În general, o foarte mare SENSIBILITATE. Adesea, OPOZIŢIE pe Casele a VI-a – a XII-a (vezi AXELE ZODIACULUI), în special între Neptun, Mercur, Lună. Semnul zodiacal Rac important în temă.

SPECULAŢIE – Se pare că această problemă aparţine domeniului CASEI A V-A. Este interesant că speculaţiile reprezintă ceva caracteristic societăţii moderne. Anticii nu prea cunoşteau aşa ceva, iar materialul astrologie rămas de la ei nu ne dă aproape nicio referire în această direcţie. Este, deci, o chestiune care trebuie abordată cu cea mai mare prudenţă. În general, trebuie să fim atenţi la afectările planetelor în Casa a V-a. De exemplu, afectările între Jupiter, Venus, Saturn şi SEMNIFICATORII financiari sunt periculoase; la fel, atunci când prezenţa lui Marte, Uranus şi Neptun este semnalată în această Casă. Nu va trebui să prezentăm niciodată această chestiune nativilor pentru care există puternice relaţii între Lună-Saturn, Marte sau Saturn. De asemenea, pentru a vorbi unui nativ despre speculaţii, trebuie ca Jupiter şi Uranus să se afle în aspecte benefice.

SPICA – STEA FIXĂ binară variabilă de magnitudine O, 98 din Alpha VIRGO (23°50 Balanţă), de natura relaţiei Venus Marte. Ea marchează spicul de grâu pe care femeia din figură îl ţine în mâna stângă. Romanii considerau că Spica este zeiţa Ceres (Demetra). Are o mare varietate de denumiri latine precum Spicum,

Spigha, Sachys (din grecescul *stakhus*, „spicul de grâu”), Arista (în latină, spic de grâu), Aristare Puella („făcut din grâu”). În vechea Anglie se numea „spicul fecioarei”. Chaldeenii i-au spus Asimec, Acimon, Alaraph, Almucedie, Aschimech inermis, Alaazel, Alazel, Azimon, Alzimon pentru nubieni. Pentru alchimişti era Alhaiseth, Eltsamecti, Eltsamach, Azimech, Huzimethon. Din arabul *Al Azalah*, „călcâi”, a apărut Eleazalet. Din alte forme arabe, precum *Sunbulah* şi *AV Adhra*, au apărut sinonime pentru Spica şi Fecioara, de exemplu: Sunbala.

Sunbale, Sumbela, Sumbalet, Sombalet, Sembalet Cleandri, Sunbalon. Unele dintre aceste nume provin dintr-un cuvânt grecesc care însemna „Sibyla care cântă”, cu referire la preotesele-profeţi ai lumii antice. Vechii arabi au avut o imensă CONSTELAŢIE a Leului, Fecioara fiind unul dintre picioarele sale. Spica era *Al Hulbah* sau „laba Leului”, ARCTURUS fiind cea de-a doua labă a sa. Alţii i-au spus *Sak al Asad*, „osul Leului”. O denumire arabă foarte răspândită într-o vreme pentru Spica a fost *Al Simak al A’zal*, „Cea fără apărare”, datorită poziţiei ei izolate, care i-a făcut şi pe copţi să-i spună *Khoritos*, „solitara”, „singuratica”. Foarte multe alte denumiri provenite din bazinul estic şi sud-estic al Mării Mediteraneene aveau sensul de „punct”, *Spica*. De exemplu, egiptenii îi mai spunea şi *repa*, „stăpânul” şi au luat-o ca reper astral pentru templul de la tel El Amarna. Temple precum cel de la Efes – ulterior dedicat Fecioarei Maria – era orientat către Spica. Aşa că este foarte greu de

admis o anume origine pentru numele acestei stele, dată fiind importanţa ei la toate marile civilizaţii şi culturi ale lumii antice foarte vechi. Robson spune că influenţa ei se manifestă ca succes, renume, bogăţie, dispoziţii plăcute, dragoste pentru artă şi ştiinţă. Dacă răsare sau culminează, ea predispune la noroc fără limite, fericire, preferinţe ecleziastice şi avansare socială dincolo de capacităţile nativului. Tradiţiacmai consideră că ea conferă nobleţe, protecţia copiilor, altruismul absolut dezinteresat şi aptitudini pentru viaţa ecleziastă.

SPICULUM (Nebuloasa Lagoon) – STEA FIXĂ de magnitudine 6 din M8,18,20,21 Sagittarius NGC6523 (1°04 Capricorn), de natura relaţiei Marte-Lună. Numele ei reprezintă denumirea latină pentru „punctul, vârful” unei săgeţi sau al unei arme. NEBULOASA Laguna este un roi de stele din coarda arcului pe care îl are Arcaşul. Influenţa ei este destul de specială şi, când este accentuată într-o temă de către CONJUNCŢIA cu o planetă (mai ales cu Mercur) sau un PUNCT SENSIBIL AL TEMEI (de exemplu, Lilith), atunci steaua trebuie considerată cu atenţie, iar nativul sfătuit să nu se expună unor eforturi mentale care îl depăşesc. Steaua predispune la depresii şi tendinţe religioase morbide, mai ales dacă Spiculum este puternic şi dinamic aspectat. Nebuloasa predispune nativul mai degrabă către „frica de Dumnezeu” decât către a simţi prezenţa Lui divină, ceea ce poate genera foarte multe afecţinui ale sănătăţii psihice şi, în cele din urmă, şi ale celei fizice, cum ar fi, de exemplu,

problemele de vedere. Bine aspectată însă, steaua conţine exact informaţiile solare: nativul simte starea de compasiune faţă de întregul Univers, faţă de Creatorul său, având capacitatea de a „plonja” în adâncurile cunoaşterii metafizice pentru a veni de acolo cu răspunsurile care ne sunt necesare.

SPIRIT DE CONTRADICŢIE – AS în Semnele zodiacale Berbec sau Scorpion, sau într-un DECAN marţian. AS în Semnul zodiacal Vărsător. Marte în ASPECTE DINAMICE cu SEMNIFICATORII intelectuali.

SPIRIT DE DECIZIE – Puternică influenţă marţiană; Marte susţinut de către Uranus sau de Mercur. În relaţia Marte-Uranus, e bine să fie implicate Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC. Aportul energetic al lui Saturn la una dintre cele două planete, pentru a favoriza judecata matură, chibzuinţă. De preferat ca relaţia Marte-Mercur să aibă loc în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT sau AER, pentru a favoriza discernământul.

SPIRIT DE DOMINARE – Puternică influenţă

solară. AS sau Soarele în Semnele zodiacale Leu, Săgetător sau Berbec. Luna în Semnul zodiacal Berbec. CASA A VIII-A sau Semnul zodiacal Scorpion importante în temă. Luna sau Marte în Casa a VIII-a sau în SEMNE FIXE.

SPIRIT DE DREPTATE – Jupiter, Soarele şi AS în Semnul zodiacal Balanţă. Marte bine plasat. RECEPŢIE MUTUALĂ Marte-Jupiter şi Marte în Casa a IX-a sau în Semnul zodiacal Săgetător. Saturn retrograd în Casa a VII-a sau în Semnul zodiacal Balanţă. Neptun în aspecte benefice cu Saturn şi cu Venus, pentru obiectivitate; un Neptun afectat într-o astfel de temă indică predispoziţia către un spirit justiţiar extrem de subiectiv sau chiar coruptibil, dacă este susţinut de către Casa a VIII-a sau chiar de către Casa a XII-a (Vezi CASE).

SPIRIT DE OBSERVAŢIE – Relaţii planetare armonioase între Saturn-Mercur, Saturn-Jupiter, AS în Semnul zodiacal Vărsător. Aspecte bune între planetele precizate şi LUMINĂRII sau AS.

SPIRIT DE SACRIFICIU – Influenţa puternică a lui Uranus şi a Semnului zodiacal Vărsător. AS sau Soarele în Semnele zodiacale Peşti sau Berbec. AXA Semnelor zodiacale Fecioară-Peşti sau axa Caselor a VI-a – a XII-a foarte activă în tema natală (vezi AXELE ZODIACULUI).

SPIRIT PROFUND – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Capricorn. Relaţii planetare armonioase între Saturn-Jupiter, Saturn-Mercur. Aspecte bune între planetele precizate şi între Saturn şi Uranus, când ele vizează CASA AIX-A şi când Saturn, Jupiter sau Uranus se află acolo.

SPIRIT PROTECTOR – Jupiter în Semnul zodiacal Berbec. Semnul zodiacal Taur armonios aspectat de către Lună; Semnul zodiacal Rac pe Casa a VII-a sau pe Casa a IX-a. Saturn şi Casa a IV-a în Semnul zodiacal Rac, cu aspecte bune de la Lună, Marte, Jupiter, Soare (vezi CASE).

SPIRITUALITATE – Relaţii planetare armonioase între Jupiter-Neptun, Jupiter-Saturn, Jupiter-Uranus, Venus Neptun, Lună-Jupiter. Aspecte bune între aceste planete şi planetele din CASA A IX-A sau LUMINĂRII. Casa a IX-a foarte importantă, AS în Semnele zodiacale Balanţă, Săgetător sau Peşti, Neptun în Semnul zodiacal Gemeni. Marte în Casa a IX-a (Vezi RELIGIOZITATE).

SPONTANEITATE – Mercur în aspecte bune cu Uranus, AS în Semnul zodiacal Gemeni.

precum şahul, sau predominant mental precum scrima (de exemplu, Marte în Semnele zodiacale Gemeni sau Săgetător). Aspecte bune Marte-Mercur, Marte-Lună dar, în orice caz, Marte, care reprezintă muşchii şi sistemul muscular, acţiunea şi activitatea fizică, trebuie să fie puternic. Există în majoritatea cazurilor un Marte dominat şi în aspecte bune cu Mercur care conferă agilitate şi rapiditatea reflexelor, sau cu Saturn, care conferă puterea de îndurare a efortului.

— *Semnul zodiacal Berbec* va prefera sporturi riscante şi combative, cum ar fi cursele de automobile, artele marţiale, dar şi cariera unui veritabil cascador.

— *Semnul zodiacal Taur va* prefera sporturile

calme, cum ar fi: pescuitul sau vânătoarea, întrucât el favorizează contactul cu natura, dar şi sporturile grele (halterele) sau dificile (canotajul).

— *Semnul zodiacal* al Gemenilor va reuşi în toate sporturile care necesită mobilitate şi vivacitate.

— *Semnul zodiacal Rac* poate să muncească într-un sport echilibrat.

— *Semnul zodiacal Leu va* căuta să-şi menţină forma prin gimnastică sau culturism, de exemplu.

— *Semnul zodiacal Fecioară* va fi imbatabil în sporturile de precizie ce reclamă un efort regulat.

— *Semnul zodiacal Balanţă va* fi atras de un sport estetic precum gimnastică artistică.

— *Semnul zodiacal Scorpion va* avea toate şansele în sporturile individuale.

— *Semnul zodiacal Săgetător va* adora marile sporturi regale, cum ar fi, de exemplu, echitaţia.

SPORT – De acest domeniu se ocupă semnul zodiacal Săgetător şi, în general, Semnele de expresie a ELEMENTULUI FOC, datorită marii lor energii şi marelui lor dinamism (Semnele zodiacale Berbec, Leu, Săgetător). De asemenea: AS în Semnul zodiacal Berbec, buni SEM NIFICATORI ai vitalităţii, relaţii armonioase între Jupiter Marte, Marte-Saturn, Marte-Mercur. SEMNIFICATORII intelectuali suficient de importanţi deoarece, fără ei, activitatea nativului va deveni delăsătoare; în unele situaţii, asocierea dintre aceşti semnificatori şi Semnele de expresie a Elementului Foc ar indica, în general, un sport mental

— *Semnul zodiacal Capricorn* va fi în mod serios atras de către sporturile grele şi riscante, dar într-un mod mai rafinat, cum ar fi, de exemplu, alpinismul.

— *Semnul zodiacal Vărsător* va da, în general, cei mai mari campioni

— *Semnul zodiacal Peşti* va fi atras de sporturi nautice şi de sporturi colective.

STABILITATE – Dacă este vorba despre stabilitatea unei situaţii, avem în vedere planeta Saturn; dacă, prin DIRECŢII, ea aspectează armonios SEMNIFICATORII destinului (MC şi planetele din jurul său), atunci este vorba despre situaţii stabile. La fel, când LUMINĂRIILE sau guvernatorii CASEI I s-au ai CASEI A X-A intră în CASA A V-A. Aspecte bune între Saturn şi Jupiter sau între Saturn şi Luminării, când unul sau altul se află pe MC sau în calitate de GUVERNATOR al MC. Trebuie, pe de altă parte, ca MC să nu fie aproape deloc afectat.

STABILIZAREA (REDRESAREA) UNEI SITUAŢII – Trebuie ca tema natală să acorde această posibilitate, de exemplu, când avem o puternică relaţie Lună-Neptun, sau combinaţia Lună-Neptun faţă de MC. De asemenea, situaţia se stabilizează când MC, guvernatorul său sau Soarele vor trece, prin DIRECŢII, printr-un Semn fix, mai ales dacă, în acelaşi timp, există raporturi bune între CASELE AIV-A ŞI A X-A. Aspecte benefice între Saturn şi MC, între Saturn şi GUVERNATORUL Casei a IV-a.

STATISTICĂ ASTROLOGICĂ – Ideea că munca statistică ar putea ajuta să dovedim că

astrologia are o valoare bine definită nu este deloc nouă, dar, la ora actuală, experimentele sunt foarte rare. Statistica reprezintă acea activitate prin intermediul căreia se întocmesc baze de date, când sunt „colecţionate” sau strânse astrograme de orice fel, teme natale, revoluţii solare şi tot ceea ce reprezintă hartă a Cerului întocmită ori calculată pentru un eveniment anume. Pe baza a numeroase astrograme (de ordinul miilor sau chiar al zecilor de mii) se pot stabili, la un moment dat, trăsături semnificative pe anumite direcţii. Poate fi citat în acest sens studiul lui Michel Gauquelin, tradus în limba română sub titlul de *Influenţe cosmice asupra comportamentului uman*, dar acesta nu este primul în istoria astrologiei care a realizat aşa ceva. Întotdeauna au existat astfel de preocupări, şi, de-a lungul timpului, astrologi de renume au îndosariat diferite teme natale, majoritatea fiind cunoscute sub numele de „nativităţi celebre”. Putem cita, de exemplu, lucrarea lui Paul Wright, *Astrology în A*ction (*Astrologia dinamică*) ce pune în discuţie chiar acest tip de astrograme, studiul lui Irene Andrieu tradus în limba română, *Istoria astrologică a omenirii*, sau lucrarea lui Stephen Arroyo, Astrology, *Psychology and The Four Elements* (*Astrologie, psihologie şi cele patru Elemente*). Merită citată, în încheiere, o excepţională lucrare de referinţă nu doar în domeniul statisticii astrologice, ci inclusiv pentru istoria astrologiei în general, *Encyclopaedia of Medical Astrology* (*Enciclopedie de astrologie medicală*) a lui H.L. Corneli.

STAŢIONARE – Se spune că o planetă este aparent imobilă pe Cer în raport cu ECLIPTICA. Acest lucru se produce atunci când o planetă urmează să-şi schimbe mişcarea aparentă, deci să intre în MIŞCARE RETROGRADĂ APARENTĂ sau, dimpotrivă, să intre în mişcare directă. Pentru fiecare schimbare a direcţiei, planetele au câteva zile de staţionare. De exemplu, Neptun este staţionar 8 zile, Uranus 7 zile, Saturn 5 zile, Jupiter 4 zile, Marte 3 zile, Venus 2 zile, Mercur 1 zi, Pluto aproximativ 15 zile. În interpretare, o planetă staţionară semnifică durata, persistenţa efectelor şi, la fel de bine, slăbiciunea, dacă ea este directă sau rapidă. Aceste informaţii sunt foarte utile pentru astro

logia medicală, interesată de perioadele de recuperare sau de boală ale nativului, precum şi de evoluţia unei maladii.

STĂPÂNIRE DE SINE – Influenţa puternică a Semnelor zodiacale Capricorn sau Scorpion, susţinute de o relaţie bună Mercur-Saturn sau Lună-Saturn, mai ales atunci când Luna se află în Semnele zodiacale Leu sau Scorpion.

STÂNGĂCIE (lipsă de îndemânare) – Lună-Saturn în ASPECTE DINAMICE. Mercur serios afectat de către Marte sau Venus, iar Semnul zodiacal Gemeni în CASA I sau în CASA AIV-A.

STEA APOCALIPTICĂ – PARACELSUS numea astfel, esoteric, PLANETA CULMINANTĂ a temei natale, pe care o considera drept stea personală aflată mai sus decât celelalte.

STEAUA LUI DAVID – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ foarte rar întâlnită, cunoscută şi sub numele de „marele sextil”, şi formată din şase planete, toate în SEXTIL unele cu altele, generând trei OPOZIŢII şi şase TRIGOANE, şi conţinând trei DREPTUNGHIURI MISTICE. Aşadar, o configuraţie deosebit de complexă. Ea conferă şanse fantastice şi facultăţi deosebite de comunicare. Dificultatea ei constă însă în predispoziţia către o foarte mare dispersie a energiilor, şi la o excesivă (adesea) versatilitate. Nativului i se oferă atât de multe ocazii, încât realmente nu are cum să-şi utilizeze întregul potenţial. Trebuie să-şi educe permanent altruismul, să exercite o profesie creatoare prin definiţie, şi să se integreze social prin serviciu. Dacă un nativ cu o astfel de configuraţie nu este angajat (deci nu lucrează, nu munceşte), şi nici nu întreprinde nimic creator, îşi poate prejudicia inclusiv viaţa, deoarece energiile planetare pot acţiona împotriva lui atunci când nu sunt deloc canalizate.

STEAUA NAŞTERII – Este considerată aşa steaua fixă cea mai puternică aflată în CONJUNCŢIE cu o planetă sau cu un UNGHI din tema natală, sau conjuncţia în curs de terminare a unei stele fixe cu un unghi al temei sau cu o planetă. Alteori este definită drept „steaua naşterii” STEAUA FIXĂ cea mai apropiată de AS,

situaţie care anulează cumva regula că nici un orb nu trebuie admis pentru conjuncţia cu o stea fixă. În astrologia populară, steaua naşterii este uneori doar SEMNUL SOLAR, alteori GUVERNATORUL acelui Semn.

STELELE FIXE (I) – Sunt denumite aşa corpurile cereşti extrem de depărtate faţă de sistemul nostru solar şi faţă de galaxia noastră, care se mişcă cu aproximativ 1° la 72 de ani.

Cel mai important element al astrologiei personale timpurii era influenţa acestor stele în forma revelată de către PTOLOMEU, exploatată şi dezvoltată apoi de către astrologii arabi care au urmat, şi anume, aceea de echivalare a influenţei şi a puterii stelelor fixe cu sferele de forţă ale planetelor. De exemplu, o stea dinamică (vezi ASPECTE DINAMICE) ar putea fi echivalată cu Saturn, o stea benefică cu Venus sau cu Soarele. Aşa cum confirmă studiile păstrate din astrologia arabă, influenţa stelelor fixe priveşte probleme mult mai profunde decât astfel de echivalenţe, deoarece fiecare stea emite o influenţă personală în sine. Astrologii tradiţionali insistă asupra faptului că astfel de influenţe unice pot fi transmise în viaţa nativului numai când stelele sunt conjuncte cu planetele natale, cu NN sau cu UNGHIURILE temei, în limita unui ORB extrem de restrictiv (±1°).

STELELE FIXE (II) – Timp de mii de ani, stelele au fost folosite în navigaţie, la stabilirea calendarelor şi la determinarea traseelor planetelor. Fiind foarte depărtate, observarea lor cu ochiul liber a creat impresia că firmamentul

este neschimbat. Astronomii din antichitate au observat că apăreau stele noi şi, la început, le-au dat nume şi atât. De exemplu, în anul 185 î.Hr., chinezii au văzut o stea nouă în CENTAURUS. Tot ei au descoperit în 1006 o stea nouă în LUPUS, iar în 1054 o stea nouă în TAURUS. O altă etapă importantă a fost aceea că, spre sfârşitul mileniului I, existenţa unui număr foarte mare de stele fixe a dus la necesitatea creării unui document specializat, şi, astfel, în anul 964 ABD AL-RAHMAN AL-SUFI alcătuieşte „Cartea stelelor fixe”. Totuşi, nu acesta a fost primul catalog stelar, ci cel întocmit de către Timocharis şi Aristilius, în secolul 3 î.Hr. Pe baza lui, 150 de ani mai târziu, HIPPARCUS compară poziţiile stelelor şi descoperă PRECESIA ECHINOCŢIILOR. Apoi, în sec ÎI î.Hr., PTOLEMEU publică un catalog care conţine 1022 de stele fixe, care a fost folosit timp de 1.000 de ani.

Din istoria fascinantă a stelelor fixe, menţionăm următoarele momente:

— COPERNIC construieşte modelul geocentric şi măsoară cu precizie mai mare precesia echinocţiilor;

— GIORDANO BRUNO spune că stelele sunt asemenea Soarelui şi că ele au planete;

— TYCHO BRAHE observă în 1572 o stea nouă, dar nu reuşeşte să observe că aceasta se mişcă; tot el publică un catalog stelar cu 1004 stele, poziţiile lor fiind măsurate cu o precizie de 1 minut de arc;

— folosindu-i observaţiile, KEPLER, determină cele trei legi;

— GALILEO GALILEI observă pentru prima oară că pe Cer sunt mult mai multe stele şi foloseşte poziţia Pământului ca bază pentru măsurarea distanţelor până la ele;

— se naşte ideea că stelele au aceeaşi strălucire intrinsecă şi că diferenţa de magnitudine este dată de depărtarea de la Pământ până la ele;

— la vârsta de 21 de ani EDMUND HALLEY pleacă în emisfera sudică să catalogheze stele, petrecând un an pe insula Sfânta Elena unde măsoară stelele cu precizie mare; după 40 de ani descoperă ceva extraordinar: ARCTURUS ŞI SIRIUS şi-au schimbat poziţia pe care o aveau în catalogul lui PTOLEMEU! Sirius era la 30 minute de arc spre sud, ceea ce a dus la concluzia că ea se mişcă cu 1,83” pe an; tot Halley constată că stelele strălucitoare cu o mişcare proprie mai mare sunt mai apropiate;

— WILLIAM HERSCHEL decide să catalogheze stelele cu sateliţi şi publică un catalog de 269 de stele în 1782; nu reuşeşte să descopere mişcările lor şi renunţă; 25 de ani mai târziu se reapucă de măsurat şi descoperă că unii sateliţi s-au mişcat; tot el descoperă stelele binare, ce se supuneau legilor lui Newton şi APEXUL SOLAR, locul înspre care se îndreaptă Soarele cu o viteză de 19,5 km/s, şi anume, un loc din vecinătatea stelei VEGA;

— după 1800, instrumentele astronomice se perfecţionează şi se pot măsura unghiuri foarte mici, de sub 1”; astfel, trei astronomi, independent, se apucă să măsoare paralaxele

stelelor: Thomas Henderson, Friedrich Struve, Friedrich Bessel; rezultatele lor apar în 1838; Henderson a măsurat paralaxa stelei fixe Alpha Centauri, Struve – paralaxa stelei fixe VEGA, iar Bessel – paralaxa stelei fixe 61 CYGNUS.

STELELE NORMALE – Este vorba despre 31 de stele suficient de vizibile sau de importante în brâul zodiacal babilonian, folosit drept reper astral. Brâul se întindea cam între 10° nord şi 5°-7° sud de ecliptică. În textele cuneiforme timpurii ale astrologiei babiloniene, poziţiile planetare erau date în funcţie de aceste stele normale.

STELELE REGALE – Cele patru stele fixe considerate regale de către persani care, începând cu mileniul al III-lea! Ch., le foloseau ca repere, numindu-le şi „gardienii Cerurilor”. Numele lor moderne sunt ALDEBARAN (9°01 Gemeni), ANTARES (9°00 Săgetător), FOMALHAUT (3°05 Peşti) şi REGULUS (29°04 Leu). Dar Dupuis şi Clamărion le-au numit Tasceter, Satevis, Hasforând (o alterare a denumirii de HASTORANG) şi Venând, ASCENSIILE DREPTE ale lor fiind despărţite de aproximativ 6 ore, ceea ce face ca ele să marcheze mai degrabă, CADRANELE horoscopului, decât punctele cardinale. Ele sunt totodată cele patru stele importante de pe Cer, numite şi „stelele-arhangheli”: Mihail (Aldebaran), păzitor la Est, Gabriel (Fomalhaut) păzitor la Sud, Rafael (Arhanghelul Vindecător, Regulus), păzitor la Nord şi Uriel (Antares), păzitor la Vest. Au mai fost considerate ca reprezentând cei patru cavaleri ai Apocalipsei. La vremea lor, ele au marcat cele

două echinocţii şi cele două solstiţii. Aldebaran marca punctul zero din Berbec în anul 3044 î.Hr., Antares marca punctul zero din Balanţă în anul 3052 î.Hr., Fomalhaut marca punctul zero în Capricorn în anul 2582 î.d. C., iar Regulus marca punctul zero din Rac în anul 2345 î.d. C.

STELELE RIVALE – Una dintre denumirile celor patru STELE REGALE ale vechilor persani.

STELLA DOMINATRIX – Sau „steaua guvernatoare” /„steaua care domină” (etimologia fiind de origine latină) pentru steaua fixă ALDEBARAN (9°01 Gemeni). Acest nume pare să provină din faptul că ea era reperul zodiacal al anticilor, de la care începea Zodiacul autentic, Zodiacul cel mai vechi de altfel. Aldebaran este una dintre stelele regale ale persanilor, babilonienii denumind-o *ku i-kur*, deci „steaua conducătoare a tuturor celorlalte stele”.

STERILITATE – în mod tradiţional, sterilitatea se datorează prezenţei PLANETELOR STERILE (Soare, Marte.

Saturn) în Casa a V-a (*Casa copiilor*), care riscă să întârzie maternitatea. Alţi indici posibili: planeta guvernatoare a Casei a V-a în CONJUNCŢIE, în CVADRATURĂ sau în OPOZIŢIE cu Saturn. S-a remarcat adesea că aceste cazuri de sterilitate (reale sau psiho-somatice) se datorează conjuncţiilor, opoziţiilor sau cuadraturilor Lună-Pluto (una dintre planete fiind, cel mai adesea, în Casa a V-a), ceea ce trebuie să indice o neintegrare suficientă sau armonioasă a rolului feminin sau a condiţiei de femeie. În astrologia tradiţională, o Casă a V-a sau un AS pe

Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC era un indice serios de sterilitate; la fel, Luna în Semne de expresie a Elementului Foc sau în EXIL (în Semnul zodiacal Capricorn), Casa a V-a pe Capricorn sau Saturn în Semnul zodiacal Rac.

STIL VECHI – Vechea cronologie a CALENDARULUI iulian, care a fost detronat de calendarul gregorian. Este o practică normală pentru astrologi să abrevieze prin SV (stil vechi) sau prin SN (stil nou) temele astrologice, ca să evite ambiguităţile. Diferenţa între SV ŞI SN este, pentru secolul al XIX-lea, de 12 zile, iar pentru secolul XX (1901 – 1926), de 13 zile. Din 1926 funcţionează peste tot SN. România a adoptat SN (gregorian) la data de 1 octombrie 1924, dată după care a urmat ziua de 14 octombrie. În Transilvania însă, calendarul gregorian era în uz de mai multă vreme.

STOICISM – Relaţie planetară armonioasă între Saturn Marte, Marte-Soare, Soare-Saturn. PLANETELE TRANSPERSONALE, cel mai adesea Uranus, trebuie să joace şi ele, în mod egal, un anume rol.

STOMAC – Guvernat de către Lună şi Semnul zodiacal Rac. Funcţionarea sa depinde în mare măsură de planetele plasate în acest Semn sau de aspectele Lunii. AS sau Soarele în Semnul zodiacal Rac: predispoziţii către maladii ale stomacului, în cazul unor disonanţe superficiale.

STRATEGIE – Se pare că este specifică Semnelor zodiacale Taur şi Scorpion, în special când ceva anume din temă se află pe gradul 3, un punct semnificativ sau o planetă. Pe de altă parte,

relaţie planetară armonioasă între Marte Mercur-Jupiter, Marte-Saturn-Jupiter. În egală măsură, SEMNIFICATORII intelectuali buni şi în combinaţie cu semnificatorii intuiţiei. Aspecte bune Marte-Mercur, în general dacă Mercur se află în CASA A II-A.

STRĂIN, STRĂINĂTATE – Călătoriile lungi, exilul, emigrarea, aptitudinile pentru limbi străine, diversele aptitudini date de Semnul zodiacal Săgetător şi de CASA A IX-A. De asemenea, ele indică toate relaţiile care au de a face cu străinătatea. Prezenţa unei ÎNGRĂMĂDIRI PLANETARE (STELLIUM sau DORIFORII) aici va fi întotdeauna semnificativă. La fel, MC în Semnul zodiacal Săgetător poate indica o situaţie în raport cu străinătatea, preocupări/tendinţe religioase sau o înaltă spiritualitate.

STRĂLUCIRE – O planetă, cu cât este mai strălucitoare, cu atât are o activitate mai intensă. Maximumul strălucirii ei se produce când ea este mai aproape de Terra şi când se află faţă de Soare în aşa fel încât el să-i amplifice strălucirea.

SUALOCIN – STEA FIXĂ de magnitudine 3,9 din Alpha DELPHINUS (17°23 Vărsător), de natura relaţiei Mercurlupiter. Stea de pe figura delfinului celest. Numele ei este inversul numelui Nicolaus. Numele stranii ale stelelor Alpha (SUALOCIN) şi Beta (ROTANEV) au apărut pentru prima dată pentru aceste stele în Atlasul de la Palermo din 1814, şi au fost multă vreme un mister pentru toată lumea. Li s-a descoperit originea când cineva a avut ideea să le citească de la coadă la cap, şi când ele au dat la iveală numele

de Nicolaus Venator, forma latinizată a numelui Niccolo Cacciatore, asistentul şi succesorul astronomului italian Giuseppe Piazzi. D-na Rolleston, în singura ei carte intitulată *Mazzaroth*, propune drept origine a celor două nume: Sualocin pare a proveni din arabul *Scalooin*, „curs” (al apei), iar Rotanev pare a proveni din siriano-chaldeeanul *Rotaneb* sau *Rotaneu*, „cel care curge cu repeziciune”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SUBRA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din Omicron LEO (24°15 Leu), de natura relaţiei Venus-Mercur. Este poziţionată pe genunchiul stâng al Leului. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

SUBTILITATE – Buni SEMNIFICATORI intelectuali. Mercur trebuie să figureze printre planetele dominante. Marte nu trebuie să fie prea puternic. Jupiter în aspect bun cu Mercur. Anumiţi indici de sensibilitate.

SUBVERSIV – Relaţii planetare disonante între Martelupiter, Marte-Soare, Marte-Uranus, afectări între aceste planete, între Marte şi AS sau între Marte şi planetele aflate în CASAI.

SUCCES – Predispoziţia către succes ţine de armonia SEMNIFICATORILOR destinului. Perioadele de succes corespund în mod obişnuit TRANZITELOR planetelor benefice peste aceşti semnificatori. Tranzitele şi DIRECŢIILE lui Jupiter sunt cele mai marcante sau cele mai reprezentative. Tranzitele CONJUNCŢIEI lui Jupiter faţă de semnificatorii destinului corespund

de obicei perioadelor cele mai benefice ale vieţii, adesea când aceşti semnificatori sunt armonioşi deja în tema naşterii. Pe de altă parte, este vorba, evident, despre o predominanţă Jupiter-Venus sau Jupiter-Soare, Jupiter-Lună, întotdeauna armonioasă. Dacă această predominanţă se combină cu influenţele unei PLANETE DINAMICE, vor exista piedici, obstacole sau diverse greutăţi în atingerea succesului. De exemplu, Saturn va aduce un succes parţial sau târziu, pentru că nativul trebuie să suporte amânările specifice acestei planete. Uranus şi Neptun contribuie oarecum ca aceste succese să fie ori bruşte şi neaşteptate, ori la voia Divinului. Nativul va resimţi adesea ca facile perioadele în care AS sau GUVERNATORUL său vor primi aspecte benefice de la benefici prin tranzita sau direcţii.

SUGESTIBIL (impresionabil, sensibil la sugestiile altora) – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Fecioară;

Luna şi Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ, dar nu Semnul zodiacal Scorpion.

SULAPHAT – STEA FIXĂ de magnitudine 3,3 din Gamma LYRA (21°55 Capricorn), de natura relaţiei Venus-Mercur. Numele ei provine din arabul *As-Sulahfah*, „ţestoasa”, cu referire directă la felul în care a apărut lira ca instrument muzical. Este unul dintre denumirile întregii CONSTELAŢII. JUGUM, cea care a fost considerată în locul ei, a fost probabil folosită pentru a desemna poziţia lui Sulaphat în cadrul constelaţiei, în al cărei ansamblu trebuie

considerată şi influenţa ei.

SUPERIORITATE – Buni SEMNIFICATORI intelectuali. Conştiinţă morală şi echilibru remarcabil.

SUPERSTIŢIE – Relaţii planetare puternice Lună-Neptun, Lună-Uranus, Lună-Venus dar anumite disonanţe ale lui Saturn. ASPECTE DINAMICE între Lună şi Saturn, între Jupiter şi Mercur. Uranus sau Neptun în CASA A III-A. AS în Semnele zodiacale Taur, Rac, Peşti sau Săgetător. Marte şi Soare slabi.

SUPUNERE (smerenie) – Marte nu trebuie să joace un rol apreciabil dar, în egală măsură, să nu fie nici afectat de Uranus, Lună sau Soare. Soarele în orice Semn zodiacal, dar nu Berbec sau Scorpion. Influenţă armonioasă Satumlupiter-Lună sau Lună-Venus. AS în Semnele zodiacale Peşti sau Fecioară şi în aspecte bune cu Jupiter. CASA I goală de orice planete.

SURDITATE – Relaţii planetare disonante Saturn-Mercur, sau mai multe ASPECTE DINAMICE între aceste două planete şi Soare-Lună, adesea dacă Mercur şi Saturn sunt ataşaţi Caselor a VI-a, I, a XII-a. DISONANŢĂ între Saturn şi Marte (Vezi CASE).

SURMENAJ – Lună-Marte în ASPECTE DINAMICE. Indici de activitate, dar cu disonanţe grave.

SUSPICIOS – AS sau Soarele în Semnele zodiacale Taur, Rac, Capricorn sau Scorpion. Adesea prezenţa lui Jupiter în Semnul zodiacal Fecioară, uneori în Casele a VI-a sau a

XII-a (vezi CASE).

SYRMA (Al Ghafar) – STEA FIXĂ de magnitudine 4,2 din Iota VIRGO (3°48 Scorpion), de natura relaţiei Mercur Marte. Este poziţionată pe trena rochiei Fecioarei. Numele ei provine din cuvântul grecesc folosit de Ptolemeu să desemneze această stea „din trena rochiei fecioarei”. AI Biruni spune că arabii o considerau printre cele mai norocoase, atribuindu-i puteri miraculoase în găsirea comorilor. *Al Ghafar* înseamnă a proteja, a acoperi şi se pare că se referă la persoane cu responsabilităţi mari şi grele, în aspecte oculte foarte importante şi în dezvoltarea forţei spirituale preconizate de KHAMBALIA.

ŞANSĂ – Conform tradiţiei astrologice, ea depinde întotdeauna de poziţia lui Jupiter, marele BENEFIC. Nativul a cărui temă natală prezintă aspecte jupiteriene bune, sau o ANGULARITATE bine aspectată de Jupiter, e considerat un norocos. În practică se poate remarca următorul fapt: cei care au un temperament optimist şi încredere în ei ştiu să profite de ocaziile fericite; cei care complică lucrurile şi caută fără încetare acul în carul cu fân nu sunt deloc ocoliţi de noroc, dar ei nu sesizează şansa, iar atenţia le este dispersată. Semnele zodiacale Leu şi Săgetător, prin marea încredere în forţele proprii, predispun la noroc. La fel, aspectele pozitive dintre Jupiter şi Soare (siguranţă), Jupiter şi Mercur (spirit optimist şi abil în a sesiza ocaziile), Jupiter şi Venus (optimism afectiv), Jupiter şi Marte (încredere în mijloacele şi capacităţile proprii de acţiune). Dimpotrivă, opoziţia sau cuadratura lui Jupiter,

care întreţin tendinţa la nemulţumire permanentă, precum şi aspectele negative ale lui Saturn (pesimism), ocultează şansa. Din punct de vedere predictiv, perioadele norocului sunt, desigur, cele indicate de TRANZITELE lui Jupiter, cu condiţia ca el să fie bine aspectat în acele momente. De asemenea, importanţa relaţiilor planetare Jupiter-Lună, Soare-Lună, Venus-Soare, Venus-Lună. BENEFICII ŞI LUMINĂRIILE bine plasaţi, şi guvernatori ai principalelor CASE ale temei (Casa I, Casa a X-a, Casa a VII-a şi Casa a IV-a). MALEFICII foarte slabi.

Neptun în Semnul zodiacal al Balanţei sau al Scorpionului. Nu în ultimul rând, LUNA NEAGRĂ în Casa I sau în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, cu condiţia ca ea să primească ASPECTE BENEFICE de la Soare.

ŞARM – Importanţa relaţiilor planetare dintre Jupiter Venus, Venus-Lună, Venus-Soare, Venus-Neptun, Venus Pluto, Neptun-Soare. Aspecte bune între Jupiter şi Venus, ca şi între Luminării şi AS. CONJUNCŢIE Soare-Venus în Casa I, conjuncţie Venus-Neptun în Casa a IV-a, conjuncţie Soare-şIRETENIE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Scorpion. Saturn puternic.

ŞOMAJ – Sunt în special afectaţi cei cu Marte şi cu CASA A VI-A prost dispuse. Şomajul apare în perioadele în care planeta şi Casa sunt grav afectate.

ŞTIINŢĂ – Importanţa relaţiilor planetare dintre Saturn Mercur, Saturn-Uranus, Saturn-Soare, fără grave disonanţe. Buni SEMNIFICATORI intelectuali. Predominanţa

Semnelor de expresie a ELEMENTULUI AER. De asemenea, se spune că planetele în RECEPŢIE MUTUALĂ sau în aspecte cu elementele importante ale temei ar conferi predispoziţii către ştiinţă. Mercur în Casa I, Luna în Casa a III-a. Semnul zodiacal Fecioară important în temă sau Saturn în Semnul zodiacal Fecioară, cu aspecte bune de la Mercur sau Uranus (cel mai adesea, TRIGON) sau de la Marte, acesta din urmă ducând, însă, mai degrabă către o specializare tehnică, spre deosebire de celelalte două planete, care aduc nativului predispoziţia către cercetare sau către activităţi ştiinţifice propriu-zise.

TABELELE ALFONSINE – EFEMERIDELE calculate la Toledo din ordinul lui Alfonso al X-lea între 1252 – 1270, pentru a corecta anomaliile din TABELELE TOLEDANE. Ele au divizat anul în 365 de zile, 5 ore, 49 minute, 16 secunde. Au fost redactate iniţial în limba spaniolă şi traduse apoi în latină. Georg Purbach a folosit aceste tabele pentru cartea sa de astronomie, *Theoricae novae planetarum* (*Noua teorie a planetelor*). Tabelele alfonsine au fost cele mai cunoscute şi folosite tabele astronomice din Europa până târziu în secolul al XVI-lea, când au fost înlocuite cu *Tabelele prutenice* ale lui Erasmus Reinhold, la 1551.

TABELELE DE CASE – Tabele numerice care conţin CASELE astrologice pentru fiecare LATITUDINE TERESTRĂ. Ele sunt aranjate sub formă de coloane şi sunt destinate să faciliteze calcularea AS ŞI MC pentru timpii siderali cunoscuţi, conţinând totodată şi CUSPIDELE

Caselor intermediare. Întotdeauna, tabelele de Case oferă: gradul AS, gradul MC şi gradele pentru Casele a II-a, a III-a, a XI-a şi a XII-a. Cuspidele celorlalte Case se obţin foarte uşor, calculând opoziţia perfectă faţă de acestea.

TABELELE TOLEDANE – Cele mai fidele EFEMERIDE ale timpului întocmite pentru astrologii şi astronomii latini de către Gerard din Cremona (1114 – 1187). Ele se bazează parţial pe lucrarea lui Al-Zarqali (cunoscut în Occident sub numele de Arzachel), matematician, astronom şi astrolog arab care s-a remarcat la Córdoba, în secolului al XI-lea. Giovanni Campano a folosit datele acestor tabele la mijlocul ssecolului al XIII-lea pentru lucrarea sa, *Theorica Planetarum*.

TABIT – STEA FIXĂ de magnitudine 3,3 din Pi 3 ORION (11°55 Gemeni), de natura relaţiei Jupiter-Saturn. Este o stea nordică, aflată în zona care delimitează pielea leului şi pe care Orion o ţine în mâna sa stângă asemeni unui trofeu. Denumirea este de origine arabă, *Al Thabit* însemnând „răbdătorul”. În opinia lui Pliniu, stelele de pe pielea leului se pare că erau un ASTERISM separat numit „scutul”, cu privire la care există o legendă foarte frumoasă. Se spune că Zeus, Hermes şi Poseidon au fost primiţi regeşte de către Hyneus. În semn de recunoştinţă pentru ospitalitatea sa, cei trei zei i-au promis că-i vor oferi tot ceea ce el le va cere. Hyneus le-a spus că îşi doreşte foarte mult un fiu. Atunci zeii au luat pielea unui taur, au urinat pe ea şi au îngropat-o. Nouă luni mai târziu, Orion a ţâşnit din pământ. (în Grecia, Orion era numit „Urina”). Influenţa

acestei stele trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

TACITURN – AS în Semnele zodiacale Taur, Capricorn sau Rac. Saturn trebuie să fie puternic sau într-o CASĂ intelectuală (a IX-a sau a III-a), care indică profunzimea gândirii. Mercur în aspect cu Saturn şi de preferinţă fără relaţii cu Luna sau cu Venus. Taciturnitatea mai este atribuită SEMNELOR FIXE şi prezenţei lui Mercur în Semnul zodiacal Scorpion, sau în Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, de unde şi denumirea de „Mercur mut”.

TALENT POLITIC – Poziţie puternică a Soarelui şi a lui Jupiter în aspect cu Marte (pentru ardoarea combativă) şi cu Saturn (pentru răbdare şi tenacitate). Casele a VII-a, a X-a şi a XI-a trebuie să fie ocupate cu una dintre combinaţiile ideale, ca, de exemplu, Soarele CONJUNCT cu MC (strălucită reuşită socială) şi Jupiter conjunct cu AS (forţa personalităţii, autoritatea naturală). Poziţia Lunii este semnificativă, deoarece de ea depinde POPULARITATEA. În temele numeroşilor oameni politici, ea este conjunctă cu Soarele, ceea ce arată capacitatea de a adapta realitatea şi de a o supune proiectelor personale. Relaţii planetare armonioase între Soare-Lună, Soare-Jupiter, Soare-Marte, Jupiter Lună, Jupiter-Marte, Soare-Saturn. Jupiter şi LUMINĂRIILE în Casa a III-a, a VII-a, a XI-a sau a X-a (vezi CASE). Luna foarte puternică, de preferat pe MC. AS sau MC în Semnele zodiacale Berbec, Scorpion, Leu, Capricorn. Luminăriile puternice. STELE FIXE de primă mărime în conjuncţie cu un UNGHI sau cu

unul dintre Luminării, sau cu GUVERNATORUL Casei I s-au a X-a. În toate aceste cazuri, tema trebuie să conţină aspecte intelectuale apreciabile.

TALES DIN MILET – Filosof, matematician, astronom şi astrolog grec, considerat părintele ştiinţelor. Este o fiinţă de referinţă mai ales datorită faptului că a rupt ştiinţa de mitologie, generând astfel o separare nedorită între aspectele subtile şi cele fizice ale existenţei. Datele lui de naştere şi de părăsire a vieţii fizice sunt oarecum incerte (635/624 – 546/543 î.Hr.). A fondat Şcoala Milezianã, preocupată de cosmologie. A observat stelele şi a studiat mişcarea stelelor din URSA MAJOR, după care navigau fenicienii. A demonstrat că Pământul e rotund şi că Luna e luminată de către Soare; a prezis eclipsa de Soare din 584 î.Hr., folosind cercetările şi cunoaşterea dobândite de la preoţii babilonieni; a considerat că la baza formării Universului se află o singură substanţă – apa: „Apa există de la începuturi şi ea este materia din care s-a solidificat pământul” – afirmă el în lucrarea *Teoria orphică*. Cele patru ELEMENTE şi, în general, un anume principiu constituie rădăcina vieţii şi a sufletului, iar, în cele din urmă, însăşi puterea Naturii. Astfel, în ciuda aspectului „nespiritual” al filosofiei sale, Thales a intuit totuşi ceva „viu” care „mişcă” neîncetat substanţa primordială a tuturor formelor de viaţă.

TALIE – Este dificil de determinat astrologie. Ptolemeu spune că persoanele cu talie înaltă au GUVERNATORUL Semnului solar elevat în

HOROSCOP ŞI AS plasat la începutul Semnelor; cei care au talie mică, au planeta guvernatoare a AS în EXIL. Trebuie examinat, printre altele, dacă Semnele AS sunt pe ASCENSIE DREAPTĂ sau pe ASCENSIE OBLICĂ. După alte opinii, Semnele zodiacale Gemeni, Balanţă, Fecioară, Săgetător indică o talie înaltă. Semnele zodiacale Berbec, Leu, Scorpion şi Vărsător indică o talie medie. Taliile mici sunt indicate de către Semnele zodiacale Taur, Rac, Capricorn şi Peşti. O persoană subţire este indicată de către Semnele zodiacale Berbec, Gemeni, Fecioară, Balanţă, Săgetător, Capricorn. O persoană grasă este indicată de către Semnele zodiacale Taur, Rac, Leu, Scorpion, Vărsător, Peşti.

TALITHA – STEA FIXĂ de magnitudine 3,1 din Iota URSA MAJOR (2°48 Leu), de natura relaţiei Saturn-Marte. Este o stea aflată pe piciorul drept, din faţă, al CONSTELAŢIEI. Numele este de provenienţă arabă şi înseamnă „al treilea”. Arabii au numit la fel stelele Iota, Talitha Borealis (steaua de

Saturn-Marte. Vezi TANIA AUSTRALIS ŞI TALITHA.

TARAZED – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Gamma Aquila (00°56 Vărsător), de natura relaţiei Marte-Jupiter. Este localizată pe spatele Acvilei. Apare în mai multe variante, precum Tarazad şi chiar Reda. Denumirea ei este de origine persană, *Shahin tara zeci*, „şoimul prădător”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

TAROTUL ASTROLOGIC – Multe sisteme de

tarot divinatoriu afirmă, de obicei, o relaţie cu astrologia, în special cu ZODIACUL şi cu CONSTELAŢIILE. Astrologii nu s-au pus încă de acord cu privire la legăturile ce pot fi deduse din cele 22 de arcane majore, dar schemele propuse, aşa cum arată tabelul, sunt larg acceptate în ocultismul mondial. Este vorba, bineînţeles, despre forme popularizate, nicidecum despre chestiuni strict iniţiatice sau esoterice. Iată una dintre variantele acestor analogii:

Nr. carte	Denumire	Semn zodiacal	Constelaţie
1	Magicianul	Taur	Orion
2	Preoteasa		Cassiopeia
3	Împărăteasa	Fecioară	
4	Împăratul		Hercules. Coroana Borealis
5	Preotul	Berbec	
6	Îndrăgostiţii	Săgetător	Aquila. Antinous

7	Carul		Ursa Major
8	Dreptatea	Balanţă	
O	Ermitul		Bootis
10	norocului	Capricorn	
Îi	Forţa	Leu	
12	Spânzuratul		Perseus
13	Moartea		Draco
14	Cumpătarea	Vărsător	
15	Diavolul		Auriga
16	Casa lui Dumnezeu	Scorpion	Ophiucus
17	Steaua	Peşti	Andromeda
m	Luna	Rac	Canış Major, Caniş Minor
10	Soarele	Gemeni	
20	Judecata		Cygnus
21	Lumea	Întreaga	şi steaua

		planisferă	polară
2 2	Nebulnul		Ursa Minor, Cepheus

nord – 2°49 Leu), şi Kappa, Talitha Australis (steaua de sud – 3°59 Leu). Forma Talitha îşi are originea în sintagma *Athâhalithah*, iar acesta, la rândul lui, în *AIKafzah al-thalithah*, „al treilea salt al gazelei”. Primele două „salturi” sunt reprezentate de către stelele fixe ALULA BOREALIS ŞI ALULA AUSTRALIS (primul salt), TANIA BOREALIS ŞI TANIA AUSTRALIS (al doilea salt). Pe de altă parte, numele acestei stele pare a fi legat de una dintre faptele lui Iisus, putând fi tradus şi ca „fata Sinagogii”. Se spune că Jairus, unul dintre capii Sinagogii, s-a dus la Iisus să-i spună că fata sa este pe punctul de a muri. Iisus l-a urmat imediat pe om acasă, a luat mâna fetei în mâna sa şi i-a spus: „Talitha lumi” („Fată, ridică-te!”). În acest fel, cele două stele, Iota şi Kappa, purtând numele de Talitha, stau ca o mărturie a Compasiunii şi Graţiei Divine ce se pot revărsa permanent asupra noastră.

TANDREŢE – Calitate indicată de către relaţia armonioasă Venus-Lună, şi de către Semnele zodiacale Leu, Rac, Peşti, Săgetător, Balanţă. Aspecte armonioase între Jupiter/Neptun şi între Venus/Lună/AS. Venus în Semnul zodiacal Leu*

TANIA AUSTRALIS – STEA FIXĂ de

magnitudine 3,2 din Mu URSA MAJOR (21°14* Leu), de natura relaţiei Saturn Marte, Stea care se află pe partea dreaptă a corpului Ursului Mare. Numele său provine din forma arabă *Ath-Thaniyah*, „al doilea”, cu referire la sintagma *Al Kafzah al Thaniyab*, „al doilea salt (al gazelei)”. Astfel de nume par a fi legate de perioadele foarte timpurii, când astronomii urmăreau stelele şi constelaţiile încă în formare, şi când componentele migrau de la una la alta, dinamica cerească devenind, prin secole şi milenii, legende.

TANIA BOREALIS – STEA FIXĂ de magnitudine 3,5 din Lambda URSA MAJOR (19°33 Leu), de natura relaţiei

TAURUL – Al doilea Semn al Zodiacului, care nu corespunde nici ca localizare şi nici ca semnificaţie cu CONSTELAŢIA omonimă. Sigla sa reprezintă un cap cu coarne (capul şi coarnele taurului). Tradiţia esoterică sugerează că acest desen vechi este asociat cu tuburile lui Eustachio, sigiliul fiind legat de simţul vorbirii şi de simţul auzului. S-a făcut la un moment dat chiar o curajoasă asociere între Semnul zodiacal Taur şi Iisus Christos, pornind de la ideea de „logos”.

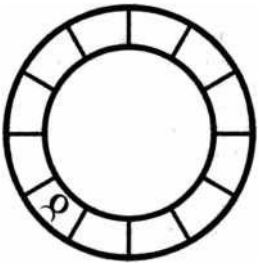

TAURUS PONIATONII – Sau „taurul

polonez”, CONSTELAŢIE descoperită în 1776 şi numită aşa după regele Poloniei, Poniatowski. Se pare că aduce o natură încăpăţânată greu de schimbat, onoare şi renume. Această constelaţie pare să aibă câteva forme recunoscute anterior.

sau de „cuvânt”, precum şi de la ideea de sacrificiu prin sânge (evident, ori o exagerare intenţionată, ori o analogie generată de neştiinţă: taurul este legat de perioadele spirituale ale omenirii în care se făceau jertfe animale sau de miturile totemice, pe când jertfa lui Iisus implică semnificaţii cu mult superioare simbolismului animal). Taurul aparţine ELEMENTULUI PĂMÂNT, are calitatea de FIX, influenţa sa fiind constructivă, puternic motivată, conservatoare, lentă, practică şi senzuală. Natura Taurului, aşa cum se manifestă ea în fiinţa umană, poate fi exprimată prin cuvinte precum: practic, lent, greoi, posesiv, conservator, fără odihnă, ele exprimând calităţile asociate tipologiei Pământ, bine motivată în tot ce face. În aspectul ei dizarmonios, natura Taurului reprezintă inerţia asociată cu un fel de violenţă reţinută care se declanşează când este supra-zgândărită, supra-iritată, alături de gelozia profundă, atitudinea fixă tiranică, greoaie, permanentă, şi de egoismul şi cruzimea neaşteptată. Nativul poate fi generos sau foarte ataşat de posesiuni materiale şi de confort, în funcţie de care parte a naturii sale este activată mai mult în fiinţă. Semnul zodiacal Taur este guvernat de către planeta Venus, ceea ce face ca majoritatea nativilor să aibă o formă armonioasă,

o voce plăcută sau chiar o voce puternică, bogată. Semnul marchează DOMICILIUL lui Venus, EXALTAREA Lunii, TRIGONOCRAŢIA lui Saturn, CĂDEREA lui Uranus şi EXILUL lui Marte şi al lui Pluto. Asemeni celorlalte trei SEMNE FIXE, este legat de CTETRAMORF şi în analogie cu evanghelistul Luca.

TAURUL ÎNARIPAT – Nume rar folosit astăzi pentru constelaţia şi Semnul zodiacal Taur, chiar dacă imaginea nu este înaripată, având legătură directă cu TETRAMORFUL.

TAYGETA – STEA FIXĂ de magnitudine 4,4 din 19 TAURUS (29°34 Taur), de natura relaţiei Lună-Marte. Este una dintre cele şapte surori sau PLEIADE. Mitologia greacă ne spune că Taygeta nu a rezistat avansurilor lui Zeus, deşi ele s-au petrecut fără voia ei. Când şi-a revenit i-a fost atât de ruşine, încât s-a ascuns în Laconia, în muntele Tygetus. Aco-Io l-a adus pe lume pe Lacedaemon, întemeietorul Spartei. Se spune că, pentru a o proteja de Zeus, Artemis a transformat-o în căprioară. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI. Vezi ALCYONE ŞI PLEIADELE.

TEJAT POSTERIOR – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,2 din Mu GEMINI (5°18 Rac), de natura relaţiei Mercur Venus. Se află în călcâiul drept al geamănului nordic (CASTOR) din CONSTELAŢIA GEMENILOR. Latinii o numeau *calx*, „călcâiul”. Robson îi traduce numele prin „cel abuzat” sau „cel bătut”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei, chiar dacă are o influenţă a ei, proprie, care

conferă energie, forţă, putere, protecţie. Se spune că AL HENA, Tejat Posterior şi PROPUSA su intrat în CONSTELAŢIA RACULUI în 1349,1621 şi, respectiv, 1755 d.Hr., şi că fiecare dintre aceste date, ±1 – 2 ani, a fost importantă pentru amploarea culturii europene, mai ales în perioada renascentistă.

TELESCOPIUM – Telescopum sau Tubus Astronomus, CONSTELAŢIE care se întinde între 24° Săgetător şi 15° Capricorn, şi între 36° şi 59° sud de ecuator, între constelaţiile ARA ŞI SAGITTARIUS. Descoperită de către Lacaille, în 1752. Robson afirmă că ea conferă abilităţi profetice, împreună cu interesul faţă de istorie şi de ocultism.

TEMA COMPUSĂ – Termen folosit în ASTROLOGIA RELAŢIONALĂ. Reprezintă media aritmetică a două sau mai multe astrograme, făcută pentru a afla ce anume au de rezolvat împreună nativii respectivi şi care ar putea fi obstacolele relaţiei/relaţiilor lor.

TEMA CONCEPŢIEI – Denumire alternativă pentru calcularea TEMEI PRENATALE, folosind ca punct de plecare tema de naştere. Acelaşi nume este întrebuinţat pentru schema stelelor logaritmice ale lui Collin, referitoare la perioada de 280 de zile de sarcină, legate de crearea corpului, care poate fi socotită în funcţie de ciclurile Lunii şi ale lui Mercur, deşi această schemă nu era la origine un horoscop.

TEMA MORŢII – Horoscop întocmit pentru data sau timpul morţii, şi interpretat în analogie cu tema natală. Unii astrologi susţin cu tărie că o

hartă a morţii poate înfăţişa relaţiile post-mortem ale omului cu lumile spirituale. Temele de deces pot fi întocmite fie în sistem sideral, fie în sistem tropical, şi probabil că într-un viitor nu prea îndepărtat ele vor constitui o practică extrem de firească, pe baza căreia cel plecat din planul terestru va putea fi ajutat, prin diferite modalităţi spirituale, să se integreze în lumile superioare.

TEMA NATALĂ – Astrograma întocmită pentru momentul naşterii, şi luată ca reper pentru absolut oricare altă temă necesară nativului într-o consultaţie astrologică: REVOLUŢIE SOLARĂ, SINASTRIE, TEME COMPUSE, TEMA CONCEPŢIEI, TEMA ORARĂ etc.

TEMA ORARĂ – Tema calculată pentru o persoană la momentul la care ea pune o întrebare. Răspunsul este conţinut în temă şi trebuie interpretat după reguli specifice. De exemplu, dacă întrebarea se referă la finanţe, se va lua în considerare CASA A II-A; dacă întrebarea se referă la chestiuni amoroase, se va studia poziţia lui Venus etc. Procedeul aparţine ASTROLOGIEI ORARE, iar interpretarea temei orare are reguli diferite de interpretarea TEMEI NATALE. O condiţie ce trebuie obligatoriu respectată este aceea de a nu se face predicţii dacă Luna tranzitează Semnele zodiacale Balanţă şi Scorpion.

TEMA POLARĂ – Temă întocmită pentru regiunile polare extreme. Principala problemă referitoare la aceste regiuni polare este aceea că, pentru perioadele cunoscute şi la anumite LATITUDINI, planul eclipticii va coincide sau chiar

va depăşi planul orizontului. Dacă este folosit un sistem convenţional de proiecţii de teme, AS poate să apară, în aceste circumstanţe, drept DS, ceea ce, în mod natural, îl va pune pe astrolog în faţa unei teme fără nici un sens. Există multe încercări de a rezolva această problemă a distorsiei, în ceea ce priveşte simbolismul tradiţional, care a ajuns la o adevărată varietate de proiecţii, sugerându-se, cel mai adesea, să se redefinească conceptul de MC. Probabil că singura soluţie de ieşire dintr-un astfel de impas este să se folosească SISTEMUL DE CASE PE SEMNE ÎNTREGI.

TEMĂ PRENATALA – Temă menită să prezinte simbolic informaţia referitoare la configuraţia cosmică din momentul concepţiei. Tema este adesea matematic derivată din tema natală. Este numită uneori TEMA CONCEPŢIEI şi este proiectată în general geocentric, în conformitate cu modelele standard de DIVIZIUNE A CASELOR. Cei care preferă astrosofia folosesc adesea un sistem heliocentric şi o temă prenatală, uneori numită „astrogramă prenatală”. Ea se studiază prin raportare la TEMA NATALĂ.

TEMĂ PROGRESATĂ – Tema progresată este o metodă previzională care utilizează DIRECŢIILE SECUNDARE, avansând planetele temei natale după metoda „o zi pentru un an”. Bazându-se pe fraza biblică „îţi voi dărui câte un an pentru fiecare dintre zilele tale”, tema progresată se întocmeşte pentru o vârstă anume, determinată prin numărul de zile scurse de la momentul naşterii. Aceste zile sunt egale cu numărul de ani ai vieţii. De exemplu, dacă trebuie întocmită tema

progresată a unui nativ de 24 de ani, se va număra în EFEMERIDE o perioadă de 24 de zile de la ziua naşterii. Poziţia stelelor în a 24-a zi constituie punctul de plecare pentru întocmirea temei progresate. Interpretarea temei progresate se face prin raportare la TEMA NATALĂ.

TEMA RELAŢIONALĂ – Este tema care prezintă într-o singură formă materialul provenit de la două horoscoape; ea este calculată pentru punctele de mijloc ale celor două astrograme puse în comparaţie. Sintagma este, practic, un sinonim pentru TEMA COMPUSĂ.

TEMA RADICALĂ – Variantă sinonimă cu TEMA NATALĂ.

TEMERITATE – Indicii curajului, dar Jupiter trebuie să fie afectat de către Marte sau Mercur. AS în al doilea DECAN al Semnului zodiacal Capricorn.

TENACITATE – Trăsătură de caracter asigurată de Semnul zodiacal Taur şi de planeta Saturn; o susţinere pozitivă din partea lui Mercur conferă discernământ, iar Venus în aspect bun cu Saturn conferă echilibrul eforturilor de orice felşi de lungă durată. Pluto în Semne de expresie a ELE

MENTULUI AER adaugă rezistenţă mentală şi voinţă pe termen lung, cu condiţia ca GUVERNATORUL unui astfel de Semn să fie bine plasat în Semn şi Casă.

TENDINŢA LA DEZORDINE – Jupiter, Saturn, Uranus puternic afectaţi şi slăbiţi. Marte şi Luna puternici.

TENDINŢA LA EXCESE – Relaţii planetare adesea disonante între Jupiter-Lună, Jupiter-

Venus, Jupiter-Marte. ELEMENTUL APĂ foarte important. DISONANŢĂ între Jupiter şi AS, Venus, Marte, Soare sau Neptun. CONJUNCŢIE Soare-Jupiter. Exces de mâncare: Lună, Jupiter în Semnul zodiacal Taur sau CASA A II-A pe Semnul zodiacal Vărsător şi Uranus în Semnul zodiacal Scorpion.

TENDINŢE ATEISTE – Jupiter slab, adesea în ASPECTE CONFLICTUALE cu Marte, iar Marte puternic şi în CASA A III-A. Nici un aspect armonios între guvernatorul CASEI AIX-A Şi Soare, Lună, sau Jupiter. Este necesar, însă, şi un AS pe unul dintre SEMNELE FIXE (mai puţin pe Semnul zodiacal Vărsător), care indică ataşamentul de idei şi dependenţa de formele concrete ale Manifestării.

TENDINŢE CONSERVATOARE – GUVERNATORUL AS sau al Semnului solar în CASA AIV-A sau în Semnul zodiacal Rac. Jupiter în aspect bun cu Soare, Saturn, Marte. Absenţa disonanţelor marţiene. AS în Semnul zodiacal Taur, Soarele în Semnele zodiacal Rac sau Capricorn. CONJUNCŢIE Lună-Saturn în Semnul zodiacal Scorpion. ASPECTE BENEFICE Saturn-Pluto. Luna în Semnul zodiacal Capricorn.

TENDINŢE DEMOCRATICE – Semnele de autoritate absente şi Jupiter relativ slab, fără relaţii cu o Lună puternică. Soarele în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER. AS în Semnele zodiacale Fecioară, Peşti sau Balanţă.

TEORIA ASPECTELOR – Două planete în aspect vor cunoaşte absolut toate fazele create de poziţiile lor unghiulare, între aspectele *benefice şi*

armonioase, şi aspectele *dinamice şi disonante* existând nenumărate nuanţe, pe care un astrolog experimentat le poate sesiza, dar şi interpreta, fie cu mare uşurinţă, fie cu mare fineţe. Nu toţi astrologii sunt însă de acord asupra distanţei unghiulare care concretizează aspectele dintre două sau mai multe planete, după cum nu toţi sunt de acord în privinţa semnificaţiei şi efectului unuia şi aceluiaşi aspect. Întrucât aspectele şi ORBUL admis în majoritate au fost prezentate mai înainte, aducem acum o completare ce ţine de latura oarecum elevată a analizei.

1. Există *aspectele dextrogire*, formate pe partea dreaptă, adică în sensul direct al Semnelor Zodiacului (de exemplu, Soarele aflat la 15° Berbec va face un trigon *la dreapta* cu Jupiter aflat la 15° Leu), tot aşa cum există *aspectele levogire*, formate pe partea stângă, adică în sensul invers Semnelor Zodiacului (de exemplu, Jupiter aflat la 15° Leu va face un trigon *la stânga* cu Soarele aflat la 15° Berbec).

2. Aspectele bazate pe declinaţie cunoscute sub numele de PARALEL ŞI ANTI-PARALEL prezintă o mai mare importanţă în ASTROLOGIA MEDICALĂ.

3. Aspectele de ANTISCIE şi de CONTRA-ANTISCIE sunt arareori folosite în astrologia contemporană, dar ele pot avea conotaţii semnificative din punctul de vedere al astrologiei karmice sau evolutive, necesitând interpretări de mare rafinament.

Subiectul a suscitat interesul astrologilor de-a lungul timpului, istoria teoriei aspectelor fiind,

la o privire mai atentă, istoria evoluţiei puterii umane de a înţelege mesajele Cerului. Pe de altă parte, semnificaţia aspectelor s-a pliat de fiecare dată pe descoperirile astronomice ale timpului, cum este cazul planetelor transpersonale Uranus, Neptun şi Pluton; de asemenea, a fost mereu nevoie de o perioadă suficient de mare de timp ca aceste planete să se sedimenteze în informaţie, generată de studiul pe termene uneori foarte lungi ale caracterelor şi ale destinelor umane, pentru a putea fi sintetizate în ceea ce primim noi astăzi. De aceea, cu cât ne depărtăm în timp de data formulării acestor informaţii, cu atât trebuie să avem în vedere, atât latura de pionierat a astrologului, care a studiat şi a elaborat sinteza aspectului planetar respectiv, cât şi posibila lui devalorizare, datorată evoluţiei inerente a speciei umane.

TEORIA VÂRSTELOR – Conform tradiţiei, planetele guvernează fiecare vârstă a vieţii. Clasificarea de mai jos este strict tradiţională, întrucât nu include şi planetele transpersonale. Ea nu mai este folosită astăzi, dar oferă câteva lucruri practice curente astrologiei. De exemplu, Luna continuă să fie considerată ca simbol al copilăriei, în vreme ce Saturn e considerat ca simbol al bătrâneţii.

De la naştere până la vârsta de 4 ani este vârsta Lunii.

De la 5 până la 14 ani este vârsta lui Mercur.

De la 15 la 22 de ani este vârsta lui Venus.

De la 23 la 41 de ani este vârsta Soarelui.

De la 42 la 56 de ani este vârsta lui Marte.

De la 57 la 68 de ani este vârsta lui Jupiter.

De la 69 la 99 de ani este vârsta lui Saturn.

Această ordine de guvernare respectă ordinea distanţei planetelor în raport cu Terra.

TEREBELLUM – STEA FIXĂ de magnitudine 4,8 din Omega SAGITTARIUS (25°51 Capricorn), de natura relaţiei Venus-Saturn. Este steaua de bază a dreptunghiului, poziţionată pe partea animală a Arcaşului. Denumirea este de origine latină. Influenţa ei conferă şanse şi noroc, dar dependente de compromisuri, vicleşuguri şi maşinaţii de culise. Este nevoie de aspecte benefice ca şansele să fie folosite în mod armonios.

TETRABIBLOS – Titlu sub care sunt adunate cele patru cărţi de astrologie ale lui PTOLEMEU, în care el pune fundamentele astrologiei.

TETRAMORFUL – Este denumirea populară (sau, mai corect, popularizată), a unui simbol medieval larg răspândit în literatura astrologică, ocultă şi magică a Evului mediu, şi anume, simbolul celor patru ELEMENTE sau al celor patru evanghelişti, care ar corepsunde SEMNELOR FIXE. Cuvântul este de provenienţă greacă, tetra însemnând „patru” iar morph „formă”. În opinia noastră, considerăm că, de fapt, acest simbol reprezintă mai degrabă defectele pe care le are de depăşit fiinţa umană în evoluţia ei spirituală, iar în final controlul asupra acestor Elemente, dobândit ca expresie a desăvârşirii ei:

Elementul Pământ, simbolizat de Taur, indică posesivitatea şi ataşamentul

Elementul Foc, simbolizat de Leu, reprezintă

mândria (trufia) Elementul Apă, simbolizat de şarpe, reprezintă ignoranţa Elementul Aer, simbolizat de acvilă, reprezintă orgoliul.

TETRA PLEURON – Nume dat de Ptolemeu unui ASTERISM în formă de triunghi din CONSTELAŢIA SĂGETĂTORULUI, care conţine steaua fixă Terebellum.

TEZAURIZARE – Aptitudine saturniană. Influenţa saturniană viciată provoacă adesea avariţii; trebuie deci ca Saturn să se afle în CASA A II-A sau ca el să guverneze această Casă, iar raporturile sale cu celelalte elemente importante ale temei să fie armonioase. Marte şi Jupiter nu trebuie să influenţeze Casa a II-a.

THEEMIM – STEA FIXĂ de magnitudine 3,9 din Upsilon 1 şi 2 ERIDANUS (29°53 Taur), de natura planetei Saturn. Prin acest nume înţelegem, de fapt, două stele, Upsilon 1 şi

TETRAMORF

Upsilon 2, tot aşa cum, sub numele de Beemim, înţelegem Upsilon 3 şi Upsilon 4, deşi în Râul celest există 7 stele Upsilon: de la Upsilon 1 la Upsilon 7. Allen spune că numele de Theemim

provine din forma arabă *Al Tău aman* sau din cuvântul evreiesc *Teomim*, „gemenii”, care se referă la perechile Upsilon 1 – Upsilon 2 şi Upsilon 3 – Upsilon 4. Din multe motive însă, originea numelui rămâne încă necunoscută. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

THUBAN – STEA FIXĂ de magnitudine 3,6 din Alpha DRACO (7°27 Fecioară), de natura relaţiei Saturn-Marte. Numele este de origine arabă, *Ath-Thu ban*, „şarpele”. Din forma arabă *Al Dhi bah*, „hienele”, au evoluat variantele Adib, Addib, Eddib, Adid, Adive, şi El Dsib. Astrologul arab Al Tizini o numea *Al Dhifi*, „hiena-mascul”. Steaua este poziţionată pe coada şarpelui. Se pare că regele akkadian, Sargon, îi acorda o foarte mare atenţie, deoarece ea marca la vremea sa – anul 2750 î.Hr.

— Polul Nord, fiind la mai puţin de 10 de el. Deşi influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, totuşi steaua are propria sa influenţă, susţinând prospectorii de aur şi argint sau persoanele care lucrează cu bani, indiferent în ce domeniu de activitate umană. Se spune că, dacă apune şi dacă Marte este în CONJUNCŢIE cu DS sau în aspect conflictual cu ea, nativul e posibil să ardă în propria sa casă sau să fie ucis prin execuţie publică (Noonan).

TIMIDITATE – Semnele zodiacale cele mai vizate sunt Rac şi Fecioară. Alţi indici: Saturn pe AS sau pe DS. LUMINĂRIILE sunt adesea privite ca sectoare propice contactelor exterioare, deci AXA Caselor a VI-a – a XII-a. Semnul zodiacal

Capricorn predispune la timiditate, nativul fiind frecvent tăcut, mergând până la a cultiva retragerea din lume. Mai sunt de luat în seamă Casa I şi a X-a, deoarece adeseori timiditatea este expresia nevoii nativului de a fi „cineva”, conştientizând însă că nu poate şi de aceea reprimându-şi nevoia de a se bate pentru propriul său renume. Planete în Semnul zodiacal Fecioară pot contribui la astfel de manifestări, în cazul perfecţionişţilor (vezi CASE).

TIMP – Unitate de măsură a intervalului scurs între două evenimente identic percepute de un grup de oameni. Reprezintă o convenţie a lumii terestre, iar din punct de vedere filosofic şi metafizic este una dintre componentele distincte ale continuumului Spaţiu-Timp care dau specificitate Universului nostru. O foarte veche legendă spune că, atunci când forţele Răului au invadat acest plan fizic al Creaţiei Divine şi au adus Minciuna, Dumnezeu şi îngerii au inventat o formă de conservare a Adevărului; această formă a fost Timpul, fragmentat în cele trei aspecte ale sale, trecut, prezent şi viitor. El este direct legat de AKASHA, locul în care chiar se păstrează absolut totul. La modul concret, timpul este o chestiune de raportare a omului la propria sa devenire, motiv pentru care, iniţial, primele sisteme de măsurare au luat în calcul ritmurile vegetale, apoi ritmurile lunare, apoi ritmurile solare, până când s-a ajuns la înţelegerea că totul funcţionează prin analogie şi rezonanţă în acest Univers. Iată de ce astăzi vorbim despre „timpul fizic”, prezent în viaţa noastră exterioară,

obiectivă, şi „timpul metafizic”, specific vieţii noastre interioare, subiective.

TIMP LOCAL – Timpul determinat pentru o anumită longitudine sau pentru un anumit meridian geografic.

TIMP MEDIU – Mişcarea aparentă a Soarelui pe longitudine variază între 57.12” şi 61.10” pe zi, ceea ce rezultă că zilele solare nu sunt chiar egale. Pentru un plus de comoditate în măsurarea timpului, se face adesea o intermediere şi se presupune că Soarele parcurge în fiecare zi câte 59.08”. În mod convenţional, toate zilele devin egale, ceea ce face să se vorbească în astrologie de timp mediu. Astfel, timpul vorbi deja despre o tradiţie în domeniu) afirmă că există trei tipuri de karmă, uşor de dedus după planetele pe care le implică. Astfel:

Karma de agresivitate este evidenţiată de către Marte, Pluto, Luna în anumite Semne şi Case, şi uneori şi Mercur; de asemenea, sunt implicate SEMNELE CARDINALE (Berbec, Rac, Balanţă, Capricorn);

Karma de ataşament posesiv este evidenţiată de către Venus, Neptun, Luna în anumite Semne şi Case, uneori şi de Saturn; de asemenea, sunt implicate SEMNELE FIXE (Taur, Leu, Scorpion, Vărsător);

Karma de ignoranţă este evidenţiată de către Mercur, Uranus, Saturn în anumite Semne şi Case, iar uneori şi Jupiter; sunt implicate SEMNELE MUTABILE (Gemeni, Fecioară, Săgetător şi Peşti).

sideral corespunde unui timp real mai mic pentru Terra. Acest timp mediu este utilizat în

întreaga lume.

TIMP ORAR – Timpul orar este măsurat în arce orare, adică 1/12 din arcul nocturn sau diurn al unei stele. Când zilele sunt lungi, timpul orar diurn este mai lung decât cel nocturn, iar orele corespunzătoare mai scurte.

TIMP SIDERAL – Este determinat de rotaţia Pământului în jurul axei sale, în raport cu stelele. Totodată, ASCENSIA DREAPTĂ cu care planeta se află decalată faţă de PUNCTUL VERNAL reprezintă timpul sideral. Decalajul dintre timpul sideral şi timpul solar este de 24 h pentru 365 de zile. În ziua ECHINOCŢIULUI DE PRIMĂVARĂ cei doi timpi coincid.

TIMP SOLAR ADEVĂRAT – Timpul determinat de mişcarea aparentă diurnă a Soarelui. Momentele CULMINAŢIEI superioare şi inferioare sunt amiaza şi, respectiv, miezul nopţii. El nu este un timp uniform, pentru că mişcarea Pământului pe orbită nu este nici ea uniformă, iar ziua solară adevărată nu are o durată constantă.

TIMP SOLAR MIJLOCIU – Este definit de Soarele mijlociu, adică un punct fictiv aflat în mişcare uniformă pe ecuator şi trecând prin PUNCTUL VERNAL odată cu Soarele adevărat.

TIMP UNIVERSAL – Timpul solar mijlociu local al meridianului ce trece prin Greenwich, socotit de la miezul nopţii. El este unic pe-ntreg Pământul, fiind larg utilizat în astronomie.

Se poate vorbi însă şi despre un al patrulea tip de karmă, care ar putea aparţine ultimei categorii, însă diferă fundamental de ea. Karma de ignoranţă ţine, cel mai adesea, de un refuz

conştient al nativului de a se instrui la nivel mental (intelectual, estetic, ştiinţific etc.), precum şi de o lipsă de responsabilitate în ceea ce priveşte manevrarea cunoaşterii, a informaţiei. Acest al patrulea tip este *karma spiri* TIPOGRAFIE – CASA A III-A, Semnul zodiacal Gemeni, Mercur şi Saturn (plumbul) în CASA A VI-A, iar CUSPIDA acestei Case în Semnele zodiacale Gemeni sau Capricorn. Susţinere din partea lui Pluto.

TIPURI DE KARMĂ – Tradiţia astrologică (fiindcă, socotind cât a trecut de la începutul secolului XX, se poate*tuală*, care reprezintă atât refuzul conştient al nativului de a evolua, de a accepta existenţa Divinităţii, de a urma un maestru spiritual, cât şi tăinuirea, mistificarea sau ciuntirea adevărurilor spirituale, el devenind o piedică pe calea evoluţiei atât la nivel individual, cât şi la nivel colectiv.

Putem depista acest tip de karmă în funcţie de următorii indici: Jupiter retrograd la naştere sau în timpul vieţii, CVADRATURĂ Soare-Jupiter, Soare-Neptun, Soare-Saturn, Soare-Chiron, Jupiter/Mercur în DETRIMENT; Fecioară Peşti ca SEMNE INTERCEPTATE pe axa Caselor a VI-a – a XII-a sau a III-a – a IX-a, CHIRON retrograd, Luna Neagră în Semnele zodiacale Peşti, Săgetător, Scorpion, sau în Casele a IX-a şi a XII-a, Pluto retrograd şi în Casa a IX-a, NS în Peşti sau în Casa a IX-a (vezi CASE).

TOLIMAN (Bungula, Rigil Kentaurus) – STEA FIXĂ de magnitudine O, 27 din Alpha CENTAURUS (29°29 Scorpion). Este poziţionată pe degetul piciorului drept din faţă al figurii.

Toliman sau Bungula este steaua Alpha a CONSTELAŢIEI şi a treia dintre cele mai mari stele de pe Cer. Variante precum Rigilkent sau Rigil Kentaurus sunt denumiri obişnuite care provin din forma arabă *Rij*i *Qanturus* sau *Riji al Kenturus*, „piciorul centaurului”. Bungula, un alt nume la fel de obişnuit, pare a fi un cuvânt rezultat din beta şi latinul *ungula*, „copita”. Cunoscută sub numele de Serct, era ţinută la mare respect de către egipteni, care se pare că au folosit-o să-şi orienteze templele către punctul echinocţiului de toamnă, în mileniile IV ŞI III î.Hr. Influenţa ei se manifestă ca predispoziţii benefice în viaţă, prieteni, rafinament şi poziţii de onoare.

TOTALITATEA BAGAJULUI KARMIC – Informaţii complete pentru o autentică interpretare karmică a temei natale ne sunt oferite de către: PLANETELE KARMICE, PLANETELE RETROGRADE, LILITH, JUNON ŞI CHIRON, mai ales dacă sunt retrograde, NS, SEMNELE INTERCEPTATE, Casele a IV-a, a VI-a, a VIII-a, a XII-a (vezi CASE), Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ.

CASELE DE FINALITATE, VERTEXUL, PUNCTUL DE KARMĂ (Vezi şi VIEŢI ANTERIOARE).

TRANSPORTURI – Sunt guvernate de către Mercur, de către CASA A III-A şi de către Semnul zodiacal Gemeni.

TRANZACŢII (şi în special tranzacţii comerciale) – Se aleg întotdeauna momentele în care Mercur se găseşte bine aspectat de către Lună. De asemenea, momentele în care Mercur

aspectează în mod armonios LUMINĂRIILE, Jupiter sau guvernatorii Casei a II-a sau ai Casei a X-a. Trecerea lui Mercur prin CASELE I, A II-A ŞI A X-A. Se ţine cont de perioadele de retrogradare a lui Mercur care sunt mai puţin favorabile, şi care indică adesea pierderi sau fraude de acte, de bani, de obiecte. Printre trecerile mai puţin rare dar mai importante se semnalează TRANZITELE benefice ale lui Jupiter către Mercur RADICAL (aspectul de CONJUNCŢIE, SEXTIL, TRIGON dintre Jupiter în tranzit şi Mercur radical). Se poate ţine cont, de asemenea, de Luminării prin raportarea la tema natală, şi de aspectele reale ale lui Mercur pe cer pentru tranzacţiile mai importante.

TRANZIT – Se numeşte „tranzit” mişcarea reală a planetelor pe Cer. Cuvântul vine din latinescul *transire* („a trece peste”), şi se foloseşte în mai multe situaţii, dintre care două sunt cele de bază:

— pentru trecerea oricărei planete, Nod, asteroid sau stea fixă printr-un Semn zodiacal;

— pentru trecerea – la momentul consultaţiei – a oricărei planete peste o planetă, Nod, Casă sau punct sensibil al temei natale.

Spunem, de exemplu, că Soarele tranzitează Semnul zodiacal Leu atunci când el intră şi se deplasează prin această CONSTELAŢIE sau SEMN ZODIACAL.

Spunem, de asemenea, că Soarele tranzitează, de exemplu, la un anumit moment, Casa a II-a natală sau Venus natal. Pentru o mai bună înţelegere, definim prin TRANZIT mişcarea

permanentă a stelelor faţă de o anumită poziţie fixă care poate fi din absolut orice astrogramă (TEMĂ NATALĂ, tema unui început, TEMA COMPUSĂ etc).

Efectul tranzitelor pare oarecum asemănător celui al DIRECŢIILOR, dar diferă fundamental de orice altă formă a

ASTROLOGIEI PREDICTIVE prin aceea că ele indică evenimentele pe termen foarte scurt, dacă este vorba despre PLANETELE PERSONALE, sau pe anumite perioade, dacă este vorba despre PLANETELE LENTE, în raport cu tema natală.

Ca şi în cazul ASPECTELOR vorbim despre tranzite benefice şi tranzite dinamice, unele explicând evenimentele fericite din viaţa nativului, altele explicând evenimentele care îl mobilizează sau îl motivează în evoluţia lui spirituală. Dacă interpretarea lor este forte delicată, calculul este mai mult decât simplu. Avem nevoie de simplul tabel al EFEMERIDELOR, în care vom căuta poziţia stelelor la momentul care ne interesează. Întotdeauna însă tranzitele se raportează la tema natală şi la aspectele importante ale acestei teme, adeseori fiind necesară şi revoluţia solară pentru anul în curs, dacă problemele nativului cer o analiză mai nuanţată.

TRENA/COADA UNEI DIRECŢII – Sintagma se referă la forma anumitor tranzite care, corelate, fac ca un anumit aspect dinamic, sau o anumită planetă conflictuală să acţioneze benefic, sau invers. De exemplu, dacă într-o temă natală aspectul de SEXTIL este activ la momentul unui eveniment mai puţin plăcut, spunem că planeta

care l-a activat prin tranzit s-a aflat în trena sau în coada unei direcţii conflictuale.

TRIANGULUM – Triunghiul, CONSTELAŢIE localizată la sud de ANDROMEDA şi pe o margine a CĂII LACTEE, despre care se spune că este una dintre cele mai bătrâne constelaţii. Legătura cu litera grecească *delta*, ea însăşi un triunghi, a generat numele de *deâtoton* şi asocierea inevitabilă cu Delta Nilului, de unde şi variantele *Aegyptus*, *Nilus* şi chiar *Nilidomum* („darul Nilului"). Alte denumiri provin din grecescul *trigonon* folosit chiar de HIPPARCHUS: *trigonum*, *trigonus* şi, în mod confuz, *trigon*. Arabul *Al Mutrallath* a dat naştere mai multor forme medievale, printre care Almutralen, Multat, Multatum. Simbolismul triunghiului este foarte complex şi ne limităm a menţiona aici doar ceea ce considerăm foarte important a fi ştiut. El este legat, înainte de toate, de teoria corpurilor perfecte a lui Pitagora şi de studiile lui geometrice. Astfel, triunghiul reprezintă prima suprafaţă plană, urmată de pătrat şi de pentagon (ne referim aici la figurile geometrice perfecte, la care laturile sunt egale). Dacă, din centrul triunghiului, tragem linii către colţurile lui, el se împarte în alte triunghiuri, împărţibile şi ele, la rândul lor, tot aşa, păstrând la infinit forma triunghiului iniţial. De asemenea, dacă din centrul lui ridicăm o verticală pe care o unim cu cele trei vârfuri, obţinem tetraedrul, o figură perfectă. Pe de altă parte, triunghiul este o parte componentă a piramidei. Apoi, dincolo de aspectul geometric, este aspectul numerologic, triunghiul fiind

simbolul Trinităţii Divine prezente în absolut toate marile culturi şi civilizaţii umane (Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh în creştinism, Brahma, Vishnu şi Shiva în hinduism, Ea, Anu şi Enlil etc. – lista ar putea continua). În aspectul lui simbolic, triunghiul reprezintă ELEMENTUL FOC, unul dintre cele două principii volatile, uşoare, fierbinţi care asigură separarea subtilului de grosier în Marea Operă alchimică. Cea mai importantă STEA FIXĂ a constelaţiei este METALLAH (6°52 Taur). Ptolemeu afirmă despre influenţa constelaţiei că are o natură asemănătoare lui Mercur, conferind o natură binevoitoare, corectă, încrezătoare, prietenoasă, şi interes pentru arhitectură. Constelaţia este vizibilă în România în timpul verii.

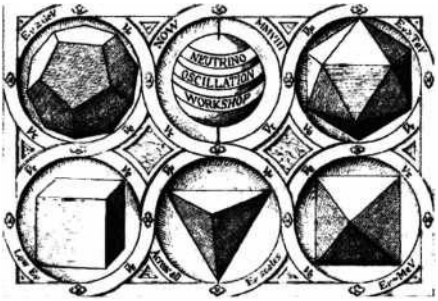

FIGURILE GEOMETRICE PERFECTE

TRIANGULUM AUSTRALIS – Sau Triunghiul de Sud, CONSTELAŢIE mult mai importantă decât perechea sa nordică, şi despre care Bayer a vorbit prima dată în 1603, în lucrarea sa *Uranometria*. Cel care a atras atenţia asupra ei se pare că a fost Pieter Theodor, cu aproape un secol mai devreme. Caesius, scriitor şi astronom danez, a numit-o „cei trei patriarhi”, datiorită celor trei stele strălucitoare ale sale. Este o foarte depărtată

constelaţie sudică şi pe care anticii nu au văzut-o, fapt pentru care nu i se atribuie nici un mit. Cea mai importantă STEA FIXĂ a constelaţiei este ATRIA (20°54 Săgetător) şi, asemeni „surorii” ei din TRIANGULUM, exercită aceeaşi influenţă.

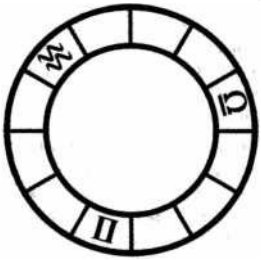

TRIDECIL – Tridecilul sau seschiquintilul este unghiul de 108°, un multiplu al DECILULUI, considerat aspect minor benefic.

TRINITĂŢI – Cuvânt a cărui origine trebuie căutată în astrologia intuitivă a lui Blavatsky, care conferă câte o semnificaţie aparte pentru fiecare TRIPLICITATE, nefiind nicidecum vorba despre trinitatea creştină, înţeleasă ca Sfânta Treime, ci despre trinităţi astrologice. Astfel, Semnele zodiacale Berbec, Taur şi Gemeni ar reprezenta trinitatea intelectuală. Semnele zodiacale Rac, Leu, Fecioară ar reprezenta trinitatea maternală. Semnele zodiacale Balanţă, Scorpion, Săgetător ar reprezenta trinitatea reproductivă, iar ultimele trei Semne zodiacale, Capricorn, Vărsător şi Peşti, ar reprezenta trinitatea salvatoare.

TRIPLICITATE – Cele 12 Semne ale Zodiacului sunt reprezentate după calităţile ELEMENTELOR. Vorbim despre TRIPLICITATEA DE PĂMÂNT care conţine Semnele zodiacale Taur, Fecioară, Capricorn, vorbim despre TRIPLICITATEA DE APĂ care conţine Semnele

zodiacale Rac, Scorpion şi Peşti, vorbim despre TRIPLICITATEA DE AER care conţine Semnele zodiacale Gemeni, Balanţă şi Vărsător, şi vorbim despre TRIPLICITATEA DE FOC care conţine Semnele zodiacale Berbec, Leu şi Săgetător. În terminologia astrologică a secolului al XX-lea s-a şi specializat, de altfel, sintagma de „triplicitatea cuadruplă" sau „triplicitatea cuaternară", cu referire strictă la aceste patru triplicităţi, alături de un termen-pereche, „CUATERNITATEA triplă".

TRIPLICITATEA

DE AER – Denumirea generică pentru cele trei Semne de expresie a ELEMENTULUI AER, în diferite aspecte ale temperamentului SANGUIN: Gemeni.

Balanţă, Vărsător.

Aerul este prezent peste tot; o legătură palpabilă între lumea interioară a omului, plămânii, şi mediul exterior. Această tendinţă de unificare a nativului cu întregul se manifestă la fiecare dintre Semnele triplicităţii de Aer. Gemenii caută să unească oamenii, să stabilească relaţii creative şi folositoare. Balanţei îi stă în intenţie să stabilească unitatea prin descoperirea armoniei, prin experienţe împărtăşite şi prin responsabilităţi comune. Vărsătorul caută să stabilească unitatea, adunând grupuri mari de oameni în special cu dorinţa de a stabili la scară largă idealuri sociale. Fiecare dintre Semnele de Aer este versatil şi dedicat relaţiilor umane, tinzând oarecum să se piardă în probleme superficiale şi efemere. Deoarece cuvântul-cheie al triplicităţii de Aer este unirea, fiecare Semn este implicat în stabilirea

unei relaţii ample cu lumea. Gemenii lucrează prin relaţii platonice, aşa

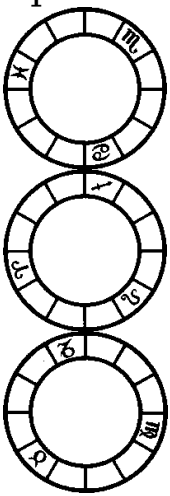

paratoare în cel mai rău caz. Balanţa este preocupată de unirea dintre cele două sexe, denotată prin căsătorie sau afaceri, în vreme ce Vărsătorul este interesat de prietenii, în special de prieteniile la distanţă şi uniri întemeiate pentru un ideal comun de progres sau de bine moral.

TRIPLICITATEA

DE APĂ – Denumirea generică pentru cele trei Semne de expresie a ELEMENTULUI APĂ, în aspecte diferite ale temperamentului FLEGMATIC: Rac.

Scorpion şi Peşti. Apa poate fi văzută în trei forme diferite.

Racul este apa ca fluid: schimbător, cu tendinţa de a schimba culorile cerului, împrejurimile deci peisajul din jur; Scorpionul este apa îngheţată, un fel de gheaţă care există în profunzimile necunoscute; Peştii reprezintă apa în curs de evaporare, deja o stare dematerializată a

fiinţei adesea în afara tactilului, deci presupunând o formă dezîncarnată a domeniului fizic. Fiecare dintre Semnele de Apă este profund emoţional, iar nativii lor sunt adesea descrişi ca propriii lor duşmani sau ca victime ale propriilor circumstanţe. Deoarece triplicitatea de Apă vizează aspectul spiritual al vieţii, ea reprezintă totodată dizolvarea limitelor, iar fiecare Semn reflectă acest aspect în lumea imediată. Racul este legat de începutul vieţii, de teritoriul fericit al copilăriei, care dizolvă lume reală în propriile lui mitologii. Scorpionul apare ca fiind obsedat de ideea morţii dar, în realitate, de resurecţie şi de regenerare, ceea ce, în final, dizolvă limitele fizice trecând pragul şi lăsând în urmă lumea materială. Peştii vizează ideea poetică a faptului că viaţa spiritului este singura care merită toată atenţia noastră şi singura care ne poate smulge din lumea materială.

TRIPLICITATEA

DE FOC – Denumirea generică pentru cele trei Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC, în aspecte diferite ale temperamentului COLERIC: Berbec, Leu, Săgetător.

Focul poate fi văzut ca sursă a marii călduri (fierbinţeli), mocnit, gata să izbucnească într-o mare flacără. Semnul zodiacal Berbec este un foc vital, izbucnind din chiar flacăra vieţii. Semnul zodiacal al Leului este un foc creativ, uneori radiind căldura din inimă, de obicei o iluminare pentru ceilalţi. Semnul zodiacal al Săgetătorului poate fi văzut ca o forţă care se mişcă prin aer, periculoasă când vine să se odihnească. Fiecare

Semn de Foc este impulsiv şi dinamic, uneori prea încrezător sau chiar obraznic. Deoarece triplicitatea de Foc este legată de elementul dătător de viaţă, fiecare dintre Semne reflectă ceva al acestei lumi. Semnul zodiacal Berbec încearcă să exploreze şi îşi duce impulsul creator spre implicări romantice de oameni şi locuri, în special prin scheme grandioase. Semnul zodiacal Leu este creator impunându-şi propria căldură asupra tuturor lucrurilor, de exemplu prin pictură sau prin sculptură. Semnul zodiacal Săgetător caută să treacă dincolo de sclipirile sale prin dezvoltarea ideilor. Ceea ce aduce el nou pe Terra este explorarea.

TRIPLICITATE DE PĂMÂNT – Denumirea generică pentru cele trei Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, în diferite aspecte ale temperamentului NERVOS:

Taur, Fecioară şi Capricorn. Semnul zodiacal al Taurului este vizualizat ca o regiune mare şi fertilă, locul agriculturii productive. Semnul zodiacal al Fecioarei este vizualizat ca o vale adâncă pătrunsă de un aer de tristeţe şi mâhnire, iar semnul zodiacal al Capricornului este văzut ca un pisc înalt, impresionant prin sentimentul de vârstă a senectuţii. Fiecare dintre cele trei Semne de Pământ este restricţionat în abilitatea lui de a se exprima şi de obicei realizează auto-exprimarea ca rezultat al unei energii către autodepăşire. Deoarece triplicitatea de Pământ este literalmente legată de pământul din jur, adică de mediu, fiecare dintre aceste Semne reflectă ceva din această legătură. Semnul zodiacal Taur reflectă

stabilitatea financiară, Semnul zodiacal Fecioară reflectă controlul mediului, iar Semnul zodiacal Capricorn reflectă stabilitatea socială, imaginea fiinţei în lumea exterioară.

TRIST – Soarele sau AS în Semnul zodiacal Taur sau într-un DECAN saturnian. Saturn în CUADRATURĂ cu Luna.

TRISTEŢE – Dacă indicatorii MELANCOLIEI sunt foarte numeroşi, este de preferat să concluzionăm că avem de-a face cu o tristeţe chiar maladivă.

TRIUNGHIUL MINOR – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ care conţine trei planete, alcătuind două SEXTILE şi un TRICON. Asemenea CAREULUI ÎN T, triunghiul minor are şi el o PLANETĂ-FOCAR, care primeşte energia celorlalte două şi face configuraţia mai activă. Ea conferă exprimarea calităţilor creatoare, obiectivitate, inventivitate, concretizare.

TRIUNGHIUL MISTIC – Termen uneori folosit să denumească o pereche sau mai multe de TRIGOANE, convergente într-o singură temă. În funcţie de teoria Elementelor care se află la baza doctrinei aspectelor, un astfel de trigon implică faptul că fiecare dintre Semnele unei TRIPLICITĂŢI are o proeminenţă prin virtutea faptului că e ocupat de o planetă. De exemplu, Saturn la 15° Leu, Soarele la 15°

Berbec şi Jupiter la 15° Săgetător ar fi un triunghi mistic de FOC. Termenul este o alternativă pentru MARELE TRIUNGHI sau pentru PIRAMIDĂ, dar se pune accentul pe latura spirituală sau mistică a planetelor şi a Semnelor

implicate, ceea ce face ca diferenţa să fie pur speculativă.

TRON – Termen folosit în astrologia egipteană şi în cea medievală pentru DOMICILIU.

TUCANA – Tucanul, CONSTELAŢIE care se întinde între 6° şi 27° Vărsător, şi între 60° şi 72° sud de ecuator. Menţionată de Bauer în 1604. Poartă numele unei păsări braziliene care se hrăneşte cu fructe şi strălucitor colorată, avându-şi habitatul spre tropice, în zona Americii Centrale şi de Sud. Alţi astronomi, precum Kepler, i-au spus *Anser Americanus*, „gâscă americană”. Se spune că influenţa ei se manifestă ca mândrie, dar şi ca gentileţe, altruism, dinamism şi amabilitate.

TUREIS – STEA FIXĂ de magnitudine 2,2 din Iota Carina ARGO NAVIS (5°20 Balanţă), de natura relaţiei Satumlupiter. Este localizată pe chila navei, denumită în latină *scutulum*, „micul scut”. Numele ei arab este *Turais* sau *Turyeish*, şi pare a se referi la o formă de ornament specific ambarcaţiunilor marine. Mai este cunoscută şi sub denumirea de Aspidiske. Influenţa ei se manifestă ca prosperitate în comerţ şi călătorii plăcute, ca putere a minţii şi a spiritului, dar şi ca predispoziţie către moarte prin înec.

TYL – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Epsilon DRACO (2°42 Taur), de natura relaţiei Saturn-Marte. Se află pe gâtul figurii. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ULTIMUL PĂTRAR – Denumire consacrată şi în astrologie, şi în astronomie, pentru momentul în care Luna face un unghi de 90° faţă de Soare, sau

când ea realizează aspectul de CUADRATURĂ cu Soarele. La această dată ea a străbătut trei sferturi din traiectoria sa în jurul Terrei, fiind la mijlocul fazei descrescătoare.

UMIDITATE – Principiul receptivităţii, al relaxării şi al manifestării sentimentelor. Umiditatea amestecă, naşte şi dizolvă substanţele şi formele. Este sinonimă cu fluiditatea, cu comunicarea, cu maleabilitatea şi cu integrarea. Poate fi, deopotrivă, un factor de omogenitate şi de confuzie. Este vorba despre Semne de expresie a ELEMENTELOR APĂ ŞI AER şi despre planetele Lună, Jupiter şi Venus. Termenul e legat de natura acestor planete, despre care se spune că sunt umede şi calde, conform doctrinei celor patru calităţi. Starea de umiditate creşte la planetele matinale. Luna creşte în umiditate la PRIMUL PĂTRAR, când e nocturnă şi în timp de iarnă.

UNGHI – Conform desenului horoscopului, fiecare dintre cele patru puncte cardinale se numeşte *unghi*. Unghiul de est este AS, pe linia orizontului. În astrologia timpurie i se spunea *oriens* sau chiar *horoscopos* (în greacă) sau *horoscopus* (în latină). Unghiul de vest este DS, pe linia orizontului. Unghiul de sud este cuspida CASEI A X-A, numită uneori *Medium Coeli*, latinescul pentru MC. Se mai

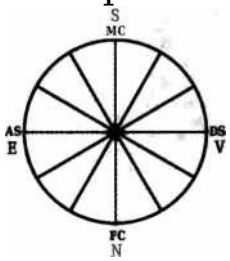

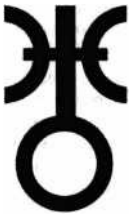

numeşte „zenitul” sau „verticala sudică”, deşi din punct de vedere tehnic aceste puncte nu corespund întotdeauna. Unghiul de nord este cuspida Casei a IV-a, numită uneori *Imuna Coeli*, latinescul pentru partea cea mai de jos a Cerului, „nadirul” sau „verticala nordică” deşi, de asemenea, din punct de vedere tehnic acestea nu corespund întotdeauna.

UNGHI ESTIC – Variantă pentru AS sau pentru CUSPIDA Casei I. Este asociat Semnului zodiacal Berbec şi reprezintă punctul simbolic al răsăritului în fiecare temă, punctul în care ego-ul (sau Marte, GUVERNATORUL Semnului zodiacal Berbec şi SEMNIFICATORUL Casei I) începe să se afirme.

UNGHI ORAR – Unghi diedru format de planul meridian al observatorului şi de planul meridian al unei planete. El se numeşte adesea *distanţa meridiană*. Se măsoară pozitiv spre vest, în ore şi fracţiuni de oră.

UNGHIURILE TEMEI – Cele patru puncte cardinale: est, vest, sud, nord corespund cu AS (Casa I).

DS (Casa a VII-a), FC (Casa a IV-a) şi MC (Casa a X-a). Sau, într-o altă clasificare: AS corespunde estului.

DS corespunde vestului, FC corespunde nordului şi MC corespunde Sudului (ceea ce

trebuie reţinut). De aceea, aceste Case (I, a VII-a, a IV-a, a X-a) se numesc şi Case cardinale (vezi CASE).

UNITATE ASTRONOMICĂ (UA) – Este considerată unitate astronomică lungimea semiaxei mari a Pământului, care măsoară 149.500.000 kilometri.

UNUKALHAI – STEA FIXĂ de magnitudine 2,8 din Alpha SERPENTIS (22°05 Scorpion), de natura relaţiei Saturn Marte. Este localizată pe gâtul Şarpelui şi uneori numită şi *lor Serpentis*, „inima şarpelui”. Actualul nume provine din arabul *JJnuq al-Hayyah*, „gâtul şarpelui”. De-a lungul timpului au existat şi variantele *Unuk al Hay*, *Unk al Hayyah*, *Uunk al Hay*, alături de multe altele. Simbolistica şarpelui este extrem de bogată la toate marile tradiţii ale lumii. De exemplu, el apare în întreaga medicină esoterică, naturistă, spagirică etc, reprezentată la modul general de Mercur şi CADUCEUL său. Şarpele întruchipează energia fundamentală a vieţii, Kundalini, încolăcită de 3 ori şi jumătate la baza coloanei noastre vertebrale; odată trezită şi ridicată, ea este cea care ne conduce spre eliberarea finală. De asemenea, el este peste tot asociat cu puterea, cu înţelepciunea, dar şi cu tentaţia şi cu aspectele grosiere ale existenţei umane. Deşi influenţa stelei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, ea îşi exercită propria influenţă, sub forma predispoziţiilor către imoralitate, violenţe şi pericol de otrăvire.

URANUS – Este prima dintre planetele transpersonale care ne obligă să punem pe primul

loc colectivitatea, căci, din punctul lor de vedere, individul merge în urma colectivităţii. De asemenea, se spune că fiecare dintre noi se naşte la momentul indicat de planetele grele, care reglează destinul civilizaţiilor şi care, în funcţie de darurile ce li se oferă, se combat sau se ajută, aidoma oamenilor. Uranus reprezintă progresul, schimbarea bruscă şi imprevizibilă, invenţia, originalitatea, excentricitatea, genialitatea, impulsul, ineditul, noutatea, invenţiile moderne, televiziunea, electricitatea, pionierii, revoluţiile, căile ferate, automobilul, avioanele, rachetele, cinematograful.

Acţiunea terapeutică a remediilor şi plantelor medicinale guvernate de Uranus, sau efectele acţiunii acestei planete par a fi electrice şi vibraţionale. În general însă, sunt catalogate mai mult minerale şi metale decât plante ca aflându-se sub această guvernare, ea răspunzând mai degrabă de radioactivitate decât de planul vegetal. Din punct de vedere anatomic guvernează influxul nervos, dezechilibrele, fluidele, sistemul circulator. Se consultă în temă pentru a cunoaşte facultăţile inventive ale nativului, un eventual divorţ, independenţa şi libertatea personală, puterile psihice, răsturnările de destin, prietenii şi prieteniile, intrarea în viaţa modernă, şansele în ceea ce priveşte participarea sa la viaţa politică. Alături de Neptun şi de Pluto, Uranus reprezintă puterile paranormale şi genialitatea. El îşi are DOMICILIUL în Semnul zodiacal Vărsător, EXALTAREA în Semnul zodiacal Scorpion, TRIGONOCRAŢIA în Semnele zodiacale Gemeni şi

Balanţă, EXILUL în Semnul zodiacal Leu şi CĂDEREA în Semnul zodiacal Taur. Din punct de vedere medical, guvernează glanda tiroidă şi glandele în general, sistemul nervos central (alături de Mercur) şi vederea (şi cea fizică, şi cea eterică). În astrologia mondială reprezintă parlamentul, revoluţiile, anarhia, autocraţia, radicalismul, noile ideologii, tehnologia avansată, energia nucleară.

URSA MINOR – CONSTELAŢIE circumpolară (Micul urs sau Ursul mic). Conţine steaua polară POLARIS, punctul vizibil de pe Cer, acolo unde axa lumii leagă Cerurile cu Pământul. Vechii arabi considerau Polaris o gaură în cer în care axa Pământului şi-a găsit sprijinul. Astronomii hinduşi o numeau Pivotul planetelor. Steaua sa fixă cea mai strălucitoare este însă KOCHAB. Este cupa mai mică faţă de cupa

URSA MAJOR – CONSTELAŢIE circumpolară (Ursul mare) cu foarte multe nume şi variante, precum Arctos, Kallisto, Silicaonia. Denumirea vine de la cuvântul arab *Al dubb al akbar*, care înseamnă „urs”. În vechea Grecie, în Babilon, India, China şi America de Nord, această constelaţie, cea mai bine cunoscută dintre constelaţiile nordice, a fost văzută ca o ursoaică, deşi amplasarea stelelor ei nu are absolut nimic în comun cu un urs! Numărul magic (7) al stelelor ei a dat naştere la numeroase sintagme, cum ar fi: „cei şapte înţelepţi” sau „cele şapte stele”, în vreme ce în India apare numele „cei şapte urşi”. În regiunile nordice era desenată în general ca un car, şi de aceea a fost numită „vagonul” sau „carul

lui Arthur”. Inclusiv romanii au denumit-o tot aşa. În planisfera de pe tavanul templului din Denderah (Egipt), ASTERISMUL este simbolizat sub forma picioarelor din spate ale unui animal, şi asociată cu Seth, care guverna constelaţiile circumpolare, fiind, de aceea, numită „câinele lui Seth” sau „Typhon”. Cele şapte stele vestite sunt DSCHUBBA (2°34 Săgetător), MIRAK (18°37 Leu), PHACT (21°24 Gemeni), Megrez, ALIOTH (8°057 Fecioară), BENETNASH (26°04 r Fecioară), MIZAR (14°48 Fecioară). În afară de ele, printre cele 87 de stele ale sale, această mare constelaţie le conţine pe ALCOR, ALIOTH, ALKAID, ALULA AUSTRALE, ALULA BOREALE, DUBBHE, EL KOPHRAH, MEGREZ, MERAK, MIZAR, MUSCIDA, PHECDA, TALITHA, TANIA AUSTRALIS, TANIA BOREALIS. Ptolemeu – care a denumit întregul asterism Arctos – spune că fiecare dintre stele este de natura lui Marte, ceea ce implica faptul că întreaga constelaţie are o natură sau o calitate marţiană, inspirând înainte de toate, curaj şi o formă ascunsă de putere. Cei născuţi sub influenţa ei vor fi oameni care vor media relaţiile dintre om şi animal, în aşa fel încât violenţa de orice fel dintre cele două regnuri să înceteze. Este vizibilă în România în tot timpul anului.

mai mare, dar împărţind cu aceasta numele de *Septenario*, legat de ideea de 7 care a şi dat, de altfel, cuvântul latin pentru întregul asterism. Un nume popular timpuriu era *Inosura* („coada câinelui”), deşi el ar fi putut proveni de la una dintre nimfele din Creta pe care a răpit-o Jupiter.

Ptolemeu spune că stelele strălucitoare din acest ASTERISM – pe care le-a numit Mieros Arctos – sunt de natura lui Saturn şi, într-un gard mai mic, celei a lui Venus, deci o combinaţie dificil de evaluat. Este vizibilă în România tot timpul anului.

UTOPIE – AS în Semnul zodiacal Vărsător, şi relaţii planetare importante între Lună, Uranus, Neptun, Mercur, Uranus, Neptun. Marte slab. Nicio planetă în Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT. Jupiter afectat de către Lună, Mercur, Uranus sau Neptun.

UZURA ORGANISMULUI – Există predispoziţia la uzura rapidă a organismului în două cazuri principale: atunci când nativul este super-activ apare uzura datorată muncii, şi atunci când nativul este predispus la excese. Am putea adăuga un al treilea caz, cel în care uzura prematură se datorează privaţiunilor sau sărăciei morale de lungă durată. În primul caz, trebuie studiat Marte. În al doilea – relaţiile Jupiter, Marte, Venus. Pentru al treilea caz, avem în vedere relaţiile Soare-Lună.

VANITATE – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Taur. Afectări între LUMINĂRII şi Jupiter-Neptun; Saturn adesea slab, şi fără relaţii armonioase cu Soarele sau cu Jupiter. AS sau numeroase planete în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER, sau în Semnele zodiacale Leu ori Capricorn. Jupiter, Mercur, Uranus în CASA A III-A.

VĂDUVIE – Conţin această informaţie nativităţile masculine marcate de către ASPECTELE CONFLICTUALE Lună Saturn şi

nativităţile feminine marcate de către aspectele conflictuale Soare-Saturn. Ea este posibilă atunci când CU

VERNATORUL Casei a VII-a se află în aspect disonant faţă de guvernatorul Casei a VIII-a, iar CASA A VIII-A fiind ocupată de către LUMINĂRII, sau de către guvernatorul Casei a VII-a. Văduvia se pare că ar aparţine tranzitelor lui Saturn sau ale lui Pluto, sau ale guvernatorului Casei a VIII-a asupra Soarelui sau a Lunii. O anunţă, în egală măsură, influenţa combinată a planetelor Marte-Venus, Marte-Saturn, Saturn Lună, Saturn-Venus; SEMNIFICATORII căsătoriei (Soare Lună sau Marte-Venus, guvernatorul Casei a VII-a sau planetele din CASA A VII-A) foarte rău dispuşi sau afectaţi de malefici, cel mai adesea de către Uranus. Acesta din urmă, în Casa a VII-a, provoacă adesea văduvie, DIVORŢ, separare, când ansamblul temei îl confirmă sau îl susţine (vezi CASE).

VĂRSĂTOR – Al unsprezecelea Semn al Zodiacului. El nu corespunde nici prin localizare şi nici prin întindere cu constelaţia omonimă. Sigla modernă pentru Vărsător întruchipează curgerea apei, în special a apei Nilului, Semnul fiind asociat, încă de la începuturi, cu apa, deşi, pentru toţi, el este un Semn de expresie a ELEMENTULUI AER. La nivel simbolic totuşi, şuvoiul de apă din urna Vărsătorului se spune că reprezintă cunoaşterea spirituală, apele celeste ale strămoşilor. Unii astrologi preferă să interpreteze această siglă ca reprezentând valurile invizibile ale electricităţii. Vărsătorul aparţine

TRIPLICITĂŢII DE

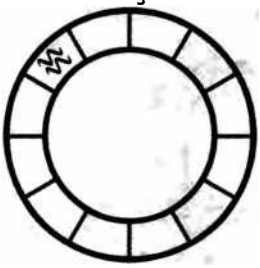

AER şi are calitatea de FIX, influenţa lui conferind originalitate, rafinament, simţ artistic, perseverenţă, intuiţie, independenţă şi tot ce ţine de domeniul imprevizibilului. Natura Vărsătorului, aşa cum se manifestă ea în fiinţa umană, poate fi exprimată prin cuvinte precum prietenos, umanitarist, progresist, persistent, inventiv, pervers, creator, tolerant, preocupat de ştiinţă şi literatură, discret şi optimist, ele denumind acele calităţi care pot fi asociate unei tipologii de Aer dedicate atât libertăţii individuale, cât şi a celorlalţi. La extrema sa inferioară, nativul Vărsător tinde să fie excentric, oportunist, rebel, deopotrivă antipatic şi iresponsabil în viaţă, vorbind despre libertate mai mult decât despre orice altceva, fără a fi însă în stare să explice pe deplin ce înseamnă ea, măcar pentru el însuşi. Semnul zodiacal Vărsător este guvernat de către planeta Uranus. Până la descoperirea sa în secolul al XVIII-lea, guvernarea i-a aparţinut lui Saturn. Acest Semn reprezintă, deci, DOMICILIUL lui Uranus, EXALTAREA lui Mercur şi a lui Saturn, TRIGONOCRAŢIA lui Venus, EXILUL Soarelui şi CĂDEREA lui Neptun şi a lui Pluto. Este un Semn fix, diurn, benefic, cald, fertil, uman, masculin, mental, nervos, răzbătător, raţional, puternic,

dulce, vital şi total. Din punct de vedere medical guvernează gambele şi gleznele, circulaţia sanguină şi respiraţia, vederea, dar şi clarviziunea, glandele endocrine şi în mod special tiroida.

VĂZUL, VEDEREA – Guvernarea este atribuită LUMINĂRIILOR; Soarelui i se atribuie ochiul drept şi Lunii ochiul stâng. Defectele de vedere sunt frecvente dacă la naştere a existat o eclipsă, dacă Luminăriile sunt afectate de către PLANETELE DINAMICE sau dacă Soarele ori Luna se află în vecinătatea unei nebuloase. De reţinut deci STELELE FIXE ASCELLI (6°28 şi 6°46 Leu), PLEIADELE ŞI ANTARES (9°00 Săgetător), care se pare că este o stea ce predispune la orbire.

VÂNĂTOARE – AS sau Soare în Semnele zodiacale Săgetător sau Berbec.

VÂNT – în astrologia meteorologică, i se atribuie fiecărei planete câte o influenţă asupra vânturilor. Iată o foarte sumară nomenclatură:

— Saturn aduce vânturile funeste, nefavorabile, şi furtunile;

— Marte aduce vânturile primejdioase, care anunţă şi ele furtună, şi, de asemenea, vânturile violente;

— Soarele se spune că aduce vânturi moderate, uscate şi sănătoase;

— Venus aduce vânturi moderate, dar un pic umede;

— Mercur este purtătorul vânturilor imprevizibile, agresive, haotice (fără direcţie), aducătoare şi ele, uneori, de furtuni, dar furtuni

de vară.

VÂRFUL HOROSCOPULUI – Denumire din astrologia egipteană pentru CASA A X-A.

VÂRSTE – Există în astrologie câteva sisteme diferite de cicluri sau vârste. Cel mai adesea termenul se referă la erele sau epocile zodiacale, care apar datorită fenomenului de PRECESIE A ECHINOCŢIILOR. Întreaga perioadă a precesiei însumează un ciclu de 25.920 de ani, care se divide în 12 subperioade de 2160 de ani, alocată fiecăreia dintre cele 12 SEMNE ale Zodiacului. La modul general însă, astrologii nu au căzut de acord asupra momentului în care încep şi se sfârşesc aceste epoci. Unii susţin că ne aflăm deja în era Vărsătorului, alţii că suntem încă în era Peştilor şi că vom mai rămâne aşa pentru încă un secol, în vreme ce sunt suficienţi cei care pretind că ne aflăm totuşi în era Capricornului. Mitologia indică diferite vârste în cronologia primelor ere ale omenirii. Există, astfel, Vârsta de Aur, vârsta eminamente fericită precum cea a copilăriei, urmează apoi Vârsta de Argint când începe cultivarea pământului, iar după aceea Vârsta de Bronz în cursul căreia nedreptatea invadează planeta cu războaie şi abuzuri de orice fel. În timpul Vârstei de Fier apar crimele şi nenorocirile, foametea, bolile şi masacrele. O tradiţie astrologică importantă este cea care se ocupă de periodicităţile când Arhanghelii guvernează destinul lumii şi dirijează istoria umană. În ceea ce priveşte astrologia individuală, există, de asemenea, un sistem de vârste personale, legat de ordinea planetelor, precum şi un sistem derivat

din perioadele planetare.

VÂRSTELE OMULUI – Indicăm mai jos una dintre consideraţiile astrologice referitoare la „responsabilităţile” pe care şi le asumă planetele faţă de dezvoltarea fiinţei umane în toate cele trei planuri – fizic, psihic şi mental:

— de la naştere până la 4 ani este vârsta Lunii, care reprezintă creşterea;

— de la 5 la 14 ani este vârsta lui Mercur, care reprezintă educaţia;

— de la 15 la 22 de ani este vârsta lui Venus, care reprezintă emoţia şi iubirea;

— de la 23 la 42 de ani este vârsta Soarelui, care reprezintă virilitatea;

— de la 43 la 57 de ani este vârsta lui Marte, care reprezintă ambiţia;

— de la 58 la 69 de ani este vârsta lui Jupiter, care reprezintă reflecţia;

— de la 70 la 89 de ani este vârsta lui Saturn, care reprezintă acceptarea.

VENUS – Este planeta iubirii, a voluptăţii, a sentimentelor, a posesiunilor materiale. Ea reprezintă femeia în aspectele sale de iubită sau logodnică, legăturile de dragoste şi în general căsătoria, parteneriatul de orice fel (asocierea, unirea). Reprezintă sociabilitatea, atracţia,

plăcerea, frumuseţea, balurile, moda, parfumurile, comerţul artistic, talentul, mondenitatea, exprimarea conştientă a farmecului personal. Se consultă în tema natală pentru a analiza capacitatea de seducţie a nativului, căsătoria şi ceea ce îi place lui mai mult. Venus îşi are DOMICILIUL în Semnele zodiacale Taur şi Balanţă, EXALTAREA în Semnul zodiacal Peşti, TRIGONOCRAŢIA în Semnele zodiacale Gemeni şi Vărsător, EXILUL în Semnele zodiacale Scorpion şi Berbec, iar CĂDEREA în Semnul zodiacal Fecioară. Din punct de vedere medical guvernează gâtul, gura, rinichii, circulaţia venoasă, venele, limba, laringele, organele sexuale feminine, sânii, vocea. În astrologia mondială reprezintă moda timpului, artele, muzica, teatrul, plăcerile, distracţiile publice, diplomaţia şi victoria în război. Ziua săptămânii guvernată de Venus este ziua de vineri. Postul negru din această zi, consacrat lui Dumnezeu, amplifică armonia relaţională de orice fel, iubirea transfiguratoare pură, iubirea pasională, iubirea detaşată, senzualitatea, bunătatea, frumuseţea, ferminitatea şi rafinamentul, elevarea gustului artistic şi a gustului vremii, compasiunea, prosperitatea, controlul asupra simţurilor şi al emoţiilor de orice fel. Plantele medicinale guvernate de Venus, care ne pun în rezonanţă cu sfera ei de forţă, şi care pot fi administrate ca

VEGA – Vezi WEGA.

VEHEMENŢĂ – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Capricorn.

VEHICULE – Guvernate de către CASA A III-

A, Semnul zodiacal Gemeni, Mercur şi Marte. Accidentele sunt indicate, cel mai adesea, de către disonanţele dintre Saturn, Marte, Mercur, plasate în Casa a III-a, şi de către STELELE FIXE violente atunci când ele intervin. De asemenea, afectările violente sau chiar pericolele mortale datorate vehiculelor sunt semnalate şi de aspectele dinamice dintre Pluto şi Marte, sau dintre Uranus, Marte, Mercur.

VENE – Venus şi Jupiter influenţează circulaţia sanguină, venele fiind guvernate de către Venus, iar arterele de către Jupiter.

remedii terapeutice, sunt: aninul (negru şi obişnuit), alunul, merele, angelică (*archangelica officinalis*) sălbatică, brusture (*arctium lappa*), anghinare (*cynara scolymus*), sparanghel, fasole, lemn câinesc, *rhamnus purshiana*, mesteacăn (*betula verrucosa*), mur/rug (*rubus fruticosus*), Sfânta vineriţă, cireşul, alunele de pământ, cuişoare, sparcetă (*onobrychis capul-galâi*), podbal {*tussilago farfara*), pir (*îngropyron repens*), ciuboţica cucului (*primula veris*), căldăruşe, priboi/pălăria cucului, margarete, soc (*sambucus nigra*), buberic, untişor (*ranunculus ficaria*), agrişe, silnică, fasole oloagă (*phaseolus vulgaris*), talpa gâştei (*leonurus cardiacă*), bănuţei, nalbă obişnuită (*malva silveştris*), nalbă mare (*althaea officinalis*), mentă, pătrunjel (*pietroaselinum sativum*), piersic (*amygdalus persica*), păr (*pyrus communis*), buricul apei (*hydrocotyle vulgaris*), pătlagină, prune, stafide, mac (*papaver somniferus*), cireşe roşii, trandafir (de Damasc), secară, sănişoară (*sanicula*

europaea), săpunariţă, măcriş (*rumex acetosa*), susai (*myceli herba*), căpşuni, fragi de pădure, vetrice (*tenacetum vulgare*), scaiete, cimbru de câmp (*thymus vulgaris*), verbină, grâu, coada şoricelului (*achillea millefolium*). Proprietăţile terapeutice ale plantelor din grupul lui Venus sunt antinefritice, diuretice, emetice.

VERSATILITATE – AS sau Soarele în Semnele zodiacale

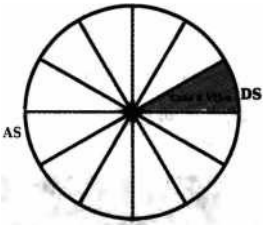

Gemeni, Săgetător, Balanţă, Rac. Luna şi Mercur în ASPECTE DINAMICE.

VERTEX – Unul dintre punctele sensibile ale temei natale, în analogie cu Semnul zodiacal Balanţă, cu planeta Venus şi cu Casa a VII-a, care acţionează în complementaritate cu ANTI-VERTEXUL, fiind punctul diametral opus lui. El se situează întotdeauna în emisfera vestică, într-una dintre Casele a V-a a VI-a, a VII-a, a VIII-a (vezi CASE) şi arată o experienţă de viaţă care trebuie trăită numai împreună cu altcineva (adică partener de viaţă sau partener de afaceri).

El indică întâlnirile predestinate, regăsirile karmice ale nativilor care deja au traversat experienţe similare în vieţile anterioare. Acest lucru este cu atât mai sigur, cu cât vertexul (sau anti-vertexul) se află în CONJUNCŢIE cu o planetă sau cu un UNGHI al temei (într-un orb de

maximum 3°).

VESELIE – Influenţă puternică a Semnului zodiacal Săgetător. Saturn slab, Mercur şi Venus în aspecte bune cu Luna sau cu AS. DISONANŢE între Venus/Jupiter şi SEMNIFICATORII caracterului, ceea ce dă un rezultat armonios.

VESTA – Asteroid al doilea ca mărime, cu un diametru de aproximativ 530 km şi cu o masă estimată la 9% din întreaga centura de ASTEROIZI. A fost descoperit de către un astronom german la începutul secolului al XIX-lea, care i-a dat numele zeiţei-fecioare din mitologia romană. Este, totodată, şi cel mai strălucitor asteroid care poate fi văzut cu ochiul liber pe un Cer foarte curat şi deloc poluat. Se pare că la începutul secolului XXI, Vesta a atins cea mai impresionantă strălucire a sa, devenind vizibil în constelaţiile OPHIUCUS ŞI SCORPIUS.

VETTIUS VALENS – Astrolog din perioada elenistică (120 – 175) şi contemporan cu Claudius PTOLEMEU, care a scris o operă impresionantă în 10 volume, intitulată *Antologie*, probabil în ultima parte a vieţii (cam între anii 150 – 175). Este cea mai lungă lucrare de specialitate a timpului care a ajuns la noi, chiar dacă sub forma unei copii târzii, făcute câteva secole mai târziu, şi totodată cea mai completă, autorul incluzând în ea peste o sută de astrograme exemplificatoare. A asimilat cunoaşterea astrologică a timpului său care însemna deopotrivă astrologia şi astronomia babiloniană, egipteană şi greacă, fapt uşor de dedus din lucrarea sa foarte bine documentată, în care Valens îşi citează predecesorii şi învăţătorii,

scoţându-i astfel dintr-un nemeritat anonimat (precum, de exemplu, faraonul Nechepso şi preotul său Petosiris). A fost un adevărat profesionist, cu o mare putere de sinteză a informaţiei, ceea ce a şi făcut ca lucrarea

— PLANETELE INDIVIDUALE accentuează Semnele în care nativul a mai avut încarnări; să se devină foarte uşor de înţeles iar tehnicile astrologice prezentate de el, uşor de folosit. În ciuda faptului că Ptolemeu a fost colosul astrologiei timpului său, totuşi tehnicile de lucru date în *Antologie* l-au impus pe Valens în valorile de specialitate. Ptolemeu rămâne teoreticianul în vreme ce Valens rămâne practicianul care a făcut astrologia accesibilă pentru binele oamenilor, aşa cum nici un alt astrolog grec al elenismului târziu nu a mai reuşit să facă.

— PLANETA-FOCAR sau planeta cu influenţa cea mai puternică arată domeniile de viaţă în care nativul a dezvoltat cele mai multe calităţi;

— o karmă dificilă apare întotdeauna dintr-o încărcată axă a Caselor a VI-a – a XII-a.

Fiecărui Semn zodiacal îi corespund mai multe ţări, care reprezintă principalele teritorii de pe Terra în care nativul a trăit în existenţele anterioare (vezi GEOGRAFIE ASTROLOGICĂ). Pentru a interpreta corect, însă, este nevoie de multe cunoştinţe de mitologie, de istoria culturii şi civilizaţiilor, precum şi de multă experienţă în cunoaşterea simbolică a lumii şi a existenţei, necesare într-o interpretare astrologică de mare sensibilitate precum astrologia karmică. (vezi şi TOTALITATEA BAGAJULUI KARMIC, AXELE

KARMICE).

Notă: Considerăm necesară această adăugire, deoarece, la sfârşitul secolulului XX şi la începutul secolului XXI a luat o foarte mare amploare astrologia karmică. Dincolo de buna intenţie şi de eventuala necesitate a dezvoltării acestei ramuri, la acest moment ea este mai aproape de şarlatanie decât de spiritualitate. Facem menţiunea că acest domeniu este posibil dacă:

— astrologul şi-a dezvoltat o clarviziune autentică

— astrologul are o raportare autentică la Dumnezeu Tatăl

— astrologul primeşte de la Dumnezeu şi respectă acordul Lui referitor la persoana căreia urmează să-i interpreteze karmic tema natală

VIAŢĂ EXTERIOARĂ – Trebuie consultaţi în principal Soarele, Casa a VII-a şi Casa a X-a, şi studiate planetele, dacă ele sunt puternice sau slabe, sau dacă există SEMNIFICATORI puternici ori slabi. Viaţa intimă este caracterizată de către Lună, Casa a FV-a şi Casa a XII-a (vezi CASE).

VIAŢĂ MONOTONĂ – Soarele în Semnul zodiacal Taur. Aspecte bune între Jupiter, Venus şi Saturn.

VIEŢI ANTERIOARE – Informaţiile privind vieţile noastre anterioare sunt vizibile în întreg horoscopul. Nu există mărci specifice din acest punct de vedere, ci doar un alt nivel interpretativ, chiar dacă astrologia secolului XX pare să fi specializat câteva (cum ar fi PLANETELE KARMICE, AXELE KARMICE etc). Teoretic, fiecare

Semn zodiacal, fiecare Casă şi fiecare planetă conţin propria lor informaţie referitoare la celelalte existenţe. Secretul constă în a şti noi foarte clar ce vrem să aflăm şi unde să căutăm. Iată, totuşi, câteva repere:

— astrologul are o foarte bună cunoaştere umană şi procedează cu precauţie pentru ocrotirea psihică a consultantului.

De asemenea, trebuie ştiut că tema natală nu conţine absolut toată informaţia noastră karmică, ci doar anumite aspecte karmice. De exemplu, dacă avem o karmă relaţională dobândită în anumite vieţi anterioare, şi dacă suntem pregătiţi spiritual să o rezolvăm, ea va fi indicată în tema natală. Totalitatea bagajului karmic se află în memoria akashică a Universului, la care avem acces NUMAI ŞI NUMAI CU ACORD DIVIN.

Din păcate, domeniul – atât de sensibil – este astăzi victima mai degrabă a speculaţiilor deductive şi face o adevărată carieră printre creduli, el fiind alimentat la modul dureros de lipsa de responsabilitate a astrologilor contemporani care nu iau deloc în seamă nici propria lor ignoranţă (generatoare de o imensă karmă de ignoranţă) şi nici consecinţele

— adesea dezastruoase – pe care afirmaţiile lor „sigure”, „garantate” le produc asupra oamenilor.

La modul general, putem vorbi în termeni prezumtivi despre anumite vieţi anterioare, în baza aspectelor prezente în tema natală, de exemplu: „putem presupune că”, „ar fi posibil să fi fost”, „probabil că”... etc.

Pentru cei cu adevărat dornici să aibă acces la propriul lor trecut – care se pierde în vârstele imemoriale ale Creaţiei Divine, le sugerăm să se îndrepte către şcolile spirituale autentice, unele dintre ele conţinând tehnici reale de revelare a vieţilor anterioare, chiar şi aşa însă ei trebuind să respecte Voinţa Divină care le poate permite sau nu – în funcţie de nivelul lor de conştiinţă şi de forţa lor mentală – să-şi reveleze anumite aspecte.

Este şi acesta un adevăr, şi anume, că, dacă ne-ar fi fost necesară o astfel de memorie, Dumnezeu ne-ar fi dăruit-o, în binele evoluţiei noastre spirituale.

VICLENIE (dar şi SUBTILITATE) – Mercur puternic, cu unele DISONANŢE de la Soare, Lună, AS sau Uranus. AS în Semnele zodiacale Gemeni sau Fecioară. Pentru subtilitate, aspecte bune cu Saturn sau cu Pluto, mai ales cel de OPOZIŢIE.

VIGILENŢĂ – Influenţa puternică a Semnului zodiacal Gemeni, susţinută de aspecte bune între Mercur-Saturn, Mercur-Marte, Mercur-Lună, Lună-Saturn.

VIGOARE MUSCULARA – Influenţa combinată a planetelor Marte-Jupiter, Marte-Lună, Marte-Soare. Buni indici de vitalitate: aspecte bune între aceleaşi planete şi AS. Aspecte bune între Marte şi Uranus, de exemplu. Vigoarea mentală este indicată de către Marte, Mercur, Uranus, bine dispuşi, în CASA A III-A sau în Semne de expresie a ELEMENTULUI AER. Saturn în relaţie armonioasă cu Mercur. AS într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI AER.

VINDEMIATRIX (Al Muredin) – STEA FIXĂ de

magnitudine 3 din Epsilon VIRGO (9°56 Balanţă), de natura relaţiei Saturn-Mercur. Este plasată în aripa dreaptă a fiinţei celeste. Numele ei arab este *Al Mureddin*, care înseamnă

VICIOS – Sunt importante ASPECTELE DINAMICE dintre Saturn şi Venus precum CUADRATURA, în special când ea se realizează pe CASELE CARDINALE. Aceleaşi aspecte între PLANETELE DINAMICE şi Neptun. Indici puternici ai senzualităţii, dar un slab potenţial vital.

„Cel care va coborî”. Numele de *Vindemiatrix* este dat de către chaldeeni, şi are sensul de „fiu” sau „ram (ură)”. La Ovidiu şi la Pliniu apare sub numele de Vindemiator, Vindemitor, Provinciemiator, Provinciemia Major, Protrigetrix şi multe altele, fiind tradus prin „culegătorul de struguri”, datorită faptului că steaua răsărea dimineaţa exact la timpul culesului viilor. Arabii au tradus acest nume prin *Mukdim al Kitaf*, apoi prin *Almuredin*, contras probabil din *Al Muridin*, însemnând „cel care este trimis înainte”. Dintre multele ei alte nume mai menţionăm pe Alacast, Alcalst, Alaraph şi Almucedie. Egiptenii o cunoşteau ca *Tasha Nefre*, „frumosul băiat”. Influenţa ei este foarte mult disputată: de la una de tip saturnian, cum susţin unii precum Willson, până la cea mercurian-venusiană în viziunea lui Alvidas. Este considerată o stea de rău augur, conferind falsitate, dizgraţie şi nebunie, în funcţie de planetele sau de Nodurile Lunare cu care face se află în aspect. Adeseori, ea anunţă văduvie – completează Robson. Dacă ea se află pe AS sau pe

MC, indică o bună concentrare mentală şi susţine nativii care devin arhitecţi sau oameni de afaceri. Şi totuşi, dacă ne amintim de primul ei nume – *Al Muredin*, „cel trimis înainte pentru credinţă” – atunci acceptăm că această stea fixă susţine şi tendinţele religioase, spirituale, nativul cu o astfel de stea importantă în tema sa natală putând fi foarte bine şi un misionar. (Dr. Eric Morse).

VIOLENT – Uranus rău plasat în temă predispune la un caracter violent, mai ales când este asociat cu Marte şi cu Semnele de expresie a ELEMENTULUI APĂ. Luna în Semne de expresie a ELEMENTULUI FOC poate spori caracterul violent.

VIRGO – Vezi CONSTELAŢIA FECIOAREI.

VOINŢĂ – Se poate evalua puterea voinţei după poziţia pe care o deţin Marte şi Soarele; bine plasate, ele sunt indici excelenţi dacă se găsesc în SEMNE FIXE şi dacă Aş se află într-un Semn fix sau în Semnul zodiacal Berbec. Voinţa este slabă într-o DOMINANTĂ lunară, venusiană, mercuriană, şi atunci când există numeroase planete în SEMNE MUTABILE, sau în Semnele zodiacale Peşti sau Rac.

VOLANS – Piscis Volans Sau Peştele Zburător, CONSTELAŢIE care se întinde între 20° Fecioară şi 00° Săgetător şi între 63° şi 74° sud de ecuator. Introdusă de Bayer în 1604 şi cunoscută sub numele de Volans. Marinarii din mările sudice spun că au văzut bancuri de peşti zburători şi probabil că asta i-a inspirat să numească astfel acest grup de stele. Kepler numeşte constelaţia *Passer*, „uliul”. Influenţa ei se manifestă sub forma

unei minţi rapide, a activităţii, şi a abilităţţilor artistice, poetice, imaginative, creatoare.

VIOLENŢĂ – Marte DISONANT dominant. Întotdeauna aspecte rele între Marte-Uranus, Soare şi AS; de asemenea, CUADRATURA Marte-PIuto cel mai adesea, cuadratura Pluto-Lună, puto-Mercur; uneori chiar cuadratura Soare Pluto. Predominanţa Semnelor de expresie a ELEMENTULUI FOC, Semnul zodiacal Taur important, predominanţă a Semnelor marţiene – Semnul zodiacal Berbec dacă este afectat de către Saturn sau de către cuadratura Marte-Saturn; sau Semnul zodiacal Scorpion marcat de către Lună sau de Saturn.

VOLUPTATE – SEMNELE FIXE, exceptând probabil Semnul zodiacal Vărsător, indică în general voluptatea, dacă şi CASA A V-A este importantă; în mod egal, Semnele jupiteriene, şi afectările între Luminării, Saturn sau Neptun; dacă există o DOMINANTĂ venusiană de bază – de exemplu, Venus-Jupiter sau Venus-Lună – şi dacă Saturn este relativ slab, fără să influenţeze deloc Casa a V-a şi SEMNIFICATORII săi.

VORBIRE – Uşurinţa în vorbire, în sens oratoric, este, adesea, indicată prin aspectele bune dintre Mercur şi Lună şi dintre Mercur şi Saturn, prin prezenţa BENEFICILOR în Semnul zodiacal Taur, prin Soare în Semnul zodiacal Gemeni. Mercur ANGULAR şi Soarele în aspect cu Luna şi cu Mercur sunt, de asemenea, nişte indici buni. În toate aceste cazuri, SEMNIFICATORII intelectuali sunt şi ei puternici. Jena în vorbire se ataşează adesea unei DISONANŢE a lui Mercur

faţă de Saturn.

VRĂJITOR – Indicii aparţin aspectelor conflictuale dintre Saturn şi Mercur. De asemenea, e posibil să fie vorba despre DISONANŢE severe între planetele precizate şi Neptun-Uranus. Mercur nu prea departe de Marte şi disonant. Indici ai conştiinţei morale foarte scăzuţi. În plus, trebuie ţinut cont de orice aspect pe care îl face Pluto cu Mercur sau cu Luna, dacă Luna este în Semnul zodiacal Scorpion. Mai nou, în astrologia modernă, se pare că un rol foarte important pentru astfel de lucruri îl joacă LILITH (Luna Neagră), luându-se în consideraţie poziţia ei în SEMN ŞI CASĂ.

VRĂJIT (DEOCHEAT) – Un nativ se crede deocheat când Uranus, Neptun sau Saturn sunt în CASA A XII-A, rău aspectaţi de către Lună sau de către această Casă. Pe de altă parte, indici de PESIMISM.

VULCAN – Deşi multă vreme s-a crezut că Vulcan ţine mai degrabă de interpretări simbolice decât de realitate, totuşi planeta are deja o adevărată istorie, aşteptând doar să fie oficializată ca locuitoare a sistemului nostru solar. Ea orbitează între Soare şi Mercur, fiind mai aproape de primul, de care nu se îndepărtează niciodată mai mult de 8°. Ea se situează, aşadar, în acelaşi Semn cu Soarele, sau în Semnele învecinate lui, atunci când Soarele se află la începutul sau la sfârşitul unui Semn. De exemplu, pentru un nativ Balanţă, există trei posibilităţi:

— dacă Soarele se află la începutul Semnului, Vulcan este fie la sfârşitului Semnului zodiacal

anterior (Fecioară), fie tot în Semnul zodiacal Balanţă;

— dacă Soarele se află la mijlocul Semnului, Vulcan se află şi el tot în acest Semn

— dacă Soarele se află la sfârşitul Semnului, Vulcan este fie tot în Semnul zodiacal Balanţă, fie la începutul Semnului zodiacal următor (Scorpion).

Conjuncţia Soare-Vulcan se manifestă numai sub 3° ORB, iar nativii marcaţi de ea sunt cei născuţi în primul decan al Semnului, mai ales în cazul în care sunt nativi Berbec, Taur, sau Fecioară. Vulcan este considerat octava superioară a lui Pluto şi exprimă, pe de o parte, simbolismul alchimic şi iniţiatic al lui Hefaistos/Vulcan, marele zeu făuritor al fulgerelor lui Zeus şi al Pandorei, iar, pe de altă parte, transformarea în cel mai înalt şi mai pur sens al ei, graţie efectului său distructiv şi profund purificator. Spre deosebire de Pluto care operează la nivel subconştient, în adâncimile insondabile ale psihicului, Vulcan aduce transformarea la lumină, iar nativul acţionează cu toată conştiinţa asupra profunzimilor sale.

VULPECA, VULPECULA ET ANSER – „Vulpea şi gâscă”, o CONSTELAŢIE ce se întinde între 24° Capricorn şi 4° Peşti, şi între 20° şi 30° nord de ecuator. A fost introdusă în listele de stele în 1690 de către Johannes Hevelius. Cunoscută de obicei drept „Gâscă” şi, deşi este o subconstelaţie din constelaţia Vulpecula („mica vulpe”), ea o înconjoară. Astrologii cred că aduce viclenie şi o natură vorace.

WASAT – STEA FIXĂ dublă de magnitudine 3,5 din Delta Gemini (18°31 Rac), de natura planetei Saturn. Este localizată pe braţul drept al geamănului de nord (CASTOR). Numele ei, cu tot cu varianta Wesat, provine din formele arabe *Wasat as*-Sama sau *Al Wasat*, care înseamnă „mijlocul" (cerului) sau „centrul", adică steaua care este cea mai aproape de ECLIPTICĂ, deci de centrul/mijlocul Cerului. Este o stea violentă, distructivă, care nu explică absolut deloc rezonanţa ei saturniană, fiind în mod special legată de otrăvuri şi de medicamente. Aspectele saturniene, de exemplu, trimit mai degrabă către o influenţă pesimistă, melancolică. Astrologia contemporană, referitor la această stea, se întreabă dacă nu cumva ar trebui introduse în abordarea stelelor fixe analogiile cu planetele transpersonale Uranus, Neptun, Pluto, modalitatea de acţiune a lui Wasat, frizând, de exemplu, natura combinată a planetelor Marte-Uranus sau Marte-Pluto. Datorită apropierii de natura uraniană, ea ar susţine capacitatea de a vorbi celorlalţi cu claritate şi autoritate precum şi reuşita în afaceri publice.

WAZN – STEA FIXĂ de magnitudine 3,2 din Beta COLUMBA (26°25 Gemeni), de natura relaţiei Venus-Mercur. Este localizată pe spatele figurii. Astronomul arab Al Tizini spunea că Wazn şi steaua Alpha, PHACT, sunt mesagerii sau „aducătorii de veşti bune". Numele ei este de provenienţă arabă, *Al Wazn* având sensul de „însemnătate", „importanţă". Astrologul Rozer a „tăiat" în 1679 CANIŞ MAJOR şi a construit

CONSTELAŢIA cunoscută astăzi drept COLUMBA (sau Columba Noachi). Partea care a fost eliminată se numeşte MULIPHEIN. Ambele purtau numele de „cele două stele de încredere”, fiind adesea confundate cu Soheil (denumirea arabă pentru CANOPUS), înaintea căreia răsar împreună. Astăzi ele sunt stelele Alpha (PHACT) şi Beta (WAZN) Columbae. Este unanim acceptat azi că Muliphein include cele două stele numite *Had ar* („sol”) şi

Al-Wezn („însemnătate”). Arabii le mai numeau *Al Aghribah*, „corbii”. Importanţa lor trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

succese de răsunet. Wega poate fi uşor sesizată în temele natale ale unor oameni de stat, politicieni, oficialităţi, persoane de mare influenţă. În relaţie directă cu Luna sau cu Neptun, Wega ar conferi tendinţe către ocultism sau misticism.

WEZEN – STEA FIXĂ de magnitudine 2, O din Delta CANIŞ MAJOR (23°24 Rac), de natura planetei Venus. Este localizată în zona ascunsă a figurii. Este foarte aproape de Nodul Nord al planetei Saturn (23°38 Rac în 2000), ceea ce poate genera o influenţă saturniană acestui grad. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI. Pentru mai multe informaţii, vezi şi WAZN.

WEGA (VEGA) – STEA FIXĂ de magnitudine 0,03 din Alpha LYRA (15° 19 Capricorn), de natura relaţiei Venus Mercur, în opinia lui Ptolemeu. Denumirea ei provine din arabul *Al Waqi*, „steaua vulturului”. Cea mai strălucitoare din această

CONSTELAŢIE, frecvent ortografiată Vega alături de alte variante precum Waghi, Vuega vei Vagieh, Veka, deşi forma corectă este Wega. Forma actuală a numelui a fost identificată în astronomia babiloniană, unde ea însemna „mesagerul Luminii”, când ea marca Polul Nord terestru (fiind numită, la data aceea *Matt* sau „steaua-vultur”), rol deţinut astăzi de POLARIS datorită PRECESIEIECHINOCŢIILOR. Este o stea de o deosebită importanţă în astrologie. Egiptenii, de exemplu, o foloseau pentru orientarea cardinală a templelor lor. Persanii au inclus-o în atlasele lor, în grupul cunoscut drept CELE CINCISPREZECE STELE. Datorită influenţei ei benefice, zeii panteonului hindus i-au învins pe Asura-şi, demonii răului, iar vechii indieni au figurat-o ca un triunghi, asemănător fructului cu trei colţuri pe care îl face Cringata, o plantă acvatică. Acest triunghi este alcătuit din stelele VEGA din LYRA, DENEB ADIGE din LEBĂDA ŞI ALTAIR din VULTURUL şi alcătuiesc Marele Triun ghi de Vară. În România este vizibilă tot timpul anului, având tranzitul superior aproape de zenit. În privinţa influenţei ei, părerile sunt împărţite. Alvidas o consideră de natura lui Saturn în trigon cu Jupiter pe Semne de expresie a ELEMENTULUI PĂMÂNT, în special Capricorn-Taur. După Robson, ea este o stea benefică ce conferă idealitate, speranţă, rafinament şi schimbări de bun augur, nativii având adeseori o fire sobră şi gravă (mai ales bărbaţii). Ebertin afirmă că, într-o configuraţie astrologică bună, Wega susţine talentele artistice, mai ales în muzică şi teatru, dar şi plăcerea faţă

de viaţă. În relaţie directă cu Jupiter sau cu Venus, pare a-i asigura nativului drumul către bogăţie şi glorie dar, dacă alte aspecte mai puţin armonioase o include, acestea pot fi pierdute. Plasată pe AS sau pe MC, anunţă

YED POSTERIOR – STEA FIXĂ de magnitudine 3,3 din Epsilon OPHIUCUS (3°31 Săgetător), de natura relaţiei Saturn-Venus. Este o stea roşie poziţionată pe mâna stângă a lui Ophiucus. Denumirea înseamnă „steaua din spate”. Această stea, împreună cu YED PRIOR, HAN, SABIK ŞI UNUKALHAI, alcătuiau ASTERISMUL *Nasak al Yamaniyy*, „graniţa de sud a păşunii”, care ocupa în vechime o foarte mare porţiune a Cerului, celelalte stele din CONSTELAŢIE alcătuind graniţa de nord. Stelele aflate în interiorul acestor graniţe erau oile, păzite de către RAS ALHAGUE (păstorul) şi RAS ALGETHI (câinele). Se spune că această stea, aflată în mâna stângă a figurii, ar avea o influenţă rea. Totuşi, influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al constelaţiei.

YED PRIOR – STEA FIXĂ de magnitudine 3 din Delta OPHIUCUS (2°18 Săgetător), de natura relaţiei Saturn Venus. Este o stea de culoare galben-intens poziţionată pe mâna stângă a lui Ophiucus. Este una dintre cele două stele din mâna păstorului. Denumirea vine de la cuvântul *Yad* care înseamnă în arabă „mână”. Mai este uneori dactilografiat Jed. Această stea, împreună cu YED POSTERIOR, HAN, SABIK ŞI

UNUKALHAI, alcătuiau ASTERISMUL *Nasak al Yamaniyy*, „graniţa de sud a păşunii”, care ocupa în vechime o foarte mare porţiune a Cerului, celelalte stele din CONSTELAŢIE alcătuind graniţa de nord. Stelele aflate în interiorul acestor graniţe erau oile, păzite de către RAS ALHAGUE (păstorul) şi RAS ALGETHI (câinele). Se spune că ea ar genera imoralitate, neruşinare şi atitudine revoluţionară. Totuşi, influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

YILDUN (Pherkard) – STEA FIXĂ de magnitudine 4,4 din Delta URSA MINOR (1°12 Rac), de natura relaţiei Saturn Venus. Este o stea de culoare verzuie, aşezată la mijlocul cozii Ursului mic. Denumirea pare a veni din cuvântul turcesc *Yilduz*, „dans”. Vildiur sau Gildun sunt variante ale acestui nume. Ea face parte dintr-un grup pe care şi grecii, şi hinduşii, l-au văzut ca întruchipând o trupă de dansatori

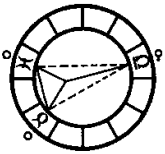

sau de fiinţe care „se joacă” sau care „joacă”. Este vorba despre stelele fixe POLARIS, KOCHAB, PHERKAD ŞI YILDUN, care alcătuiau în antichitate ASTERISMUL cunoscut sub foarte multe nume, precum *Circitores*, *Săltatores*, *Ludentes* sau *Ludiones*, adică „cele care dansează în jurul polului”; asterismul era foarte bine cunoscut, încă din perioada timpurie a astronomiei. Se spune că influenţa ei ar cauza

indiferenţă, spirit negativ şi foarte multe necazuri.

YOD – Vezi CONFIGURAŢII PLANETARE.

YODUL LUI VENUS – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ particulară, al cărei caz ideal este următorul: două planete în SEXTIL sunt plasate în Semnele zodiacale Taur şi Peşti (DOMICILIUL nocturn şi, respectiv, EXALTAREA lui Venus), iar planetafocar, adică Venus, în unghi de 150° cu fiecare dintre cele două planete, se află în domiciliul ei diurn în Balanţă. Este singura planetă care poate realiza o astfel de configuraţie pe baza domiciliilor şi exaltării sale. Mai mult decât atât, ea poate realiza un al doilea yod implicând Semnele zodiacale Fecioară şi Scorpion (CĂDEREA şi, respectiv, EXILUL său) pentru planetele aflate în sextil, şi Semnul zodiacal Berbec (al doilea exil al său) ca loc al PLANETEI-FOCAR – în cazul nostru, Venus. Configuraţia arată că existenţa nativului poate fi lipsită deopotrivă de iubire şi de dragoste, ceea ce amplifică, mai ales în cazul unui Venus important în temă sau retrograd la naştere, karma de tip relaţional. Astfel, prin evenimentele existenţiale cu care va fi confruntat, el va trebui să conştientizeze şi apoi să realizeze lecţia armoniei, a echilibrului, a iubirii în toate aspectele ei, detaşarea afectivă, iubirea transfiguratoare, pură, şi, în final, starea de iubire paradiziacă. Atunci când nu există planete aflate la 150° faţă de Venus natal, se poate trasa un caz de „yod particular”, notând două puncte sensibile ale temei la exact 150° faţă de poziţia natală a lui Venus. De exemplu, să presupunem că Venus este, la

momentul naşterii, la 3° Gemeni. Cele două puncte aflate la exact 150° faţă de această planetă sunt 3° Scorpion şi 3° Capricorn, ambele aceste puncte aflate, la rândul lor, în aspectul de sextil. Dacă într-unul dintre ele există o planetă, sau dacă există o planetă opusă exact lui Venus, aceasta va „colora" oarecum lecţia nativului. A defini yodul propriu fiecărui nativ înseamnă a evidenţia karma lui afectivă specifică, întrucât cele mai importante lecţii pe calea unei evoluţii spirituale sunt cele legate de iubire. De reţinut că această configuraţie se întâlneşte totuşi destul de rar exact aşa cum am descris-o la început. Prezenţa lui CHIRON, JUNON, LILITH fac cu atât mai interesantă această configuraţie, necesitând o atenţie sporită în analiza temei astrale.

ZANIAH – STEA FIXĂ de magnitudine 4 din Eta VIRGO (403T Balanţă), de natura relaţiei Mercur-Venus, de pe braţul stâng al figurii. Împreună cu steaua zeta, ea marchează în mod exact linia ECUATORULUI CERESC. Numele său arab este *Az-Zawiyah*, „unghiul". Chinezii îi spuneau *Tso Chih Fa*, „cea care cu mâna stângă păstrează Legea". Pentru civilizaţia din Valea Nilului, Zaniah şi ZAVIJAVA simbolizau pe *Ninsar*, „Zeiţa Cerului" (probabil Ishtar). Allen spune că ele alcătuiesc una dintre cele şapte perechi vestite de stele. Deşi influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, steaua se pare că exercită o influenţă specială prin ea însăşi, care conferă rafinament, onoare, ordine şi o natură iubitoare. De asemenea, asocierea ei cu o planetă pare să-i amplifice influenţa, colorând-o în

natura planetei respective.

ZAURAK – STEA FIXĂ de magnitudine 3,2 din Gamma ERIDANUS (23°52 Taur), de natura planetei Saturn. Din sintagma arabă *Al Na în al Zaurak*, „steaua strălucitoare a bărcii”, a rămas doar Az-Zawraq, din care s-a impus apoi numele de Zaurak sau Zaurac, pentru steaua localizată undeva pe râul ceresc Eridanus. Deşi steaua trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI, ea exercită totuşi o influenţă proprie, de natură saturniană, care ar predispune la melancolie şi însingurare. Acolo unde ea este în aspect cu vreo planetă, nativii ar trebui sfătuiţi să nu ia viaţa în serios la modul grav şi să aibă foarte mult discernământ atunci când lumea le dă sfaturi pe care ei ar putea pune foarte mare preţ. Numai în cazul unor aspecte total conflictuale, prezenţa acestei stele ne avertizează că nativul poate avea, dezvolta şi manifesta spaima de moarte sau tendinţe suicide.

ZAVIJAVA (Al Araf) – STEA FIXĂ de magnitudine 3,8 din Beta VIRGO (27°10 Fecioară), de natura relaţiei Mercur Marte. Este localizată pe umărul stâng al figurii. Einstein a folosit această stea în timpul ECLIPSEI SOLARE din 21.09.1922, care se afla foarte aproape de Soare, pentru a calcula viteza luminii în spaţiu. Denumirea ei provine din arabul *Zawiyat al – Awwa*, „unghiul/colţul barcagiului”, sau din *Al Zawiah*, „unghiul” sau „colţul”. Acest ultim cuvânt însă mai conţine în istoria lui derivativă şi ideea de simbol al unei autorităţi, cu referire directă la cineva care deţine o poziţie de comandă, dar în

spatele căruia se află, de fapt, adevărata putere conducătoare. Natura asemănătoare relaţiei Mercur-Marte sugerează o fiinţă cu suficientă inteligenţă şi energie care poate fi trimisă înainte, fără să mai fie nevoie de o autoritate înaltă care să conducă – menţionează Dr. Eric Morse. Robson spune că influenţa ei generează bunăvoinţă, tărie de caracter, putere, combativitate, dar şi distructivitate.

ZBOR – Mercur este adesea denumit „regele zborurilor”, astrologia modernă adăugându-i-l pe Uranus, planeta invenţiilor şi a cuceririlor superioare ale minţii, bine susţinut de către Saturn în ceea ce priveşte aviaţia. Dacă, însă, Mercur este puternic şi dinamic aspectat în tema unei conştiinţe morale slabe (deopotrivă de către Saturn şi Uranus, cu care e posibil să realizeze aspectul de CUADRATURĂ), se spune

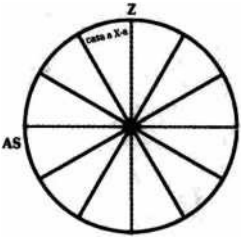

că el conferă nativului tendinţa de a se descurca aşa cum poate; nativul riscă, de asemenea, să fie aerian când Mercur afectează SEMNIFICATORII banilor.

ZENIT – Punct al SFEREI CEREŞTI, situat în prelungirea verticalei locului de naştere, la intersecţia verticalei locului cu sfera cerească.

Este diametral opus NADIRULUI. Prin extensie, se spune că o planetă este la zenit când

ea se află în vecinătatea MC.

El se află în CUADRATURĂ cu AS. Astrologii îl consideră în analogie cu planeta Saturn, cu Semnul zodiacal Capricorn şi cu CASA A X-A. O planetă în CONJUNCŢIE cu zenitul (cu un orb de maximum 3°) este foarte puternică în temă, şi arată comportamentul nativului în societate, precum şi cariera pe care poate s-o urmeze. Împreună cu nadirul, zenitul alcătuieşte una dintre AXELE AUXILIARE.

ZGÂRCENIE – Saturn trebuie să fie puternic ca importanţă şi să aibă o influenţă destul de serioasă asupra CASEI A II-A. AS nu trebuie să se afle într-un Semn de expresie a ELEMENTULUI FOC. Jupiter şi Soarele relativ slabi. Semnele zodiacale Fecioară sau Capricorn pe AS. Unele disonanţe între Saturn şi Mercur, dar fără să fie grave. Saturn în CONJUNCŢIE cu Luna.

ZI – în vorbirea comună, ziua este acel interval de lumină (literal „lumina zilei”) dintre răsărit şi apus. Durata ei depinde de latitudinea geografică şi de anotimp. Ea reprezintă perioada de 24 de ore ale rotaţiei Pământului în jurul axei sale. Babilonienii şi hinduşii măsurau ziua de la răsărit la apus. Vechii greci calculau ziua de la un apus la altul, aşa cum fac evreii. Majoritatea naţiunilor măsoară astăzi ziua de la un miez al nopţii la altul.

ZI SOLARA MIJLOCIE – Intervalul de timp dintre două CULMINAŢII inferioare succesive ale Soarelui.

ZILE CRITICE – în contextul strict al

astrologiei orare şi în formele timpurii de ASTROLOGIE MEDICALA, zilele critice erau cele marcate de seriile de DIRECŢII ŞI TRANZITE în care Luna făcea CUADRATURĂ cu propria sa poziţie.

ZILE EGIPTIACE – Sintagmă provenită din astrologia egipteană, denumind zilele şi orele considerate periculoase pentru sănătate. Tradiţia menţionează că bolile grave declanşate în această perioadă, precum şi întreprinderile şi afacerile pornite în aceste momente au rareori sorţi de izbândă.

Luna	Ziua/ ora
Ianuarie	1 – ora 23; 25 – ora 18
Februarie	4 – ora 20; 20 – ora 22
Martie	1 – ora 16; 28 – ora 22
Aprilie	10 – ora 10; 20 – ora 23
Mai	3 – ora 18; 25 – ora 22
Iunie	10 – ora 18; 16

	– ora 16
Iulie	13 – ora 23; 22/23 – ora 23
August	1 – ora 13; 30/31 – ora 19
Septembrie	H – ora 15; 21 – ora 16
Octombrie	3 – ora 20; 22 – ora 21
Noiembrie	5 – ora O; 28 – ora 17
Decembrie	7 – ora 13; 22 – ora 18

TABEL ZILE EGIPTIACE

ZI ASTROLOGICĂ – Intervalul de timp delimitat după mai multe criterii, în funcţie de tradiţie sau de şcoala astrologică urmată. De exemplu, tradiţia egipteană o consideră ca durând de la o amiază la alta (adică între două treceri consecutive ale Soarelui la MERIDIAN). Tradiţia creştină şi alchimică o consideră de la un răsărit al Soarelui la altul. Astrologia individuală o

consideră ca începând la ora naşterii, de exemplu azi, şi terminându-se mâine, tot la ora naşterii.

ZIBAL – STEA FIXĂ de magnitudine 4,9 din Zeta ERIDANUS (13°50 Taur), de natura planetei Saturn. Împreună cu stelele Eta (AZHA), Rho şi Sigma, Zibal alcătuia constelaţia arabă numită „cuibul struţilor”. Influenţa ei trebuie considerată în ansamblul general al CONSTELAŢIEI.

ZI CIVILĂ – Zi calculată să înceapă la miezul nopţii, la 180° est sau vest de Greenwich, continuându-şi periodicităţile unei ore cu fiecare 15° de arc ale Soarelui.

ZI MEDIE – Ziua egală ca durată cu media tuturor zilelor solare dintr-un AN TROPICAL. Durata ei este fixă.

ZI SIDERALA – Intervalul de timp dintre două CULMINAŢII superioare succesive ale PUNCTULUI VERNAL la meridianul locului; ea este mai scurtă cu 3.56” decât ZIUA SOLARĂ.

ZI SOLARĂ ADEVĂRATĂI ntervalul de timp parcurs de Soare între două treceri ale sale la MERIDIAN. El diferă de la o zi la alta.

ZILELE CÂINELUI – Perioadă uneori calculată din răsăritul heliacal al STELEI FIXE SIRIUS din Alpha CANIŞ MAJOR şi extinsă din când în când la 40 de zile. Se spune că era cea mai fierbinte perioadă a anului şi că ea acoperea câteva săptămâni din iulie şi august, începând aproximativ de la 4 iulie. Tradiţia este de origine mediteraneană. În tradiţia esoterică, un ciclu de 40 de zile reprezintă coborârea spiritului în materie, iar în esoterismul alchimic reprezintă perioada necesară efectuării *operei la negru*, a

putrefacţiei, începutul transformărilor esenţiale.

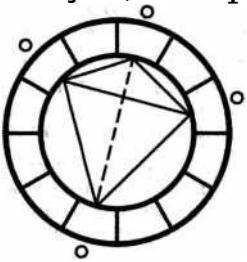

ZMEUL – CONFIGURAŢIE PLANETARĂ cunoscută şi sub numele de „paraşuta”; ea conţine o PIRAMIDĂ şi un TRIUNGHI MINOR; este o configuraţie mai dinamică decât piramida, deoarece dispune de o OPOZIŢIE şi de o PLANETĂ-FOCAR care canalizează şi împing spre acţiune energiile planetare implicate. Problema constă în aceea că zmeul poate conferi tendinţa la conservatorism, nativul nefolosind întregul potenţial al temei natale. Planeta-focar, prin poziţia sa în SEMN ŞI CASĂ, indică în ce sector şi în ce mod va rezolva nativul această chestiune. Planeta opusă focarului indică stimulul mental care canalizează energiile creatoare spre focar. Bine utilizat, zmeul conferă o reuşită sigură.

ZODIAC ASTRONOMIC – în interpretarea obişnuită a Zodiacelor timpurii, se consideră că Zodiacul revelat în catalogul de stele al lui Ptolemeu, conţinând 12 CONSTELAŢII inegale, este Zodiacul astronomic. El pare să fi fost prototipul Zodiacului modern, formulat matematic. Catalogul lui Ptolemeu indică alte 48 de constelaţii şi, în vreme ce doar 12 sunt listate ca alcătuind Zodiacul, una sau două

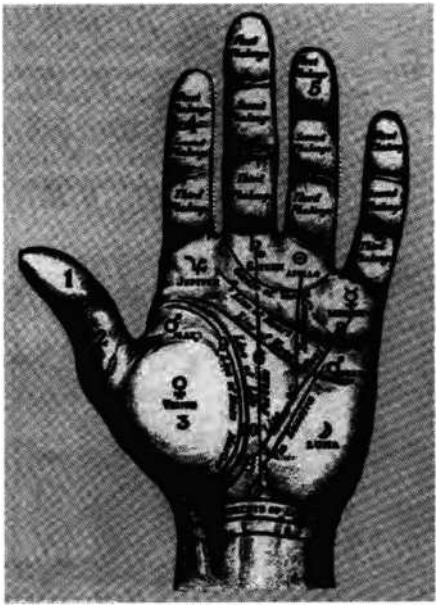

dintre alte ASTERISME intersectează linia elipticii, ca şi Zodiacul astronomic modern.

ZODIACUL HIPSOMATIC – Denumire folosită pentru Zodiacul convenţional sau egipto-babilonian, bazat pe 12 arce de câte 30° fiecare, punctul iniţial (deci gradul o al acestui Zodiac) fiind localizat la 1° Taur, determinat după STEAUA FIXĂ ALDEBARAN, considerată în antichitate drept reperul cel mai important. Acest Zodiac diferă de ZODIACUL TROPICAL, iar denumirea aparţine astrologului Fagan.

ZODIACUL ŞI CHIROMANŢIA – Corespondenţa dintre structura mâinii şi Zodiac. Prin acest model, numit „Zodiacul palmelor”, se postulează existenţa relaţiilor dintre tema natală şi palma nativului.

Semn zodiacal	MSH
bekbe	deget

c	ul mare
TAUR	munte le lui Venus
GEMENI	linia vieţii
RĂU	munte le Lunii
EEU	linia inimii
FECIOARĂ	deget ul mic
BALANŢĂ	munte le lui Venus
SCORPION	inelar ul
SĂGETĂTOR	linia capului
CAPRICORN	deget ul mijlociu
VĂRSĂTOR	linia destinului
PEŞTI	arătător ul

TABEL ZODIACUL ŞI CHIROMANŢIA

ZONA FATALITĂŢII – Intervalul care conţine 30° de o parte şi de alta a liniei MC-FC. Toate planetele aflate la mai puţin de 30° de MC sau de FC sunt, deci, în această zonă. Cele aflate la 30° de-o parte şi de alta a liniei AS-DS constituie zona liberului arbitru. Fatalitatea în sensul ei vulgar este reprezentată în principal de Saturn, cel care cauzează în general piedici şi temporizări total

independente de acţiunea nativului, în vreme ce Marte provoacă răsturnări prin imprudenţă.

ANEXE

1. CONSTELAŢIILE ÎN ORDINE ALFABETICĂ

1. ANDROMEDA (Prinţesa etiopiană)
2. ANTLIA PNEUMATICA (Pompa de aer)
3. APUS (Pasărea Paradisului)
4. AQUARIUS (Cel care poartă apa)
5. AQUILA (Vulturul)
6. ARA (Altarul)
7. ARGO NAVIS (Nava)
8. ARIES (Berbecul)
9. AURIGA (Vizitiul, Căruţaşul)
10. BOOTES (Plugarul sau Păstorul)
11. CAELUM (Unealta sculptorului)
12. CAMELOPARDALIS (Girafa)
13. CANCER (Crabul)
14. CANIŞ MAJOR (Câinele Mare)
15. CANIŞ MINOR (Câinele Mic)
16. CANES VENATICI (Câinii de vânătoare)
17. CAPRICORNUS (Capra)
18. CARINA (Chila navei)
19. CASSIOPEIA (Regina etiopiană)
20. CENTAURUS (Centaurul)
21. CEPHEUS (Regele etiopian)
22. CETUS (Monstrul marin)
23. CHAMAELEON (Cel bine ascuns)
24. CIRCINUS (Compass pentru desenat cercuri)
25. COLUMBA (Porumbelul)
26. COMA BERENICES (Părul Berenicei)

27. CORONA BOREALIS (Coroana nordică)
28. CORONA AUSTRALIS (Coroana sudică)
29. CORVUS (Corbul)
30. CRATER (Cupa, Potirul)
31. CRUX (Crucea sudică)
32. CYGNUS (Lebăda)
33. DELPHINUS (Delfinul)
34. DORADO (Peştele de aur)
35. DRACO (Dragonul)
36. EQUULEUS (Mânzul sau Căluţul)
37. ERIDANUS (Râul)
38. FORNAX CHEMICA (Furnalul)
39. GEMINI (Gemenii)
40. GRUS (Craniul)
41. HOROLOGIUM (orologiul, Pendula)
42. HERCULES (Omul care îngenunchează)
43. HYDRA (Şerpoaica)
44. HYDRUS (Şarpele de apă)
45. INDUS (Indianul)
46. LACERTA (Şopârla)
47. LEO (Leul)
48. LEO MINOR (leul cel mic)
49. LEPUS (Iepurele)
50. LIBRA (Balanţa)
51. LUPUS (Lupul)
52. LYNX (Linxul)
53. LYRA (Harpa)
54. MENSA (Masa)
55. MICROSCOPIUM (Microscopul)
56. MONOCEROS (Unicornul).
57. MUSCA AUSTRALIS (Musca sudică)
58. NORMA ET REGULA (Rigla şi echerul)
59. OCTANS (Octantul)

60. OPHIUCHUS (Păzitorul şarpelui)
61. ORION (Gigantul, Vânătorul)
62. PAVO (Păunul)
63. PEGASUS (Calul înaripat)
64. PERSEUS (Campionul, Eroul)
65. PHOENIX (Phoenixul)
66. PICTOR (Şevaltul pictorului)
67. PISCES (Peştii)
68. PISCIS AUSTRINUS (Peştele de sud)
69. PUPPIS (Pupa navei)
70. PYXIS NAUTICA (Compasul marinarului)
71. RETICULUM RHOMBOIDALIS (Rombul)
72. SAGITTA (Săgeata)
73. SAGITTARIUS (Arcaşul)
74. SCORPIUS (Scorpionul).
75. SCULPTOR (Sculptorul)
76. SCUTUM (Scutul lui Sobieski)
77. SERPENS (Şarpele)
78. SEXTANS URANAE (Sextantul Uranici)
79. TAURUS (Taurul)
80. TELESCOPIUM (Telescopul)
81. TRIANGULUM (Triunghiul)
82. TRIANGULUM AUSTRALIS (Triunghiul de sud)
83. TUCANA (Gâscă)
84. URSA MAJOR (Ursa Mare)
85. URSA MINOR (Ursa Mică)
86. VIRGO (Fecioara)
87. VOLANS (Peştele zburător)
88. VULPECULA ET ANSER (Vulpea şi gâscă)

2. CONSTELAŢIILE ŞI STELELE LOR FIXE

C	„STELEL	Dk

ONSTELAŢIA	ETHE	mMAijâlln I lFia A STELEI
Andromeda	Alpheratz	Alpha Andromedae
	Mirach	Beta Andromedae
	Almach	Gamma Andromedae
Aquarius	Sadalmelik	Alpha Aquarii
	Sadalsuud	Beta Aquarii
	Sadachbia	Gamma Aquarii
Aquila	Altair*	Alpha Aquilae
	Alshain	Beta Aquilae

	Tarazed	Gamma Aquilae
	Deneb al Ukab Borealis	Epsilon Aquilae
	Aquila	Eta Aquilae
	Deneb al Ukab Australis	Zeta Aquilae
Aries	Hamal	Alpha Arietis
	Sheratan	Beta Arietis
	Mesarthim	Gamma Arietis
Auriga	Capella	Alpha Aurigae
	Menkalinan	Beta Aurigae
	Elnath	Gamma Aungae = Beta
	Almaaz	Ep

		silon Aurigae
	Haedus1	Zeta Aurigae
	Theta Aur	Theta Aurigae
	Al Kab	Iota Aurigae
Bootes	Arcturus *	Alpha Bootis
	Nekkar	Beta Bootis
	Seginus	Gamma Bootis
	Delta Boo	Delta Bootis
	Izar	Epsilon Bootis
	Zeta Boo	Zeta Bootis
	Muphrid	Eta Bootis
	Alkaluro	M

	ps	u Bootis
Camelopardalis	Beta Cam	Beta Camelopardalis
Cancer	Acubens	Alpha Cancri
	Al Tarf	Beta Cancri
Canes Venatici	Cor Caroli	Alpha-2 Canum Venaticorum
	Chara	Beta Canum Venaticorum
Canis Major	Sirius	Alpha Cams Majoris
	Mirzam	Beta Canis Majoris
	Muliphein	Gamma Cams Majoris

	Wezen	Delta Cams Majoris
	Adhara	Epsilon dams Majoris
	Aludra	Eta Canis Majoris
	Omi-l cMa	U micron-l cams Majoris
	Omi-2 CMA	ti micron-2 Canis Majoris
Canis Minor	Procyon	Alpha Cams Minons
	Gomeisa	Beta Canis Minoris
Capricornus	Algedi*	Alpha Capricorni
	Dabih	Beta Capricorni
	Nashira	Gamma Capricorni

	Deneb Algedi	Delta Capricorni
Carina	Canopus	Alpha Carinae
	Avior	Epsilon Carinae
Cassiopeia	Shedar	Alpha Cassiopeiae
	Caph	Beta Cassiopeiae
	Gamma Cas	Gamma Cassiopeiae
	Kuchbah	Delta Cassiopeiae
	Seginus	Epsilon Cassiopeiae
	Achird	Eta Cassiopeiae
	Kappa Cas	Kappa Cassiopeiae
	Kho Cas	Kho Cassiopeiae
Centaurus	Kigil Kentaurus	Alpha Centauri
	Hadar (Agena)	Beta Centauri
	Muhlifain	Gamma Centauri
	Menkent	Theta Centauri
Cepheus	Alderamin	Alpha Cephei

	Alfirk	Beta Cephei
	Delta Cep	Delta Cephei
	Garnet Star	Mu Cephei
Cetus	Menkar	Alpha Ceti
	Deneb Kaitos	Beta Ceti
	Kaffaljidhma	Gamma Ceti
	Mira	Omicron Ceti
	Baten Kaitos	Zeta Ceti
Columba	Phact	Alpha Columbae
Coma Berenices	Diadem	Alpha Comae Berenices
	Beta Com	Beta Comae Berenices
Corona Australis	Alfecca Meridiana	Alpha Coronae Australis
Corona Borealis	Alphecca (Gemma)	Alpha Coronae Borealis
	Nusakan	Beta Coronae Borealis
Corvus	Alchiba	Alpha Corvi
	Gienah Corvi	Gamma Corvi

	Algorab	Delta Corvi
Crater	Alkes	Alpha Crateris
	Delta Cât	Delta Crateris
Crux	Acrux	Alpha Cruciş
	Mimosa	Beta Cruciş
	Gacrux	Gamma Cruciş
	Delta Cru	Delta (Jrucis
Cygnus	Deneb	Alpha Cygni*
	Albireo	Beta Cygni
	Sadr	Gamma Cygni
	Gienah Cygni	Epsilon Cygni
	PTyg	P Cygni
	Sualocin	Alpha Delphini
Delphinus	Rotanev	Beta Delphini
	Gamma Del	Gamma Delphini
Draco	Thuban	Alpha Draconis
	Rastaban	Beta

		Draconis
	Eltanin	Gamma Draconis
	Nodus Secundus	Delta Draconis
	Al Dhibain „Prior”.	Eta Draconis
	Giausar	Lambda Draconis
	Kuma	Nu Draconis
Equuleus	Kitalpha	Alpha Equulei
Eridanus	Achernar	Alpha Eridani
	Cursa	Beta Eridani
	Zaurak	Gamma Eridani
	Acamar	Theta Eridani
	Beid	Omicron-l Eridani
	Keid	Umicron-2 Eridani = 40 Eridani
Eornax	Alpha For	Alpha Fornacis
Gemini	Castor*	Alpha Geminorum
	Pollux	Beta

		Geminorum
	Alhena	Gamma Geminorum
	Wasat	Delta Geminorum
	Mebsuta	Epsilon Geminorum
	Mekbuda	Zeta Geminorum
	Propus	Eta Geminorum
	Tejat	Mu Geminorum
Grus	Al Nair	Alpha Gruis
Hercules	Rasalgethi	Alpha Herculis
	Kornephoros	Beta Herculis
	Gamm Her	Gamma Herculis
	Zeta Her	Zeta Herculis
Hydra	Alphard	Alpha Hydrae
Indus	The Persian	Alpha Indi
Lacerta	Alpha Lac	Alpha Lacertaie
Leo	Regulus	Alpha Leonis
	Denebola	Beta

		Leonis
	Algieba	Gamma Leonis
	Zosma	Delta Leonis
	Algenubi	Epsilon Leonis
	Adhafera	Zeta Leonis
	Rasalas	Mu Leonis
Leo Minor	Praecipua	46 Leoms Minoris
Lepus	Arneb	Alpha Leporis
	Nîhăl	Beta Leporis
Libra	Zuben Elgenubi	Alpha Librae
	Zuben Elschemali	Beta Librae
	Zuben Hakrabl	Sigma Librae
Lupus	Kakkab	Alpha Lupi
	Vega	Alpha Lyrae
Lyra	Sheliak	Beta Lyrae
	Sulafat	Gamma Lyrae

	lafat	mma Lyrae
Monoceros	Beta Mon	Beta Monocerotis
Ophiuchus	Rasalhague	Alpha Ophiuchi
	Cebalrai	Beta Ophiuchi
	Yed Prior	Delta Ophiuchi
	Yed Posterior	Epsilon
	Zeta Oph	Zeta Ophiuchi
	Sabik	Eta Ophiuchi
Orion	Betelgeus	Alpha

	e	Orionis
	Kigel	Beta Orionis
	Bellatrix	Gamma Orionis
	Mintaka	Delta Orionis
	Alnilam	Epsilon Orionis
	Alnitak	Zeta Orionis
	Na a în al Saif	lota Orionis
	Saiph	Kappa Orionis
	Meissa	Lambda Orionis
	Sigma Ori	Sigma Orionis
Pavo	Peacock	Alpha Pavonis
Pe	M	Al

gasus	arkab	pha Pegasi
	Scheat	Beta Pegasi
	Algenib	Gamma Pegasi
	Alpheratz	Gamma Pegasi = Alpha Andromedae
	Enif	Epsilon Pegasi
	Enif	Eta Pegasi
Perseus	Mirfak	Alpha Persei
	Algol	Beta Persei
	Gamma Per	Gamma Persei
	Menkib	Xi Persei
P	An	Al

hoenix	kaa	pha Phoenicis
Pisces	Alrescha	Alpha Piscium
	Kullat Nunu	Eta Piscium
Piscis Austrinus	Fomalhaut	Alpha Piscis Austnm
Puppis	Naos	*Zeta* Puppis
	FT Pup	Pi Puppis
	Tureis	Rho Puppis
Pyxis	Alpha Pyx	Alpha Pyxidis
Sagitta	Sham	Alpha Sagittaie
Sagittarius	Rukbat	Alpha Sagittarii

	Arkab Prior	Beta-l Sagittarii
	Alnast	Gamma Sagittarii
	Kaus Media	Delta Sagittarii
	Kaus Australis	Epsilon Sagittarii
	Kaus Borealis	Lambda Sagittarii
	Polis	Mu Sagittarii
	Nunki	Sigma Sagittarii
	W Sagitarii	Gamma-l Sagitarii

3. CONSTELAŢII. STELE FIXE. SEMNE ZODIACALE

Scorpius	Antares	Alpha Scorpii
	Grathas (Acrab)	Beta Scorpu
	Zuben Hakrabi	Gamma Scorpu
	Dschubba*	Delta Scorpii
	Zeta-l Sco	Zeta-l Scorpu
	Girtab	Theta Scorpii
	lota-l Sco	lota-l Scorpii
	lota-2Sco	lota-i4 Scorpu
	Shaula	Lambda Scorpii
	Jabbah	Nu Scorpu
	Al Niyat	Sigma Scorpii
	Al Niyat	Tău Scorpu
	Lesath	Upsilon Scorpii
Scutum	Alpha Set	Alpha Scuti
Serpens	Unukalhai	Alpha

		Serpents
	Delta Ser	Delta Serpents
	Alya	Theta Serpents
Taurus	Alebaran	Alpha Tăun
	Elnath	Beta Tăun l
	Alcyone	Eta Tăun
	Am	Epsilon Tăun
	Zeta Iau	Zeta 1 a un
	Maia	20 la un
	Merope	23 lauri
	Atlas	Tăun
	Eleione	28 l’aun
Telescopium	Alpha Tel	Alpha Telescopii
Triangulum	Mothallah	Alpha Tnanguli
	Detain	Beta lYianguli
Ursa Major	Dubhe	Alpha Urne Maoris
	Merak	Beta Ursae Majons

	Phecda	Gamma l) rue Hajons
	Megrez	Delta uraae Majons
	Alioth	Bpeiton Urne Majons
	Mizar	Zeta Ursae Majons
	Alkaid	Eta Ursae Majons
	Tahtha	Iota Ursae Majons
	lama Australis	Mu Ursae Mqons
	Musada	Unucro n Ursae Majora
	Alcor 80	Ursae Majons
Ursa Minor	Polans	Alpha Ursae Minora
	Kochab	Beta Ursae Minons
	Pherkad	Gamma

		Uraae Minora
	Yildun	Uella Ursae Minora
	Anwar al Parkadam	Eta Ursae Mmons
Vela	Kegor	Gamma Velorum
	(Al) Suhail	Lambda Velorum
Virgo	Spica	Alpha Virgmis
	Porruna	Gamma Vuguus
	Awwa	Delta Virginis
	Vindemiatnx	Epsilon Virgmis
	Zamah	Eta Virgmis
Vulpecula	Anser	Alpha Vulpeculae

Denumirea latină	Denumirea românească	Stelele fixe	Localizarea lor în constelaţie
ANDRO	Andro	Alpherat	Alfa

MEDA	meda	z Vertex Mirach Almach	Andromedae Andromeda (M31) Beta Andromedae Gamma Andromedae
PNfitollă	Maşina pneumatică		
APUS	Pasărea Paradisului		
AyUARIUS	Vărsătorul	Sadalsuud Skat	beta Aquarii Delta Aquarii
AQUILA	Vulturul	Altair Deneb	Alfa Aquilae Zeta Aquilae
ARA	Altarul		
ĂklES	Berbecul	Hamal Sheratan	Alfa Arietis Beta

			Arietis
ARGO NAVIis		Foramen Markeb	Eta Argi Kappa Argi
AURIGA	Viziti ul	Capella Menkalinam	Alfa Aurigae Beta Aurigae
BOOTES	boaru l	Arcturus Princeps Seginus	Alfa Bootis Delta Bootis Gamma Bootis
Oallum	Dalta		
CAM ELUPAKDALIS			
CANCER	Racul	Praesaepe Acubens Asellus Australis Asellus Borealis	Cancro (M 44) Alfa Cancri Delta Cancri Gamma Cancri
CANbă VENATIC1	Câinii de vânătoare	Copula	„Fik îip
CANIŞ MAJOR	Câine le mare	Sinus	Alta Caniş

			Maioris
CANIŞ MINOR	Câine le mic	Procyon	Alfa Caniş Minoritis
CAPRICORN US	Capricornul	Giedi	Alfa Capricorni
		Dabih	Beta Capricorni
		Castra	Epsilon Capricorni
		Armus	Eta Capricorni
		Nashira	Gamma Capricorni
		Oculus	Pi Capricorni
		Bos	Rho Capricorni
		Dorsum	Theta Capricorni
CARIN	Caren	Canopus	Alfa

A	a		Carinae
TS53TUPEDT	Cassiopeia	Schedar	Alfa Cassiopeae
CENTAURUS	Centaurul	Bungula Agena	Alfa Centauri Beta Centauri
CEPHEUS	Cefeu		
CETUS	Balena	Menkar Deneb Kaitos Mira Baten Kaitos	Alfa Ceti Beta Ceti Omicron Ceti Zeta Ceti
CHAMAELEON	Cameleonul		
Ukci Nu-s	Compasul		
COLUMBA	Porumbelul	Phact	Alpha Columbae
COMA BERENICE	Părul Berenicei		
	Coroana australa	Alphecca	Alfa Corona Borealis
iNKtibă BOREA	Coroana boreală		

LA			
CORVUS	Corbul	Algorab	Delta Corvi
CRATER	Cupa	Labrum	Delta Crateris
CRUX	Crucea Sudului	Acrux	Alfa Cruciş
CYGNUS	Lebăda	Deneb Adige Albireo	Alfa Cygni Beta Cygni
DELPHINUS	Delfinul		
DORADO	Peştele de aur		
DKACO	Dragonul	Kastaban Eltanin	Beta Draconis Gamma Draconis
eoou LEUŞ	Calul mic		
ERIDANUS	Eridanul	Achernar Zanrak	Delta Eridani Gamma Eridani
— FORNAX”.	Cuptorul		
GEMINI	Gemenii	Castor Pollux Wasat Alhena Tejat	Alfa Geminorum Beta Geminorum Delta

		Propus Dirah	Geminorum Eta Geminorum Gamma Geminorum Iota Geminorum Mi Geminorum
GRUS	Cocorul		
heRcuLES	Hercule	Ras Algethi	Alfa Herculis
HOITULUGL U M	Orologiul		
HYDRA	hidra	Alphard	Alfa Hydrae
HYDROS	Hidra australă		
INDUS	Indianul		
LACERTA	Şopârla		
LEO	Leul	Kegulus Denebola Zosma AIJabbah Algenubi	Alfa Leoms Beta Leonis Delta Leonis Eta

		Adhafera	Leonis Epsilon Leonis Zeta Leonis
LEO MINOR	Leul mic		
LEE US	Iepur ele		
LIBRA	Balan ţa	Zubenelg enubi Zubenels chemali	Alfa Librae Beta Librae
LUPUS	Lupul		
LYNX	Linxu l		
LYRA	Lira	Wega	Alfa Lyrae
MENSA	Plato ul		
MICKO SCUPIU M	Micro scopul		
monoce Ros	Licor nul		
MUSCA	Musc a		
NUKM A	Echer ul		
OCTAN S	Octan tul		
OPHIU CUS	Ofiuc us	Rasalhag ue Yed Prior	Alfa Ophiuchi

		Sabik Sinistra Han	Delta Ophiuchi Eta Ophiuchi Ni Ophiuchi Zeta Ophiuchi
— or™		Betelgeuse Rigel Mintaka Bellatrix	Alfa Orionis Beta Orionis Delta Orionis Gamma Orionis
PAWJ	Păunul		
PEGASUS	Pegas	Markab	Alfa Pegasi
		Scheat	Beta Pegasi
		Algenib	Gamma Pegasi
PERSEUS	Verseu	Algol	Beta Persei
PHOENIX	Phoenix		
PICTOR	Pictorul		
PISCES	Peştii	Al Pherg	Eta Piscium

PISCIS AUSTKINUS	Peştele austral	Fomalhaut	Alta Piscis Australis
PUPPIS	Pupa		
PYXIS	Busola		
RETICULUM	Reticulul		
SAGITTA	Săgeata		
SAGHTAKIUS	Săgetătorul	Spiculum	ivi)
		Facies	Sagittarius (M22)
		Kaus orealis	Lambda Sagittarii
		Polis	Mi Sagittarii
		Manubrium	Omicron Sagittarii
		Pelagus	Sigma Sagittarii
		Ascella	Zeta Sagittarii
		Terebellum	Omega Sagittarii
SCORPI	Scorp	Aculeus	Scor

OS	ionul		pius (M6)
		Acumen	Scor pius (M7)
		Antares	Alfa Scorpii
		Graffias	Beta Scorpii
		Isidis	Delt a Scorpii
		Lesath	Ni Scorpii
SCULP TOR	Sculp torul		
SCUTU M	Scutu l		
SERPE NS	Şarpe le	Unukalh ai	Alfa Serpentis
SEXTA NS	Sexta ntul		
TAURU S		Aldebara n	Alfa Tauri
		EINath	Beta Tauri
		Alcyone	Eta Tauri
		Prima Hyadum	Gam ma Tauri
		Al Hecka	Zeta Tauri
TELES COPIUM	Teles copul		
TRIAN	Triun		

GULUM	ghiul		
	Triunghiul austral		
TUCANA	Tucanul		
URSA MAJOR	Ursa Mare	Polaris, Dubhe	Alia Ursae Maions
		Merak	Beta Ursae Maioris
		Benetnash	Eta Ursae Maioris
		Alioth	Epsilon Ursae Maioris
		Phecda	Gamma Ursae Maioris
		Mizar	Zeta Ursae Maioris
URSA MINOR	Ursa Mică	Kochab	Beta Ursae Ninons
VEH	Velele		
VIRGO	Fecioara	Spica	Alfa Virginis
		Zavijava	Beta Virginis

		Khambalia	Lambda Virginis
VOLANS	Peştele zburător		
VULPECULA	Vulpea	Zaniah	Eta Virginis
		Vindemiatrix	Epsilon Virginis
		Caphir	Gamma Virginis

A. STELE FIXE ÎN ORDINE ZODIACALĂ

Stea fixă	Constelaţie	Long. l & M	Long.2000	Magnit.	Natură
DENEBKAlluis/bitia)	Beta Cetus	01 AK111	02 AR135	2.2	Saturn
ALGENIB	Gamma Pegasus	07 ARI46	53 AT055	2.9	Marte-Mercur
ERAKIS	Mu Cepheus	08 ARI20	09 AKI42	4.1 var.	natu rn-Jupiter

AL DERAMIN	Alpha Cepheus	IIA W24	12 ARI47	2. 6	Saturn-Jupiter
AL PHEKAlz (Sirrah)	Alpha Andromeda	12 AK155	14 Akira	2. 2	Jupiter-Venus
NODUS ÎI	Delta Draco	15 AK151	17 AK110	3. 2	Saturn-Marte
BATEN KAITOS	Zeta Cetus	20 AK133	21 ARI57	3. 9	Saturn
AcamAS	Theta Endanus		23 Akii6	3. 4	Jupiter
KUKDAH	XI Cepheus	22 AK150	24 AK113	4. 6	Saturn-Jupiter
Al. PHEKG (Comal samakah)	Eta Pisces	25 SHI25	26 AKI49	3. 7	Saturn-Jupiter
VEX	M 31 Andromeda – NGC24	26 AK128	27 AK151	if”.	Marte-Lună
AL	Al	27	29	3.	Mart

KISHA	pha Pisces	AK159	ÎK123	9	e-Mercur
MI KACH	Be ta Androm eda	25 ST05T	66 TAT) 24	2. 4	Venu s
MI KA	O micron Cetus	00 TAU07	Oft ă U31	3. O var.	Mart e-Saturn
A NGETE NAK	Ia u 2 Endanu s	01 TAU14	62 TÂU38	4. d	Satu rn
m	Ep silon Draco	01 TAU21	02 TAU42	4. O	Satu rn-Marte
M ESAKT HIM (Anetis)	Ga mma Anes	dl TAU47	03 TAU11	4. 8	Satu rn-Marte
S HEKAT AN	Be ta Anes	02 TAU34	03 TAU58	2. 7	Mart e-Saturn
CA TO	Be ta Cassiop eia	03 TAU43	05 TAU07	2. 4	Satu rn-Venus
AL PHIKK	Be ta Cepheu s	04 TAU11	05 TAU»	3. 3	Satu rn-Jupiter
M	Al	05	06	3.	Mer

ETALLAH	pha Triangulum	TAU28	IAU 52	6	cur
HAMAL	Alpha Anes	06 TAU16	07 TAU40	2. 2	Marte-Saturn
iil HEDIK	Alpha Cassiopeia	06 TAU24	07 TAU47	2. 5	Saturn-Venus
ADHILX 1	Andromeda	06 TAU28	07 TS052	5. O	Venus
AZHA	Eta Endanus	07 TAL/21	utr iAu4 b	4. O	Saturn
KAEEALJIDHMA	Gamma Cetus	o muo2	09 TAU26	3. 6	Saturn
ACHIKD	Eta Cassiopeia	08 TAU50	16 Tau15	3. 6	Saturn-Venus
ZIBAL	Zeta Endanus	*T3 WJK*	13 TAU50	4. 9	Saturn
UIH	Gamma Cassiopeia	17 171033	13 TAU56	2. 8 var.	Saturn-Venus

AL MACH (Alamak)	Gamma Andromeda	12 TAU50	14 TAU14	2.3	Venus
MENKAK	Alpha Cetus	I7I E055	14 TAU19	2.8	Saturn
KUCHA	Delta Cassiopeia	16 TAU32	17 TAU56	2.8	Saturn-Venus
BO 1EIN	Delta Aries	I9 TAU27	20 TAU51	4.5	
RANA	Delta Eridanus	19 TAU28	2 (ITAU52	3.7	Saturn
2AukAL.	Gamma Endanus	2ZIIAU28	23 TAU52	3.2	Saturn
CAPULUS	M34 Perseus	22 TAU48	24 TAU12	4.4	Marte-Mercur
SEGIN (Navi)	Epsilon Cassiopeia	23 TAU22	24 TAU46	3.4	Saturn-Venus
AL tiol	Beta Perseus	2T TSUÎ3	26 TAU10	2.1 var.	Saturn-Jupiter

MI SAM	Ka ppa Perseus	26 TAL/18	27 TAU41	4	Jupit er-Saturn
MI KAM	Et a Perseus	27 TAU19	28 TAU42	3. 9	Jupit er-Saturn
EL ECTKA	IV Taurus	28 TAUOI	29 TAU25	3. ti	Lun ă-Marte
B ETD	O MIC1 Endanu s	28 *lău02	29 TAU26	4. 1	Satu rn
Le LALjo	16 Taurus	28 TAU02	29 TAU34	5. 4	Lun ă Marte
TA YGETA (Vezi Alcyone)	19 Taurus	28 TAU10	29 TAU26	4. 4	Lun ă-Marte
M AIA (Vezi Alcyone)	2 o Taurus	2S TAU17	29 TAU41	4. O	Lun ă-Marte
M EKOPE (Vezi Alcyone)	23 .1 aurus	28 TAU18	23 TĂU42	4. 2	Lun a-Marte
AS TEKOP E	21 Taurus	28 TAU21	29 TAU44	5. 8	Lun ă-Marte

i’ HkHMI M	U psilon îşi 2 Eridanus	28 1AU29	29 TAU53	3. 9	Saturn
AL KAL	Gamma Cepheus	27 TSOÎ2	UC K jli Mdb	3. 4	Saturn-Jupiter
AL CYONE *	tita Taurus		IK WSMoo	3. O	Luna-Marte
K EIU	O MIC2 Endanus	28 TAU52	oo gemlI	4. 5	Saturn
AT LAS	27 Taurus	3. STAU33	60 GEM21	3. 8	Lună-Marte
PL EIONE	28 Taurus	23 TS055	O OGEM23	5. 1 var.	Lună-Marte
A1 IKS	O micron Perseus	29 0T45	01 GEM09	3. 8	Venus-Saturn
MI KEAK	Alpha Perseus	O OGEM41	6 (jkMUB	1. 9	Jupiter-Saturn
M ENKIB	Xi Perseus	03 GEM35	04 GEM58	4. O	Marte-Saturn
sc epârU	53 Eridanu	03 GEM51	05 GEM15	4. O	Saturn

M	s				
PK IMA HYADU M	Ga mma Taurus	04 GEM24	05 GEM48	3. 9	Satu rn-Mercur
H YADUM ÎI**	De lta Taurus	B5 CEM2B	06 GEM52	3. 9	Satu rn-Mercur
A M”.	kp silon Taurus	07 GEM04	08 GEM28	3. 6	Mer cur-Marte
AL DEBAK AN (Oculus Tauri)	Al pha Taurus	08 GEM23	09 GEM47	O. 85 var.	Mart e
TA BIT	Pi 3 Orion	10 0EM31	11 GEM55	3. 3	Jupit er-Saturn
C UKSA	Be ta Eridanu s	13 GEM53	15 GEM17	2. 9	Satu rn
H ASSEL EH	lot a Aunga	15 GEM15	16 GEM38	2. 9	Mart e-Mercur
KI GEL	Be ta Onon	15 GEM26	16 GEM50	O. 12	Jupit er-Marte
H OEDUi a 1 (Haedi 1)	Zeta Aunga	ir mm	rem res	3.8 var.	Mart e-Mercur

H OEDUS 11 (Haedi 2)	Eta Aunga	18 GEM03	19G EM27	3.3	Mart e-Mercur
rih at	Beta Lepus	Î5 GEMI7	I5N EM3B	3.O	Satu n-Mercur
B ELLA fklX	Gam ma Onon	19 GEM33	20G EM57	1.7	Mart e-Mercur
A RNEB	Alph a Lepus	19 CEM59	21G EM23	2.7	Satu n-Mercur
C AFELL A (Albajot h, Amalth ea)	Alph a Aunga	20 GEM28	2TH EM5!	05	Mart e-Mercur
F HACT / Fhaktăl pha	Colu mba	20 GEM46	22G EM10	2.8	Venu s-Mercur
MI N lăkă	Uelta Orion	21 CEMoo	22G EM24	Z.b	Satu n-Mercur
EL N-A l H	Beta Taurus	21 GEM11	22G EM35	l. ti	Mart e-Mercur
E NSIS M42 (Marea nebuloa	M42 Orion, NGC 1976	21 GEM35	22G EM59	4.0 4” *	Mart e-Lună

să)					
H ATSYA	Iota Orion	2T CEM3E	23G EM00	2.9	Jupit er-Saturn
AL NILAM	Epsil on Onon	22 GEM04	23C EM23	1.8	Jupit er-Saturn
M Elăijă (Heka)	Lam bda Orion	22 GEM19	23G EM42	3.7	Jupit er-Saturn
AL N11AK	Zeta Onon	23 GEM17	24G EM41	2.6	Jupit er-Saturn
AL hecKA	Zeta Taurus	23 CEM23	24G EM47	3.O	Mart e
ST ITPE	Kapp a brion	25 GEMO O	26G EM24	2.2	Mar te-3 a turn
W AZN	Beta Columba	25 CEM01	26G EM25	3.2	Venu s-Mercur
F OLARIS (Cynos ura)	Alph a Ursa Minor	27 GEM10	28C EM34	2.1	Satu n-Venus
B ETELG EUSE	Alph a Onon	27 GEM21	28G EM45	O.5 0 var.	Mart e-Mercur
M ENKAL INAN	Beta Auriga	28 GEM31	29G EM55	1.9 var.	Mart e-Mercur
YI LUUN (Pherka rd)	Uelta Ursa Minor	29 GEM48	OicA Ni2	4.4	Satu n-Venus
FR	Eta		03C	3.3	Satu

OFUS dejat Frior)	Gemini		AN26	var.	n
TE JA1 FOS l EKlok	Mu Gemmi	03 CaN54	05C AN18	3.2	Merc ur-Venus
MI KZAM	Beta Canis Major	05 CAN48	07C AN11	2.6	Venu s
PT MJT5	Zeta Cams Major	05 CAN59	07C AN23	3.1	Venu s
AT HENS	Gam ma Gemini	07 CAN42	09C AN06	1.9	Merc ur-Venus
M EBSUT A	Epsil on Gemini	od cAN33	IWJJ bd	3.2	Satu n
AL MR	Xi Gemini	09 CAN49	11 CAN 13	3.4	Merc ur-Venus
U ZI BAN	Fsi 1 Uraco	12 CAN21	13C AN48	„4. 9	Satu n-Marte
SI RIUS (Canicu la)	Alph a Cams Major	12 Can42	14C AN05		Jupit er-Marte
C ANOFU S	Alph a Carina (Argo Navis)	13 CAN35	14C AN58	T7 2	Satu n-Jupiter
m	2 eta	13	14C	3.8	Satu

ekbul A	Gemini	CAN36	AN59	var.	n
W ASA1	Delta Gemini	17 CAN07	18C AN31	3.5	Satu n
M ULIFH kln	Cam ma Cams Major	18 CAN13	19C AN36	4.1	Venu s
Ca stor	Alph a Gemini	18 CAN5I	20C AN14	1.5 7	Merc ur
au ara	Epsil on Cams Major	19 CaN22	20C AN46	1.5 0	Venu s
go MEISA	Beta Cams Minor	20 CAN48	22C AN12	3.1	Merc ur-Marte
M uscida	Omic ron Ursa Major	ZI UUN36	23C ANOO	3.5	Mart e
F ULLUX	Beta Gemini	21 CAN50	23C AN13	1.1 4	Mart e
W EZEN	Uelta Cams Major	22 CAN00	23C AN24	2.Os	Venu
PR OCYON (Elgom aisa)	Alph a Cams Minor	24 CAN24	25C AN47	05	Merc ur-Marte
AL L) URA	Eta Cams Major	r5 3CANC 5	29C AN32	2.4	Venu s
	Iota Ursa Major	01 LE025	02L E048	3.1	Satu n-Marte

AL TARE	Beta Cancer	02 LE052	04L E015	3.8	Mart e-Luna
AZ MIUIS KE	Xi Fuppis (Argo Navis)	04 LE039	U6L EU02	3.5	Satu n-Jupiter
FR AESAE FE	Epsil on sau M44 Rac	05 LE057	07L E020	3.7	Mart e-Lună
AS ELLUS BOREA LIS	Gam ma Cancer	06 LE009	07L E032	4.7	Mart e-Soare
AS ELLUS AUS lk.	Uelta Cancer	C7 EEUT3	08L L043	4.2	Mart e-Soare
I I *i* 1	Lam bda Draco	08 LE055	10L Eo20	4.1	Satu n-Marte
ko ch Ab	Beta Ursa Minor	11 LE054	13L E019	2.2	Satu n-Mercur
A CUBEN S (Sertan)	Alph a Cancer	12 LE015	13L E038	4.3	Satu n-Mercur
B ÂJBHE	Alph a Ursa Major	13 LE047	15L E012	2.O	Merc ur-Venus
AL	Lam	IS	17L	4.5	Satu

IEKF	bda Leo	LE02.5	E052		n-Marte
N SC5	Zeta Fuppis (Argo Navis)	17 LEO 10	18L E033	2.3	Satu n-Jupiter
M ERAK	Beta Ursa Major	18 LE002	19L E026	2.4	Satu n-Mercur
TA NIA BOREA LIS	Lam bda Ursa Major	18 LE009	19L E033	3.5	Satu n-Marte
R AS ELASE U AUST RALIS	Epsil on Leo	19 LE018	20L EC42	3.1	Satu n-Marte
TA NTA AU S I RALIS	Mu Ursa Major	19 LE050	21 LEO 14	3.2 J	Satu n-Marte
R AS ELASE U BOREA LIS	Mu Leo	20 LE002	21L E026	4.1	Satu n-Marte
F HERKA U	Gam ma Ursa Mmor	20 LE010	21L E036	3.1	Satu n-Venus
S	Omic	22	24L	3.8	Venu

UBRA	ron Leo	LE051	E015		s-Mercur
ĂL FARD	Alph a Hydra	25 LE053	27 LEO 17	2.2 ”.	Satu n-Venus
AJ UHAFE RA	Zeta Leo	26 LE010	2LE 034	3.5 ”.	Satu n-Mercur
AL JABHA H	Eta Leo	26 LE030	27L E054	3. ti	Satu n-Mercur
AL GfEBA	Gam ma Leo	28 LE012	29L E037	2! B	Satu n-Mercur
R EGULU S (Cor Leonis, Kalb)	Alph a Leo	28 LE026	29L E050	1.3 5	Mart e-Jupiter
P HECTO	Gam ma line Mţior	29 LEU04	OOV IR29	23	Jupit er-Venus
PK AECIP UA	Omic ron Leo Minor	29 LE028	00VI K53	3.9	
M KL rKh.	belta Ursa Major	29 0X339	01VI R04	3.4	Mart e
	Cm Ursa Major			*u*	Mart e
AL ULA BOREA LE	Nu Ursa Major	55 VIR15	C5V I539	3.7	Satu n-Venus

AL ULA AU ŞI KALE	Xi Ursa Major	05 VIR57	07VI K21	3.9	Satu n-Venus
T HUBAN	Alph a Draco	06 VIK02	07VI K27	3.6	Satu n-Marte
AL IUIH	kpsil on Ursa Major	U 7VIK31	08VI R55	1.7	Satu n-Venus
Al su HAIL	Lam bda Vela (Argo Navis)	09 VIR49	nvn m	21	latur n-Jupiter
	Delta Leo	09 VI Kb!)	*rm m*	*2.b*	Satu n-Venus
U OAA	1 beta Leo	12 VIK02	13VI K25	3.4	Satu n-Venus
MI ZAR	Zeta Ursa Major	MI 7	I5VT R42	2.4	Satu n-Venus
AL COK	80 Ursa Major	14 VIK27	I5V HE5	4.O	Mart e
AS TEKIU N	Beta Canes Venatici	15 VIR20	I7VT RÎ2	4.3	Satu n-Venus
D ENEBO LA	Beta Leo	20 VIR14	21VI R37	2.2	Satu n-Venus
AV IOR	Epsil on Carina Argo	21 VIK47	23VI E05	1.7	Satu n-Jupiter

	Navis				
AL KES	Alph a Crater	22 VTRT9	23VI R41	4.2	Venu s-Mercur
Cu klARtiL I (CTiara)	Alph a Canes Venatici	23 VIK10	24VI H34	2.9	Luna Venus
C OPULA ***	M51 Canes Venatici	23 VIK43	25VI R08	8.1 ”.	Lună Venus
1A BKUM	Delta Crater	*7 mm*	26VI K41	3.3	Venu s Mercur
AL KAIU (Benetn ash)	Eta Ursa Major	23 VTR31	26VI K56	1.9	Lună Marte
M AR itkri	kapp a (Argo Navis)	27 VIK31	2BV IK54	2.6	Satu n-Jupiter
ZA VIJAVA (AI Aral)	Beta Virgo	2 bvlK4 b	27VI R10	3.3	Merc ur Marte
N UUUbl (A1 DIN Bah)	Zeta Draco	UI LIBbl	03LI B23	3.2	Satu n-Marte
ZA NAAH	Eta Virgo	03 LIB08	040 531	4.O	Merc ur-Venus
E	lota	(J3	04LI		Satu

DASICH	Draco	LIB31	B37		n-Marte
1 UKEIS	lota Carina (Argo Navis)	03 LIB58	05LI B20	2.2	Satu n-Jupiter
DI ADEM	Alpha Coma Beremces	07 LIB34	08LI B57	4.3	Satu n-Mercur
M bEMIA TOtt (AI Muredin)	Epsilon Virgo	08 LIB33	09LI B56	3.O	Satu n Mercur
P OKKIMA (Caphir)	Gamma Virgo	08 LIB46	10LI B08	2.9	Merc ur-Venus
GI eNAH din Corvus	Gamma Corvus	09 LIB2 fl	10LI B44	2.8	Mart e-Saturn
A UVA	Delta Virgo	1 ULIB04	11LI B28	3.7	Merc ur-Venus
MI NKAK	Epsilon Corvus	T OLIB17	11LI B40	3.2	Mart e-Saturn
AL CHL la	Alpha Corvus	10 LIB51	12LI B15	4.2	Mart e-Saturn
AL UUKAB	Delta Corvus	12 LIB04	13LI B27	3.1	Mart e-Saturn

(Ksora)					
MERGEA	38 Bootes	14 LIB01	150 527	5.8	Mercur-Saturn
KRAZ	Beta Corvus	15 0555	170 522	2.8	Marte-Saturn
SEGINUS (Hans)	Gamma Bootes	16 LIB16	17LIB40	3.O	Mercur-Saturn
MUEKID	Eta Bootes	17 LIB56	19LIB20	2.8	Mercur-Saturn
HEZE	Zeta Virgo	20 LIB29	21LIB52	3.4	Mercur-Venus
EUKAMEN	Eta Karma (Argo Navis)	20 LIB47	220 559	1.9 var.	Saturn-Jupiter
SPICA	Alpha Virgo	22 LIB27	230 550	O.98 var.	Venus-Marte
NEKKAK	Beta Bootes	22 LIB50	24LIB15		Mercur Saturn
AKCTURUS	Alpha Bootes	22 LIB50	24LIB14	47 04	Marte-Jupiter
1ZAR	Epsilon Bootes	26 LIB42	2 tillbU6	2.7	Mercur-Saturn
MLAPLACIDuti	Beta Canna (Argo Navis)	00 SCU37	01SC058	1.8	katurn-Jupiter
ALKALUKUPbă	Mu 1 Bootes	01 50747	MS Con	4.5	Mercur-Saturn

SY KMA (A1 Ghafar)	Iota Virgo	02 SC024	03S C048	*zr*	Mer ur-Marte
C EGINU S	Phi Bootes	03 SCOÎ1	Ookl vule	3.4	Mer ur-Saturn
M AKEIK	Lam bda Uphiuchu s	04 SAG12	05S AG36	3.8	Satu n-Venus
G ACRUX	Gam ma Crux	05 SC021	06S C044	1.6 3 var.	Venu s-Jupiter
R HAM BaLIA	Lam bda Virgo	05 SCU33	055 0357	4.6	Mer ur-Marte
el usakan	Beta Corona Borealis	07 SCU43	09S C007	3.7	Venu s-Mercur
MI MOSA (Becrux)	Beta Crux	IO SCO 16	11S C039	1.2 5 var.	Venu s-Jupiter
A CRUX	Alph a Crux	10 SC029	11S C052	O.7 6	Jupit er
AL PHECC A (Gemm a)	Alph a Corona Borealis	10 SC053	12S C018	2.3	Venu s-Mercur
M bNKEN	Thet a	IO SCObb	12 i>chis	2.3	Venu s-Mercur

1”.	Centaurus				
Z UBEN ELGEN U tll	Alph a Libra	13 SCU41	15S C005	2.9	
m ai vklin	Delta Libra	13 SC053	15S C017	4.9 var.	
Z UBEN HAKKA B1	Nu Libra	17 SC022	B5 umă	5.3	
Z UBENE LSCHE MALI	Beta Libra	17 SC059	19S C022	2.7	Jupit er-Marte
U NUKAL HA1	Alph a Serpens	20 SC040	22S CU05	2.8	Satu n-Marte
A GENA (Hadar)	Beta Centaurus	22 50324	23S CU48	O.6 1 var.	Venu s-Jupiter
A KRAKIS	Mu firaco	23 SC021	24S C04S	b.l	Satu n-Marte
Z UBEN ELAKK AB	Gam ma Libra	23 SCU44	25S C008	4.O	
M AKSIK	Kapp a Hercules	24 3 c0I§	25S C043	5.3	Merc ur
T OLIMA	Alph a	*m em*	25 50729	D C27	Ve nus-

N (Bungula)	Centaurus				Jupiter
KORNEPHOKOS	Beta Hercules	29 SC042	01 SAG05	*2. H*	Mercur
kaJAM	Omega Hercules	UOMblU	Ulă AGdă	4. 5	Mercur
YED PRIOR	l!) elta Ophiuchus	ros[1]C5 i	& 2SAG18	3. O	3 aturn-Venus
DSCHUBBA (Isidus)	Delta Scorpius	01 SAG10	02 SAG34	2. b	Marte-Saturn
ACKAB (Graffias)	Beta 1 Scorpius	01 3A (j48	03 sagii	2. 9	Marte-Saturn
YED POSTERIUR	Epsilon Ophiuchus	02 3 ÎGU7	03 Sag31	3. 3	Saturn-Venus
JABBAH	Nu Scorpius	03 5AC 15	04 işAG39	4. 3	Mercur-Marte
HXR	Zeta Ophiuchus	07 SAG50	09 SAG14	2. 7	Saturn-Venus

1 Steaua centrală a Pleiadelor.

A KITAK jyy	Alpha Scorpius		09 5700	O. 98 var.	M arte-Jupiter
K UMA	Nu 1 Draco	B ML! >4	lt) SAG20	b. (f	Sa turn-Marte
AL WAID (Rastaban)	Beta ilraco	10 SAJG34	11 SAG58	3. O	M arte-Saturn
să kin	Delta Hercules	13 bAG22	14 SAG46	3. 2	M ercur
R AS ALGET HI	Alpha Hercules	14 SAG45	16 SAG09	3. 5 var.	Sa turn
K UIANH V	Beta Delphinus	14 AOU57	I5 ÎQU20	3. 7	M ercur-Jupiter
G RAMAS	Zeta 2 Scorpius	15 SAG51	17 SAG14	3. 8	Sa turn-Venus
SA BIK	Eta Ophiuchus	16 SAG34	T7 5705	2. 6	Sa turn-Venus
M AASYM	Lambda Hercules	15 5700	19 5701	4. 5	M ercur
AI RIA	Alpha Iriangulum	19 SAG30	2 USAG5 4	1. 9	M ercur

	Australis				
RAS ALHAGUE	Alpha Ophiuchus	21 SAG03	22 SAG27	2.1	Saturn-Venus
CESATH	Upsilon Beorpius	22 SÂG37	24 SAG01	2.8	Mercur-Marte
SHTODT	Lambda Scorpius	23 3 agii	24 5AG35	1.63 var.	Mercur-Marte
GRUMIUM	Xi Draco	23 SAG21	24 SAG45	3.9	Saturn-Marte
KELBAIRai (Cebalrai)	Beta Ophiuchus	23 SAG56	25 SAG20	2.9	katurn-Venus
SARGAS	Theta Scorpius	24 SAG12	25 SAG36	2.O	Saturn-Venus
ACULEUS	M6 Scorpius	24 SAG20	25 SAG44	5.3	Marte-Lună
ETAMIN (Eltanm, Rastaban)	Gamma Draco	25 5705	27 SAGS8	2.4	Marte-Lună
A	M7	27	28	3.	M

CUMEN	Scorpius	5701	SAG45	2	arte-Lună
SINISTRA	Nu Ophiuchus	28 5AG21	29 SAG4 a	3. 5	Saturn-Venus
SPICULUM (Neb. Lagoon)	MS, IR, dul21 Sagbtams NGC ffiZ3	29 SAG40	01 CAP04	6. O	Marte-Lună
ALbiAISL (Spiculum)	Gamma Sagittarius	29 SAG52	01 CAP16	3. 1	Marte-Luna
POLIS	Mu Sagittarius		03 CÂPIS	3. O var.	Jupiter-Marte
KAUS MEDIUS	Delta Sagittarius	63 CĂP11	04 CAP35	2. 3	Mercur-Marte
KA (J3 AUSTRALIS.	Epsilon Sagittarius	63 CAP4I	05 CAP05	2. O	Mercur-Marte, Jup. – Marte
KAUS BOREALIS	Lambda Sagittarius	04 CAP55	0 blAP19	2. 9	Mercur-Marte, Jup. – Marte

PACIES	M22 Sagittarius	0 blAP54	08 CAP18	». »	So are-Marte
NUNKI (Pelagus)	Sigma Sagittarius	10 CAP59	12 CAP23	2. 1	Jupiter-Mercur
ASOELL a	Zeta Sagittarius	12 CAP15	13 CAP38	2. 7	Jupiter-Mercur
MANUBRIUM	Omicron Sagittanus	13 CAP36	14 CAP59	3. O	So are-Marte
VEGA / Wega	Alpha Lyra	13 CAP55	15 CAP19	01 73	Venus-Mercur
ALYA	Theta Serpens	14 CAP22	15 CAP45	4. 5	5 aturn-Marte
ARKAB PRIOR	Beta Sagittarius	14 CAP23	15 CAP47	4. 2	Jupiter-Saturn
ARKAB POSTERIOR	Beta Sagittanus	i4 t, AP26	I5 CAF50	4. 5	Jupiter-Saturn
ALBALUAH	Pi Sagittarius	14 CAP31	1 blAP15	3. O	Jupiter Mercur
RUKBAT	Alpha	15 CAP14	1 blAP38	4. 1	So are-

	Sagittanus				Marte
S HELIAK	Beta Lyra	17 CAP30	18 CAP53	3. 5 var.	Venus-Mercur
U HENEB	Zeta Aquila	I5 CAP21	I9 CAP15	3. O	Marte-Jupiter
S ULAPHAT	Gamma Lyra	20 CAP32	21 CAP55	3. 3	Venus-Mercur
D ENEBOKAB	Delta Aquila	22 CAP14	23 CAP38	3. 4	Marte-Jupiter
P MS	Alpha Pavo	22 CAP25	25 CAP19	2. 1	
TE REBELLUM	Omega Sagittarius	24 CAP27	25 CAP51	4. 3	Venus-Saturn
ta razed	kamma Aquila	29 CAP33	00 70750	2. 3	Marte-Jupiter
sh AM	Alpha Sagitta	29 C7TÂI	01 AQU04	4. 4	Marte-Venus
AA B lktO	Beta 1 Cygnus	29 C7T52	01 Ay U15	3. 2	Venus-Mercur
AL TAIR („A1	Alpha Aquila	fl OAOU2 ii	ou muc/	O. 77	Minejupiter

Nasral lair”)					
AL HAJN	Beta Aquila	01 AOU02	02 70725	3. 9	M arte-Jupiter
GI EDI PRIMA (Algedi)	Alph a 1 Capncorn us	02 AOU22	03 AyU46	4. 6	Ve nus-Marte
GI EUI SECUN DA	Alph a 2 Capncorn us	02 AOU28	03 AUU51	3. 8	Ve nus-Marte
U ABIH	Beta Capncorn us	02 70739	04 AQU03	3. 2	Sa turn-Venus
AL SHAT	Nu Capncorn us	03 AQU02	04 AQU26	4. 3	Ve nus-Marte
O CULUS	Pi Capncorn us	03 AQJU19	04 AWU43	5. 2	Sa turn-Venus
B OS	Rho Capncorn us	03 AUU46	05 TOJTO	5. O	Sa turn-Venus
AL BALI	Epsil on Aquarius	10 30720	11 AQU43	3. 8	M arte-Mercur
A RMUS	Eta Capncorn us	11 AOU21	12 AUU44	4. 9	M arte-Mercur
D	Thet	12	lă	4.	Sa

ORSUM	a Capncornus	70727	aul/5 i	2	turn-Jupiter
ALNATS	Alpha Grus	14 AQU30	15 AUU54	2. 2	
sualocîn	Alpha Uelphinus	I5 AOU59	17 AOU23	39	M Jupiter
CASI’KA	Epsilon Capricornus	18 AOU45	20 AOU12	4.7	Sa Jupiter
INASHIKA	Gamma Capncornus	2U AUU23	21 AUU47	3.5	Sa jupiter
KITALPHA	Alpha Equuleus	21 AOU43	23 ĂCJU07”.	4.1	M Venua
SADALSUUD	Beta Aquarius	22 a<juoo	23 AUU24	3.1	Sa Mercur
de Neb algeui	belta Capncornus	2 WTOS	23AtJU33	3.O	Sa Jupiter
SAduk	Gamma Cygnus	23 XQU25	24 AUU50	2.3	Ve Mercur
GIENAH din	Epsilon	26 AUU21	27 AQUÎ5	2.6	Ve Mercur

Cygnus	Cygnus				
ENIP	Epsilon Pegasus	00 PIS30	01P IS53	2.5	M Meicur
ANCHA	Theta Aquanus	UI PIS52	03P IS16	4.3	M Saturn
SADALMELIK	Alpha Aquarius	02 PIS2Z	03P IS46	3.2	Sa Mercur
KOMALHAUT	Alpha Piscis Austrinus	02 71527	037 7552	l. lfi	Ve Mercur
DENEB ADIGE	Alpha Cygnus	03 71557	Ub PISZU	— Rjă	Ve Mercur
ŞAUALAC H B LA	Gamma Aquanus	05 TT579	06P l543	4.O	Ve Mercur
El HAM	Theta Pegasus	05 PIS26	057 7550	3.7	M Mercur
SKAT	Delta Aquanus	If/ NSZV	057 7552	3.5	Sa Jupiter
SăULA	Kappa Aquarius	05 77501	097 7525	5.3	Sa Jupiter
ACHEKNAK	Alpha Endanus	73 71553	157 1519	O.4 6	

ANKAA	Alpha Phoenuc	14 71505	15PIS3U	2.4	
HUMAM	Zeta Pegasus	14 PIS45	757 7509	3.6	M Mercur
MAKKAR	Alpha Pegasus	22 71505	237 7529	2.6	M Mercur
SADALBAKI	Mu Pegasus	23 PISOU	247 1523	3.7	M Mercur
MALAK	Eta Pegasus	24 71520	25PIS43	3.1	S
AZELhAEAGE	Pi 1 Cygnus	26 FI554	257 7577	4.8	Ve Mercur
SCHEAT	Beta Pegasus	27 77559	297 7522	2.6	M Mercur
KEKti	Tău Pegasus	29 71540	0TAR703	4.6	M Mercur

** Vezi, de asemenea, Prima Hyadum.

*** Cea mai strălucitoare stea.

*Cea mai mare stea ca volum.

***** Cea mai mare stea ca suprafaţă acoperita de strălucirea ei.

Astrologia este o limbă secretă. Folosește o mulțime de simboluri, are la degetul mic metode complexe de calcul și este prietenă intimă cu mistere spectaculoase. Toate acestea pot să incite, dar pot să provoace și confuzie. Însă odată ce începi să explorezi domeniul, lucrurile se clarifică și capătă sens.

Astrologia are alfabetul, cuvintele, gramatica și propozițiile ei. O viziune spirituală asupra lumii și asupra omului. Un mesaj pentru orizonturi mai profunde. Cum îl descifrăm? Desigur, avem nevoie de un dicționar, de un ghid autentic prin teritoriile pline de surprize.

Cartea semnată de Rodica Purniche dovedește curajul și meritul pionieratului. Și poate deveni o piatră de hotar în literatura română de specialitate. Deoarece efortul enciclopedic este însoțit și de reușita unei prezentări holistice, și de impactul multiplu pe care îl trezește în căutător descoperirea astrologiei ca știință sacră și artă divinatorie.